

ND = 14.295
KDE: 14.164

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΚΩΝ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΕΛΩΔΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΥΣ ΗΧΟΥ
ΑΠΟ ΤΟ 10^ο ΕΩΣ ΤΟ 16^ο ΑΙΩΝΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΥΚΑΣ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΚΕΡΚΥΡΑ 2004

Τριμελής Συμβουλευτική Επιτροπή

Δημήτρης Γιαννέλος, αναπληρωτής καθηγητής - επιβλέπων

Τριγκραντ Καλαβρυτινού, μόνιμη επίκουρος καθηγήτρια

Ιωάννης Παπαθανασίου, επίκουρος καθηγητής

Επταμελής Εξεταστική Επιτροπή

Δημήτρης Γιαννέλος, αναπληρωτής καθηγητής – επιβλέπων

Τριγκραντ Καλαβρυτινού, μόνιμη επίκουρος καθηγήτρια

Ιωάννης Παπαθανασίου, επίκουρος καθηγητής

Αντώνιος Αλυγιάκης, καθηγητής

Χαράλαμπος Ξανθουδάκης, καθηγητής

Δημήτριος Τσουγκαράκης, καθηγητής

Μαρία Αλεξάνδρου, λέκτορας

“Η έγκριση της διδακτορικής διατριβής από το Τμήμα των Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου, δεν υποδηλοί αποδοχή των γνώμων του συγγραφέως”

(Νόμος 5343/32, άρθρ. 202, παρ. 2 και Ν. 1268/82, άρθρα. 50, παρ. 8).

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
Πρόεδρο του Τμήματος
Καθηγητή Χαράλαμπο Ξανθουδάκη

*Στη σύζυγό μου Καλομοίρα και
στο γιο μου Αλέξανδρο*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	11
Πίνακας βραχυγραφιών	13
Βραχυγραφίες μεσαιωνικών βυζαντινών μουσικών Ειρμολογίων	14

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το βυζαντινό μουσικό Ειρμολόγιο.....	17
- Η δομή του Ειρμολογίου	19
- Η χρήση του Ειρμολογίου	21
- Θεματολογία των ειρμών	22
- Μελέτες του μεσαιωνικού μουσικού Ειρμολογίου.....	25

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ

Ειρμολογικές πηγές - περιγραφική αναφορά.....	29
Τυπολογίες των Ειρμολογίων	30
Περιγραφική αναφορά των άμεσων μουσικών πηγών.....	32
Αναλυτική περιγραφή του περιεχομένου του Βαρέος ήχου.....	61
Κατάταξη των Ειρμολογίων κατά τυπολογία.....	161
Ακολουθίες των ανομοιομερών πλήρων Ειρμολογίων <i>AkO</i>	162
Ακολουθίες των ομοιομερών Ειρμολογίων <i>AkO</i>	170
Ανομοιομερή σύντομα Ειρμολόγια.....	175
- Ανομοιομερή σύντομα Ειρμολόγια <i>AkO</i>	175
- Ανομοιομερή σύντομα Ειρμολόγια <i>OdO</i>	184
- Ανομοιομερή σύντομα μικτά Ειρμολόγια <i>AkO + OdO</i>	189
Ανασύνθεση των διαμελισμένων Ακολουθιών	195

Ποιητές - Υμνογράφοι.....	203
Συγκριτικός πίνακας ειρμών.....	207
Το επίγραμμα του ήχου.....	229

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΤΟ ΜΕΛΩΔΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ

Το σημειογραφικό σύστημα των μουσικών παραδειγμάτων.....	231
Τα μελωδικά χαρακτηριστικά του Βαρέος ήχου.....	233
- Ήχημα.....	233
- Μαρτυρία.....	236
- Έκταση (ambitus).....	240
- Δεσπίζοντες φθόγγοι.....	240
- Κλίμακα.....	240
- Μελωδικές περιοχές.....	248
- Μελωδικές ενάρξεις- <i>initia</i>	252
- Τυπικές μελωδικές καταλήξεις.....	259
- Μελωδικές φράσεις.....	268
Μορφολογική ανάλυση των ειρμών.....	276
- 1. Ειρμός: <i>Πόντω ἐκάλυψεν</i>	277
- 2. Ειρμός: <i>Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν</i>	279
- 3. Ειρμός: <i>Κατανοῶν ὁ προφήτης</i>	281
- 4. Ειρμός: <i>Τὸ διὰ τὸν φόβον σου</i>	283
- 5. Ειρμός: <i>Ναυτιῶν τῷ σάλῳ</i>	285
- 6. Ειρμός: <i>Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς</i>	287
- 7. Ειρμός: <i>Ἄφλεκτος πυρὶ</i>	289
- 8. Ειρμός: <i>Μὴ τῆς φθορᾶς</i>	291
- 9. Ειρμός: <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	293
- 10. Ειρμός: <i>Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν</i>	295

Συμπεράσματα	297
Παράλληλη σημειογραφία ειρμών	304
Παράλληλη μεταγραφή ειρμών	365
Η ειρμολογική μελωδική παράδοση	405
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	415

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνόγλωσση.....	427
Ξενόγλωσση.....	431

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

1. “Ειρμολόγιον” του Ευστρατιάδη - Ειρμοί του Βαρέος ήχου	438
2. Συμπληρωματικές Ακολουθίες και ειρμοί.....	495
3. Φωτοτυπημένα δείγματα των χειρογράφων	511

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το βυζαντινό μεσαιωνικό μουσικό Ειρμολόγιο, στοιχειοθετεί τη συλλογή των ειρμών, δηλαδή σύντομων ποιητικομελωδικών συνθέσεων συλλαβικού χαρακτήρα. Ως ολοκληρωμένο διδακτικό βιβλίο της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, έκανε την εμφάνισή του το 10^ο αιώνα. Έκτοτε η σύνταξή του ακολούθησε μια αέναη πορεία που χαρακτηρίστηκε από διάφορες εξελικτικές φάσεις, σχετιζόμενες τόσο με το ποιητικό όσο και με το μελωδικό του περιεχόμενο, το οποίο διαρθρώνονταν σε οκτώ ενότητες, όσοι και οι ήχοι της βυζαντινής μουσικής.

Το ποιητικό και μελωδικό περιεχόμενο του Βαρέος ήχου, που αποτελεί και το αντικείμενο της παρούσας μελέτης, περιέχεται σε είκοσι πέντε μουσικά περγαμηνά και χαρτώα χειρόγραφα Ειρμολόγια. Η σύνταξή τους εκτείνεται χρονικά από το 10^ο μέχρι και το 15^ο αιώνα. Η χρονική αυτή περίοδος είναι συνυφασμένη τόσο με τη δημιουργία ολοκληρωμένων μουσικών Ειρμολογίων, όσο και με την εσωτερική διαρθρωτική τους εξέλιξη.

Θα πρέπει να υπογραμμίσουμε στο σημείο αυτό, ότι η εσωτερική διάρθρωση του ποιητικού περιεχομένου των Ειρμολογίων όπως παγιώθηκε μέχρι και το 15^ο αι., υιοθετήθηκε και κατά το 16^ο αι. Το μελωδικό όμως περιεχόμενο των Ειρμολογίων που συντάχτηκαν κατά το 16^ο αι., παρουσιάζει σημαντικές αποκλείσεις σε σχέση με την προηγούμενη μελωδική παράδοση. Καταλήξαμε στο συμπέρασμα αυτό έπειτα από την εξέταση των μελωδικών γραμμών που αποτυπώνεται στα χφφ. Σινά 1259, Σινά 1260, Ιβήρων 1154 και στο Ιβήρων 1101. Οι μελωδικές αποκλείσεις που αποτυπώνονται στα παραπάνω Ειρμολόγια, της μεταβυζαντινής όμως περιόδου, αποτέλεσαν τον κύριο λόγο για τον οποίο δεν συμπεριλάβαμε στην παρούσα εργασία Ειρμολόγια του 16^{ου} αιώνα, όπως αναφέρεται στον τίτλο της διατριβής.

Τα τελευταία χρόνια, τα μουσικά βυζαντινά Ειρμολόγια του Μεσαίωνα αποτέλεσαν αντικείμενο συστηματικής – συγκριτικής μελέτης, η οποία σχετίστηκε τόσο με το ποιητικό όσο και με το μελωδικό τους περιεχόμενο. Δύο μελέτες που είχαν ως αντικείμενο το Δεύτερο και τον Τέταρτο ήχο αντίστοιχα, έθεσαν τις βάσεις για τον τρόπο επιστημονικής προσέγγισης του υλικού.

Η παρούσα εργασία έρχεται ως συνέχεια των δύο προηγούμενων. Ερευνά τις άμεσες πηγές που σχετίζονται με τα βυζαντινά μουσικά Ειρμολόγια, και επικεντρώνεται αποκλειστικά στα ποιητικά κείμενα και στις μελωδικές γραμμές του Βαρέος ήχου, στοχεύοντας στην πλήρη κατανόηση της δομής του. Στα πλαίσια αυτά επιχειρείται η διάκριση των Ειρμολογίων σε τρεις τυπολογίες, η μορφολογική ανάλυση των ειρμών και η ομαδοποίηση των Ειρμολογίων.

Στο σημείο αυτό αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω τις πιο θερμές μου ευχαριστίες αλλά και την ευγνωμοσύνη μου προς τον επιβλέποντα καθηγητή κ. Δημήτρη Γιαννέλο, ο οποίος καθ' όλη τη διάρκεια της προσπάθειάς μου, με την επιστημονική του καθοδήγηση αλλά και με την αδιάλειπτη συμπαράστασή του, συνέβαλε καταλυτικά έτσι ώστε η εργασία αυτή να περατωθεί.

Εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου επίσης, τόσο προς τους συμβούλους καθηγητές κ. Ίρμγκραντ Καλαβρυτινού και Ιωάννη Παπαθανασίου, όσο και προς τον καθηγητή κ. Αντώνιο Αλυγιζάκη και τη λέκτορα κ. Μαρία Αλεξάνδρου, οι οποίοι με τις υποδείξεις και τις συμβουλές τους βοήθησαν σημαντικά έτσι ώστε να φτάσει στην τελική της μορφή η παρούσα εργασία.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες εκφράζω προς τον σύμβουλο καθηγητή κ. Ιωάννη Παπαθανασίου ο οποίος υπήρξε πολύτιμος αρωγός της όλης προσπάθειάς μου, παρέχοντας τις τόσο πολύτιμες επιστημονικές του συμβουλές.

Θα ήταν παράλειψη από την πλευρά μου να μην εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στον αείμνηστο καθηγητή Jorgen Raasted, με την καθοδήγηση του οποίου εντρύφησα στο μεσαιωνικό Ειρμολόγιο. Για τη βοήθεια που μου πρόσφεραν κατά τη διάρκεια της συλλογής του ερευνητικού υλικού, αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω τον καθηγητή κ. Christian Troelsgaard, την κ. Μαρία Αλεξάνδρου, καθώς επίσης την Joanna Ball, Sub-Librarian του Trinity College Library του Cambridge και την κ. Κατερίνα Κατσαρού, Επιστημονική Ερευνήτρια του Πατριαρχικού Ιδρύματος Πατερικών Μελετών της Ιεράς Μονής Βλατάδων.

Για τις διορθωτικές παρεμβάσεις, ευχαριστώ θερμά το φιλόλογο κ. Πέτρο Πετράτο.

Τέλος, επιθυμώ να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου προς την οικογένεια μου και ιδιαίτερα προς τη σύζυγό μου, για την αμέριστη συμπαράστασή της.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΩΝ

<i>AkO</i>	Ειρμολόγια κατά σειρά Ακολουθιών
<i>CIMĀGL</i>	Cahiers de l'Institut du Moyen Âge grec et latin
<i>CSRM</i>	Corpus scriptorum de re Musica
EE	Ειρμολόγιο του Σωφρόνιου Ευστρατιάδη
<i>ΘHE</i>	Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαιδεία
<i>IBM</i>	Ίδρυμα Βυζαντινής Μουσικολογίας
<i>JÖB</i>	Jahrbuch der Österreichischen Byzantinistik
<i>LSJ</i>	Liddell-Scott-Jones
<i>MIET</i>	Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης
<i>MMB</i>	Monumenta Musicae Byzantinae
<i>OdO</i>	Ειρμολόγια κατά σειρά Ωδών
<i>ΠΕΑ</i>	Παράρτημα Εκκλησιαστικής Αλήθειας
Πίν.	Πίνακας
<i>ΠΙΠΜ</i>	Πατριαρχικόν Ίδρυμα Πατερικών Μελετών
αι.	αιώνας
επιμ.	επιμέλεια
λ.	λείμμα
σ.	σελίδα-ες
τόμ.	τόμος
υπ.	υποσημείωση
φ.	φύλλο χειρογράφου
φφ.	φύλλα χειρογράφου
χφ.	χειρόγραφο
χφφ.	χειρόγραφα

Βραχυγραφίες μεσαιωνικών βυζαντινών μουσικών Ειρμολογίων¹

Ca	Άγιον Όρος - Καρακάλλου 213/224
D	Άγιον Όρος - Διονυσίου 172
E	Άγιον Όρος - Εσφιγμένου 54
F	Άγιον Όρος - Φιλοθέου 131
G	Cryptensis E.γ. II
Ga	Cryptensis E.γ. III
H	Άγιον Όρος - Ιβήρων 470
H-2	Άγιον Όρος - Ιβήρων 1044
H-4	Άγιον Όρος - Ιβήρων 1259
L	Άγιον Όρος - Λαύρα Β. 32
La	Άγιον Όρος - Λαύρα Γ. 9
O	Παρίσι - Coislin 220
P	Πάτμος 55
Pa	Πάτμος 54
Q	Άγιον Όρος - Παντοκράτορος 215
Pb	Πάτμος 480
Pc	Πάτμος 473
S	Πατριαρχείο Ιεροσολύμων - Σάββα 83
Sa	Πατριαρχείο Ιεροσολύμων - Σάββα 599
Si	Σινά 929
Si1	Σινά 1256
Si2	Σινά 1257
Si3	Σινά 1258
V	Βατικανό - Palatino greco 243

¹ Στην παρούσα μελέτη υιοθετήθηκαν οι βραχυγραφίες των Ειρμολογίων που εισήγαγαν οι ερευνητές: Constantin Floros, Richard von Busch, Miloš Velimirović και Ιωάννης Παπαθανασίου. Βλ. αντίστοιχα FLOROS Constantin, *Universale Neumenkunde*, τόμ. I, Kassel 1970, σ. 63-66. BUSCH von Richard, *Untersuchungen zum byzantinischen Heirmologion, Der Echos Deuteros*, Karl Dieter Wagner, Hamburg 1971, σ. 21-37. VELIMIROVIĆ Miloš, «The Byzantine Heirmos and Heirmologion», στο: *Gattungen der Musik in Einzeldarstellungen Gedenkschrift Leo Schrade*, France, Bern und München 1973, σ. 208-229. PAPATHANASSIOU Ioannis, *Il Quarto Modo Autentico nella Tradizione Medievale Irmologica*, (Ph.D. – University of Copenhagen), Copenhagen 1994, τόμ. I, σ. 13. Για το Ειρμολόγιο Φιλοθέου 131, το οποίο δεν έγινε αντικείμενο μελέτης μέχρι σήμερα, εισαγάγαμε τη βραχυγραφία **F**.

Y Cambridge, Trinity College 1165 (O. 2. 61)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το βυζαντινό μουσικό Ειρμολόγιο

Το βυζαντινό μουσικό Ειρμολόγιο ως ολοκληρωμένο χειρόγραφο βιβλίο² εμφανίστηκε το 10^ο μ.Χ. αι. Διέγραψε μια σημαντική αδιάκοπη πορεία, η οποία σηματοδοτήθηκε από εξελικτικές φάσεις που σχετίζονταν τόσο με το ποιητικό όσο και με το μελωδικό του περιεχόμενο. Το αρχαιότερο ολοκληρωμένο μουσικό Ειρμολόγιο συντάχθηκε το 10^ο μ.Χ. αι. και φυλάσσεται στη βιβλιοθήκη της Ιεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας του Αγίου Όρους, χφ. Λαύρα Β. 32. Σήμερα είναι βέβαιο ότι μουσικό Ειρμολόγιο χρησιμοποιήθηκε στη βυζαντινή επικράτεια ήδη από το δεύτερο μισό του 8^{ου} μ.Χ. αι. Μια τέτοια περίπτωση είναι το σπάραγμα του περγαμηνού παλίμψηστου χειρόγραφου *Garrett 24*, που βρίσκεται στη Firestone Library του Princeton. Η υπερκείμενη γραφή του (*scriptio superior*) παραδίδει γεωργιανό κείμενο του 11^{ου} αι. Το 1992 ο Jørgen Raasted, εξετάζοντας προσεκτικά το χειρόγραφο αυτό³, διαπίστωσε ότι η υποκείμενη γραφή του (*scriptio inferior*) που περιέχεται στα φφ. 63r-70r, παραδίδει το αρχαιότερο ελληνικό Ειρμολόγιο παλαιστινιακής προέλευσης, στο οποίο διακρίνεται, σε μερικούς ειρμούς του Πρώτου και του Δευτέρου ήχου, ένα μουσικό σημάδι, η *οξεία*. Οι ειρμοί αυτοί αποδίδονται στους σαββαΐτες υμνογράφους Ιωάννη Δαμασκηνό, Ανδρέα Κρήτης, Κοσμά Μοναχό και στους στουδίτες Γερμανό και Κυπριανό αντίστοιχα. Η σημαντική αυτή διαπίστωση μας οδηγεί στην υπόθεση ότι είναι πιθανόν και άλλα μουσικά Ειρμολόγια και λειτουργικά βιβλία γενικότερα να είχαν την ίδια τύχη με το χφ. *Garrett 24* για λόγους καθαρά οικονομικούς εξαιτίας του υψηλού κόστους της περγαμηνής⁴. Η έλλειψη όμως άμεσων πηγών μέχρι το 10^ο αιώνα που σχετίζονταν με το μουσικό Ειρμολόγιο ειδικότερα αλλά και με τα λειτουργικά μουσικά βιβλία γενικότερα, είναι πολύ πιθανόν να οφείλεται σε γεγονότα που

² Για το βυζαντινό χειρόγραφο βιβλίο, βλ. HUNGER Herbert, *Ο κόσμος του βυζαντινού βιβλίου*, Καρδαμίτσα, Αθήνα 1995.

³ Βλ. RAASTED Jørgen, «The Princeton Heirmologion Palimpsest», *CIMAGL* 62, 1992, σ. 219-232.

⁴ Είναι πολύ πιθανόν η παλαιογραφική έρευνα, που εστιάζει το ενδιαφέρον της στην εξέταση των παλίμψηστων χειρογράφων, να φέρει στο φως και άλλα μουσικά Ειρμολόγια έστω και αποσπασματικά, που συντάχθηκαν πριν το 10^ο μ.Χ. αι. Για τα παλίμψηστα ελληνικά χειρόγραφα, βλ. MIONI Elpidio, *Εισαγωγή στην Ελληνική Παλαιογραφία*, MIET, Αθήνα 1985³, σ. 51-53.

επέφεραν εντονότατο πλήγμα στη δραστηριότητα των διαφόρων κέντρων αντιγραφής κωδίκων, όπως πυρκαγιές, σεισμοί αλλά και γεγονότα πολιτικού και θρησκευτικού χαρακτήρα⁵.

Ως υλικό γραφής για τη σύνταξη του Ειρμολογίου χρησιμοποιήθηκε αρχικά η περγαμηνή και το χαρτί μεταγενέστερα από ανώνυμους, στις περισσότερες περιπτώσεις, συντάκτες – γραφείς. Οι τελευταίοι είχαν δραστηριοποιηθεί τόσο σε οργανωμένα βιβλιογραφικά εργαστήρια –*scriptoria*⁶- όσο και μεμονωμένα σε διάφορες Ιερές Μονές της βυζαντινής επικράτειας.

Η δομή του Ειρμολογίου

Το μεσαιωνικό μουσικό Ειρμολόγιο στοιχειοθετείται από μια συλλογή σύντομων ποιητικομελωδικών συνθέσεων συλλαβικού χαρακτήρα, τους ειρμούς. Ο ειρμός⁷ αντιστοιχεί στο πρώτο αυτόμελο τροπάριο της κάθε ωδής της Ακολουθίας⁸

⁵ Βλ. GERTSMAN Evgenij, *The lost centuries of Byzantine Music*, St. Petersburg 2001, σ. 13-21.

⁶ Για τα βυζαντινά βιβλιογραφικά εργαστήρια, βλ. IRIGOIN Jean, *Pour une étude des centres de copie byzantins*, *Scriptorium* 12, 1958, σ. 208-227 και 13, 1959, σ. 177-209.

⁷ Ο όρος *είρμος* προέρχεται από το ρήμα *είρω*= συνδέω. Βλ. LSJ, στο λ. *είρμος*. Στην υμνογραφία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, ο ειρμός αποτελεί το βασικό συστατικό στοιχείο του Κανόνα. Ο κάθε Κανόνας σχηματίζεται από οκτώ ή εννέα ωδές. Η κάθε ωδή με τη σειρά της στοιχειοθετείται από τον ειρμό και δύο ή περισσότερα τροπάρια που τον ακολουθούν. Ο ειρμός αποτελεί το μετρικό, ρυθμικό και μελωδικό πρότυπο –αυτόμελο ή πρωτόμελο- για τη σύνθεση των τροπαρίων. Προκύπτει κατά συνέπεια, μια άρρηκτη σχέση του ειρμού και των τροπαρίων. Έτσι μπορεί να εξηγηθεί και εννοιολογικά η λέξη ειρμός, ως υμνογραφικός όρος. Η σχέση αυτή σε πολλές περιπτώσεις δεν υφίσταται. Είναι ενδεικτικό το σχόλιο του Θεοδοσίου του Γραμματικού (8^{ος} - 9^{ος} αι.) που αναφέρεται στον τρόπο, με τον οποίο θα έπρεπε κανείς να συνθέτει τον Κανόνα: «Ἐάν τις θέλη ποιῆσαι κανόνα, πρῶτον δεῖ μελίσαι τὸν εἶρμον, εἶτα ἐπαγαγεῖν τὰ τροπάρια ἰσοσυλλαβοῦντα καὶ ὁμοτονοῦντα τῷ εἶρμῳ καὶ τὸν σκοπὸν ἀποσώζοντα». Βλ. ΜΗΤΣΑΚΗΣ Καρυοφίλης, *Βυζαντινὴ Ὑμνογραφία, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Καινῆς Διαθήκης ἕως τὴν Εἰκονομαχία*, Γρηγόρης, Αθήνα 1986, σ. 222. Τίθεται ἐδῶ ἕνας ἐντονος προβληματισμός, που σχετίζεται ἄμεσα με τὴν ὑπάρξη ἢ μὴ βυζαντινῆς μουσικῆς σημειογραφίας τὴν ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποία ἐζησε ὁ σχολιαστὴς ἀλλὰ καὶ οἱ σαββαῖτες ὑμνογράφοι Ἰωάννης Δαμασκηνός, Ἀνδρέας Κρήτης, Κοσμάς Μοναχός που συνδέονται με τὴ γέννηση τοῦ Κανόνα. Εἶναι προφανές πως μόνο με τὴν ὑπάρξη σημειογραφίας μπορούσε να διασωθεῖ ὁ αυθεντικὸς σκοπός, δηλαδή ἡ αυθεντικὴ μελωδία τοῦ ειρμού. Για τὴν ὑπάρξη καὶ τὴ χρήση τῆς βυζαντινῆς σημειογραφίας πρὶν ἀπὸ τὸ 10^ο αι. βλ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ἰωάννης - ΜΠΟΥΚΑΣ Νικόλαος, «Ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ σημειογραφία καὶ ἡ χρήση τῆς ἕως τὸ 10^ο αἰῶνα. Προφορικὴ καὶ γραπτὴ παράδοση τοῦ πρώτου βυζαντινοῦ μέλους», *Μουσικολογία* 17, Αθήνα 2003, σ. 184-197, καθὼς ἐπίσης ΡΑΡΑΘΑΝΑΣΣΙΟΥ Ioannis - BOUKAS Nikolaos, «Byzantine Natation in the 8th-10th Centuries. On Oral and Written Transmission of Early Byzantine Chant», *CIMÁGL* 73, 2002, σ. 3-12. Αναφορικὰ με τὸ ποιητικὸ εἶδος τοῦ Κανόνα, τὸν ειρμό καὶ τὴν ωδή, βλ. SZÖVÉRFY Josef, *A Guide to Byzantine Hymnography. A classified Bibliography of Texts and Studies II Κανόν and Στιχηρόν*, Mass And Leyden Classical Folia Editions, Brookline 1979, σ. 1-6. Βλ. ἐπίσης ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, *Συμβολαί εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς*, Κουλτούρα, Αθήνα 1977, σ. 202-214. SCHNEIDER Heinrich, «Die biblischen Oden im Christlichen Altertum», *Biblica* 30, Roma 1949, σ. 52-57, τοῦ ἰδίου «Die biblischen Oden seit dem sechsten Jahrhundert», *Biblica* 30,

και αποτελεί συγχρόνως το βασικό συστατικό στοιχείο του Ειρμολογίου. Ο ειρμός, ανάλογα με τον τρόπο που αναγράφεται σ' αυτό, προσδιορίζει τη δομή του.

Ο Erwin Koschmieder διέκρινε το σύνολο των μεσαιωνικών Ειρμολογίων σε δύο βασικές τυπολογίες:

- Ειρμολόγια κατά σειρά Κανόνων *Kanon-Ordnung* (*KnO*)⁹ και
- Ειρμολόγια κατά σειρά ωδών *Oden-Ordnung* (*OdO*)¹⁰

Η διάκριση αυτή στηρίχτηκε στη δομή του ποιητικού περιεχομένου τους.

Στην πρώτη τυπολογία ανήκει το μεγαλύτερο μέρος των βυζαντινών μουσικών Ειρμολογίων, που συντάχθηκαν από το 10^ο αιώνα και εξής¹¹. Το κύριο χαρακτηριστικό τους γνώρισμα είναι η αναγραφή κατά σειρά των Ακολουθιών. Κάθε ήχος, από τον πρώτο μέχρι και τον πλάγιο του Τετάρτου, αποτελείται από έναν ακαθόριστο αριθμό Ακολουθιών, οι οποίες αναγράφονται κατά σειρά. Αρχικά αναγράφονταν οι Ακολουθίες του πρώτου και έπονταν κατά σειρά εκείνες των υπολοίπων ήχων¹². Συμπερασματικά, μπορούμε να αναφέρουμε ότι το περιεχόμενο του μουσικού Ειρμολογίου της τυπολογίας (*AkO*), διαχωρίζεται σε οκτώ ενότητες, όσοι και οι ήχοι της βυζαντινής μουσικής. Κάθε ενότητα – ήχος - αποτελείται από

Roma 1949, σ. 254-255. ΔΕΤΟΡΑΚΗΣ Θεοχάρης, *Βυζαντινή Γυμνογραφία*, Ηράκλειο 1997, σ. 69-76. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Σπυρίδων, *Το Ειρμολόγιο και η παράδοση του μέλους του*. (Διδακτορική Διατριβή, Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών), Αθήνα 2000, σ. 14-22.

⁸ Στο μουσικό Ειρμολόγιο *Ακολουθία* είναι μια ποιητικομελωδική ενότητα που αποτελείται από τους ειρμούς των οκτώ ή εννέα ωδών.

⁹ Κρίνουμε απαραίτητο στο σημείο αυτό να διευκρινίσουμε ότι στα μεσαιωνικά Ειρμολόγια και ειδικότερα στους ερυθρόγραφους τίτλους των Ακολουθιών αναγράφεται ο όρος *Ακολουθία* ή σπανιότερα *Καταβασία*. (Ο όρος *Καταβασία* συναντάται μόνο στα χφφ. Βατικανό – Palatino greco 243 (V), φ. 104r, Πάτμος 473 (Pc), φ. 154r και Φιλοθέου 131 (F), φ. 103r). Δε συναντάται ο όρος *Κανόνας*, εκτός από μια φορά στο χφ. Cryptensis E.γ. II (G), φ. 207v και αυτό είναι εύλογο, διότι δεν αναγράφονται *Κανόνες* στα Ειρμολόγια. Επομένως, ο όρος *Ειρμολόγια κατά σειρά Κανόνων-Kanon-Ordnung* και η αντίστοιχη βραχυγραφία *KnO*, που εισήγαγε ο Koschmieder, θεωρούμε ότι δεν ανταποκρίνεται στην πρώτη τυπολογία των μουσικών Ειρμολογίων. Ο όρος, που προσδιορίζει απόλυτα την ομάδα αυτή, είναι *Ειρμολόγια κατά σειρά Ακολουθιών*. Κατά συνέπεια, η προηγούμενη βραχυγραφία *KnO*, η οποία διαφοροποιήθηκε από τον Richard von Busch σε *KaO*. (βλ. BUSCH von R., *Untersuchungen*, σ. 21) και υιοθετήθηκε από το σύνολο των μετέπειτα μελετητών του Ειρμολογίου, προτείνουμε να αντικατασταθεί από το αρκτικόλεξο *AkO = (Order of Akolouthiai)* το οποίο από το σημείο αυτό και εξής υιοθετούμε στην παρούσα μελέτη. Προτείνουμε το αρκτικόλεξο με αγγλικούς χαρακτήρες για να εναρμονίζεται με την αντίστοιχη *OdO = Oden-Ordnung* ή *Order of Odes*, που ορθά έχει υιοθετηθεί από το σύνολο των μελετητών.

¹⁰ βλ. KOSCHMIEDER Erwin, *Die ältesten Novgoroder Hirmologien-Fragmente*, Bayerischen Akademie der Wissenschaften, Neue Folge 37, München 1955, σ. 69.

¹¹ Θα πρέπει να υπογραμμιστεί στο σημείο αυτό ότι η τυπολογία αυτή υιοθετήθηκε και για τη σύνταξη μεταβυζαντινών Ειρμολογίων. βλ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Σ., *Το Ειρμολόγιο*, σ. 81.

¹² Σχετικά με την οκταηχία της βυζαντινής μουσικής, βλ. ΑΛΥΓΙΖΑΚΗΣ Αντώνιος, *Η Οκταηχία στην Ελληνική Λειτουργική Γυμνογραφία*, Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 1985.

έναν ακαθόριστο αριθμό Ακολουθιών και τέλος κάθε Ακολουθία στοιχειοθετείται από οκτώ ή εννέα ειρμούς των αντίστοιχων ωδών.

Στα Ειρμολόγια της δεύτερης τυπολογίας (*OdO*) κάθε ήχος της βυζαντινής μουσικής, από τον πρώτο έως και τον πλάγιο του Τετάρτου, υποδιαιρείται σε οκτώ ή εννέα ενότητες που αντιστοιχούν στις ωδές των Κανόνων. Πιο συγκεκριμένα, αρχικά αναγράφονται όλοι οι ειρμοί που αντιστοιχούν στην πρώτη ωδή του κάθε Κανόνα και ακολουθεί η παράθεση όλων των ειρμών, που αντιστοιχούν στη δεύτερη ωδή κ.ο.κ., μέχρι και την αναγραφή των ειρμών της ένατης ωδής. Έτσι συμπληρώνεται το περιεχόμενο των οκτώ ήχων. Είναι προφανές ότι στο *OdO* Ειρμολόγιο έχει διασπαστεί η ενότητα της Ακολουθίας και γι' αυτό το λόγο δε γίνεται αναγραφή της αντίστοιχης λέξης στους ερυθρόγραφους τίτλους των Ακολουθιών, αντίθετα γίνεται αναγραφή κυρίως του όρου *ωδή α'*, *ωδή β'*¹³ αλλά και των όρων *ειρμοί ωδή α'*, *ειρμοί ωδή β'*¹⁴ κλπ. Η παλαιογραφική έρευνα απέδειξε ότι η τυπολογία *OdO* είναι αρχαιότερη από την *AkO*. Αποδεικτικό στοιχείο αποτελεί το σπάραγμα του περγαμηνού παλίμψηστου Ειρμολογίου *Garrett 24*, η σύνταξη του οποίου τοποθετείται στο δεύτερο μισό του 8^{ου} μ. Χ. αι. Ο Jørgen Raasted που μελέτησε το χειρόγραφο, διαπίστωσε ότι το περιεχόμενό του δομούνταν κατά σειρά ωδών¹⁵.

Ο Richard von Busch, στηριζόμενος στην προηγούμενη διάκριση του Koschmieder, έκανε ένα βήμα παραπέρα. Κατέταξε τα μεσαιωνικά μουσικά βυζαντινά Ειρμολόγια *AkO* σε τέσσερις ομάδες¹⁶, θέτοντας ως κριτήριο ομαδοποίησης τον αριθμό των Κανόνων-Ακολουθιών που περιέχονται σε κάθε ήχο, αλλά και τα εξελικτικά στάδια της σημειογραφίας τους. Η ομαδοποίηση του Busch ταυτίζεται σχεδόν με εκείνη του Milos Velimirović, ο οποίος, αφού υιοθέτησε τις τυπολογίες του Koschmieder, με γνώμονα το χρόνο σύνταξής τους και τον αριθμό των Κανόνων-Ακολουθιών, που περιέχονται σε κάθε ήχο¹⁷, κατέταξε τα μουσικά Ειρμολόγια *AkO* σε τρία στάδια: *oldest*, *abridged* και *short*¹⁸.

¹³ Οι ενδείξεις αυτές είναι γενικευμένες στα Ειρμολόγια της ομάδας αυτής.

¹⁴ Βλ. χφ. **Si3**, φ. 102v, 104r αντίστοιχα.

¹⁵ Για το σπάραγμα αυτό έγινε λόγος παραπάνω. Βλ. σ. 17.

¹⁶ Βλ. BUSCH von R., *Untersuchungen*, σ. 90-143.

¹⁷ Για το συνολικό αριθμό των Ακολουθιών, που αναγράφονται σε κάθε ήχο και εξετάζονται από τον Velimirović, βλ. VELIMIROVIĆ M., «The Byzantine Heirmos...», πίν. I, σ. 216.

¹⁸ Βλ. ό.π., σ. 207-224.

Οι δύο ερευνητές διαπίστωσαν επίσης την ύπαρξη και των μικτών Ειρμολογίων, το ποιητικό περιεχόμενο των οποίων διαρθρώνεται τόσο κατά σειρά Ακολουθιών όσο και κατά σειρά ωδών¹⁹.

Η χρήση του Ειρμολογίου

Η χρήση του Ειρμολογίου δε σχετιζόταν με τη λειτουργική πρακτική του ετήσιου εκκλησιαστικού κύκλου. Στη διαπίστωση αυτή οδηγηθήκαμε αποκλειστικά από το περιεχόμενο του Ειρμολογίου. Στο βυζαντινό μουσικό Ειρμολόγιο δεν περιέχονται τα τροπάρια των ωδών, που συνθέτουν τους Κανόνες. Δεν αναγράφονται κατά συνέπεια ολοκληρωμένοι Κανόνες, που ψάλλονταν κατά τη διάρκεια του Όρθρου σύμφωνα με την εκκλησιαστική τάξη²⁰. Γι' αυτό ακριβώς ο Giuseppe Schirò έκανε λόγο²¹ για *heirmologion archiviato* σε αντιδιαστολή με το *heirmologion vivente*. Στο τελευταίο περιέχεται μικρός αριθμός ολοκληρωμένων Κανόνων που εντάσσονται στα έντυπα λειτουργικά βιβλία *Οκτώηχος* ή *Παρακλητική, Μηναία, Τριώδιον και Πεντηκοστάριον*. Ο διαχωρισμός αυτός του Schirò είναι ανεδαφικός, αφού στην πραγματικότητα υπήρχε ένα είδος Ειρμολογίου, το *heirmologion archiviato*. Το περιεχόμενο όμως του Ειρμολογίου δεν αποτέλεσε αρχειακό υλικό, αλλά ζωντανό κύτταρο της βυζαντινής μουσικής, από τη στιγμή που υπήρξε βιβλίο καθαρά βοηθητικού - διδακτικού χαρακτήρα²², ένα «Βιβλίον τι Μουσικόν ὄπερ ἔστι τὸ ἀναγκαιώτατον ὄργανον τοῦ Ἱεροψάλτου»²³. Πράγματι, το Ειρμολόγιο για τον ιεροψάλτη – διδάσκαλο, αποτέλεσε αναγκαίο εργαλείο τόσο για την εκμάθηση των ειρμών κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας του, όσο και για τη μουσική διδασκαλία. Οι παραπάνω λόγοι

¹⁹ Βλ. BUSCH von R., *Untersuchungen*, σ. 35-38, και VELIMIROVIĆ M., «The Byzantine Heirmos...», σ. 226.

²⁰ Κατ' εξαίρεση σε δύο μεταβυζαντινά Ειρμολόγια αναγράφονται μελοποιημένα και τα τροπάρια των Κανόνων, όπως π.χ. το ανώνυμο χφ. Ξηροποτάμου 262 του 17^{ου} αι., και του Ανθίμου Ιερομονάχου, χφ. Ιβήρων 1243 του 18^{ου} αι. Βλ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Σ., *Το Ειρμολόγιο*, σ. 16, υπ. 12.

²¹ Βλ. SCHIRÒ Giuseppe, «Problemi heirmologici», «στο: Hussey. J.M., Obolensky D., Runciman S., (επιμ.), *Proceedings of the XIIIth International Congress of Byzantine Studies*, Oxford 5-10 September 1966», Oxford University Press, London 1967, σ. 256.

²² STRUNK Oliver, «Melody Construction in Byzantine Chant», στο: *Essays on Music in the Byzantine World*, W.W. Norton & Company – Inc., New York 1977, σ. 191-201, ιδιαίτερα, σ. 199.

²³ Βλ. ΦΙΛΟΞΕΝΗΣ Κυριακός, *Λεξικόν της Ελληνικής Εκκλησιαστικής Μουσικής*, Τύποις, Ευαγγελινού Μισαηλίδου, Κωνσταντινούπολη 1868, σ. 70.

μας οδήγησαν στο να διαπιστώσουμε ότι το Ειρμολόγιο ήταν μεν ένα βιβλίο εκκλησιαστικό αλλά όχι λειτουργικό²⁴.

Θεματολογία των ειρμών

Οι σαββαΐτες υμνογράφοι-κανονογράφοι²⁵ Ιωάννης Δαμασκηνός, Ανδρέας Κρήτης και Κοσμάς Μοναχός, που παγίωσαν την τελική δομή του Κανόνα σε εννέα ωδές, αντλούσαν τη θεματολογία του ειρμού της κάθε ωδής από την αντίστοιχη βιβλική ωδή, της οποίας ο ειρμός αποτελούσε παράφραση. Οι οκτώ αρχικοί ειρμοί στηρίζονταν θεματολογικά στην Παλαιά και ο ένατος στην Καινή Διαθήκη. Τα βιβλικά κείμενα είναι τα ακόλουθα²⁶:

Ωδή α': Αναφέρεται στην ωδή του Μωϋσή μετά τη διάβαση της Ερυθράς θάλασσας. (Εξοδος ΙΕ', 1-19).

Έναρξη: *Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.*

Ωδή β': Αναφέρεται στην ωδή του Μωϋσή όταν, παρέδιδε τις πλάκες του Νόμου στους Λευΐτες. (Δευτερονόμιον ΛΒ', 1-43).

Έναρξη: *Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω*²⁷.

²⁴ Το σύνολο των μελετητών, που ασχολήθηκε με το Ειρμολόγιο, το εντάσσει στην ομάδα των λειτουργικών βιβλίων της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Θεωρούμε εσφαλμένη την ένταξη αυτή, από τη στιγμή που το Ειρμολόγιο δε σχετιζόταν με τη λειτουργική πρακτική του ετήσιου εκκλησιαστικού κύκλου. Σύμφωνα με τον Γεώργιο Βεργωτή «Λειτουργικά βιβλία λέγονται τα βιβλία που περιέχουν την τάξη, τα αναγνώσματα, την υμνολογία και τις ευχές των ακολουθιών του Νυχθημέρου και των εορτών του έτους. Τα χρησιμοποιούμενα λειτουργικά βιβλία είναι το Ευαγγέλιο, ο Απόστολος, το ευχολόγιο, το τριώδιο, το πεντηκοστάριο, τα 12 μηναία, το ωρολόγιο, το ψαλτήρι, η παρακλητική και το τυπικό». Βλ. ΒΕΡΓΩΤΗΣ Γεώργιος, *Λεξικό Λειτουργικών και Τελετουργικών Όρων*, Θεσσαλονίκη 1991², στο λ. *Λειτουργικά βιβλία*, σ. 88. Βλ. επίσης ΜΩΡΑΪΤΗΣ Δημήτρης, *Λειτουργικά βιβλία*, ΘΗΕ 8 (1966), στήλη 195.

²⁵ Υφίσταται και ο υμνογραφικός όρος *ειρμολόγος* ή *ειρμογράφος*. Κατά τον Κουπιτώρη οι ειρμολόγοι ή ειρμογράφοι «ήσαν οὐ μόνον ποιηταί, ἀλλὰ καὶ μελοποιοὶ καὶ μελωδοί». Βλ. ΚΟΥΠΙΤΩΡΗΣ Παναγιώτης, *Περὶ τοῦ Ρυθμοῦ ἐν τῇ Ὑμνογραφίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας*, Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Πέτρου Φέρρη, Ἀθήνα 1878, σ. 21. Ο όρος *ειρμολόγος* συναντάται και σε χειρόγραφο του 12^{ου} αι., ειδικότερα στο *Ἀσματικόν Cryptensis* Γ.γ.Ι, φ. 34ν, όπου αναγράφεται ο ερυθρόγραφος τίτλος *Τὸ χερουβικὸν ποίημα Συμεὼν τοῦ εἰρμολόγου*. Για την περιγραφή του χφ. βλ. ROCCHI Antonii, *Codices Cryptenses, seu abbatiae Cryptae Ferratae in Tusculano*, Typis Abbatiae Cryptae Ferratae, Tusculani 1883, σ. 432.

²⁶ Βλ. Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ, Αδελφότης Θεολόγων η «ΖΩΗ», Αθήνα 1991¹².

²⁷ Σε σημαντικό αριθμό Ακολουθιών, που έχουν αναγραφεί στα μουσικά ειρμολόγια, έχει παρατηρηθεί ότι παραλείπεται ο ειρμός της β' ωδής, χωρίς να διαταράσσεται η αρίθμηση στην αναγραφή των υπόλοιπων ωδών. Πρέπει να σημειωθεί όμως ότι και σε σημαντικό αριθμό Κανόνων παραλείπεται η β' ωδή στο σύνολό της, εκτός από εκείνους που ψάλλονται κατά τη διάρκεια της Μ.

Ωδή γ': Αναφέρεται στην προσευχή της Άννας, της μητέρας του Σαμουήλ. (Βασιλειών Α'. Β', 1-10).

Έναρξη: *Έστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.*

Ωδή δ': Αναφέρεται στην προσευχή του προφήτη Αββακούμ. (Αββακούμ Γ', 1-19).

Έναρξη: *Κύριε είσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην.*

Ωδή ε': Αναφέρεται στην προσευχή του προφήτη Ησαΐα. (Ησαΐας ΚΣΤ', 9-21).

Έναρξη: *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα μου πρὸς σέ, ὁ Θεός.*

Ωδή στ': Αναφέρεται στην προσευχή του προφήτη Ιωνά. (Ιωνάς Β', 3-10).

Έναρξη: *Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου.*

Ωδή ζ': Προσευχή Αζαρίου. (Δανιήλ Γ', 2-26).

Έναρξη: *Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.*

Ωδή η': Ὑμνος των τριών παιδων. (Δανιήλ Γ', 28-67).

Έναρξη: *Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.*

Ωδή θ': Αναφέρεται στην προσευχή της Μαρίας της Θεοτόκου και στην προσευχή του προφήτη Ζαχαρία.

Τεσσαρακοστής. Είναι πιθανόν το φαινόμενο αυτό να οφείλεται στο ύφος του περιεχομένου της αντίστοιχης βιβλικής ωδής. Πράγματι, όπως αναφέρει ο Ιωάννης Ζωναράς παρέχοντας την αρχαιότερη ερμηνεία του φαινομένου, «Παραλιμπάνεται δὲ ἡ δευτέρα ᾠδή, ὅτι οὐχ ὕμνος ἐστὶ πρὸς θεόν, ἀλλὰ προμαρτυρία πρὸς Ἰουδαίους καὶ ἀπειλὴ καὶ ἔλεγχος τῆς πονηρίας αὐτῶν, καὶ τῶν μελλόντων αὐτοὺς καταλήψεσθαι κακῶν προαγόρευσις ᾠδὴ δὲ λέγεται ὡς προκήρυξις τῶν ἐπαχθησομένων κακῶν τοῖς Ἰσραηλίταις διὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν καὶ κακίαν καὶ τῶν περιπαθῶς σφόδρα προαγόρευσις, ἃ τραγωδίαν ποιῶσιν ἀοιδὴ γὰρ καὶ ᾠδὴ καὶ ὕμνος καὶ προσευχὴ ἐκλήθη, ὅτι περιπαθῶς ὀφείλουσι γίνεσθαι καὶ συντετριμμένης καρδίας». Τὴν παραπάνω ερμηνεία του Ζωναρά μας τὴν παραδίδει ὁ Δετοράκης ὁ ὁποῖος τὴν ἀντλείσει ἀπὸ τὸ *Εὐχολόγιον, sive rituale Graecorum*, του Jacques Goar. Βλ. ΔΕΤΟΡΑΚΗΣ Θεοχάρης, *Κοσμῶς ὁ Μελωδὸς Βίος καὶ Ἔργο*, ΠΙΠΜ, Θεσσαλονίκη 1979, σ. 126, υπ. 42. Το αυστηρό ἢ ἀπειλητικὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ διακρίνεται ἐντονα στον εἰρμό τῆς β' ᾠδῆς, που περιέχεται στα παλαιοβυζαντινά Εἰρμολόγια Ε, φ. 100r, καὶ S, φ. 174r, «Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὧν λέγει Κύριος ἐπέγνωτε τὰ μεγαλεῖα μου· ὅτι πῦρ· ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου· φλέγων πάντας τοὺς μισοῦντας με». Ὁ εἰρμός αὐτός δεν περιέχεται στο Εἰρμολόγιον τοῦ Σωφρόνιου Εὐστρατιάδη. Βλ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ Σωφρόνιος, *Εἰρμολόγιον*, Ἀγιορειτικὴ Βιβλιοθήκη 9, Chennevières-sur-Marne (Seine & Oise), 1932.

Ἐναρξη: *Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.* (Λουκάς Α΄, 46-55)

Ἐναρξη: *Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.* (Λουκάς Α΄, 68-79).

Μελέτες του μεσαιωνικού μουσικού Ειρμολογίου

Το βυζαντινό μεσαιωνικό μουσικό Ειρμολόγιο προσέλκυσε το ενδιαφέρον μικρού αριθμού ερευνητών. Από το 1938 έως το 1968, δημοσιεύτηκαν τρία Ειρμολόγια σε μορφή *facsimile* από τον Wellesz, τον Tillyard και τον Høeg. Η εκδοτική αυτή προσπάθεια ήταν ενταγμένη στις δραστηριότητες της εκδοτικής σειράς *Monumenta Musicae Byzantinae (MMB)* που ιδρύθηκε (από τους ίδιους) το 1931 υπό την αιγίδα της *Union Académique Internationale*.

Παράλληλα αλλά πάντα μέσα στα πλαίσια των *MMB* δημοσιεύθηκαν από το 1952 μέχρι το 1956 τρεις μελέτες - μεταγραφές στο πεντάγραμμο ειρμολογικών μελωδιών από τους Tillyard, Aglaïa Ayoutanti και Maria Stöhr. Πέρα από τις δραστηριότητες των ερευνητών, που πλαισίωσαν τα *MMB*, είχε ήδη ξεκινήσει από το 1932, η έρευνα του Ειρμολογίου από το Μητροπολίτη Λεοντοπόλεως Σωφρόνιο Ευστρατιάδη, ο οποίος εξέδωσε τα ποιητικά κείμενα των ειρμών δύο μουσικών μεσαιωνικών Ειρμολογίων, του Λαύρα Β. 32 (L) και του Coislin 220 (O). Ακολούθησαν επτά μονογραφίες από ξένους και Έλληνες ερευνητές που αναφέρονται στην εσωτερική διάρθρωση των Ειρμολογίων, στο ρυθμό του ποιητικού και μελωδικού ειρμολογικού ρεπερτορίου και στην εξέταση των μελωδικών γραμμών του Πρώτου, του Δευτέρου και του Τετάρτου ήχου.

Οι μελέτες που σχετίζονται με το μεσαιωνικό μουσικό Ειρμολόγιο μπορούν να διακριθούν σε τρεις βασικές κατηγορίες:

- α) Ολοκληρωμένη φωτογραφική αναπαραγωγή (*facsimilés*) Ειρμολογίων.
- β) Μελέτες – μεταγραφές των ειρμολογικών μελωδιών.
- γ) Μονογραφίες.

α) Η ολοκληρωμένη φωτογραφική αναπαραγωγή (*facsimile*) Ειρμολογίων σχετίζεται άμεσα με τη δραστηριότητα των *Monumenta Musicae Byzantinae (MMB)*, τα οποία εξέδωσαν στην πρώτη σειρά των εκδόσεών τους *Série principale (Facsimilés)* τρία σημαντικά και αντιπροσωπευτικά χειρόγραφα Ειρμολόγια:

- *Hirmologium Athoum*, Codex Monasterii Hiberorum 470, τόμ. II, επιμέλεια Carsten Høeg, L. & E. Munksgaard, Copenhagen, 1938.

- *Hirmologium e Codice Cryptensi, E. γ. II*, τόμ. I, επιμέλεια Laurentius TARDO, La Libreria dello Stato, Roma 1950. Συνοδεύεται από αναλυτική μελέτη: *Hirmologium Cryptense, Codex Cryptensis E. γ. II*, επιμέλεια Laurentius TARDO, La Libreria dello Stato, Roma 1951.

- *Hirmologium Sabbaiticum*, Codex Monasterii S. Sabbae 83, τόμ. VIII, 1. Pars Suppletoria, 2.1. Pars Prima: Toni Authentici, 2.2. Pars Secunda: Toni Plagales, επιμέλεια Jørgen RAASTED, Munksgaard, Copenhagen 1968-1970. Συνοδεύεται από αναλυτική μελέτη *Hirmologium Sabbaiticum*, επιμέλεια Jørgen RAASTED, Munksgaard, Copenhagen 1968.

β) Τα *MMB* εξέδωσαν στη σειρά Transcripτα τις παρακάτω μελέτες -μεταγραφές των ειρμολογικών μελωδιών:

- TILLYARD Henry Julius Wetenhall. *Twenty Canons from the trinity Hirmologium*, τόμ. IV. Boston 1952. Πρόκειται για μεταγραφή στο πεντάγραμμο (με τη μέθοδο των *MMB*) είκοσι Κανόνων – Ακολουθιών - που περιέχονται στο Trinity Ειρμολόγιο 1165 (O, 2, 61).

- ΑΥΟΥΤΑΝΤΙ Aglaïa - STÖHR Maria, *The Hymns of the Hirmologium*, part I, τόμ. VI, Munksgaard, Copenhagen 1952. Πρόκειται για μεταγραφή στο πεντάγραμμο (με τη μέθοδο των *MMB*) των μελωδιών 26 Ακολουθιών του πρώτου και 22 Ακολουθιών του Πλαγίου Πρώτου ήχου, από δεκατέσσερα παλαιοβυζαντινά και μεσοβυζαντινά Ειρμολόγια.

- ΑΥΟΥΤΑΝΤΙ Aglaïa, *The Hymns of the Hirmologium*, part III 2, τόμ. VIII, Munksgaard, Copenhagen 1956. Πρόκειται για μεταγραφή στο πεντάγραμμο (με τη μέθοδο των *MMB*) των 21 Κανόνων-Ακολουθιών του Βαρέος ήχου, που περιέχονται στο Ειρμολόγιο Άθως Ιβήρων 470 (H).

γ) Στις μονογραφίες ανήκουν έξι μελέτες:

- ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ Σωφρονίου, *Ειρμολόγιον*, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 9, Chennevières-sur Marne (Seine & Oise), 1932. Πρόκειται για μια συλλογή των

ποιητικών κειμένων των ειρμών, που περιέχονται στα μεσαιωνικά Ειρμολόγια Coislin 220 (O) και Λαύρα Β. 32 (L). Τα ποιητικά κείμενα των ειρμών ο συγγραφέας τα παραθέτει σχηματίζοντας 369 Ακολουθίες κατά τη σειρά της *Οκτώηχου*. Παραθέτει επίσης και τα ονόματα των ποιητών.

- VAN BIEZEN J., *The Middle Byzantine Kanon-Notation of Manuscript H.*, A.B. Creighton / Bilthoven 1968. Αναφέρεται κυρίως στη σημειογραφία του Ειρμολογίου Άθως Ιβήρων 470 (H). Μετέγραψε στο πεντάγραμμο δεκατέσσερις αντιπροσωπευτικές Ακολουθίες κάθε ήχου.

- VON BUSCH Richard, *Untersuchungen zum Byzantinischen Heirmologion. Der Echos Deuteros*, Karl Dieter Wagner, Hamburg 1971. Ο μελετητής επικέντρωσε το ενδιαφέρον του στην εξέταση εικοτεσσάρων μεσαιωνικών μουσικών Ειρμολογίων. Ειδικότερα επικεντρώθηκε στη δομή του ποιητικού περιεχομένου και στη μελωδική ανάλυση του Δευτέρου ήχου. Με γνώμονα τη διάταξη του ποιητικού περιεχομένου και τα μελωδικά χαρακτηριστικά του εξεταζόμενου ήχου, ο μελετητής ομαδοποίησε τα μεσαιωνικά Ειρμολόγια.

- SCHMIDT Hans, *Zum Formelhaften Aufbau Byzantinischer Kanones*, Breitkopf & Härtel, Wiesbaden 1979. Η μελέτη στηρίζεται στο Ειρμολόγιο Ιβήρων 470 (H) και αναφέρεται κυρίως στις μελωδικές φόρμουλες του Πρώτου ήχου.

- PAPATHANASSIOU Ioannis, *Il Quarto Modo Autentico nella Tradizione Medievale Irmologica*, (Ph.D. – University of Copenhagen), Copenhagen 1994. Ο ερευνητής, αφού εξέτασε είκοσι βυζαντινά μουσικά Ειρμολόγια των οποίων η σύνταξη εκτείνεται από το 10^ο έως το 14^ο αιώνα, επικεντρώθηκε τόσο στη δομή του ποιητικού περιεχομένου του Τετάρτου ήχου όσο και στη μορφολογική ανάλυση των μελωδικών του γραμμών. Επίσης ο ερευνητής, προχώρησε και στην ομαδοποίηση των Ειρμολογίων με γνώμονα τα μελωδικά χαρακτηριστικά του εξεταζόμενου ήχου.

- ΑΝΤΩΝΙΟΥ Σπυρίδων, *Το Ειρμολόγιο και η παράδοση του μέλους του*, (Διδακτορική Διατριβή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών), Αθήνα 2000. Η μελέτη επικεντρώθηκε τόσο στη διαχρονικότητα του ποιητικού περιεχομένου του βυζαντινού και μεταβυζαντινού Ειρμολογίου όσο και στη μορφολογία του μέλους των ειρμών, κυρίως εκείνων που περιέχονται στο Ειρμολόγιο του Ιωάννη Κουκουζέλη (Σινά 1256).

Από τις προγενέστερες μελέτες, μόνο εκείνη της Aglaïa Ayoutanti σχετίζεται με το Βαρύ ήχο. Όπως προαναφέρθηκε, πρόκειται για μεταγραφή στο πεντάγραμμο, με το σύστημα των *MMB*, των μελωδικών γραμμών του Βαρέος ήχου οι οποίες καταγράφονται στο Ειρμολόγιο Ιβήρων 470 (**H**). Μέχρι σήμερα ο Βαρύς ήχος δεν έγινε αντικείμενο ειδικής και συστηματικής μελέτης. Το κενό αυτό έρχεται να το καλύψει η παρούσα εργασία, δίνοντας ισόρροπη έμφαση στη διαχρονική διάρθρωση του ποιητικού και μελωδικού περιεχομένου του Βαρέος ήχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ

Ειρμολογικές πηγές-περιγραφική αναφορά

Στην παρούσα μελέτη εξετάζονται είκοσι πέντε μεσαιωνικά βυζαντινά μουσικά χειρόγραφα Ειρμολόγια. Η σύνταξη των Ειρμολογίων αυτών καλύπτει μια χρονική περίοδο που εκτείνεται από το 10^ο έως το 15^ο αιώνα. Πρέπει να σημειωθεί ότι, από το συνολικό αριθμό των είκοσι πέντε Ειρμολογίων, μόνο τα **G**, **Si1**, **Si2** και **Si3**, είναι χρονολογημένα. Στην πλειονότητά τους είναι περγαμηνά και φυλάσσονται στις μοναστηριακές βιβλιοθήκες του Αγίου Όρους, της Ιεράς Μονής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου της Πάτμου, του Αγίου Σάββα στην Παλαιστίνη, της Ιεράς Μονής της Αγίας Αικατερίνης του Όρους Σινά, της Ιεράς Μονής της Κρυπτοφέρρης στη Ρώμη, στο Trinity College του Cambridge και στη Βιβλιοθήκη του Βατικανού. Είναι έργα ανώνυμων αντιγραφών, εκτός από το Cryptensis E.γ.Π. (**G**) που συντάχθηκε από τον αναγνώστη Θεοφύλακτο (βλ. φ. 296v) και το Σινά 1256, (**Si1**) το οποίο συντάχθηκε από την Ειρήνη, θυγατέρα του Θεοδώρου του Αγιοπετρίτου (βλ. φ. 183v).

Η σημειογραφία που επενδύει τα ποιητικά κείμενα των Ειρμολογίων και ειδικότερα αυτών που συντάχθηκαν από το 10^ο μέχρι το 12^ο αι., καλύπτει όλες τις εξελικτικές φάσεις της *Coislin* και της *Chartres*²⁸. Η μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη σημειογραφία - *round notation* - επενδύει τα ποιητικά κείμενα των Ειρμολογίων, τα οποία συντάχθηκαν κυρίως από το 13^ο αι. και μετά. Ιδιαίτερο

²⁸ Πρόκειται για δύο σημειογραφικά νευματικά συστήματα, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν παράλληλα για την καταγραφή των μελωδικών γραμμών, που επένδυναν το υμνογραφικό *corpus* της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. «Ονομάστηκαν έτσι, γιατί βρέθηκαν η πρώτη σε δύο χειρόγραφα που διασώζονται στη Βιβλιοθήκη της πόλης Chartres αρ. 1754 και η δεύτερη στην Εθνική Βιβλιοθήκη του Παρισιού, διαθήκη Coislin 220». Βλ. ΦΛΩΡΟΣ Κωνσταντίνος, *Η ελληνική παράδοση στις μουσικές γραφές του μεσαίωνα, (Εισαγωγή στη νευματική επιστήμη)*, Ζήτη, Θεσσαλονίκη 1998, σ. 112, υπ. 9. Θα πρέπει να υπογραμμίσουμε στο σημείο αυτό ότι στην παρούσα μελέτη υιοθετήσαμε τα εξελικτικά στάδια της παλαιοβυζαντινής σημειογραφίας όπως τα διέκρινε ο Φλώρος. Ο τελευταίος διέκρινε τέσσερα εξελικτικά στάδια για τη *Chartres* και έξι στάδια για την *Coislin* σημειογραφία. Βλ. FLOROS C., *Universale*, τόμ. I, σ. 307-326. Του ιδίου, *Η ελληνική παράδοση*, σ. 130-135. Για τα δύο αυτά σημειογραφικά νευματικά συστήματα, βλ. επίσης ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ιωάννης, *Εγχειρίδιο Μουσικής Παλαιογραφίας, (Δυτικές νευματικές σημειογραφίες)*, Πρώτη ενότητα, Διογένης, Αθήνα 2002, σ. 53-56, όπου περιέχεται (υπ. 86) και συνοπτική βιβλιογραφία η οποία παραπέμπει σε εξειδικευμένα άρθρα και μονογραφίες, που σχετίζονται με τα αρχικά στάδια της βυζαντινής νευματικής σημειογραφίας.

ενδιαφέρον παρουσιάζει η σημειογραφία του Ειρμολογίου Ιβήρων 470, (H) η οποία είναι μεσοβυζαντινή, όχι όμως πλήρως εξελιγμένη. Περιέχει κατάλοπα της σημειογραφίας του αμέσως προηγούμενου σημειογραφικού σταδίου, *Coislin VI*.

Τυπολογίες των Ειρμολογίων

Με γνώμονα τόσο το συνολικό αριθμό των Ακολουθιών του Βαρέος ήχου που περιέχονται στα Ειρμολόγια, όσο και τους τρεις τρόπους με τους οποίους διαρθρώνεται το περιεχόμενό τους, δηλαδή κατά σειρά Ακολουθιών (*AkO*), κατά σειρά ωδών (*OdO*) και κατά τρόπο μικτό (*AkO+OdO*), κατατάξαμε τα Ειρμολόγια σε τρεις τυπολογίες:

Στην πρώτη τυπολογία ανήκουν 20 Ειρμολόγια κατά σειρά Ακολουθιών (*AkO*), τα οποία κατανέμονται ως εξής:

- α) Τέσσερα ανομοιομερή πλήρη Ειρμολόγια **L, P, E, S**. Το χαρακτηρισμό «ανομοιομερή πλήρη» τον αποδίδουμε σ' αυτά τα Ειρμολόγια επειδή αναγράφεται με ανόμοια διάταξη το πρωτογενές και πλήρες περιεχόμενο του Βαρέος ήχου. Το περιεχόμενό τους αποτελείται από μεγάλο αριθμό Ακολουθιών, ο οποίος κυμαίνεται από 16 έως 32²⁹. Τα Ειρμολόγια αυτά συντάχθηκαν από το 10^ο έως τις αρχές του 12^{ου} αιώνα.
- β) Πέντε ομοιομερή Ειρμολόγια **Ga, O, Pa, H, G**. Το χαρακτηρισμό «ομοιομερή» τον αποδίδουμε σ' αυτά τα Ειρμολόγια, επειδή αναγράφεται με όμοια διάταξη μικρότερος αριθμός Ακολουθιών³⁰ σε σχέση με τα προηγούμενα. Ο αριθμός των Ακολουθιών των Ειρμολογίων αυτών κυμαίνεται από 18 έως 21. Τα ομοιομερή Ειρμολόγια συντάχθηκαν από το 12^ο αι. μ.Χ. έως το έτος 1281³¹.
- γ) Ένδεκα ανομοιομερή σύντομα Ειρμολόγια **La**³², **D**³³, **Y, Si1, Si2, Ca**³⁴, **Pb, Q, H-2, H-4, F**. Το χαρακτηρισμό «ανομοιομερή σύντομα» τον αποδίδουμε στα

²⁹ Βλ. σ. 164.

³⁰ Βλ. σ. 171.

³¹ Έτος σύνταξης του Ειρμολογίου **G**.

³² Ο von Busch το κατατάσσει στα παλαιοβυζαντινά Ειρμολόγια. Βλ. BUSCH von R., *Untersuchungen*, σ. 24. Πράγματι, το **La** συντάχθηκε κατά τη διάρκεια του 12^{ου} αι. σε μια περίοδο που ταυτίζεται με τη σύνταξη τόσο των ανομοιομερών πλήρων όσο και με εκείνη του μεγαλύτερου μέρους των ομοιομερών Ειρμολογίων. Ο όγκος και η δομή του περιεχομένου του Βαρέος ήχου μας οδήγησε στο να το κατατάξουμε στα ανομοιομερή σύντομα Ειρμολόγια *AkO*. Πρόκειται για ένα χφ.,

Ειρμολόγια, επειδή αναγράφεται με ανόμοια διάταξη περιορισμένος αριθμός Ακολουθιών (από 4 έως 7). Τα Ειρμολόγια αυτά συντάχθηκαν από το 12^ο έως και το 15^ο αιώνα.

Στη δεύτερη τυπολογία (*OdO*) περιλαμβάνονται τρία ανομοιομερή σύντομα Ειρμολόγια (**Si3**, **Sa**, **Si**), του 13^{ου}-14^{ου} αιώνα.

Στην τρίτη τυπολογία (*AkO+OdO*) περιλαμβάνονται δύο ανομοιομερή σύντομα μικτά Ειρμολόγια (**V**, **Pc**), 14^{ου} αιώνα.

το οποίο μπορεί να χαρακτηριστεί προάγγελος των ομοιοειδών του, που κάνουν την εμφάνισή τους το 14^ο αι. περίοδο κατά την οποία γενικεύεται και καθιερώνεται η χρήση του. Είναι γεγονός ότι από τη σύνταξη του **La** μέχρι το 14^ο αι. είχε καθιερωθεί το συστηματοποιημένο ομοιομερές Ειρμολόγιο, η αποδοχή του οποίου αποσόβησε την πρώτη προσπάθεια για δραστικότερη μείωση των Ακολουθιών. Πράγματι, το χφ. **La** μαρτυρεί μια αιφνίδια και δραστική μεταβολή, που οδήγησε σε συρρίκνωση το περιεχόμενο του Ειρμολογίου, σε αντίθεση με τη μεταβολή του περιεχομένου των ομοιομερών Ειρμολογίων, που μαρτυρεί μια σταδιακή μείωση και συστηματοποίηση σε σχέση με τα ανομοιομερή πλήρη Ειρμολόγια. Πιθανότατα να είναι αυτός ακριβώς ο λόγος για τον οποίο δεν υιοθετήθηκε τη συγκεκριμένη περίοδο (12^{ος} - 13^{ος} αι.) το μεταρρυθμισμένο Ειρμολόγιο **La** και καθιερώθηκε αργότερα, αφού καταργήθηκε ο τύπος του συστηματοποιημένου ομοιομερούς Ειρμολογίου.

³³ Ο von Busch το κατέταξε στα μικτά Ειρμολόγια. Βλ. BUSCH von R., *Untersuchungen*, σ. 37.

³⁴ Ο Αντωνίου το κατέταξε στα μικτά Ειρμολόγια βασιζόμενος στη συνολική διάρθρωση του περιεχομένου του Ειρμολογίου. Βλ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Σ., *Το Ειρμολόγιο*, σ. 53.

Περιγραφική αναφορά των άμεσων μουσικών πηγών

Για κάθε εξεταζόμενο χφ. Ειρμολόγιο δηλώνονται τα εξής:

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ

Η πόλη ή η περιοχή στην οποία βρίσκεται το χφ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η βιβλιοθήκη όπου φυλάσσεται.

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Ο ταξινομικός αριθμός του χφ. ο οποίος περιέχεται στον δημοσιευμένο κατάλογο.

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

Η βραχυγραφία (*sigla*) του χειρογράφου³⁵.

ΥΛΗ

Η ύλη που χρησιμοποιήθηκε για τη σύνταξη του χειρογράφου.

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

Οι διαστάσεις των φύλλων (ύψος x πλάτος) σε cm.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η κατάσταση του χειρογράφου – ολοκληρωμένο, ακέφαλο ή κολοβό.

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

Η τυπολογία του Ειρμολογίου – *ΑκΟ*, *ΟδΟ* ή *Μικτό*³⁶.

- Το τμήμα που περιέχει το Βαρύ ήχο:

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

Οι αριθμοί των φύλλων όπου καταγράφεται το περιεχόμενο του ήχου.

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

Ο συνολικός αριθμός των Ακολουθιών.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

Ο συνολικός αριθμός των ειρμών.

³⁵ Βλ. σ. 14.

³⁶ Βλ. σ. 30.

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το είδος της σημειογραφίας – *Chartres, Coislin*, μεσοβυζαντινή, μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ

Η χρονολογία σύνταξης του χειρογράφου. Ο Κολοφώνας του - αν υπάρχει - όπου αναγράφεται ο γραφέας και η χρονολογία συγγραφής του χειρογράφου. Αν η χρονολογία δεν αναφέρεται, τότε αυτή προτείνεται καθ' υπολογισμόν σε αιώνες. Αν υπάρχουν διαφορετικές απόψεις των ερευνητών σχετικές με τη χρονολόγηση του χειρογράφου, τότε τις παραθέτουμε σε υποσημείωση.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Ο δημοσιευμένος κατάλογος χειρογράφων.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ

Η φωτογραφική αναπαραγωγή του χειρογράφου και το είδος της³⁷.

³⁷ Για περαιτέρω περιγραφή και βιβλιογραφική αναφορά για κάθε χφ. βλ. BUSCH von R., *Untersuchungen*, σ. 22-38, και ΑΝΤΩΝΙΟΥ Σ., *Το Ειρμολόγιο*, σ. 61-70.

1. (Λαύρα Β. 32)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ****ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ****ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ****ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ****ΥΛΗ****ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ****ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ****ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ****ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ****ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ****ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ****ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ****ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ****ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**

Άγιον Όρος

Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας

B. 32

L

Περγαμηνή

19x14 cm

Ολοκληρωμένο

AkO

φφ. 240v-262v

28

224

Chartres I³⁸10^{ος} αιώνας³⁹

ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ

Σπυρίδων

ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

Σωφρόνιος,

Κατάλογος των κωδίκων της Μεγίστης Λαύρας (της εν Αγίω Όρει), Librairie Ancienne Honoré Champion Édouard Champion, Paris 1925, σ. 16.

TROELSGÅRD

Christian,

An

Inventory of Microfilms and Photographs in the Collection of MMB,

Copenhagen,

1992,

βλ.

στην

ιστοσελίδα

των

MMB:

<http://www.igl.ku.dk/MMB/catbyz.htm>

MMB Μικροφίλμ*ΠΙΠΜ* Μικροφίλμ.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

³⁸ Οι ειρμοί που περιέχονται στα φφ. 51r-58v, παρασημαίνονται με τη σημειογραφία του σταδίου *Coislin I*.

2. (Πάτμος 55)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ****ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ****ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ****ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ****ΥΛΗ****ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ****ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ****ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ****ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ****ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ****ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ****ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ****ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ****ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ****ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

Πάτμος

Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου του
Θεολόγου

55

P

Περγαμηνή

17,5x13 cm

Ακέφαλο και κολοβό

AkO

φφ. 180r-198v⁴⁰.

16

131

Coislin I

10^{ος}-11^{ος} αιώνας⁴¹ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ Ιωάννης, *Πατμιακή
Βιβλιοθήκη*, Αθήνα 1890, σ. 43.ΚΟΜΙΝΗΣ Αθανάσιος, *Πατμιακή
Βιβλιοθήκη ήτοι Νέος Κατάλογος των
Χειρογράφων Κωδίκων της Ιεράς
Μονής Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου
Πάτμου*, τόμ. Α', Εκδοτική Ελλάδος,
Αθήνα 1988, σ. 140-150.TROELSGÅRD C., *An Inventory*.

MMB Μικροφύλμ.

³⁹ Ο Σπυρίδων Λαυριώτης και ο Σοφρόνιος Ευστρατιάδης χρονολόγησαν το Ειρμολόγιο στο 13^ο αιώνα.

⁴⁰ Ο κώδικας περατώνεται στο φ. 198v και όχι στο φ. 198 όπως αναφέρει ο Κομίνης. Βλ. παρακάτω υπ. 111.

⁴¹ Ο Σακκελίων στον κατάλόγο του τοποθέτησε τη σύνταξη του Ειρμολογίου, στο 12^ο αι επειδή το θεώρησε όμοιο με το Ειρμολόγιο Πάτμος 54.

3. (Εσφιγμένου 54)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Άγιον Όρος.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιερά Μονή Εσφιγμένου

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

54

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

E

ΥΛΗ

Περγαμηνή

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

22x18 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ακέφαλο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

AkO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 92r-112r

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

21

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

170

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Coislin I με στοιχεία Chartres.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ11^{ος} -12^{ος}⁴² αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**LAMBROS P. Spyridon, *Catalogue of the Greek Manuscripts on Mount Athos*, τόμ. Α', Cambridge at the University Press, Cambridge 1895, σ. 177.TROELSGÅRD C., *An Inventory*.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB Μικροφίλμ

ΠΙΠΜ Μικροφίλμ.

⁴² Ο Λάμπρος στον κατάλογό του τοποθέτησε τη σύνταξη του Ειρμολογίου στο 14^ο αι. Ο Φλώρος στηριζόμενος στο σημειογραφικό στάδιο χρονολόγησε το χφ. στις αρχές του 11^{ου} αι. (βλ. FLOROS C., *Universale*, τόμ. I, σ. 64). Ο Doda όμως στηριζόμενος σε ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της γραφής του ποιητικού κειμένου τοποθέτησε τη σύνταξη του χφ. μεταξύ του 11^{ου}-12^{ου} αι. βλ. DODA Alberto, «Note codicologiche paleografiche e paleografico-musicali su uno sticherarion dell'XI secolo», *JÖB* 39, 1989, σ. 228, υπ. 34. Ο Παπαθανασίου πρότεινε, με επιφύλαξη, τη χρονολόγηση του χφ. γύρω στα μέσα του 12^{ου} αι. βλ. PAPAΘANASSIOU, Ioannis. *Il Quarto Modo*, τόμ. I, σ. 10, υπ. 46.

4. (Σάββα 83)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Ιερουσαλήμ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Πατριαρχείου Ιεροσολύμων

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

83

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

S

ΥΛΗ

Περγαμηνή

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

20,7x17,2 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

AkO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 166v-189v

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

32

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

257

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑCoislin II-III⁴³**ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ**Δεύτερο μισό του 12^{ου} αιώνα⁴⁴**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Κεραμεύς,
Ιεροσολυμιτική Βιβλιοθήκη, τόμ. Β',
 Αγία Πετρούπολη 1894, επανέκδοση
Culture et Civilisation, Bruxelles 1963,
 σ. 157.

TROELSGÅRD C., *An Inventory*.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB Μικροφίλμ.

MMB Πανομοιότυπο – *facsimile*.

RAASTED Jørgen, *Hirmologium Sabbaiticum*, MMB VIII, 1 και VII, 2,

⁴³ Το χειρόγραφο αυτό παρουσιάζει σημειογραφικές ιδιαιτερότητες. Εκτός από τα σημειογραφικά στάδια II-III της *Coislin*, ένας μεγάλος αριθμός ειρμών, επενδύεται, από μεταγενέστερο χέρι, με τη μεσοβυζαντινή σημειογραφία. Βλ. FLOROS C., *Universale*, τόμ. I, σ. 65.

⁴⁴ Ο Παπαδόπουλος Κεραμεύς στον κατάλογό του τοποθέτησε τη χρονολόγηση του Ειρμολογίου στον 11^ο ή 12^ο αι. σε αντίθεση με τον von Busch (βλ. BUSCH von R., *Untersuchungen*, σ. 23.) και τον Σπυρίδωνα Αντωνίου (βλ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Σ., *Το Ειρμολόγιο*, σ. 62), οι οποίοι υποστήριξαν ότι το Ειρμολόγιο αυτό συντάχθηκε κατά τον 11^ο αι. Ο Raasted (βλ. RAASTED J., *Hirmologium Sabbaiticum*, σ. 7) και ο Παπαθανασίου (βλ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΣΙΟΥ Ι., *Il Quarto Modo*, τόμ. I, σ. 10), το χρονολόγησαν το 12^ο αι. Ο Alberto Doda αφού εξέτασε τον τύπο γραφής του Ειρμολογίου διαπίστωσε ότι αυτή παρουσιάζει μεγάλη ομοιότητα με εκείνη του σιναϊτικού Στιχηραρίου, Σινά 1218, το οποίο συντάχθηκε το έτος 1177. Βλ. DODA A., «Note codicologiche...», σ. 228, υπ. 34.

1-2, Pars Suppletoria, Hauniae
Munksgaard, Copenhagen 1968-1970.

5. (Cryptensis E.γ.III)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Grottaferrata

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Badia greca di Maria Santissima

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

E.γ. III

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ**Ga****ΥΛΗ**

Περγαμηνή

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

19x14 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

AkO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 210v-241r

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

21

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

181

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Coislin V-VI

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ12^{ος} αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**ROCCHI Antonii, *Codices Cryptenses*,
σ. 428. TROELSGÅRD C., *An
Inventory*.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB Μικροφίλμ.

6. (Coislin 220)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Παρίσι

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Bibliothèque nationale de France

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

220 (Fonds Coislin)

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ**Ο****ΥΛΗ**

Περγαμηνή

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

24x19 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

AkO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 177r-197v

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

18

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

163

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Coislin V-VI

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ12^{ος}⁴⁵ αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**GASTOUÉ Amédée, *Catalogue des Manuscrits de Musique Byzantine*, Paris 1907, σ. 89.DEVREESSE Robert, *Catalogue des Manuscrits Grecs*, II, Le Fonds Coislin, Paris 1945, σ. 202.TROELSGÅRD C., *An Inventory*.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB Μικροφίλμ

⁴⁵ Ο Robert DEVREESSE, στον κατάλόγό του τοποθέτησε τη σύνταξη του Ειρμολογίου στον 11^ο αι.

7. (Πάτμος 54)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ****ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ****ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ****ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ****ΥΛΗ****ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ****ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ****ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ****ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ****ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ****ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ****ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ****ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ****ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ****ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

Πάτμος

Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου του
Θεολόγου

54

Pa

Περγαμηνή

23x18 cm

Ολοκληρωμένο

AkO

φφ. 178v-197r

18

170

Coislin V

12^{ος} αιώναςΣΑΚΚΕΛΙΩΝ Ι., *Πατμιακή*, σ. 42.ΚΟΜΙΝΗΣ Α., *Πατμιακή*, σ. 133-140.TROELSGÅRD C., *An Inventory*.

MMB Μικροφίλμ.

8. (Ιβήρων 470)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Άγιον Όρος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιερά Μονή Ιβήρων

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

470 (Λάμπρος), 1031 (Στάθης).

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ**H****ΥΛΗ**

Περγαμηνή

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

25,9x18,5 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

ΑκΟ

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 114v-129r

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

21

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

192

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Coislin VI-μεσοβυζαντινή

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ12^{ος} αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**

ΛΑΜΠΡΟΣ Σπυρίδων, *Κατάλογος των εν ταις βιβλιοθήκαις του Αγίου Όρους ελληνικών κωδίκων*, τόμ. Β'. Κανταβριγία της Αγγλίας 1900, σ. 150.
 ΣΤΑΘΗΣ Γρηγόριος, *Τα χειρόγραφα βυζαντινής μουσικής Άγιον Όρος*, τόμ. Γ', Αθήνα 1993, σ. 625.

TROELSGÅRD C., *An Inventory*.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB. Πανομοιότυπο-facsimile.

HØEG Carsten, *Hirmologium Athoum*, Codex Monasterii Hiberorum 470, τόμ. II, επιμέλεια Carsten Høeg, L. & E. Munksgaard, Copenhagen 1938.

9. (Cryptensis E.γ.Π)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Grottaferrata

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Badia greca di Maria Santissima

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

E.γ.Π

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ**G****ΥΛΗ**

Περγαμηνή

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

24x15 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

AκO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 207v-240r

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

21

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

200

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελεγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ

1281

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣROCCHI A., *Codices Cryptenses*, σ. 427-428.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**TROELSGÅRD C., *An Inventory*.MMB. Πανομοιότυπο-*facsimile*.TARDO Laurentius, *Hirmologium e Codice Cryptensi, E. γ. II*, τόμ. I, La Libreria dello Stato, Ρώμη 1950.

10. (Λαύρα Γ. 9)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Άγιον Όρος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Γ. 9

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ**La****ΥΛΗ**

Χαρτί-Περγαμηνή

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

20x16 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

AkO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 72r-76v

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

6

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

51

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Coislin VI

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ12^{ος} αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ Σ., - ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ Σ., *Κατάλογος*. σ. 32.TROELSGÅRD C., *An Inventory*.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB Μικροφίλμ

ΠΙΠΜ Μικροφίλμ

11. (Διονυσίου 95)

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ	Άγιον Όρος
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	Ιερά Μονή Διονυσίου
ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	95
ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ	D
ΥΛΗ	Περγαμηνή
ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ	11x8 cm
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	Ολοκληρωμένο
ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ	ΑκΟ
ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ	φφ. 25r-32v
ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ	4 ⁴⁶
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ	34
ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ	Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελεγμένη
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ	14 ^{ος} 47 αιώνας
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ	LAMBROS P. S., <i>Catalogue</i> . τόμ. Α', σ. 333. ΣΤΑΘΗΣ Γρ., <i>Τα χειρόγραφα βυζαντινής μουσικής Άγιον Όρος</i> , τόμ. Β', Αθήνα 1976, σ. 636. TROELSGÅRD C., <i>An Inventory</i> .
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ	MMB Μικροφύλμ ΠΙΠΜ Μικροφύλμ.

⁴⁶ Αναγράφονται συνολικά εννέα Ακολουθίες από τις οποίες όμως μόνο οι αρχικές τέσσερις είναι ολοκληρωμένες. Οι υπόλοιπες σχηματίζονται από την αναγραφή μόνο του *incipit* του κάθε ειρμού με την ένδειξη *προεγράφησαν*.

⁴⁷ Ο Λάμπρου στον κατάλόγο του τοποθέτησε την σύνταξη του χφ. το 12^ο αι.

12. (Trinity)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Cambridge

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Trinity College

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

1165 (O. 2. 61)

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

Υ

ΥΛΗ

Περγαμηνή

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

21x13 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Κολοβό

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

AkO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 78r-83v

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

5

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

55

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑαρχές 14^{ου} αιώνα**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**

-

TROELSGÅRD C., *An Inventory.***ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB Μικροφίλμ

13. (Σινά 1256)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Όρος Σινά

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

1256

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

Si1

ΥΛΗ

Περγαμηνή

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

16x12 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

AkO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 145r-157r

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

7

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

59

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελεγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ

1309

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

BENESEVIČ Vladimir Nikolaevich, *Catalogus codicum manuseriptorum graecorum qui in monasterio Sanctae Catharinae in Monte Sina asservantur*, τόμ. 1, Petropoli 1911, σ. 156.

TROELSGÅRD C., *An Inventory*.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB Μικροφίλμ

14. (Σινά 1257)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Όρος Σινά

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

1257

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

Si2

ΥΛΗ

Χαρτί

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

24,8x17,6 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

AkO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 79r-86r

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

5

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

39

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ

1332

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣBENESEVIČ V. N., *Catalogus*, τόμ. III, pars 1, σ. 10.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**TROELSGÅRD C., *An Inventory*.

MMB Μικροφύλμ

15. (Καρακάλλου 213)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Άγιον Όρος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιεράς Μονής Καρακάλλου

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

213 (Λάμπρου), (959 Στάθη)

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑCa⁴⁸**ΥΛΗ**

Χαρτί

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

22x14,8 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ακέφαλο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

ΑκΟ

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 95r-105r

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

5

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

48

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελεγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ14^{ος} αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**LAMBROS P. S., *Catalogue*. τόμ. Α',
σ. 147.ΣΤΑΘΗΣ Γρ., *Τα χειρόγραφα*, τόμ. Γ',
σ. 432.TROELSGÅRD C., *An Inventory*.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB Μικροφίλμ

ΠΙΠΜ Μικροφίλμ

⁴⁸ Βλ. ΡΑΡΑΘΑΝΑΣΣΙΟΥ Ι., *Il Quarto Modo*, τόμ. Ι, σ. 13.

16. (Πάτμος 480)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ****ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ****ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ****ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ****ΥΛΗ****ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ****ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ****ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ****ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ****ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ****ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ****ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ****ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ****ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ****ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

Πάτμος

Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου του
Θεολόγου

480

Pb

Περγαμηνή

22,5x15 cm

Ακέφαλο

AkO

φφ. 112r-127r

6

59

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη

14^{ος} αιώναςΣΑΚΚΕΛΙΩΝ Ι., *Πατμιακή*, σ. 213.TROELSGÅRD C., *An Inventory*.

MMB Μικροφίλμ

17. (Παντοκράτορος 215)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Άγιον Όρος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιερά Μονή Παντοκράτορος

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

215

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

Q

ΥΛΗ

Χαρτί

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

25,7x16,4 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

AkO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 77v-85v

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

6

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

59

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ14^{ος} αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**LAMBROS P. S., *Catalogue*, τόμ. Α', σ. 111.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**TROELSGÅRD C., *An Inventory*.

MMB Μικροφίλμ

ΠΙΠΜ Μικροφίλμ

18. (Ιβήρων 1044)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Άγιον Όρος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιερά Μονή Ιβήρων

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

1044

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ**H-2****ΥΛΗ**

Χαρτί

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

22x11 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

ΑκΟ

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 105v-114v

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

7

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

63

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελεγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ15^{ος} αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**ΛΑΜΠΡΟΣ Σ., *Κατάλογος*, τόμ. Β΄.
σ. 247.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

ΠΙΠΜ Μικροφίλμ

19. (Ιβήρων 1259)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Άγιον Όρος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιερά Μονή Ιβήρων

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

1259

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ**H-4****ΥΛΗ**

Χαρτί

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

21,5x15 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

AkO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 109v-120v

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

7

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

58

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελεγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ15^{ος} αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**ΛΑΜΠΡΟΣ Σ., *Κατάλογος*, τόμ. Β'. σ.
259.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**TROELSGÅRD C., *An Inventory*.

MMB Μικροφίλμ

ΠΙΠΜ Μικροφίλμ

20. (Φιλοθέου 131)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Άγιον Όρος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιερά Μονή Φιλοθέου

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

131

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

F

ΥΛΗ

Χαρτί

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

15,8x11 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

ΑκΟ

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 103r-112v

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

7

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

59

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ15^{ος} αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**LAMBROS P. S., *Catalogue*, τόμ. Α΄,
σ. 160.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

ΠΙΠΜ Μικροφίλμ

21. (Σινά 1258)

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ	Σινά
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης ⁴⁹
ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	1258
ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ	Si3
ΥΛΗ	Χαρτί
ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ	13,8x10,3 cm
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	Ολοκληρωμένο
ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ	OdO
ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ	φφ. 102v-116v
ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ	-
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ	65
ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ	Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ	1257 ⁵⁰
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ	BENESEVIČ V. N., <i>Catalogus</i> . τόμ. III, pars 1, σ. 10. TROELSGÅRD C., <i>An Inventory</i> .
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ	MMB Μικροφίλμ

⁴⁹ Το χφ. αυτό έχει συνταχτεί σε Συρο-Μελχιτικό περιβάλλον. Βλ. ΠΑΡΑΘΗΝΑΣΣΙΟΥ Ι., *Il Quarto Modo*, τόμ. I, σ. 32. Του ιδίου «Some remarks on a possible Syro-Melchite origin of the MS Sinaï gr. 1258», *CIMAGL* 64, 1994, σ. 36.

⁵⁰ Ο Benesevič στον κατάλογό του τοποθέτησε τη σύνταξη του χφ. κατά τη διάρκεια του 14^{ου} αι., ενώ ο Παπαθανασίου το έτος 1257. Βλ. ΠΑΡΑΘΗΝΑΣΣΙΟΥ Ι., *Il Quarto Modo*, τόμ. I, σ. 33. Του ιδίου «Some remarks...», σ. 37.

22. (Σάββα 599)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Ιερουσαλήμ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Πατριαρχείου

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

599

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

Sa

ΥΛΗ

Χαρτί

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

18x13 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ημιτελής

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

OdO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 174r-190v

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

-

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

79

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελεγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ13^{ος}-14^{ος} αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. Κ.,

Ιεροσολυμιτική, τόμ. Β', σ. 606.TROELSGÅRD C., *An Inventory*.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB Μικροφίλμ

23. (Σινά 929)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Σινά

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

929

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

Si

ΥΛΗ

Περγαμηνή (Παλίμψηστο)

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

14,8x9,7 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

OdO

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 125r-137r

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

-

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

43

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Coislin IV

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ14^{ος}⁵¹ αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**GARDTHAUSEN Victor, *Catalogus codicum graecorum Sinaiticorum*, Typographeo Clarendoniano, Oxford 1886, σ. 198.TROELSGÅRD C., *An Inventory*.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB Μικροφίλμ

⁵¹ Ο von Busch, στηριζόμενος στο στάδιο της σημειογραφίας, τοποθέτησε τη σύνταξη του χειρογράφου στον 11^ο αι. Βλ. BUSCH von. R., *Untersuchungen*, σ. 27. Σύμφωνα όμως με τον Παπαθανασίου, ο οποίος στηρίχτηκε στον τύπο γραφής του ποιητικού κειμένου, το χειρόγραφο συντάχθηκε κατά το 14^ο αι. Βλ. ΡΑΡΑΘΑΝΑΣΣΙΟΥ Ι., *Il Quarto Modo*, τόμ. Ι, σ. 13, υπ. 58.

24. (Βατικανό 243)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Βατικανό

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Biblioteca Apostolica Vaticana

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Palatino greco 243

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

V

ΥΛΗ

Περγαμηνή

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

21x14 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ολοκληρωμένο

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

Μικτό

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 95v-105r

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ1 *AkO* (φφ. 104r-105r)**ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ**

80

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελεγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ14^{ος} αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**

STEVENSON Henricus, *Codices Manuscripti Palatini Graeci Bibliothecae Vaticanae*, Ex typographeo Vaticano, Romae 1885, σ. 131.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗTROELSGÅRD C., *An Inventory*.

MMB Μικροφίλμ

25. (Πάτμος 473)**ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ**

Πάτμος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

473

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑ

Pc

ΥΛΗ

Χαρτί

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

26x19 cm

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Κολοβό

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

Μικτό

ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

φφ. 150v-154v

ΑΡΙΘ. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

1 AkO (φφ. 154r-154v)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ

82

ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ14^{ος} αιώνας**ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ Ι., *Πατμιακή*, σ. 211.TROELSGÅRD C., *An Inventory*.**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ**

MMB Μικροφίλμ

**Συνοπτικός πίνακας
των Ειρμολογικών Τυπολογιών και του αριθμού
των ολοκληρωμένων Ακολουθιών που περιέχουν⁵²**

Ειρμολόγια:		AkO		OdO	AkO/OdO
A/A	Ανομοιομερή πλήρη (10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)	Ομοιομερή (12 ^{ος} αι.-1281 μ.Χ.)	Ανομοιομερή σύντομα (12 ^{ος} -15 ^{ος} αι.)	Ανομοιομερή σύντομα (13 ^{ος} -14 ^{ος} αι.)	Μικτά (14 ^{ος} αι.)
1	L (28)	Ga (21)	La (6)	Si3	V (1)
2	P (16)	O (18)	D (4)	Sa	Pc (1)
3	E (21)	Pa (18)	Y (5)	Si	
4	S (32)	H (21)	Si1 (7)		
5		G (21)	Si2 (5)		
6			Ca (5)		
7			Pb (6)		
8			Q (6)		
9			H-2 (7)		
10			H-4 (7)		
11			F (7)		

⁵² Ο αριθμός των ολοκληρωμένων Ακολουθιών που περιέχεται σε κάθε Ειρμολόγιο, σημειώνεται σε παρένθεση δεξιά της βραχυγραφίας του χφ.

Αναλυτική περιγραφή του περιεχομένου του Βαρέος ήχου

Ακολουθεί με μορφή πινάκων η αναλυτική περιγραφή του περιεχομένου του Βαρέος ήχου. Σε κάθε Ακολουθία αντιστοιχούν τρεις πίνακες. Στον πρώτο περιγράφεται το περιεχόμενο των *ανομοιομερών πλήρων και ομοιομερών Ειρμολογίων (AkO)*. Στο δεύτερο περιγράφεται το περιεχόμενο των *ανομοιομερών σύντομων (AkO) Ειρμολογίων*, ενώ στον τρίτο περιγράφεται το περιεχόμενο των *ανομοιομερών σύντομων (OdO)* και των *μικτών (AkO+OdO) Ειρμολογίων*. Σε κάθε πίνακα προηγείται η ομώνυμη λέξη ακολουθούμενη από τον αύξοντα αριθμό, π.χ. Πίνακας 1. Ο αριθμός είναι κοινός και για τους τρεις πίνακες που αντιστοιχούν σε κάθε Ακολουθία. Τον αραβικό αριθμό τον ακολουθεί αντίστοιχα ο ελληνικός χαρακτήρας α , β , γ . Ο χαρακτήρας α δηλώνει τον πρώτο πίνακα, π.χ. Πίνακας 1 α , Πίνακας 2 α , κλπ. Ο χαρακτήρας β δηλώνει το δεύτερο πίνακα, π.χ. Πίνακας 1 β , Πίνακας 2 β , κλπ. και ο χαρακτήρας γ δηλώνει τον τρίτο πίνακα, π.χ. Πίνακας 1 γ , Πίνακας 2 γ , κλπ.

Ανάγνωση των πινάκων

Ακολουθία	Αναγράφεται τόσο η αρίθμηση της Ακολουθίας με τη σειρά που εμφανίζεται στο Ειρμολόγιο όσο και η αρίθμηση της από τον Ευστρατιάδη ⁵³ . Οι αριθμήσεις αυτές δεν σχετίζονται με τον αύξοντα αριθμό του πίνακα στον οποίο περιέχεται η κάθε Ακολουθία.
Ποιητής	Αναγράφεται το όνομα του ποιητή στον οποίο αποδίδεται η Ακολουθία ⁵⁴ .
Rubrica	Αναγράφεται ο ερυθρόγραφος τίτλος της Ακολουθίας.
Incipit Ειρμών	Αναγράφονται τα <i>incipits</i> των ειρμών που δομούν την κάθε Ακολουθία ⁵⁵ .
Ωδή	Αναγράφεται η ένδειξη της ωδής στην οποία ανήκει ο ειρμός.
J.R.	Αναγράφεται ο αύξων αριθμός του ειρμού κατά τον Jørgen Raasted.
-	Έλλειψη αναγραφής ειρμού.
□	Αναγραφή του ποιητικού κειμένου του ειρμού χωρίς σημειογραφία.
[...]	Αδυναμία ανάγνωσης.
ἄλλος ἢ ἄλ	Εναλλακτικός ειρμός.
in	Αναγραφή του <i>incipit</i> - έναρξη- του ειρμού χωρίς σημειογραφία.
πρ	Αναγραφή της ένδειξης <i>προεγράφη</i> συγκεκριμένου ειρμού.

⁵³ Βλ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ Σ., *Ειρμολόγιον*, σ. 198-218.

⁵⁴ Στην αναγραφή του ονόματος του ποιητή και του ερυθρόγραφου τίτλου της Ακολουθίας–rubrica–ακολουθήσαμε την ορθογραφία του χφ. Αντίθετα, για την αναγραφή του *incipit* του κάθε ειρμού, όχι μόνο στους πίνακες αλλά και σε όλο το υπόλοιπο σώμα της μελέτης, ακολουθήσαμε την έκδοση του “Ειρμολογίου” του Ευστρατιάδη (ΕΕ), προκειμένου να αποφύγουμε το μεγάλο αριθμό ορθογραφικών λαθών που συναντώνται στα Ειρμολόγια. Η λέξη “Ειρμολόγιο” είναι σε εισαγωγικά γιατί δεν πρόκειται για το ομόνυμο εκκλησιαστικό βιβλίο.

⁵⁵ Πρόκειται για την πρωτογενή δομή των Ακολουθιών που παραδίδεται στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια. Το πλήρες κείμενο του κάθε ειρμού αναγράφεται παρακάτω στις σελίδες 406-472. ??

Η αναγραφή δύο διαφορετικών αριθμών στη στήλη J.R., δηλώνει ότι ο αντίστοιχος ειρμός περιέχεται σε δύο διαφορετικές Ακολουθίες.

Πίνακας 1α

Ακολουθία: 1^η, στα χφφ.: **L, P, E, S, Ga, O, Pa, H, G, La, Si1, Si2.** (EE: 280⁵⁷).

Ένδειξη ποιητή: Ίωάννου Μοναχού, χφφ. **L, P, E, Ga, O, H, La, Si1.** Ίωάννου Μοναχού του Δαμασκηνού, χφ. **Pa.** Ίωάννου του Δαμασκηνού, χφ. **G.**

Rubrica: Είκοσι σὺν Θεῷ τοῦ Βαρέως, χφ. **L.** Ειρμολόγιον σὺν Θεῷ τοῦ Βαρέως ἤχου, χφ. **P.** Ἀρχὴ σὺν Θεῷ αἰ ἀκολουθία τοῦ ἤχου τοῦ Βαρέως, χφ. **E.** Ἀκολουθία ἀναστάσιμος ἤχος Βαρέως χφφ. **Pa, H.** Ἀρχὴ τοῦ βαρέως ἤχου, Κανὼν ἀναστάσιμος, χφ. **G.** Ἀρχὴ τοῦ βαρέως ἤχου τῆ Κυριακῆ πρωί, χφ. **D.** Ἀρχὴ τοῦ βαρέως ἤχου, χφφ. **Si1, Si2.** Ἀρχὴ τοῦ βαρέως ἤχου ἀκολουθία ἀναστάσιμος, χφφ. **Pb, Q.** Ἀρχὴ τοῦ βαρέως ἤχου τῆ Κυριακῆ ἀκολουθία ἀναστάσιμος, χφ. **H-4.** Καταβασία ἀναστάσιμος, χφ. **F.** Ἀρχὴ τοῦ βαρέως ἤχου, χφφ. **Si3, Sa.** ἤχος βαρέως, χφ. **Si.** ἀρχὴ τοῦ βαρέως ἤχου ἀκολουθία ἀναστάσιμος καὶ διάφορος, χφ. **V.** ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ βαρέως ἤχου ἀκολουθία ἀναστάσιμος μετὰ εἰρμῶν ἐτέρων, χφ. **Pc.**

Τυπολογίες Ειρμολογίων:	Ανομοιομερὴ πλήρη (AkO)					Ομοιομερὴ (AkO)					
	L ⁵⁶	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G		
Χφφ:	(10 ⁶⁵ - 12 ⁶⁵ αι.)					(12 ⁶⁵ - 1281 μ.Χ.)					
Ιασιρίτ ειρμῶν	Ωδὴ	J.R. ⁵⁷									
1. Νεύσει σου πρὸς γεῶδη	α'	2476	240v	180r []	92r	166v	210v ⁵⁸	177r	178v	114v	207v
2. Ὁ κατ' ἀρχὰς	γ'	2477	240v	180r []	92r	166v	-	177r	178v	114v	208r
3. Ὁ πατρικὸς κόλπους	δ'	2478	240v	180v []	92r	166v	-	177r	178v	114v	208r ὠδὴ ε' ⁵⁹
4. Τὴν ἑσαρκον παρουσίαν σου	δ'	2488 2557	-	-	-	-	-	-	179r	-	208r
5. Νῦν ἀφεγγίης	ε'	2479	240v	180v []	92r	166v	-	177v	179r	115r	208r
6. Κύριε ὁ Θεός μου	ε'	2480	-	180v ἄλ []	-	166v ἄλ	-	177v	179r	115r	208v
7. Ἐβόησα Κύριε	στ'	2481	240v	180v	92v	166v	-	177v	179r	115r	208v
8. Κάμινον παῖδες	ζ'	2482	241r	181r []	92v	167r	-	177v	179r	115r	208v
9. Τὸν δντως δντα Θεὸν	η'	2483	241r	181r	92v	167r	212r	178r	179v	115r	209r
10. Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον	θ'	2484	241r	181r	92v	167r	212r	178r	179v	115r	209r

⁵⁶ Κατὰ κανόνα τα ποιητικά κείμενα που περιέχονται στα βυζαντινά μουσικά χειρόγραφα, δεν είναι τονισμένα. Κατ' ἐξαιρεση στο **L**, ο αντιγραφείας παραθέτει τονισμένο το σύνολο των ποιητικών κειμένων των ειρμῶν.

⁵⁷ Ο Ευστρατιάδης ἀριθμῆσε τις Ακολουθίες των Ειρμολογίων **L** και **O**, χωρὶς ὅμως να ἀριθμῆσει τους ειρμούς. Βλ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ Σ., *Ειρμολόγιον*. Ο Raasted υιοθετώντας την ἀριθμηση των Ακολουθιών του Ευστρατιάδη προχώρησε στην ἀριθμηση των ειρμῶν της κάθε Ακολουθίας. Βλ. RAASTED Jørgen, «Observations on the Manuscript Tradition of Byzantine Music. I: A list of Heirmos call-numbers, based on Eustratiades' edition of the Heirmologion», *CIMAGL 1*, Copenhagen 1969, σ. 10. Μετὰ τις δύο ἀριθμήσεις προκύπτει ὅτι στο "Ειρμολόγιο" του Ευστρατιάδη (EE), περιέχονται συνολικά 369 Ακολουθίες και 3300 ειρμοί. Για την ἀριθμηση του συνόλου των Ακολουθιών και των ειρμῶν που ἀντιστοιχοῦν στο Βαρὺ ἤχο και περιέχονται στο "Ειρμολόγιο" του Ευστρατιάδη, βλ. παρακάτω στα Παραρτήματα σ. 437-510.

⁵⁸ Τα φύλλα 211r-v εἶναι λευκά, γι' αὐτὸ το λόγο δεν περιέχονται οι ειρμοὶ των ὠδῶν: γ', δ', ε', στ', ζ'.

⁵⁹ Ο ειρμὸς Ὁ πατρικὸς κόλπους ἐπέται του ειρμού Τὴν ἑσαρκον φέροντας την ἐνδειξὴ ὠδὴ ε' ἀντὶ ὠδὴ δ'.

Πίνακας 1β

Τυπολογία Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)													
	Ωδή		La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F	
Incipit ειρμών			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)											
1. Νεύσει σου πρὸς γεώδη	α'	J.R.	72r	25r	78r	145r	79v	95r	112r	77v	105v	109v	103r	
2. Ὁ κατ' ἀρχάς	γ'	2477	72r	25r	78r	145r	79v	95v	112r	77v	106r	109v	103r	
3. Ὁ πατρικούς κόλπους	δ'	2478	72r	25r	78r	145v	79v	95v	112v	78r	106r	110r	103r	
4. Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου	δ'	2488	72v ἄλ. ⁶⁰ 74r	29v	82v	156r	85r	100r	118v	81r	114r	113r	111v	
5. Νύξ ἀφεγγής	ε'	2479	72v	25v	78r	145v	80r	95v	113r	78r	114r	113r	103v	
6. Κύριε ὁ Θεός μου	ε'	2480	72v ἄλ.	30v ⁶¹	78v	146r ἄλ.	80r	100v	121v	82v	106v	117v	104v	
7. Ἐβόησα Κύριε	στ'	2481	72v	-	-	146r	80v	102v	122r	83r	106v	-	105r	
8. Κάμνον παῖδες	ζ'	2482	72v	26r	78v	146v	80v	96r	113v	78v	107r	117v	104r	
9. Τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν	η'	2483	73r	-	-	146v	80v	102r	123r	83v	107r ἄλ.	118r ἄλ.	105r ⁶²	
10. Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον	θ'	2484	73r	-	81v	146v	80v	102r	-	-	107v	118v	105r	

⁶⁰ Φέρει την ένδειξη: Τῆ ε (Πέμπτη) τῆς Με(γάλης) Ἐβδ(ο)μάδας), όπως και στο χφ. Ο, φ. 178v.

⁶¹ Ακολουθως του ειρμού Κύριε ὁ Θεός μου, περιέχεται το incipit των ειρμών: ὡδή στ' ὁ ἰωνάς, ὡδή ζ' κάμνον παῖδες, ὡδή η' τὸν μόνον ἄναρχον. ὡδή θ' μὴ τῆς φθοράς, με την ένδειξη αὐτὰ αἱ ὡδαί ἐγράφησαν ἀπισθεν [...].

⁶² Ως incipit του ειρμού αναγράφεται Τὸν ὄντως Θεὸν ἀντί Τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν.

Πίνακας 1γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		Οδο			Μικτά	
Χφφ:		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμίων	Ωδή	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
	J.R.					
1. Νεύσει σου προς γεώδη	α'	102v	174r	125r	95v	150v
2. Ο κατ' ἀρχάς	γ'	105r	179v	127r	96v	151r
3. Ο πατρικούς κόλπους	δ'	106v	181r	128v	97v	151v
4. Την έναρκον παρουσίαν σου	δ'	107r	181v	129r	98r	151v
		2557				
5. Νύξ ἀφειγής	ε'	108r	182r	130r	98v	151v
6. Κύριε ό Θεός μου	ε'	108r	182v	132v	98v	151v
7. Εβόησα Κύριε	στ'	110v	184v	-	99v	152r
8. Κάμνον παίδες	ζ'	111v	185r	133r	100v	152v
9. Τον δντως όντα Θεόν	η'	113v	188r	-	101r	153r
10. Σεσαρκωμένον τον Λόγον	θ'	115r ⁶³	188v	-	102v	153v

⁶³ Σεσαρκωμένον άσπόςως τον Λόγον αντί Σεσαρκωμένον τον Λόγον.

Πίνακας 2α

Ακολουθία: 2ⁿ, χφφ. **L, P, E, S, Ga, O, Pa, H, G.** (EE. 281ⁿ).

Ένδειξη ποιητή: Ιωάννου Μοναχού, χφφ. **L, P, E, S, Ga, O, Pa.** Ιωάννου, χφ. **G.**

Rubrica: Έτέρα ακολουθία Αναστάσιμος, χφ. **L.** Έτέρα ακολουθία, χφ. **P.** Ακολουθία έτερα, χφ. **S.** Ακολουθία Αναστάσιμος, χφφ. **H, G.**

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ωδή			Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)					Ομοιομερή (ΑκΟ)							
	J.R.	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)					
Incipit ειρμών				(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)												
1. Τῷ ἐκ ρείθρων Ἐρυθρᾶς	2485	241r	181r	92v	167r	212r	178r	179v	115r		178r	179v	115r	209r		
2. Ἐστερεώθη τῇ πίστει	2486	241r	181v	93r	167r	212r	178r	179v	115v		178r	179v	115v	209r		
3. Ἀκήκοα τὴν ἀκοὴν σου	2487	241v	181v	93r	167r	212v	178r	179v	115v		178r	179v	115v	209v		
4. Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου	2488 2557	-	-	-	-	-	178v ⁶⁴	-	-		-	-	-	-		
5. Ἡ φωτὸς δοκῆσει	2489	241v	181v	93r	167r	212v	178v ἄλ.	179v	115v		178v ἄλ.	179v	115v	209v		
6. Ἐβόησα Κύριε	2490	241v	182r	93r	167v	212v	178v	180r	115v		178v	180r	115v	209v		
7. Ἐν τῇ καμίνῳ ἤλεγξας	2491	241v	182r	93v	167v	212v	178v	180r	115v		178v	180r	115v	209v		
8. Κάμινον πάλαι	2492	241v	182r	93v	167v	213r	179r	180r	115v		179r	180r	115v	210r		
9. Πανήμεντε τῶν οὐρανῶν	2493	242r	182v	93v	167v	213r	179r	180v	115v		179r	180v	115v	210r		
10. Σὲ τὴν ἄχραντον	2562	-	-	-	-	-	-	180v	-		-	180v	-	210v ἄλ.		

⁶⁴ Φέρει την ένδειξη: Τῇ ε (Πέμπτη) τῆ(ς) Με(γάλης) Ἐβδ(ομάδος), ὅπως και στο χφ. **La**, φ. 72v.

Πίνακας 2β

Τυπολογία Ειρμολογιών:	Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)												
	Χφφ:	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F	
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Τῷ ἐκ ρείθρων Ἐρυθράς	α'	2485	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
2. Ἐστερεώθη τῇ πίστει	γ'	2486	76v	27r	79v	147r	84v	97v	116v	80r	108r	114r	
3. Ἀκήκοα τὴν ἀκοὴν σου	δ'	2487	-	28v	80v	147v	85r	98r	117r	80r	108r	114r	
4. Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου	δ'	2488	72v ἄλ	29v	82v	156r	85r	100r	118v	81r	114r	113r	
		2557	74r									111v	
5. Ἡ φωτὸς δοκῆσει	ε'	2489	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
6. Ἐβόησα Κύριε	στ'	2490	75r ἄλ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
7. Ἐν τῇ καμίνῳ ἠλεγξας	ζ'	2491	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
8. Κάμινον πάλαι	η'	2492	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
9. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν	θ'	2493	76v ἄλ	29r	81v	148r	85v	99v	118r	80v	108v	115v	
10. Σὲ τὴν ἄχραντον	θ'	2562	74v	-	83r	157r	86r	102v	124r	84r	114v	119v	
								164v				112v	

Πίνακας 2γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα	OdO						Μικτά	
	Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)					
1. Τῷ ἐκ ρείθρων Ἐρυθράς	α'	2485	-	175r	-	-	96r	150v
2. Ἐστερεώθη τῇ πίστει	γ'	2486	105v	180v	127r	-	96v	151r
3. Ἀκήκοα τὴν ἀκοὴν σου	δ'	2487	106v	181v	128v	-	97v	151v
4. Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου	δ'	2488	107r	181v	129r	-	98r	151v
		2557						
5. Ἡ φωτὸς δοκῆσει	ε'	2489	-	-	-	-	-	-
6. Ἐβόησα Κύριε	στ'	2490	111r	-	-	-	100r	152v
7. Ἐν τῇ καμίνῳ ἠλεγξας	ζ'	2491	-	-	-	-	100v	152v
8. Κάμινον πάλαι	η'	2492	-	-	-	-	102r	153r
9. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν	θ'	2493	115v	189r	135v	-	102v	153v
10. Σὲ τὴν ἄχραντον	θ'	2562	115v	189v	136v	-	103v	153v

Πίνακας 3α

Ακολουθία: 3^η, χφφ. **L, P, E, S, Ga, O, Pa, H, G.** (EE: 282^η).

Ένδειξη ποιητή: Ιωάννου Μοναχού, χφφ. **L, P, E, S, Pa.** Ιωάννου Δαμασκηνού, χφφ. **Ga, H.** Ιωάννου Μοναχού του Δαμασκηνού, χφ. **O.**

Rubrica: αναστάσιμος, χφφ. **L, Ga, O.** Έτερα ακολουθία, χφφ. **P, E, S.** Ακολουθία αναστάσιμος, χφ. **G.**

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ωδή			Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)			Ομοιομερή (ΑκΟ)					
	Ωδή	J.R.		L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G
1. Μωσαϊκή ράβδος	α'	2494		242r	182v	93v	168r	213v	179r	180v	116r	210v
2. Έν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει	γ'	2495		242r	183r	94r	168r	213v	179r	180v	116r	210v
3. Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυπεν	δ'	2496		242r	183r	94r	168r	213v	179v	181r	116r	210v
		2520										
4. Πρὸς σὲ ὀφθρῶ	ε'	2497		242r	183r	94r	168r	213v	179v	181r	116r	211r
5. Ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες	στ'	2498		242v	183v	94r	168r	214r	179v	181r	116r	211r
6. Τυρρανικὴν πρόσταξιν	ζ'	2499		242v	183v	94v	168r	214r	179v	181r	116r	211r
7. Οἱ παῖδες ἐκραύγαζον	η'	2500		242v	183v	94v	168r	214r	180r	181r	116v	211v
8. Μήτηρ Θεοῦ	θ'	2501		242v	183v	94v	168v	214r	180r	181r	116v	211v

Πίνακας 3β

Τυπολογία Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)										
Χφφ:		La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Incipit ειρμών		(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
		Ωδή	J.R.									
1. Μωσαϊκή ράβδος	α'	2494	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Έν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει	γ'	2495	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν	δ'	2496 2520	74v	-	84r	104r	121r	82v	-	-	-	-
4. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω	ε'	2497	75r	28v	80v	85r	98r	80r	108r	114r	105v	-
5. Ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες	στ'	2498	75r	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Τυρρανικὴν πρόσταξιν	ζ'	2499	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Οἱ παῖδες ἐκραύγαζον	η'	2500	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Μήτηρ Θεοῦ	θ'	2501	75v	31r ⁶⁵	79r	148v	101r	83v	109r	118v	106v	-

Πίνακας 3γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά	
Χφφ:		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών		(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
		Ωδή	J.R.			
1. Μωσαϊκή ράβδος	α'	2494	104r	175v	-	-
2. Έν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει	γ'	2495	106r	-	-	-
3. Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν	δ'	2496 2520	107v	-	129v	98r
4. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω	ε'	2497	108v	183r	131r	98v
5. Ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες	στ'	2498	111r	-	-	-
6. Τυρρανικὴν πρόσταξιν	ζ'	2499	-	186v	-	-
7. Οἱ παῖδες ἐκραύγαζον	η'	2500	-	-	-	102r
8. Μήτηρ Θεοῦ	θ'	2501	115r	189v	136r	103r

⁶⁵ Στη συνέχεια αναγράφεται το *incipit* των παρακάτω ειρμών: ωδή α' τῷ ἐκτινάξαντι, ωδή γ' ἐστερωθή τῇ πίστει, ωδή δ' ὁ πατρικοῖς, ωδή ε' πρὸς σὲ ὀρθρίζω, ωδή στ' ὁ ἰωνᾶς, φ. 31v, ωδή ζ' οἱ ἐν καμίνω, ωδή η' τὸν μόνον ἀναρχον, ωδή θ' πανίμνητε και η ἐνδειξη αὐται σὺν αἱ ὡδαὶ πάσαι ἐγράφησαν ὀπισθεν. Συνεχίζει με την αναγραφή των *incipits*: ωδή α' νεύσει σου, τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, ωδή γ' ἐστερωθή, ωδή δ' ἐκάλυψεν οὐρανοῖς.

Πίνακας 4α

Ακολουθία: 4^η, L, P, E, S, Ga, O, Pa, H, G. (EE: 283^η).

Ένδειξη ποιητή: Ίωάννου Μοναχού, χφφ. L, P, S, O, Pa, H. Ίωάννου, χφφ. E, Ga, G.

Rubrica: Έτερα άκολουθία άναστάσιμος, χφ. L. Έτερα άκολουθία, χφφ. P, E, S, Ga, G, La.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (AkO)				Ομοιομερή (AkO)						
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G		
Incipit ειρμιών	(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)				(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)						
	Ωδή	J.R.									
1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ	α'	2502	243r	184v	94v	168v	214v	180r	181v	116v	211v
2. Ἰσχύς ἡμῶν ὑπάρχεις	γ'	2503	243r	184v	94v	168v	214v	180r	181v	116v	211v
3. Κύριε τῆς μυστικῆς σου	δ'	2504	243r	185r	95r	168v	214v	180v	181v	116v	212r
4. Ὁσθριζοντες ἡμνοῦμεν σε	ε'	2505	243r	185r	95r	168v	215r	180v	181v	116v	212r
		2724									
5. Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων	στ'	2506	243r	185r	95r	168v	215r	180v	181v	116v	212r
6. Ἐν καμίνῳ ὄντες	ζ'	2507	-	185v	95r	168v	215r	180v	182r	116v	212r
7. Σὲ τῶν ἐν καμίνῳ	η'	2508	-	185v	95r	169r	215r	180v	182r	117r	212v
8. Ἀφλεκτος βάτος πυγί	θ'	2509	243v	185v	95v	169r	215v	181r	182r	117r	212v

Πίνακας 4β

Τυπολογία Ευρημάτων:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)													
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F		
			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)												
1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ	α'	2502	74v	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Ἰσχύς ἡμῶν ὑπάρχεις	γ'	2503	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Κύριε τῆς μυστικῆς σου	δ'	2504	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Ὁρθρίζοντες ἡμνοῦμεν σε	ε'	2505 2724	-	-	-	-	-	-	122r	82v	-	-	-	-	-
5. Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων	στ'	2506	74r	-	-	-	-	-	-	-	109v	-	-	-	-
6. Ἐν καμίνῳ ὄντες	ζ'	2507	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Σὲ τῶν ἐν καμίνῳ	η'	2508	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Ἄφλεκτος βάτος πυρὶ	θ'	2509	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 4γ

Τυπολογία Ευρημάτων: Ανομοιομερή σύντομα		Οδο				Μικτά	
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
			(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)				(14 ^{ος} αι.)
1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ	α'	2502	-	-	-	-	-
2. Ἰσχύς ἡμῶν ὑπάρχεις	γ'	2503	-	-	-	-	-
3. Κύριε τῆς μυστικῆς σου	δ'	2504	-	-	-	-	-
4. Ὁρθρίζοντες ἡμνοῦμεν σε	ε'	2505 2724	-	-	-	99v	152r
5. Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων	στ'	2506	-	-	-	-	-
6. Ἐν καμίνῳ ὄντες	ζ'	2507	-	-	-	-	-
7. Σὲ τῶν ἐν καμίνῳ	η'	2508	-	-	-	102v	153r
8. Ἄφλεκτος βάτος πυρὶ	θ'	2509	-	-	-	103v	153v

Πίνακας 5α

Ακολουθία: 5^η, χφ. L, 6^η χφ. P, 5^η χφφ. E, S, Ga, O, Pa, H, G. (EE: 284^η).
Ένδειξη ποιότη: Ιωάννου Μοναχού, χφφ. L, P, S, H. Ιωάννου, χφφ. E, Pa. Ιωάννου Δαμασκηνού, χφφ. Ga, G. Ιωάννου Μοναχού του Δαμασκηνού, χφ. O.
Rubrica: Έτερα ακολουθία, χφφ. L, S, ακολουθία, χφφ. P, E, G.

Τυπολογίες Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή πλήρη (ΑΚΟ)					Ομοιομερή (ΑΚΟ)				
Χφφ:	Ωδή	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών	J.R.	(10 ^{ος} -12 ^{ος} αι.)					(12 ^{ος} -1281 μ.Χ.)				
1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ	α'	243v	185v	95v	169r	215v	181r	182r	117r	212v	
2. Στερέωσόν με Κύριε	γ'	243v	186r	95v	169r	215v	181r	182r	117r	212v	
3. Τῆς οἰκονομίας σου Κύριε	δ'	243v	186r	95v	169r	215v	181r	182v	117r	213r	
4. Ἐκ ζόφου τῆς ἀγνωσίας	ε'	-	186r	95v	169r	216r	181r	182v	117r	213r	
5. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιτίας	στ'	244r	186r	96r	169r	216r	181v	182v	117r	213r	
		2559									
6. Ἐν μέσῳ καμίνου	ζ'	244r	186v	96r	169v	216r	181v	182v	117r	213r	
7. Κάμινον δροσοβόλον	η'	244r	186v	96r	169v	216v	181v	182v	117v	214r	
8. Χαίρε νύμφη φαιινή	θ'	244r	186v	96r	169v	-	181v	182v	117v	214r	

Πίνακας 5β

Τυπολογία Ειρμολογίων: Χφφ:	Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)													
	Ωδή		J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ	α'	2510	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Στερέωσόν με Κύριε	γ'	2511	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Τῆς οἰκονομίας σου Κύριε	δ'	2512	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Ἐκ ζόφου τῆς ἀγνωσίας	ε'	2513	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιτίας	στ'	2514 2559	73v	27v	79v	147v	85r	98v	115v	79v	108r	112r	106r	
6. Ἐν μέσῳ καμίνου	ζ'	2515	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Κάμινον δροσοβόλον	η'	2516	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Χαίρε νύμφη φαινή	θ'	2517	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 5γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα Χφφ:	Ωδή						OdO			Μικτά	
	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)		(14 ^{ος} αι.)		
1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ	α'	2510	103v	175v	-	-	-	-	-	-	
2. Στερέωσόν με Κύριε	γ'	2511	-	-	-	-	-	97v	151r	-	
3. Τῆς οἰκονομίας σου Κύριε	δ'	2512	-	-	-	-	-	-	-	-	
4. Ἐκ ζόφου τῆς ἀγνωσίας	ε'	2513	-	-	-	-	-	-	-	-	
5. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιτίας	στ'	2514 2559	110r ⁶⁶	184r	132r	99v	152r				
6. Ἐν μέσῳ καμίνου	ζ'	2515	-	186v	-	-	-	-	-	-	
7. Κάμινον δροσοβόλον	η'	2516	-	-	-	102v	153v				
8. Χαίρε νύμφη φαινή	θ'	2517	116v []	190r	-	103v	153v				

⁶⁶ Στο τελευταίο ποιητικό κώλον του ειρμού αναγράφεται τὰ ἑλέει σου ἀντὶ ἐλέησον ἡμᾶς, βλ. ΕΕ.

Πίνακας 6α

Ακολουθία: 6ⁿ, χφ. L, 8ⁿ χφ. P, 11ⁿ χφ. E, 16ⁿ S, Ga, O, Pa, H, G. (EE: 285ⁿ).

Ένδειξη ποιητή: Ίωάννου Μοναχοῦ, χφφ. P, E, S.

Rubrica: Έτέρα ακολουθία, χφφ. L, P, Sil, H-2. Έτερα ακολουθία ανατολική, χφ. E, ακολουθία ανατολική, χφ. S. Έτερα ακολουθία τῆ αὐτῆ ἡμέρα, χφφ. Pb, Q. Ακολουθία έτέρα, χφ. H-4.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (AkO)			Ομοιομερή (AkO)					
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G
Incipit ειρμών	Ωδή J.R.			(12^{ος} - 12^{οο} αι.)					
1. Τῶ ἐκτινάξαντι Θεῶ	244r	188v	101v	176v	-	-	196v []	-	-
2. Έστερεώθη ἡ καρδιά μου	244v	188v	101v	176v	-	-	196v []	128r	-
3. Τοὺς σῦρανοὺς ἐκάλυψεν	244v	188v	101v	176v	-	-	-	-	-
4. Ἡ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ	244v	188v	101v	176v	-	-	-	-	-
5. Ὡς τὸν προφήτην	-	189r	102r	176v	-	-	-	-	-
6. Έσβεσεν δύναιμιν ⁶⁷	244v	189r	102r	177r	-	-	-	-	-
7. Παίδων ἀνιμνούντων	245r	189r	102r	177r	-	-	-	-	-
8. Σὲ τὴν ἀπειρανδρον	245r	189v	102r	177r	-	-	-	-	-

⁶⁷ Στα χφφ. P, E, S. σημειώνεται το incipit Έσβεσεν κάμνον.

Πίνακας 6β

Τυπολογία Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)											
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1.	Τῶ ἐκτινάξαντι Θεῶ	α'	2518	28r	82r	155v	84v	104r	116v	80r	113v	114r	111r
2.	Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου	γ'	2519	27r	82r	155v	83v	97r	114v	79r	113v	111v	111r
3.	Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν	δ'	2520	-	-	-	84r	104r	121r	82v	-	-	-
4.	Ἡ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ	ε'	2521	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5.	Ὡς τὸν προφήτην	στ'	2522	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6.	Ἐσβεσεν δύναμιν	ζ'	2523	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7.	Παίδων ἀνιμνούτων	η'	2524	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8.	Σε τὴν ἀπειρανδρον	θ'	2525	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 6γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά			
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc	
			(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)					
1.	Τῶ ἐκτινάξαντι Θεῶ	α'	2518	103r	174v	126r	96r	150v
2.	Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου	γ'	2519	-	180r	128r	97r	151r
3.	Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν	δ'	2520	107v	-	129v	98r	151v
4.	Ἡ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ	ε'	2521	110r []	-	-	99r	152r
5.	Ὡς τὸν προφήτην	στ'	2522	-	-	-	100r	152v
6.	Ἐσβεσεν δύναμιν	ζ'	2523	-	-	-	-	-
7.	Παίδων ἀνιμνούτων	η'	2524	-	-	-	-	-
8.	Σε τὴν ἀπειρανδρον	θ'	2525	-	-	-	-	-

Πίνακας 7α

Ακολουθία: 7^η, χφφ. **L, P, E, 6^η**, χφφ. **S, Ga, O, Pa, H, G, La, Y, SiI, Si2, Pb, Q, V, Pc**. (EE: 286^η).

Ένδειξη ποιότη: Κοσμά Μοναχού, χφφ. **L, P, E, S, Ga, O, Pa, H, La**. Κοσμά, χφ. **G**.

Rubrica: Ακολουθία εις τήν Νην, χφφ. **L, P, E, Ga**. εις τὸ Ἅγιον Πνεύμα, χφ. **S**. Ακολουθία Ἀναστάσιμος εις τήν Πεντηκοστήν, χφ. **O**. εις τήν ἁγίαν Νην, χφ. **Pa**. Ακολουθία Ἀναστάσιμος, χφ. **H**. Ακολουθία εις τήν ἁγίαν Νην, χφφ. **G, H-2**. Ἐτέρα ἀκολουθία εις τήν Κυριακὴν τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, χφ. **La**. Ακολουθία τῆς Πεντηκοστῆς, χφ. **SiI**. Ακολουθία τήν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, χφφ. **Pb, Q**. Ακολουθία τῆς Πεντηκοστῆς, χφ. **H-2**. Καταβασία εις τήν ἁγίαν Πεντηκοστήν, χφφ. **V, Pc**.

Τυπολογίες Ειρμολογιῶν: Χφφ:	Ανομοιομερὴ πλήρη (ΑκΟ)					Ομοιομερὴ (ΑκΟ)					
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G		
Incipit ειρμών	(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)					(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)					
	Ωδὴ	J.R.									
1. Πόντω ἐκάλυψε	α'	2526	245r	187r	97r	169v	216v	182r	183r	117v	213v
2. Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν	γ'	2527	245r	187r	97r	169v	217r	182r	183r	117v	214r
3. Ἀσθενοῦντες δύναμιν	γ'	2528	-	-	-	-	217r ἄλ.	182r ἄλ.	183r	-	214r ἄλ.
4. Κατανοῶν ὁ προφήτης	δ'	2529	245v	187r	97v ⁶⁸	169v	217r	182r	183r	117v	214r
5. Τὸ διὰ τὸν φόβον σου	ε'	2530	245v	187v	97v	170r	217v	182v	183v	117v	214v
6. Ἦνπερ Ἡσαίας	ε'	2531	-	-	-	-	217v	182v ἄλ.	183v	-	214v ⁶⁹
7. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ	στ'	2532	245v	187v	-	170r	218r	182v	183v	118r	215r
8. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός	ζ'	2533	245v	187v	98r	170r	218r	183r	184r	118r	215r
9. Ἀφλεκτος πυρὶ	η'	2534	246r	188r	98r	170r	218r	183r	184r	118r	215r
10. Μὴ τῆς φθορᾶς	θ'	2535	246r	188r	98r	170v	218v	183r	184r	118r	215v

⁶⁸ Ο αντιγραφείας στη θέση του ειρμού της δ' ωδῆς αναγράφει τον ειρμό της ε' και στη θέση του ειρμού της ε' ωδῆς αναγράφει τον ειρμό της δ'. Μεταγενέστερα ή κατά τον έλεγχο του περιεχομένου σημειώνεται δίπλα από την ένδειξη ωδή Δ, τους χαρακτήρες E και B, ενώ δίπλα από την ένδειξη ωδή E, τους χαρακτήρες Δ και A. Οι χαρακτήρες E και Δ δηλώνουν αντίστοιχα την ορθή ένδειξη των ωδών και οι χαρακτήρες A και B δηλώνουν την ορθή σειρά τους. Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι μας εκπλήσσει η χρήση των μεγαλογράμματων χαρακτήρων στις νέες ενδείξεις των ωδών.

⁶⁹ Ὁν περ Ἡσαίας ἀντί Ἦν περ Ἡσαίας.

Πίνακας 7β

Τυπολογία Ειρημολογιών:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)											
Χρφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	SiI	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Incipit ειρημών		(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)											
1. Πόντωv ἐκάλυψε	α'	2526	75v	-	83r	148v	81r	188v	124v	84r	109r	115v	106v
2. Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν	γ'	2527	75v	-	83r	149r	81r	188v	124v	84r	109r	115v	107r
3. Ἀσθενοῦντες δύναμιν	γ'	2528	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Κατανοῶν ὁ προφήτης	δ'	2529	75v	-	83r	149r	81r	189r	125r	84r	109v	116r	107r
5. Τὸ διὰ τὸν φόβον σου	ε'	2530	76r	-	83v	149v	81v	189r	125r	84r	109v	116r	107v
6. Ἦναπερ Ἡσαΐας	ε'	2531	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ	στ'	2532	72v in 76r	-	78v 83v in-πρ	149v	81v	96r	113r 125v	78r 84r	106v ἄλλος	110v 116v ⁷⁰	103v
8. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς	ζ'	2533	76r	28v	3v	150r	82r	189v	126r	85r	110r	115r 116v	107v
9. Ἀφλεκτος πυρὶ	η'	2534	72v in 76r	26r	78v 83v in-πρ	150v	82r	96v	126r	85r	107r	111r 116v ⁷¹	104r
10. Μὴ τῆς φθορᾶς	θ'	2535	76v	26v	79r 79r in-πρ	150v	82v	97r	114r 126v	85r	107v	111r 116v	104v

⁷⁰ Αναγράφεται παρασημασμένος μόνο ο πρώτος στίχος του ειρημίου.

⁷¹ Αναγράφονται παρασημασμένοι μόνο οι δύο πρώτοι στίχοι του ειρημίου.

Πίνακας 7γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά	
Χφφ:		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμίων	Ωδή	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
	J.R.					
1. Πόντω ἐκάλυψε	α'	102v	174v	126r	104r	154r
2. Την ἐξ ὕψους δύναμιν	γ'	105v	180r	127v	104r	154r
3. Ἀσθενούντες δύναμιν	γ'	-	-	-	-	-
4. Κατανοῶν ὁ προφήτης	δ'	107r	181r	128v	104r	154r
5. Τὸ διὰ τὸν φόβον σου	ε'	108v	182v	130v	104v	154r
6. Ἦνπερ Ἡσαίας	ε'	-	-	-	-	-
7. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ	στ'	110r	184r	132v	104v	154r
8. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς	ζ'	111v	185v	133v	104v	154r
9. Ἄφλεκτος πυρὶ	η'	113r	186v	134r	105r	154r
10. Μὴ τῆς φθορᾶς	θ'	114v	188v	135v	105r	154r

Πίνακας 8α

Ακολουθία: 8¹, χφ. L. 12¹, χφ. P. 17¹, χφ. E. 13¹, χφ. S. 7¹, χφφ. Ga, O, Pa, H, G. (EE: 287¹).

Ένδειξη ποιητή: Γερμανοῦ Πατριάρχου, χφφ. L, P, E, S, Ga, O, Pa, H, La.

Rubrica: Ακολουθία, χφφ. L, P, E, S, Ga, O, Pa, H. Έτερα Ακολουθία, χφ. G. Έτερα Ακολουθία, χφφ. Sil, Ca, H-2. Έτερα Ακολουθία ψαλλομένη τῆ Δευτέρα τοῦ αὐτοῦ ἡχου, χφφ. Pb, Q. Ακολουθία έτερα, χφ. H-4.

Χφφ:	Τυπολογίες Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)					Ομοιομερή (ΑκΟ)				
	Ωδή	J.R.	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών			(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)									
1. Τῶ συνεργήσαντι Θεῷ	α'	2536	246r	193v	108r	175r	219r	183r	184r	118r	215v	
2. Δώσομεν μεγαλοσύνην ⁷²	β'	-	-	193v []	108r	-	-	-	-	-	-	
3. Ὁ λαὸς προσέχετε	β'	2537	-	-	-	-	219r	183v	184v	118v	215v	
4. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	β'	2538	-	-	-	-	219r	183v	184v	118v	215v	
5. Ὁ οὐρανοῦς τῷ λόγῳ	γ'	2539	246r	193v	108r	175r	219r	183v	184v	118v	215v	
6. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου	δ'	2540	246v	193v	108r πρ	175r	219v	183v	184v	118v	216v	
7. Ὁρθεῖται τὸ πνεῦμα μου	ε'	2541	246v	193v	108r	175r	219v	184r	184v	118v	215v	
8. Ἐβόησα Κύριε	στ'	2542	246v	194r	108r	175r	219v	184r	185r	118v	215v	
9. Ὁ τῶν πατέρων ⁷³	ζ'	2543	246v	-	108v	175r	219v	-	185r	118v	215v	
10. Τοῦς ἐν καμίῳ παιδας	η'	2544	246v	194r ⁷⁴	108v πρ	175r	220r	184r	185r	118v	215v	
11. Τὴν ὑπερ φύσιν μητέρα	θ'	2545	246v	194r	108v	175v	220r	184r	185r []	118v	217r	

⁷² Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸν παραπάνω πίνακα, ὁ ειρμὸς Δώσομεν μεγαλοσύνην συναντάται μόνον σε τρία χφφ.: P, E καὶ La, ὡς ειρμὸς τῆς β' ὠδῆς τῆς Ακολουθίας Τῶ συνεργήσαντι Θεῷ. Θα πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι ὁ ειρμὸς αὐτός, δὲν ἀνήκει στο Βαρὺ ἦχο ἀλλὰ στὸν πλάγιο τοῦ πρώτου ὡς ειρμὸς, ἐπίσης, τῆς β' ὠδῆς τῆς Ακολουθίας Ἰδὴν ἐπινίκιον, (EE. 188). Εἶναι πιθανόν, οἱ ἀντιγραφεῖς τῶν ἄλλων Εἰρμολογιῶν νὰ ἀπέφυγαν τὴν ἀντιγραφή τοῦ ειρμοῦ αὐτοῦ, ἐπειδὴ γνώριζαν ὅτι δὲν ἀνήκει στο Βαρὺ ἦχο.

⁷³ Ὁ ειρμὸς αὐτός ἀντιστοιχεῖ στα τρία τελευταῖα ποιητικὰ κῶλα τοῦ ειρμοῦ Βαβυλωνῶνος ἀνόσιον. Βλ. EE. 2718, καὶ Πίνακα 32α.

⁷⁴ Παραλείπεται ὁ ειρμὸς τῆς ὠδῆς ζ' καὶ ἀντὶ γι' αὐτὴν ἀντιγράφεται ὁ ειρμὸς τῆς ὠδῆς η' με τὴν ἐνδειξη ὠδῆς ζ'.

Πίνακας 8β

Τυπολογία Ειρμολογίων:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)												
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F	
			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)											
1.	Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ	α'	2536	73r	26v	78r	151r	82v	97r	114v	79r	110v	111v	107v
2.	Δώσομεν μεγαλοσύνην	β'	-	73v	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3.	Ὁ λαὸς προσέχετε	β'	2537	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4.	Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	β'	2538	-	-	-	-	-	-	120v	82r	-	-	-
5.	Ὁ οὐρανὸς τῷ λόγῳ	γ'	2539	73r	29v	80v	151r	82v	99v	118v	81r	110v	113r	108r
6.	Εἰσακήkoa τὴν ἀκοήν σου	δ'	2540	74r	31v ⁷⁵	80v	151v	83r	101v	121r ⁷⁶	82v	110v	117r	108r
7.	Ὁρθεύζει τὸ πνεῦμα μου	ε'	2541	73r	31v ⁷⁷	81r	151v	83r	101v	121v	82v	110v	117v	108r ⁷⁸
8.	Ἐβόησα Κύριε	στ'	2542	-	-	81r	151v/153r	-	102r	117r/122v	83r	111r/112r	115r	108v/109v
9.	Ὁ τῶν πατέρων	ζ'	2543	73v	-	81r	148r/152r	-	-	119v	81v	108v/111r	119v	106r/108v
10.	Τοὺς ἐν καμίνῳ παιδας	η'	2544	-	27v	79v	152r	83r	98v	116r	79v	111r	112r	108v
11.	Τὴν ὑπερ φύσιν μητέρα	θ'	2545	74r	28r	80r	152r	83r	99r/166v	116r	79v	111r	112v	109r

⁷⁵ Στη συνέχεια αναγράφεται: αἱ δὲ ἄλλαι ὡδαί ἐγράφησαν ὀπισθεν εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς β'.

⁷⁶ Ως τελευταῖο ποιητικὸ κῶλον του ειρμού, περιέχεται καὶ ἐδόξασάσε μόνε φιλόνηρωπε ἀντί καὶ ἐξέστην Κύριε. Το ἴδιο παρατηροῦμε καὶ στα χφφ. V, φ. 98v καὶ Pc, φ. 151v.

⁷⁷ Ακολουθεῖ το incipit των ειρμών: ὡδή στ' ὁ ἰωνάς, ὡδή ζ' κάμινον καιομένην, ὡδή η' τοῖς ἐν καμίνῳ, ὡδή θ' τὴν ὑπερ φύσιν. | τῷ ἐκτινέξαντι, ὡδή γ' ἐστερωθή τῆ πίστει.

⁷⁸ Ὁρθεύζοντες τὸ πνεῦματι ἀντί Ὁρθεύζει τὸ πνεῦμα μου.

Πίνακας 8γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		ΟδΟ			Μικτά	
Χφφ:		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών	Ωδή	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
	J.R.					
1. Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ	α'	103r	174v	125v	95v	150v
2. Δώσωμεν μεγαλοσύνην	β'	-	-	-	-	-
3. Ὁ λαὸς προσέχετε	β'	-	176v	-	-	-
4. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	β'	-	176v	-	96v	151r
5. Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ	γ'	106r	180v	128r	97r	151r
6. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου	δ'	107v	182r	129v	97v	151v
7. Ὁρθεῖται τὸ πνεῦμα μου	ε'	109r	183v	131r	98v	152r
8. Ἐβόησα Κύριε	στ'	111r	-	-	99v	152r
9. Ὁ τῶν πατέρων	ζ'	112r	186r	-	100v	152v
10. Τοὺς ἐν καμίνῳ παίδας	η'	113v	188r	135r	101v	153r
11. Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα	θ'	116r	189r	136v	103r	153v

Πίνακας 9α

Ακολουθία: 9ⁿ, χφ. L. 13ⁿ, P. 18ⁿ, χφ. E. 14ⁿ, χφ. S. 19ⁿ, χφφ. Ga, H, G. (EE: 288ⁿ).

Ένδειξη ποιότη: Γερμανού, χφφ. L, P, E, S.

Rubrica: Ακολουθία, χφφ. L, P, E, S, H. Έτερα ακολουθία, χφφ. G, La, SiI, Ca, H-2, H-4. έτερα ακολουθία διάφορος τή Δευτέρα τής πέμπτης εβδομάδος, χφφ. P, c, Q.

Τυπολογίες Ειρηολογίων: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (AkO)				Ομοιομερή (AkO)					
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών	(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)								(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)	
Ωδή J.R.										
α' 1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι	246v	194r	108v	175v	237v ⁷⁹	-	196v []	127r	235v	
β' 2. Πρόσεχε οὐρανὲ	-	-	-	-	-	-	-	-	235v	
β' 3. Δύσσομεν ἐν ἄσμασι	-	194r	108v	175v	237v	-	-	127r	ἄλλος	
γ' 4. Στερέωμά μου γενοῦ	247r	194v	108v	175v	237v	-	-	127r	235v	
δ' 5. Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς	247r	194v	108v πρ	175v ⁸⁰ <i>in</i>	238r	-	196v []	127v	235v	
ε' 6. Ἐπὶ τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων	247r	194v	108v	175v	⁸¹	-	-	-	236r	
ε' 7. Οἱ ὀρθρίζοντες λόγε	-	-	-	-	-	-	196v []	127v	236r	
στ' 8. Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων	247r πρ	194v	109r	175v	238r	-	-	127v	ἄλλος	
στ' 9. Τὰ δεσμά σου	-	-	-	-	-	-	-	-	236r []	
στ' 10. Ἐβόησα πρὸς Σε	-	-	-	-	-	-	-	-	236r []	
ζ' 11. Ὁ δι' ἀγγέλου τοὺς παίδας	247r	194v	109r	175v	238r	-	197r []	127v	ἄλλος	
ζ' 12. Κάμινον καιομένην	-	-	-	-	-	-	-	-	236r	
η' 13. Τὸν φοβερὸν τοῖς χερουβιμ	247r	195r	109r	175v	238r	-	197r []	127v	237r	
η' 14. Τὸν μόνον ἄναρχον	-	-	-	-	-	-	-	-	237r	
θ' 15. Μεγαλύνομεν πάντες	247r	195r	109r	176r	238r	-	197r []	127v	237r	

⁷⁹ Άσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι ἀντί Άσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι.

⁸⁰ Ζήτη ἀκολουθία ια', φ. 173v.

⁸¹ Δεν περιέχεται ο ειρμός της ε' ωδής.

Πίνακας 9β

Τυπολογία Ειρμολογίων: Χφφ:	Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)												
	Ωδή	J.R.	La	D	Y	SiI	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Άσωμεν τῷ Κινίῳ τῷ βυθίσαντι	α'	2546	73v	-	80r	147r	83v	103r/166r	120r	82r	111v	117r	105r
2. Πρόσεχε οὐρανὸν	β'	2555	74r	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Δώσωμεν ἐν ἄσμασι	β'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Στερέωμά μου γενοῦ	γ'	2547	73r	32r ⁸²	-	155v	-	101v	121r	82r	113v	117r	111r
5. Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς	δ'	2548	73r	27r	79v	154v	83v	97v	115r	79r	113r	111v	110v
6. Ἐπὶ τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων	ε'	2549	73r	-	81r	154v	-	-	-	-	113r	-	110v
7. Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε	ε'	2558	74r	-	79v	153r	84r	98r	115r	79r	111v	111v	109v
8. Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων	στ'	2550	74r	-	-	-	-	-	-	-	109v	-	-
9. Τὰ δεσμά σου	στ'	2655	-	-	-	-	-	103v	-	-	-	-	-
10. Ἐβόησα πρὸς Σε	στ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11. Ὁ δι' ἀγγέλου τοὺς παίδας	ζ'	2551	-	-	81r	155r	-	-	117v	80v	-	117v	110v
12. Κάμνον καιομένην	ζ'	2560	74v	27v	82v	156v	85v	98v	115v	79v	114v	112r	112r
13. Τὸν φοβερὸν τοῖς χερουβιμ	η'	2552	73v	-	-	-	84r	103r/166r	123v	83v	110r	118r	-
14. Τὸν μόνον ἄναρχον	η'	2561	74v	29r	82v ⁸³	156v	85v	99r	117v	80v	114v	115r	112r
15. Μεγαλύνομεν πάντες	θ'	2553	73v	-	82r	155r	-	-	-	-	113v	-	111r

⁸² Προηγείται το *incipit* του ειρμού της α' ωδής τῷ *ἐκτινάξαντι*. Ακολουθεῖ το *incipit* των ειρμών των υπολοίπων ωδών: ωδή δ' *ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου*, ωδή ε' *πρὸς σὲ ὀρθρίζω*, ωδή στ' *ὁ ἰωνάς*, ωδή ζ' *οἱ ἐν καμίνω*, ωδή θ' *τὸν μόνον ἄναρχον*, ωδή θ' *τὴν ὑπὲρ φρίσιν μητέρα* και η *ἐνδείξη αὐτὰι οἶν πάσαι αἱ ὡδαὶ προεγράφησαν ὀπισθεν*.

⁸³ Βλ. υπ. 87.

Πίνακας 9γ

Τυπολογία Ειρηολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά	
Χφφ:		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρηών		(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
	Ωδή	J.R.				
1. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι	α'	2546	175r	126v	95v	150v
2. Πρόσεχε οὐρανὲ	β'	2555	-	-	-	-
3. Δώσωμεν ἐν ἄσμασι	β'	-	-	-	-	-
4. Στερέωμά μου γενοῦ	γ'	2547	180v	-	97r	151r
5. Ἐκάλυψεν οὐρανούς	δ'	2548	181v	129r	98r	151v
6. Ἐπὶ τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων	ε'	2549	-	-	99r	152r
7. Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε	ε'	2558	183r	131v	99r	152r
8. Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων	στ'	2550	-	-	-	-
9. Τὰ δεσμά σου	στ'	2655	185r	-	-	-
10. Ἐβόησα πρὸς Σε	στ'	-	-	-	-	-
11. Ὁ δὲ ἀγγέλου τοὺς παῖδας	ζ'	2551	-	-	100v	152v
12. Κάμινον καιομένην	ζ'	2560	185v	134r	-	152v
13. Τὸν φοβερὸν τοῖς χερουβὶμ	η'	2552	187v	134v	102r	153r
14. Τὸν μόνον ἀναρχον	η'	2561	187r	135r	101v	153r
15. Μεγαλύνομεν πάντες	θ'	2553	188v	136v	103r	153v

Πίνακας 10α

Ακολουθία: 10^η, χφ. L. 14^η, χφ. P. 19^η, χφ. E. 15^η, χφ. S. 4^η, χφ. La. (EE: 289^η).

Ένδειξη ποιητή: Γερμανοῦ, χφφ. L, P, E, S.

Rubrica: Ακολουθία, χφφ. L, P, E, S. Έτερα ακολουθία, χφ. La.

Τυπολογίες Ειρηολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (AkO)				Ομοιομερή (AkO)					
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών	Ωδή				(12^{ος} - 1281 μ.Χ.)					
	J.R.	(10^{ος} - 12^{ος} αι.)								
1. Τῷ βυθίσαντι Θεῷ	α'	2554	247v	195r	109r	176r	-	-	-	-
2. Πρόσεχε σύρανέ	β'	2555	247v	195r	109v	176r	-	-	-	-
3. Έστερεώθη ἡ καρδιά μου	γ'	2556	247v πρ	195v	109v πρ	176r	-	-	-	-
4. Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου	δ'	2557	247v	195v	109v	176r	-	-	-	-
		2488								
5. Οἱ ὀρθροῖζοντες Λόγε	ε'	2558	247v	195v	109v	176r	-	-	-	-
6. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας	στ'	2559	247v πρ	186r	109v πρ	176r in ⁸⁵	-	-	-	-
		2514		195v ¶ ⁸⁴						
7. Κάμινον καιομένην	ζ'	2560	247v	196r	109v	176r	-	-	-	-
8. Τὸν μόνον ἄναρχον	η'	2561	247v	196r	109v	176v	-	-	-	-
9. Σε τὴν ἀχραντον	θ'	2562	248r	196r	110r	176v	-	-	-	-

⁸⁴ Μόνο τα δύο αρχικά κόλλα του ειρμού είναι παρασημασμένα.

⁸⁵ Ζήτη ακολουθία ε' Ο ειρμός συναντάται στο φ. 169r.

Πίνακας 10β

Τυπολογία Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)										
Χρφ:		La	D	Y	SiI	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)									
1. Τῷ βυθίσαντι Θεῷ	α'	2554	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Πρόσεχε οὐρανὲ	β'	2555	-	82r [1] ⁸⁶	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου	γ'	2556	27r	82r	155v	83v	97r	114v	79r	113v	111v	111r
4. Τὴν ἔναρχον παρουσίαν σου	δ'	2557/2488	29v	82v	156r	85r	100r/164r	118v	81r	114r	113r	111v
5. Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε	ε'	2558	-	79v	153r	84r	98r	115r	79r	111v	113r	109v
6. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιτίας	στ'	2559/2514	27v	79v	147v	85r	98v	115v	79v	108r	112r	106r
7. Κάμνον καιομένην	ζ'	2560	27v	82v	156v	85v	98v	115v	79v	114v	112r	112r
8. Τὸν μόνον ἄναρχον	η'	2561	29r	82v ⁸⁷	156v	85v	99r	117v	80v	114v	115r	112r
9. Σὲ τὴν ἄχραντον	θ'	2562	-	83r	157r	86r	102v/164v	124r	84r	114v	119v	112v

⁸⁶ Αναγράφονται μόνο οι δύο πρώτοι στίχοι του ειρμού, χωρίς να συνοδεύονται από μουσική σημειογραφία: Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω καὶ ἀντιμνήσω Χριστόν. Είναι πολύ πιθανόν ο αντιγραφείς να μην ολοκλήρωσε την αντανάγραφή του ειρμού, επειδή πρόκειται για τον ειρμό της β' ωδής, ο οποίος είναι γνωστό ότι η αντανάγραφή του παραλείπεται σε μεγάλο αριθμό Ειρμολογιών. Για τους λόγους παράλειψης της αντανάγραφης της β' ωδής, βλ. παραπάνω σ. 22, υπ. 27.

⁸⁷ Το ποιητικό κείμενο του ειρμού, έτσι όπως αναγράφεται στο χρ. Υ, διαφοροποιείται σε σχέση με τα ανομοιομερή πλήρη Ειρμολογία. Στο χρ. Υ, αναγράφεται φρίττοισι οὐρανῶν ἀντὶ εὐλογῶσιν οὐρανῶν καὶ τρέμοισι τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις ἀντὶ φρίττοισι τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις. Βλ. χρφ. (L. φ. 247v), (P. φ. 196r), (E. φ. 110r), (S. φ. 176v).

Πίνακας 10γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά	
Χφφ:		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)	(14 ^{ος} αι.)		
1. Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ	α'	2554	-	126v ⁸⁸	96v	151r
2. Πρόσεχε σὺρανὲ	β'	2555	-	-	-	-
3. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου	γ'	2556	180r	128r	97r	151r
4. Τὴν ἔναρκον παρουσίαν σου	δ'	2557/2488	107r	129r	98r	151v
5. Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε	ε'	2558	109r	131v	99r	152r
6. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλάδας	στ'	2559/2514	-	-	99v	152r
7. Κάμνον καιομένην	ζ'	2560	112r	134r	-	152v
8. Τὸν μόνον ἄναρχον	η'	2561	113r	135r	101v	153r
9. Σὲ τὴν ἄχραντον	θ'	2562	115v	136v	103v	153v

⁸⁸ Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ ἀντί Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ.

Πίνακας 11α

Ακολουθία: 11^η, χφ. L. 9^η, χφ. P. 12^η, χφ. E. 7^η, χφ. S. 20^η, χφ. Ga. 20^η, χφφ. H, G. (EE: 290^η).
 Ένδειξη ποιότη: Ανδρέου Κρίτης, χφ. L. Ανδρέου Ίεροσολύμων, χφφ. P, E, S.
 Rubrica: Έτερα ακολουθία, χφφ. L, P, E, S. Ακολουθία, χφ. H. Έτερα Ακολουθία, χφ. G.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)			Ομοιομερή (ΑκΟ)					
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G
Incipit ειρμών	(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)								
	Ωδή			J.R.					
1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα	248r	189v	102v	170v	238v	-	-	127v	237v
2. Πρόσεχε οὐρανὲ	248r	189v	102v	170v	238v	-	-	127v	237v
3. Τὴν γῆν ἐστερέωσας	248r	190r	102v	170v	238v	-	-	127v	237v
4. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου	-	-	-	-	-	-	-	128r ἄλ.	-
5. Τὸ ὄφρος τοῦ Σινᾶ	248r	190r	102v	170v	239r	-	-	128r	238r
6. Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου	-	-	-	-	-	-	-	128r	-
7. Διασκεδάσας τὴν νύκτα	248v	190r in ⁸⁹	103r	171r	239r	-	196v []	-	238r
8. Βυθῶ ἄμαρτημάτων	248v	190r	103r	171r	239r	-	197r []	128r	238r
9. Ἐν τῷ ναῶ	248v	190v	103r	171r	239v	-	-	128r	238v
10. Ὅν δοξάζει Χερουβὶμ	248v	190v	103v	171r	239v ⁹⁰	-	-	128v	238v
11. Ἀσφόρον τόκου	248v	190v	103v	171r	239v	-	197r []	128v	238v

⁸⁹ Σε αυτό το σημείο παρατηρούμε ένα περίεργο φαινόμενο. Περιέχεται μόνο το *incipit* του ειρμού Διασκεδάσας τὴν νύκτα, χωρίς σημειογραφία και χωρίς να σημειώνει ο αντιγραφείς σε ποια Ακολουθία περιέχεται πλήρης ο ειρμός. Ολοκληρωμένος ο ειρμός εμφανίζεται παρακάτω, στο φ. 192v. Συνήθως η αναγραφή του *incipit* του ειρμού, με την ένδειξη *προεγράφη* ή *Ζήτη ακολουθία*, έπεται της αναγραφής ολόκληρου του ειρμού, όπως παρατηρείται για τον ίδιο ειρμό, στο χφ. E, φ. 107v και S, 173v. (Βλ. Πίν. 13α). Είναι πιθανόν εδώ ο αντιγραφείς να γνώριζε ότι ο ειρμός αυτός ανήκει στην Ακολουθία Τῶ σιντριάντι πολέμιος EE. 292, όπου τον αναγράφει ολοκληρωμένο, διαφοροποιούμενος έτσι από τα άλλα χφφ. της ίδιας κατηγορίας. Βλ. και Πίν. 13α.

⁹⁰ Ἐν δοξάζει Χερουβὶμ ἀντί Ὅν δοξάζει Χερουβὶμ.

Πίνακας 11β

Τυπολογία Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)											
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Incipit ειρμών			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα	α'	2563	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Πρόσεχε οὐρανέ	β'	2564	-	-	-	-	-	104r	-	-	-	-	-
3. Τὴν γῆν ἐστερέωσας	γ'	2565	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου	γ'	2519	74v	27r	82r	155v	83v	97r	114v	79r	113v	111v	111r
5. Τὸ δροσιστὸ Σινᾶ	δ'	2566	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου	δ'	2557/2488	72v ἄλ 74r	29v	82v	156r	85r	100r 164r	118v	81r	114r	113r	111v
7. Διασκεδάσας τὴν νύκτα	ε'	2567	-	29v	82v	156r	-	100r	119r	81r	114r	113r	111v
8. Βυθῶ ἀμαρτημάτων	στ'	2568	-	30r	82v	156v	-	100v	119r	81v	114r	113v	112r
9. Ἐν τῷ ναῶ	ζ'	2569	-	-	-	153v	-	-	-	-	112r	-	110r
10. Ὅν δοξάζει Χερουβὶμ	η'	2570	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11. Ἀσπόρου τόκου	θ'	2571	-	30v ⁹¹	81v	154r	-	101r	120r	81r	112v	114r	110r

⁹¹ Του ειρμού Ἀσπόρου τόκου ακολουθεῖ το *incipit*: ὡδή α' νεύσει σου, ὡδή γ' ὁ κατ' αρχάς, ὡδή δ' ὁ πατρικοῦς.

Πίνακας 11γ

Τυπολογία Ειρηολογίων: Ανομοιομερή σύντομα Χφφ:	Ωδή		J.R.		OdO			Μικτά	
	α'	β'	γ'	δ'	Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών						(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)		(14 ^{ος} αι.)	
1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα	α'	2563	104r	176r ⁹²	-	-	95v	150v	
2. Πρόσεχε οὐρανὲ	β'	2564	105r	179r	-	-	-	-	
3. Τὴν γῆν ἐστερέωσας	γ'	2565	-	-	-	-	-	-	
4. Ἐστερέωθη ἡ καρδιά μου	γ'	2519	-	180r	128r	-	97r	151r	
5. Τὸ ὄρος τοῦ Σινᾶ	δ'	2566	-	-	-	-	-	-	
6. Τὴν Ἐναρκον παρουσίαν σου	δ'	2557/2488	107r	181v	129r	-	98r	151v	
7. Διασεδάσας τὴν νύκτα	ε'	2567	109r	183v	132r	-	99r	152r	
8. Βυθῶ ἀμαρτημάτων	στ'	2568	109v	184v	133r	-	100r	152v	
9. Ἐν τῷ ναῶ	ζ'	2569	-	-	-	-	100v	152v	
10. Ὅν δοξάζει Χερουβὶμ	η'	2570	-	-	-	-	-	-	
11. Ἀσπόρου τόκου	θ'	2571	116r	189r	137r	-	103r	153v	

⁹² Εδώ ο αντιγραφείς παρέλειψε το τελευταίο ποιητικό κώλο του ειρμού και λαὸν διασώσαντι.

Πίνακας 12β

Τυπολογία Ειρηολογίων:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)											
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Incipit ειρημών			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Θάλασσαν ειργάσω	α'	2572	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Ίδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	β'	2573	-	-	82r	-	-	104v	-	-	-	-	-
3. Τὴν ἐκκλησίαν σου	γ'	2574	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας	δ'	2575	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Τῷ νόμῳ Χριστῆ	ε'	2576	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Πλήθος πταισμάτων	στ'	2577	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Ἐν καμίνῳ ὄντες	ζ'	2507	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Ὁ τὴν κάμινον σβέσας	ζ'	2578	-	-	-	-	-	-	123r	83r	-	-	-
9. Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργόν	η'	2579	-	-	81v	148r	-	103v	123v	83v	108v	119v	106r
10. Ὅν δοξάζει Χερουβιμ	η'	2570	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11. Ἡ πρώτη Εὐα	θ'	2580	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 12γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα Χφφ:	Ωδή		OdO			Μικτά	
	J.R.		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών		(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)					(14 ^{ος} αι.)
1. Θάλασσαν ειργάσω	α'	2572	-	-	-	-	-
2. Ίδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	β'	2573	104v	179v	-	-	-
3. Τὴν ἐκκλησίαν σου	γ'	2574	-	-	-	-	-
4. Τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας	δ'	2575	108r	182r	-	-	-
5. Τῷ νόμῳ Χριστῆ	ε'	2576	-	-	-	-	-
6. Πλήθος πταισιμάτων	στ'	2577	-	-	-	-	-
7. Ἐν καμίνῳ ὄντις	ζ'	2507	-	-	-	-	-
8. Ὅ τὴν κάμινον σβέσας	ζ'	2578	112v	-	-	101r	152v
9. Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργόν	η'	2579	114v []	187v	-	101r	153r
10. Ὅν δοξάζει Χερουβὶμ	η'	2570	-	-	-	-	-
11. Ἡ πρώτη Εὐα	θ'	2580	-	-	-	-	-

Πίνακας 13α

Ακολουθία: 13^η, χφ. L. 11^η, χφ. P. 16^η, χφ. E. 11^η, χφ. S. 9^η, χφ. Ga, O, Pa, H, G. (EE: 292^η).

Ένδειξη ποιότη: Άνδρέου Κρίτης, χφ. L. Άνδρέου Ίεροσολύμων, χφ. P. Άνδρέου, χφφ. E, S, Ga, O, Pa, H.

Rubrica: Έτέρα ακολουθία, χφφ. L, P, E, S, G, La, H-2. Έτερα ακολουθία ψαλλομένη τῆ Τρίτῃ τοῦ αὐτοῦ ἤχου, χφ. Pb. Έτερα καταβασία ψαλλομένη τῆ Τρίτῃ τοῦ αὐτοῦ ἤχου, χφ. Q.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερῆ πλήρη (AkO)					Ομοιομερῆ (AkO)				
	L	P	E	S	G	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών	(10 ^{ος} - 12 ^{ος} α.)									
	(10 ^{ος} - 12 ^{ος} α.)					(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)				
1. Τῷ συντριψάντι πολέμους	250r	192r	107r	173v	221v	185v	186r	119v	218v	
2. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	-	192r	107r	173v	221v	185v	186r	119v	218v	
3. Ὁ ἐπὶ τῶν ὑδάτων	250r	192v	107r	173v	221v	185v	-	119v	218v	
4. Τῷ θεῷ φέγγει	250r	-	-	-	-	-	-	-	-	
5. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς	-	192v	107r	173v	-	-	-	-	-	
6. Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν	-	-	-	-	222r	185v	186v	119v	219r	
7. Τῆς ἀγνοίας τοῦ σκότους	250r	-	-	173v	-	-	-	-	-	
8. Διασκεδάσας τὴν νύκτα	-	192v	107v in ⁹⁴	173v in ⁹⁴	-	-	-	-	-	
9. Ἡ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ	-	-	-	-	222r	186r	186v	119v	219r	
10. Ἄβυσσος παθῶν	250r	-	-	-	-	-	-	-	-	
11. Τὰ δεσμά σου	-	192v	107v	173v	-	-	-	-	-	
12. Τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου	-	-	-	-	222r	186r	186v	120r	219r	
13. Τῶν ἐν καμίνῳ παίδων σου	250v	193r	107v	174r	222r	186r	186v	120r	219v	
14. Τὸν ὑπ' ἀγγέλων	250v	193r	107v	174r	222v	186r	186v	120r	219v	
15. Σὲ τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν	250v	193r	107v	174r	222v	186r	187r	120r	219v	

⁹⁴ Ζήτη ἀκολουθία εἰ ἀντὶ ἀκολουθία ζ' ἣ οποῖα περιέχεται στο φ. 171r.

⁹⁵ Στο EE. ἄλλος.

Πίνακας 13γ

Τυπολογία Ειρηολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά			
Χφφ:	Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
				(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
	1. Τῷ συντριψαντι πολέμους	α'	2581	103r	175r	125v	96r	150v
	2. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	β'	2582	-	177r	-	-	-
	3. Ὁ ἐπὶ τῶν υδάτων	γ'	2583	-	-	-	97r	151r
	4. Τῷ θείῳ φέγγει	δ'	2584/2759	-	-	-	-	-
	5. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς	δ'	2548	107v	181v	129r	98r	151v
	6. Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν	δ'	2496/2520	107v	-	129v	98r	151v
	7. Τῆς ἀγνοίας τοῦ σκοτεινοῦ	ε'	2585/2760	-	-	-	-	-
	8. Διασκεδάσας τὴν νύκτα	ε'	2567	109v	183v	132r	99r	152r
	9. Ἡ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ	ε'	2521	110r []	-	-	99r	152r
	10. Ἄβυσσος παθῶν	στ'	2587	-	-	-	-	-
	11. Τὰ δεσμά σου	στ'	2655	-	185r	-	-	-
	12. Τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου	στ'	2586/2622 2733	-	185r	-	100r	152r
	13. Τῶν ἐν καμίνῳ παίδων σου	ζ'	2588	-	186r	-	-	152v
	14. Τὸν ὑπ' ἀγγέλων	η'	2589	114r	187v	-	101v	153r
	15. Σὲ τὴν σκητὴν τὴν ἀγίαν	θ'	2590	-	-	-	103v	153v

Πίνακας 14α

Ακολουθία: 14ⁿ, χφ. L. 9ⁿ, χφ. E. 12ⁿ, χφ. S. (EE: 293ⁿ).
Ένδειξη ποιότη: Άνδρέου Κρίτης, χφ. L. Άνδρέου, χφ. E. Άνδρέου Τεροσολύμων, χφ. S.
Rubrica: Έτέρα ακολουθία, χφφ. L, E, S.

Τυπολογίες Ειρμολογίων: Χφφ:	Ωδή		J.R.	Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)				Ομοιομερή (ΑκΟ)				
	α'	β'		L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G
Inscrit ειρμών				(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)				(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)				
1. Άρματα Φαραώ Κύριος	α'		2591	250v	-	99v	174r	-	-	-	-	-
2. Έγώ είμι ό ών	β'		-	-	-	100r	174r	-	-	-	-	-
3. Στήριζόν με Χριστέ	γ'		2592	250v	-	100r	174r	-	-	-	-	-
4. Άμβακούμ ό Θεόπτης	δ'		2593	251r	-	100r	174v	-	-	-	-	-
5. Κύριε ό Θεός ήμών	ε'		2594	251r	-	100r	174v	-	-	-	-	-
6. Βυθώ προσκεείμενος	στ'		2595	251r	-	100r	174v	-	-	-	-	-
7. Υπερύμνητε Κύριε	ζ'		2596	251r	-	100v	174v	-	-	-	-	-
8. Τόν έν Βαβυλώνι	η'		2597	251r	-	100v	174v	-	-	-	-	-
9. Έν Σιναίω τώ όρει	θ'		2598	251v	-	100v	174v	-	-	-	-	-

Πίνακας 14β

Τυπολογία Ειρημολογίων:			Ανομοιομερή σύντομα (ΑΚΟ)										
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Άρματα Φαραώ ΚύριοϚ	α'	2591	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Έγώ ειμί ό ών	β'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Στήριζόν με Χριστέ	γ'	2592	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Άμβρακούμ ό ΘεόπτηϚ	δ'	2593	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Κύριε ό Θεός ήμών	ε'	2594	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Βυθώ προσκεείμενοϚ	στ'	2595	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Υπερύμνητε Κύριε	ζ'	2596	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Τόν έν Βαβυλώνι	η'	2597	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9. Έν Σιναίω τώ όρει	θ'	2598	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 14γ

Τυπολογία Ειρημολογίων: Ανομοιομερή σύντομα			Οδο				Μικτά	
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc	
			(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)				(14 ^{ος} αι.)	
1. Άρματα Φαραώ ΚύριοϚ	α'	2591	-	-	-	-	-	-
2. Έγώ ειμί ό ών	β'	-	-	-	-	-	-	-
3. Στήριζόν με Χριστέ	γ'	2592	-	-	-	-	-	-
4. Άμβρακούμ ό ΘεόπτηϚ	δ'	2593	-	-	-	-	-	-
5. Κύριε ό Θεός ήμών	ε'	2594	109v	-	-	-	-	-
6. Βυθώ προσκεείμενοϚ	στ'	2595	-	-	-	-	-	-
7. Υπερύμνητε Κύριε	ζ'	2596	-	-	-	-	-	-
8. Τόν έν Βαβυλώνι	η'	2597	-	-	-	-	-	-
9. Έν Σιναίω τώ όρει	θ'	2598	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 15α

Ακολουθία: 15^η, γφ. L. (EE: 294^η).
 Ένδειξη ποιότη: Άνδρέου Κρίτης, γφ. L.
 Rubrica: Έτέρα ακολουθία, γφ. L.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)			Ομοιομερή (ΑκΟ)					
	L	P	E S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών									
1. Ράβδος μωσαική	251v	-	-	-	-	-	-	-	
2. Ίδετε ἴδετε	251v	-	-	-	-	-	-	-	
3. Ἐπὶ τὴν πέτραν	251v	-	-	-	-	-	-	-	
4. Πρὸ προσώπου σου	251v	-	-	-	-	-	-	-	
5. Τῷ φωτὶ τῶν προσταγμάτων σου	252r	-	-	-	-	-	-	-	
6. Ὡστερ ζάλη κυμάτων	252r	-	-	-	-	-	-	-	
7. Παιδες ἐν καμίνῳ	252r	-	-	-	-	-	-	-	
8. Τὸν βασιλέα Χριστὸν	252r	-	-	-	-	-	-	-	
9. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν	252r	-	-	-	-	-	-	-	

Πίνακας 15β

Τυπολογία Ειρμολογίων:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)											
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Inscript ειρμών		(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)											
1. Ράβδος μωσαική	α'	2599	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Ίδετε ἴδετε	β'	2600/ 2617	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Ἐπὶ τὴν πέτραν	γ'	2601	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Πρὸ προσώπου σου	δ'	2602	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Τῷ φωτὶ τῶν προσταγμάτων σου	ε'	2603	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Ὡσπερ ζάλη κυμάτων	στ'	2604	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Παῖδες ἐν καμίνῳ	ζ'	2605	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Τὸν βασιλέα Χριστὸν	η'	2606	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν	θ'	2607	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 15γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		Οδο				Μικτά	
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
Inscript ειρμών		(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)					
1. Ράβδος μωσαική	α'	2599	-	-	-	-	-
2. Ίδετε ἴδετε	β'	2600/ 2617	-	-	-	-	-
3. Ἐπὶ τὴν πέτραν	γ'	2601	-	-	-	-	-
4. Πρὸ προσώπου σου	δ'	2602	-	-	-	-	-
5. Τῷ φωτὶ τῶν προσταγμάτων σου	ε'	2603	-	-	-	-	-
6. Ὡσπερ ζάλη κυμάτων	στ'	2604	-	-	-	-	-
7. Παῖδες ἐν καμίνῳ	ζ'	2605	-	-	-	-	-
8. Τὸν βασιλέα Χριστὸν	η'	2606	-	-	-	-	-
9. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν	θ'	2607	-	-	-	-	-

Πίνακας 16α

Ακολουθία: 16^η, χφ. L. 15^η, χφ. P. 6^η, χφ. E. 18^η, χφ. S. (EE: 295^η).

Ένδειξη ποιότη: Στεφάνου Μοναχού, χφφ. L, P, E, S.

Rubrica: Ακολουθία L, P, E, S.

Τυπολογίες Ειρμολογιών:			Ανομοιομερή πλήρη (AkO)					Ομοιομερή (AkO)				
Χφφ:	Ωδή	J.R.	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών			(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)					(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)				
1. Σθένος υπεναντίων	α'	2608	252v	196r	96v	177v	-	-	-	-	-	
2. Ό ούρανούς στερεώσας	γ'	2609	252v	196v	96v	177v	-	-	-	-	-	
3. Την έκ μήτρας	δ'	2610	252v	196v	96v	177v	-	-	-	-	-	
4. Ράβδω δυνάμεως	ε'	2611	252v	196v	96v	178r	-	-	-	-	-	
5. Άβυσσος παθών	στ'	2612	252v πρ	197r	96v	178r	-	-	-	-	-	
6. Σὸ τῶ παντουργῶ	ζ'	2613	252v	197r	97r	178r	-	-	-	-	-	
7. Ούρανού τόν ποιητήν	η'	2614	253r	197r	97r	178r	-	-	-	-	-	
8. Σε τὴν αἰτιάφθενον	θ'	2615	253r	197r	97r	178r	-	-	-	-	-	

Πίνακας 16β

Τυπολογία Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)											
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Σθένος υπεναντίων	α'	2608	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Ο ούρανος στερεώσας	γ'	2609	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Την έκ μήτρας	δ'	2610	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Ράβδω δυνάμεως	ε'	2611	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Άβυσσος παθών	στ'	2612	-	-	-	-	-	-	-	-	-	119r	-
6. Σοὶ τῷ παντουργῷ	ζ'	2613	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Ούρανού τόν ποιητήν	η'	2614	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Σε τὴν ἀειπάρθενον	θ'	2615	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 16ε

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά		
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
			(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)				
1. Σθένος υπεναντίων	α'	2608	-	-	-	-	-
2. Ο ούρανος στερεώσας	γ'	2609	-	-	-	-	-
3. Την έκ μήτρας	δ'	2610	-	-	-	-	-
4. Ράβδω δυνάμεως	ε'	2611	-	-	-	-	-
5. Άβυσσος παθών	στ'	2612	-	-	-	-	-
6. Σοὶ τῷ παντουργῷ	ζ'	2613	-	-	-	-	-
7. Ούρανού τόν ποιητήν	η'	2614	-	-	-	-	-
8. Σε τὴν ἀειπάρθενον	θ'	2615	-	-	-	-	-

Πίνακας 17α

Ακολουθία: 17ⁿ, χφ. L. 4ⁿ χφ. P. 10ⁿ, χφ. E. 17ⁿ, χφ. S. 10ⁿ, χφφ. Ga, O, Pa, H, G. (EE: 296ⁿ).
Ένδειξη ποιητή: Συναήτικος, χφ. L. Ίωάννου Μοναχοῦ, χφ. P. Ἀνατολική, χφφ. E, S, Ga, O, Pa, H.
Rubrica: Ἀκολουθία, χφφ. L, P, E, S, Ga. Ἐτέρα Ἀκολουθία, χφ. G.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)			Ομοιομερή (ΑκΟ)				
	L	P	E	S	Ga	O	H	G
Incipit ειρμών	Ωδή J.R.			(12^{ος} - 1281 μ.Χ.)				
1. Τὴν ἐπινίκιον ὠδὴν	253r	184r	100v	177r	222v	186v	187r	120r
2. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	-	-	-	-	223r	186v	187r	120r
3. Ὁ ἐξ ἀνάργου πατρὸς	253r	184r	101r	177r	223r	186v	187r	120r
4. Εἰσακήσα Κύριε	253r	184r	101r	177r	223r	186v	187r	120r
5. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες	253r	184r	101r	177v	223r	186v	187v	120v
6. Τοῦ πλήθους τῶν παισιμ.	253r	-	-	-	-	-	-	-
7. Ἐβόησα Κύριε	-	184r	101r	177v <i>irr</i> ⁹⁶	-	-	-	-
8. Ὡς τὸν προφήτην	-	-	-	-	223r	186v	187v	120v
9. Τῶν χειροβίμῃ ἠνίοχε	253r	184r	101r	177v	223v ἄλ	187r ἄλ	187v ⁹⁷	120v
10. Ἐσβεσεν δύναμιν ⁹⁸	-	-	-	-	223v	187r	187v	120v
11. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα	253v	184r	101r	177v	224r ἄλ	187v ἄλ	188r	120v
12. Παίδων ἀνιμνούτων	-	-	-	-	223v	187r	187v	120v
13. Χαίρε ἀνερμήνευτε	253v	184r	101v	177v	224r ἄλ	187v ἄλ	188r	121r
14. Σε τὴν ἀπειράνδρον	-	-	-	-	224v	187v	-	120v

⁹⁶ Ζήτη ἀκολουθία ζ' ἀντί γ', η οποία περιέχεται στο φ. 175r.

⁹⁷ Φέρει την ένδειξη της ωδής η' αντί της ζ'.

⁹⁸ Στα χφφ. P, E, S, περιέχεται το *incipit* Ἐσβεσεν κάμνον.

Πίνακας 17γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά			
Χοφ:	Inscript ειρμών	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
				(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
1.	Τὴν ἐπινίκιον ὠδὴν	α'	2616	-	176r	-	-	-
2.	Ἵδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	β'	2617	-	177r	-	-	-
3.	Ὁ ἐξ ἀνάρχου πατρὸς	γ'	2618	-	-	-	97r	151r
4.	Εἰσακήκωα Κύριε	δ'	2619	-	-	-	98r	151v
5.	Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες	ε'	2620	-	184r	-	-	-
6.	Τοῦ πλήθους τῶν παισιμάτων μου	στ'	2622 2586 2733	-	185r	-	100r	152r
7.	Ἐβόρσα Κύριε	στ'	2542	111r	-	-	99v 100r	152r
8.	Ὡς τὸν προφήτην	στ'	2522	-	-	-	100r	152v
9.	Τῶν χειροβίμ ἠνίοχε	ζ'	2623	-	-	-	99v	152v
10.	Ἐσβεσεν δύναμιν	ζ'	2523	-	-	-	100r	152v
11.	Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα	η'	2624	-	-	-	-	-
12.	Παίδων ἀνυμνούντων	η'	2524	-	-	-	-	-
13.	Χαίτε ἀνεσμήνευτε	θ'	2625	-	-	-	101v	153r
14.	Σὲ τὴν ἀπεύρανδρον	θ'	2525	-	-	-	-	-

Πίνακας 18β

Τυπολογία Ειρηολογίων:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)												
Χφφ:	Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
				(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
	1. Άσωμεν τῷ παμβασιλεῖ	α'	2626	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	2. Στερέωσον Χριστὲ	γ'	2627	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	3. Εἰσακήκοα Κύριε	δ'	2628	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	4. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν	ε'	2629	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	5. Ἐβόησα· ἐν ὄλῃ τῇ καρδίᾳ	στ'	2630	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	6. Ἐν καμίνῳ τῇ χαλδαϊκῇ	ζ'	2631	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	7. Τὸν ἐν καμίνῳ ὀφθέντα·	η'	2632	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	8. Σὲ τὴν μακαρίαν	θ'	2633	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 18γ

Τυπολογία Ειρηολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά	
Χφφ:	Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Pc
				(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)		
	1. Άσωμεν τῷ παμβασιλεῖ	α'	2626	-	-	-
	2. Στερέωσον Χριστὲ	γ'	2627	-	-	-
	3. Εἰσακήκοα Κύριε	δ'	2628	-	-	-
	4. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν	ε'	2629	-	-	-
	5. Ἐβόησα· ἐν ὄλῃ τῇ καρδίᾳ	στ'	2630	-	-	-
	6. Ἐν καμίνῳ τῇ χαλδαϊκῇ	ζ'	2631	-	-	-
	7. Τὸν ἐν καμίνῳ ὀφθέντα·	η'	2632	-	-	-
	8. Σὲ τὴν μακαρίαν	θ'	2633	-	-	-

Πίνακας 19α

Ακολουθία: 19^η, χφ. L. (EE: 298^η)
 Ένδειξη ποιότη: Συναίτικος, χφ. L.
 Rubrica: Έτερα ακολουθία, χφ. L.

Τυπολογίες Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)					Ομοιομερή (ΑκΟ)				
Χφ:		L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)			(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)					
1. Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ	α'	2634	-	-	-	-	-	-	-	-	
2. Ἴδετε ἴδετε τὰ μεγαλεῖα	β'	2635	-	-	-	-	-	-	-	-	
3. Στερέωμά μου γενοῦ	γ'	2636	-	-	-	-	-	-	-	-	
4. Ἐξέστη Ἀμβακοῦμ	δ'	2637	-	-	-	-	-	-	-	-	
5. Ὁ ποιήσας φῶτα	ε'	2638	-	-	-	-	-	-	-	-	
6. Ἐν τῷ κήτει	στ'	2639	-	-	-	-	-	-	-	-	
7. Τῆς καμίνου τὴν φλόγα	ζ'	2640	-	-	-	-	-	-	-	-	
8. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν	η'	2641	-	-	-	-	-	-	-	-	
9. Σὲ τὴν ἀδιόδευτον	θ'	2642	-	-	-	-	-	-	-	-	

Πίνακας 19β

Τυπολογία Ειρμολογίων:			Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)										
Χρφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ	α'	2634	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Ἴδετε ἴδετε τὰ μεγαλεῖα	β'	2635	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Στερέωμά μου γενοῦ	γ'	2636	-	-	82r	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Ἐξέστη Ἀμβακοῦμ	δ'	2637	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Ὁ ποιήσας φῶτα	ε'	2638	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Ἐν τῷ κῆτει	στ'	2639	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Τῆς καμίνου τὴν φλόγα	ζ'	2640	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν	η'	2641	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9. Σε τὴν ἀδιόδευτον	θ'	2642	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 19γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα			Οδο				Μικτά	
Χρφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc	
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)					
1. Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ	α'	2634	-	-	126v	-	-	-
2. Ἴδετε ἴδετε τὰ μεγαλεῖα	β'	2635	-	-	-	-	-	-
3. Στερέωμά μου γενοῦ	γ'	2636	-	-	-	-	-	-
4. Ἐξέστη Ἀμβακοῦμ	δ'	2637	-	-	-	-	-	-
5. Ὁ ποιήσας φῶτα	ε'	2638	-	-	-	-	-	-
6. Ἐν τῷ κῆτει	στ'	2639	-	-	-	-	-	-
7. Τῆς καμίνου τὴν φλόγα	ζ'	2640	-	-	-	-	-	-
8. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν	η'	2641	-	-	-	-	-	-
9. Σε τὴν ἀδιόδευτον	θ'	2642	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 20β

Τυπολογία Ειρμολογιών:			Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)										
Χφφ:	Ωδή J.R.		La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Ιncipit ειρμών			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Προστάγματι δεσποτικῶ	α'	2643	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Στήριξον συνέτησον	γ'	2644	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Τὸ ἄφραστον μυστήριον	δ'	2645	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Λόγε Θεοῦ φωτοδῶτα	ε'	2646	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Ἐξομολογήσεως	στ'	2647	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Ἀχθοφόρος βασιλεὺς	ζ'	2648	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Παίδων θίασος	η'	2649	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Ἀγνή βεβήλου γεύσεως	θ'	2650	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 20γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα			Οδο			Μικτά	
Χφφ:	Ωδή J.R.		Si3	Sa	Si	V	Pc
Ιncipit ειρμών			(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
1. Προστάγματι δεσποτικῶ	α'	2643	-	-	-	-	-
2. Στήριξον συνέτησον	γ'	2644	-	-	-	-	-
3. Τὸ ἄφραστον μυστήριον	δ'	2645	-	-	-	-	-
4. Λόγε Θεοῦ φωτοδῶτα	ε'	2646	-	-	-	-	-
5. Ἐξομολογήσεως	στ'	2647	-	-	-	-	-
6. Ἀχθοφόρος βασιλεὺς	ζ'	2648	-	-	-	-	-
7. Παίδων θίασος	η'	2649	-	-	-	-	-
8. Ἀγνή βεβήλου γεύσεως	θ'	2650	-	-	-	-	-

Πίνακας 21α

Ακολουθία: 21^η, χφ. L. (EE: 300^η).

Ένδειξη ποιητή: Κυπριανού Μοναχού, χφ. L.

Rubrica: Άναστάσιμος, χφ. L.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (AkO)		Ομοιομερή (AkO)							
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών		Ωδή	J.R.							
1. Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν	255v	α'	2651	-	-	-	-	-	-	-
2. Τῶ στερεώσαντι	256r	γ'	2652	-	-	-	-	-	-	-
3. Νοῦν ἐγκαθαγγίσας	256r	δ'	2653	-	-	-	-	-	-	-
4. Σωτηρίας ἐναργοῦς ἡμῖν	256r	ε'	2654	-	-	-	-	-	-	-
5. Τὰ δεσμά σου	256r	στ'	2655	-	-	-	-	-	-	-
6. Ἐν εὐήφῳ ὑμνωδία ποτὲ	256r	ζ'	2656	-	-	-	-	-	-	-
7. Αἰσχίστου προστάγματος	256v	η'	2657	-	-	-	-	-	-	-
8. Ἰερεῖον λογικὼν	256v	θ'	2658	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 21β

Τυπολογία Ειρμολογίων:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)											
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Η απαράλλακτος εικών	α'	2651	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Τῶ στερεώσαντι	γ'	2652	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Νούν ἐγκαθαρσίας	δ'	2653	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Σωτηρίας ἐναργούς ἡμῖν	ε'	2654	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Τὰ δεσμά σου	στ'	2655	-	-	-	-	-	103v	-	-	-	-	-
6. Ἐν εὐήχῳ ἕμνωδία ποτὲ	ζ'	2656	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Αἰσχίστου προστάγματος	η'	2657	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Τερεῖον λογικόν	θ'	2658	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 21γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		Οδο				Μικτά	
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
			(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)				(14 ^{ος} αι.)
1. Η απαράλλακτος εικών	α'	2651	-	-	-	-	-
2. Τῶ στερεώσαντι	γ'	2652	-	-	-	-	-
3. Νούν ἐγκαθαρσίας	δ'	2653	-	-	-	-	-
4. Σωτηρίας ἐναργούς ἡμῖν	ε'	2654	-	-	-	-	-
5. Τὰ δεσμά σου	στ'	2655	-	185r	-	-	-
6. Ἐν εὐήχῳ ἕμνωδία ποτὲ	ζ'	2656	-	-	-	-	-
7. Αἰσχίστου προστάγματος	η'	2657	-	-	-	-	-
8. Τερεῖον λογικόν	θ'	2658	-	-	-	-	-

Πίνακας 22α

Ακολουθία: 22^η, χφ. L. (EE: 301^η).

Ένδειξη ποιητή: Κυπριανού Μοναχού, χφ. L.

Rubrica: Άναστάσιμος, χφ. L.

Υπολογισίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (AkO)			Ομοιομερή (AkO)						
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(10^{ος} - 12^{ος} αι.)							
1. Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως	α'	2659	256v	106r	173r	-	-	-	-	
2. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	β'	2757	256v	-	-	-	-	-	-	
3. Νεκρωθεῖς ἐπὶ ξύλου	γ'	2661	257r	-	-	-	-	-	-	
4. Μέσω δύο ζώων	δ'	2662	257r ⁹⁹	-	-	-	-	-	-	
5. Ἀμαρτίας μοι ἀγλῦς	ε'	2663	257r	-	-	-	-	-	-	
6. Ὁ τῆς σῆς ἐν Ἰωνᾶ	στ'	2664	257r	-	-	-	-	-	-	
7. Σταυροῦ τῷ τύπῳ	ζ'	2665	257r	-	-	-	-	-	-	
8. Ὡς πρὸς ἄυλον ζῶην	η'	2666	257v	-	-	-	-	-	-	
9. Ὑμνοῦμέν σε ἄχραντε	θ'	2667	257r	-	-	-	-	-	-	

⁹⁹ Στο χφ. η λέξη τονίζεται στη λήγουσα.

Πίνακας 22β

Τυπολογία Ειρηολογιών:			Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)										
Χρφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
			(12 ^{ος} – 15 ^{ος} αι.)										
1.	Η φάβδος του Μωυσέως	α'	2659	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2.	Ίδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	β'	2757	-	-	-	-	-	-	-	-	120r	-
3.	Νεκρωθεῖς ἐπὶ ξύλου	γ'	2661	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4.	Μέσω δύο ζώων	δ'	2662	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5.	Ἀμαρτίας μοι ἀγλὺς	ε'	2663	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6.	Ὁ τῆς σῆς ἐν Ἰωνᾷ	στ'	2664	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7.	Σταυροῦ τῷ τύπῳ	ζ'	2665	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8.	Ὡς πρὸς αὐλον ζῶην	η'	2666	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9.	Υμνοῦμέν σε ἄχραντε	θ'	2667	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 22γ

Τυπολογία Ειρηολογιών: Ανομοιομερή σύντομα			OdO			Μικτά	
Χρφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
			(13 ^{ος} – 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
1.	Η φάβδος του Μωυσέως	α'	2659	-	176r	-	-
2.	Ίδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	β'	2757	104v	178v	-	-
3.	Νεκρωθεῖς ἐπὶ ξύλου	γ'	2661	-	-	-	-
4.	Μέσω δύο ζώων	δ'	2662	-	-	-	-
5.	Ἀμαρτίας μοι ἀγλὺς	ε'	2663	-	-	-	-
6.	Ὁ τῆς σῆς ἐν Ἰωνᾷ	στ'	2664	-	-	-	-
7.	Σταυροῦ τῷ τύπῳ	ζ'	2665	-	-	-	-
8.	Ὡς πρὸς αὐλον ζῶην	η'	2666	-	-	-	-
9.	Υμνοῦμέν σε ἄχραντε	θ'	2667	-	-	-	-

Πίνακας 23α

Ακολουθία: 15ⁿ, χφ. E. 10ⁿ, χφ. S. 21ⁿ, χφ. Ga. 21ⁿ, χφ. H. 21ⁿ, χφ. G. (EE: -).

Ένδειξη ποιητή: Άνδρέου, χφφ. E, S.

Rubrica: Έτερα ακολουθία εις τὴν Κοίμησιν, χφφ. E, S. Άκολουθία, χφ. H. Έτερα Άκολουθία, χφ. G.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)				Ομοιομερή (ΑκΟ)				
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G
Incipit ειρμών	(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)				(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)				
1. Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως	256v	-	106r	173r	240r	-	-	128v	239r []
2. Ὅτι ὄνομα Κυρίου	-	-	106r	173r	240r	-	-	128v	239r []
3. Στεφῶσόν με Κύριε	-	-	106r	173r	240r	-	-	128v	239r []
4. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου	-	-	-	-	-	-	-	-	239r
5. Εἰσακήσα τὴν ἀκοήν σου	-	-	106r	173r	240r	-	-	128v	239v []
6. Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου	-	-	-	-	-	-	-	-	239v ἄλλος []
7. Ὁρθεύοντες ἱμνοῦμεν σε	-	-	106r	173r	240v	-	-	128v	239v []
8. Τοῦ πλήθους τῶν παισιμάτων μου	-	-	106v	173r	240v	-	-	128v	239v
9. Ὁ τὴν κάμινον σβέσας	-	-	106v	173r	240v	-	-	129r	240r []
10. Κάμινον καιομένην	-	-	-	-	-	-	-	129r	-
11. Τοὺς ἐν καμίνῳ παίδας	-	-	106v	173r	240v	-	-	-	-
12. Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργόν	-	-	-	-	240v	-	-	129r	240r []
13. Σὲ τὴν ἀδιόδευτον	-	-	106v	173r	241r	-	-	129r	-

Πίνακας 23γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά	
Χφφ:		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών	Ωδή	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
	J.R.					
1. Ἡ φάβδος τοῦ Μωϊσῆως	α'	-	176r	-	-	-
2. Ὅτι ὄνομα Κυρίου	β'	-	179r	-	-	-
3. Στερέωσόν με Κύριε	γ'	-	-	-	97v	151r
4. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου	γ'	-	180r	128r	97r	151r
5. Εἰσακήκασα τὴν ἀκοήν σου	δ'	107v	182r	129v	97v	151v
6. Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου	δ'	107r	181v	129r	98r	151v
			2557			
7. Ὁρθηρίζοντες ὑμνοῦμεν σε	ε'	-	-	-	99v	152r
			2724			
8. Τοῦ πλήθους τῶν παισιμάτων μου	στ'	-	185r	-	100r	152r
9. Ὁ τὴν κάμινον σβέσας	ζ'	112v	-	-	101r	152v
10. Κάμινον καιμένην	ζ'	112r	185v	134r	-	152v
11. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας	η'	113v	188r	135r	101v	153r
12. Τὸν τοῦ παντός δημιουργὸν	η'	114v[]	187v	-	101r	153r
13. Σὲ τὴν ἀδιόδευτον	θ'	-	-	-	-	-
			2642			

Πίνακας 24α

Ακολουθία: 23^η, χφ. L. (EE: 302^η).

Ένδειξη ποιητή: Τού αυτού (Κυπριανού Μοναχού), χφ. L.

Rubrica: Έτερα ακολουθία, χφ. L.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)				Ομοιομερή (ΑκΟ)				
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G
Incipit ειρμών	(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)								
	Ωδή	J.R.	(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)						
1. Θεῖω πνεύματι	α'	2668	-	-	-	-	-	-	-
2. Ως ἐν πέτρα στερεῶ	γ'	2669	-	-	-	-	-	-	-
3. Κύριος ἐκ Σιών	δ'	2670	-	-	-	-	-	-	-
4. Καθήμε με ὁ ἐχθρὸς	ε'	2671	-	-	-	-	-	-	-
5. Δεόμενος τῆς χρηστότητος	στ'	2672	-	-	-	-	-	-	-
6. Σταυροῦ τῷ τύπῳ	ζ'	2673 2665	-	-	-	-	-	-	-
7. Σοφία Θεοῦ ἐκκέχυται	η'	2674	-	-	-	-	-	-	-
8. Ἄφθορε κόρη	θ'	2675	-	-	-	-	-	-	-

¹⁰⁰ Περιέχεται παρασημασμένο μόνο το *incipit* του ειρμού.

Πίνακας 24β

Τυπολογία Ειρμολογίων:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)											
Χφφ:		La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F	
Incipit ειρμών		(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)											
		Ωδή	J.R.										
1. Θείω πνεύματι	α'	2668	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
2. Ως έν πέτρα στεργᾶ	γ'	2669	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3. Κύριος έκ Σιών	δ'	2670	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4. Καθηκέ με ό έχθρός	ε'	2671	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5. Δεόμενος τής χρησιτότητος	στ'	2672	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
6. Σταυρού τῶ τύπω	ζ'	2673 2665	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
7. Σοφία Θεού έκκέχυται	η'	2674	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
8. Άφθορε κόρη	θ'	2675	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

Πίνακας 24γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά	
Χφφ:		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών		(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
		Ωδή	J.R.			
1. Θείω πνεύματι	α'	2668	-	-	-	-
2. Ως έν πέτρα στεργᾶ	γ'	2669	-	-	-	-
3. Κύριος έκ Σιών	δ'	2670	-	-	-	-
4. Καθηκέ με ό έχθρός	ε'	2671	-	-	-	-
5. Δεόμενος τής χρησιτότητος	στ'	2672	-	-	-	-
6. Σταυρού τῶ τύπω	ζ'	2673 2665	-	-	-	-
7. Σοφία Θεού έκκέχυται	η'	2674	-	-	-	-
8. Άφθορε κόρη	θ'	2675	-	-	-	-

Πίνακας 25α

Ακολουθία: 24¹¹, χφ. L. 24¹¹, χφ. S. 14¹¹, χφφ. Ga, O, Pa, H, G. (EE: 306¹¹).

Ένδειξη ποιότη: Κυπριανού, χφφ. L, Ga, H. Κυπριανού Μοναχού, χφφ. S, Pa.

Rubrica: Έτερα ακολουθία εις τόν άγιον Μεγαλομάρτυρα Δημήτριον, χφφ. L, S, Ga, Pa. Ακολουθία, χφ. O. Έτερα Ακολουθία, χφ. G.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)				Ομοιομερή (ΑκΟ)				
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G
Incipit ειρμών	(10 ⁹⁶ - 12 ⁹⁶ αι.)				(12 ⁰⁵ - 1281 μ.Χ.)				
	Ωδή	J.R.							
1. Άστατον πέλαιος	α'	2703	258v	-	182r	191r	191v	123r	226v
2. Ίδετε ίδετε τὰ μεγαλεία	β'	2704	-	-	-	191r	191v	123r	226v
3. Ίσχύς κραταιά	γ'	2705	258v	-	182r	191v	191v	123r	227r
4. Ανάχου γεννήτορος	δ'	2706	258v	-	182r	191v	191v	123v	227r
5. Τῆς ζοφεράς άγαθῆ	ε'	2707	258v	-	182r	191v	192r	123v	227r
6. Νεύσεως γεηράς ¹⁰¹	στ'	2708	258v	-	182v	191v	192r	123v	227v
7. Άγαλμα ξοανικόν	ζ'	2709	259r ¹⁰²	-	182v	192r	192r	123v	227v
8. Ούρανόφρονες παίδες	η'	2710	259r	-	182v	192r	192v	123v	228r
9. Τῆν τιμωτέραν	θ'	2711	259r	-	182v	192r	192r ¹⁰³	124r	-

¹⁰¹ Στα χφφ. Ga, Pa, και Η, Γεύσεως γεηράς.

¹⁰² Στα χφφ. L και S, Άγαλμα διαξοανικόν.

¹⁰³ Υγνίσωμεν ώς Παρθένον και άγνήν αντί Τῆν τιμωτέραν.

Πίνακας 25β

Τυπολογία Ειρμολογιών:			Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)										
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Άστατον πέλαγος	α'	2703	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Ίδετε ἴδετε τὰ μεγαλεία	β'	2704	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Ίσχυς κραταιά	γ'	2705	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Ανάρχου γεννήτορος	δ'	2706	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Τῆς ζοφερᾶς ἀγαθῆς	ε'	2707	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Νεύσεως γεηρᾶς	στ'	2708	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Ἄγαλμα ξοανικόν	ζ'	2709	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Οὐρανόφρονες παῖδες	η'	2710	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9. Τὴν τιμιωτέραν	θ'	2711	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 25γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα			Οδο			Μικτά	
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)				(14 ^{ος} αι.)
1. Άστατον πέλαγος	α'	2703	-	-	-	-	-
2. Ίδετε ἴδετε τὰ μεγαλεία	β'	2704	-	-	-	-	-
3. Ίσχυς κραταιά	γ'	2705	-	-	-	-	-
4. Ανάρχου γεννήτορος	δ'	2706	-	-	-	-	-
5. Τῆς ζοφερᾶς ἀγαθῆς	ε'	2707	-	-	-	-	-
6. Νεύσεως γεηρᾶς	στ'	2708	-	-	-	-	-
7. Ἄγαλμα ξοανικόν	ζ'	2709	-	-	-	-	-
8. Οὐρανόφρονες παῖδες	η'	2710	-	-	-	-	-
9. Τὴν τιμιωτέραν	θ'	2711	-	-	-	-	-

Πίνακας 26β

Τυπολογία Ειρμολογίων:			Ανομοιομερή σύντομα (ΑΚΟ)											
Χφφ:	Inscript ειρμών	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
				(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
	1. Τῷ ἐκ δουλείας	α'	2721	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	2. Ὁ στερεώσας	γ'	2722	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	3. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου	δ'	2540	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	4. Ὁρθρίζοντες ἤμνουμέν σε	ε'	2505 2724	-	-	-	-	-	-	122r	82v	-	-	-
	5. Ἐσχάτη ἄβυσσος	σι'	2725	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	6. Ὁ ἐν καμίνῳ δροσίσας	ζ'	2726	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	7. Οἱ τρεῖς σου παῖδες	η'	2727	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	8. Τὴν παναγίαν	θ'	2728	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 26γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα	OdO			Μικτά	
	Si3	Sa	Si	V	Pc
Χφφ:	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)				
Inscript ειρμών	Ωδή			J.R.	
1. Τῷ ἐκ δουλείας	α'	2721	-	-	-
2. Ὁ στερεώσας	γ'	2722	-	-	-
3. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου	δ'	2540	-	97v	151v
4. Ὁρθρίζοντες ἤμνουμέν σε	ε'	2505 2724	-	99v	152r
5. Ἐσχάτη ἄβυσσος	σι'	2725	-	-	-
6. Ὁ ἐν καμίνῳ δροσίσας	ζ'	2726	-	-	-
7. Οἱ τρεῖς σου παῖδες	η'	2727	-	-	-
8. Τὴν παναγίαν	θ'	2728	-	-	-

Πίνακας 27α

Ακολουθία: 26¹, χφ. L. (EE: 309¹¹).
Ένδειξη ποιητή: Άνατολίου, χφ. L¹⁰⁴.
Rubrica: Άκολουθία, χφ. L.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ωδή			Ανομοιομερή πλήρη (AkO)					Ομοιομερή (AkO)						
	J.R.	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G					
Incipit ειρμών			(10 ⁶⁵ - 12 ⁶⁵ αι.)								(12 ⁶⁵ - 1281 μ.Χ.)				
1. Δυνάμει τῆ σῆ Χριστῆ	α'	2729	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
2. Στερέωμά μου γενού	γ'	2730	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3. Ἐν μέσῳ δύο ζώων	δ'	2731	260r	πρ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4. Ὁ φωτισμός τῶν ἐσκοτισμένων	ε'	2732	260r	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5. Τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου	στ'	2733 2586 2622	260r	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
6. Ὑπερένδοξε καὶ ὑπέρθεε	ζ'	2734	260r	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
7. Τὸν δροσίσαντα	η'	2735	260v	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
8. Παρθένε χαιρε σεμνή	θ'	2736	260v	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

¹⁰⁴ Στο EE. Ποίημα Γεωργίου Ανατολικού.

Πίνακας 27β

Τυπολογία Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)												
Χφφ:	Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
				(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
	1. Δυναμίει τῆ σῆ Χριστῆ	α'	2729	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	2. Στερέωμά μου γενου	γ'	2730	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	3. Ἐν μέσῳ δύο ζώων	δ'	2731	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	4. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐσκοτισμένων	ε'	2732	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	5. Τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου	στ'	2733 2586 2622	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	6. Ὑπερένδοξε καὶ ὑπέρθεε	ζ'	2734	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	7. Τὸν δροσίσαντα	η'	2735	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	8. Παθῆνε χαιρε σεμνή	θ'	2736	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 27γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		OdO					Μικτά	
Χφφ:	Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
				(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)				
	1. Δυναμίει τῆ σῆ Χριστῆ	α'	2729	-	-	-	-	-
	2. Στερέωμά μου γενου	γ'	2730	-	-	-	-	-
	3. Ἐν μέσῳ δύο ζώων	δ'	2731	-	-	-	-	-
	4. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐσκοτισμένων	ε'	2732	-	-	-	-	-
	5. Τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου	στ'	2733 2586 2622	-	-	-	-	-
	6. Ὑπερένδοξε καὶ ὑπέρθεε	ζ'	2734	-	-	-	-	-
	7. Τὸν δροσίσαντα	η'	2735	-	-	-	-	-
	8. Παθῆνε χαιρε σεμνή	θ'	2736	-	-	-	-	-

Πίνακας 28α

Ακολουθία: 27ⁿ, χφ. **L**. 29ⁿ, χφ. **S**. 16ⁿ, χφφ. **Ga**, **O**, **Pa**, **H**, **G**. (EE: 310ⁿ).
Ένδειξη ποιότη: Γεωργίου Ανατολικού, χφφ. **L**, **H**. Γεωργίου, χφφ. **S**, **Ga**. Ανατολική, χφ. **Pa**¹⁰⁵.
Rubrica: Έτερα ακολουθία, χφ. **L**. Ακολουθία Γεωργίου φέρων ακροστιχίδα αίνος Γεωργίου, χφ. **S**. Ακολουθία, χφ. **O**.
 Έτερα Ακολουθία, χφ. **G**.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (AkO)					Ομοιομερή (AkO)				
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών	Ωδή J.R.					(12⁸⁵ -1281 μ.Χ.)				
1. Ανίκαμους Ἰχνεσι	260v	-	-	186r ¹⁰⁶	232v	194r	194r ¹⁰⁷	125r	230v	
2. Ἐγνωμεν ἔγνωμεν	-	-	-	-	233r	194r	194r	125r	230v	
3. Στείραν ἔτευξας	260v	-	-	186v	233r	194r	194r	125r	231r	
4. Ραγήσεται γῆ	260v	-	-	186v	233r	194r	194v	125r	231r	
5. Ἐκ φωτὸς αἰδίου	261r	-	-	186v	233v	194v	194v	125r	231r	
6. Ἰδὼν ἀβύσσιον βυθὸν	261r	-	-	186v	-	-	-	-	-	
7. Ὁ τῆς σῆς ἐν Ἰωνά	-	-	-	-	233v	194v	194v	125v	231v	
8. Ροιζήματα πυρός	261r	-	-	186v	233v ¹⁰⁸	194v	194v	125v	231v	
9. Οἱ τῆς Σιών ἀπόγονοι	261r	-	-	187r	234v	195v	195r	125v	231v	
10. Ἱερουργὸν ὡς ἐκ Δαυὶδ	261v	-	-	186v	234v	195v	195v	125v	232r	

¹⁰⁵ Στο EE. Ποίημα Γεωργίου Ανατολικού.

¹⁰⁶ Ανίκαμους Ἰχνεσιν.

¹⁰⁷ Ανίκαμοι Ἰχνεσιν

¹⁰⁸ Ριζώματα πυρός, όπως και στα χφφ. **O**, **Pa**, **H**, **G**.

Πίνακας 28β

Τυπολογία Ειρμολογίων:			Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)											
Χφφ:	Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
				(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
	1. Ανάκμοις ἔγνεσι	α'	2737	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	2. Ἐγνωμεν ἔγνωμεν	β'	2738	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	3. Στείραν ἔτευξας	γ'	2739	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	4. Ραγήσεται γῆ	δ'	2740	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	5. Ἐκ φωτός αἰδίου	ε'	2741	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	6. Ἰδῶν ἀβύσσιον βυθῶν	στ'	2743	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	7. Ὁ τῆς σῆς ἐν Ἰωνᾷ	στ'	2742	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	8. Ροιζήματι πυρός	ζ'	2744	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	9. Οἱ τῆς Σιών ἀπόγονοι	η'	2745	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	10. Ἰερουργὸν ὡς ἐκ Δαυὶδ	θ'	2746	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 28γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα			Οδο					Μικτά	
Χφφ:	Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc	
				(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)					(14 ^{ος} αι.)
	1. Ανάκμοις ἔγνεσι	α'	2737	-	-	-	-	-	-
	2. Ἐγνωμεν ἔγνωμεν	β'	2738	-	178r	-	-	-	-
	3. Στείραν ἔτευξας	γ'	2739	-	-	-	-	-	-
	4. Ραγήσεται γῆ	δ'	2740	-	-	-	-	-	-
	5. Ἐκ φωτός αἰδίου	ε'	2741	-	-	-	-	-	-
	6. Ἰδῶν ἀβύσσιον βυθῶν	στ'	2743	-	-	-	-	-	-
	7. Ὁ τῆς σῆς ἐν Ἰωνᾷ	στ'	2742	-	-	-	-	-	-
	8. Ροιζήματι πυρός	ζ'	2744	-	-	-	-	-	-
	9. Οἱ τῆς Σιών ἀπόγονοι	η'	2745	-	-	-	-	-	-
	10. Ἰερουργὸν ὡς ἐκ Δαυὶδ	θ'	2746	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 29β

Τυπολογία Ειρμολογιών:			Ανομοιομερή σύντομα (AkO)											
Χφφ:	Ωδή		J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Incipit ειρμών				(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Ἐρρηξε ράβδος	α'		2765	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Ρῦσαί με σωτήρ	γ'		2766	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Συνεῖς ὁ θεῖος Ἀμβρακοῦμ	δ'		2767	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Νῦν Ἡσαία γῆθει	ε'		2768	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Ὡς τὸν προφήτην	στ'		2769	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6 Σύμφωνον ᾠδὴν	ζ'		2770	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Ἐθραυσαν ὄρμην	η'		2771	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Τὴν Παρθένον καὶ μητέρα	θ'		2772	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9. Τὴν δι' ἀπάτης	θ'		2773	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 29γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα			OdO			Μικτά		
Χφφ:	Si3	Sa	Si	Si	V	Pc		
Incipit ειρμών	Ωδή			J.R.				
				(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)				
				(14 ^{ος} αι.)				
1. Ἐρρηξε ράβδος	α'			2765	-	-	-	-
2. Ρῦσαί με σωτήρ	γ'			2766	-	-	-	-
3. Συνεῖς ὁ θεῖος Ἀμβρακοῦμ	δ'			2767	-	-	-	-
4. Νῦν Ἡσαία γῆθει	ε'			2768	-	-	-	-
5. Ὡς τὸν προφήτην	στ'			2769	-	-	-	-
6 Σύμφωνον ᾠδὴν	ζ'			2770	-	-	-	-
7. Ἐθραυσαν ὄρμην	η'			2771	-	-	-	-
8. Τὴν Παρθένον καὶ μητέρα	θ'			2772	-	-	-	-
9. Τὴν δι' ἀπάτης	θ'			2773	-	-	-	-

Πίνακας 30α

Ακολουθία: 16ⁿ, χφ. P. 8ⁿ, χφ. E. 19ⁿ, χφ. S. 13ⁿ, χφφ. Ga, O, Pa, H, G. (EE: 305ⁿ).
Ένδειξη ποιητή: Ήλεια Πατριάρχου, χφφ. P, E, S, Ga, Pa. Ήλεια Πατριάρχου Ίεροσολύμων, χφ. H.
Rubrica: Ακολουθία, χφφ. P, E, S, Ga, O, Pa. Έτέρα Ακολουθία, χφ. G¹⁰⁹.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)						Ομοιομερή (ΑκΟ)					
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	(12 ^{ος} -1281 μ.Χ.)		
Incipit ειρμών	Ωδή J.R.											
1. Άλμυραίω θανάτω	-	197v	98v	178r	227r	190r	190r	122r	224v			
2. Καταβήτω ως δρόσος	-	-	-	-	227r	190v	190v	122v	225r			
3. Χεομένων μοι βημάτων	-	197v	98v	178v	227v	190r ¹¹⁰	190v	122v	225r			
4. Εισακήχοα την άκοήν σου	-	197v	98v	178v	-	-	-	-	-			
5. Την άκοήν της δυναστείας σου	-	-	-	-	227v	190r	190v	122v	225r			
6. Φώς τό εκ φωτός	-	198r	99r	178v	227v	190v	190v	122v	225v			
7. Θάλαμος γέγονεν	-	198r	99r	178v	228r	190v	190v	122v	225v			
8. Έπεφέρετο πάλαι	-	198v	99r	178v	228r	190v	191r	122v	225v			
9. Όλβιοι νεανίαι	-	198v	99v	179r	228v	191r	191r	122v	226r			
10. Ού γνωμικόν	-	- ¹¹¹	99v	179r	228v	191r	191r	122v	226v			

¹⁰⁹ Στο EE. Αναστάσιμος.

¹¹⁰ Στο χφ. O, και EE. Ρεομένων μοι βημάτων ενώ στο χφ. Pa, Χεομένων μοι πταισιμάτων.

¹¹¹ Δεν περιέχεται ο ειρμός της θ' ωδής της Ού γνωμικόν, της Ακολουθίας Άλμυραίω θανάτω, επειδή «Η ακολουθία τελευταία κολοβή άνευ τής θ' ωδής, καθ' όσον ό κώδιξ περατούται εις τό φ. 198, των λοιπών φύλλων έκπεσόντων, άγνωστον πόσων». Βλ. KOMINIS A., Παμμακί, σ. 149. Βλ. παραπάνω υπ. 40.

Πίνακας 30γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		ΟδΟ			Μικτά	
Χφφ:		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών	Ωδή	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
	J.R.					
1. Άλμυραίω θανάτω	α'	-	-	-	-	-
2. Καταβήτω ως δρόσος	β'	-	177v	-	-	-
3. Χεομένων μοι βημάτων	γ'	-	-	-	-	-
4. Εισακήκωα την άκοήν σου	δ'	-	-	-	-	-
	2723					
5. Την άκοήν τής δυναστείας σου	δ'	108r	177v	-	-	-
6. Φώς τό έκ φωτός	ε'	-	-	-	-	-
7. Θάλαιμος γέγονεν	στ'	-	-	-	-	-
8. Επεφέρετο πάλαι	ζ'	-	-	-	-	-
9. Όλβιοι νεανίαί	η'	-	-	-	-	-
10. Ού γνωμικόν	θ'	-	-	-	-	-
	2702					

Πίνακας 31α

Ακολουθία: 14^η, χφ. Ε. 9^η, χφ. S. 18^η, χφφ. Ga, O, H, G. (EE: 312¹¹²).

Ένδειξη ποιότη: Άνδρέου, χφφ. E, S¹¹².

Rubrica: Έτέρα ακολουθία εις τήν Κοίμησιν, χφ. E, S. Ακολουθία, χφ. O, H. Έτέρα Ακολουθία, χφ. G.

Τυπολογίες Ειρηολογιών: Χφφ:	Ωδή		Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)					Ομοιομερή (ΑκΟ)				
	J.R.		L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών				(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)				(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)				
1. Τῷ γεώσαντι Θεῷ	α'	2756	-	-	104v	172r	236r	196v	-	126v	234r	
2. Ἰδετε ἰδετε	β'	2757	-	-	105r	172r	236r	196v	-	126v	234r	
3. Στήριγμα τῆς καρδίας	γ'	2758	-	-	105r	172v	236v	196v	-	126v	234r	
4. Τῷ θείῳ φέγγει	δ'	2759 2584	-	-	105r	172v	236v	196v	-	126v	234v	
5. Τῆς ἀγνοίας τοῦ σκότους	ε'	2760 2585	-	-	105r	172v	236v	197r	-	127r	234v []	
6. Ἄβυσσος παθῶν	στ'	2761	-	-	105v	172v	236v	197r	-	127r	234v []	
7. Παῖδες τρεῖς θεοσεβεῖς	ζ'	2762	-	-	105v	172v	237r	197r	-	127r	235r []	
8. Οἱ τρεῖς παῖδες	η'	2763	-	-	105v	172v	237r	197r	-	127r	235r	
9. Ἐξ ὄρους λίθου	θ'	2764	-	-	105v	172v	237r	197v	-	127r	235r	

¹¹² Στο EE. Αναστάσιμος.

Πίνακας 31γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά	
Χρφ:		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών	Ωδή	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
		J.R.				
1. Τῷ γεώσαντι Θεῷ	α'	2756	176r	-	-	-
2. Ἴδετε ἴδετε	β'	2757	178v	-	-	-
3. Στήριγμα τῆς καρδίας	γ'	2758	-	-	-	-
4. Τῷ θείῳ φέγγει	δ'	2759 2584	-	-	-	-
5. Τῆς ἀγνοίας τοῦ σκότους	ε'	2760 2585	-	-	-	-
6. Ἄβυσσος παθῶν	στ'	2761	-	-	-	-
7. Παιδες τρεῖς θεοσεβεις	ζ'	2762	112v[]	-	-	-
8. Οἱ τρεῖς παιδες	η'	2763	-	-	-	-
9. Ἐξ ὄρους λίθου	θ'	2764	190r	-	-	-

Πίνακας 32α

Ακολουθία: 20^η, χφ. **E.** 25^η, χφ. **S.** 15^η, χφφ. **Ga, O, Pa, H, G.** (EE: 307^η).

Ένδειξη ποιητή: Σικελιώτου, χφφ. **E, S, Ga.**

Rubrica: Έτερα ακολουθία εις τούς Άγιους Αναγύρους, χφ. **E.** Ακολουθία εις τούς Άγιους Αναγύρους, χφφ. **S, Ga, Pa, H.** Ακολουθία, χφ. **O.** Έτερα Ακολουθία, χφ. **G.**

Τυπολογίες Ειρμολογίων: Χφφ:	Ωδή		Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)					Ομοιομερή (ΑκΟ)				
	Incipit ειρμών	J.R.	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
1. Έγχθονίους ό Ισραήλ	α'	2712	-	-	110r	183r	230v	192v	192v	124r	228v	
2. Έγνωμεν ότι μόνος	β'	2713	-	-	-	-	231r	192v	193r	124r	228v	
3. Ό έν ύγροίς βριθουσαν	γ'	-	-	-	110r	183r	231r	192v	193r	124r	228v	
4. Ό πηξάμενος τών ένδον	γ'	2714	-	-	-	-	-	192v []	-	-	-	
5. Θεώ προφανώς	δ'	2715	-	-	110r	183r	231v	193r	193r	124r	229r	
6. Νυκτί με άγλωθέντα	ε'	2716	-	-	110r	183r	231v	193r	193r	124v	229r	
7. Γαστήρ όλοφώϊου θηρός	στ'	2717	-	-	110r	183r	231v	193r	193v	124v	229v	
8. Βαβυλώνος άνόσιον	ζ'	2718	-	-	110v	183v	232r	193r	193v	124v	229v	
9. Αίμαλώτους τόν κατέχοντα	η'	2719	-	-	110v	183v	232r	193v	193v	124v	230r	
10. Έπαξίως πειρωμένη	θ'	2720	-	-	110v	183v	232v	193v	194r	124v	230r	

Πίνακας 33α

Ακολουθία: 21^η, χφφ. E, S. 11^η, χφφ. Ga, O, Pa, H, G. (EE: 303^η).

Ένδειξη ποιητή: Ανδρέου Τυφλοῦ χφφ. E, S. Έλισσαίου, χφφ. Ga, O, Pa, H.

Rubrica: Έτέρα ακολουθία, χφφ. E, S, Ga, G.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (AkO)					Ομοιομερή (AkO)				
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών	Ωδή J.R.					(12^{ος} - 1281 μ.Χ.)				
1. Άδειν ώδην καινήν σοι	-	-	111v	179v	224r	187v	188r	121r	221v	
2. Ίδετε ἴδετε λαός μου	-	-	-	-	224v	187v	188r	121r	221v	
3. Ίγνεσι καρδίας	-	-	111v	180r	224v	188r	188v	121r	222r	
4. Την άφατόν σου έλευσιν	-	-	111v	180r	224v	188r	188v	121r	222r	
5. Ό τά πρίν έσκοτισμένα	-	-	111v	180r	225r	188r	188v	121r	222r	
6. Η του βίου θάλασσα	-	-	111v	180r	225r	188r	188v	121r	222v	
7. Άβραμιαίοι απόγονοι	-	-	112r	180r	225r	188v	189r	121v	222v	
8. Ου κατεφλέγη βάτος	-	-	112r	180r	225v	188v	189r	121v	222v	
9. Ρητορταίς ένθείοις	-	-	112r	180v	225v	188v	189r	121v	223r	

Πίνακας 33β

Τυπολογία Ειρμολογιών:	Ανομοιομερή σύντομα (ΑΚΟ)										
	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Χφφ:											
Ιncipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)								
1. Άδεν ωδήν καινήν σοι	α'	2676	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Ίδετε ἴδετε λαός μου	β'	2677	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Ίχνεσι καρδίας	γ'	2678	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Τὴν ἄφατόν σου ἔλευσιν	δ'	2679	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Ὁ τὰ πρὶν ἐσκοπισμένα	ε'	2680	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Ἡ τοῦ βίου θάλασσα	σι'	2681	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Ἀβραμιαῖοι ἀπόγονοι	ζ'	2682	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Οὐ κατεφλέχθη βάτος	η'	2683	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9. Ρητορίας ἐνθέοις	θ'	2684	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 33γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα	Οδο			Μικτά	
Χφφ:	Si3	Sa	Si	V	Pc
Ιncipit ειρμών	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)				
1. Άδεν ωδήν καινήν σοι	-	-	-	-	-
2. Ίδετε ἴδετε λαός μου	-	177v	-	-	-
3. Ίχνεσι καρδίας	-	-	-	-	-
4. Τὴν ἄφατόν σου ἔλευσιν	-	-	-	-	-
5. Ὁ τὰ πρὶν ἐσκοπισμένα	-	-	-	-	-
6. Ἡ τοῦ βίου θάλασσα	-	-	-	-	-
7. Ἀβραμιαῖοι ἀπόγονοι	-	-	-	-	-
8. Οὐ κατεφλέχθη βάτος	-	-	-	-	-
9. Ρητορίας ἐνθέοις	-	-	-	-	-

Πίνακας 34α

Ακολουθία: 20^π, χφ. S. 12^π, χφφ. Ga, O, Pa, H, G. (EE: 304^π).
 Ένδειξη ποιητή: Ανδρέου Πηροῦ, χφφ. S, Ga, Pa, H¹¹³.
 Rubrica: Ακολουθία, χφφ. S, Ga, O.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)					Ομοιομερή (ΑκΟ)				
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών	Ωδή J.R.					(12^{ος} - 1281 μ.Χ.)				
1. Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι	-	-	-	179r 181r	225v	188v	189r	121v	223r	
2. Πρόσεχε οὐρανὲ	-	-	-	-	226r	189r	189v	121v	223v	
3. Φιλάνθρωπε τῆς ἐν σοὶ	-	-	-	181r 181v	226r	189r	189v	121v	223v	
4. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου	-	197v	98v	179v in ¹¹⁴ 181v	226r	189r	189v	121v	223v	
5. Τὸν τοῦ φωτὸς χορηγὸν	-	-	-	179v 181v	226r	189r	189v	122r	223v	
6. Ως τὸν προφήτην Ἰωνᾶν	-	-	-	179v in ¹¹⁵ 181v in	-	-	-	-	-	
7. Τὴν ζῶήν μου ἀνάγαγε	-	-	-	-	226v	189v	189v	122r	224r	
8. Θεομαχοῦντα ἐλέγγων	-	-	-	179v 181v	226v	189v	189v	122r	224r	
9. Ἐφετῆ τυράννου	-	-	-	179v 181v in ¹¹⁶	226v	189v	190r	122r	224r	
10. Μήτηρ Σιών	-	-	-	179v 181v	226v	189v	190r	122r	224v	

¹¹³ Στο EE. Αναστάσιμος.

¹¹⁴ Ζήτη ἀκολουθία ιθ'. (Βλ. φ. 178v).

¹¹⁵ Ζήτη ἀκολουθία ιστ'. (Βλ. φ. 176v).

¹¹⁶ Ζήτη ἀκολουθία κ'. (Βλ. φ. 179v).

Πίνακας 34γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά			
Χφφ:	Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
				(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
1.	Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι	α'	2685	-	-	-	-	-
2.	Πρόσεχε οὐρανὲ	β'	2686	-	177v	-	-	-
3.	Φιλάνθρωπε τῆς ἐν σοὶ	γ'	2687	-	-	-	-	-
4.	Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου	δ'	2688	-	-	-	-	-
			2723					
5.	Τὸν τοῦ φωτὸς χορηγὸν	ε'	2689	-	-	-	-	-
6.	Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν	στ'	-	-	-	-	-	-
7.	Τὴν ζῶην μου ἀνάγαγε	στ'	2690	-	184v	-	-	-
8.	Θεομαχοῦντα ἐλέγχων	ζ'	2691	-	-	-	-	-
9.	Ἐφετιῇ τυράννου	η'	2692	-	-	-	-	-
10.	Μήτηρ Σιών	θ'	2693	-	-	-	-	-

Πίνακας 35α

Ακολουθία: 22^η, χφ. S. (EE: -).
 Ένδειξη ποιότη: Ανδρέου Κρίτης, χφ. S.
 Rubrica: Ακολουθία, χφ. S.

Τυπολογίες Ειρηολογίων:	Ωδή J.R.		Ανομοιομερή πλήρη (AkO)				Ομοιομερή (AkO)				
	Χφφ:		L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G
Incipit ειρμών			(10 ⁰⁵ - 12 ⁰⁵ αι.)								
1. Καινήν ὄδην	α'	-	-	-	-	180v	-	-	-	-	-
2. Μέλλων ὁ προφήτης	β'	-	-	-	-	180v	-	-	-	-	-
3. Ὁ φύσιν πάσαν ἐρευνῶν	γ'	-	-	-	-	180v	-	-	-	-	-
4. Τῆς μυστικῆς σου	δ'	-	-	-	-	180v	-	-	-	-	-
5. Φώτισόν μου τὸν νοῦν	ε'	-	-	-	-	180v	-	-	-	-	-
6. Τῷ κλύδωνι τῆς ἁμαρτίας	στ'	-	-	-	-	180v	-	-	-	-	-
7. Ὑμνορήτορες παῖδες	ζ'	-	-	-	-	181r	-	-	-	-	-
8. Κάμινος ἐξεκαύθη	η'	-	-	-	-	181r	-	-	-	-	-
9. Ραδιουργίας ἀπάσης	θ'	-	-	-	-	181r	-	-	-	-	-

Πίνακας 35β

Τυπολογία Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή σύντομα (AkO)											
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
Incipit ειρμών	α'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1. Καινήν ώδην	β'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Μέλλων ό προφήτης	γ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Ό φύσιν πάσαν έρευνηών	δ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Της μυστικής σου	ε'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Φώτισόν μου τον νοῦν	στ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Τῶ κλύδωνι της άμαρτίας	ζ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Υμνορήτορες παιδες	η'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Κάμινος έξεκαύθη	θ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9. Ραδιουργίας άπάσης		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 35γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		Οδο					Μικτά	
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc	
			(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)					(14 ^{ος} αι.)
Incipit ειρμών	α'	-	-	-	-	-	-	-
1. Καινήν ώδην	β'	-	-	-	-	-	-	-
2. Μέλλων ό προφήτης	γ'	-	-	-	-	-	-	-
3. Ό φύσιν πάσαν έρευνηών	δ'	-	-	-	-	-	-	-
4. Της μυστικής σου	ε'	-	-	-	-	-	-	-
5. Φώτισόν μου τον νοῦν	στ'	-	-	-	-	-	-	-
6. Τῶ κλύδωνι της άμαρτίας	ζ'	-	-	-	-	-	-	-
7. Υμνορήτορες παιδες	η'	-	-	-	-	-	-	-
8. Κάμινος έξεκαύθη	θ'	-	-	-	-	-	-	-
9. Ραδιουργίας άπάσης		-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 36α

Ακολουθία: 26^η, γφ. S. (EE: -).

Ένδειξη ποιητή: -

Rubrica: Έτερα ακολουθία, γφ. S.

Τυπολογίες Ειρμολογίων:	Ωδή J.R.				Ανομοιομερή πλήρη (AkO)				Ομοιομερή (AkO)				
					L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G
Χφφ:					(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)				(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)				
Incipit ειρμών	Ωδή J.R.												
1. Οὐκ ἔστιν ὁμοιον σοι	α'	-	-	-	-	-	-	184r	-	-	-	-	-
2. Στηριξας με Κύριε	γ'	-	-	-	-	-	184r	-	-	-	-	-	-
3. Αἴνεσιν Κυρίου	δ'	-	-	-	-	-	184r	-	-	-	-	-	-
4. Τὸν ἀνατειλαντα τὸ φῶς	ε'	-	-	-	-	-	184r	-	-	-	-	-	-
5. Ἄγγιόν δράκοντος	στ'	-	-	-	-	-	184r	-	-	-	-	-	-
6. Δόγμα τυράννου	ζ'	-	-	-	-	-	184v	-	-	-	-	-	-
7. Τῷ σώμα αἰγμάλωτοι	η'	-	-	-	-	-	184v	-	-	-	-	-	-
8. Ἄφθορον παρθενίαν	θ'	-	-	-	-	-	184v	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 36β

Τυπολογία Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)										
Χφφ:		La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Incipit ειρμών	Ωδή J.R.	(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Οὐκ ἔστιν ὁμοῖό σοι	α'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Στηρίξας με Κύριε	γ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Αἶνεσιν Κυρίου	δ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Τὸν ἀνατελιαντα τὸ φῶς	ε'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Ἀγρίου δράκοντος	στ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Δόγμα τυράννου	ζ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Τῷ σῶμα αἰχμάλωτοι	η'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Ἄφθορον παρθενίαν	θ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 36γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		Οδο			Μικτά	
Χφφ:		Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών	Ωδή J.R.	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
1. Οὐκ ἔστιν ὁμοῖό σοι	α'	-	-	-	-	-
2. Στηρίξας με Κύριε	γ'	-	-	-	-	-
3. Αἶνεσιν Κυρίου	δ'	-	-	-	-	-
4. Τὸν ἀνατελιαντα τὸ φῶς	ε'	-	-	-	-	-
5. Ἀγρίου δράκοντος	στ'	-	-	-	-	-
6. Δόγμα τυράννου	ζ'	-	-	-	-	-
7. Τῷ σῶμα αἰχμάλωτοι	η'	-	-	-	-	-
8. Ἄφθορον παρθενίαν	θ'	-	-	-	-	-

Πίνακας 37β

Τυπολογία Ειρμολογίων:			Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)										
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Την επινίκιον ώδην	α'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Ό την γήν επί ύδάτων	γ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Την άκοήν άκήκοεν	δ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Τοίς έκ νυκτός	ε'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Είς βάθη άμαρτημάτων	στ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Παίδες τρεις θεοσεβείς	ζ'	2762	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Τοίς περι Άζαρίαν	η'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Σε την στάμνον	θ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 37γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα			Οδο			Μικτά		
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc	
			(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)		
1. Την επινίκιον ώδην	α'	-	-	-	-	-	-	-
2. Ό την γήν επί ύδάτων	γ'	-	-	-	-	-	-	-
3. Την άκοήν άκήκοεν	δ'	-	-	-	-	-	-	-
4. Τοίς έκ νυκτός	ε'	-	-	-	-	-	-	-
5. Είς βάθη άμαρτημάτων	στ'	-	-	-	-	-	-	-
6. Παίδες τρεις θεοσεβείς	ζ'	2762	112ν[]	-	-	-	-	-
7. Τοίς περι Άζαρίαν	η'	-	-	-	-	-	-	-
8. Σε την στάμνον	θ'	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 38α

Ακολουθία: 28^η, χφ. S. (EE: -).

Ένδειξη ποιότη: Θεόδωρου Ανατολικού, χφ. S.

Rubrica: Ακολουθία, χφ. L.

Τυπολογίες Ειρμολογιών:			Ανομοιομερή πλήρη (AkO)					Ομοιομερή (AkO)				
Χφ:			L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G	
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(10 ^{ος} – 12 ^{ος} αι.)					(12 ^{ος} – 1281 μ.Χ.)				
1. Άσωμεν πάντες	α'	-	-	-	-	185v	-	-	-	-	-	
2. Στήριγμα υπάρχων	γ'	-	-	-	-	185v	-	-	-	-	-	
3. Τῆς οικονομίας σου	δ'	-	-	-	-	185v	-	-	-	-	-	
4. Ὅρθρον φαιινὸν ἡμῖν	ε'	-	-	-	-	186r	-	-	-	-	-	
5. Ἐβόησα πρὸς Σέ	στ'	-	-	-	-	186r	-	-	-	-	-	
6. Ὁ τὴν κάμινον σβέσας	ζ'	2578	-	-	-	186r ¹¹⁷	-	-	-	-	-	
7. Ἀνανίου τὸν αἶνον	η'	-	-	-	-	186r	-	-	-	-	-	
8. Τὴν ἔμψυχον Ἱερουσαλήμ	θ'	-	-	-	-	186r	-	-	-	-	-	

¹¹⁷ Ζήτη ἀκολουθία ζ'. (Βλ. φ. 173r).

Πίνακας 38β

Τυπολογία Ειρμολογιών:			Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)										
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
Incipit ειρμών	(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)												
1. Άσωμεν πάντες	α'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Στήριγμα ύπαρχων	γ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Τῆς οἰκονομίας σου	δ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Ὁρθρον φαινὸν ἡμῖν	ε'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Ἐβόησα πρὸς Σέ	στ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Ὁ τὴν κάμινον σβέσας	ζ'	2578	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Ἀνανίου τὸν αἶνον	η'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Τὴν ἔμψυχον Τερουσαλήμ	θ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 38γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		OdO			Μικτά		
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
Incipit ειρμών	(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)						
1. Άσωμεν πάντες	α'	-	-	-	-	-	-
2. Στήριγμα ύπαρχων	γ'	-	-	-	-	-	-
3. Τῆς οἰκονομίας σου	δ'	-	-	-	-	-	-
4. Ὁρθρον φαινὸν ἡμῖν	ε'	-	-	-	-	-	-
5. Ἐβόησα πρὸς Σέ	στ'	-	-	-	-	-	-
6. Ὁ τὴν κάμινον σβέσας	ζ'	2578	-	-	-	-	-
7. Ἀνανίου τὸν αἶνον	η'	-	-	-	-	-	-
8. Τὴν ἔμψυχον Τερουσαλήμ	θ'	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 39α

Ακολουθία: 30ⁿ, χφ. S. 17ⁿ, χφφ. Ga, O, Pa, H, G. (EE: 311ⁿ).

Ένδειξη ποιητή: Σικελιώτου, χφφ. Ga, H. Σικελιωτικῆ, χφ. Pa.

Rubrica: Έτέρα Άκολουθία, χφφ. Ga, G. Άκολουθία, χφ. O.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)			Ομοιομερή (ΑκΟ)					
	L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G
Incipit ειρμών	Ωδή			(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)					
		J.R.							
1. Έρράγη άβυσσος	-	2747	-	187r	234v	195r	195r	125v	232r
2. Ίδετε ίδετε ότι έγω ειμι	-	2748	-	-	234v	195r	195v	125v	232v
3. Κρῖμα καὶ δικαιοσύνην	-	2749	-	-	234v	195v	195v	125v	232v
4. Ίδου ή πρόφησις	-	2750	-	187r	234v	195v	195v	125v	232v
5. Δικαιοσύνην μάθετε	-	2751	-	187r	235r	195v	195v	125v	233r
6. Νεύσει σου τη παναληή	-	2752	-	187v	235r	195v	195v	125v	233r
7. Φλογίζει μεν κάμινος	-	2753	-	187v	235r	196r	196r	125v	233r
8. Νεανίας αίχμαλωτισθέντας	-	2754	-	187v	235v	196r	196r	126v	233r
9. Ο βάθος πλούτου	-	2755	-	187v	235v	196r	196r	126v	233r

Πίνακας 39β

Τυπολογία Ειρμολογίων:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)											
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Ερράγη άβυσσος	α'	2747	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Ίδετε ίδετε ότι έγω είμι	β'	2748	-	-	-	-	-	-	-	-	-	120r	-
3. Κρῖμα και δικαιοσύνη	γ'	2749	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Ίδου ή πρόσρησις	δ'	2750	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Δικαιοσύνην μάθετε	ε'	2751	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Νεύσει σου τῆ παναλκή	στ'	2752	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Φλογίζει μέν κάμινος	ζ'	2753	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Νεανίας αίχμαλωτισθέντας	η'	2754	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9. Ό βάθος πλούτου	θ'	2755	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 39γ

Τυπολογία Ειρμολογίων: Ανομοιομερή σύντομα		ΟδΟ			Μικτά		
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
			(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)			(14 ^{ος} αι.)	
1. Ερράγη άβυσσος	α'	2747	-	-	-	-	-
2. Ίδετε ίδετε ότι έγω είμι	β'	2748	-	178v	-	-	-
3. Κρῖμα και δικαιοσύνη	γ'	2749	-	-	-	-	-
4. Ίδου ή πρόσρησις	δ'	2750	-	-	-	-	-
5. Δικαιοσύνην μάθετε	ε'	2751	-	-	-	-	-
6. Νεύσει σου τῆ παναλκή	στ'	2752	-	-	-	-	-
7. Φλογίζει μέν κάμινος	ζ'	2753	-	-	-	-	-
8. Νεανίας αίχμαλωτισθέντας	η'	2754	-	-	-	-	-
9. Ό βάθος πλούτου	θ'	2755	-	-	-	-	-

Πίνακας 40α

Ακολουθία: 31ⁿ, χφ. S. (EE: -).
Ένδειξη ποιητή: Σικελιώτου, χφ. S.
Rubrica: Έτερα Ακολουθία, χφ. S.

Τυπολογίες Ειρμολογιών: Χφφ:	Ωδή		Ανομοιομερή πλήρη (ΑκΟ)					Ομοιομερή (ΑκΟ)					
	J.R.		L	P	E	S	Ga	O	Pa	H	G		
Incipit ειρμιών			(10 ^{ος} - 12 ^{ος} αι.)									(12 ^{ος} - 1281 μ.Χ.)	
1. Ως παιδίον την ἄβυσσον	α'	-	-	-	-	188r	-	-	-	-	-		
2. Ἄθροισμα λόγου	γ'	-	-	-	-	188r	-	-	-	-	-		
3. Μυστικῶς την Ἐλευσίν σου	δ'	-	-	-	-	188r	-	-	-	-	-		
4. Τὸ πρὸς ἐσπέραν	ε'	-	-	-	-	188r	-	-	-	-	-		
5. Ταρταρωθέντα βυθῶ	στ'	-	-	-	-	188v	-	-	-	-	-		
6.	ζ' ¹¹⁸	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
7. Ως πυρσοβόλοι φωστήρες	η'	-	-	-	-	188r	-	-	-	-	-		
8. Πάλαι μὲν Ἄδαμ	θ'	-	-	-	-	188r	-	-	-	-	-		

¹¹⁸ Ο αντιγραφείας στο χφ. S, σημείωσε μόνο την ένδειξη της ωδής ζ', χωρίς να αναγράψει το κείμενο του ειρμού αν και άφησε το αναγκαίο κενό στο φύλλο μετάξυ της στ' και η' ωδής.

Πίνακας 40β

Τυπολογία Ειρμολογιών:		Ανομοιομερή σύντομα (ΑκΟ)											
Χφφ:	Ωδή	J.R.	La	D	Y	Si1	Si2	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F
			(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)										
1. Ως παιδίον την ἄβυσσον	α'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. Ἄθροισμα λόγου	γ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Μυστικῶς την Ἐλευσίν σου	δ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Τὸ πρὸς ἑστέραν	ε'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. Ταρταρωθέντα βυθῷ	στ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Ως πυρσοβόλοι φωστήρες	η'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Πάλαι μὲν Ἄδαμ	θ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Πίνακας 40γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		ΟδΟ				Μικτά	
Χφφ:	Ωδή	J.R.	Si3	Sa	Si	V	Pc
			(13 ^{ος} - 14 ^{ος} αι.)				(14 ^{ος} αι.)
1. Ως παιδίον την ἄβυσσον	α'	-	-	-	-	-	-
2. Ἄθροισμα λόγου	γ'	-	-	-	-	-	-
3. Μυστικῶς την Ἐλευσίν σου	δ'	-	-	-	-	-	-
4. Τὸ πρὸς ἑστέραν	ε'	-	-	-	-	-	-
5. Ταρταρωθέντα βυθῷ	στ'	-	-	-	-	-	-
6. Ως πυρσοβόλοι φωστήρες	η'	-	-	-	-	-	-
7. Πάλαι μὲν Ἄδαμ	θ'	-	-	-	-	-	-

Στους παρακάτω πίνακες αναγράφεται το *incipit* επτά ειρμών, οι οποίοι δεν αναγράφονται στα ανομοιομερή πλήρη Ειρμολόγια ούτε και στο ΕΕ.

Πίνακας 41α

Τυπολογίες Ειρμολογίων:		Ωδή		J.R.	Ομοιομερή (AkO)	
Χφφ:					H	G
Incipit ειρμών					(1/2 12 ⁰⁰	-1281 μ.Χ.)
1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι		α'	-	-	-	-
2. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου		γ'	-	-	-	-
3. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε		ζ'	-	-	-	-
4. Θεανδρικῶς ἐν ἀνθρώποις		θ'	-	-	-	-
5. Ως ἐμνήσθης ὁ Θεὸς		-	-	-	150v	295v
6. Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς		-	-	-	150v	295v [1]
7. Ως ὁ ληστής ἐπὶ σταυροῦ		-	-	-	150v	296r [10]

¹⁰ Ως ὁ ληστής ἐν τῷ σταυρῷ.

Πίνακας 41β

Τυπολογία Ειρμολογιών: Χφφ:	Ανομοιομερή σύντομα (AkO)											
	La	Y	SiI	Ca	Pb	Q	H-2	H-4	F			
Incipit ειρμίων	(12 ^{ος} - 15 ^{ος} αι.)											
	Ωδή		J.R.									
1. Άσμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι	-	α'	-	80r	152v	-	-	107v	118v	109r ¹²⁰	-	-
2. Ἐστρεψώθη ἡ καρδία μου	-	γ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε	-	ζ'	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. Θεανδρικῶς ἐν ἀνθρώποις	-	θ'	-	-	104v	-	-	-	-	-	-	-
5. Ως ἐμνήσθης ὁ Θεὸς	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς	-	-	-	-	195r	127r	85v	134r	-	-	-	-
7. Ως ὁ ληστής ἐπὶ σταυροῦ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

¹²⁰ Άσμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὀδηγήσαντι.

Πίνακας 41γ

Τυπολογία Ειρμολογιών: Ανομοιομερή σύντομα		OdO		Μικτά	
Χφφ:		Si3		V	Pc
Incipit ειρμών	Ωδή	J.R.	(έτ.1257)	(14 ^{ος} αι.)	
1. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι	α'	-	-	96r	150v
2. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου	γ'	-	-	97v	-
3. Εὐλογητός εἰ Κύριε	ζ'	-	112r	-	-
4. Θεανδρικῶς ἐν ἀνθρώποις	θ'	-	-	-	-
5. Ως ἐμνήσθης ὁ Θεὸς	-	-	-	-	-
6. Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς	-	-	-	-	-
7. Ως ὁ ληστής ἐπὶ σταυροῦ	-	-	-	-	-

Όπως παρατηρούμε στους πίνακες 41α, 41β, 41γ, τρεις ειρμοί: α) Ὡς ἐμνήσθης ὁ Θεός, β) Ὡραῖος ἦν καὶ καλός, γ) Ὡς ὁ ληστής ἐπὶ σταυροῦ, εμφανίζονται για πρώτη φορά στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια **H** και **G**. Πρόκειται για ειρμούς των *Μακαρισμῶν*. Οι ειρμοί αυτοί περιέχονται στο χφ. **H**, στα φφ. 149v-150v και στο χφ. **G**, στα φφ. 292v-296v. Ο ειρμός *Ὡραῖος ἦν καὶ καλός* συναντάται επίσης σε τέσσερα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια (*AkO*), **Ca**, **Pb**, **Q** και **H-2**. Μόνο στο Ειρμολόγιο **Pb** χαρακτηρίζεται ως *ειρμός του Μακαρισμοῦ*. Οι υπόλοιποι τέσσερις ειρμοί: α) Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι, β) Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου, γ) *Εὐλογητὸς εἶ Κύριε* δ) *Θεανδρικῶς ἐν ἀνθρώποις*, περιέχονται στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια (*AkO*), (*OdO*) και στα μικτά. Πρόκειται για νέους ειρμούς καθώς δεν απαντώνται σε κανένα προγενέστερο Ειρμολόγιο¹²¹.

Γνωρίζοντας από τη μια, ότι οι εκκλησιαστικές αρχές ήδη από τον 11^ο αι. είχαν απαγορεύσει την εισαγωγή νέων ὕμνων στο υμνογραφικό *corpus* της Ανατολικῆς Ορθόδοξης Εκκλησίας¹²² και από την άλλη, γνωρίζοντας τις προσπάθειες που σχετίζονταν αποκλειστικά με τη μείωση του περιεχομένου των Ειρμολογίων, δε θα περιμέναμε να συναντήσουμε, ἔστω και μικρό αριθμό νέων ειρμών από ανώνυμους ποιητές στα *ομοιομερή* και *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια.

¹²¹ Τα ποιητικά κείμενα των ειρμών αναγράφονται παρακάτω στα Παραρτήματα, σ. 437-510.

¹²² Βλ. σ. 173.

Κατάταξη των Ειρμολογίων κατά τυπολογία

Λαμβάνοντας υπόψη τους παραπάνω αναλυτικούς πίνακες, δημιουργήσαμε δύο νέους συνοπτικούς πίνακες. Η δημιουργία αυτών των πινάκων, οδηγεί σε συγκεκριμένες διαπιστώσεις οι οποίες διατυπώνονται και εξηγούνται αναλυτικά μετά από κάθε πίνακα. Ο πρώτος πίνακας αφορά στις Ακολουθίες των *ανομοιομερών πλήρων* Ειρμολογίων (*AkO*) και ο δεύτερος στις Ακολουθίες των *ομοιομερών* Ειρμολογίων (*AkO*).

Όσον αφορά στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια στο σύνολό τους (*AkO*), (*OdO*) και (*AkO+OdO*), δεν προβήκαμε στη σύνταξη ενός τρίτου συνοπτικού πίνακα. Αυτό οφείλεται:

- α) στην ανομοιομέρεια που παρατηρούμε στη διάταξη των Ακολουθιών που περιέχονται σ' αυτά·
- β) στη διαφοροποίηση της δομής των Ακολουθιών·
- γ) στην αντικατάσταση των Ακολουθιών από τις Ωδές.

Ανάγνωση των πινάκων

A/A	Ο αύξων αριθμός του ειρμού της α' ωδής της κάθε Ακολουθίας.
<i>Incipit</i> ειρμών	Το <i>incipit</i> του ειρμού της α' ωδής της κάθε Ακολουθίας.
Χφφ.	Οι βραχυγραφίες των Ειρμολογίων.
1^η, 2^η, κ.λπ.	Δηλώνεται η σειρά αναγραφής της κάθε Ακολουθίας στο χειρόγραφο.
ΕΕ	Ο αριθμός της Ακολουθίας στο "Ειρμολόγιο" του Ευστρατιάδη.
Πίν.	Ο αριθμός του αναλυτικού πίνακα, στον οποίο περιέχεται η Ακολουθία. (Βλ. σ. 64-159)
Ποιητής	Αναγραφή του ονόματος του ποιητή της Ακολουθίας.

Ακολουθίες των ανομοιομερών πλήρων Ειρμολογίων ΑκΟ

Συνοπτικός Πίνακας Ι

A/A	Incipit	Ακολουθιών	Χφφ.: L	P	E	S	ΕΕ	Πίν.	Ποιητής
1.	<i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>		1 ^η	1 ^η	1 ^η	1 ^η	280	1α	Ι. Δαμασκηνός
2.	<i>Τῷ ἐκ ρείθρων Ἐρυθρᾶς</i>		2 ^η	2 ^η	2 ^η	2 ^η	281	2α	Ι. Δαμασκηνός
3.	<i>Μωσαϊκὴ ράβδος</i>		3 ^η	3 ^η	3 ^η	3 ^η	282	3α	Ι. Δαμασκηνός
4.	<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ</i>		4 ^η	5 ^η	4 ^η	4 ^η	283	4α	Ι. Δαμασκηνός
5.	<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ</i>		5 ^η	6 ^η	5 ^η	5 ^η	284	5α	Ι. Δαμασκηνός
6.	<i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>		6 ^η	8 ^η	11 ^η	16 ^η	285	6α	Ι. Δαμασκηνός
7.	<i>Πόντω ἐκάλυψε</i>		7 ^η	7 ^η	7 ^η	6 ^η	286	7α	Κοσμάς Μοναχός
8.	<i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>		8 ^η	12 ^η	17 ^η	13 ^η	287	8α	Γερμανός Πατρ ¹²³ .
9.	<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ</i>		9 ^η	13 ^η	18 ^η	14 ^η	288	9α	Γερμανός Πατρ.
10.	<i>Τῷ βυθίσαντι Θεῷ</i>		10 ^η	14 ^η	19 ^η	15 ^η	289	10α	Γερμανός Πατρ.
11.	<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ</i>		11 ^η	9 ^η	12 ^η	7 ^η	290	11α	Ανδρέας Κρήτης
12.	<i>Θάλασσαν εἰργάσω</i>		12 ^η	10 ^η	13 ^η	8 ^η	291	12α	Ανδρέας Κρήτης
13.	<i>Τῷ συντρίψαντι πολέμους</i>		13 ^η	11 ^η	16 ^η	11 ^η	292	13α	Ανδρέας Κρήτης
14.	<i>Ἄρματα Φαραὼ Κύριος</i>		14 ^η	-	9 ^η	12 ^η	293	14α	Ανδρέας Κρήτης
15.	<i>Ράβδος μωσαϊκὴ</i>		15 ^η	-	-	-	294	15α	Ανδρέας Κρήτης
16.	<i>Σθένος ὑπεναντίων</i>		16 ^η	15 ^η	6 ^η	18 ^η	295	16α	Στέφανος Μοναχός
17.	<i>Τὴν ἐπινίκιον ὠδὴν</i>		17 ^η	4 ^η	10 ^η	17 ^η	296	17α	Αμφισβιτήσιμος ¹²⁴
18.	<i>Ἄσωμεν τῷ παμβασιλεῖ</i>		18 ^η	-	-	-	297	18α	Σιναΐτικὴ
19.	<i>Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ</i>		19 ^η	-	-	-	298	19α	Σιναΐτικὴ
20.	<i>Προστάγματι δεσποτικῷ</i>		20 ^η	-	-	-	299	20α	Σιναΐτικὴ
21.	<i>Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν</i>		21 ^η	-	-	-	300	21α	Κυπριανός Μον ¹²⁵ .
22.	<i>Ἡ ράβδος τοῦ Μωυσέως</i>		22 ^η	-	-	-	301	22α	Κυπριανός Μον.
23.	<i>Ἡ ράβδος τοῦ Μωυσέως</i>		-	-	15 ^η	10 ^η	-	23α	Ανδρέας Κρήτης

¹²³ Πατριάρχης.

¹²⁴ Χφ. L, Σιναΐτικὴ, χφ. P, Ἰωάννου Μοναχοῦ, χφφ. E, S, Ανατολική.

A/A	<i>Incipit</i> ειρμών	Χφφ: L	P	E	S	EE	Πίν.	Ποιητής
24.	<i>Θείω πνεύματι</i>	23 ⁿ	-	-	-	302	24α	Κυπριανός Μον.
25.	<i>Ἄστατον πέλαγος</i>	24 ⁿ	-	-	24 ⁿ	306	25α	Κυπριανός Μον.
26.	<i>Τῷ ἐκ δουλείας</i>	25 ⁿ	-	-	-	308	26α	Γεώργιος Ανατολικ.
27.	<i>Δυνάμει τῆ σῆ Χριστέ</i>	26 ⁿ	-	-	-	309	27α	Γεώργιος Ανατολικός
28.	<i>Ἀνίκμοις ἴχνεσι</i>	27 ⁿ	-	-	29 ⁿ	310	28α	Γεώργιος Ανατολικός
29.	<i>Ἐρρηξε ράβδος</i>	28ⁿ	-	-	32ⁿ	313	29α	Αμφισβητήσιμος ¹²⁶
30.	<i>Ἄλμυραίω θανάτῳ</i>	-	16ⁿ	8 ⁿ	19 ⁿ	305	30α	Ηλίας Πατριάρχης
31.	<i>Τῷ γεώσαντι Θεῷ</i>	-	-	14 ⁿ	9 ⁿ	312	31α	Ανδρέας
32.	<i>Ἐγχθονίους ὁ Ἰσραὴλ</i>	-	-	20 ⁿ	25 ⁿ	307	32α	Σικελιώτης
33.	<i>Ἄδειν ὠδὴν καινὴν σοι</i>	-	-	21ⁿ	21 ⁿ	303	33α	Ανδρέας Τυφλός
34.	<i>Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι</i>	-	-	-	20 ⁿ	304	34α	Ανδρέας Πηρός
35.	<i>Ἐρράγη ἄβυσσος</i>	-	-	-	30 ⁿ	311	39α	Σικελιώτης
36.	<i>Καινὴν ὠδὴν</i>	-	-	-	22 ⁿ	-	35α	Ανδρέας Κρήτης
37.	<i>Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι</i>	-	-	-	23 ⁿ	304	34α	Ανδρέας Πηρός ¹²⁷
38.	<i>Οὐκ ἔστιν ὁμοιό σοι</i>	-	-	-	26 ⁿ	-	36α	Ανώνυμη
39.	<i>Τὴν ἐπινίκιον ὠδὴν¹²⁸</i>	-	-	-	27 ⁿ	-	37α	Σέργιος
40.	<i>Ἄσωμεν πάντες</i>	-	-	-	28 ⁿ	-	38α	Θεόδωρος Ανατολικός
41.	<i>Ὡς παιδίον τὴν ἄβυσσον</i>	-	-	-	31 ⁿ	-	40α	Σικελιώτης

Από την εξέταση του παραπάνω συνοπτικού πίνακα διαπιστώνουμε:

1. το συνολικό αριθμό των Ακολουθιών, που περιέχονται στα συγκεκριμένα Ειρμολόγια·
2. το συνολικό αριθμό¹²⁹ των Ακολουθιών, που περιέχονται σε κάθε Ειρμολόγιο·
3. τη σειρά με την οποία εμφανίζονται οι Ακολουθίες σε κάθε Ειρμολόγιο¹³⁰.
4. ποιες Ακολουθίες είναι κοινές στα Ειρμολόγια·
5. ποιες Ακολουθίες περιέχονται μόνο σε ένα Ειρμολόγιο·

¹²⁵ Μοναχός.

¹²⁶ Χφ. L, Αναστασίου Κυέστωρος, χφ. S, Φωτίου.

¹²⁷ Πρόκειται για επανάληψη της ομότιτλης Ακολουθίας στο χφ. S. Βλ. αναλυτικό πίνακα 34α.

¹²⁸ Μόνο το *incipit* του ειρμού της πρώτης ωδής είναι κοινό με εκείνο της Ακολουθίας 17. EE. 296.

¹²⁹ Ο αριθμός αναγράφεται με έντονη γραφή.

6. σε ποια Ειρμολόγια δεν περιέχονται συγκεκριμένες Ακολουθίες.

Αναλυτικά:

1. Στα τέσσερα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια *ΑκΟ* αναγράφονται συνολικά 40 διαφορετικές Ακολουθίες του Βαρέος ήχου¹³¹.

2. Ο αριθμός των Ακολουθιών, που αντιστοιχεί στο καθένα από τα τέσσερα Ειρμολόγια είναι διαφορετικός:

- στο **L**, περιέχονται 28 Ακολουθίες·
- στο **P**, περιέχονται 16 Ακολουθίες·
- στο **E**, περιέχονται 21 Ακολουθίες·
- στο **S**, περιέχονται 32 Ακολουθίες.

Εξαιρώντας το κολοβό *χφ. P*¹³², επικεντρώνουμε το ενδιαφέρον μας στα υπόλοιπα *χφφ.* Το **E**¹³³ περιέχει μικρότερο αριθμό Ακολουθιών σε σχέση με τα *χφφ. L, S*. Μέχρι και τη 17^η Ακολουθία *Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν* αναγράφεται και στα τέσσερα Ειρμολόγια μια κοινή ομάδα Ακολουθιών¹³⁴. Η ομάδα αυτή διαταράσσεται στη συνέχεια από πρόσθετες διαφορετικές, ως επί το πλείστον, μεταξύ τους Ακολουθίες που συναντώνται στα **L, S**. Στο **L**, για παράδειγμα, απαντώνται πρόσθετες ποιητικές συνθέσεις δημιουργών, των οποίων τα έργα δεν αναγράφονται στο *χφ. S* και αντίστροφα.

3. Έχοντας ως σημείο αναφοράς το αρχαιότερο Ειρμολόγιο **L** και συγκρίνοντας τη διάταξη των Ακολουθιών του με εκείνες που αναγράφονται στα άλλα *χφφ.*, μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι:

¹³⁰ Η σειρά των Ακολουθιών διακρίνεται στις στήλες κάτω από τις βραχυγραφίες των Ειρμολογίων.

¹³¹ Στο συνοπτικό πίνακα περιέχονται 41 Ακολουθίες, επειδή στο *χφ. S* επαναλαμβάνεται η Ακολουθία *Τῶ ὑποβρύχιον ποιήσαντι*. Βλ. στο συνοπτικό πίνακα A/A 34 και 37.

¹³² Βλ. ΚΟΜΙΝΗΣ Α., *Πατμιακή*, σ. 149.

¹³³ Ο συντάκτης του *χφ. E* φαίνεται ότι είχε επίγνωση της προσπάθειας συντόμευσης του ειρμολογικού ρεπερτορίου στο σύνολό του. Βλ. VELIMIROVIC M., «The Byzantine Heirmos...», πίν. I, σ. 216. Το Ειρμολόγιο αυτό συντάχθηκε άλλωστε την ίδια περίοδο, κατά την οποία συντάχθηκαν τα παλαιότερα *ομοιομερή* Ειρμολόγια **Ga, O, Pa**. Ο αριθμός των Ακολουθιών, που αναγράφονται στο **E**, είναι όμοιος με εκείνον των Ειρμολογίων **Ga, H** και **G**. Δεν εντάξαμε όμως το **E** στην ομάδα των ομοιομερών Ειρμολογίων, διότι διακρίνεται από τη διαφορετική διάταξη των Ακολουθιών, που αναγράφονται σ' αυτό.

¹³⁴ Με εξαίρεση τη 14^η, η οποία δεν συναντάται στο *χφ. P* και τη 15^η, η οποία συναντάται μόνο στο *χφ. L*.

Η θέση μόνο των τριών πρώτων Ακολουθιών συμπίπτει και στα τέσσερα Ειρμολόγια.

Η θέση των δύο Ακολουθιών *Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ* (4/283) και *Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ* (5/284) ταυτίζεται στα χφφ. **L, E, S**.

Η θέση της Ακολουθίας *Πόντω ἐκάλυψε* (7/286) ταυτίζεται στα χφφ. **L, P, E**.

Η θέση της Ακολουθίας *Τῷ συντριψάντι πολέμους* (11/292) ταυτίζεται στα χφφ. **P, S**.

Η θέση των Ακολουθιών *Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν* (17/296) και *Ἄστατον πέλαγος* (24/306) ταυτίζεται στα χφφ. **L, S**.

Η θέση της Ακολουθίας *Ἄδειν ᾠδὴν καινήν σοι* (21/303) ταυτίζεται στα χφφ. **E, S**.

Η θέση των υπόλοιπων ακολουθιών είναι διαφορετική.

4.

α) Δεκαπέντε Ακολουθίες είναι κοινές και στα τέσσερα Ειρμολόγια:

A/A	<i>Incipit</i> Ακολουθία	Χφφ: L	P	E	S	EE	Πίν.
1.	<i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	1 ⁿ	1 ⁿ	1 ⁿ	1 ⁿ	280	1α
2.	<i>Τῷ ἐκ ρείθρων Ἐρυθρᾶς</i>	2 ⁿ	2 ⁿ	2 ⁿ	2 ⁿ	281	2α
3.	<i>Μωσαϊκὴ ράβδος</i>	3 ⁿ	3 ⁿ	3 ⁿ	3 ⁿ	282	3α
4.	<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ</i>	4 ⁿ	5 ⁿ	4 ⁿ	4 ⁿ	283	4α
5.	<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐνδόξως</i>	5 ⁿ	6 ⁿ	5 ⁿ	5 ⁿ	284	5α
6.	<i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	6 ⁿ	8 ⁿ	11 ⁿ	16 ⁿ	285	6α
7.	<i>Πόντω ἐκάλυψε</i>	7 ⁿ	7 ⁿ	7 ⁿ	6 ⁿ	286	7α
8.	<i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	8 ⁿ	12 ⁿ	17 ⁿ	13 ⁿ	287	8α
9.	<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι</i>	9 ⁿ	13 ⁿ	18 ⁿ	14 ⁿ	288	9α
10.	<i>Τῷ βυθίσαντι Θεῷ</i>	10 ⁿ	14 ⁿ	19 ⁿ	15 ⁿ	289	10α
11.	<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν</i>	11 ⁿ	9 ⁿ	12 ⁿ	7 ⁿ	290	11α
12.	<i>Θάλασσαν εἰργάσω</i>	12 ⁿ	10 ⁿ	13 ⁿ	8 ⁿ	291	12α
13.	<i>Τῷ συντριψάντι πολέμους</i>	13 ⁿ	11 ⁿ	16 ⁿ	11 ⁿ	292	13α
14.	<i>Σθένος ὑπεναντίων</i>	16 ⁿ	15 ⁿ	6 ⁿ	18 ⁿ	295	16α
15.	<i>Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν</i>	17 ⁿ	4 ⁿ	10 ⁿ	17 ⁿ	296	17α

β) Δύο Ακολουθίες είναι κοινές σε τρία Ειρημολόγια:

A/A	<i>Incipit</i> Ακολουθιών	Χφφ:	L	P	E	S	EE	Πίν.
1.	Ἄρματα Φαραὼ Κύριος		14 ⁿ	-	9 ⁿ	12 ⁿ	293	14α
2.	Ἀλμυραίῳ θανάτῳ		-	16 ⁿ	8 ⁿ	19 ⁿ	305	30α

γ) Επτά Ακολουθίες είναι κοινές σε δύο Ειρημολόγια:

A/A	<i>Incipit</i> Ακολουθιών	Χφφ:	EE	Πίν.
1.	Ἡ ράβδος τοῦ Μωυσέως	E, S,	-	23α
2.	Ἄστατον πέλαγος	L, S,	306	25α
3.	Ἀνίκμοις ἴχνεσι	L, S,	310	28α
4.	Ἐρρηξε ράβδος	L, S,	313	29α
5.	Τῷ γεώσαντι Θεῷ	E, S,	312	31α
6.	Ἐγχθονίους ὁ Ἰσραὴλ	E, S,	307	32α
7.	Ἄδειν ὠδὴν καινὴν σοι	E, S,	303	33α

5. Δεκαεπτὰ Ακολουθίες αναγράφονται μόνο σε ένα Ειρημολόγιο από τις οποίες:

Εννέα στο L:

A/A	<i>Incipit</i> Ακολουθιών	EE	Πίν.
1.	Ράβδος μωσαϊκὴ	294	15α
2.	Ἄσωμεν τῷ παμβασιλεῖ	297	18α
3.	Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ	298	19α
4.	Προστάγματι δεσποτικῷ	299	20α
5.	Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν	300	21α
6.	Ἡ ράβδος τοῦ Μωυσέως	301	22α
7.	Θεῷ πνεύματι	302	24α
8.	Τῷ ἐκ δουλείας	308	26α
9.	Δυνάμει τῆ σῆ Χριστὲ	309	27α

Οκτώ στο S:

A/A	<i>Incipit</i> Ακολουθιών	ΕΕ	Πίν.
1.	<i>Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι</i>	304	34α
2.	<i>Ἐρράγη ἄβυσσος</i>	311	39α
3.	<i>Καινὴν ᾠδὴν</i>	-	35α
4.	<i>Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι</i>	304	34α ¹³⁵
5.	<i>Οὐκ ἔστιν ὁμοίό σοι</i>	-	36α
6.	<i>Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν</i>	-	37α
7.	<i>Ἄσωμεν πάντες</i>	-	38α
8.	<i>Ὡς παιδίον τὴν ἄβυσσον</i>	-	40α

7. Στο Ειρημολόγιο L δεν περιέχονται οι παρακάτω δώδεκα Ακολουθίες:

A/A	<i>Incipit</i> Ακολουθιών	ΕΕ	Πίν.
1.	<i>Ἀλμυραίῳ θανάτῳ</i>	305	30α
2.	<i>Τῷ γεώσαντι Θεῷ θάλασσαν</i>	312	31α
3.	<i>Ἐγχθονίους ὁ Ἰσραὴλ</i>	307	32α
4.	<i>Ἄδειν ᾠδὴν καινὴν σοι</i>	303	33α
5.	<i>Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι</i>	304	34α
6.	<i>Ἐρράγη ἄβυσσος</i>	311	39α
7.	<i>Καινὴν ᾠδὴν</i>	-	35α
8.	<i>Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι</i>	304	34α
9.	<i>Οὐκ ἔστιν ὁμοιον σοι</i>	-	36α
10.	<i>Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν</i>	296	17α
11.	<i>Ἄσωμεν πάντες</i>	-	38α
12.	<i>Ὡς παιδίον τὴν ἄβυσσον</i>	-	40α

¹³⁵ Βλ. παραπάνω, σπ. 131,??

Στο Ειρημολόγιο Ε δεν περιέχονται οι παρακάτω δεκαεννέα Ακολουθίες:

A/A	<i>Incipit</i> Ακολουθιών	ΕΕ	Πίν.
1.	<i>Ράβδος μωσαϊκή</i>	294	15α
2.	<i>Ἄσωμεν τῷ παμβασιλεῖ</i>	297	18α
3.	<i>Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ</i>	298	19α
4.	<i>Προστάγματι δεσποτικῷ</i>	299	20α
5.	<i>Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν</i>	300	21α
6.	<i>Θεῷ πνεύματι</i>	302	24α
7.	<i>Ἄστατον πέλαγος</i>	306	25α
8.	<i>Τῷ ἐκ δουλείας</i>	308	26α
9.	<i>Δυνάμει τῆ σῆ Χριστὲ</i>	309	27α
10.	<i>Ἀνίκημοις ἴχνεσι</i>	310	28α
11.	<i>Ἐρρηξε ράβδος</i>	313	29α
12.	<i>Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι</i>	304	34α
13.	<i>Ἐρράγη ἄβυσσος</i>	311	39α
14.	<i>Καινήν ᾠδὴν</i>	-	35α
15.	<i>Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι</i>	304	34α
16.	<i>Οὐκ ἔστιν ὅμοιον σοι</i>	-	36α
17.	<i>Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν</i>	-	37α
18.	<i>Ἄσωμεν πάντες</i>	-	38α
19.	<i>Ὡς παιδίον τὴν ἄβυσσον</i>	-	40α

Στο Ειρημολόγιο S δεν περιέχονται οι παρακάτω οκτώ Ακολουθίες:

A/A	<i>Incipit</i> Ακολουθιών	ΕΕ	Πίν.
1.	<i>Ράβδος μωσαϊκή</i>	294	15α
2.	<i>Ἄσωμεν τῷ παμβασιλεῖ</i>	297	18α
3.	<i>Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ</i>	298	19α
4.	<i>Προστάγματι δεσποτικῷ</i>	299	20α
5.	<i>Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν</i>	300	21α

A/A <i>Incipit</i> Ακολουθιών	ΕΕ	Πίν.
6. <i>Θείω πνεύματι</i>	302	24α
7. <i>Τῷ ἐκ δουλείας</i>	308	26α
8. <i>Δυνάμει τῆ σῆ Χριστὲ</i>	309	27α

Η ανομοιομέρεια των πρώτων ολοκληρωμένων μουσικών βυζαντινών Ειρμολογίων, η οποία διαπιστώνεται από τη διαφορετική σειρά του μεγάλου αριθμού Ακολουθιών¹³⁶, είναι πολύ πιθανόν να οφείλεται τόσο στην έλλειψη κάποιου αρχέτυπου μουσικού Ειρμολογίου, όσο και στην προσπάθεια καταγραφής μιας πρότερης ή και σύγχρονης προς αυτά προφορικής παράδοσης. Η παράδοση αυτή φαίνεται ότι ενσάρκωσε τόσο ένα κοινό ρεπερτόριο, που αποτελούνταν από συγκεκριμένες Ακολουθίες, όσο και ένα ιδιαίτερο ρεπερτόριο που αποτελούνταν από πρόσθετες Ακολουθίες. Η αναγραφή των πρόσθετων Ακολουθιών ίσως να μαρτυρεί μια τοπική μοναστηριακή πράξη που σκοπό είχε να ικανοποιήσει τις δικές της λατρευτικές ανάγκες. Θα πρέπει να υπογραμμίσουμε στο σημείο αυτό ότι το κοινό ρεπερτόριο, που αποτελείται από συγκεκριμένες Ακολουθίες, μαρτυρεί και τις πρώτες προσπάθειες που πραγματοποιήθηκαν τη χρονική αυτή περίοδο (10^{ος} – 12^{ος} αι.), προκειμένου να επιτευχθεί η πρώτη γραπτή συστηματοποίηση του ειρμολογικού ρεπερτορίου, η οποία αποκρυσταλλώθηκε στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια κατά το 12^ο – 13^ο αιώνα.

¹³⁶ Εκτός του Ε και του Ρ.

Ακολουθίες των ομοιομερών Ειρμολογίων ΑκΟ

Συνοπτικός Πίνακας 2¹³⁷

Α/Α <i>Incipit</i> Ακολουθιών Χφφ.:	Ga	O	Pa	H	G	ΕΕ	Πίν.	Ποιητής
1. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	1 ⁿ	1 ⁿ	1 ⁿ	1 ⁿ	1 ⁿ	280	1β	Ι. Δαμασκηνός
2. <i>Τῷ ἐκ ρεΐθρων Ἐρυθρᾶς</i>	2 ⁿ	2 ⁿ	2 ⁿ	2 ⁿ	2 ⁿ	281	2β	Ι. Δαμασκηνός
3. <i>Μωσαϊκὴ ράβδος</i>	3 ⁿ	3 ⁿ	3 ⁿ	3 ⁿ	3 ⁿ	282	3β	Ι. Δαμασκηνός
4. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ</i>	4 ⁿ	4 ⁿ	4 ⁿ	4 ⁿ	4 ⁿ	283	4β	Ι. Δαμασκηνός
5. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ</i>	5 ⁿ	5 ⁿ	5 ⁿ	5 ⁿ	5 ⁿ	284	5β	Ι. Δαμασκηνός
6. <i>Πόντῳ ἐκάλυψε</i>	6 ⁿ	6 ⁿ	6 ⁿ	6 ⁿ	6 ⁿ	286	7β	Κοσμάς Μον ¹³⁸ .
7. <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	7 ⁿ	7 ⁿ	7 ⁿ	7 ⁿ	7 ⁿ	287	8β	Γερμ. Πατρ ¹³⁹ .
8. <i>Θάλασσαν εἰργάσω</i>	8 ⁿ	8 ⁿ	8 ⁿ	8 ⁿ	8 ⁿ	291	12β	Ανδρ. Κρήτης
9. <i>Τῷ συντρίψαντι πολέμους</i>	9 ⁿ	9 ⁿ	9 ⁿ	9 ⁿ	9 ⁿ	292	13β	Ανδρ. Κρήτης
10. <i>Τὴν ἐπινίκιον ὠδὴν</i>	10 ⁿ	10 ⁿ	10 ⁿ	10 ⁿ	10 ⁿ	296	17β	Ανατολική
11. <i>Ἄδειν ὠδὴν καινὴν σοι</i>	11 ⁿ	11 ⁿ	11 ⁿ	11 ⁿ	11 ⁿ	303	33β	Ελισσαίου
12. <i>Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι</i>	12 ⁿ	12 ⁿ	12 ⁿ	12 ⁿ	12 ⁿ	304	34β	Ανδρ. Πηρού
13. <i>Ἀλμυραίῳ θανάτῳ</i>	13 ⁿ	13 ⁿ	13 ⁿ	13 ⁿ	13 ⁿ	305	30β	Ηλία Πατρ.
14. <i>Ἄστατον πέλαγος</i>	14 ⁿ	14 ⁿ	14 ⁿ	14 ⁿ	14 ⁿ	306	25β	Κυπρ. Μον.
15. <i>Ἐγχθονίους ὁ Ἰσραὴλ</i>	15 ⁿ	15 ⁿ	15 ⁿ	15 ⁿ	15 ⁿ	307	32β	Σικελιώτου
16. <i>Ἀνίκμοις ἔχνεσι</i>	16 ⁿ	16 ⁿ	16 ⁿ	16 ⁿ	16 ⁿ	310	28β	Γεωργίου Ανατολ.
17. <i>Ἐρράγη ἄβυσσος</i>	17 ⁿ	17 ⁿ	17 ⁿ	17 ⁿ	17 ⁿ	311	39β	Σικελιώτου
18. <i>Τῷ γεώσαντι Θεῷ</i>	18 ⁿ	18 ⁿ	-	18 ⁿ	18 ⁿ	312	31β	- ¹⁴⁰
19. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ</i>	19 ⁿ	-	18 ⁿ	19 ⁿ	19 ⁿ	288	9β	- ¹⁴¹
20. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ</i>	20 ⁿ	-	-	20 ⁿ	20 ⁿ	290	11β	- ¹⁴²
21. <i>Ἡ ράβδος τοῦ Μωυσέως</i>	21 ⁿ	-	-	21 ⁿ	21 ⁿ	-	23β	- ¹⁴³

¹³⁷ Για την ανάγνωση του συνοπτικού πίνακα βλ. παραπάνω, σ. 161.

¹³⁸ Μοναχός.

¹³⁹ Γερμανός Πατριάρχης.

¹⁴⁰ Στα ανομοιομερῆ πλήρη αναγράφεται: Ανδρέου.

¹⁴¹ Στα ανομοιομερῆ πλήρη αναγράφεται: Γερμανού.

¹⁴² Στα ανομοιομερῆ πλήρη αναγράφεται: Ανδρέου Κρήτης.

¹⁴³ Στα ανομοιομερῆ πλήρη αναγράφεται: Ανδρέου.

Από την εξέταση του παραπάνω συνοπτικού πίνακα διαπιστώνουμε:

1. το συνολικό αριθμό των Ακολουθιών που περιέχονται στα Ειρμολόγια·
2. τον αριθμό των Ακολουθιών που περιέχεται σε κάθε Ειρμολόγιο·
3. τη σειρά με την οποία αναγράφονται οι Ακολουθίες σε κάθε Ειρμολόγιο·
4. τις Ακολουθίες που ενώ περιέχονται στα *ανομοιομερή πλήρη*, δεν περιέχονται πλέον στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια.

Αναλυτικά:

1. Στα πέντε *ομοιομερή* Ειρμολόγια περιέχονται συνολικά 21 διαφορετικές Ακολουθίες.
2. Ο αριθμός των Ακολουθιών που αντιστοιχεί στο καθένα από τα πέντε *ομοιομερή* Ειρμολόγια είναι ο ακόλουθος:
 - Στο χφ. **Ga** περιέχονται 21 Ακολουθίες
 - Στο χφ. **O** περιέχονται 18 Ακολουθίες
 - Στο χφ. **Pa** περιέχονται 18 Ακολουθίες
 - Στο χφ. **H** περιέχονται 21 Ακολουθίες
 - Στο χφ. **G** περιέχονται 21 Ακολουθίες

Παρατηρούμαι ότι τα Ειρμολόγια **Ga**, **H**, **G**, περιέχουν 21 Ακολουθίες¹⁴⁴ ενώ 18 Ακολουθίες περιέχουν τα Ειρμολόγια **O**, **Pa**.

3. Η σειρά των Ακολουθιών είναι σχεδόν ταυτόσημη και στα πέντε Ειρμολόγια. Μέχρι και τη 17^η Ακολουθία παρατηρούμε απόλυτη ταύτιση στη σειρά τους. Στο χφ. **Ga** οι Ακολουθίες έχουν την ίδια ακριβώς σειρά με εκείνη των χφφ. **H**, **G**. Στα Ειρμολόγια **O** και **Pa** η σειρά των Ακολουθιών, διαφοροποιείται από τα υπόλοιπα, μόνο ως προς τον μικρότερο αριθμό Ακολουθιών που περιέχουν (18 έναντι 21).

¹⁴⁴ 21 Ακολουθίες περιέχονται και στο χφ. **E**, το οποίο αντικατοπτρίζει όμως μια διαφορετική παράδοση σε σχέση με τα *ομοιομερή* Ειρμολόγια. Εκτός από την ομοιότητα στην κατάταξη των πέντε αρχικών Ακολουθιών διαπιστώνονται ουσιώδεις διαφορές στο περιεχόμενό τους. Στο χφ. **E**, αναγράφονται τέσσερις Ακολουθίες που δεν περιέχονται στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια: α) *Τῶ ἐκτινάξαντι Θεῶ*, ΕΕ. 285, Πίν. 6α. β) *Τῶ βυθίσαντι Θεῶ*, ΕΕ. 289, Πίν. 10α. γ) *Ἄρματα Φαραὼ Κύριος*, ΕΕ. 293, Πίν. 14α. δ') *Σθένος ὑπεναντίων*, ΕΕ. 295, Πίν. 16α. Στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια αναγράφονται τέσσερις Ακολουθίες οι οποίες δεν περιέχονται στο χφ. **E**. Αναγράφονται όμως δύο στα χφφ. **L**, **S**: α) *Ἄστατον πέλαγος*, ΕΕ. 306, Πίν. 25α. β) *Ἀνίκμοις ἴχνεσι*, ΕΕ. 310.

Μεταξύ τους διαφοροποιούνται ως προς την τελευταία Ακολουθία. Στο χφ. **O**, περιέχεται η Ακολουθία *Τῶ γεώσαντι Θεῶ*, ενώ στο χφ. **Pa**, η Ακολουθία *Ἄσωμεν τῶ Κυρίῳ τῶ βυθίσαντι*.

4. Στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια δεν περιέχονται οι παρακάτω 20 Ακολουθίες οι οποίες περιέχονταν στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια:

A/A	<i>Incipit</i> Ακολουθιών	ΕΕ	Πίν.
1.	<i>Ἡ ράβδος τοῦ Μωυσέως</i>	301	22β
2.	<i>Τὴν ἐπινίκιον ὠδὴν</i>	-	37β
3.	<i>Θεῖῳ πνεύματι</i>	302	24β
4.	<i>Τῶ ἐκ δουλείας</i>	308	26β
5.	<i>Δυνάμει τῆ σῆ Χριστὲ</i>	309	27β
6.	<i>Ἔρρηξε ράβδος</i>	313	29β
7.	<i>Ἄσωμεν τῶ παμβασιλεῖ</i>	297	18β
8.	<i>Τῶ βοηθήσαντι Θεῶ</i>	298	19β
9.	<i>Προστάγματι δεσποτικῶ</i>	299	20β
10.	<i>Ἄρματα Φαραῶ Κύριος</i>	293	14β
11.	<i>Ράβδος μωσαϊκῆ</i>	294	15β
12.	<i>Σθένος ὑπεναντίων</i>	295	16β
13.	<i>Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν</i>	300	21β
14.	<i>Οὐκ ἔστιν ὅμοιον σοι</i>	-	36β
15.	<i>Ἄσωμεν πάντες</i>	-	38β
16.	<i>Καινὴν ὠδὴν</i>	-	35β
17.	<i>Ὡς παιδίον τὴν ἄβυσσον</i>	-	40β
18.	<i>Ἄσωμεν τῶ Κυρίῳ</i>	288	9β ¹⁴⁵
19.	<i>Τῶ ἐκτινάξαντι Θεῶ</i>	285	6β
20.	<i>Τῶ βυθίσαντι Θεῶ</i>	289	10β

Πίν. 28α, και δύο αποκλειστικά στο χφ. S: α) *Τῶ ὑποβρύχιον ποιήσαντι*, ΕΕ. 304, Πίν. 34α. β) *Ἐρράγη ἄβυσσος*, ΕΕ. 311, Πίν. 39α.

¹⁴⁵ Δεν αναγράφεται μόνο στο χφ. **O**.

Από τους συνοπτικούς πίνακες 1 και 2 προκύπτει ότι στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια μαρτυρείται η πρώτη συστηματική προσπάθεια σύμπτυξης του αριθμού των Ακολουθιών και η διαμόρφωση ενός καθορισμένου ρεπερτορίου. Πράγματι, ο αριθμός των Ακολουθιών του Βαρέος ήχου είναι κατά το ήμισυ μικρότερος σε σχέση με εκείνον που αντιστοιχεί στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια. Διακρίνεται για πρώτη φορά, ένα συστηματοποιημένο και καθορισμένο ρεπερτόριο, με απόλυτη σχεδόν ομοιομέρεια. Το ομοιομερές ρεπερτόριο που καθορίστηκε τον 11^ο ή 12^ο αιώνα διατηρήθηκε μέχρι τη σύνταξη του χφ. G, το έτος 1281. Οι λόγοι που οδήγησαν στη συστηματοποίηση του ρεπερτορίου των Ειρμολογίων δεν είναι γνωστοί, όπως επίσης δεν είναι γνωστός τόσο ο δημιουργός ή οι δημιουργοί αυτής της συστηματοποίησης, όσο και η ταυτότητα του αυτόγραφου ή αρχέτυπου χειρογράφου από το οποίο προήλθε η υπόλοιπη σωζόμενη χειρόγραφη παράδοση. Μπορούμε όμως να συνηγορήσουμε υπέρ της θέσης του Σεβασμιωτάτου Λεοντοπόλεως Σωφρόνιου Ευστρατιάδη, ο οποίος υποστήριζε ότι «Ὁ ὕμνολογικὸς πλοῦτος, διὰ τῶν αἰώνων ὑπερπληθυνθεὶς, δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποτελέσει μέρος τῆς θείας λατρείας ἐν τῷ συνόλῳ δι' ἔλλειψιν χρόνου καὶ χώρου. Ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἑορτῇ, δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ, ἢ μνήμῃ ἁγίου ἐποιοῦντο τόσοι Κανόνες ἐπὶ νέων Εἰρμῶν, ὅσοι καὶ ποιηταὶ ἦσαν. Διὰ τῶν τυπικῶν διατάξεων τῶν ἐπὶ μέρους ἐκκλησιῶν καὶ μονῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν Κανόνων περιορίσθη εἰς ἓνα, δύο ἢ τὸ πολὺν τρεῖς καθ' ἡμέραν κατὰ ἀρέσκειαν καὶ ἐκλογὴν, τῶν ἄλλων κατὰ συνέπειαν παραμερισθέντων καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἀγνοηθέντων, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ οἱ Εἰρμοὶ τούτων»¹⁴⁶. Δε γνωρίζουμε όμως τη χρονική περίοδο κατά την οποία επιτεύχθηκε ο περιορισμός του αριθμού των Κανόνων και κατά συνέπεια των ειρμών από τις τυπικές διατάξεις των Εκκλησιῶν και των Μονῶν. Κατά τον Egon Wellesz η δημιουργική πορεία της βυζαντινῆς ὑμνογραφίας κορυφώθηκε τον 11^ο αἰ., περίοδο κατά την οποία απαγορεύθηκε από τις εκκλησιαστικές αρχές η εισαγωγή νέων ὕμνων στο ὑμνογραφικό *corpus* της Ανατολικῆς Ορθόδοξης Εκκλησίας¹⁴⁷. Η ενέργεια αυτή

¹⁴⁶ Βλ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ Σ., *Ειρμολόγιον*, σ. β'.

¹⁴⁷ Βλ. WELLESZ Egon, *A History of Byzantine Music and Hymnography*, Clarendon Press, Oxford 1961², σ. 157.

μαρτυρεί την υπερπληθώρα ύμνων και ειδικότερα Κανόνων. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο δράσης της Ορθόδοξης Εκκλησίας, που αντικατοπτρίζεται στις τυπικές διατάξεις των Εκκλησιών και των Μονών, εντάχθηκε η προσπάθεια συρρίκνωσης του ειρμολογικού περιεχομένου, η οποία εκδηλώθηκε, όπως διαπιστώνουμε από τα σωζόμενα Ειρμολόγια, το 12^ο αι. Τη χρονική αυτή περίοδο παρατηρούνται δύο προσπάθειες, που στόχευαν στη μείωση του ειρμολογικού περιεχομένου. Η πρώτη αντικατοπτρίζεται στο χφ. Λαύρα Γ. 9 (**La**), η οποία απέτυχε τη συγκεκριμένη περίοδο πιθανόν εξαιτίας της δραστηκής μείωσης του περιεχομένου που παρατηρήθηκε σ' αυτό. Το περιεχόμενο του χφ. **La** υιοθετήθηκε δύο περίπου αιώνες αργότερα. Η δεύτερη προσπάθεια, που προέβλεπε τη συστηματοποίηση του Ειρμολογίου με καθορισμένο περιεχόμενο, υιοθετήθηκε μέχρι το 1281 οπότε συντάχθηκε το Ειρμολόγιο **G**. Επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον μας αποκλειστικά στη σύνταξη του περιεχομένου του Βαρέος ήχου διαπιστώνουμε ότι τα συστηματοποιημένα Ειρμολόγια μαρτυρούν μια κοινή χειρόγραφη παράδοση.

Ανομοιομερή σύντομα Ειρμολόγια

Η δομή ορισμένων Ακολουθιών που περιέχονται στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια *AkO*, διαφοροποιείται ριζικά σε σχέση με τη δομή που διέπει τις ομότιτλες Ακολουθίες στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια. Η διαφοροποίηση οφείλεται στους ειρμούς που συνθέτουν ορισμένες Ακολουθίες. Οι ειρμοί αυτοί στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια ανήκαν σε διαφορετικές Ακολουθίες. Εδώ παρατηρείται ένας διαμελισμός της αρχικής δομής των Ακολουθιών. Το ίδιο φαινόμενο συναντάται και στα *ανομοιομερή σύντομα* μικτά Ειρμολόγια και ειδικότερα στο περιεχόμενο που δομείται κατά σειρά Ακολουθιών (*AkO*). Στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια *OdO* καταλύθηκε η δομή της Ακολουθίας και αντικαταστάθηκε από εκείνη της Ωδής.

α) Ανομοιομερή σύντομα Ειρμολόγια *AkO*

Στην τυπολογία αυτή ανήκουν έντεκα χειρόγραφα. Για το κάθε χειρόγραφο αναφέρουμε:

- τον αριθμό των Ακολουθιών που περιέχονται σ' αυτό·
- τον αριθμό των ολοκληρωμένων ειρμών από τους οποίους αποτελούνται οι Ακολουθίες·
- το *incipit* του ειρμού της πρώτης ωδής της κάθε Ακολουθίας και ο αριθμός του φύλλου του χειρογράφου στο οποίο περιέχεται·
- ποιες Ακολουθίες έχουν την ίδια δομή με τις ομότιτλές τους που περιέχονται στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια· στην περίπτωση αυτή αναγράφεται ο αντίστοιχος αριθμός του ΕΕ., καθώς επίσης και ο αριθμός του αναλυτικού πίνακα.

Ι. Χφ. La

α) Περιέχονται έξι Ακολουθίες, οι οποίες αποτελούνται από 51 ολοκληρωμένους ειρμούς:

A/A Incipit Ακολουθιών

1. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	φ. 72r	ΕΕ. 280	Πίν. 1α
2. <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	φ. 73r	ΕΕ. -	
3. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι</i>	φ. 73v	ΕΕ. -	
4. <i>Τῷ βυθίσαντι Θεῷ</i>	φ. 74r	ΕΕ. 289	Πίν. 10α
5. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ</i>	φ. 74v	ΕΕ. -	
6. <i>Πόντῳ ἐκάλυψε</i>	φ. 75v	ΕΕ. 286	Πίν. 7α

Ἡ δομὴ των Ακολουθιών *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, *Τῷ βυθίσαντι Θεῷ* και *Πόντῳ ἐκάλυψε* εἶναι ὅμοια με εκείνη των ανομοιομερῶν πλήρων Ειρμολογίων¹⁴⁸. Οι λοιπές Ακολουθίες αποτελούνται από ειρμούς, οι οποίοι στα ανομοιομερή πλήρη Ειρμολόγια ανήκουν σε διαφορετικές Ακολουθίες¹⁴⁹.

Στο τέλος του περιεχομένου του Βαρέος ἤχου (φ. 76v) αναγράφονται, χωρίς την τήρηση της καθορισμένης σειράς, δύο συμπληρωματικοί ειρμοί: *Ἐστερεώθη τῇ πίστει*, ωδή γ', J.R. 2486 και *Σὲ τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν*, ωδή θ', J.R. 2590.

2. Χφ. D

Το περιεχόμενο του Βαρέος ἤχου διακρίνεται από τη διαφορετικὴ δομὴ του σε σχέση με τα ἄλλα Ειρμολόγια της ἴδιας κατηγορίας. Ἡ διαφορά του συνίσταται στην αναγραφή του *incipit* μεγάλου αριθμοῦ ἀνόμοιων και επαναλαμβανόμενων ειρμών.

α) Περιέχονται εννέα Ακολουθίες οι οποίες αποτελούνται από 35 ολοκληρωμένους ειρμούς:

A/A Incipit Ακολουθιών

1. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	φ. 25r	ΕΕ. -
2. <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	φ. 26v	ΕΕ. -

¹⁴⁸ Μόνη εξαίρεση αποτελεί η Ακολουθία *Τῷ βυθίσαντι Θεῷ*, της οποίας δεν σημειώνονται οι ειρμοί: *Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου* (J.R. 2556) της γ' ωδῆς και *Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας* (J.R. 2559) της στ'.

¹⁴⁹ Εξαίρεση αποτελεί η Ακολουθία *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ* της οποίας αναγράφονται δύο ειρμοί: *Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμα μου*, ωδή ε', φ. 73r. (J.R. 2541) και *Ὁ τῶν πατέρων*, ωδή ζ', φ. 73v. (J.R. 2543) και η Ακολουθία *Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι*, της οποίας αναγράφεται ο ειρμός *Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων*, ωδή στ', φ. 74r. (J.R. 2506).

A/A Incipit Ακολουθιών

3. <i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	φ. 28r	EE.	-
4. <i>Τῷ συντρίψαντι πολέμους</i>	φ. 29r	EE.	-
5. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	φ. 30v	<i>incipit</i>	
6. <i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	φ. 31r	<i>incipit</i>	
7. <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	φ. 31v	<i>incipit</i>	
8. <i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	φ. 31v	<i>incipit</i>	
9. <i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	φ. 32r	<i>incipit</i>	

Οι Ακολουθίες 1 έως 4 αποτελούνται από ολοκληρωμένους ειρμούς¹⁵⁰, οι οποίοι δεν είναι όμοιοι με εκείνους που συγκροτούν τις ομότιτλες Ακολουθίες στα ανομοιομερή πλήρη Ειρμολόγια. Οι Ακολουθίες 5 έως 9 αποτελούνται κατά κύριο λόγο από την αναγραφή των ποιητικών *incipit* των ειρμών.¹⁵¹

3. Χφ. Υ

α) Περιέχονται πέντε Ακολουθίες, οι οποίες αποτελούνται συνολικά από 55 ολοκληρωμένους ειρμούς:

A/A Incipit Ακολουθιών

1. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	φ. 78r	EE.	-
2. <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	φ. 79r	EE.	-
3. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι</i>	φ. 80r	EE.	-
4. <i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	φ. 82r	EE.	-
5. <i>Πόντῳ ἐκάλυψε</i>	φ. 83r	EE.	286

¹⁵⁰ Μοναδική εξαίρεση αποτελεί η τρίτη και η τέταρτη Ακολουθία, στις οποίες αντίστοιχα αναγράφεται το *incipit* ενός ειρμού: Στην Ακολουθία *Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ* αναγράφεται το *incipit* του ειρμού της στ' ωδῆς *Ὁ Ἰωάνης ἐκ κοιλίας*, φ. 28v, (J.R. 2514). Στην Ακολουθία *Τῷ συντρίψαντι πολέμους* αναγράφεται το *incipit* του ειρμού της ζ' ωδῆς *Τῶν ἐν καμίνῳ παιδῶν σου*, φ. 30r, (J.R. 2588).

¹⁵¹ Εξαίρεση αποτελεί η αναγραφή πέντε ολοκληρωμένων ειρμών: Στην πέμπτη επαναλαμβανόμενη Ακολουθία *Νεύσει σου πρὸς γεώδη* αναγράφονται: Ο ειρμός της ε' ωδῆς *Κύριε ὁ Θεός μου*, φ. 30v, (J.R. 2480) και ο ειρμός της θ' ωδῆς *Μήτηρ Θεοῦ*, φ. 31r, (J.R. 2501). Στην έβδομη Ακολουθία *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ* αναγράφεται ο ειρμός της ε' ωδῆς *Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμα μου*, φ. 31v, (J.R. 2541). Στην όγδοη Ακολουθία *Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ* αναγράφεται ο ειρμός της δ' ωδῆς *Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου*, φ. 31v, (J.R. 2540). Στην ένατη Ακολουθία *Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ* περιέχεται ο ειρμός της γ' ωδῆς *Στερέωμά μου γενεθ*, φ. 32r, (J.R. 2547).

Καμία από τις παραπάνω Ακολουθίες δεν αποτελείται εξ ολοκλήρου από ειρμούς όμοιους με εκείνους που συγκροτούν τις ομότιτλες Ακολουθίες στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια. Εξαίρεση αποτελεί η αναγραφή της Ακολουθίας *Πόντω ἐκάλυψε*, της οποίας όμως σημειώνονται μόνο τα *incipit* των ειρμών: *Ναυτιῶν τῷ σάλῳ*, ωδή στ', φ. 83v, (J.R. 2532), *Ἄφλεκτος πυρί*, ωδή η', φ. 83v, (J.R. 2534), *Μὴ τῆς φθορᾶς*, ωδή θ', φ. 83v (J.R. 2535), με την ένδειξη *προεγγραφή*. Οι παραπάνω ειρμοί συναντώνται ολοκληρωμένοι στις αντίστοιχες ωδές της Ακολουθίας *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*.

Χαρακτηριστικό της Ακολουθίας *Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι*, είναι ότι σε αυτήν αντιστοιχούν δύο ή περισσότεροι ειρμοί σε κάθε ωδή. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αποτελείται η Ακολουθία αυτή από είκοσι δύο διαφορετικούς ειρμούς.

Στο φ. 82r αναγράφεται ημιτελές και χωρίς σημειογραφία το ποιητικό κείμενο του ειρμού *Πρόσεχε οὐρανὲ* (J.R. 2555).

4. Xφ. Si1

α) Περιέχονται επτά Ακολουθίες, οι οποίες αποτελούνται από 59 ολοκληρωμένους ειρμούς:

A/A *Incipit* Ακολουθιών

1. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	φ. 145r	ΕΕ. 280	Πίν. 1α
2. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι</i>	φ. 147r	ΕΕ. -	
3. <i>Πόντω ἐκάλυψε</i>	φ. 148v	ΕΕ. 286	Πίν. 7α
4. <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	φ. 151r	ΕΕ. 287	Πίν. 8α
5. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι</i>	φ. 152v	ΕΕ. -	
6. <i>Τῷ συντρίψαντι πολέμους</i>	φ. 154r	ΕΕ. -	
7. <i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	φ. 155v	ΕΕ. -	

Οι τρεις από τις παραπάνω Ακολουθίες *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, *Πόντω ἐκάλυψε* και *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ* διακρίνονται από την ίδια δομή με τις ομότιτλές τους, οι οποίες αναγράφονται στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια.

5. Χφ. Si2

α) Περιέχονται πέντε Ακολουθίες, οι οποίες αποτελούνται από 40 ολοκληρωμένους ειρμούς:

A/A *Incipit* Ακολουθιών

1. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	φ. 79v	ΕΕ. 280	Πίν. 1α
2. <i>Πόντω ἐκάλυψε</i>	φ. 81r	ΕΕ. 286	Πίν. 7α
3. <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	φ. 82v	ΕΕ. 287	Πίν. 8α
4. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι</i>	φ. 83v	ΕΕ. -	
5. <i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	φ. 84v	ΕΕ. -	

Ὅπως και στο προηγούμενο Ειρμολόγιο έτσι και στο Si2, μόνο οι τρεις Ακολουθίες *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, *Πόντω ἐκάλυψε* και *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ* διακρίνονται από απόλυτη ομοιότητα αναφορικά με τη διάταξη των ειρμών τους, με τις ομότιτλες Ακολουθίες που περιέχονται στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια.

6. Χφ. Ca

α) Περιέχονται τέσσερις Ακολουθίες, οι οποίες αποτελούνται από 48 ολοκληρωμένους ειρμούς:

A/A *Incipit* Ακολουθιών

1. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	φ. 95r	ΕΕ. -
2. <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	φ. 97r	ΕΕ. -
3. <i>Τῷ συντρίψαντι πολέμους</i>	φ. 99v	ΕΕ. -
4. Αρχίζει από τον ειρμό της γ' ωδής: <i>Στερέωμά μου γενοῦ</i> , φ. 101v, ΕΕ. -		

Καμία από τις παραπάνω Ακολουθίες δεν αποτελείται εξ ολοκλήρου από ειρμούς όμοιους με εκείνους, που συγκροτούν τις ομότιτλες Ακολουθίες στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια.

Μετά το πέρας της αναγραφής του βασικού ρεπερτορίου του Βαρέος ήχου αναγράφονται στα φφ. 102v-104v, χωρίς την τήρηση της καθορισμένης σειράς, οι παρακάτω δεκατρείς ειρμοί διαφόρων ωδών:

A/A Incipit ειρμών

1. Ἐβόησα Κύριε	φ. 102v	J.R. 2481
2. Τῶν ἐν καμίνῳ	φ. 102v	J.R. 2588
3. Σὲ τὴν ἄχραντον	φ. 102v	J.R. 2562
4. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι	φ. 103r	J.R. 2546
5. Τὸν φοβερὸν τοῖς χερουβὶμ	φ. 103r	J.R. 2552
6. Τὰ δεσμὰ σου	φ. 103v	J.R. 2655
7. Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν	φ. 103v	J.R. 2579
8. Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ	φ. 104r	J.R. 2518
9. Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν	φ. 104r	J.R. 2496
10. Πρόσεχε οὐρανὲ	φ. 104r	J.R. 2564
11. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι	φ. 104v	J.R. 2573
12. Σὲ τὴν σκηνην τὴν ἁγίαν	φ. 104v	J.R. 2590
13. Νεύσει σου πρὸς γεώδη	φ. 104v	J.R. 2476

Στα φφ. 164r-v, αναγράφονται δύο ειρμοί:

Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου	φ. 164r	J.R. 2488/2557
Σὲ τὴν ἄχραντον	φ. 164v	J.R. 2562

Στα φφ. 166r-v, αναγράφονται τρεῖς ειρμοί:

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι	φ. 166r	J.R. 2546
Τὸν φοβερὸν τοῖς χερουβὶμ	φ. 166r	J.R. 2552
Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα	φ. 166v	J.R. 2545

Στα φφ. 188v-189v αναγράφονται πέντε ειρμοί που ἀνήκουν τὴν Ἀκολουθία τῆς Πεντηκοστῆς:

A/A Incipit ειρμών

1. Πόντῳ ἐκάλυψε	φ. 188v	J.R. 2526
2. Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν	φ. 188v	J.R. 2527
3. Κατανοῶν ὁ προφήτης	φ. 189r	J.R. 2529
4. Τὸ διὰ τὸν φόβον σου	φ. 189r	J.R. 2530

5. *Οί ἐν καμίνω τοῦ πυρός* φ. 189v J.R. 2533

7. Χφ. Ρb

α) Περιέχονται ἕξι Ακολουθίες οι οποίες αποτελούνται συνολικά από 58 ειρμούς.

A/A *Incipit* Ακολουθιών

1. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	φ. 112r	EE. -
2. <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	φ. 114v	EE. -
3. <i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	φ. 116v	EE. -
4. <i>Τῷ συντρίψαντι Θεῷ</i>	φ. 118r	EE. -
5. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι</i>	φ. 120r	EE. -
6. <i>Πόντῳ ἐκάλυψε</i>	φ. 124v	EE. 286

Εξαιρώντας την Ακολουθία *Πόντῳ ἐκάλυψε*, καμία από τις λοιπές Ακολουθίες δεν αποτελείται ἐξ ολοκλήρου από ειρμούς ὁμοίους με εκείνους που συγκροτοῦν τις ομότιτλες Ακολουθίες στα *ανομοιομερῆ πλήρη* Ειρμολόγια.

Η Ακολουθία *Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι* αποτελείται από 18 ειρμούς, διότι αντιστοιχοῦν περισσότεροι ειρμοί σε κάθε ὠδή.

Κατόπιν της αναγραφῆς του βασικοῦ περιεχομένου του Βαρέος ἤχου αναγράφεται στο φ. 127r ο ειρμός των μακαρισμῶν *Ὠραῖος ἦν καὶ καλός*¹⁵², EE. -

8. Χφ. Q

Η διάταξη του περιεχομένου του Βαρέος ἤχου εἶναι ὅμοια με εκείνη του προηγούμενου χφ. Περιέχονται και στο χφ. αυτό ἕξι Ακολουθίες, οι οποίες αποτελούνται συνολικά από 58 ειρμούς:

A/A *Incipit* Ακολουθιών

1. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	φ. 77v	EE. -
2. <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	φ. 79r	EE. -
3. <i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	φ. 80r	EE. -
4. <i>Τῷ συντρίψαντι Θεῷ</i>	φ. 81r	EE. -

5. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι	φ. 82r	EE. -
6. Πόντω ἐκάλυψε	φ. 84r	EE. 286

9. Χφ. Η-2

Περιέχονται επτά Ακολουθίες, οι οποίες αποτελούνται από 63 ολοκληρωμένους ειρμούς:

Α/Α *Incipit* Ακολουθιών

1. Νεύσει σου πρὸς γεώδη	φ. 105v	EE. -	
2. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι	φ. 107v	EE. -	
3. Πόντω ἐκάλυψε	φ. 109r	EE. -	
4. Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ	φ. 110v	EE. 287	Πίν. 8α
5. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι	φ. 111v	EE. -	
6. Τῷ συντρίψαντι πολέμους	φ. 112v	EE. -	
7. Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ	φ. 113v	EE. -	

Μόνο η Ακολουθία *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ* παρουσιάζει την ίδια δομή με την αντίστοιχὴ της που περιέχεται στα *ανομοιομερὴ πλήρη* Ειρμολόγια. Οι υπόλοιπες Ακολουθίες αποτελούνται από ειρμούς που ανήκουν σε διαφορετικές Ακολουθίες. Στο φ. 110r περιέχεται μόνο το κείμενο του ειρμού *Μήτηρ Σιών*, (J.R. 2693). Στο φ. 134r περιέχεται ο ειρμός των Μακαρισμῶν *Ὁραῖος ἦν καὶ καλός*, (J.R. -)¹⁵³.

10. Χφ. Η-4

Περιέχονται επτά Ακολουθίες, οι οποίες αποτελούνται από 60 ολοκληρωμένους ειρμούς:

Α/Α *Incipit* Ακολουθιών

1. Νεύσει σου πρὸς γεώδη	φ. 109v	EE. -
2. Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ	φ. 111v	EE. -
3. Τῷ συντρίψαντι πολέμους	φ. 112v	EE. -

¹⁵² Ο ειρμός αυτός αναγράφεται και στο χφ. Q, φ. 85v. Απαντάται επίσης στο χφ. Η, φ. 150v και στο χφ. G, φ. 295v[].

¹⁵³ Βλ. Πίνακα 41α, β, γ.

A/A Incipit Ακολουθιών

4. <i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	φ. 114r	EE.	-
5. <i>Πόντῳ ἐκάλυψε</i>	φ. 115v	EE. 286	Πίν. 7α
6. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι</i>	φ. 117r	EE.	-
7. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι</i> ¹⁵⁴	φ. 118v	EE.	-

Μόνο η Ακολουθία *Πόντῳ ἐκάλυψε* παρουσιάζει την ίδια δομή με την αντίστοιχὴ της, που περιέχεται στα *ανομοιομερῆ πλήρη* Ειρμολόγια. Οι υπόλοιπες Ακολουθίες αποτελούνται από ειρμούς, οι οποίοι ανήκουν σε διαφορετικές Ακολουθίες.

Στο φ. 113v αναγράφεται το ποιητικό κείμενο του ειρμού *Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας* (J.R. 2544), χωρίς σημειογραφία.

Στο φ. 116v αναγράφεται *Ναυτιῶν τῷ σάλῳ τῶν βιωτικῶν* πρόκειται για την αναγραφή των δύο αρχικῶν ποιητικῶν κώλων του ειρμού (J.R. 2532) που είναι παρασημασμένα. Είναι προφανές ὅτι ο αντιγραφέας μετά την αναγραφή της λέξης *βιωτικῶν* αντιλήφθηκε ὅτι ο ειρμός είχε ἤδη σημειωθεῖ στο φ. 110v και γι' αὐτό το λόγο διέκοψε απροσδόκητα την αντιγραφή του ειρμού. Το ἴδιο παρατηρεῖται στο φύλλο 116v ὅπου αναγράφεται παρασημασμένος ἀλλά ημιτελής ο ειρμός *Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσα βάτος Θεὸν ἐγνώρι(σε)*. Ολοκληρωμένος ο ειρμός είχε ἤδη αναγραφεί στο φ. 112r¹⁵⁵, (J.R. 2534).

Μετά το πέρας του βασικῶν περιεχομένου του Βαρέος ἤχου, αναγράφονται στο φ. 120r δύο ομότιτλοι ειρμοὶ *Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι*, (J.R. 2748 και 2757).

11. Χφ. F

Περιέχονται επτά Ακολουθίες, οι οποίες αποτελούνται ἀπὸ 59 ολοκληρωμένους ειρμούς:

A/A Incipit Ακολουθιών

1. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	φ. 103r	EE.	-

¹⁵⁴ Βλ. Παρατηρήσεις χφ. Υ.

¹⁵⁵ Είναι πολύ πιθανόν η σύνταξη του χφ. να στηριζόταν σε ένα Ειρμολόγιο, το οποίο δεν περιέχεται στην παρούσα συλλογή, ὅπου οι δύο ειρμοὶ να επαναλαμβάνονταν ολοκληρωμένοι. Θα ἦταν αναμενόμενο ο αντιγραφέας να σημείωνε ἀντὶ της επανάληψης του ειρμού, την καθιερωμένη ἐνδειξὴ *προεγγραφή*.

Α/Α Incipit Ακολουθιών

2. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι	φ. 105r	ΕΕ. -	
3. Πόντω ἐκάλυψε	φ. 106v	ΕΕ. 286	Πίν. 7α
4. Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ	φ. 107v	ΕΕ. 287	Πίν. 8α
5. Άσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι ¹⁵⁶	φ. 109r	ΕΕ. -	
6. Τῷ συντρίψαντι πολέμους	φ. 110r	ΕΕ. -	
7. Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ	φ. 111r	ΕΕ. -	

Οι Ακολουθίες *Πόντω ἐκάλυψε* και *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ* παρουσιάζουν την ίδια δομή με τις αντίστοιχές τους, που περιέχονται στα *ανομοιομερή πλήρη Ειρμολόγια*¹⁵⁷.

β) Ανομοιομερή σύντομα Ειρμολόγια *OdO*

Σ' αυτή την τυπολογία ανήκουν τρία χειρόγραφα. Για κάθε χειρόγραφο αναγράφεται:

- ο αριθμός των ωδών και ο αντίστοιχος αριθμός των ολοκληρωμένων ειρμών που τις αποτελούν·
- το *incipit* του πρώτου και του τελευταίου ειρμού της κάθε ωδής·
- ο αριθμός του φύλλου του χειρογράφου στο οποίο περιέχεται το αντίστοιχο *incipit*·
- ο αντίστοιχος αριθμός του ειρμού που δόθηκε από τον Jørgen Raasted (J.R.).

1. Χφ. Si3

Αναγράφονται εννέα ωδές, οι οποίες αποτελούνται από 65 ολοκληρωμένους ειρμούς.

¹⁵⁶ Η Ακολουθία αυτή έχει το ίδιο χαρακτηριστικό με την αντίστοιχή της που περιέχεται στο χφ. Υ. Βλ. σ. 184.

¹⁵⁷ Η Ακολουθία *Πόντω ἐκάλυψε* δεν αναγράφεται ολοκληρωμένη. Οι ειρμοί: *Άφλεκτος πυρὶ της ωδῆς η'* και *Μὴ τῆς φθοράς της ωδῆς θ'* που παραλείπονται περιέχονται στην Ακολουθία *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, φφ. 104r-104v.

Ωδή α΄

Από *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, φ. 102v, (J.R. 2476), ἕως *Μωσαϊκὴ ράβδος*, φ. 104r, (J.R. 2494).

Ωδή β΄

Από *Πρόσεχε οὐρανέ*, φ. 104r, (J.R. 2555), ἕως *Πρόσεχε οὐρανέ*, φ. 105r, (J.R. 2564).

Ωδή γ΄

Από *Ὁ κατ' ἀρχάς*, φ. 105r, (J.R. 2477) ἕως *Στερέωμά μου γενοῦ*, φ. 106v, (J.R. 2547).

Ωδή δ΄

Από *Ὁ πατρικοὺς κόλπους*, φ. 106v, (J.R. 2478), ἕως *Τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας σου*, φ. 108r, (J.R. 2575).

Ωδή ε΄

Από *Νὺξ ἀφεγγής*, φ. 108r, (J.R. 2479), ἕως *Ἡ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ*, φ. 110r, (J.R. 2521).

Ωδή στ΄

Από *Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας*, φ. 110r, (J.R. 2514/2559) ἕως *Ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες*, φ. 111r, (J.R. 2498).

Ωδή ζ΄

Από *Κάμινον παῖδες*, φ. 111v, (J.R. 2482), ἕως *Παῖδες τρεῖς θεοσεβεῖς*, φ. 112v, (J.R. 2762).

Ωδή η΄

Από *Ἄφλεκτος πυρί*, φ. 113r, (J.R. 2534), ἕως *Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργόν*, φ. 114v, (J.R. 2579).

Ωδή θ´

Από *Μὴ τῆς φθορᾶς*, φ. 114v, (J.R. 2535), ἕως *Χαῖρε νύμφη φαεινή*, φ. 116v, (J.R. 2517).

Ο αντιγραφῆας παραδίδει τονισμένο το ποιητικό κείμενο ἐπτά εἰρμών, χωρίς σημειογραφία.

Πρόκειται για τους εἰρμούς:

<i>Μωσαϊκὴ ράβδος</i>	φ. 104r	J.R. 2494
<i>Πρόσεχε οὐρανὸν</i>	φ. 105r	J.R. 2564
<i>Στερέωμά μου γενοῦ</i>	φ. 106v	J.R. 2636
<i>Ἡ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ</i>	φ. 110r	J.R. 2521
<i>Παῖδες τρεῖς θεοσεβεῖς</i>	φ. 112v	J.R. 2762
<i>Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν</i>	φ. 114v	J.R. 2579
<i>Χαῖρε νύμφη φαεινή</i>	φ. 116v	J.R. 2517

2. **Χφ. Sa**

Αναγράφονται ἐννέα ᾠδές, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦνται ἀπὸ 79 ολοκληρωμένους εἰρμούς.

Ωδή α´

Απὸ *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, φ. 174r, (J.R. 2476), ἕως *Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως*, φ. 176r-v, (J.R. 2659).

Ωδή β´

Απὸ *Ὁ λαὸς προσέχετε*, φ. 176v, (J.R. 2537), ἕως *Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι*, φ. 179v, (J.R. 2573).

Ωδή γ´

Απὸ *Ὁ κατ' ἀρχάς*, φ. 179v, (J.R. 2477), ἕως *Στερέωμά μου γενοῦ*, φ. 180v, (J.R. 2547).

Ωδή δ΄

Από *Ὁ πατρικοὺς κόλλους*, φ.181r. (J.R. 2478), έως *Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου*, φ. 182r. (J.R. 2540).

Ωδή ε΄

Από *Νύξ ἀφεγγής*, φ. 182r. (J.R. 2479), έως *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες*, φ. 184r. (J.R. 2620).

Ωδή στ΄

Από *Ναυτιῶν τῷ σάλῳ*¹⁵⁸, φ. 184r. (J.R. 2532), έως *Τὰ δεσμὰ σου*, φ. 185r. (J.R. 2655).

Ωδή ζ΄

Από *Κάμινον παῖδες*, φ. 185r. (J.R. 2482), έως *Ἐν μέσῳ καμίνου*, φ. 186v. (J.R. 2515).

Ωδή η΄

Από *Ἄφλεκτος πυρί*, φ. 186v. (J.R. 2534), έως *Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας*, φ. 188r. (J.R. 2544).

Ωδή θ΄

Από *Μὴ τῆς φθορᾶς*, φ. 188v. (J.R. 2535), έως *Χαῖρε νύμφη φαιινή*, φ. 190r. (J.R. 2517).

3. Χφ. Si

Αναγράφονται εννέα ᾠδές, οι οποίες αποτελούνται από 43 ολοκληρωμένους ειρμούς.

¹⁵⁸ Μεταγενέστερο χέρι σημείωσε στην κάτω ὠα του φύλλου, τονισμένο και ὄχι παρασημασμένο, τον ειρμό της στ΄ ᾠδῆς *Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας*, (J.R. 2514/2559).

Ωδή α΄

Από *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, φ. 125r, (J.R. 2476), ἕως *Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ*¹⁵⁹, φ. 126v, (J.R. 2554).

Ωδή γ΄

Από *Ἐστερεώθη τῇ πίστει*, φ. 127r, (J.R. 2486), ἕως *Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ*, φ. 128r, (J.R. 2539).

Ωδή δ΄

Από *Ὁ πατρικοὺς κόλπους*, φ. 128v, (J.R. 2478), ἕως *Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν*, φ. 129v, (J.R. 2496/2520).

Ωδή ε΄

Από *Νύξ ἀφεγγής*, φ. 130r, (J.R. 2479), ἕως *Διασκεδάσας τὴν νύκτα*, φ. 132r, (J.R. 2567).

Ωδή στ΄

Από *Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας*, φ. 132r, (J.R. 2514/2559), ἕως *Βυθῷ ἀμαρτημάτων*, φ. 133r, (J.R. 2568)

Ωδή ζ΄

Από *Κάμινον παῖδες*, φ. 133r, (J.R. 2482), ἕως *Κάμινον καιομένην*, φ. 134r, (J.R. 2560).

Ωδή η΄

Από *Ἄφλεκτος πυρί*, (J.R. 2534), φ. 134r, ἕως *Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας*, J.R. 2544, φ. 135r.

¹⁵⁹ Αντί *Τῷ βυθίσαντι Θεῷ*.

Ωδή θ´

Από *Μὴ τῆς φθοράς*, φ. 135v, (J.R. 2535), ἕως *Ἀσπόρου τόκου*, φ. 137r, (J.R. 2571).

γ) *Ανομοιομερὴ σύντομα μικτὰ Εἰρμολόγια AkO + OdO*

1. **Χφ. V**

α) Περιέχονται συνολικά 80 ολοκληρωμένοι ειρμοί από τους οποίους οι αρχικοί 72 δομούνται κατά σειρά ωδών (φφ. 95v-104r).

Ωδή α´

Από *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, φ. 95v, (J.R. 2476), ἕως *Τῷ βυθίσαντι Θεῷ*, φ. 96v, (J.R. 2554).

Ωδή β´

Ἵδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, φ. 96v, (J.R. 2538).

Ωδή γ´

Από *Ὁ κατ´ ἀρχάς*, φ. 96v, (J.R. 2477), ἕως *Στερέωσόν με Κύριε*, φ. 97v, (J.R. 2511).

Ωδή δ´

Από *Ὁ πατρικοὺς κόλπους*, φ. 97v, (J.R. 2478), ἕως *Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου*, φ. 98r, (J.R. 2540).

Ωδή ε´

Από *Νύξ ἀφεγγής*, φ. 98v, (J.R. 2479), ἕως *Ὁρθρίζοντες ὑμνοῦμεν σε*, φ. 99r-v, (J.R. 2505/2724).

Ωδή στ´

Από *Ἐβόησα Κύριε*, φ. 99v, (J.R. 2481), έως *Ἦς τὸν προφήτην*, φ. 100r, (J.R. 2522).

Ωδή ζ´

Από *Κάμινον παῖδες*, φ. 100v, (J.R. 2482), έως *Ὁ τὴν κάμινον σβέσας*, φ. 101r, (J.R. 2578).

Ωδή η´

Από *Τὸν ὄντως ὄντα Θεόν*, φ. 101r, (J.R. 2483), έως *Κάμινον δροσοβόλον*, φ. 102v, (J.R. 2516).

Ωδή θ´

Από *Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον*, φ. 102v, (J.R. 2484), έως *Χαῖρε νύμφη φαιινή*, φ. 104r, (J.R. 2517).

Ἡ Ακολουθία Πόντω *ἐκάλυψε* φέροντας την ένδειξη: *Καταβασία εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοστήν*, αναγράφεται ολοκληρωμένη (φφ. 104r-105r) και με όμοια δομή με την ομότιτλή της που περιέχεται στα *ανομοιομερή πλήρη Ειρμολόγια*.

2. Χφ. Ρc

α) Περιέχονται συνολικά 82 ολοκληρωμένοι ειρμοί, από τους οποίους οι αρχικοί 74 δομούνται κατά σειρά ωδών (φφ. 150v-154r).

Ωδή α´

Από *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, φ. 150v, (J.R. 2476), έως *Τῷ βυθίσαντι Θεῷ*, φ. 151r, (J.R. 2554).

Ωδή β´

Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, φ. 151r, (J.R. 2538).

Ωδή γ'

Από *Ὁ κατ' ἀρχάς*, φ. 151r. (J.R. 2477), έως *Στερέωσόν με Κύριε*, φ. 151r-v. (J.R. 2511).

Ωδή δ'

Από *Ὁ πατρικοὺς κόλπους*, φ. 151v. (J.R. 2478), έως *Εἰσακήκοα τὴν ἀκοίην σου*, φ. 151v. (J.R. 2540).

Ωδή ε'

Από *Νύξ ἀφεγγής*, φ. 151v. (J.R. 2479), έως *Ὁρθρίζοντες ὑμνοῦμεν σε*, φ. 152r. (J.R. 2505/2724).

Ωδή στ'

Από *Ἐβόησα Κύριε*, φ. 152r. (J.R. 2481), έως *Ὡς τὸν προφήτην*, φ. 152v. (J.R. 2522).

Ωδή ζ'

Από *Κάμινον παῖδες*, φ. 152v. (J.R. 2482), έως *Ὁ τὴν κάμινον σβέσας*, φ. 152v. (J.R. 2578).

Ωδή η'

Από *Τὸν ὄντως ὄντα Θεόν*, φ. 153r. (J.R. 2483), έως *Κάμινον δροσοβόλον*, φ. 153v. (J.R. 2516).

Ωδή θ'

Από *Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον*, φ. 153v. (J.R. 2484), έως *Χαῖρε νύμφη φαιινή*, φ. 153v. (J.R. 2517).

Ἡ Ακολουθία Πόντω ἐκάλυψε φέροντας τὴν ἐνδειξη: *Καταβασία εἰς τὴν Ν.* περιέχεται ολοκληρωμένη (φφ. 154r-154v) καὶ με ὅμοια δομὴ με τὴν ομότιτλή της, που συναντάται στα *ανομοιομερῆ πλήρη* Εἰρμολόγια.

Το μόνο στοιχείο που διαφοροποιεί το περιεχόμενο του Ειρμολογίου **Pe** από το προηγούμενο **V**, είναι ότι στο πρώτο περιέχονται δύο επιπλέον ειρμοί. Πρόκειται για τους ειρμούς της ζ' ωδής *Κάμινον καιομένην*, φ. 152v. (J.R. 2560) και *Τῶν ἐν καμίνῳ*, φ. 152v. (J.R. 2588).

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἐξέταση τοῦ περιεχομένου ὅλων τῶν ἀνομοιομερῶν σύντομων Εἰρμολογίων διαπιστώνουμε τὰ εξῆς:

α) Ὑπάρχουν ολοκληρωμένες Ἀκολουθίες που περιέχονται σε διάφορα Εἰρμολόγια:

- μια ολοκληρωμένη Ἀκολουθία περιέχεται στα Εἰρμολόγια **V, Pe**.
- τέσσερις ολοκληρωμένες Ἀκολουθίες περιέχονται στα Εἰρμολόγια **D, Ca**.
- πέντε ολοκληρωμένες Ἀκολουθίες περιέχονται στα Εἰρμολόγια **Y, Si2**.
- ἕξι ολοκληρωμένες Ἀκολουθίες περιέχονται στα Εἰρμολόγια **La, Pb, Q**.
- επτά ολοκληρωμένες Ἀκολουθίες περιέχονται στα Εἰρμολόγια **Si1, H-2, F, H-4**.

β) Αναγράφονται οκτώ διαφορετικές Ἀκολουθίες:

A/A *Incipit* Ἀκολουθιών

1. <i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	EE. 280
2. <i>Πόντῳ ἐκάλυψε</i>	EE. 286
3. <i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	EE. 287
4. <i>Τῷ βυθίσαντι Θεῷ</i>	EE. 289
5. <i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	EE. -
6. <i>Τῷ συντρίψαντι πολέμους</i>	EE. -
7. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι</i>	EE. -
8. <i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ</i>	EE. -

Ἡ δομὴ μόνο τῶν τεσσάρων πρώτων Ἀκολουθιῶν εἶναι ὅμοια με ἐκείνη τῶν ομότιτλῶν τους, που περιέχονται στα ἀνομοιομερῆ πλήρη Εἰρμολόγια. Θα πρέπει ἐδῶ ὅμως να παρατηρήσουμε ὅτι ἡ δομὴ τῆς Ἀκολουθίας *Νεύσει σου πρὸς γεώδη* παρουσιάζει μια ἰδιαιτερότητα ἡ ὁποία οφείλεται στους ειρμούς που τὴν ἀποτελοῦν. Ἐνῶ στα ἀνομοιομερῆ σύντομα (*AkO*) Εἰρμολόγια **La**, (φφ. 72r-73r), **Si1**, (φφ. 145r-146v), **Si2**, (φφ. 79v-80v) καὶ στα μικτά **V, Pe**, περιέχεται ἡ

Ακολουθία *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, έχοντας την ίδια εσωτερική δομή με εκείνη που περιέχεται στα *ανομοιομερή πλήρη και ομοιομερή Ειρμολόγια*¹⁶⁰, στα υπόλοιπα χφφ. η δομή αυτή διαταράσσεται. Ως ειρμός της στ', της η' και της θ' ωδής της Ακολουθίας σημειώνεται πλέον ο αντίστοιχος ειρμός της Ακολουθίας *Πόντω ἐκάλυψε*.

Πρότερη δομή	Ωδή	Ύστερη δομή ¹⁶¹
<i>Incipit ειρμών</i>		<i>Incipit ειρμών</i>
<i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	α'	<i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>
<i>Ὁ κατ' ἀρχὰς</i>	γ'	<i>Ὁ κατ' ἀρχὰς</i>
<i>Ὁ πατρικοὺς κόλπους</i>	δ'	<i>Ὁ πατρικοὺς κόλπους</i>
<i>Νὺξ ἀφεγγῆς</i>	ε'	<i>Νὺξ ἀφεγγῆς</i>
<i>Ἐβόησα Κύριε</i>	στ'	<i>Ναυτιῶν τῷ σάλῳ</i>
<i>Κάμινον παῖδες</i>	ζ'	<i>Κάμινον παῖδες</i>
<i>Τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν</i>	η'	<i>Ἄφλεκτος πυρὶ</i>
<i>Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον</i>	θ'	<i>Μὴ τῆς φθορᾶς</i>

Η Ακολουθία *Πόντω ἐκάλυψε* περιέχεται ολοκληρωμένη στα Ειρμολόγια **La**, (φφ. 75v-76v), **Y**, (φφ. 83r-83v), **Si1**, (φφ. 148v-150v), **Si2**, (φφ. 81r-82r), **Pb**, (φφ. 124v-126v), **Q**, (φφ. 84r-85r), **V**, (φφ. 104r-105r), **Pe**, (φφ. 154r-154v).

Η Ακολουθία *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ* περιέχεται στα Ειρμολόγια **Si1**, (φφ. 151r-152r), **Si2**, (φφ. 82v-83r), **H-2**, (φφ. 110v-111r), **F**, (φφ. 107v-109r).

Η Ακολουθία *Τῷ βυθίσαντι Θεῷ* περιέχεται στο Ειρμολόγιο **La**, (φφ. 73r-74v).

Οι υπόλοιπες τέσσερις Ακολουθίες: α) *Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ*, β) *Τῷ συντρίψαντι πολέμους*, γ) *Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι*, δ) *Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ*, αποτελούνται από ειρμούς, που στα *ανομοιομερή πλήρη Ειρμολόγια* ανήκουν σε διαφορετικές Ακολουθίες.

¹⁶⁰ Στα μικτά Ειρμολόγια η Ακολουθία *Νεύσει σου πρὸς γεώδη* σχηματίζεται από τον πρώτο ειρμό της κάθε ωδής που βαίνει κατά σειρά.

γ) Ορισμένα χειρόγραφα διακρίνονται από όμοιο περιεχόμενο:

- Το περιεχόμενο του χφ. **Pb**, είναι όμοιο με εκείνο του χφ. **Q**.
- Το περιεχόμενο του χφ. **V**, είναι όμοιο με εκείνο του χφ. **Pc**.

Δεν είναι δυνατόν όμως να διαπιστώσουμε πιο Ειρμολόγιο υπήρξε πρωτότυπο και ποιο αντίγραφο.

¹⁰¹ Η ύστερη δομή επικράτησε στη χειρόγραφη και έντυπη παράδοση. Βλ. Παρακλητική του 15^{ου} αι. χφ. Ιβήρων 1629, φφ. 227r-230r και *Παρακλητική*, Φως, Αθήνα 1994, σ. 355-360.

Ανασύνθεση των διαμελισμένων Ακολουθιών

Στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια, μόνο τέσσερις Ακολουθίες έχουν όμοια διάρθρωση με εκείνες που περιέχονται στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια. Οι υπόλοιπες διαρθρώνονται από ειρμούς που αποτελούν συστατικά στοιχεία διαφόρων Ακολουθιών. Αυτό άλλωστε είναι το κύριο χαρακτηριστικό των Ειρμολογίων αυτών. Οι Ακολουθίες τους αποτελούνται από ειρμούς οι οποίοι σε προγενέστερα Ειρμολόγια ανήκαν σε διαφορετικές Ακολουθίες.

Ο διαμελισμός των Ακολουθιών ή ο διασκορπισμός των ειρμών στην τυπολογία αυτή των Ειρμολογίων είναι γενικευμένος. Δε γνωρίζουμε για ποιο λόγο πραγματοποιήθηκε αυτός ο διαμελισμός. Έχοντας ως σημείο αναφοράς την πρωτογενή δομή των Ακολουθιών που συνίσταται από συγκεκριμένους ειρμούς και αποτυπώνεται στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια, επανεντάξαμε τους διασκορπισμένους ειρμούς στις αρχικές τους Ακολουθίες. Αυτό το πετύχαμε παρατηρώντας τα τρία συστήματα των αναλυτικών πινάκων (1α – 41γ), όπου περιέχεται η πρωτογενής δομή των Ακολουθιών στη στήλη: Incipit ειρμών. Στο δεύτερο και στο τρίτο σύστημα (π.χ. 1β-γ, 2β-γ, κλπ.), διακρίνονται όσοι ειρμοί περιέχονται στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια. Έτσι έγινε δυνατόν να εντοπίσουμε τους διασκορπισμένους ειρμούς και να τους εντάξουμε στις αρχικές Ακολουθίες στις οποίες ανήκαν. Ανασυνθέτοντας τις διαμελισμένες Ακολουθίες, διαπιστώσαμε ότι στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια οι 131 διαφορετικοί ειρμοί που περιέχονται σ' αυτά, ανήκουν στις παρακάτω 21 διαφορετικές Ακολουθίες. Πρέπει να σημειωθεί αρχικά, ότι το μεγαλύτερο μέρος του διασκορπισμένου ειρμολογικού ρεπερτορίου, στοιχειοθετεί: επτά ολοκληρωμένες Ακολουθίες (4, 12, 13, 15, 16, 20, 21), τρεις Ακολουθίες από τις οποίες λείπει ένας ειρμός (9, 11, 18), ενώ οι υπόλοιπες Ακολουθίες στοιχειοθετούνται από μικρότερο αριθμό ειρμών.

1. Στην Ακολουθία *Άρματα Φαραώ Κύριος*, ΕΕ. 293, Πίνακας 14α, ανήκει ο ειρμός:

Κύριε ό Θεός ήμῶν

ωδή ε'

J.R. 2594 Πίν. 14γ

2. Στην Ακολουθία Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ΕΕ. 290, Πίνακας 11α.

ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Πρόσεχε οὐρανὲ</i>	ωδή β´	J.R. 2564	Πίν. 11β, γ
<i>Διασκεδάσας τὴν νύκτα</i> ¹⁶²	ωδή ε´	J.R. 2567	Πίν. 11β, γ
<i>Βυθῶ ἀμαρτημάτων</i>	ωδή στ´	J.R. 2568	Πίν. 11β, γ
<i>Ἐν τῷ ναῶ</i>	ωδή ζ´	J.R. 2569	Πίν. 11β, γ
<i>Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν</i>	ωδή θ´	J.R. 2571	Πίν. 11β, γ

3. Στην Ακολουθία Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐνδόξως, ΕΕ. 284, Πίνακας 5α, ανήκουν

οι ειρμοί:

<i>Στερέωσόν με Κύριε</i> ¹⁶³	ωδή δ´	J.R. 2511	Πίν. 5γ
<i>Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας</i>	ωδή στ´	J.R. 2514	Πίν. 5β, γ
<i>Ἐν μέσῳ καμίνου</i>	ωδή ζ´	J.R. 2515	Πίν. 5γ
<i>Κάμινον δροσοβόλον</i>	ωδή η´	J.R. 2516	Πίν. 5γ
<i>Χαῖρε νύμφη φαινή</i>	ωδή θ´	J.R. 2517	Πίν. 5γ

4. Στην Ακολουθία Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι, ΕΕ. 288, Πίνακας 9α,

ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Στερέωμά μου γενοῦ</i>	ωδή γ´	J.R. 2547	Πίν. 9β, γ
<i>Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς</i> ¹⁶⁴	ωδή δ´	J.R. 2548	Πίν. 9β, γ
<i>Ἐπὶ τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων</i>	ωδή ε´	J.R. 2549	Πίν. 9β, γ
<i>Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων</i> ¹⁶⁵	ωδή στ´	J.R. 2550	Πίν. 9β
<i>Ὁ δι´ ἀγγέλου τοὺς παῖδας</i>	ωδή ζ´	J.R. 2551	Πίν. 9β, γ
<i>Τὸν φοβερόν τοῖς χερουβὶμ</i>	ωδή η´	J.R. 2552	Πίν. 9β, γ
<i>Μεγαλύνομεν πάντες</i>	ωδή θ´	J.R. 2553	Πίν. 9β, γ

¹⁶² Ανήκει επίσης στην Ακολουθία: *Τῷ συντρίψαντι πολέμους*, ΕΕ. 292, Πίν. 13α

¹⁶³ Ανήκει επίσης στην Ακολουθία: *Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως*, ΕΕ.-, Πίν. 23α.

¹⁶⁴ Ανήκει επίσης στην Ακολουθία: *Τῷ συντρίψαντι πολέμους*, ΕΕ. 292, Πίν. 13α.

5. Στην Ακολουθία *Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ*, ΕΕ. 283, Πίνακας 4α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Ὁρθρίζοντες ἰμνοῦμεν σε</i> ¹⁶⁶	ωδή ε΄	J.R. 2505	Πίν. 4β, γ
		2724	
<i>Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων</i>	ωδή στ΄	J.R. 2506	Πίν. 4β
<i>Σὲ τῶν ἐν καμίνῳ</i>	ωδή η΄	J.R. 2508	Πίν. 4γ
<i>Ἄφλεκτος βάτος πυρὶ</i>	ωδή θ΄	J.R. 2509	Πίν. 4γ

6. Στην Ακολουθία *Ἐγχθονίους ὁ Ἰσραὴλ*, ΕΕ. 307, Πίνακας 32α, ανήκει ο ειρμός:

<i>Νυκτί με ἀγλυωθέντα</i>	ωδή ε΄	J.R. 2716	Πίν. 32β, γ
----------------------------	--------	-----------	-------------

7. Στην Ακολουθία *Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν*, ΕΕ. 300, Πίνακας 21α, ανήκει ο ειρμός:

<i>Τὰ δεσμά σου</i> ¹⁶⁷	ωδή γ΄	J.R. 2655	Πίν. 21β, γ
------------------------------------	--------	-----------	-------------

8. Στην Ακολουθία *Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως*, ΕΕ. 301, Πίνακας 22α, ανήκει ο ειρμός:

<i>Ἴδετε ἴδετε</i> ¹⁶⁸	ωδή β΄	J.R. 2757	Πίν. 22β, γ
-----------------------------------	--------	-----------	-------------

9. Στην Ακολουθία *Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως*, ΕΕ. -, Πίνακας 23α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Ὅτι ὄνομα Κυρίου</i>	ωδή β΄	J.R. -	Πίν. 23γ
<i>Στερέωσόν με Κύριε</i>	ωδή γ΄	J.R. 2511	Πίν. 23γ
<i>Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν</i> ¹⁶⁹	ωδή δ΄	J.R. 2540	Πίν. 23β, γ

¹⁶⁵ Ανήκει επίσης στην Ακολουθία: *Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ*, ΕΕ. 283, Πίν. 4α.

¹⁶⁶ Ανήκει επίσης στις Ακολουθίες: *Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως*, ΕΕ.-, Πίν. 23α και *Τῷ ἐκ δουλείας*, ΕΕ. 308, Πίν. 26α.

¹⁶⁷ Ανήκει επίσης στην Ακολουθία: *Τῷ συντριψάντι πολέμους*, ΕΕ. 292, Πίν. 13α.

¹⁶⁸ Ανήκει επίσης στην Ακολουθία: *Τῷ γεώσαντι Θεῷ*, ΕΕ. 312, Πίν. 31α.

<i>Ὁρθρίζοντες ὑμνοῦμεν σε</i>	ωδή ε΄	J.R. 2505	Πίν. 23β, γ
<i>Τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου</i> ¹⁷⁰	ωδή στ΄	J.R. 2622	Πίν. 23β, γ
<i>Ὁ τὴν κάμινον σβέσας</i>	ωδή ζ΄	J.R. 2578	Πίν. 23β, γ
<i>Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας</i> ¹⁷¹	ωδή η΄	J.R. 2544	Πίν. 23β, γ

10. Στην Ακολουθία *Θάλασσαν εἰργάσω*, ΕΕ. 291, Πίνακας 12α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Ἴδετε ἴδετε</i>	ωδή β΄	J.R. 2573	Πίν. 12β.
<i>Τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας</i>	ωδή δ΄	J.R. 2575	Πίν. 12γ
<i>Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν</i>	ωδή η΄	J.R. 2579	Πίν. 12β, γ

11. Στην Ακολουθία *Μωσαϊκὴ ράβδος*, ΕΕ. 282, Πίνακας 3α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει</i>	ωδή γ΄	J.R. 2495	Πίν. 3γ
<i>Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν</i> ¹⁷²	ωδή δ΄	J.R. 2496	Πίν. 3β, γ
<i>Πρὸς σὲ ὀρθρίζω</i>	ωδή ε΄	J.R. 2497	Πίν. 3β, γ
<i>Ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες</i>	ωδή στ΄	J.R. 2498	Πίν. 3β, γ
<i>Τυρρανικὴν πρόσταξιν</i>	ωδή ζ΄	J.R. 2499	Πίν. 3γ
<i>Μήτηρ Θεοῦ</i>	ωδή θ΄	J.R. 2501	Πίν. 3β, γ

12. Στην Ακολουθία *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, ΕΕ. 280, Πίνακας 1α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Ὁ κατ' ἀρχὰς</i>	ωδή γ΄	J.R. 2477	Πίν. 1β, γ
<i>Ὁ πατρικοὺς κόλπους</i>	ωδή δ΄	J.R. 2478	Πίν. 1β, γ
<i>Νὺξ ἀφεγγῆς</i>	ωδή ε΄	J.R. 2479	Πίν. 1β, γ
<i>Κύριε ὁ Θεὸς μου</i>	ωδή ε΄	J.R. 2480	Πίν. 1β, γ
<i>Ἐβόησα Κύριε</i>	ωδή στ΄	J.R. 2481	Πίν. 1β, γ

¹⁶⁹ Ανήκει επίσης στις Ακολουθίες: *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ*, ΕΕ. 287, Πίν. 8α, *Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως*, ΕΕ. -, Πίν. 23α, *Τῷ ἐκ δουλείας*, ΕΕ. 308, Πίν. 26α.

¹⁷⁰ Ανήκει επίσης στις Ακολουθίες: *Τῷ συντριψάντι πολέμους*, ΕΕ. 292, Πίν. 13α, *Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν*, ΕΕ. 296, Πίν. 17α, *Δυνάμει τῆ σῆ Χριστέ*, ΕΕ. 309, Πίν. 27α.

¹⁷¹ Ανήκει επίσης στην Ακολουθία: *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ*, ΕΕ. 287, Πίν. 8α.

¹⁷² Ανήκει επίσης στην Ακολουθία: *Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ*, ΕΕ. 285, Πίν. 6α.

<i>Κάμινον παῖδες</i>	ωδή ζ´	J.R. 2482	Πίν. 1β, γ
<i>Τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν</i>	ωδή η´	J.R. 2482	Πίν. 1β, γ
<i>Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον</i>	ωδή θ´	J.R. 2484	Πίν. 1β, γ

13. Στην Ακολουθία *Πόντω ἐκάλυψε*, ΕΕ. 286, Πίνακας 7α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν</i>	ωδή γ´	J.R. 2527	Πίν. 7β, γ
<i>Κατανοῶν ὁ προφήτης</i>	ωδή δ´	J.R. 2529	Πίν. 7β, γ
<i>Τὸ διὰ τὸν φόβον σου</i>	ωδή ε´	J.R. 2530	Πίν. 7β, γ
<i>Ναυτιῶν τῷ σάλῳ</i>	ωδή στ´	J.R. 2532	Πίν. 7β, γ
<i>Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς</i>	ωδή ζ´	J.R. 2533	Πίν. 7β, γ
<i>Ἄφλεκτος πυρὶ</i>	ωδή η´	J.R. 2534	Πίν. 7β, γ
<i>Μὴ τῆς φθορᾶς</i>	ωδή θ´	J.R. 2535	Πίν. 7β, γ

14. Στην Ακολουθία *Σθένος ὑπεναντίων*, ΕΕ. 295, Πίνακας 16α, ανήκει ο ειρμός:

<i>Ἄβυσσος παθῶν¹⁷³</i>	ωδή στ´	J.R. 2612	Πίν. 16β
------------------------------------	---------	-----------	----------

15. Στην Ακολουθία *Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν*, ΕΕ. 296, Πίνακας 17α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Ὁ ἐξ ἀνάρχου πατρὸς</i>	ωδή γ´	J.R. 2618	Πίν. 17β, γ
<i>Εἰσακήκοα Κύριε</i>	ωδή δ´	J.R. 2619	Πίν. 17β, γ
<i>Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες</i>	ωδή ε´	J.R. 2620	Πίν. 17γ
<i>Τοῦ πλήθους τῶν παισμάτων</i>	ωδή στ´	J.R. 2622	Πίν. 17β, γ
<i>Ἐβόησα Κύριε¹⁷⁴</i>	ωδή στ´	J.R.: 2542	Πίν. 17β, γ
<i>Τῶν χειρουβὶμ ἠνίοχε</i>	ωδή ζ´	J.R. 2623	Πίν. 17γ
<i>Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα</i>	ωδή η´	J.R. 2624	Πίν. 17β

¹⁷³ Ανήκει επίσης στις Ακολουθίες: *Τῷ συντρίψαντι πολέμους*, ΕΕ. 292/2587, Πίν. 13α. *Τῷ πλώσαντι Θεῷ*, ΕΕ. 312/2761, Πίν. 31α.

¹⁷⁴ Ανήκει επίσης στην Ακολουθία: *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ*, ΕΕ. 287, Πίν. 8α

16. Στην Ακολουθία *Τῷ βυθίσαντι Θεῷ*, ΕΕ. 289, Πίνακας 10α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Πρόσεχε οὐρανὲ</i>	ωδὴ β´	J.R. 2555	Πίν. 10β
<i>Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου</i> ¹⁷⁵	ωδὴ γ´	J.R. 2556	Πίν. 10β, γ
<i>Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου</i>	ωδὴ δ´	J.R. 2557	Πίν. 10β, γ
<i>Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε</i>	ωδὴ ε´	J.R. 2558	Πίν. 10β, γ
<i>Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας</i>	ωδὴ στ´	J.R. 2559	Πίν. 10β, γ
<i>Κάμινον καιομένην</i>	ωδὴ ζ´	J.R. 2560	Πίν. 10β, γ
<i>Τὸν μόνον ἄναρχον</i>	ωδὴ η´	J.R. 2561	Πίν. 10β, γ
<i>Σὲ τὴν ἄχραντον</i>	ωδὴ θ´	J.R. 2562	Πίν. 10β, γ

17. Στην Ακολουθία *Τῷ γεώσαντι Θεῷ*, ΕΕ. 312, Πίνακας 31α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Ἴδετε ἴδετε</i>	ωδὴ β´	J.R. 2757	Πίν. 31β, γ
<i>Ἄβυσσος παθῶν</i> ¹⁷⁶	ωδὴ στ´	J.R. 2761	Πίν. 31β
<i>Παῖδες τρεῖς θεοσεβεῖς</i>	ωδὴ ζ´	J.R. 2762	Πίν. 31γ
<i>Ἐξ ὄρους λίθον</i>	ωδὴ θ´	J.R. 2764	Πίν. 31γ

18. Στην Ακολουθία *Τῷ ἐκ ρεῖθρων Ἐρυθρᾶς*, ΕΕ. 281, 2α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Ἐστερεώθη τῇ πίστει</i>	ωδὴ γ´	J.R. 2486	Πίν. 2β, γ
<i>Ἀκήκοα τὴν ἀκοὴν σου</i>	ωδὴ δ´	J.R. 2487	Πίν. 2β, γ
<i>Ἐβόησα Κύριε</i>	ωδὴ στ´	J.R. 2490	Πίν. 2γ
<i>Ἐν τῇ καμίνῳ ἤλεγξας</i>	ωδὴ ζ´	J.R. 2491	Πίν. 2γ
<i>Κάμινον πάλαι</i>	ωδὴ η´	J.R. 2492	Πίν. 2γ
<i>Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν</i>	ωδὴ θ´	J.R. 2493	Πίν. 2β, γ

¹⁷⁵ Ανήκει επίσης στην Ακολουθία: *Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ*, ΕΕ. 285, Πίν. 6α

¹⁷⁶ Ανήκει επίσης και στις Ακολουθίες: *Σθένος ὑπεναντίων*, ΕΕ. 295, Πίν. 16α και *Τῷ συντρίψαντι πολέμους*, ΕΕ. 292, Πίν. 13α

19. Στην Ακολουθία *Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ*, ΕΕ. 285, Πίν. 6α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου</i>	ωδή γ´	J.R. 2519	Πίν. 6β, γ
<i>Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν</i>	ωδή δ´	J.R. 2520	Πίν. 6β, γ
<i>Ἡ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ</i>	ωδή ε´	J.R. 2521	Πίν. 6β, γ
<i>Ὡς τὸν προφήτην</i>	ωδή στ´	J.R. 2522	Πίν. 6γ

20. Στην Ακολουθία *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ*, ΕΕ. 287, Πίνακας 8α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Δώσομεν μεγαλοσύνην</i>	ωδή β´	J.R. -	Πίν. 8β
<i>Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ</i>	ωδή γ´	J.R. 2539	Πίν. 8β, γ
<i>Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν</i>	ωδή δ´	J.R. 2540	Πίν. 8β, γ
<i>Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμα μου</i>	ωδή ε´	J.R. 2541	Πίν. 8β, γ
<i>Ἐβόησα Κύριε</i>	ωδή στ´	J.R. 2542	Πίν. 8β, γ
<i>Ὁ τῶν πατέρων</i>	ωδή ζ´	J.R. 2543	Πίν. 8β, γ
<i>Τοὺς ἐν καμίνῳ</i>	ωδή η´	J.R. 2544	Πίν. 8β, γ
<i>Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα</i>	ωδή θ´	J.R. 2545	Πίν. 8β, γ

21. Στην Ακολουθία *Τῷ συντρίψαντι πολέμους*, ΕΕ. 292, Πίνακας 13α, ανήκουν οι ειρμοί:

<i>Ἴδετε ἴδετε</i>	ωδή β´	J.R. 2582	Πίν. 13γ
<i>Ὁ ἐπὶ τῶν ὑδάτων</i>	ωδή γ´	J.R. 2583	Πίν. 13β, γ
<i>Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς</i>	ωδή δ´	J.R. 2548	Πίν. 13β, γ
<i>Διασκεδάσας τὴν νύκτα</i>	ωδή ε´	J.R. 2567	Πίν. 13β, γ
<i>Ἄβυσσος παθῶν¹⁷⁷</i>	ωδή στ´	J.R. 2587	Πίν. 13β
<i>Τὰ δεσμά σου</i>	ωδή στ´	J.R. 2655	Πίν. 13β, γ
<i>Τῶν ἐν καμίνῳ παίδων σου</i>	ωδή ζ´	J.R. 2588	Πίν. 13β, γ
<i>Τὸν ὑπ´ ἀγγέλων</i>	ωδή η´	J.R. 2589	Πίν. 13β, γ
<i>Σὲ τὴν σκηνην τὴν ἀγίαν</i>	ωδή θ´	J.R. 2590	Πίν. 13β, γ

Οι μεταρρυθμιστές της τρίτης φάσης του ειρμολογικού ρεπερτορίου υιοθετούν τον κύριο κορμό των ειρμών του Βαρέος ήχου, που προσδιορίζεται από τις συνθέσεις των σπουδαιότερων υμνογράφων της Εκκλησίας μας και είχαν παγιωθεί στη λειτουργική πρακτική. Πράγματι, οι Ακολουθίες που σχηματίζονται έπειτα από τη σύνθεση των διασκορπισμένων ειρμών, ανήκουν στους σαββαΐτες μοναχούς Ιωάννη Δαμασκηνό (Ακολουθίες 11, 12, 15, 18), Ανδρέα Κρήτης (Ακολουθία 21), Κοσμά Μοναχό (Ακολουθία 13) καθώς και στο σπουδίτη Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Γερμανό (Ακολουθίες 4, 16, 20).

¹⁷⁷ Ανήκει επίσης στις Ακολουθίες *Σθένος υπεναντίων*, ΕΕ. 295, Πίν. 16α, *Τῷ γεώσαντι Θεῷ*, ΕΕ. 312, Πίν. 31α.

Ποιητές-Υμνογράφοι

Στο σύνολο των Ακολουθιών του Βαρέος ήχου, που περιέχονται στα ανομοιομερή πλήρη και ομοιομερή Ειρμολόγια, αλλά και σε τρεις Ακολουθίες του ανομοιομερή σύντομου Ειρμολογίου **La**¹⁷⁸ και σε μία Ακολουθία του επίσης ανομοιομερή σύντομου Ειρμολογίου **SiI**¹⁷⁹, μας παραδίδονται τα ονόματα των υμνογράφων: Ιωάννη Δαμασκηνού, Κοσμά Μοναχού, Γερμανού Πατριάρχου, Ανδρέα Κρήτης, Στεφάνου Μοναχού, Κυπριανού Μοναχού, Ανατολίου, Ηλία Πατριάρχου, Σεργίου, Θεοδώρου Ανατολικού και του Σικελιώτου¹⁸⁰.

Ειδικότερα:

α) Στον Ιωάννη Δαμασκηνό, αποδίδονται έξι Ακολουθίες:

<i>Incipit</i> Ακολουθιών	ΕΕ	Πίνακας
<i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	280	1α
<i>Τῷ ἐκ ρείθρων Ἐρυθρᾶς</i>	281	2α
<i>Μωσαϊκὴ ράβδος</i>	282	3α
<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ</i>	283	4α
<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐνδόξως</i>	284	5α
<i>Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ</i>	285	6α

β) Του Κοσμά Μοναχού, στον οποίο αποδίδεται μία Ακολουθία:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Πόντῳ ἐκάλυψε</i>	286	7α

γ) Στον Γερμανό Πατριάρχη αποδίδονται τρεις Ακολουθίες:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ</i>	287	8α
<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι</i>	288	9α

¹⁷⁸ Βλ. Πίνακες 1α, 7α, 8α.

¹⁷⁹ Βλ. Πίνακα 1α.

¹⁸⁰ Δεν αναγράφεται το όνομα του υμνογράφου, γι' αυτό το λόγο δε γνωρίζουμε αν πρόκειται για τους ιταλοέλληνες υμνογράφους Ηλία ή Γεώργιο. Βλ. ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ Παναγιώτης, *Εκλογή Ελληνικής Ορθοδόξου Υμνογραφίας*, Αδελφότης Θεολόγων ο 'Σωτήρ', Αθήνα 1978², σ. 396-397.

<i>Τῷ βυθίσαντι Θεῷ</i>	289	10α
-------------------------	-----	-----

δ) Στον Ανδρέα Κρήτης, αποδίδονται επτά Ακολουθίες:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν</i>	290	11α
<i>Θάλασσαν εἰργάσω</i>	291	12α
<i>Τῷ συντρίψαντι πολέμους</i>	292	13α
<i>Ἄρματα Φαραὼ Κύριος</i>	293	14α
<i>Ράβδος μωσαϊκῆ</i>	294	15α
<i>Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως</i>	-	23α
<i>Τῷ γεώσαντι Θεῷ</i>	312	31α
<i>Καινήν ὠδὴν</i>	-	35α

ε) Στον Στέφανο Μοναχό, αποδίδεται μία Ακολουθία:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Σθένος ὑπεναντίων</i>	295	16α

στ) Στον Κυπριανό Μοναχό, αποδίδονται τέσσερις Ακολουθίες:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Ἄστατον πέλαγος</i>	306	25α
<i>Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν</i>	300	21α
<i>Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως</i>	301	22α
<i>Θεῖω πνεύματι</i>	302	24α

ζ) Στον Ανατόλιο¹⁸¹, αποδίδεται μία Ακολουθία:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Δυνάμει τῆ σῆ Χριστὲ</i>	309	27α

¹⁸¹ Στο ΕΕ.: Ποίημα Γεωργίου Ανατολικοῦ.

η) Στον Ηλία Πατριάρχη, αποδίδεται μία Ακολουθία:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Άλμυραίω θανάτω</i>	305	30α

θ) Στον Σέργιο¹⁸², αποδίδεται μία Ακολουθία:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν</i>	-	37α

ι) Στο Θεόδωρο Ανατολικό, αποδίδεται μία Ακολουθία:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Ἄσωμεν πάντες</i>	-	38α

ια) Στο Σικελιώτη, αποδίδονται τρεις Ακολουθίες:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Ἐγχθονίους ὁ Ἰσραὴλ</i>	307	32α
<i>Ἐρράγη ἄβυσσος</i>	311	39α
<i>Ὡς παιδίον τὴν ἄβυσσον</i>	-	40α

ιβ) Στον Ανδρέα Πηρό¹⁸³, αποδίδεται μια Ακολουθία:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι</i>	304	34α

Στο χφ. L περιέχονται τρεις Ακολουθίες με την ένδειξη *Σιναϊτικός*¹⁸⁴:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Ἄσωμεν τῷ παμβασιλεῖ</i>	297	18α
<i>Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ</i>	298	19α
<i>Προστάγματι δεσποτικῷ</i>	299	20α

¹⁸² βλ. ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ Π., *Εκλογή*, σ. 332.

¹⁸³ βλ. ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ Π., *Εκλογή*, σ. 260.

¹⁸⁴ Πρόκειται για συνθέσεις υμνογράφων οι οποίοι μόνασαν στην Ιερά Μονή της Αγίας Αικατερίνης του Όρους Σινά. Την προσωνομία Σιναϊτης φέρουν τρεις υμνογράφοι: ο Αναστάσιος, βλ.

Στο χφ. **L** περιέχεται μία Ακολουθία με την ένδειξη Ανατολική:

	ΕΕ	Πίνακας
<i>Τῶ ἐκ δουλείας</i>	308	26α

Σε τέσσερις Ακολουθίες παρατηρήσαμε έλλειψη ταύτισης της πατρότητάς τους:

	ΕΕ	Πίνακας
1) <i>Τὴν ἐπινίκιον ὠδὴν</i>	296	17α

Στο χφ. **L** χαρακτηρίζεται ως Σιναΐτικος, στο χφ. **P**, αποδίδεται στον Ιωάννη Μοναχό και στα χφφ. **E, S, Ga, O, Pa, H**, χαρακτηρίζεται ως Ανατολική.

	ΕΕ	Πίνακας
2) <i>Ἄδειν ὠδὴν καινὴν σοι</i>	303	33α

Στα χφφ. **E, S**, αποδίδεται στον Ανδρέα Τυφλό, ενώ στα χφφ. **Ga, O, Pa, H**, στον Ελισσαίο Μοναχό.

	ΕΕ	Πίνακας
3) <i>Ἔρρηξε ράβδος</i>	313	29α

Στο χφ. **L**, αποδίδεται στον Αναστάσιο Κυέστωρος, ενώ στο **S**, στο Φώτιο.

	ΕΕ	Πίνακας
4) <i>Ἀνίκμοις ἔχνεσι</i>	310	28α

Στα χφφ. **L, H**, αποδίδεται στο Γεώργιο Ανατολικό ενώ στο χφ. **Pa**, χαρακτηρίζεται ως Ανατολική.

Παρατηρούμε ότι αρχικά περιέχονται Ακολουθίες του Ιωάννη του Δαμασκηνού και ακολουθούν εκείνες του Κοσμά Μοναχού, του Γερμανού, Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, του Ανδρέα Κρήτης και διαφόρων άλλων ποιητών.

Συγκριτικός πίνακας ειρμών

Προβήκαμε στη σύνταξη του παρακάτω συγκριτικού πίνακα, προκειμένου να διαπιστώσουμε:

1. το συνολικό αριθμό των διαφορετικών ειρμών που περιέχονται στα Ειρομολόγια·
2. τον τρόπο με τον οποίο κατανέμονται οι ειρμοί στην κάθε τυπολογία·
3. πόσοι και ποιοι ειρμοί περιέχονται σε περισσότερες από μια Ακολουθίες·
4. πόσοι και ποιοι ειρμοί δεν περιέχονται στο “Ειρομολόγιο” του Ευστρατιάδη.

Ανάγνωση του πίνακα

A/A Αύξων αριθμός του ειρμού.

***Incipit* ειρμών** *Incipit* του κάθε ειρμού.

Οι τρεις επόμενες στήλες (**A.Π.**, **ΟΜ.**, **A.Σ.**) αντιστοιχούν στις τρεις τυπολογίες των Ειρομολογίων:

A.Π. *Ανομοιομερή πλήρη Ειρομολόγια (AkO)*

ΟΜ. *Ομοιομερή Ειρομολόγια (AkO)*

A.Σ. *Ανομοιομερή σύντομα Ειρομολόγια (AkO), (OdO), (AkO+OdO)*

Στις στήλες αυτές σημειώνεται με (x) η αναγραφή του ειρμού, ενώ με παύλα (-), σημειώνεται η μη αναγραφή του ειρμού.

Ωδή Αναγράφεται το αριθμόγραμμα το οποίο δηλώνει σε ποια ωδή ανήκει ο ειρμός.

J.R. Η αρίθμηση του ειρμού κατά τον Jørgen Raasted. Στη στήλη αυτή η αναγραφή δύο ή περισσότερων αριθμών, δηλώνει ότι ο συγκεκριμένος ειρμός αναγράφεται σε περισσότερες από μια Ακολουθίες.

Πίν. ή Πίνακας Αναγράφεται ο αντίστοιχος αριθμός του αναλυτικού πίνακα (από 1α έως 41γ), στον οποίο περιέχεται η Ακολουθία όπου ανήκει ο ειρμός. Η αναγραφή δύο ή περισσότερων αριθμών στη στήλη

αυτή, δηλώνει ότι ο ειρμός ανήκει σε περισσότερες από μια Ακολουθίες.

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
A							
1.	Ἀβραμιαῖοι ἀπόγονοι	x	x	-	ζ'	2682	33α
2.	Ἄβυσσος παθῶν	x	x	x	στ'	2587	13α
						2612	16α
						2761	31α
3.	Ἄγαλμα ξοανικὸν	x	x	-	ζ'	2709	25α
4.	Ἄγνη βεβήλου γεύσεως	x	-	-	θ'	2650	20α
5.	Ἄγριου δράκοντος	x	-	-	στ'	-	36α
6.	Ἄδειν ὠδὴν καινὴν σοι	x	-	-	α'	2676	33α
7.	Ἄθροισμα λόγου	x	-	-	γ'	-	40α
8.	Αἴνεσιν Κυρίου	x	-	-	δ'	-	36α
9.	Αἰσχίστου προστάγματος	x	-	-	η'	2657	21α
10.	Αἰχμαλώτους τὸν κατέχοντα	x	-	-	η'	2719	32α
11.	Ἀκήκοα τὴν ἀκοὴν σου	x	x	x	δ'	2487	2α
12.	Ἄλμυραίῳ θανάτῳ	x	x	-	α'	2694	30α
13.	Ἄμαρτίας μοι ἀχλὺς	x	-	-	ε'	2663	22α
14.	Ἄμβακὸν ὁ Θεόπτης	x	-	-	δ'	2593	14α
15.	Ἄνανίου τὸν αἶνον	x	-	-	η'	-	38α
16.	Ἄνάρχου γεννήτορος	x	x	-	δ'	2706	25α
17.	Ἄνίκμοις ἴχνεσι	x	x	-	α'	2737	28α
18.	Ἄρματα Φαραὼ Κύριος	x	-	-	α'	2591	14α
19.	Ἀσθενοῦντες δύναμιν	-	x	-	γ'	2528	7α
20.	Ἀσπόρου τόκου	x	x	x	θ'	2571	11α
21.	Ἄστατον πέλαγος	x	x	-	α'	2703	25α
22.	Ἄσωμεν πάντες	x	-	-	α'	-	38α
23.	Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα	x	x	x	α'	2563	11α
24.	Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι	-	-	x	α'	-	41α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
25.	Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· τῷ βυθίσαντι	x	x	x	α΄	2546	9α
26.	Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· τῷ ὑψίστῳ	x	x	x	α΄	2502	4α
27.	Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως	x	x	x	α΄	2510	5α
28.	Ἄσωμεν τῷ παμβασιλεῖ	x	-	-	α΄	2626	18α
29.	Ἄφθορε κόρη	x	-	-	θ΄	2675	24α
30.	Ἄφθορον παρθενίαν	x	-	-	θ΄	-	36α
31.	Ἄφλεκτος βάτος πυρὶ	x	x	x	θ΄	2509	4α
32.	Ἄφλεκτος πυρὶ	x	x	x	η΄	2534	7α
33.	Ἀχθοφόρος βασιλεὺς	x	-	-	ζ΄	2648	20α
Β							
34.	Βαβυλῶνος ἀνόσιον	x	x	-	ζ΄	2718	32α
35.	Βυθῷ ἀμαρτημάτων	x	x	x	στ΄	2568	11α
36.	Βυθῷ προσκείμενος	x	-	-	στ΄	2595	14α
Γ							
37.	Γαστήρ ὀλοφωίου θηρὸς	x	x	-	στ΄	2717	32α
Δ							
38.	Διασκεδάσας τὴν νύκτα	x	x	x	ε΄	2567	11α 13α
39.	Δικαιοσύνην μάθετε	x	x	-	ε΄	2751	39α
40.	Δεόμενος τῆς χρηστότητος	x	-	-	στ΄	2672	24α
41.	Δόγμα τυράννου	x	-	-	ζ΄	-	36α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
42.	<i>Δυνάμει τῆ σῆ Χριστὲ</i>	x	-	-	α'	2729	27α
43.	<i>Δώσομεν ἐν ἄσμασι</i>	x	x	x	β'	-	9α
44.	<i>Δώσομεν μεγαλοσύνην Κυρίῳ</i>	x	-	x	β'	-	8α
Ε							
45.	<i>Ἐβόησα ἐν ὄλῃ τῆ καρδίᾳ</i>	x	-	-	στ'	2630	18α
46.	<i>Ἐβόησα Κύριε</i>	x	x	x	στ'	2481	1α
47.	<i>Ἐβόησα Κύριε</i>	x	x	x	στ'	2490	2α
48.	<i>Ἐβόησα Κύριε</i>	x	x	x	στ'	2542	8α 17α
49.	<i>Ἐβόησα πρὸς Σὲ</i>	x	-	-	στ'	-	9α 38α
50.	<i>Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων</i>	x	x	x	στ'	2506 2550	4α 9α
51.	<i>Ἔγνωμεν ἔγνωμεν</i>	-	x	x	β'	2738	28α
52.	<i>Ἔγνωμεν ὅτι μόνος</i>	-	x	x	β'	2713	32α
53.	<i>Ἐγχθονίους ὁ Ἰσραὴλ</i>	x	x	x	α'	2712	32α
54.	<i>Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὦν</i>	x	-	-	β'	-	14α
55.	<i>Ἐθραυσαν ὄρμην</i>	x	-	-	η'	2771	29α
56.	<i>Εἰσακήκοα Κύριε</i>	x	x	x	δ'	2619	17α
57.	<i>Εἰσακήκοα Κύριε</i>	x	-	-	δ'	2628	18α
58.	<i>Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου</i>	x	x	x	δ'	2540	8α 23α 26α
59.	<i>Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου</i>	x	-	-	δ'	2688 2723	30α 34α
60.	<i>Εἰς βάθη ἀμαρτημάτων</i>	x	-	-	στ'	-	37α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
61.	Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς	x	x	x	δ'	2548	9α 13α
62.	Ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες	x	x	x	στ'	2498	3α
63.	Ἐκ ζόφου τῆς ἀγνωσίας	x	x	-	ε'	2513	5α
64.	Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες	x	x	x	ε'	2620	17α
65.	Ἐκ φωτὸς αἰδίου	x	x	x	ε'	2741	28α
66.	Ἐν εὐήχῳ ὑμνωδία ποτὲ	x	-	-	ζ'	2656	21α
67.	Ἐν καμίνῳ ὄντες	x	x	-	ζ'	2507	4α 12α
68.	Ἐν καμίνῳ τῇ χαλδαϊκῇ	x	-	-	ζ'	2631	17α
69.	Ἐν μέσῳ δύο ζώων	x	-	-	δ'	2731	27α
70.	Ἐν μέσῳ καμίνου	x	x	x	ζ'	2515	5α
71.	Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει	x	-	-	θ'	2598	14α
72.	Ἐν τῇ καμίνῳ ἠλεγξας	x	x	x	ζ'	2491	2α
73.	Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει	x	x	x	γ'	2495	3α
74.	Ἐν τῷ κήτει	x	-	-	στ'	2639	19α
75.	Ἐν τῷ ναῶ	x	x	x	ζ'	2569	11α
76.	Ἐξομολογήσεως	x	-	-	στ'	2647	20α
77.	Ἐξ ὄρους λίθον	x	x	x	θ'	2764	31α
78.	Ἐξέστη Ἀμβακούμ	x	-	-	δ'	2637	19α
79.	Ἐπαξίως πειρωμένη	x	x	x	θ'	2720	32α
80.	Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν	x	-	-	θ'	2607	15α
81.	Ἐπεφέρετο πάλαι	x	x	-	ζ'	2700	30α
82.	Ἐπὶ τὴν πέτραν	x	-	-	γ'	2601	15α
83.	Ἐπὶ τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων	x	x	x	ε'	2549	9α
84.	Ἐρράγη ἄβυσσος	x	x	-	α'	2747	39α
85.	Ἐρρηξε ράβδος	x	-	-	α'	2765	29α
86.	Ἐσβεσεν δύναμιν	x	-	-	ζ'	2523	6α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
							17α
87.	Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου	x	x	x	γ'	2519	6α
						2556	10α
							11α
							23α
88.	Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου	-	-	x	γ'	-	41α
89.	Ἐστερεώθη τῇ πίστει	x	x	x	γ'	2486	2α
90.	Ἐσχάτη ἄβυσσος	x	-	-	στ'	2725	26α
91.	Εὐλογητὸς εἶ Κύριε	-	-	x	ζ'	-	41α
92.	Ἐφετμὴ τυράννου	x	x	-	η'	2692	34α
Η							
93.	Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκῶν	x	-	-	α'	2651	21α
94.	Ἡ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ	x	-	x	ε'	2521	6α
							13α
95.	Ἦνπερ Ἡσαΐας	-	x	-	ε'	2531	7α
96.	Ἡ πρώτη Εὐα	x	x	-	θ'	2580	12α
97.	Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως	x	-	x	α'	2659	22α
							23α
98.	Ἡ τοῦ βίου θάλασσα	x	x	-	στ'	2681	33α
99.	Ἡ φωτὸς δοκῆσει	x	x	x	ε'	2489	2α
Θ							
100.	Θάλαμος γέγονεν	x	x	-	στ'	2699	30α
101.	Θάλασσαν εἰργάσω	x	x	-	α'	2572	12α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
102.	Θεανδρικῶς ἐν ἀνθρώποις	-	-	x	θ'	-	41α
103.	Θείῳ πνεύματι	x	-	-	α'	2668	24α
104.	Θείῳ προφανῶς	x	x	x	δ'	2715	32α
105.	Θεομαχοῦντα ἐλέγχων	x	x	-	ζ'	2691	34α
I							
106.	Ἴδετε ἴδετε λαὸς μου	-	x	x	β'	2677	33α
107.	Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	-	x	x	β'	2538	8α
108.	Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	x	x	x	β'	2573	12α
109.	Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	x	x	x	β'	2582	13α
110.	Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	-	x	x	β'	2617	15α 17α
111.	Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	x	-	x	β'	2660 2757	22α 31α
112.	Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι	-	x	x	β'	2748	39α
113.	Ἴδετε ἴδετε τὰ μεγαλεῖα Θεοῦ	x	-	-	β'	2635	19α
114.	Ἴδετε ἴδετε τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ	-	x	-	β'	2704	25α
115.	Ἴδου ἡ πρόρρησις	x	x	-	δ'	2750	39α
116.	Ἴδων ἀβύσσιον βυθὸν	x	-	-	στ'	2743	28α
117.	Τερεῖον λογικὸν	x	-	-	θ'	2658	21α
118.	Τερουργὸν ὡς ἐκ Δαυίδ	x	x	-	θ'	2746	28α
119.	Ἴσχυς ἡμῶν ὑπάρχεις	x	x	-	γ'	2503	4α
120.	Ἴσχυς κραταιὰ	x	x	x	γ'	2705	25α
121.	Ἴχνεσι καρδίας	x	x	-	γ'	2678	33α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
Κ							
122.	<i>Καθῆκέ με ὁ ἐχθρὸς</i>	x	-	-	ε΄	2671	24α
123.	<i>Καινὴν ὠδὴν</i>	x	-	-	α΄	-	35α
124.	<i>Κάμινον δροσοβόλον</i>	x	x	x	η΄	2516	5α
125.	<i>Κάμινον καιομένην</i>	-	x	x	ζ΄	2560	9α 10α 13α
126.	<i>Κάμινον παῖδες</i>	x	x	x	ζ΄	2482	1α
127.	<i>Κάμινον πάλαι</i>	x	x	x	η΄	2492	2α
128.	<i>Κάμινος ἐξεκαύθη</i>	x	-	-	η΄	-	35α
129.	<i>Καταβήτω ὡς δρόσος</i>	-	x	x	β΄	2695	30α
130.	<i>Κατανοῶν ὁ προφήτης</i>	x	x	x	δ΄	2529	7α
131.	<i>Κρῖμα καὶ δικαιοσύνην</i>	-	x	-	γ΄	2749	39α
132.	<i>Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν</i>	x	-	x	ε΄	2594	14α
133.	<i>Κύριε ὁ Θεὸς μου</i>	x	x	x	ε΄	2480	1α
134.	<i>Κύριε τῆς μυστικῆς σου</i>	x	x	-	δ΄	2504	4α
135.	<i>Κύριος ἐκ Σιῶν</i>	x	-	-	δ΄	2670	24α
Λ							
136.	<i>Λόγε Θεοῦ φωτοδῶτα</i>	x	-	-	ε΄	2646	20α
Μ							
137.	<i>Μεγαλύνομεν πάντες</i>	x	x	x	θ΄	2553	9α
138.	<i>Μέλλων ὁ προφήτης</i>	x	-	-	β΄	-	35α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
139.	<i>Μέσω δύο ζώων</i>	x	-	-	δ'	2662	22α
140.	<i>Μήτηρ Θεοῦ</i>	x	x	x	θ'	2501	3α
141.	<i>Μήτηρ Σιών</i>	x	x	-	θ'	2693	34α
142.	<i>Μὴ τῆς φθορᾶς</i>	x	x	x	θ'	2535	7α
143.	<i>Μυστικῶς τὴν ἔλευσίν σου</i>	x	-	-	δ'	-	40α
144.	<i>Μωσαϊκὴ ράβδος</i>	x	x	x	α'	2494	3α
N							
145.	<i>Ναυτιῶν τῷ σάλῳ</i>	x	x	x	στ'	2532	7α
146.	<i>Νεανίας αἰχμαλωτισθέντας</i>	x	x	-	η'	2754	39α
147.	<i>Νεκρωθεῖς ἐπὶ ξύλου</i>	x	-	-	γ'	2661	22α
148.	<i>Νεύσει σου πρὸς γεώδη</i>	x	x	x	α'	2476	1α
149.	<i>Νεύσει σου τῇ παναλκῇ</i>	x	x	-	στ'	2752	39α
150.	<i>Νεύσεως γεηρᾶς</i>	x	x	-	στ'	2708	25α
151.	<i>Νῦν Ἡσαΐα γήθει</i>	x	-	-	ε'	2768	29α
152.	<i>Νὺξ ἀφεγγῆς</i>	x	x	x	ε'	2479	1α
153.	<i>Νοῦν ἐγκαθαγνίσας</i>	x	-	-	δ'	2653	21α
154.	<i>Νυκτί με ἀχλωθέντα</i>	x	x	x	ε'	2716	31α
O							
155.	<i>Ὁ βάθος πλούτου</i>	x	x	-	θ'	2755	39α
156.	<i>Ὁ δι' ἀγγέλου</i>	x	x	x	ζ'	2551	9α
157.	<i>Ὁ ἐν καμίνῳ δροσίσας</i>	x	-	-	ζ'	2726	26α
158.	<i>Ὁ ἐν ὑγροῖς βρίθουσαν</i>	x	x	x	γ'	-	32α
159.	<i>Ὁ ἐξ ἀνάρχου πατρὸς</i>	x	x	x	γ'	2618	17α
160.	<i>Ὁ ἐπὶ τῶν ὑδάτων</i>	x	x	x	γ'	2583	13α

Α/Α	Inscript eirmōn	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
161.	Οί ἐν καμίνω τοῦ πυρός	x	x	x	ζ'	2533	7α
162.	Οί ὀρθρίζοντες Λόγε	-	x	x	ε'	2558	9α 10α
163.	Οί παῖδες ἐκραύγαζον	x	x	x	η'	2500	3α
164.	Οί τῆς Σιών ἀπόγονοι	x	x	-	η'	2745	28α
165.	Οί τρεῖς παῖδες	x	x	-	η'	2763	31α
166.	Οί τρεῖς σου παῖδες	x	-	-	η'	2727	26α
167.	Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας	x	x	x	στ'	2514	5α
						2559	10α
168.	Ὁ κατ' ἀρχὰς	x	x	x	γ'	2477	1α
169.	Ὁ λαὸς προσέχετε	-	x	x	β'	2537	8α
170.	Ὀλβιοὶ νεανῖαι	x	x	-	η'	2701	30α
171.	Ὅν δοξάζει Χερουβιμ	x	x	-	η'	2570	11α 12α
172.	Ὁ οὐρανοὺς στερεώσας	x	-	-	γ'	2609	16α
173.	Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ	x	x	x	γ'	2539	8α
174.	Ὁ πατρικοὺς κόλπους	x	x	x	δ'	2478	1α
175.	Ὁ πηξάμενος τῶν ἔνδον	-	x	-	γ'	2714	32α
176.	Ὁ ποιήσας φῶτα	x	-	-	ε'	2638	19α
177.	Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμα μου	x	x	x	ε'	2541	8α
178.	Ὁρθρίζοντες ὑμνοῦμεν σε	x	x	x	ε'	2505	4α
						2724	23α 26α
179.	Ὁρθρον φαεινὸν ἡμῖν	x	-	-	ε'	-	38α
180.	Ὁ στερεώσας	x	-	-	γ'	2722	26α
181.	Ὁ τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα	x	x	-	ε'	2680	33α
182.	Ὁ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων	x	-	-	γ'	-	37α
183.	Ὁ τὴν κάμινον σβέσας	x	x	x	ζ'	2578	12α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
							23α
184.	Ὁ τῆς σῆς ἐν Ἰωνᾶ	x	x	-	στ'	2664	22α
						2742	28α
185.	Ὅτι ὄνομα Κυρίου	x	x	-	β'	-	23α
186.	Ὁ τῶν πατέρων	x	x	x	ζ'	2543	8α
187.	Οὐ γνωμικὸν	x	x	-	θ'	2702	30α
188.	Οὐ κατεφλέχθη βάτος	x	x	-	η'	2683	33α
189.	Οὐκ ἔστιν ὁμοιον σοι	x	-	-	α'	-	36α
190.	Οὐρανοῦ τὸν ποιητὴν	x	-	-	η'	2614	16α
191.	Οὐρανόφρονες παῖδες	x	x	-	η'	2710	25α
192.	Ὁ φύσιν πᾶσαν ἐρευνῶν	x	-	-	γ'	-	35α
193.	Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐσκοτισμένων	x	-	-	ε'	2732	27α
Π							
194.	Παῖδες ἐν καμίνῳ	x	-	-	ζ'	2605	15α
195.	Παῖδες τρεῖς θεοσεβεῖς	x	x	x	ζ'	2762	31α
							37α
196.	Παίδων ἀννυμούντων	x	x	-	η'	2524	6α
							17α
197.	Παίδων θίασος	x	-	-	η'	2649	20α
198.	Πάλαι μὲν Ἀδάμ	x	-	-	θ'	-	40α
199.	Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν	x	x	x	θ'	2493	2α
200.	Παρθένε χαῖρε σεμνή	x	-	-	θ'	2736	27α
201.	Πλήθος παισμάτων	x	x	-	στ'	2577	12α
202.	Πόντῳ ἐκάλυψε	x	x	x	α'	2526	7α
203.	Πρὸ προσώπου σου	x	-	-	δ'	2602	15α
204.	Πρὸς σὲ ὀρθρίζω	x	x	x	ε'	2497	3α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
205.	<i>Πρόσεχε οὐρανὲ</i>	-	x	x	β´	2555	9α 10α
206.	<i>Πρόσεχε οὐρανὲ</i>	x	x	x	β´	2564	11α
207.	<i>Πρόσεχε οὐρανὲ</i>	-	x	x	β´	2686	34α
208.	<i>Προστάγματι δεσποτικῶ</i>	x	-	-	α´	2643	20α
Ρ							
209.	<i>Ράβδος μωσαϊκῆ</i>	x	-	-	α´	2599	15α
210.	<i>Ράβδω δυνάμεως</i>	x	-	-	ε´	2611	16α
211.	<i>Ραγήσεται γῆ</i>	x	x	-	δ´	2740	28α
212.	<i>Ραδιουργίας ἀπάσης</i>	x	-	-	θ´	-	35α
213.	<i>Ρητορίαις ἐνθέοις</i>	x	x	-	θ´	2684	33α
214.	<i>Ροιζήματι πυρὸς</i>	x	x	-	ζ´	2744	28α
215.	<i>Ρῦσαι με σωτῆρ</i>	x	-	-	γ´	2766	29α
Σ							
216.	<i>Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον</i>	x	x	x	θ´	2484	1α
217.	<i>Σὲ τὴν ἀδιόδευτον</i>	x	-	-	θ´	2642	19α 23α
218.	<i>Σὲ τὴν ἀειπάρθενον</i>	x	-	-	θ´	2615	16α
219.	<i>Σὲ τὴν ἀπείρανδρον</i>	x	x	-	θ´	2525	16α 17α
220.	<i>Σὲ τὴν ἄχραντον</i>	-	x	x	θ´	2562	2α 10α
221.	<i>Σὲ τὴν μακαρίαν</i>	x	-	-	θ´	2633	18α
222.	<i>Σὲ τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν</i>	x	x	x	θ´	2590	13α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
							21α
244.	Ταρταρωθέντα βυθῶ	x	-	-	στ'	-	40α
245.	Τὴν ἀκοὴν ἀκήκοεν	x	-	-	δ'	-	37α
246.	Τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας σου	x	x	x	δ'	2575	12α
247.	Τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας σου	-	x	x	δ'	2697	30α
248.	Τὴν ἄφατόν σου ἔλευσιν	x	x	-	δ'	2679	33α
249.	Τὴν γῆν ἐστερέωσας	x	x	-	γ'	2565	11α
250.	Τὴν δι' ἀπάτης	x	-	-	θ'	2773	29α
251.	Τὴν ἐκ μήτρας	x	x	x	δ'	2610	16α
252.	Τὴν ἐκκλησίαν σου	x	x	-	γ'	2574	12α
253.	Τὴν ἔμψυχον Ἱερουσαλήμ	x	-	-	θ'	-	38α
254.	Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου	x	x	x	δ'	2488	1α
						2557	2α
							10α
							11α
							23α
255.	Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν	x	x	x	γ'	2527	7α
256.	Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν	x	-	-	α'	-	37α
257.	Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν	x	x	x	α'	2616	17α
258.	Τὴν ζωὴν μου ἀνάγαγε	-	x	x	στ'	2690	34α
259.	Τὴν παναγίαν	x	-	-	θ'	2728	26α
260.	Τὴν Παρθένον καὶ μητέρα	x	-	-	θ'	2772	29α
261.	Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν	x	-	-	ε'	2629	18α
262.	Τὴν τιμιωτέραν	x	x	-	θ'	2711	25α
263.	Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα	x	x	x	θ'	2545	8α
264.	Τῆς ἀγνοίας τοῦ σκότους	x	x	-	ε'	2585	13α
						2760	31α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
265.	Τῆς ζοφεράς ἀγαθῆ	x	x	-	ε΄	2707	25α
266.	Τῆς καμίνου τὴν φλόγα	x	-	-	ζ΄	2640	19α
267.	Τῆς μυστικῆς σου	x	-	-	δ΄	-	35α
268.	Τῆς οἰκονομίας σου Κύριε	x	x	-	δ΄	2512	5α
269.	Τῆς οἰκονομίας σου	x	-	-	δ΄	-	38α
270.	Τὸ ἄφραστον μυστήριον	x	-	-	δ΄	2645	20α
271.	Τὸ διὰ τὸν φόβον σου	x	x	x	ε΄	2530	7α
272.	Τὸ ὄρος τοῦ Σινᾶ	x	x	-	δ΄	2566	11α
273.	Τὸ πρὸς ἐσπέραν	x	-	-	ε΄	-	40α
274.	Τῷ σώμα αἰχμάλωτοι	x	-	-	η΄	-	36α
275.	Τοῖς ἐκ νυκτὸς	x	-	-	ε΄	-	37α
276.	Τοῖς περὶ Ἀζαρίαν	x	-	-	η΄	-	37α
277.	Τὸν ἀνατείλαντα τὸ φῶς	x	-	-	ε΄	-	36α
278.	Τὸν βασιλέα Χριστὸν	x	-	-	η΄	2606	15α
279.	Τὸν δροσίσαντα	x	-	-	η΄	2735	27α
280.	Τὸν ἐν Βαβυλῶνι	x	-	-	η΄	2597	14α
281.	Τὸν ἐν καμίνῳ ὀφθέντα	x	-	-	η΄	2632	18α
282.	Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα	x	x	x	η΄	2624	17α
283.	Τὸν μόνον ἄναρχον	x	x	x	η΄	2561	9α 10α
284.	Τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν	x	x	x	η΄	2483	1α
285.	Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν	x	x	x	η΄	2579	12α 23α
286.	Τὸν τοῦ φωτὸς χορηγὸν	x	x	-	ε΄	2689	34α
287.	Τὸν φοβερὸν τοῖς χερουβὶμ	x	x	x	η΄	2552	9α
288.	Τὸν ὑπ' ἀγγέλων	x	x	x	η΄	2589	13α
289.	Τοῦ πλήθους τῶν παισμάτων μου	x	-	x	στ΄	2622	13α 17α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
							23α
							27α
290.	Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας	x	x	x	η´	2544	8α
							23α
291.	Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν	x	x	x	δ´	2496	3α
						2520	6α
							13α
292.	Τυρρανικὴν πρόσταξιν	x	x	x	ζ´	2499	3α
293.	Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ	x	-	-	α´	2634	19α
294.	Τῷ βυθίσαντι Θεῷ	x	-	x	α´	2554	10α
295.	Τῷ γεώσαντι Θεῷ	x	x	x	α´	2756	31α
296.	Τῷ ἐκ δουλείας	x	-	-	α´	2721	26α
297.	Τῷ ἐκ ρεῖθρων Ἐρυθρᾶς	x	x	x	α´	2485	2α
298.	Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ	x	x	x	α´	2518	6α
299.	Τῷ θείῳ φέγγει	x	x	-	δ´	2584	13α
						2759	31α
300.	Τῷ κλύδωνι τῆς ἁμαρτείας	x	-	-	στ´	-	35α
301.	Τῷ νόμῳ Χριστὲ	x	x	-	ε´	2576	12α
302.	Τῷ στερεώσαντι	x	-	-	γ´	2652	21α
303.	Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ	x	x	x	α´	2536	8α
304.	Τῷ συντρίψαντι πολέμους	x	x	x	α´	2581	13α
305.	Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι	x	x	-	α´	2685	34α
306.	Τῷ φωτὶ τῶν προσταγμάτων	x	-	-	ε´	2603	15α
307.	Τῶν ἐν καμίνῳ	x	x	x	ζ´	2588	13α
308.	Τῶν χερουβὶμ ἠνίοχε	x	x	x	ζ´	2623	17α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
Υ							
309.	Ἕγμνορήτορες παῖδες	x	-	-	ζ'	-	35α
310.	Ἕγμνοῦμέν σε ἄχραντε	x	-	-	θ'	2667	22α
311.	Ἕπερένδοξε καὶ ὑπέρθεε	x	-	-	ζ'	2734	27α
312.	Ἕπερύμνητε Κύριε	x	-	-	ζ'	2596	14α
Φ							
313.	Φιλάνθρωπε τῆς ἐν σοὶ	x	x	-	γ'	2687	34α
314.	Φλογίζει μὲν κάμινος	x	x	-	ζ'	2753	39α
315.	Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς	x	x	-	α'	2698	30α
316.	Φώτισόν μου τὸν νοῦν	x	-	-	ε'	-	35α
Χ							
317.	Χαῖρε ἀνερομήνευτε	x	x	x	θ'	2625	17α
318.	Χαῖρε νύμφη φαεινῆ	x	x	x	θ'	2517	5α
319.	Χεομένων μοι βημάτων	x	x	-	γ'	2696	30α
320.	Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν	x	-	-	η'	2641	19α
Ω							
321.	Ἵσραῖος ἦν καὶ καλὸς	-	x	x	-	-	41α
322.	Ἵς ἐμνήσθης ὁ Θεὸς	-	x	-	-	-	41α
323.	Ἵς ἐν πέτρα στερορᾷ	x	-	-	γ'	2669	24α
324.	Ἵς ὁ ληστής ἐπὶ σταυροῦ	-	x	-	-	-	41α
325.	Ἵς παιδίον τὴν ἄβυσσον	x	-	-	α'	-	40α

Α/Α	Incipit ειρμών	Τυπολογίες Ειρμολογ.			Ωδή	J.R.	Πίν.
		Α.Π.	ΟΜ.	Α.Σ.			
326.	Ὡς πρὸς ἄυλον ζωὴν	x	-	-	η´	2666	22α
327.	Ὡς πυρσοβόλοι φωστήρες	x	-	-	η´	-	40α
328.	Ὡς τὸν προφήτην	x	x	x	στ´	2522	6α 17α
329.	Ὡς τὸν προφήτην	x	-	-	στ´	2769	29α
330.	Ὡσπερ ζάλη κυμάτων	x	-	-	στ´	2604	15α

Από την εξέταση του παραπάνω συγκριτικού πίνακα, οδηγηθήκαμε στις εξής διαπιστώσεις:

1. Ο συνολικός αριθμός των ανόμοιων ειρμών¹⁸⁵ ανέρχεται στους 330.

Ειδικότερα:

- στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια περιέχονται συνολικά 300 διαφορετικοί ειρμοί·
- στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια περιέχονται 196 διαφορετικοί ειρμοί·
- στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια περιέχονται 131 διαφορετικοί ειρμοί.

2. Από το σύνολο των ειρμών, οι 100 είναι κοινοί και στις τρεις τυπολογίες των Ειρμολογίων¹⁸⁶:

2, 11, 20, 23, 25, 26, 27, 31, 32, 35, 38, 43, 46, 47, 48, 50, 53, 56, 58, 61, 62, 64, 65, 70, 72, 73, 75, 77, 79, 83, 87, 89, 99, 104, 108, 109, 120, 124, 126, 127, 130, 133, 137, 140, 142, 144, 145, 148, 152, 154, 156, 158, 159, 160, 161, 163, 167, 168, 173, 174, 177, 178, 183, 186, 195, 199, 202, 204, 206, 216, 223, 225, 231, 234, 247, 252, 255, 256, 258, 264, 272, 283, 284, 285, 286, 288, 289, 291, 292, 293, 296, 298, 299, 304, 305, 308, 309, 318, 319, 329.

¹⁸⁵ Τα όμοια *incipits* των ειρμών δεν προϋποθέτουν και ομοιότητα στο υπόλοιπο κείμενο του ειρμού.

¹⁸⁶ Οι ακόλουθοι αριθμοί αντιστοιχούν στον αύξοντα αριθμό του *incipit* του κάθε ειρμού.

- Στα *ανομοιομερή πλήρη* και στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια περιέχονται 61 κοινοί ειρμοί:
1, 3, 12, 16, 17, 21, 34, 37, 39, 67, 81, 84, 92, 96, 98, 100, 101, 105, 115, 118, 119, 121, 134, 141, 146, 149, 150, 155, 164, 165, 170, 171, 181, 184, 185, 187, 188, 191, 196, 201, 211, 213, 214, 230, 236, 249, 250, 253, 263, 265, 266, 269, 273, 287, 300, 302, 306, 314, 315, 316, 320.
 - Στα *ανομοιομερή πλήρη* και στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια περιέχονται 10 κοινοί ειρμοί: 44, 94, 97, 111, 132, 232, 239, 244, 290, 295.
 - Στα *ομοιομερή* και στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια περιέχονται 17 κοινοί ειρμοί: 51, 52, 106, 107, 110, 112, 125, 129, 162, 169, 205, 207, 220, 229, 248, 259, 322.
 - Αποκλειστικά στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια περιέχονται 130 ειρμοί:
4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 18, 22, 28, 29, 30, 33, 36, 40, 41, 42, 45, 49, 54, 55, 57, 59, 60, 66, 68, 69, 71, 74, 76, 78, 80, 82, 85, 86, 90, 93, 103, 113, 116, 117, 122, 123, 128, 135, 136, 138, 139, 143, 147, 151, 153, 157, 166, 172, 176, 179, 180, 182, 189, 190, 192, 193, 194, 197, 198, 200, 203, 208, 209, 210, 212, 215, 217, 218, 221, 222, 224, 226, 227, 228, 233, 235, 237, 238, 240-243, 245, 246, 251, 254, 257, 260, 261, 262, 267, 268, 270, 271, 274-282, 294, 297, 301, 303, 307, 310-313, 317, 321, 324, 326, 327, 328, 330, 331.
 - Αποκλειστικά στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια περιέχονται 7 ειρμοί (19, 95, 114, 131, 175, 323, 325).
 - Αποκλειστικά στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια περιέχονται 4 ειρμοί (24, 88, 91, 102).
3. Από το σύνολο των 330 διαφορετικών ειρμών, οι 39 περιέχονται σε περισσότερες από μια Ακολουθίες και κατανέμονται ως εξής:
- τριάντα ειρμοί περιέχονται σε δύο Ακολουθίες·

- έξι ειρμοί περιέχονται σε τρεις Ακολουθίες·
- δύο ειρμοί περιέχονται σε τέσσερις Ακολουθίες και
- ένας ειρμός περιέχεται σε πέντε Ακολουθίες.

Ακολουθεί η αναγραφή των *incipits* των ειρμών που περιέχονται σε περισσότερες από μια Ακολουθίες.

- Σε δύο Ακολουθίες περιέχονται οι ειρμοί:

A/A	<i>Incipit</i> ειρμών	Ωδή	J.R.	Πίνακας
1.	Διασκεδάσας την νύκτα	ε΄	2567	11α/13α
2.	Έβόησα Κύριε	στ΄	2542	8α/17α
3.	Έβόησα πρὸς Σὲ	στ΄	-	9α/38α
4.	Έβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων	στ΄	2506/2550	4α/9α
5.	Έκάλυψεν οὐρανοὺς	δ΄	2548	9α/13α
6.	Έν καμίνῳ ὄντες	ζ΄	2507	4α/12α
7.	Έσβεσεν δύναμιν	ζ΄	2523	6α/17α
8.	Ἡ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ	ε΄	2521	6α/13α
9.	Ἡ ράβδος τοῦ Μωϋσέως	α΄	2659	22α/23α
10.	Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι	β΄	2617	15α/17α
11.	Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι	β΄	2660/2757	22α/31α
12.	Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε	ε΄	2558	9α/10α
13.	Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας	στ΄	2514/2559	5α/10α
14.	Ὅν δοξάζει Χερουβὶμ	η΄	2570	11α/12α
15.	Ὁ τὴν κάμινον σβέσας	ζ΄	2578	12α/23α
16.	Ὁ τῆς σῆς ἐν Ἰωνᾶ	στ΄	2664/2742	22α/28α
17.	Παῖδες τρεῖς θεοσεβεῖς	ζ΄	2762	31α/37α
18.	Παίδων ἀννυμούντων	η΄	2524	6α/17α
19.	Πρόσεχε οὐρανὲ	β΄	2555	9α/10α
20.	Σὲ τὴν ἀδιόδευτον	θ΄	2642	19α/23α
21.	Σὲ τὴν ἀπείρανδρον	θ΄	2525	6α/17α

A/A	<i>Incipit</i> ειρμών	Ωδή	J.R.	Πίνακας
22.	<i>Σὲ τὴν ἄχραντον</i>	θ´	2562	2α/10α
23.	<i>Σταυροῦ τῷ τύπῳ</i>	ζ´	2665/2673	22α/24α
24.	<i>Στερέωσόν με Κύριε</i>	γ´	2511	5α/23α
25.	<i>Τῆς ἀγνοίας τοῦ σκοτίου</i>	ε´	2585/2760	13α/31α
26.	<i>Τὸν μόνον ἄναρχον</i>	η´	2561	9α/10α
27.	<i>Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν</i>	η´	2579	12α/23α
28.	<i>Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας</i>	η´	2544	8α/23α
29.	<i>Τῷ θείῳ φέγγει</i>	δ´	2584/2759	13α/31α
30.	<i>Ὡς τὸν προφήτην</i>	στ´	2522	6α/17α

- Σε τρεις Ακολουθίες περιέχονται οι ειρμοί:

1.	<i>Ἄβυσσος παθῶν</i>	στ´	2587/2612/2761	13α/16α/31α
2.	<i>Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου</i>	δ´	2540	8α/23α/34α
3.	<i>Κάμινον καιομένην</i>	ζ´	2560	9α/10α/23α
4.	<i>Ὁρθρίζοντες ὑμνοῦμεν σε</i>	ε´	2505/2724	4α/23α/26α
5.	<i>Τὰ δεσμὰ σου</i>	στ´	2655	9α/13α/21α
6.	<i>Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν</i>	δ´	2496/2520	3α/6α/13α

- Σε τέσσερις Ακολουθίες περιέχονται οι ειρμοί:

1.	<i>Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου</i>	γ´	2519/2556	6α/10α/11α/23α
2.	<i>Τοῦ πλήθους τῶν παισμάτων μου</i>	στ´	2586/2622/2733	13α/17α/23α/27α

- Σε πέντε Ακολουθίες περιέχεται ο ειρμός:

1.	<i>Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου</i>	δ´	2488/2557	1α/2α/10α/11α/23α
----	-----------------------------------	----	-----------	-------------------

4. Πενήντα ειρμοί δεν περιέχονται στο “Ειρμολόγιο” του Ευστρατιάδη. Οι ειρμοί αυτοί διακρίνονται όταν στη στήλη **J.R.**, του παραπάνω συγκριτικού πίνακα, αντί αριθμού σημειώνεται παύλα (-).

Το επίγραμμα του ήχου

Σε τρία Ειρμολόγια του 12^{ου} και 13^{ου} αι. (**La**, φ. 72r, **Pa**, φ. 178v, **G**, φ. 207v), πριν την αναγραφή του αρχικού ειρμού *Νεύσει σου πρὸς γεώδη* και των ερυθρόγραφων ενδείξεων του ήχου και της Ακολουθίας¹⁸⁷, παρατίθεται ένα επίσης ερυθρόγραφο εξάστιχο επίγραμμα του Βαρέος ήχου σε βυζαντινό δωδεκασύλλαβο στίχο¹⁸⁸. Παρατηρούμε ότι στα δύο πρώτα Ειρμολόγια (**La**, **Pa**) αναγράφεται το ίδιο επίγραμμα με ορθογραφικές διαφοροποιήσεις, ενώ στο **G** παρατηρούμε λεκτικές αποκλίσεις σε σχέση με εκείνο των δύο άλλων χφφ.:

Χφφ:

La, Pa	Ὅπλιτικῆς φάλαγγος ἴδιον μέλος
G	Ὅπλιτικῆς φάλαγγος οἰκεῖον μέλος
La, Pa	Ὅ τὴν βάρους σύ κλησιν εἰληφῶς φέρεις
G	Ὅ τοῦ βάρους σύ κλησιν εἰληφῶς φέρεις
La, Pa	Τόν βαρὺν ἦχον ὡς ἐπώνυμον βάρους
G	Ἦχον τὸν ἀπλοῦν, τὸν βάρους σὲ ἐπώνυμον
La, Pa	Ὅ τοὺς λογισμοὺς ἐν βοαῖς μισῶν, φίλει
G	Ὅ τοὺς λογισμοὺς ἐν βοαῖς μισῶν
La, Pa	Ἄνδρῶδες ἄσμα δευτερότριτε βρέμεις
G	Φιλεῖ ἀνδρῶν δε ἄσμα δευτερότριτε βρέμεις
La, Pa	Μὴ ποικίλης δ' ὦν τοὺς ἀπλοῦς ἔχεις φίλους.
G	Ποικίλος δε ὦν ὁ ἀπλοῦς ἔχεις φίλους.

¹⁸⁷ Οι ερυθρόγραφες ενδείξεις του ήχου και της Ακολουθίας όλων των εξεταζόμενων Ειρμολογίων περιέχονται στον Πίνακα 1α, σ. 64.

¹⁸⁸ Αρχικά θα πρέπει να παρατηρήσουμε ότι το επίγραμμα του κάθε ήχου στα τρία παραπάνω Ειρμολόγια αναγράφεται στην αρχή του περιεχομένου του κάθε ήχου και όχι στο τέλος του, όπως συμβαίνει στην *Οκτώηχο* ή *Παρακλητική*. Ας σημειωθεί στο σημείο αυτό ότι δε θα ασχοληθούμε με τη γραμματολογική ανάλυση του επιγράμματος. Για το βυζαντινό δωδεκασύλλαβο στίχο γενικά, βλ. HUNGER Herbert, *Βυζαντινή Λογοτεχνία*, τ. Β', ΜΙΕΤ, Αθήνα 1992, σ. 487-490.

Από το επίγραμμα προσδιορίζεται ο χαρακτήρας του ήχου. Ο Βαρύς ήχος είναι μεγαλοπρεπής, ησυχαστικός, ανδρώδης και απλός. Διαπιστώνουμε ότι ο ρόλος του επιγράμματος ήταν να εισαγάγει το μελωδό και κατ' επέκταση τον ψάλτη στον ιδιαίτερο χαρακτήρα ή ήθος του ήχου, καθώς το επίγραμμα ερμηνεύει «τὸ ἐν τῇ ψυχῇ διεγειρόμενον αἴσθημα ἢ ἦθος ὑφ' ἐκάστης τῶν ἐκκλησιαστικῶν τούτων ἁρμονιῶν¹⁸⁹». Η αναφορά αυτή μας παραπέμπει στο ήθος των αρμονιών της αρχαίας ελληνικής μουσικής¹⁹⁰, στοιχείο το οποίο βρήκε πρόσφορο έδαφος και στο Βυζάντιο, όπου «το χαρακτήρα των ήχων ξεχώριζαν και στην εποχή του Κωνσταντίνου Πορφυρογέννητου. Ο Θεόδωρος Πρόδρομος (1β' αι.) ομιλεί επίσης καθαρά για το ίδιο θέμα»¹⁹¹.

Η πατρότητα του επιγράμματος, τόσο του Βαρέος όσο και των υπόλοιπων ήχων¹⁹², δεν είναι γνωστή. Πρόκειται κατά συνέπεια για ανώνυμες ποιητικές συνθέσεις. Ο Lorenzo Tardo αναφέρει ότι τα επιγράμματα σε κάποιους κώδικες αποδίδονται στον Θεόδωρο της Κυζίκου¹⁹³, χωρίς όμως να μας αναφέρει τους κώδικες. Είναι προφανές ότι εννοεί τον Θεόδωρο Σκουταριώτη, ο οποίος χρημάτισε Μητροπολίτης Κυζίκου και έζησε μεταξύ των ετών 1230-1305, έναν ολόκληρο αιώνα δηλαδή μεταγενέστερα από τη σύνταξη του αρχαιότερου Ειρμολογίου **La**, στο οποίο αναγράφονται τα επιγράμματα των ήχων. Είναι φανερό ότι ο Tardo αγνοούσε την ύπαρξη του Ειρμολογίου **La**, με αποτέλεσμα η ταύτιση της πατρότητας των επιγραμμάτων να τίθεται υπό αμφισβήτηση.

¹⁸⁹ Βλ. ΣΑΘΑΣ Κωνσταντίνος, *Ιστορικόν δοκίμιον περί του θεάτρου και της μουσικής των βυζαντινῶν*, Βενετία 1878. (Ανατύπωση από το Βιβλιοπωλείο Διονυσίου Νότη Καραβία), Αθήνα 1979, σ. ρνα'.

¹⁹⁰ Βλ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Σόλωνας, *Εγκυκλοπαιδεία της αρχαίας ελληνικής μουσικής*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1982, σ. 136-7. Γενικά περί του ήθους στην αρχαία ελληνική μουσική, βλ. WEST Martin, *Αρχαία ελληνική μουσική*, Παπαδήμα, Αθήνα 1999, σ. 338-348.

¹⁹¹ Βλ. ΑΛΥΓΙΖΑΚΗΣ Α., *Η Οκταηχία*, σ. 53.

¹⁹² Για τις δημοσιεύσεις των επιγραμμάτων των ήχων της βυζαντινής μουσικής, βλ. CHRIST Wilhelm - PARANIKAS Matheos, *Anthologia Graeca Carminum Christianorum*, Lipsiae 1871, σ. CXXII-CXXIV, βλ. επίσης ΑΛΥΓΙΖΑΚΗΣ Α., *Η Οκταηχία*, σ. 53, υπ. 158 και ομοίως σ. 119-121, ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, *Μέγα Θεωρητικόν της βυζαντινής μουσικής*, Σπανός, Αθήνα 1977³, σ. αντίστοιχα 145, 149, 152, 156, 159, 162, 165, 167. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, *Θεωρία και πράξις της Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής*, Ο Σωτήρ, Αθήνα 1982, σ. 179, 188, 194, 202-203, 211-212, 220-221, 227-228, 237.

¹⁹³ Βλ. TARDO Lorenzo, *L' Antica Melurgia Byzantina*, Grottaferrata 1938, σ. 363, υπ. 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΤΟ ΜΕΛΩΔΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ

Το σημειογραφικό σύστημα των μουσικών παραδειγμάτων

Ονοματολογία και αντιστοίχιση των φθόγγων, που υιοθετήσαμε στην παρούσα μελέτη:

Νέα Μέθοδος (1814):	Νη	Πα	Βου	Γα	Δι	Κε	Ζω΄	Νη΄	Πα΄
Αλφαβητική:	C	D	E	F	G	a	h ¹⁹⁴	c	d

Η έκταση Νη-Πα΄ ή C-d αντιστοιχεί στην έκταση του Βαρέος ήχου.

Τους συγκεκριμένους χαρακτήρες του λατινικού αλφαβήτου (αλφαβητική σημειογραφία), που σημειώνονται κάτω από το ποιητικό κείμενο, τους υιοθετήσαμε για τις μεταγραφές των βυζαντινών μελωδικών γραμμών στα διάφορα μελωδικά παραδείγματα, για τη μορφολογική ανάλυση και για την ολοκληρωμένη μεταγραφή δέκα ειρμών που ακολουθούν. Πρόκειται για το γερμανικό σύστημα ονομασίας των φθόγγων της κλίμακας.

Το σύστημα αυτό, έτσι ακριβώς, το χρησιμοποίησε και ο Jørgen Raasted το οποίο πρότεινε ο ίδιος αργότερα, μέσα στο πλαίσιο των συζητήσεων του 16^{ου} Διεθνούς Βυζαντινολογικού Συνεδρίου, που πραγματοποιήθηκε στη Βιέννη τον Οκτώβριο του 1981¹⁹⁵.

Η φωνητική έκταση που καλύπτει το σύστημα αυτό, ταυτίζεται με τη δις διαπασών κλίμακα της Νέας Μεθόδου, η οποία όμως ξεκινάει από τον κάτω κε αντί του δι και εκτείνεται κανονικά μέχρι τον άνω Δι΄. Τα κεφαλαιογράμματα αντιστοιχούν στους φθόγγους που εκτείνονται από το κάτω κε-A έως τον μέσο Δι-G, ενώ οι μικρογράμματοι χαρακτήρες αντιστοιχούν στους φθόγγους που εκτείνονται από τον Κε-a έως το άνω Δι΄ - g:

¹⁹⁴ Ο χαρακτήρας (h) αντιστοιχεί στο φθόγγο Ζω΄ φυσικό. Για λεπτομέρειες βλ. παρακάτω, σ. 242.

¹⁹⁵ Βλ. *JOB*, 32/7, DISCUSSION (SUMMARY), σ. 138.

κε	ζω	Νη	Πα	Βου	Γα	Δι	Κε	Ζω΄	Νη΄	Πα΄	Βου΄	Γα΄	Δι΄
A	B	C	D	E	F	G	a	h ή b ¹⁹⁶	c	d	e	f	g

Σύμφωνα με τον Raasted τα σημάδια **D-d** αντιστοιχούν στην κεντρική οκτάβα του τονικού συστήματος της μεσαιωνικής βυζαντινής μουσικής, η οποία εκτείνεται κατά ένα τετράχορδο συνημμένο επί το βαρύ **D-A** και ένα τετράχορδο συνημμένο επί το οξύ **d-g**¹⁹⁷.

Παρόλο που το σύστημα αυτό δεν αποδίδει τη χρονική διάρκεια των σημαδιών, βρήκε θετική ανταπόκριση τόσο από ξένους όσο και από Έλληνες ερευνητές.

¹⁹⁶ Ο χαρακτήρας (b) αντιστοιχεί στο φθόγγο Ζω΄ ύφεση.

¹⁹⁷ Βλ. RAASTED Jørgen, *Intonation Formulas and Modal Signatures in Byzantine musical Manuscripts*. MMB, Subsidia VII, Munksgaard, Copenhagen 1966, σ. 8.

Τα μελωδικά χαρακτηριστικά του Βαρέος ήχου

Τα μεσαιωνικά μουσικά θεωρητικά συγγράμματα, όπως για παράδειγμα ο «Ο Αγιοπολίτης...», ή εκείνο του Μανουήλ Χρυσάφη¹⁹⁸, δεν κάνουν καμιά αναφορά στα μελωδικά χαρακτηριστικά των ήχων, όπως συμβαίνει σε νεότερα θεωρητικά της βυζαντινής μουσικής π.χ. του Χρυσάνθου¹⁹⁹ ή του Σίμωνος Καρά²⁰⁰. Στηριζόμενοι στην ταξινόμηση των μελωδικών χαρακτηριστικών των ήχων, όπως παραδίδονται στα παραπάνω νεότερα θεωρητικά, διακρίναμε και ταξινομήσαμε τα μελωδικά χαρακτηριστικά του Βαρέος ήχου. Προβήκαμε στο καθορισμό τους έπειτα από τη μεταγραφή και ανάλυση του συνόλου των μελωδικών του γραμμών, που περιέχονται στα Ειρμολόγια με μεσοβυζαντινή αλλά και με μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη σημειογραφία²⁰¹.

Τα μελωδικά χαρακτηριστικά του Βαρέος ήχου, όπως και κάθε ήχου άλλωστε, είναι το ήχημα, η μαρτυρία, η έκταση του ήχου, οι δεσπόζοντες φθόγγοι, η κλίμακα, οι μελωδικές περιοχές στις οποίες υποδιαιρείται η μελωδική έκταση του ήχου, οι μελωδικές ενάρξεις, οι τυπικές καταλήξεις των ειρμών, καθώς επίσης και οι μελωδικές φράσεις.

Ήχημα

Το ήχημα ή ενήχημα, επήχημα ή τέλος απήχημα ήταν και παραμένει ένα μελωδικό προανάκρουσμα που παριστάνεται με τον άσημο χαρακτήρα α ή τις συλλαβές να, νε, νεε, νες και τη συνοδεία νευμάτων²⁰². Οι συλλαβές αυτές δε συνθέτουν μια εννοιολογική γλωσσική σημασία ή καλύτερα ένα λεκτικό σχηματισμό. Αντίθετα, εννοιολογική γλωσσική σημασία συνθέτει το ήχημα του

¹⁹⁸ Βλ. RAASTED Jørgen, *The Hagiopolites, A Byzantine Treatise on Musical Theory*, CIMÁGL, 45, Copenhagen 1983. CONOMOS Dimitri, *The Treatise of Manuel Chrysaphes, the Lampadarios: On the Theory of the Art of Chanting and on Certain Erroneous Views That Some Hold About it (Mount Athos, Iviron Monastery MS 1120 July, 1458)*. MMB, CSRM 2, Wien 1985.

¹⁹⁹ Βλ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, *Μέγα Θεωρητικόν*, σ. 132.

²⁰⁰ Βλ. ΚΑΡΑΣ Σίμων, *Μέθοδος της ελληνικής μουσικής. Θεωρητικόν*, τόμ. Α', Αθήνα 1982, σ. 223 και 229.

²⁰¹ Όπως το Ιβήρων 470 (H), Cryptensis E.γ.Π. (G) και τα ανομοιομερή σύντομα Si3, Sa, Si1, Si2, D, Y, Ca, Pb, Q, V, Pc, H-2, H-4 και F.

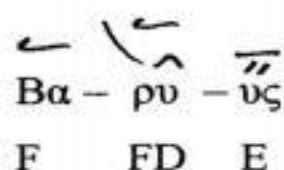
²⁰² Για την προέλευση, τις μορφές και τη χρήση των μαρτυριών και των ηχημάτων των ήχων της βυζαντινής μουσικής στη χειρόγραφη παράδοση, βλ. ΑΛΥΓΙΖΑΚΗΣ Α., *Η Οκταημία*, σ. 124-132. όπου αναγράφεται και η σχετική βιβλιογραφία.

Τετάρτου (*άγια*), του Πλαγίου Τετάρτου (*νεάγιε*) και του Βαρέος ήχου (*βαρύς*). Το ήχημα στοχεύει στην εν γένει επιβολή του ήχου, «ένήχημα δέ έστιν ή τοϋ ήχου έπιβολή»²⁰³. Τα ηχήματα ως οργανωμένο κατ' ήχον σύστημα, περιέχονται στις Παπαδικές του 14^{ου} αιώνα και μετά και ειδικότερα στο τελευταίο μέρος των Προθεωριών²⁰⁴.

Το ήχημα του Βαρέος ήχου, όπως προαναφέρθηκε, συναντάται με το λεκτικό σχηματισμό *βαρύς*²⁰⁵ μόνο στα Ειρμολόγια: **P, G, Si3**.

α) Στο χφ. **P**, φ. 182ν, σημειώθηκε το ήχημα από μεταγενέστερο χέρι σε μεσοβυζαντινή σημειογραφία πλήρως εξελιγμένη:

Γα - F

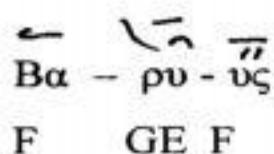

 Ba - ru - us

 F FD E

Παρατηρείται όμως κάποιο λάθος του αντιγραφέα, καθώς στη θέση του δεύτερου *ίσου*, που συνοδεύει τη συλλαβή (*Ba*)*ρυ*(ς), θα έπρεπε να είχε τεθεί *ολίγον*, όπως παρατηρούμε στα μεσοβυζαντινά Ειρμολόγια. Προβαίνοντας στη διόρθωση, διαμορφώνεται η ορθή παράσταση του ηχήματος:

Γα - F

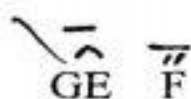

 Ba - ru - us

 F GE F

β) Στο Ειρμολόγιο **G**, φ. 223r, αναγράφεται το ήχημα:

Γα - F

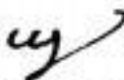

 GE F

²⁰³ Βλ. RAASTED Jørgen, *The Hagiorolites*, σ. 11 και 51.

²⁰⁴ Βλ. ΣΤΑΘΗΣ Γρηγόριος, *Η εζήγηση της Ψαλτικής Τέχνης*, Αθήνα 1987, σ. 29.

²⁰⁵ Στις Παπαδικές ως ήχημα του Βαρέος αντί του λεκτικού σχηματισμού *βαρύς* εμφανίζεται το *αανές*, επενδυμένο με τα ίδια σημάδια που απαντάται στα Ειρμολόγια.

Μαρτυρία

Το σύνολο των σημαδιών – συμβόλων - της βυζαντινής σημειογραφίας, τα οποία αποτελούν και δηλωτικά σημεία των ήχων, αλλά προσδιορίζουν επίσης τη βάση ή την τονική τους, καλούνται *μαρτυρίες*. Είναι γνωστό ότι οι *μαρτυρίες* των τεσσάρων κύριων ήχων της βυζαντινής μουσικής, σχηματίζονται αντίστοιχα από τα τέσσερα αρχικά αριθμογράμματα του ελληνικού αλφαβήτου *α, β, γ, δ*. Για το σχηματισμό των *μαρτυριών* των πλαγίων ήχων σημειώνονταν μπροστά από τα παραπάνω αριθμογράμματα και οι δύο αρχικοί χαρακτήρες της λέξης *πλ(άγιος)*. Μόνο για το σχηματισμό της *μαρτυρίας* του Βαρέος ήχου χρησιμοποιήθηκε η βραχυγραφία της λέξης *βαρύς* , η οποία σχηματίζεται από το βυζαντινό μικρογράμματο *β* και το ταχυγραφικό σημείο = ρυς. Με τον τρόπο αυτό διασπάσθηκε η σειρά των σημειογραφικών παραστάσεων των *μαρτυριών*²⁰⁷. Τα αριθμογράμματα αυτά και η βραχυγραφία της λέξης *βαρύς* συνοδεύονται και από άλλα μουσικά σημάδια.

Όσον αφορά στη σημειογραφική παράσταση της *μαρτυρίας* του Βαρέος ήχου στα μουσικά βυζαντινά Ειρολόγια, αυτή αναγράφεται ερυθρόγραφα αποκλειστικά στην αρχή κάθε μελοποιημένου ειρομού. Στην περίπτωση αυτή γίνεται λόγος για *αρκτική μαρτυρία*²⁰⁸.

Οι *αρκτικές μαρτυρίες* απαντώνται για πρώτη φορά στο χφ. **H**, του οποίου η σύνταξη ανάγεται στο δεύτερο μισό του 12^{ου} αιώνα. Στα προγενέστερα μουσικά Ειρολόγια (**L, P, E, S, Ga, O, Pa, La**) αναγράφεται ερυθρόγραφα μόνο η ένδειξη του ήχου στην αρχή της κάθε Ακολουθίας (*ήχος βαρύς*), χωρίς κάποια σημειογραφική παράσταση που να δηλώνει τη *μαρτυρία*.

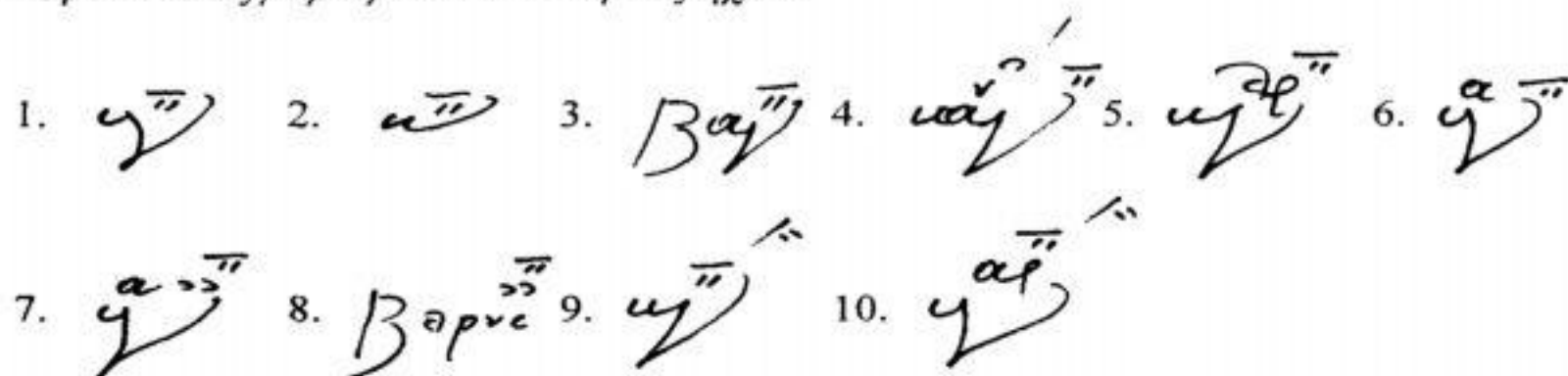
Στο χφ. **H** η *μαρτυρία* του Βαρέος ήχου σχηματίζεται με τέσσερις σημειογραφικές παραστάσεις:

²⁰⁷ Όπως προκύπτει από τον πάπυρο P. Vind. G. 19.934, φ. 2ν, τον 6^ο μ.Χ. αι., η *μαρτυρία* του Βαρέος ήχου σημειώνονταν με τη μεγαλογράμματη ένδειξη (ΠΛ. Γ = ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ). Δεν είναι δυνατόν μέσα στο πλαίσιο της έρευνας να προβούμε σε τεκμηριωμένες διαπιστώσεις αναφορικά με το χρόνο και το λόγο, για τον οποίο επήλθε η διαφοροποίηση της *μαρτυρίας* του ήχου.

²⁰⁸ Σε μερικούς ειρομούς του Ειρολογίου Σινά 1256 (**Si1**) συναντήσαμε και ενδιάμεσες *μαρτυρίες*. Πρόκειται για αποσπασματικές αναγραφές *μαρτυριών* από μεταγενέστερες παρεμβάσεις. Βλ. φφ. 155r-v.

1. ($\overline{\pi}$) = ολίγον με διπλή.
2. ($\overline{\pi}^{\wedge}$) = ολίγον με διπλή, οξεία με κεντήματα.
3. ($\overline{\zeta} \overline{\pi}$) = βαρεία ανάμεσα σε δύο αποστρόφους και ολίγον με διπλή.
4. ($\overline{\zeta} /$) = βαρεία ανάμεσα σε δύο αποστρόφους και οξεία.

Στα μεταγενέστερα Ειρμολόγια αναγράφονται δέκα σημειογραφικές παραστάσεις μαρτυριών του Βαρέος ήχου:

Το σημάδι το οποίο δεσπόζει σε όλες τις μαρτυρίες, τόσο σ' εκείνες που εμφανίζονται στο Ειρμολόγιο (H), όσο και σ' εκείνες που εμφανίζονται στα μεταγενέστερα Ειρμολόγια, είναι το ολίγον με διπλή ($\overline{\pi}$). Το σημάδι αυτό προσδιορίζει το βασικό φθόγγο του ήχου, που είναι ο Γα-F²⁰⁹ και προέρχεται από το τελευταίο σημάδι του απηχήματος του ήχου. Συνεπώς, είναι το τελευταίο σημάδι του απηχήματος που προσδιορίζει τη μαρτυρία του ήχου:

Απήχημα

Μαρτυρία

Έτσι όλες οι μαρτυρίες με ολίγον και διπλή ($\overline{\pi}$), δηλώνουν το φθόγγο Γα-F. Όταν το βασικό αυτό σημάδι ($\overline{\pi}$) συνοδεύεται από την οξεία με κεντήματα ($\overline{\pi}^{\wedge}$), τότε η βάση του ήχου μετατίθεται κατά μια τρίτη ψηλότερα και προσδιορίζει τον φθόγγο Κε-a.

²⁰⁹ Βλ. TILLYARD Henry Julius Wetenhall, *Handbook of the middle byzantine musical notation*, MMB, subsidia I, Munksgaard, Copenhagen 1970², σ. 34.

Οι μαρτυρίες 1, 3, 4 που εμφανίζονται στο Ειρμολόγιο Η, δηλώνουν ως βάση του μέλους το φθόγγο Γα-F, ενώ η μαρτυρία 2 δηλώνει ως βάση του μέλους το φθόγγο Κε-a.

Θα πρέπει να παρατηρήσουμε εδώ, ότι από τις παραπάνω μαρτυρίες, οι σημειογραφικές παραστάσεις 3 και 4 παρουσιάζουν κάποιες ιδιαιτερότητες. Στην 3, το βασικό σημάδι ολίγον με διπλή (π) ακολουθεί τη συμπλοκή της βαρείας ($\xi \pi$). Στην 4, εκλείπει το ολίγον με διπλή (π) και στη θέση του εμφανίζεται η οξεία (ρ) της οποίας και εδώ, όπως στην προηγούμενη περίπτωση, προηγείται η συμπλοκή της βαρείας ($\xi \rho$).

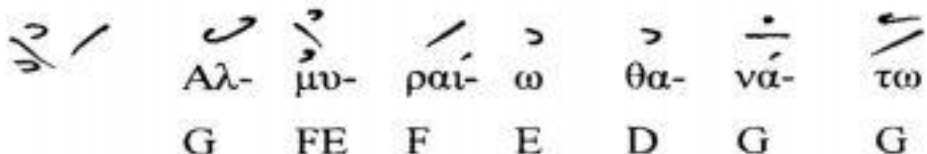
Κατά περίεργο τρόπο, η σημειογραφική παράσταση 3, στην οποία περιέχεται το ολίγον με διπλή ($\xi \pi$), εμφανίζεται μόνο δύο φορές (φφ. 115r, 127r), ενώ η 4, όπου περιέχεται η οξεία ($\xi \rho$), εμφανίζεται 26 φορές. Το γεγονός αυτό, μας οδηγεί στη διαπίστωση ότι η σημείωση της οξείας στη θέση του ολίγου με διπλή, δε δηλώνει λανθασμένη κίνηση του αντιγραφέα.

Για να κατανοήσουμε το ρόλο τόσο της οξείας στη μαρτυρία 4, όσο και το ρόλο της συμπλοκής της βαρείας και στις δύο μαρτυρίες, εξετάσαμε σε ποιες περιπτώσεις αυτές οι μαρτυρίες χρησιμοποιούνται. Επικεντρώνοντας την προσοχή μας, στη μελωδική έναρξη των ειρμών στους οποίους αντιστοιχούν οι μαρτυρίες, διαπιστώσαμε ότι κυρίως η μαρτυρία 4, αποτελεί ένα μελωδικό προανάκρουσμα της μελωδικής έναρξης του ειρμού. Η μαρτυρία 4 ($\xi \rho = \text{FE-F}$) είναι όμοια με τη μελωδική κίνηση ($\xi \rho = \text{FE-F}$), που επένδυε τη δεύτερη και την τρίτη συλλαβή αντίστοιχα της ποιητικής έναρξης του ειρμού. Ειδικότερα, η συμπλοκή της βαρείας αντιστοιχούσε στη δεύτερη -άτονη- συλλαβή, ενώ η οξεία αντιστοιχούσε στην τρίτη -τονισμένη- συλλαβή της ποιητικής έναρξης.

Παραδείγματα

α) $\xi \rho$ / / $\xi \rho$ / > > < — — — — —
 Ει- σα- κή- κο- α την α- κο- ήν σου
 G FE F E D D E F G a

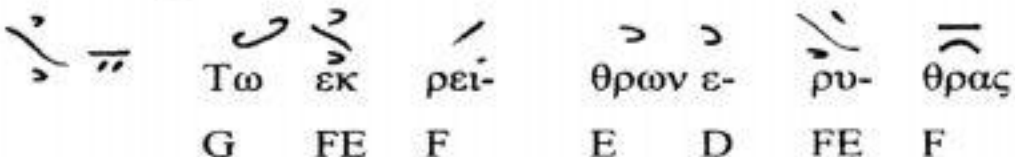
Χφ. Η, φ. 121v.

β)

 Αλ- μω- ραί- ω θα- νά- τω
 G FE F E D G G

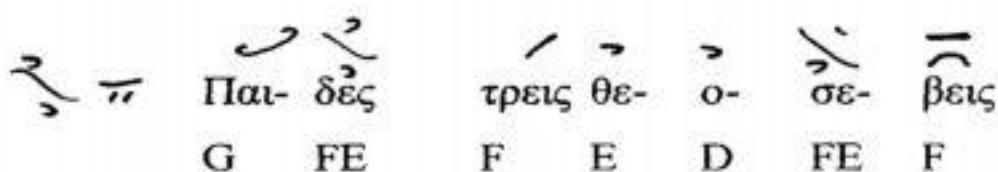
Χφ. Η, φ. 122r.

Η μαρτυρία (ξ π) απαντάται μόνο στις δύο παρακάτω περιπτώσεις:

α)

 Γω εκ ρει- θρων ε- ρυ- θρας
 G FE F E D FE F

Χφ. Η, φ. 115r.

β)

 Παι- δες τρεις θε- ο- σε- βεις
 G FE F E D FE F

Χφ. Η, φ. 127r.

Από τις δύο αυτές περιπτώσεις –πρόκειται για όμοια μελωδική έναρξη²¹⁰– προκύπτει ότι μόνο η συμπλοκή της βαρείας και εδώ, αντιστοιχεί στη δεύτερη άτονη συλλαβή της ποιητικής έναρξης. Το ολίγον με διπλή όμως, δεν αντιστοιχεί στην τρίτη τονισμένη συλλαβή, για να δικαιολογείται ως μελωδικό προανάκρουσμα, όπως στην προηγούμενη περίπτωση. Είναι πιθανόν η αναγραφή της συμπλοκής της βαρείας πριν του ολίγου με διπλή, να οφείλεται σε ορθογραφικό λάθος του αντιγραφέα. Συνεπώς η μαρτυρία 3 είναι όμοια με την 1.

Όσον αφορά στις μαρτυρίες που εμφανίζονται στα μεταγενέστερα από το Η Ειρμολόγια παρατηρούμε ότι οι μαρτυρίες 1 έως και 8 δηλώνουν ως βάση του μέλους, το φθόγγο Γα – F, ενώ οι μαρτυρίες (9, 10) δηλώνουν ως βάση του μέλους το φθόγγο Κε – a.

Συγκρίνοντας τις μαρτυρίες που συναντώνται στο χφ. Η και εκείνες που συναντώνται στα μεταγενέστερα Ειρμολόγια διαπιστώνουμε ότι:

α) Οι *μαρτυρίες* των μεταγενέστερων από το Η Ειρμολογίων, δε σχηματίζονται μόνο από τα μουσικά σημάδια, αλλά σ' αυτά προστίθεται, στις περισσότερες περιπτώσεις, η βραχυγραφία της λέξης *βαρύς* (). Συναντώνται όμως και *μαρτυρίες*, όπου στην αρχική βραχυγραφία προστίθεται και ο χαρακτήρας *α* (4, 6, 7) ή οι χαρακτήρες *αρ* (5, 10) ή ακόμη αναγράφεται ολόκληρη η λέξη *βαρύς* (8) ή μέρος της (3).

β) Μόνο τα μουσικά σημάδια, που απαρτίζουν τις *μαρτυρίες* 1 και 2 του χφ. Η, αποτελούν συστατικά στοιχεία των μεταγενέστερων *μαρτυριών* του Βαρέος ήχου. Συνηθέστερες *μαρτυρίες* στο σύνολο των εξεταζόμενων Ειρμολογίων είναι οι 1 και 9.

Στα Ειρμολόγια **Si1**, **Si3** και **Sa**, συναντώνται και οι *μαρτυρίες*:

- 6, στο χφ. **Si1**.
- 3, 4, 6, 7, 8 στο χφ. **Si3**.
- 5 και 10 στο χφ. **Sa**.

Έκταση (ambitus)

Οι μελωδικές γραμμές του Βαρέος ήχου διαρθρώνονται μέσα στα όρια της οκτάβας Πα-Πα' = D-d. Σε ελάχιστες όμως περιπτώσεις, φθάνουν στο φθόγγο Νη - C.

Δεσπύζοντες φθόγγοι

Ο Βαρύς ήχος έχει τρεις δεσπύζοντες φθόγγους:

- τον Γα – F που αντιστοιχεί στο βασικό φθόγγο - τονική - και την κατάληξή του·
- τον Δι – G που αντιστοιχεί κυρίως σε εντελείς καταλήξεις·
- τον Κε – a που αντιστοιχεί στον κυρίαρχο δεσπύζοντα φθόγγο του ήχου, στον οποίο κινείται συνήθως η μελωδία.

Κλίμακα

Οι εκκλησιαστικοί μουσικοί ήχοι της μεσαιωνικής περιόδου αποτελούν μέχρι σήμερα ένα ενδιαφέρον αλλά συγχρόνως ακανθώδες ζήτημα. Είναι γνωστό

²¹⁰ Για τις μελωδικές ενάρξεις του Βαρέος ήχου βλ. παρακάτω σ. 252.

από τα μουσικοθεωρητικά συγγράμματα του μεσαίωνα ότι η ψαλτική τέχνη διαρθρώνονταν μέσα σε ένα σύστημα, το οποίο ως βασικό δομικό του στοιχείο είχε την οκτώηχο. Είναι γνωστό επίσης ότι η οκτώηχος στοιχειοθετούνταν από τέσσερις κύριους και τέσσερις πλάγιους ήχους²¹¹. Τα μουσικοθεωρητικά συγγράμματα του βυζαντινού μεσαίωνα περιορίζονται κυρίως στον ονοματολογικό συσχετισμό των ήχων με τους αρχαιοελληνικούς τρόπους²¹², δεν προβαίνουν σε καμία αναφορά σχετική με την ύπαρξη ή μη μουσικών κλιμάκων, τετραχόρδων²¹³ και δε προβαίνουν επίσης σε επεξηγηματικές αναφορές, που σχετίζονται με τα μουσικά διαστήματα²¹⁴.

Από πρότερες προσπάθειες των ερευνητών, οι οποίες επικεντρώθηκαν στην εσωτερική δομή του μεσαιωνικού βυζαντινού ήχου, προέκυψαν τέσσερις διαφορετικές τοποθετήσεις:

- α) Ο βυζαντινός ήχος μπορεί να συσχετισθεί με μια κλίμακα του νεότερου μουσικοθεωρητικού δυτικού συστήματος²¹⁵.
- β) Ο βυζαντινός ήχος δε συσχετίζεται με μια μόνο μουσική κλίμακα, αλλά συγκροτείται από ένα σύνολο που απαρτίζεται από μελωδικές φόρμουλες²¹⁶.
- γ) Ο βυζαντινός ήχος, πριν ακόμη θεωρηθεί ότι αντιστοιχεί σε μια κλίμακα της δυτικής μουσικής ή ότι δομείται από ένα σύνολο μελωδικών προτύπων – φόρμουλες, μπορεί να θεωρηθεί ότι δομείται από ένα σύνολο μελωδικών περιοχών - registri²¹⁷.

²¹¹ Στην πραγματεία του Αγιοπολίτη γίνεται αναφορά και για δύο μέσους ήχους. Βλ. RAASTED J., *The Hagiopolites*, σ. 10, βλ. επίσης FLOROS C., *Universale*, τόμ. Ι, σ. 184-185.

²¹² Για μια ειδική αναφορά, που σχετίζεται με την οκταηχία της εκκλησιαστικής βυζαντινής μουσικής και την αρχαιοελληνική προέλευσή της, βλ. ΑΛΥΓΙΖΑΚΗΣ Α., *Η Οκταηχία*, σ. 31-54.

²¹³ Βλ. WELLESZ E., *A History*, σ. 310.

²¹⁴ Βλ. ΑΛΥΓΙΖΑΚΗΣ Α., *Η Οκταηχία*, σ. 204.

²¹⁵ Βλ. WELLESZ E., *A History*, σ. 300 και TILLYARD H.J.W., *Handbook*, σ. 30.

²¹⁶ Βλ. WELLESZ Egon, *Eastern Elements in Western Chant*, Munksgaard, Copenhagen 1967², σ. 88-94. Του ιδίου, *A History*, σ. 325-348. VELIMIROVIĆ Miloš, «Οι βυζαντινές μουσικές παραδόσεις στους Σλάβους», «στο: John J. Yannis (επιμ.), *Η βυζαντινή παράδοση μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης*», Μ.Ι.Ε.Τ., Αθήνα 1994, σ. 143.

²¹⁷ Ο Alberto Doda το Νοέμβριο του 1992, μέσα στα πλαίσια του δεύτερου συνεδρίου που πραγματοποιήθηκε στην πόλη Hernen της Ολλανδίας με θέμα: *Zur Erforschung der paläobyzantinischen Musikquellen*, παρουσίασε μια υπόθεση εργασίας, σύμφωνα με την οποία ο βυζαντινός μελωδός συνέθετε εφαρμόζοντας μια μελοποιητική τεχνική – *tecnică melodica di base* – και την αρχή του φορμουλαϊσμού – *formularită*. Η μελοποιητική τεχνική στηριζόταν στην αλληλουχία των μελωδικών περιοχών. Ο καθορισμός των μελωδικών περιοχών, σύμφωνα με τον Doda, σχετίζεται άμεσα με τον τονισμό του ποιητικού κειμένου. Σε κάθε μελωδική περιοχή, ο

δ) Ο βυζαντινός ήχος και ειδικότερα ο Τέταρτος, δομείται από ένα συγκεκριμένο αριθμό μελωδικών φράσεων φορμουλαϊκού χαρακτήρα²¹⁸.

Δεν είναι εύκολο να αποδεχθούμε ή να απορρίψουμε συλλήβδην τις παραπάνω τοποθετήσεις ή την κάθε μια ξεχωριστά.

Επικεντρώνοντας αποκλειστικά το ενδιαφέρον μας στο Βαρύ ήχο, που καταγράφεται με την πλήρως εξελιγμένη μεσοβυζαντινή σημειογραφία και λαμβάνοντας υπόψη το τονικό του κέντρο-βάση, τους δεσπόζοντες φθόγγους, την έκτασή του αλλά και τις συμπλοκές σημαδιών με ιδιαίτερο χαρακτήρα, μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι οι μελωδικές γραμμές του μεσαιωνικού Βαρέος ήχου διαρθρώνονται μέσα στα όρια της οκτάβας ή της κλίμακας Πα-Πα' = D-d. Με τονικό κέντρο-βάση- το φθόγγο Γα - F, σχηματίζονται από τον Πα - D δύο όμοια διατονικά διαζευγμένα τετράχορδα. Το βαρύ τετράχορδο Πα-Δι = D-G και το οξύ τετράχορδο Κε-Πα' = a-d:

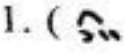
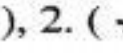
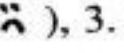
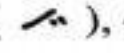
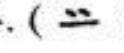
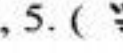
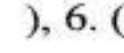
Πα	Βου	Γα	Δι	Κε	Ζω'	Νη'	Πα'
D	E	F	G	a	h	c	d
-----				-----			
Βαρύ τετράχορδο				Οξύ τετράχορδο			

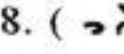
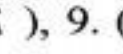
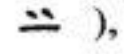
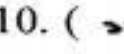
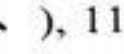
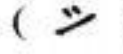
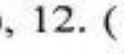
Κάθε τετράχορδο αποτελείται από δύο τόνους και ένα διατονικό ημιτόνιο. Η κλίμακα Πα-Πα' = D-d που διαμορφώνεται, βαίνει κατά τόνο Πα-Βου = D-E, ημιτόνιο Βου-Γα = E-F, τόνο Γα-Δι = F-G, διαζευτικό τόνο Δι-Κε = G-a, τόνο Κε-Ζω' = a-h, ημιτόνιο Ζω'-Νη' = h-c, τόνο Νη'-Πα' = c-d. Τα διατονικά ημιτόνια, τα

ψηλότερος φθόγγος αντιστοιχεί, κατά κανόνα, σε τονισμένη συλλαβή του ποιητικού κειμένου – τονικός φθόγγος. Ο χαμηλότερος φθόγγος της μελωδικής περιοχής – βασικός φθόγγος- αντιστοιχεί σε άτονη συλλαβή του ποιητικού κειμένου. Η μελωδία, με το πέρασμά της από τη μία μελωδική περιοχή στην άλλη, ψηλότερη ή χαμηλότερη, δημιουργούσε μελωδικές φράσεις. Βλ. DODA Alberto, «Coislin Notation Problems and Working Hypotheses», «στο: Jørgen Raasted and Christian Troelsgård (επιμ.), *Palaeobyzantine Notations. A Reconsideration of the Source Material*», A.A. Bredius Foundation, Hernen 1995, σ. 68. Βλ. επίσης του ίδιου, «Considerazioni sulla "meccanica" delle melodie irmologiche», «στο: A. Doda (επιμ.), *Studi di musica bizantina in onore di Giovanni Marzi*», Libreria Musicale Italiana, Lucca 1996, σ. 50. Σχετικά με την αρχή του φορμουλαϊσμού και κύρια την εξήγηση που δίνει ο Doda στον όρο φόρμουλα, βλ. παρακάτω, υπ. 230.

²¹⁸ Βλ. PAPAΘANASSIOU I., *Il Quarto Modo*, τόμ. I, σ. 63. Βλ. επίσης του ίδιου, «An "Abridged" analysis of Heirmologion and Sticherarion Melodies of the Fourth Authentic Mode», στην ιστοσελίδα των *MMB*: http://www.igl.ku.dk/MMB_papers/papathan.htm, σ. 2.

οποία και στα δύο τετράχορδα σχηματίζονται μεταξύ των δύο τόνων, συνήθως διακρίνονται από συγκεκριμένες συμπλοκές σημάδιών ανάβασης, οι οποίες αποτελούνται από ένα έμφωνο σημάδι και δύο κεντήματα ή δαρτά²¹⁹:

1. (), 2. (), 3. (), 4. (), 5. (), 6. (), 7. (), οι συμπλοκές αυτές αντιστοιχούν συνήθως στο ημιτόνιο Βου – Γα = E - F, ενώ οι συνθέσεις:

8. (), 9. (), 10. (), 11. (), 12. (), 13. (), 14. (), αντιστοιχούν συνήθως στο ημιτόνιο Ζω'–Νη' = h-c. Τρεις από τις παραπάνω συμπλοκές 2, 4, 6, χρησιμοποιούνται για το σχηματισμό και των δύο ημιτονίων, αφού είναι όμοιες με τις συνθέσεις 8, 9 και 10 αντίστοιχα.

Η θέση του ημιτονίου τεκμηριώνεται στα ακόλουθα παραδείγματα²²⁰:

1. Χφ. G, φ. 211v, J.R. 2500, (Πίνακας 3α)

						
η	κτι-	σις	ευ-	λο-	γει-	τω
G	a	EF	a	G	G	F

2. Χφ. G, φ. 211r, J.R. 2497, (Πίνακας 3α)

				
και	σοι	κραυ-	γα-	ζω
D	EF	D	F	F

²¹⁹ Για τα δύο κεντήματα κατά τη μεσαιωνική περίοδο βλ. ALEXANDRU Maria, *Studie über die 'Grossen Zeichen' der byzantinischen musikalischen Notation unter besonderer Berücksichtigung der Periode vom Ende des 12. bis Anfang des 19. Jahrhunderts*, Bd. I, (Dissertation zur Erlangung des Ph. D. – Grades an der Universität Kopenhagen, Humanistische Fakultät), Kopenhagen 2000, τόμ. I, σ. 117-118.

²²⁰ Σε όλα τα μελωδικά παραδείγματα και στη μορφολογική ανάλυση των ειρμών (σ. 277-296), ακολουθούμε την ορθογραφία του αντίστοιχου χειρογράφου.

3. Χφ. G, φ. 211v, J.R. 2501, (Πίνακας 3α)

Μη-	τηρ	Θε-	ου	και	Παρ-	θε-	νος	τικ-	του-	σα
D	EF	GE	F	E	F	a	EF	G	a	a

4. Χφ. G, φ. 229v, J.R. 2717, (Πίνακας 32α)

νυ-	κτω-	θεις
G	a	EFFE

5. Χφ. G, φ. 211v, J.R. 2500, (Πίνακας 3α)

και	υ-	πε-	ρυ-	ψου-	τε
hc	a	GF	EF	Ga	a

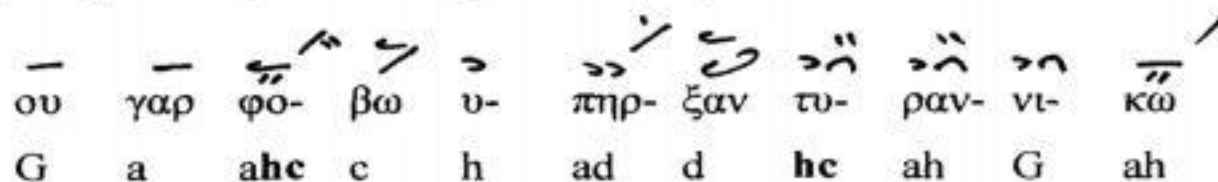
6. Χφ. G, φ. 211v, J.R. 2501, (Πίνακας 3α)

κα-	τα-	ξι-	ω-	θη-	σαν	σε
a	a	a	a	d	hc	a

7. Χφ. G, φ. 217v, J.R. 2576, (Πίνακας 12α)

ορ-	θρι-	ζων
a	hcG	ah

8. Χφ. G, φ. 210v, J.R. 2492, (Πίνακας 2α)

Με γνώμονα τα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω, ο μεσαιωνικός Βαρύς ήχος δεν ταυτίζεται με τη Φα μείζονα κλίμακα του δυτικού μουσικοθεωρητικού συστήματος, που είχε προτείνει ο Tillyard και υιοθετήθηκε αργότερα από την Aglaia Ayoutanti. Η τελευταία έθεσε *σι ύφεση* στον οπλισμό, μεταγράφοντας στο πεντάγραμμο με το σύστημα των *MMB*, το μελωδικό περιεχόμενο του Βαρέος ήχου, που περιέχεται στο Ειρμολόγιο Ιβήρων 470 (H)²²¹. Ο Wellesz δεν υιοθέτησε την παραπάνω πρόταση του Tillyard. Αυτό διαπιστώνεται από τη στιγμή κατά την οποία δεν έθεσε *σι ύφεση* στον οπλισμό αλλά και ούτε ως τυχαίο σημείο αλλοίωσης κατά τη μεταγραφή στο πεντάγραμμο του ειρμού *Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐνδόξως γάρ*²²², που περιέχεται και αυτός στο Ειρμολόγιο Ιβήρων 470 (H), φ. 117r. Με τον τρόπο αυτό ο Wellesz άφησε να φανεί ότι του ήταν αδιάφορος ο σχηματισμός του τρίτονου διαστήματος *φα-σι*, κάτι το οποίο προσπάθησαν να αποφύγουν ο Tillyard και η Ayoutanti θέτοντας *σι ύφεση* στον οπλισμό.

Ο μεσαιωνικός Βαρύς ήχος θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως έκφραση της συγκεκριμένης εποχής και να μη συγχέεται ή συσχετίζεται με το σύγχρονο μουσικό αισθητήριο. Δεν είναι απαραίτητο να προσπαθήσουμε να βρούμε αναλογίες του Βαρέος ήχου με κάποια κλίμακα της ευρωπαϊκής μουσικής. Ο πατήρ Αντωνίου υποστήριξε ότι ο Βαρύς ήχος «χρησιμοποιεί στα Ειρμολογικά πάντοτε την εναρμόνια κλίμακα»²²³. Η εναρμόνια κλίμακα είναι επινόηση των Τριών Διδασκάλων (Χρύσανθου, Γρηγορίου, Χουρμουζίου) της Νέας Μεθόδου της βυζαντινής μουσικής²²⁴. Κατά τη μεσαιωνική όμως περίοδο δεν υφίσταται καμία

²²¹ Βλ. ΑΥΟΥΤΑΝΤΙ Aglaia, *The Hymns of the Hirmologium*, Part III2, Munksgaard, Copenhagen 1956.

²²² Βλ. WELLESZ E., *A History*, σ. 376.

²²³ Βλ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Σ., *Το Ειρμολόγιο*, σ. 156.

²²⁴ Βλ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, *Μέγα Θεωρητικόν*, σ. 163.

αναφορά σχετική με τη διατονική, τη χρωματική ή την εναρμόνια κλίμακα. Αν επιδιώξουμε να προβούμε σε παραλληλισμό της μεσαιωνικής δομής του Βαρέος και της εναρμόνιας κλίμακας της Νέας Μεθόδου, μπορούμε απλά να υποστηρίξουμε ότι μόνο το βαρύ τετράχορδο Πα-Δι = D-G, είναι όμοιο. Η ομοιότητα όμως σχετίζεται με τη διάταξη των τόνων και του ημιτονίου στο τετράχορδο και όχι με τον αριθμό των *τμημάτων*, τα οποία διαιρούν τον τόνο και το ημιτόνιο, όπως καθορίστηκαν πολύ αργότερα από τον Χρύσανθο.

Όσον αφορά στη θέση του Wellesz και του Velimirović αναφορικά με το ότι ο βυζαντινός ήχος δομείται από μελικά πρότυπα ή φόρμουλες, μπορούμε να συνηγορήσουμε εν μέρει υπέρ αυτής της άποψης. Αποδεχόμαστε ότι μέσα στο πλαίσιο των μελωδικών γραμμών, συναντώνται επαναλαμβανόμενα μελικά πρότυπα²²⁵ ή φόρμουλες ή θέσεις²²⁶, σταθερές²²⁷ ή στερεότυπες μουσικές φράσεις²²⁸ ή ακόμη χαρακτηριζόμενες από κάποια ελαστικότητα²²⁹. Είναι άλλωστε γενικά αποδεκτό από τους ερευνητές το χαρακτηριστικό αυτό του βυζαντινού μέλους²³⁰. Πράγματι, μεταγράφοντας και αναλύοντας τις μελωδικές γραμμές του

²²⁵ Βλ. ΑΛΥΓΙΖΑΚΗΣ Α., *Η Οκταηχία*, σ. 80-81.

²²⁶ Για τον ορισμό του όρου *θέση*, βλ. CONOMOS D., *The Treatise of Manuel Chrysaphes*, σ. 40. Βλ. επίσης HANNICK Christian – WOLFRAM Gerda, *Gabriel Hieromonachos (Abhandlung über den Kirchengesang)*, CSRM 1, Wien 1985, σ. 72.

²²⁷ Βλ. AMARGIANAKIS George, *An Analysis of Stichera in the Deuterios Modes. The Stichera Idiomela for the Month of September in the Modes Deuterios, Plagal Deuterios, and Nenano Transcribed from the Manuscript Sinai 1230 (A.D. 1365)*, CIMÁGL 22, 1977, σ. 18. (Μονογραφικός αριθμός).

²²⁸ Βλ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ Ιωάννης, «Η ρυθμική και μετρική δομή των βυζαντινών ειρμών και στιχηρών ως μέσο και ως αποτέλεσμα μιας νέας ρυθμικής ερμηνείας του βυζαντινού μέλους», «στο: Μακρής Ευστάθιος (επιμ.), *Οι δύο όψεις της ελληνικής μουσικής κληρονομιάς*», Ακαδημία Αθηνών, Δημοσιεύματα του Κέντρου Ερεύνης της Ελληνικής Λαογραφίας 18, Αθήνα 2003, σ. 151.

²²⁹ Βλ. VELIMIROVIĆ M., «The Byzantine Heirmos...», σ. 235. Ο Παπαθανασίου επίσης αποδέχεται την ελαστικότητα της φόρμουλας, την οποία χαρακτηρίζει ως μουσική φράση. Βλ. ΡΑΡΑΘΑΝΑΣΣΙΟΥ Ι., *Il Quarto Modo*, τόμ. Ι, σ. 62.

²³⁰ Για μια ιεραρχημένη χρονολογικά θεώρηση της έννοιας *formula*, βλ. DODA A., «Considerazioni...», σ. 45-48. Βλ. επίσης ΒΟΥΡΛΗΣ Αθανάσιος, *Δογματοθηκαί όψεις της Ορθοδόξου ψαλμωδίας*, Κληροδότημα Βασιλικής Δ. Μωραΐτου, Αθήνα 1994, σ. 73, υπ. 211.

Θα πρέπει εδώ να σημειώσουμε ότι ο Doda, έδωσε μια νέα και διαφορετική ερμηνεία στον όρο *formula*. Για τον Doda *formula* δεν είναι ένα επαναλαμβανόμενο μελωδικό πρότυπο σταθερό ή μη, μιας μελωδικής γραμμής που επενδύει έναν ειρμό ή ένα στιχηρό. Είναι ένας μελωδικός αυτοματισμός, ο οποίος μέσω της διαχρονικής συνθετικής διαδικασίας και εκτέλεσης του βυζαντινού μέλους, προκύπτει αυθόρμητα κατά τη διάρκεια μιας νέας λειτουργικής σύνθεσης. Ο μελωδικός αυτός αυτοματισμός αποτελείται από δύο μέχρι τέσσερα διαφορετικά σημάδια, τα οποία εμφανίζονται αυθόρμητα στο εσωτερικό μιας μελωδικής γραμμής ή σχηματίζεται από περισσότερα σημάδια, τα οποία δομούν τις τυπικές καταλήξεις του ήχου. Βλ. DODA A., «Considerazioni...», σ. 61. Συνεπώς, σύμφωνα με την τοποθέτηση αυτή, οι φόρμουλες, σε αντίθεση με τους άλλους

Βαρέος ήχου, διακρίναμε επαναλαμβανόμενα μελικά πρότυπα ή φόρμουλες. Διαπιστώσαμε όμως, ότι δεν είναι αυτά που αντικαθιστούν στο σύνολό τους τα δομικά στοιχεία του ήχου. Οι φόρμουλες είναι βασικό δομικό στοιχείο των μελωδικών περιοχών, μέσα στις οποίες ελίσσεται το μέλος ενός ήχου. Συνεπώς, αποδεχόμενοι την τοποθέτηση του Alberto Doda, θεωρούμε ότι είναι οι μελωδικές περιοχές εκείνες, που αποτελούν τα δομικά στοιχεία ενός ήχου. Ο καταλυτικός ρόλος των μελωδικών περιοχών, διαπιστώνεται και στον καθορισμό των τεσσάρων φορμουλαϊκών φράσεων, που σύμφωνα με τον Παπαθανασίου, δομούν τον Τέταρτο ήχο. Κατά συνέπεια, για να γίνει κατανοητή η δομή των μελωδικών γραμμών ενός μεσαιωνικού βυζαντινού ήχου, κρίνεται αναγκαίος ο καθορισμός των μελωδικών περιοχών του. Μέχρι σήμερα έχουν καθορισθεί μόνο οι μελωδικές περιοχές του Τρίτου ήχου από τον Doda, του Τετάρτου από τον Παπαθανασίου και στην παρούσα μελέτη του Βαρέος²³¹.

Θα πρέπει να υπογραμμίσουμε στο σημείο αυτό ότι με τις τοποθετήσεις τους, αρχικά ο Doda και στη συνέχεια ο Παπαθανασίου, εγκαινίασαν ένα νέο τρόπο προσέγγισης του βυζαντινού μέλους, από τη στιγμή που επικέντρωσαν την προσοχή τους και στον τονισμό του ποιητικού κειμένου. Ενώ το μεγαλύτερο μέρος των ερευνητών που τοποθετήθηκε σε αυτό το ζήτημα, εκτός από τους δύο παραπάνω, περιορίσθηκε στην εξέταση του μέλους των ειρμών ή των στιχηρών, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τα ποιητικά κείμενα. Η βυζαντινή εκκλησιαστική μουσική από τη γέννησή της μέχρι σήμερα, δεν είναι αυθύπαρκτη. Δομείται από δύο βασικά στοιχεία στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους με έναν αόρατο υμέναιο, το μέλος και το λόγο. Θεωρούμε ότι το δεύτερο είναι το στοιχείο εκείνο το οποίο

ερευνητές, δεν αποτελούν ένα πρωτεύον δομικό στοιχείο για τη σύνθεση των μελωδικών γραμμών ενός ήχου. Μήπως με την διαφοροποίησή του αυτή ο Doda καταλύει από τη μια το φορμουλαϊκό χαρακτήρα της ψαλτικής τέχνης και από την άλλη δημιουργεί σύγχυση, όταν υιοθετεί τον όρο *formula*, δίνοντάς του όμως διαφορετική ερμηνεία; Έπειτα και από την παρέμβαση αυτή του Doda, κρίνεται επιβεβλημένη μια νέα προσέγγιση στο ζήτημα αυτό, έτσι ώστε να δοθεί ένας σαφής ορισμός της μεσαιωνικής και μεταγενέστερης βυζαντινής μελωδικής φόρμουλας, αφού ληφθεί υπόψη και το ποιητικό κείμενο – τονισμός, δομή, εννοιολογία.

²³¹ Για τις μελωδικές περιοχές των τριών ήχων, βλ. στην επόμενη παράγραφο.

κατευθύνει και διαμορφώνει το πρώτο, το οποίο με τη σειρά του, υποτάσσεται στους μελοποιητικούς κανόνες της ψαλτικής τέχνης²³².

Μελωδικές περιοχές του Βαρέος ήχου

Πριν αναφερθούμε στις μελωδικές ενάρξεις, τις καταλήξεις και τις μελωδικές φράσεις του Βαρέος ήχου, κρίνουμε αναγκαία την αναφορά στις μελωδικές περιοχές, επειδή θεωρούμε ότι αυτές αποτελούν τα δομικά στοιχεία των χαρακτηριστικών του που αναφέρθηκαν παραπάνω (βλ. σ. 233). Έπειτα από την παρατήρηση του συνολικού μελωδικού *corpus* του Βαρέος ήχου, την μεταγραφή (σε αλφαβητική σημειογραφία) και την ανάλυση των μελωδικών του γραμμών, καταλήξαμε στα ίδια συμπεράσματα με τον Alberto Doda, που αφορούν στην ύπαρξη των μελωδικών περιοχών του βυζαντινού μουσικού ήχου γενικά.

Οι μελωδικές γραμμές του Βαρέος ήχου ελίσσονται σε τέσσερις βασικές μελωδικές περιοχές²³³:

²³² Βλ. ΣΤΑΘΗΣ Γρ., *Η εξήγηση*, σ. 28. Βλ. επίσης ΒΟΥΡΛΗΣ Α., *Δογματοθηκαί*, σ. 67-70. ΠΑΣΧΟΣ Παντελής, *Λόγος και Μέλος*, (Εισαγωγή στην βυζαντινή-λειτουργική Υμνογραφία της Ορθοδόξου Εκκλησίας), τόμ. Α', Υμναγιολογικά Κείμενα και Μελέτες - 6, Αρμός, Αθήνα 1999, σ. 46-48. ΣΤΑΘΗΣ Γρηγόριος, «Γένεση και εξέλιξη της ελληνικής βυζαντινής σημειογραφίας και οι τυπογραφικές χαράξεις», στο: "... τιμή προς τον διδάσκαλον...", Αφιέρωμα στα εξηντάχρονα της ηλικίας και στα τριαντάχρονα της επιστημονικής και καλλιτεχνικής προσφοράς του, Ανατολής το Περιήγημα, Αθήνα 2001, σ. 238.

²³³ Και ο Alberto Doda, αφού μετέγραψε και ανέλυσε το ρεπερτόριο του Τρίτου ήχου, που περιέχεται στο Ειρμολόγιο Cryptensis E.γ.Π. (G), καθόρισε τέσσερις μελωδικές περιοχές.

Μελωδικές περιοχές του Τρίτου ήχου

Χαμηλή	Μέση	Οξεία	Οξύτατη
Γα - Κε	Κε - Νη'	Νη' - Πα'(Βου')	Πα' - Βου'
F - a	a - c	c - d (e)	d - e

Η **Χαμηλή** και η **Μέση** μελωδική περιοχή στοιχειοθετούνται από το μελωδικό διάστημα τρίτης ενώ η **Οξεία** και **Οξύτατη** στοιχειοθετούνται κυρίως από διάστημα δευτέρας. Βλ. DODA A., «Coislin Notation...», σ. 68. Βλ. επίσης του ίδιου «Considerazioni sulla "meccanica"», σ. 50.

Στη συνέχεια ο Ιωάννης Παπαθανασίου, αφού μελέτησε και ανέλυσε τον Τέταρτο ήχο σε είκοσι βυζαντινά μεσαιωνικά μουσικά Ειρμολόγια, καθόρισε δύο βασικές μελωδικές περιοχές: τη **Χαμηλή** και την **Οξεία**. Η πρώτη μελωδική περιοχή στοιχειοθετείται από τέσσερα μελωδικά διαστήματα δευτέρας και τρίτης ενώ η δεύτερη από πέντε μελωδικά διαστήματα δευτέρας και τρίτης.

Μελωδικές περιοχές του Τετάρτου ήχου

Χαμηλή	I	II	III	IV
	Δι-Ζω'	Κε-Νη'	Ζω'-Νη'	Ζω'-Πα'
	G - b	a - c	b - c	b - d

Χαμηλή ²³⁴	Μέση	Μέση 1	Μέση 2 ²³⁵	Οξεία	Οξύτατη
(Νη) Πα - Γα	Γα - Κε	Γα - Δι	Δι - Κε	Κε - Νη'(Πα')	Νη' - Πα'
(C) D - F	F - a	F - G	G - a	a - c (d)	c - d

Τρεις μελωδικές περιοχές σχηματίζονται από διαστήματα τρίτης (**Χαμηλή-Μέση-Οξεία**), ενώ οι υποδιαίρεσεις της **Μέσης** μελωδικής περιοχής **Μέση 1**, **Μέση 2** και η **Οξύτατη** σχηματίζονται από διαστήματα δευτέρας.

Το μέλος του Βαρέος ήχου κινείται κυρίως σε τρεις μελωδικές περιοχές: **Χαμηλή**, **Μέση** και **Οξεία**. Ακολουθεί η κίνηση στη **Μέση 1** και **Μέση 2** και σπανιότερα η κίνηση στην **Οξύτατη**.

Οξεία	1	2	2+	3	4
	Νη'-Πα'	Πα'-Βου'	Πα'-Γα'	Βου'-Γα'	Γα'-Δι'(Κε')
	c - d	d - e	d - f	e - f	f - g (a')

Βλ. ΡΑΡΑΘΗΑΝΑΣΣΙΟΥ Ι., *Il Quarto Modo*, τόμ. Ι, σ. 61. Βλ. επίσης του ιδίου, «An "Abridget" analysis », σ. 1. Στον Τέταρτο ήχο ο φθόγγος Ζω' είναι με έφρεσι και γι' αυτό το λόγο ο ερευνητής τον μεταγράφει με το χαρακτήρα b. Ο ίδιος φθόγγος στο Βαρύ ήχο θεωρούμε ότι είναι φυσικός, γι' αυτό χρησιμοποιούμε το χαρακτήρα h για τη μεταγραφή του σύμφωνα, όπως προαναφέρθηκε (βλ. σ. 231), με το γερμανικό αλφαβητικό σύστημα ονομασίας των μουσικών φθόγγων.

²³⁴ Σε σπάνιες περιπτώσεις η **Χαμηλή** μελωδική περιοχή επεκτείνεται, επί το βαρύ, μέχρι το φθόγγο Νη-C. Επέκταση παρατηρείται, επίσης σπάνια, και στην **Οξεία** μελωδική περιοχή μέχρι τον άνω Πα'-d. Οι σποραδικές αυτές επεκτάσεις των συγκεκριμένων μελωδικών περιοχών δεν διαφοροποιούν την ονοματολογία τους.

²³⁵ Οι μελωδικές περιοχές **Μέση 1** και **Μέση 2**, είναι υποδιαίρεσεις της βασικής **Μέσης** μελωδικής περιοχής. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι λέξεις **Μέση 1** και **Μέση 2** αλλά και οι φθόγγοι που προσδιορίζουν, αναγράφονται με μικρότερο μέγεθος γραμματοσειράς.

**Συγκριτικός πίνακας των μελωδικών περιοχών
του Τρίτου του Βαρέος και του
Τετάρτου ήχου**

ΤΡΙΤΟΣ ΗΧΟΣ				
Μελωδικές περιοχές				
Χαμηλή	Μέση	Οξεία	Οξύτατη	
Γα-Κε F-a	Κε-Νη' (Πα')	Νη'-Πα'	Πα'-Βου'	
	s-c (d)	o-d	d-e	
ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ				
Μελωδικές περιοχές				
Χαμηλή	Μέση	Οξεία	Οξύτατη	
(Νη) Πα-Γα (C) D-F	Γα-Κε F-a	Κε-Νη' (Πα')	Νη'-Πα'	
	F-a	s-c (d)	o-d	
ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΗΧΟΣ				
Μελωδική περιοχή: Χαμηλή				
I	II	III	IV	
Δι-Ζω G-b	Κε-Νη'	Ζω-Νη'	Ζω-Πα'	
	s-c	b-c	b-d	
Μελωδική περιοχή: Οξεία				
1	2	2+	3	4
Νη'-Πα'	Πα'-Βου'	Πα'-Γα'	Βου'-Γα'	Γα'-Δι' (Κε')
o-d	d-e	d-f	e-f	f-g (a')

Οι σκιάσεις στον πίνακα, δηλώνουν τις κοινές μελωδικές περιοχές που παρατηρούνται στους τρεις ήχους.

Συγκρίνοντας τις μελωδικές περιοχές του Τρίτου και του Βαρέος ήχου, μπορούμε αρχικά να παρατηρήσουμε ότι χρησιμοποιείται κοινή ονοματολογία, η οποία όμως αντιστοιχεί σε διαφορετικές μελωδικές περιοχές. Οι μελωδικές γραμμές και των δύο ήχων κινούνται σε τρεις κοινές μελωδικές περιοχές με διαφορετική όμως ονοματολογία:

- Η Μέση μελωδική περιοχή του Βαρέος αντιστοιχεί στη Χαμηλή του Τρίτου.
- Η Οξεία μελωδική περιοχή του Βαρέος αντιστοιχεί στη Μέση του Τρίτου.
- Η Οξύτατη μελωδική περιοχή του Βαρέος αντιστοιχεί στην Οξεία του Τρίτου.

Διαπιστώνουμε επίσης ότι ο Βαρύς κινείται χαμηλότερα από τον Τρίτο κατά ένα διάστημα τρίτης. Κινείται δηλαδή στη Χαμηλή μελωδική περιοχή Πα-Γα = D-F,

στην οποία δεν κινείται ο Τρίτος και αποκλείει την κίνηση στην **Οξύτατη Πα΄-Βου΄** = d-e, του Τρίτου ήχου.

Ο Τέταρτος ήχος κινείται σε πολύ ψηλές μελωδικές περιοχές σε σχέση με εκείνες, των δύο προηγούμενων ήχων. Συγκρίνοντας τις μελωδικές περιοχές του Βαρέος ήχου με εκείνες του Τετάρτου, διαπιστώνουμε ότι ο Βαρύς ήχος έχει δύο μελωδικές περιοχές κοινές με τον Τέταρτο:

Η **Οξεία** μελωδική περιοχή του Βαρέος ήχου είναι κοινή με τη **Χαμηλή II** του Τετάρτου και η **Οξύτατη** μελωδική περιοχή του Βαρέος είναι κοινή με την **Οξεία I** του Τετάρτου ήχου.

Ο Τρίτος, αντίθετα με το Βαρύ, έχει τρεις κοινές μελωδικές περιοχές με τον Τέταρτο:

Η **Μέση** μελωδική περιοχή του Τρίτου ήχου είναι κοινή με τη **Χαμηλή II** του Τετάρτου.

Η **Οξεία** μελωδική περιοχή του Τρίτου ήχου είναι κοινή με την **Οξεία I** του Τετάρτου.

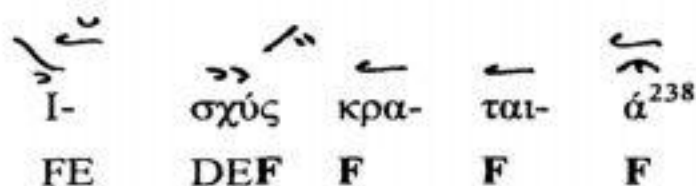
Η **Οξύτατη** μελωδική περιοχή του Τρίτου είναι κοινή με την **Οξεία 2** του Τετάρτου ήχου.

Μελωδικές ενάρξεις-*initia*

Οι μελωδικές ενάρξεις των ειρμών, από τη θέση τους και μόνο, σηματοδοτούν με καθοριστικό τρόπο την είσοδο που οδηγεί στην ανάπτυξη της μελωδικής γραμμής. Αποτελούν συνεπώς το αρχικό μελωδικό τμήμα του ειρμού ή μιας μελωδικής φράσης, που αναπτύσσεται στο εσωτερικό του²³⁶. Οι μελωδικές ενάρξεις υποτάσσουν το αντί και κεντρίζουν το ενδιαφέρον των ακροατών, διότι επιδιώκουν να αποδώσουν με έμφαση το εννοιολογικό περιεχόμενο του πρώτου ποιητικού κώλου του ειρμού, με το οποίο ταυτίζονται. Η έμφαση υποδηλώνεται με τη χρήση ειδικού σημαδιού, όπως είναι το *απόδεσμα* (↗), οι *δύο απόστροφοι* ή *σύνδεσμοι* (↔) και η *διπλή* (//)²³⁷. Τα σημάδια αυτά έχουν ως ιδιότητα την *αργίαν* της φωνής. Αυτός είναι και ο λόγος, για τον οποίο ο μελωδός τα θέτει στον τελευταίο φθόγγο της μελωδικής έναρξης, που ταυτίζεται συνήθως με την τελευταία συλλαβή του ποιητικού κώλου.

Ακολουθούν ενδεικτικές μελωδικές ενάρξεις του Βαρέος ήχου, οι οποίες συναντώνται σε διάφορα Ειρμολόγια και δομούνται σε μία ή δύο μελωδικές περιοχές:

1. Μελωδική έναρξη διαρθρωμένη στη Χαμηλή μελωδική περιοχή Πα-Γα = D-F

Χφ. G, φ. 227γ.

²³⁶ Για τις μελωδικές φράσεις, βλ. παρακάτω, σ. 268.

²³⁷ Βλ. παρακάτω σχετικά παραδείγματα στους πίνακες 42, 43, 44, αντίστοιχα. Ειδικότερα για τα σημάδια αυτά, βλ. ALEXANDRU M., *Studie über die 'Grossen Zeichen'*, τόμ. I, σ. 97, 113, 116 αντίστοιχα.

²³⁸ Σε ορισμένα μελωδικά παραδείγματα, που ακολουθούν και σχετίζονται με τον προσδιορισμό των μελωδικών περιοχών, κρίναμε σκόπιμο, όπου αναγράφεται το ποιητικό κείμενο, να τονίσουμε τις λέξεις - μονοτονικά - έτσι ώστε να καταστεί σαφής ο ρόλος του τονισμού του ποιητικού κειμένου. Ο τονισμός του ποιητικού κειμένου είναι καταλυτικός στη διαμόρφωση της μελωδικής γραμμής και

2. Μελωδική έναρξη διαρθρωμένη στη **Μέση 1** μελωδική περιοχή Γα-Δι = F-G

/	>	>	—	—
Φώς	το	εκ	φω-	τός
G	F	E	F	G

Χφ. G, φ. 225v.

3. Μελωδική έναρξη διαρθρωμένη επίσης στη **Μέση 1** μελωδική περιοχή.

←	↗	↗
Του	πλή-	θους
F	FG	F

Χφ. Si1, φ. 154v

4. Μελωδική έναρξη διαρθρωμένη στις μελωδικές περιοχές **Μέση 1** και **Χαμηλή**.

Μελωδικές περιοχές							
Γα-Δι = F-G				Πα-Γα = D-F			
/-----//				/-----//			
>>>	↗	↘	/	>	>	↘	
Κα-	τα-	νο-	ών	ο	προ-	φή-	της
EF	G	FE	F	E	D	FE	F

Χφ. G, φ. 214r.

Η τελευταία αυτή μελωδική έναρξη είναι η πλέον συνηθισμένη. Αποτελεί την τυπική μελωδική έναρξη του Βαρέος ήχου.

ειδικότερα της μελωδικής περιοχής, από τη στιγμή που αντιστοιχεί, όπως προαναφέρθηκε, στον τονικό της φθόγγο.

5. Μελωδική έναρξη διαρθρωμένη στις μελωδικές περιοχές **Μέση 1** και **Μέση 2**.

Μελωδικές περιοχές

Γα-Δι = F-G Δι-Κε = G-a

/-----/ /-----/

	>	—		
Κά-	μι-	νον	παί-	δες
F	E	F	Ga	a

Χφ. G, φ. 208v.

6. Μελωδική έναρξη διαρθρωμένη στις μελωδικές περιοχές **Μέση** και **Χαμηλή**.

Μελωδικές περιοχές

Γα-Κε = F-a Πα-Γα = D-F

/-----/ /-----/

	>	—		>	>		>		
Νυξ	α-	φεγ-	γής	τοις	α-	πί-	στοις	Χρι-	στέ
F	E	F	a	G	E	FE	D	FE	F

Χφ. Y, φ. 78r

7. Μελωδική έναρξη διαρθρωμένη στις μελωδικές περιοχές **Μέση 1** και **Μέση**.

Μελωδικές περιοχές

Γα-Δι = F-G Γα-Κε = F-a

/-----/ /-----/

	>	>	—	
Ά-	φλε-	κτος	πυ-	ρί
G	F	E	F	a

Χφ. Si3, φ. 113r.

8. Μελωδική έναρξη διαρθρωμένη στις μελωδικές περιοχές Χαμηλή και Μέση.

Μελωδικές περιοχές						
Πα-Γα = D-F			Γα-Κε = F-a			
/-----/			/-----/			
						
Ά-	σω-	μεν	τω	Κυ-	ρί-	ω
F	E	F	a	G	a	F

Χφ. V, φ. 95v.

* * *

Οι τρεις πίνακες που ακολουθούν (42, 43, 44) περιέχουν τη μελωδική έναρξη τριών ειρμών του Βαρέος ήχου. Στις πρώτες στήλες αναγράφεται η βραχυγραφία του χειρογράφου, το φύλλο στο οποίο περιέχεται ο ειρμός και η μαρτυρία (όταν αυτή αναγράφεται στο χφ.). Η σειρά των χφφ. προσδιορίστηκε με γνώμονα το στάδιο της σημειογραφίας τους²³⁹.

Επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον μας στην τελευταία συλλαβή του πρώτου ποιητικού κώλου των τριών ειρμών, διαπιστώνουμε ότι αυτή επενδύεται με το *απόδερμα*, τις *δύο αποστρόφους* και τη *διπλή αντίστοιχα*. Είναι αξιοσημείωτο ότι τα σημάδια αυτά εμφανίζονται με ελάχιστες εξαιρέσεις, στην ίδια θέση σε ολόκληρη σχεδόν την ειρμολογική παράδοση.

Οι αγκύλες [] δηλώνουν ότι το ποιητικό κείμενο του ειρμού ή μέρος του, δεν περιέχεται στο χειρόγραφο.

²³⁹ Βλ. παρακάτω, σ. 305-306.

Πίνακας 42

Ειρμός: Τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, J.R. 2483

Χφ.	φ.	Μαρτ.	Μελωδική έναρξη						
L	241r		∕		∩	✓	∩	ΘΩ	
P	181r		∩	∩		∩			∩
E	92v		∩	∕	∩	✓	∩	Ω	
S	167r		∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
Si	∣								∩
Pa	179v		∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
Ga	212r		∩	∕	∩	∩	∩	∩	∩
O	178r		∩	∕	∩	∩	∩	∩	∩
La	73r		∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
H	115r	∕	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
G	209r	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
Si3	113v	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
Sa	188r	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
Si1	146v	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
Si2	80v	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
D	∣								∩
Y	∣								∩
Ca	102r	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
Pb	123r	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
Q	78v	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
V	101r	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
Pc	153r	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
H-2	107r	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
H-4	118r	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
F	105r	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
			Τον	ον-	τως	ον-	τα	Θε-	ον

Πίνακας 43

Ειρμός: Κάμινον παῖδες, J.R. 2482

Χφ.	φ.	Μαρτ.	Μελωδική έναρξη				
L	141r		/		υ	ϛ	
P							
E	92v		/		υ	ϛ	υ
S	167r		ϛ	υ			
Si	133r		ϛ	υ			
Pa	179r		/	υ		ϛ	
Ga							
O	177v			υ		ϛ	
La	72v			υ	υ		
H	115r	ϛ	/	υ			
G	208v	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
Si3	111v	ϛ	ϛ	υ			
Sa	185r	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
Si1	146v	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
Si2	80v	ϛ	ϛ	υ	υ	ϛ	ϛ
D	26r	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
Y	78v	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
Ca	96r	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
Pb	113v	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
Q	78v	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
V	100v	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
Pc	152v	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
H-2	107r	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
H-4	110v	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ
F	104r	ϛ	ϛ	υ		ϛ	ϛ

Κα- μι- νον παι- δες

Πίνακας 44

Ειρμός: Έβόησα Κύριε, J.R. 2481

Χφ.	φ.	Μαρτ.	Μελωδική έναρξη						
L	240v					υ	/		υ
P	180v		υ	/			/		υ
E	92v			/		υ	/		υ
S	166v		υ	/	υ	υ	κ	υ	
Si									
Pa	179r			/	υ	υ	υ	υ	υ
Ga									
O	177v			/	υ	υ	/	υ	υ
La	72v			/	υ	υ	υ	υ	υ
H	155r		υ	/	υ	υ	υ	υ	υ
G	208v		υ	/	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	110v		υ	/	υ	υ	/	υ	υ
Sa	184v		υ	/	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	146r		υ	/	υ	υ	/	υ	υ
Si2	80v		υ	/	υ	υ	/	υ	υ
D									
Y									
Ca	102v		υ	/	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	122r		υ	/	υ	υ	/	υ	υ
Q	83r		υ	/	υ	υ	/	υ	υ
V	99v		υ	/	υ	υ	/	υ	υ
Pc	152r		υ	/	υ	υ	/	υ	υ
H-2	106v		υ	/	υ	υ	/	υ	υ
H-4									
F	105r		υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
			E-	βο-	η-	σα	Κυ-	ρι-	ε

Τυπικές μελωδικές καταλήξεις

Οι καταλήξεις είναι μελωδικές κινήσεις, οι οποίες βρίσκονται στον αντίποδα της μελωδικής έναρξης. Προσδιορίζονται όταν η μελωδική κίνηση οδηγείται σε μια σύντομη ή εκτενέστερη στάση. Ανάλογα με τη θέση τους στον ειρμό συναντώνται είτε στο εσωτερικό του - *εντελείς* - είτε στο τέλος του - *τελικές*. Οι *τυπικές* καταλήξεις του Βαρέος ήχου είναι καθορισμένες σύντομες μελωδικές γραμμές φορμουλαϊκού χαρακτήρα - *θέσεις*. Διακρίνονται τόσο από το χαρακτηριστικό μελωδικό τους σχηματισμό, ο οποίος αποτελεί και διακριτικό στοιχείο του ήχου, όσο και από τις μεγάλες χρονικές αξίες των τελευταίων φθόγγων τους - *άργιες* - που προσδιορίζονται συνήθως από τη *διπλή*. Οι *τυπικές* καταλήξεις είναι εκείνες, που προσδίδουν την αίσθηση του τέλους σε μια μελωδική ενότητα, η οποία, στις περισσότερες περιπτώσεις, ταυτίζεται με τη νοηματική ενότητα του ποιητικού κειμένου.

Οι *τυπικές* καταλήξεις του Βαρέος ήχου διαρθρώνονται μέσα στο πλαίσιο μιας μελωδικής περιοχής και απαντώνται ως *εντελείς* αλλά κυρίως ως *τελικές* κατάληξεις των ειρμών.

Οι *τυπικές* καταληκτικές *θέσεις* δομούνται στις ακόλουθες μελωδικές περιοχές:

α) **Μέση** Γα-Κε = F-a με τελικό φθόγγο το Γα - F.

β) **Μέση 1** Γα-Δι = F-G με τελικό φθόγγο το Γα - F.

γ) **Μέση 2** Δι-Κε = G-a με τελικό φθόγγο το Δι - G.

Όταν οι καταλήξεις σχηματίζονται στη **Μέση** και στη **Μέση 1** μελωδική περιοχή είναι τόσο *εντελείς* όσο και *τελικές*, ενώ είναι αποκλειστικά *εντελείς*, όταν σχηματίζονται στη **Μέση 2** μελωδική περιοχή.

Η μορφή της *τυπικής* κατάληξης καθορίζονταν από το μελωδό, αφού λάμβανε υπόψη τον τονισμό του ποιητικού κώλου. Είναι η θέση των δύο τονιζόμενων συλλαβών του ποιητικού κώλου, που προσδιορίζει τη μορφή της *τυπικής* κατάληξης. Ο προσδιορισμός σχετίζεται άμεσα, τόσο με το αν ο τελευταίος τονισμός του ποιητικού κώλου αντιστοιχεί στην προπαραλήγουσα ή στην παραλήγουσα, όσο και με το πόσες άτονες συλλαβές παρεμβάλλονται μεταξύ των δύο τονιζόμενων συλλαβών του ποιητικού κώλου.

Ακολουθούν παραδείγματα καταληκτικών *τυπικών θέσεων* της **Μέσης** μελωδικής περιοχής Γα-Κε = F-a με τελικό φθόγγο τον Γα – F. Σε αυτή τη μελωδική περιοχή δομούνται 5 είδη *τυπικών καταλήξεων*, των οποίων η τονισμένη συλλαβή αντιστοιχεί τόσο στην προπαραλήγουσα όσο και στην παραλήγουσα:

1.

(EF) ²⁴⁰ G	ah	cG	a	GF	F	x ²⁴¹
x	/	x	x	/	x	x ²⁴¹
1	2	3	4	5	6	7

Η *θέση* αυτή αποτελεί τη χαρακτηριστική *τυπική κατάληξη* του Βαρέος ήχου, όπως άλλωστε και του Τρίτου ήχου²⁴² και απαντάται στο μεγαλύτερο μέρος των Ειρμολογίων, δηλαδή σε 15 από τα 25: **S, H, G, Y, D, Si1, Si2, Si3, Ca, Pb, H-4, F, V, Pc, H**. Συναντάται για πρώτη φορά στο Ειρμολόγιο **S**, με μεσοβυζαντινή σημειογραφία. Στο Ειρμολόγιο **Si2** συναντάται η ίδια καταληκτική *θέση* με ένα νεωτεριστικό στοιχείο: Την παρεμβολή του *αντικενώματος* ανάμεσα στις αποστρόφους (συλλαβή 5):

1α.

G	ah	cG	a	GF	F
/	x	x	/	x	x
1	2	3	4	5	6

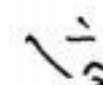

Η καταληκτική *θέση* που ακολουθεί και περιέχεται αποκλειστικά στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια **H** και **G**, διαφοροποιείται από την προηγούμενη, εξαιτίας της παρεμβολής μιας μόνο άτονης συλλαβής (συλλαβή 3) μεταξύ δύο τονισμένων (συλλαβές 2 και 4). Στις προηγούμενες καταλήξεις παρεμβάλλονται δύο άτονες συλλαβές μεταξύ των δύο τονισμένων:

1β.

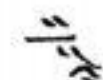

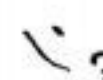

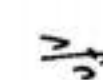

²⁴⁰ Η σύντομη μελωδική κίνηση EF είναι απλά μια κλασική προετοιμασία της *τυπικής* κατάληξης.

²⁴¹ Το σημάδι (/) δηλώνει τονισμένη συλλαβή του ποιητικού κειμένου, ενώ το σημάδι (x) δηλώνει άτονη συλλαβή. Οι αραβικοί αριθμοί αντιστοιχούν στις συλλαβές του ποιητικού κειμένου.

²⁴² Βλ. DODA A., «Considerazioni...», ιδιαίτερα στα μελωδικά παραδείγματα που παραθέτει ο ερευνητής, όπως: Παραδείγματα 2, 4, 5, καθώς και εκείνα της σελίδας 62.

					
(EF)	G	cG	a	GF	F
x	/	x	/	x	x
1	2	3	4	5	6

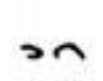

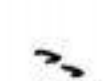

Ακολουθεί μια διαφοροποιημένη μορφή της προηγούμενης καταληκτικής θέσης 1α, η οποία συναντάται στο Ειρμολόγιο Si3:

1γ.								
	a	a	hcG	a	cG	a	GF	F
	x	x	/	x	x	/	x	x
	1	2	3	4	5	6	7	8

Στη θέση αυτή διατηρούνται ορισμένα βασικά σημειογραφικά χαρακτηριστικά της 1α, που επενδύουν τις συλλαβές 3, 4, 5, 6. Επισημαίνονται όμως ελάχιστες διαφοροποιήσεις:

- Η συμπλοκή των σημαδιών, που αντιστοιχεί στη συλλαβή 5, της 1γ, όπου σημειώνεται το *κέντημα* αντί το *ολίγον* της 1α, συλλαβή 3.
- Στη συμπλοκή, που αντιστοιχεί στη συλλαβή 6, της 1γ, όπου σημειώνεται το *κράτημα* με *ολίγον* αντί *ολίγον* με *διπλή* της 1α, συλλαβή 4.

Η ακόλουθη καταληκτική θέση περιέχεται στα Ειρμολόγια G, D, Si1, Si2, H-4:

1δ.							
	(a	h	G)	a	a	GF	F
	x	/	x	x	/	x	x
	1	2	3	4	5	6	7

Παρατηρούμε στην 1δ ότι οι τρεις τελευταίες συλλαβές 5, 6, 7 επενδύονται βασικά από τα ίδια σημάδια, με τα οποία επενδύονται οι συλλαβές 6, 7, 8 της 1γ. Οι μόνες σημειογραφικές διαφοροποιήσεις παρατηρούνται στις συλλαβές 5 και 6 της 1δ και 6, 7 της 1γ. Η συλλαβή 5 της 1δ, επενδύεται με *κράτημα* και *ίσον* αντί *κρατήματος* με *ολίγον* της συλλαβής 6 της 1γ. Στη συλλαβή 6 της 1δ δεν παρεμβάλλεται το *αντικένωμα* ανάμεσα στις *αποστρόφους*, όπως παρατηρείται στη συλλαβή 7 της 1γ.

Οι προηγούμενες καταληκτικές θέσεις, παρόλες τις μικροδιαφορές που τις χαρακτηρίζουν, αποτελούν μια συναφή ομάδα.

Οι ακόλουθες τέσσερις όμως, αν και διαμορφώνονται στην ίδια μελωδική περιοχή, είναι διαφορετικές μεταξύ τους. Αναγράφονται κυρίως στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια και ορισμένες, όπως οι 2, 3 και 6, καταδεικνύουν νεωτεριστικές σημειογραφικές τάσεις, οι οποίες επικεντρώνονται στην προτελευταία συλλαβή τους.

Η ακόλουθη καταληκτική θέση αναγράφεται στα Ειρμολόγια **Υ, D, Si1, Ca, Pb, Sa, V, Pc**:

2.						
	G	a	a	a	FGGE	F
	/	x	x	/	x	x
	1	2	3	4	5	6

Χαρακτηριστικό νεωτεριστικό στοιχείο της ακόλουθης καταληκτικής θέσης, η οποία συναντάται συχνά στα Ειρμολόγια **D** και **H-4**, αποτελεί το *τρομικό*²⁴³, που επενδύει πάντα την προτελευταία συλλαβή του ποιητικού κειμένου:

3.							
	(a	hG)	a	a	a	FGFE	F
	x	/	x	x	/	x	x
	1	2	3	4	5	6	7

Όταν ο τελευταίος τονισμός του ποιητικού κώλου αντιστοιχεί στην παραλήγουσα, τότε σχηματίζονται δύο *τυπικές* καταλήξεις, οι οποίες διακρίνονται από τα κοινά σημάδια, τα οποία επενδύουν τις δύο τελευταίες συλλαβές τους.

²⁴³ Άφωνο σημάδι της Βυζαντινής μουσικής του παλαιού συστήματος. Για τα άφωνα σημάδια βλ. ΨΑΧΟΣ Κωνσταντίνος, *Η παρασημαντική της βυζαντινής μουσικής*, Διόνυσος, Αθήνα 1978², σ. 124-128. WELLESZ E., *A History*, σ. 294-300. ΣΤΑΘΗΣ Γρηγόριος, *Η εξήγηση της παλαιάς βυζαντινής σημειογραφίας*, IBM, Μελέται 2, Αθήνα 1978, σ. 59-113. ALEXANDRU M., *Studie über die 'Grossen Zeichen'*, τόμ. I, σ. 183-185, τόμ. II, σ. 70.

Η απλή και σχετικά σπάνια καταληκτική *θέση* που ακολουθεί αναγράφεται στα Ειρμολόγια **G, Υ, Si1, H-2, Si3**:

4.

				
a	a	G	F	F
/	x	x	/	x
1	2	3	4	5

Σε αντίθεση με την προηγούμενη καταληκτική *θέση*, που απαντάται σπάνια, η ακόλουθη εμφανίζεται συχνά στα Ειρμολόγια **G, Υ, D, Ca**:

5.

					
(a	a)	G	aG	F	F
x	/	x	x	/	x
1	2	3	4	5	6

Στη μελωδική περιοχή **Μέση 1** σχηματίζονται οι δύο παρακάτω *τυπικές* καταλήξεις με τελικό φθόγγο το Γα - F και τελευταίο τονισμό στην παραλήγουσα και προπαραλήγουσα αντίστοιχα. Η πρώτη απαντάται στα Ειρμολόγια **Sa, V**:

6.

				
h	G	G	FGE	F
/	x	x	/	x
1	2	3	4	5

Η ακόλουθη απαντάται στα Ειρμολόγια **G, Υ, Si1, Ca, H-2, V**:

7.

				
D	FE	FG	F	F
x	x	/	x	x
1	2	3	4	5

Η τυπική αυτή κατάληξη εμφανίζεται στα ίδια Ειρμολόγια με αρχικό φθόγγο τον *Νη* αντί τον *Πα*.

7α.

C	FE	FG	F	F
x	x	/	x	x
1	2	3	4	5

Ακολουθεί η μόνη καταληκτική *θέση*, η οποία είναι αποκλειστικά *εντελής* και εμφανίζεται στα Ειρμολόγια G, Ca. Διαρθρώνεται στη μελωδική περιοχή Δι-Κε = G-a με τελικό φθόγγο Δι-G. Ο κύριος τονισμός της αντιστοιχεί στην προπαραλήγουσα.

8.

EF	a	G	G
x	/	x	x
1	2	3	4

Η καταληκτική αυτή *θέση* εισάγεται συνήθως με τη βηματική κίνηση EF, όπως και οι τυπικές καταλήξεις 1, 1β. Τα δύο τελευταία σημάδια της *θέσης* συνοδεύονται από τη *διπλή*, δίνοντας έτσι έμφαση στην εννοιολογική σημασία της λέξης που επενδύουν. Κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα της καταληκτικής αυτής *θέσης* είναι το ότι μένει μετέωρη στο φθόγγο Δι-G, αντί να καταλήξει στο βασικό φθόγγο του ήχου Γα-F. Προφανώς, εσκεμμένα ο μελωδός επινόησε και τοποθέτησε την καταληκτική αυτή *θέση* αμέσως πριν τα δύο καταληκτήρια ποιητικά κώλα του ειρμού, που ενίοτε αντιστοιχούν σε *εφύμνιον*. Ίσως ο μελωδός να επεδίωκε με τον τρόπο αυτό, να προσδώσει μεγαλύτερη μελωδική και εννοιολογική έμφαση στο καταληκτήριο ποιητικό κώλον του ειρμού. Πράγματι, η *τυπική* αυτή κατάληξη από τη στιγμή που συμπίπτει με το πέρας της προτελευταίας πρότασης του ειρμού και μένει μετέωρη στον φθόγγο Δι-G, δημιουργεί μια ανολοκλήρωτη μελωδική και νοηματική αίσθηση. Είναι η επόμενη μελωδική γραμμή, που επενδύει τα καταληκτήρια ποιητικά κώλα ή το *εφύμνιον* και δημιουργεί την αίσθηση της μελωδικής και νοηματικής ολοκλήρωσης. Στις περιπτώσεις αυτές, η τελευταία μελωδική γραμμή δομείται συνήθως από τη χαρακτηριστική *τυπική* κατάληξη 1 του ήχου.

Ακολουθούν σχετικά παραδείγματα:

Ειρμός: Πόντω ἐκάλυψε, χφ. Cryptensis E.γ.Π. (G), φ. 213v.

α)

[...]	τη	κρα-	ται-	α	δυ-	να-	μει	Χρι-	στός
	a	a	a	a	EF	a	G	G	G

α-	σω-	μεν	αυ-	τω	ο-	τι	δε-	δο-	ξασ-	ται.
a	a	a	a	h	G	ah	cG	a	GF	F

Ειρμός: Ὁ πατρικοὺς κόλπους, χφ. G, φ. 208r.

β)

[...]	της	οι-	κο-	νο-	μι-	ας	σου
	a	a	GF	EF	a	G	G

και	ε-	δο-	ξα-	σα	σε	φι-	λαν-	θρω-	πε
a	a	a	EF	G	ah	cG	a	GF	F

Θα πρέπει να αναφέρουμε στο σημείο αυτό ότι κατά τη διάρκεια της μελωδικής ανάλυσης του Ειρμολογίου G, εντοπίσαμε μελωδικές γραμμές, που ενώ συγκροτούν τις τυπικές καταλήξεις του Βαρέος ήχου, επενδύουν το αρχικό ποιητικό κώλον του ειρμού. Είναι πιθανόν ο μελωδός με τον τρόπο αυτό, να ήθελε να απομονώσει την εννοιολογική σημασία της ποιητικής έναρξης.

Παραδείγματα:

Τυπική κατάληξη 1

1.									
	Γα-	στηρ	ο-	λο-	φω-	ι-	ου	θη-	ρος ²⁴⁴
	a	h	G	ah	cG	a	G	F	F
	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Τυπική κατάληξη 5

2.												
	Σε	την	α-	χρα-	ντον	μη-	τε-	ρα	και	Παρ-	θε-	νον ²⁴⁵
	G	FE	F	E	D	C	F	a	G	aG	F	F
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Τυπική κατάληξη 7α

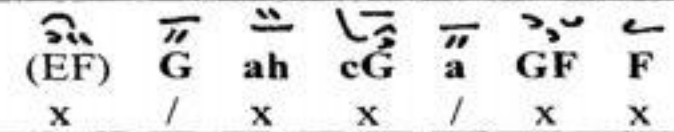
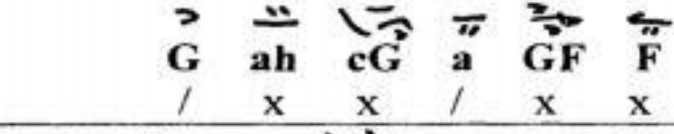
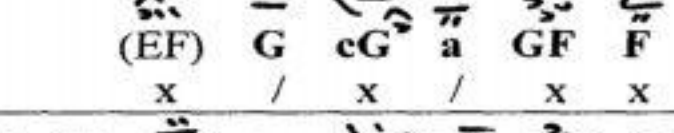
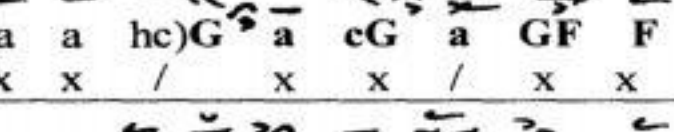
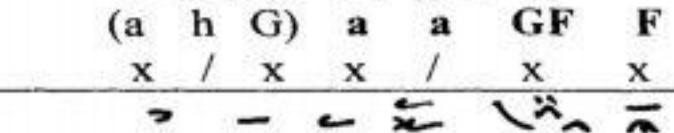
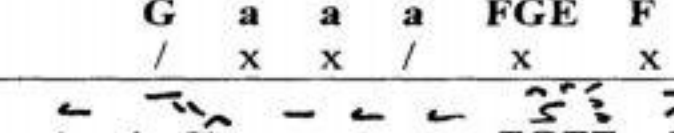
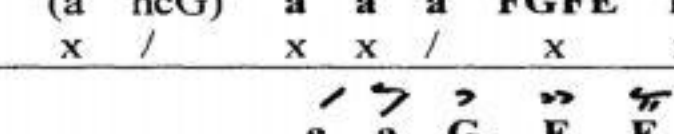
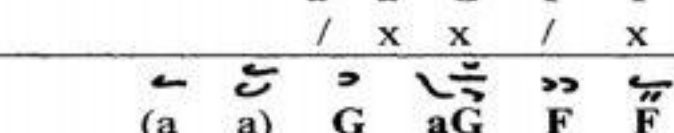
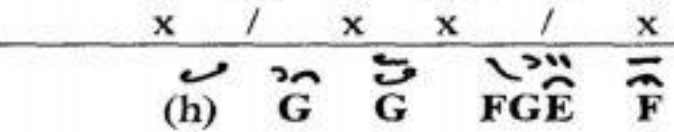
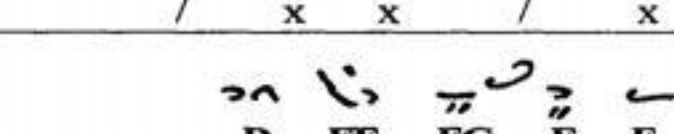
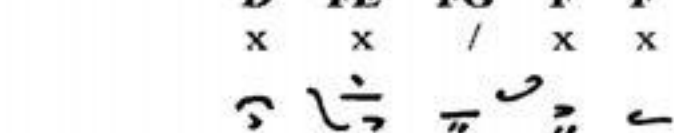
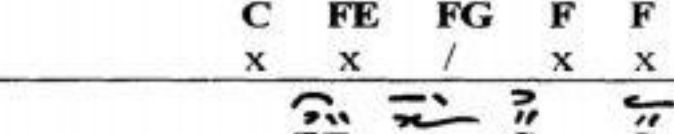
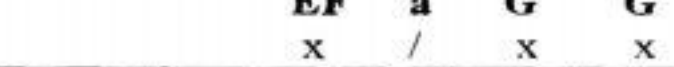
3.						
	Την	εκ-	κλη-	σι-	αν	σου ²⁴⁶
	F	C	FE	FG	F	F
	1	2	3	4	5	6

²⁴⁴ φ. 229ν. Οι συλλαβές (3-9) επενδύονται με την τυπική κατάληξη 1.

²⁴⁵ φ. 210ν. Οι συλλαβές (9-12) επενδύονται με την τυπική κατάληξη 5.

²⁴⁶ φ. 217ν. Οι συλλαβές (2-6) επενδύονται με την τυπική κατάληξη 7α.

**Συνοπτικός πίνακας των τυπικών καταλήξεων
του Βαρέος ήχου**

Είδος	Μορφή τυπικών καταλήξεων	Μελωδική περιοχή
1	 (EF) G ah cG a GF F x / x x / x x	Μέση
1α	 G ah cG a GF F / x x / x x	Μέση
1β	 (EF) G cG a GF F x / x / x x	Μέση
1γ	 (a a hc)G a cG a GF F x x / x x / x x	Μέση
1δ	 (a h G) a a GF F x / x x / x x	Μέση
2	 G a a a FGE F / x x / x x	Μέση
3	 (a hcG) a a a FGFE F x / x x / x x	Μέση
4	 a a G F F / x x / x	Μέση
5	 (a a) G aG F F x / x x / x	Μέση
6	 (h) G G FGE F / x x / x	Μέση 1
7	 D FE FG F F x x / x x	Μέση 1
7α	 C FE FG F F x x / x x	
8	 EF a G G x / x x	Μέση 2

Μελωδικές φράσεις

Έχει διαπιστωθεί και τεκμηριωθεί η άποψη, αρχικά από τον Alberto Doda και στη συνέχεια από τον Ιωάννη Παπαθανασίου, ότι το βυζαντινό μέλος που επενδύει το ποιητικό κείμενο ειρμών και στιχηρών, είναι έτσι δομημένο ώστε να διαρθρώνει μελωδικές φράσεις άρρηκτα συνδεδεμένες με αυτό²⁴⁷. Τα συμπεράσματα που προκύπτουν έπειτα από την ανάλυση των μελωδικών γραμμών του Βαρέος ήχου, μας οδηγούν στο να συγκλίνουμε με τις παραπάνω απόψεις των δύο ερευνητών. Πράγματι, και στο Βαρύ ήχο διακρίναμε μελωδικές φράσεις που έχουν ως δομικό τους στοιχείο τις διαφορετικές μελωδικές περιοχές, μέσα στις οποίες ελίσσεται το μέλος. Με το πέρασμά της η μελωδία από τη μία μελωδική περιοχή στην άλλη, ψηλότερη ή χαμηλότερη, δημιουργεί μελωδικές φράσεις. Οι μελωδικές φράσεις σχηματίζονται από την αλληλουχία των μελωδικών περιοχών, δηλαδή από το πέρασμα της μελωδίας από τη μια μελωδική περιοχή στην άλλη, άμεσα ψηλότερη ή χαμηλότερη. Οι μελωδικές φράσεις στοιχειοθετούνται από τρία συστατικά στοιχεία που δηλώνουν την αρχή, τη μέση και το τέλος τους. Τα στοιχεία αυτά είναι αντίστοιχα η *μελωδική έναρξη*, το *κεντρικό μέρος* και η *κατάληξη*.

Μελωδική έναρξη: Όπως προαναφέρθηκε²⁴⁸, η μελωδική έναρξη αποτελεί το αρχικό μελωδικό τμήμα του ειρμού ή της μελωδικής φράσης. Διαρθρώνεται σε μία ή δύο μελωδικές περιοχές. Διαπιστώσαμε όμως, ότι ένας σημαντικός αριθμός μελωδικών φράσεων στερείται μελωδικής έναρξης. Από το γεγονός αυτό συμπεραίνουμε ότι η μελωδική έναρξη αποτελεί ένα δευτερεύον συστατικό στοιχείο της μελωδικής φράσης. Αυτό σημαίνει ότι μια μελωδική φράση μπορεί να στερείται *μελωδικής έναρξης*, δεν μπορεί όμως να στερείται έστω και ένα από τα βασικά συστατικά στοιχεία που την προσδιορίζουν, δηλαδή το *κεντρικό μέρος* ή την *κατάληξη*.

²⁴⁷ Βλ. DODA A., «Considerazioni...», σ. 50-51. Βλ. επίσης PAPATHANASSIOU I., «An “Abridged” analysis », σ. 2.

²⁴⁸ Βλ. σ. 252.

Κεντρικό μέρος: Είναι το κεντρικό τμήμα της φράσης, μέσα στο οποίο αναπτύσσεται το μέλος. Η μελωδική ανάπτυξη, άλλοτε σύντομη άλλοτε εκτενής, διαρθρώνεται σε μία, δύο και σπάνια τρεις μελωδικές περιοχές, οι οποίες είναι υψηλότερες σε σχέση με εκείνη ή εκείνες της μελωδικής έναρξης. Όταν το κεντρικό μέρος της μελωδικής φράσης διαρθρώνεται σε μια μόνο μελωδική περιοχή, αυτή είναι: η **Μέση** Γα-Κε = F-a, ή η **Μέση 1** Γα-Δι = F-G, ή η **Οξεία** Κε-Νη' = a-c. Όταν το κεντρικό μέρος της μελωδικής φράσης διαρθρώνεται σε δύο μελωδικές περιοχές, αυτές είναι:

- α) Η **Μέση** Γα-Κε = F-a και η **Χαμηλή** Πα-Γα = D-F
- β) Η **Μέση** Γα-Κε = F-a και η **Μέση 1** Γα-Δι = F-G
- γ) Η **Οξεία** Κε-Νη' ή Πα' = a-c ή d και η **Μέση** Γα-Κε = F-a
- δ) Η **Οξεία** Κε-Νη' = a-c και η **Μέση 2** Δι-Κε = G-a
- δ) Η **Οξύτατη** Νη'-Πα' = c-d και η **Οξεία** Κε-Νη' = a-c

Τέλος, όταν το κεντρικό μέρος της μελωδικής φράσης διαρθρώνεται σε τρεις μελωδικές περιοχές, αυτές είναι: η **Οξύτατη**: Νη'-Πα' = c-d, η **Οξεία**: Κε-Νη' = a-c και η **Μέση**: Γα-Κε = F-a.

Κατάληξη: Η κατάληξη, όπως προαναφέρθηκε, είναι μια μελωδική κίνηση η οποία βρίσκεται στον αντίποδα της μελωδικής έναρξης. Σχετίζεται άμεσα με το κεντρικό μέρος του ειρμού και διακρίνεται σε απλή και τυπική²⁴⁹.

Χρησιμοποιούμε τον όρο απλή για την κατάληξη η οποία προσδιορίζεται από την κίνηση του μέλους, η οποία διαπερνώντας το κεντρικό μέρος της φράσης, εισέρχεται στην αμέσως χαμηλότερη μελωδική περιοχή πριν από τον τονικό της φθόγγο. Συναντώνται όμως σπάνια, περιπτώσεις, όπου η απλή κατάληξη σχηματίζεται στην ίδια μελωδική περιοχή, στην οποία διαρθρώνεται το κεντρικό μέρος της φράσης. Η επιβεβαίωση της απλής κατάληξης προκύπτει τόσο από τη σχέση της με το ποιητικό κείμενο - συναντάται συνήθως στο τέλος του στίχου ή ημιστίχου ειρμού - όσο και από τα προσδιοριστικά σημάδια, όπως το κλάσμα ή τζάκισμα και τις δύο αποστρόφους, που δηλώνουν αργία της φωνής. Αυτά τα σημάδια θέτονταν από το μελωδό κυρίως στην προτελευταία και τελευταία

²⁴⁹ Για τις τυπικές καταλήξεις του ήχου έγινε λόγος παραπάνω, βλ. σ. 259.

συλλαβή αντίστοιχα του στίχου ή ημιστιχίου του ειρμού. Οι απλές κατάληξεις απαντώνται αποκλειστικά ως *ατελείς* ή *εντελείς* και σχηματίζονται σε τέσσερις διαφορετικές μελωδικές περιοχές: **Χαμηλή**: Πα-Γα = D-F, **Μέση 1**: Γα-Δι = F-G, **Μέση 2**: Δι-Κε = G-a και **Μέση**: Γα-Κε = F-a.

Η *τυπική* κατάληξη του ήχου διαρθρώνεται στην ίδια ή στην αμέσως χαμηλότερη μελωδική περιοχή από εκείνη του *κεντρικού μέρους* της μελωδικής φράσης.

Στο ρεπερτόριο του Βαρέος ήχου διαπιστώσαμε ότι υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός μελωδικών φράσεων που στερούνται *μελωδικής έναρξης*, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι αλλοιώνεται ο χαρακτήρας τους. Από την παρατήρηση αυτή προκύπτει ότι, για να μπορεί μια μελωδική γραμμή να χαρακτηριστεί μελωδική φράση, θα πρέπει απαραίτητα να στοιχειοθετείται τουλάχιστον από το *κεντρικό μέρος* και την *κατάληξη*. Με γνώμονα τα δύο αυτά βασικά προσδιοριστικά στοιχεία της μελωδικής φράσης και τον αριθμό των μελωδικών περιοχών, όπου διαρθρώνεται το *κεντρικό μέρος* της, καθορίσαμε τρία βασικά είδη μελωδικών φράσεων. Λαμβάνοντας επίσης υπόψη τη μελωδική ή τις μελωδικές περιοχές όπου διαρθρώνεται το *κεντρικό μέρος* της φράσης, καθώς επίσης και τη μελωδική περιοχή μέσα στην οποία διαρθρώνεται η *απλή* ή η *τυπική κατάληξή* της, διαχωρίσαμε το κάθε είδος μελωδικής φράσης σε επιμέρους τύπους. Συνολικά στο Βαρύ ήχο διακρίναμε 16 επιμέρους τύπους μελωδικών φράσεων. Τα είδη, οι επιμέρους τύποι των μελωδικών φράσεων, οι μελωδικές περιοχές, όπου διαρθρώνεται το *κεντρικό μέρος* και η *κατάληξή* τους, καθώς επίσης η μελωδική τους έκταση και το μελωδικό διάστημα που σχηματίζεται, φαίνονται συνοπτικά στον παρακάτω πίνακα.

**Συνοπτικός πίνακας των τύπων
των μελωδικών φράσεων του Βαρέος ήχου**

A/A	Τύπος Μελωδικής φράσης	Μελωδικές περιοχές Κεντρικού μέρους (Κ.Μ.)	Μελωδική περιοχή κατάληξης	Εκταση	Διάστημα
1.	A	Μέση F-a	Μέση F-a	F-c	5 ^{ης}
2.	A1	Μέση F-a	Μέση 1 F-G	D-G	4 ^{ης}
3.	B	Μέση F-a	Χαμηλή D-F	E-a	4 ^{ης}
4.	B1	Μέση 1 F-G	Χαμηλή D-F	D-G	4 ^{ης}
5.	Γ	Οξεία a-c	Μέση F-a	E-c	6 ^{ης}
6.	Γ1	Οξεία a-c	Μέση 2 G-a	E-c	6 ^{ης}
7.	Δ	Μέση F-a Χαμηλή D-F	Μέση 1 F-G	E-c	6 ^{ης}
8.	E	Μέση F-a Μέση 1 F-G	Μέση F-a	D-a	5 ^{ης}
9.	E1	Μέση 1 F-G Χαμηλή D-F	Μέση F-a	D-c	7 ^{ης}
10.	Στ	Οξεία a-c Μέση F-a	Μέση F-a	E-c	6 ^{ης}
11.	Στ1	Οξεία a-c Μέση F-a	Μέση 1 F-G	E-c	6 ^{ης}
12.	Στ2	Οξεία a-c (d) Μέση F-a	Μέση 2 G-a	E-c	6 ^{ης}
13.	Στ3	Οξεία a-c Μέση F-a	Χαμηλή D-F	D-c	7 ^{ης}
14.	Z	Οξεία a-c Μέση 2 G-a	Μέση F-a	E-c	6 ^{ης}

15.	Η	Οξύτατη c-d Οξεία a-c	Μέση F-a	F-d	6 ^{ης}
16.	Θ	Οξύτατη c-d Οξεία a-c Μέση F-a	Μέση F-a	E-d	6 ^{ης}

Στον παραπάνω πίνακα φαίνεται ότι οι μελωδικές γραμμές του Βαρέος ήχου διαρθρώνουν τρία βασικά είδη μελωδικών φράσεων²⁵⁰:

- Το πρώτο είδος περιλαμβάνει τις μελωδικές φράσεις, που το κεντρικό τους μέρος δομείται σε μία μελωδική περιοχή (A/A 1 έως 6).
- Το δεύτερο είδος περιλαμβάνει τις μελωδικές φράσεις, που το κεντρικό τους μέρος δομείται σε δύο διαφορετικές μελωδικές περιοχές (A/A 7 έως 15).
- Το τρίτο είδος περιλαμβάνει τη μελωδική φράση, που το κεντρικό της μέρος δομείται σε τρεις διαφορετικές μελωδικές περιοχές (A/A 16).

Το κάθε είδος μελωδικής φράσης δομείται από διαφορετικές μελωδικές περιοχές στο κεντρικό μέρος και στην κατάληξη²⁵¹. Με γνώμονα το δεδομένο αυτό, διαχωρίσαμε το κάθε είδος φράσης σε επιμέρους τύπους μελωδικών φράσεων.

Στο πρώτο είδος ανήκουν έξι τύποι μελωδικών φράσεων (A, A1, B, B1, Γ, Γ1). Ο τύπος της μελωδικής φράσης A1 διαφοροποιείται από τον A μόνο ως προς τη μελωδική περιοχή, στην οποία σχηματίζεται η κατάληξη.

Ο τύπος της μελωδικής φράσης B1 διαφοροποιείται από τον τύπο B μόνο ως προς τη μελωδική περιοχή, στην οποία σχηματίζεται το κεντρικό μέρος.

Ο τύπος της μελωδικής φράσης Γ1 διαφοροποιείται από τον τύπο Γ μόνο ως προς τη μελωδική περιοχή, στην οποία σχηματίζεται η κατάληξη.

Στο δεύτερο είδος ανήκουν εννέα τύποι μελωδικών φράσεων (Δ, E, E1, Στ, Στ1, Στ2, Στ3, Z, Η). Ο τύπος E1 διαφοροποιείται από τον E μόνο σε μία μελωδική περιοχή του κεντρικού μέρους της μελωδικής φράσης. Οι τύποι Στ1, Στ2, Στ3,

²⁵⁰ Οι δύο έντονες γραμμές διαχωρίζουν τα τρία είδη των μελωδικών φράσεων.

²⁵¹ Εξαίρεση αποτελεί ο τύπος μελωδικής φράσης A, του οποίου η κατάληξη σχηματίζεται στην ίδια μελωδική περιοχή, όπου σχηματίζεται το κεντρικό μέρος.

διαφοροποιούνται από τον Στ μόνο ως προς τη μελωδική περιοχή, στην οποία σχηματίζεται η κατάληξή τους.

Στο τρίτο είδος ανήκει μόνο ένας τύπος μελωδικής φράσης, ο Θ.

Η έκταση των μελωδικών φράσεων του Βαρέος ήχου ποικίλει:

- οι τύποι Α1, Β, Β1 σχηματίζονται σε διάστημα 4^{ης}
- οι τύποι Α, Ε σχηματίζονται σε διάστημα 5^{ης}
- οι τύποι Γ, Γ1, Δ, Στ, Στ1, Στ2, Ζ, Η, Θ σχηματίζονται σε διάστημα 6^{ης}
- ο τύπος Στ3 σχηματίζεται σε διάστημα 7^{ης}.

Παραδείγματα μελωδικών φράσεων

α) Μελωδικές φράσεις με απλές καταλήξεις

Τύπος μελωδικής φράσης Β1²⁵²

1.	Μ.Ε. Χαμηλή		Κ.Μ. Μέση 1			Α.Κ. Χαμηλή			
	∩	∩	>	—	∩	∩	/	>	∩∩
	δι-	ό	εκ	νυκ-	τός	ορ-	θρί-	ζον-	τες ²⁵³
	D	F	E	F	G	FE	F	E	D
	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Τύπος μελωδικής φράσης Β1

2.	Μ.Ε. Μέση 1			(Συνέχεια)			
	—	—	/	>	>	—	—
	ο	σταυ-	ρώ	προ-	ση-	λω-	θείς
	F	F	G	F	E	F	G
	1	2	3	4	5	6	7

²⁵² Όπως προαναφέρθηκε, η κάθε μελωδική φράση αποτελείται από τρία συστατικά στοιχεία: τη μελωδική έναρξη (Μ.Ε.), το κεντρικό μέρος (Κ.Μ.) και την απλή (Α.Κ.) ή την τυπική κατάληξη (Τ.Κ.). Προαναφέρθηκε επίσης, ότι το κάθε συστατικό στοιχείο της μελωδικής φράσης διαρθρώνεται από μία ή περισσότερες μελωδικές περιοχές. Το τμήμα που εσωκλείεται ανάμεσα σε δύο καθέτους, που διακόπτουν την οριζόντια διακεκομμένη γραμμή, η οποία συνοδεύει παράλληλα τη μελωδική κίνηση, προσδιορίζει τα όρια της κάθε μελωδικής περιοχής. Η ονομασία της κάθε μελωδικής περιοχής σημειώνεται πάνω από την οριζόντια διακεκομμένη γραμμή.

²⁵³ Βλ. χφ. G, ειρμό *Ἡ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ*, J.R. 2521, φ. 219r.

Κ.Μ. Μέση 1				Α.Κ. Χαμηλή			
Ϸ	Ϸ	—	/	Ϸ	Ϸ	Ϸ	Ϸ
και	εν	μνη-	μει-	ω	οι-	κή-	σας ²⁵⁴
F	E	F	G	F	E	FE	D
8	9	10	11	12	13	14	15

β) Μελωδικές φράσεις με τυπικές καταλήξεις

Τύπος μελωδικής φράσης Γ

1.	Μ.Ε. Μέση 2		Κ.Μ. Οξεία				Τ.Κ. 1 Μέση					
	—	Ϸ	Ϸ	Ϸ	Ϸ	Ϸ	Ϸ	—	←	Ϸ	Ϸ	Ϸ
	δι-	ό	βο-	ώ-	μεν	δό-	ξα	τη	δυ-	νά-	μει	σου ²⁵⁵
	a	a	G	c	a	h	G	a	a	a	FGE	F
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Τύπος μελωδικής φράσης Γ

2.	Κ.Μ. Οξεία				Τ.Κ. 1 Μέση						
	Ϸ	←	←	←	Ϸ	Ϸ	Ϸ	Ϸ	Ϸ	Ϸ	Ϸ
	της	ο-	μο-	λο-	γί-	ας	σου	στε-	ρέ-	ω-	σον ²⁵⁶
	a	a	a	a	hc	G	ah	cG	a	GF	F
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Σε πολλές περιπτώσεις, συνήθως στο εσωτερικό του ειρμού, μια μελωδική φράση με απλή κατάληξη ακολουθείται από κάποια τυπική κατάληξη του ήχου. Ο μελωδός με τον τρόπο αυτό προσδίδει την αίσθηση της μελωδικής ολοκλήρωσης που ταυτίζεται και με τη νοηματική ολοκλήρωση του ποιητικού κειμένου:

²⁵⁴ Βλ. χφ. G, ειρμό *Ίδετε ίδετε*, J.R. 2757, φ. 234r.

²⁵⁵ Βλ. χφ. Σινά 1256 (SM), ειρμό *Άκήκοα την άκοήν σου*, J.R. 2487, φ. 247v.

²⁵⁶ Βλ. χφ. G, ειρμό *Ό κατ' αρχάς*, J.R. 2477, φ. 208r.

Τύπος μελωδικής φράσης Α

Κ.Μ. Μέση			Α.Κ. Μέση (Συνέχεια)			
η	πρίν	ευ-	δι-	ά-	χυ-	τος
a	ah	G	a	a	G	FE
1	2	3	4	5	6	7

Τ.Κ. 1 Μέση

υ-	δά-	των	φύ-	σις	Κύ-	ρι-	ε ²⁵⁷
D	F	F	ah	cG	a	GF	F
8	9	10	11	12	13	14	15

²⁵⁷ Βλ. χφ. G ειρμό *Νεύσει σου πρὸς γεώδη*, J.R. 2476, φ. 207ν. Η διαφορετική προετοιμασία της τυπικής κατάληξης, που αντιστοιχεί στους φθόγγους D-F-F (συλλαβές 8, 9, 10), δεν αλλοιώνει τη φυσιολογία της.

Μορφολογική ανάλυση των ειρμών

Με γνώμονα τις μελωδικές περιοχές, οι οποίες αποτελούν το βασικό δομικό στοιχείο των ειρμών, προβήκαμε στη μορφολογική ανάλυση του συνόλου των μελωδικών γραμμών του Βαρέος ήχου, για την αναγραφή των οποίων χρησιμοποιήθηκε η πλήρως εξελιγμένη μεσοβυζαντινή σημειογραφία. Από τους αναλυμένους ειρμούς επιλέξαμε δέκα που περιέχονται στο Ειρμολόγιο G²⁵⁸. Πρόκειται για ειρμούς, που περιέχουν τα κύρια χαρακτηριστικά των μελωδικών γραμμών του συνολικού ειρμολογικού ρεπερτορίου. Οι οκτώ πρώτοι ειρμοί ανήκουν στον Κανόνα του Κοσμά του Μελωδού, που ψάλλεται στην Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία, την Κυριακή της Πεντηκοστής²⁵⁹, σύμφωνα με τον εορτολογικό κύκλο της. *Incipit* αναλυμένων ειρμών:

1. Πόντω ἐκάλυψεν
2. Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν
3. Κατανοῶν ὁ προφήτης
4. Τὸ διὰ τὸν φόβον σου
5. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ
6. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς
7. Ἄφλεκτος πυρὶ
8. Μὴ τῆς φθορᾶς
9. Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ²⁶⁰
10. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν²⁶¹

Της μορφολογικής ανάλυσης του κάθε επιλεγμένου ειρμού, προηγείται η αναγραφή των προσδιοριστικών στοιχείων του, όπως: η ποιητική έναρξή του, η ωδή, ο αντίστοιχος αριθμός κατά τον Jørgen Raasted (J.R.) και το φύλλο του Ειρμολογίου, στο οποίο περιέχεται. Ακολουθεί η μορφολογική ανάλυση των μελωδικών γραμμών. Πριν από την έναρξη της κάθε μελωδικής φράσης αναγράφεται ο τύπος της και οι μελωδικές περιοχές που την προσδιορίζουν.

²⁵⁸ Σε ελάχιστες περιπτώσεις προβήκαμε σε διορθωτικές παρεμβάσεις σηματοδοφώνων.

²⁵⁹ Βλ. Πίνακα 7α, 7β, 7γ.

²⁶⁰ Βλ. Πίνακα 8α, 8β, 8γ.

²⁶¹ Βλ. Πίνακα 2α, 2β, 2γ.

1. Ειρμός: Πόντω ἐκάλυψεν, Ωδή α', J.R. 2526, φ. 213ν

Τύπος μελωδικής φράσης: Στ

M.E. Μέση	K.M. Οξεία		Μέση ²⁶²		
Πόν- FGa 1	τω F 2	ε- a 3	κά- hc 4	λυ- G 5	ψεν a 6

T.K. 1 - Μέση

Φα- GF 7	ρα- EF 8	ώ G 9	συν cG 10	άρ- a 11	μα- GF 12	σι- F 13
----------------	----------------	-------------	-----------------	----------------	-----------------	----------------

Τύπος μελωδικής φράσης: Στ2

M.E. Μέση	K.M. Οξεία					
ο a 14	συν- a 15	τρί- d 16	βων hc 17	πο- a 18	λέ- d 19	μους- hc 20

Μέση

T.K. 8 - Μέση 2

τη a 21	κρα- a 22	ται- a 23	ά a 24	δυ- EF 25	νά- a 26	μει G 27	Χρι- G 28	στός- G 29
---------------	-----------------	-----------------	--------------	-----------------	----------------	----------------	-----------------	------------------

²⁶² Εδώ, ο τονικός φθόγγος της μέσης μελωδικής περιοχής αντιστοιχεί στην πεταστή (συλλαβή 6) και όχι σε τονισμένη συλλαβή του ποιητικού κειμένου.

Τύπος μελωδικής φράσης: A

Κ.Μ. Μέση				Τ.Κ. 1 - Μέση						
—	↵	↵	↵	↗	↘	↘	↘	↘	↘	↵
ά-	σω-	μεν	αυ-	τώ	ό-	τι	δε-	δό-	ξα-	σται.
a	a	a	a	h	G	ah	cG	a	GF	F ²⁶³
30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40

²⁶³ Θα πρέπει να παρατηρήσουμε ότι η μελωδική κίνηση h-G που αντιστοιχεί στις συλλαβές 34-35, αποτελεί το συνδετικό κρίκο του κεντρικού μέρους της μελωδικής φράσης και της πλέον συνηθισμένης τυπικής κατάληξης του ήχου.

2. Ειρμός: Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, Ωδὴ γ', J.R. 2527, φ. 214r

Τύπος μελωδικῆς φράσης: Ε

	Μ.Ε. Μέση 1			Χαμηλή ²⁶⁴			
εἶ	⋈	—	↗	↘	↗	⋈	⋈
Τὴν	ἐξ	ύ-	ψους	δύ-	να	μιν	
E	F	G	FE	F	E	D	
1	2	3	4	5	6	7	

Κ.Μ. Μέση			Μέση 1		
↙	—	—	↘	↗	↗
τοῖς	μα-	θη-	ταῖς	Χρι-	στέ·
D	E	F	a	EF	G
8	9	10	11	12	13

Μέση				Τ.Κ. 5 Μέση				
↗	⋈	⋈	—	↘	⋈	↘	↘	↙
έ-	ως	αν	εν-	δύ-	σα-	σθε	έ-	φης·
a	G	F	a	a	G	aG	F	F
14	15	16	17	18	19	20	21	22

Τύπος μελωδικῆς φράσης: Στ1

Μ.Ε. Οξεία		Κ.Μ. Μέση				Α.Κ. Μέση 1			
—	↘	↗	↘	↙	↗	⋈	↘	↘	↗
κα-	θί-	σα-	τε	εν	Ι-	ε-	ρου-	σα-	λήμ·
a	hc	Ga	a	a	a	G	F	GE	F
23	24	25	26	27	28	29	30	31	32

²⁶⁴ Η μελωδία εισέρχεται στη **Χαμηλή** μελωδική περιοχή από τη δεύτερη απόστροφο που αντιστοιχεί στη συλλαβή 4. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά τη χρονική περίοδο που εξετάζουμε, το κατιών σημάδι της αποστροφού ήταν αρσενικού γένους και όχι θηλυκού όπως επικράτησε μεταγενέστερα. Βλ. ALEXANDRU M., *Studie über die 'Grossen Zeichen'*, τόμ. I, σ. 100-101.

Τύπος μελωδικής φράσης: E

Μ.Ε. Μέση 1			Κ.Μ. Μέση				Τ.Κ. 5 Μέση				
ε-	γώ	δε	ως	ε-	μέ	πα-	ρά-	κλη-	τον	άλ-	λον'
F	G	F	EF	aF	G	a	a	G	aG	F	F
33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44

Τύπος μελωδικής φράσης: A

Μ.Ε. Μέση 1	Χαμηλή							Κ.Μ. Μέση				
πνεύ-μα	το	ε-	μόν	τε	και	πα-	τρός	α-	πο-	στελ-	λώ	
G	F	E	F	GEF	D	C	C	C	C	E	F	a
45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57

(Συνέχεια)

Τ.Κ. 1β - Μέση

ε-	νώ	στε-	ρε-	ω-	θή-	σε-	σθαι.
a	a	EF	G	cG	a	GF	F
58	59	60	61	62	63	64	65

3. Ειρμός: Κατανοῶν ὁ προφήτης, Ωδή δ', J.R. 2529, φ. 214r

Τύπος μελωδικής φράσης: Α1

	Μ.Ε. Μέση 1		Χαμηλή ²⁶⁵					
								
Κα-	τα-	νο-	ών	ο	προ-	φή-	της'	
EF	G	FE	F	E	D	FE	F	
1	2	3	4	5	6	7	8	

	Κ.Μ. Μέση				Α.Κ. Μέση 1		
							
την	επ	ε-	σχά-	των	σου	Χρι-	στέ
D	E ²⁶⁶	F	a	a	G	EF	G
9	10	11	12	13	14	15	16

Τύπος μελωδικής φράσης: Γ

Μ.Ε. Μέση	Χαμηλή			Μέση	Μέση	
						
έ-	λευ-	σιν	α-	νε-	βό-	α'
a	G	FE	D	EF	a	a
17	18	19	20	21	22	23

²⁶⁵ Η μελωδία εισέρχεται στη Χαμηλή μελωδική περιοχή από τη δεύτερη απόστροφο, που αντιστοιχεί στη συλλαβή 3.

²⁶⁶ Η σύντομη βηματική μελωδική κίνηση, που επενδύει τις συλλαβές 9-10, προετοιμάζει την είσοδο στη Μέση μελωδική περιοχή.

Κ.Μ. Οξεία

(Συνέχεια)

την	σήν	ει-	σα-	κή-	κο-	α ²⁶⁷
a	c	h	d	c	h	a
24	25	26	27	28	29	30

Α.Κ. Μέση

Κύ-	ρι-	ε	δυ-	να-	στεί-	αν'
c	h	a	h	Ga	a	D
31	32	33	34	35	36	37

Τύπος μελωδικής φράσης: Δ

Κ.Μ. Μέση

Χαμηλή (Συνέχεια)

ο-	τι	πάν-	τας	του	σώ-	σαι
E	F	a	G	E	FE	D
38	39	40	41	42	43	44

Τ.Κ. 8 Μέση 1

τους	χρισ-	τούς	σου	ε-	λή-	λυ-	θας.
F	F	F	C	FE	FG	F	F
45	46	47	48	49	50	51	52

²⁶⁷ Στη συλλαβή 27 προσθέσαμε το κέντημα κάτω από την οξεία, πετυχαίνοντας την αποκατάσταση της μελωδικής κίνησης.

4. Ειρμός: Τὸ διὰ τὸν φόβον σου, Ωδή ε', J.R. 2530, φ. 214v

Τύπος μελωδικῆς φράσης: Ζ

ε'

Μ.Ε. Μέση							Κ.Μ. Οξεία (Συνέχεια)				
Το	δι-	α	τον	φό-	βον	σου	λει-	φθέν	Κύ-	ρι-	ε'
F	F	E ²⁶⁸	F	G	a	a	a	ch	c	h	a
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Μέση 2

εν	γα-	στρί	των	προ-	φη-	τών
a	h	c	h	a	Ga	a
13	14	15	16	17	18	19

Τ.Κ. 1 Μέση

και	κυ-	η-	θέν	ε-	πι	γης'
G	ah	cG	a	G	F	F
20	21	22	23	24	25	26

Τύπος μελωδικῆς φράσης: Στ

Μ.Ε. Μέση 1

Κ.Μ. Μέση

πνεύ-	μα	σω-	τη-	ρί-	ας
G	F	E	F	a	a
27	28	29	30	31	32

(Συνέχεια)

Οξεία

Α.Κ. Μέση

α-	πο-	στο-	λι-	κάς	καρ-	δί-	ας	κτί-	ζει	κα-	θα-	ράς'
a	a	G	EF	a	a	hc	a	a	G	F	F	F
33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45

Τύπος μελωδικής φράσης: Β1

Μ.Ε. Χαμηλή				Κ.Μ. Μέση 1				Α.Κ. Χαμηλή ²⁶⁹			
←	↪	↗	—	↪	↗	↘	↘	↘	↘	↗	↗
και	εν	τοις	πι-	στοίς	ευ-	θαίς	ε-	γκαι-	νί-	ζε-	ται·
F	F	E	F	G	FE	DG	G	FE	F	E	D
46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57

Τύπος μελωδικής φράσης: Στ

Μ.Ε. Μέση 1			Χαμηλή	
↗	↘	↘	↘	↘
φω-	ω	ώς	γά-	αρ·
DEF	GE	FG	F	ED
58			59	

Κ.Μ.		Μέση		Οξεία		Τ.Κ. 1 Μέση						
—	—	—	—	←	↪	↗	↗	↘	↘	↘	↘	↘
και	ει-	ρή-	νη	δι-	ό-	τι	τα	σα	προ-	στάγ-	μα-	τα.
E	F	G	a	a	c	a	G	ah	cG	a	GF	F
60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72

²⁶⁸ Η αρχική μελωδική κίνηση F – F – E, προετοιμάζει τη μέση μελωδική περιοχή που ακολουθεί.

²⁶⁹ Η μελωδία εισέρχεται στη Χαμηλή μελωδική περιοχή από τη δεύτερη απόστροφο της συλλαβής 54.

5. Ειρμός: *Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, Ωδή στ', J.R. 2532, φ. 215r*

Τύπος μελωδικής φράσης: Γ

M.E. Μέση					
Ναυ-	τι-	ών	τας	άλ-	λω
E	F	a	EF	Ga	a
1	2	3	4	5	6

K.M. Οξεία					A.K. Μέση			
των	βι-	ω-	τι-	κών	με-	λη-	μά-	των·
ah	G	a	h	c	a	G	aG	F
7	8	9	10	11	12	13	14	15

Τύπος μελωδικής φράσης: Στ3

K.M. Οξεία			Μέση				A.K. Χαμηλή			
συ-	μπλό-	οις	πον-	τού-	με-	νον	α-	μαρ-	τί-	αις·
a	aha	G	a	a	G	EF	G	E	FE	D
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26

Τύπος μελωδικής φράσης: Α

K.M. Μέση			T.K. 1 ²⁷⁰ - Μέση								
και	ψυ-	χο-	φθό-	ρώ	θη-	ρί	προσ-	ρι-	πτού-	με-	νος·
F	E	F	a	EF	G	a	a	cG	a	GF	F
27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38

²⁷⁰ Η τυπική κατάληξη 1, είναι ελαφρώς διαφοροποιημένη εξαιτίας του τονισμού του ποιητικού κειμένου. Συνήθως μετά την προετοιμασία EF (συλλαβή 31) ακολουθεί τονισμένη συλλαβή, που αντιστοιχεί στο φθόγγο G. Εδώ η τονισμένη συλλαβή αντιστοιχεί στο μεθεπόμενο από την προετοιμασία φθόγγο a (συλλαβή 33), με αποτέλεσμα να διαφοροποιούνται τα ενδιάμεσα σημάδια πριν από τη συμπλοκή της βαρείας με κέντημα - ελαφρόν - απόστροφο (συλλαβή 35).

Τύπος μελωδικής φράσης: Γ1

Κ.Μ. Οξεία				Α.Κ. Μέση 2					
↖	↖	—	—	↖	↖	↖	↖	—	↖
ως	ο	Ι-	ω-	νάς	Χρι-	στέ	βο-	ά	σοι.
F	F	G ²⁷¹	a	hc	G	a	G	a	a
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48

Τύπος μελωδικής φράσης: Γ

Κ.Μ. Οξεία								Τ.Κ. 1β				
↖	↖	↖	↖	↖	↖	↖	↖	—	↖	↖	↖	↖
εκ	θα-	να-	τη-	φό-	ρου	με	βυ-	θού	α-	νά-	γα-	γε.
a	a	a	a	hc	a	GF	EF	G	cG ²⁷²	a	GF	F
49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61

²⁷¹ Η μελωδική κίνηση F – F – G λειτουργεί ως προετοιμασία της οξείας μελωδικής περιοχής, που ακολουθεί. Επίσης, η κατιούσα βηματική κίνηση στη συλλαβή 55 συνδέει την οξεία μελωδική περιοχή που προηγείται, με την τυπική κατάληξη του ήχου που ακολουθεί.

²⁷² Στο χειρόγραφο δεν αναγράφεται το κέντημα επί του ολίγου.

6. Ειρμός: Οί έν καμίνω τοῦ πυρός, Ωδή ζ', J.R. 2533, φ. 215r

Τύπος μελωδικής φράσης: Στ2

M.E. Μέση 1 ²⁷³				Χαμηλή ²⁷⁴			
Οι	εν	κα-	μί-	νω	του	πυ-	ρός
EF	G	FE	F	E	D	FE	F
1	2	3	4	5	6	7	8

K.M. Μέση				Οξεία		A.K. Μέση 2		
εμ-	βλη-	θέν-	τες	ό-	σι-	οι	παί-	δες·
D	EF	a	ah	c	a	G	a	G
9	10	11	12	13	14	15	16	17

Τύπος μελωδικής φράσης: Στ

K.M. Οξεία				A.K. Μέση						
το	πυ-	υ-	ύρ·	εις	δρό-	σον	με-	τέ-	βα-	λον·
EF	G	ach	a	a	hc	G	a	a	G	F
18	19			20	21	22	23	24	25	26

Τύπος μελωδικής φράσης: Στ

K.M. Οξεία				Μέση				A.K. Μέση			
δι-	α	της	υ-	μνο-	δί-	ας	ού-	τως	βο-	ών-	τας·
a	a	hc	a	EF	Ga	a	a	G	EF	Ga	a
27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38

²⁷³ Κορυφή της μελωδικής περιοχής θεωρείται η πεταστή ως τονικό σημάδι.

²⁷⁴ Η μελωδία εισέρχεται στη Χαμηλή μελωδική περιοχή από τη δεύτερη απόστροφο της συλλαβής 3. Η μελωδική κίνηση D – E (συλλαβές 9, 10) προετοιμάζει τη μέση μελωδική περιοχή, που ακολουθεί. Μια άλλη μελωδική κίνηση προετοιμασίας της οξείας μελωδικής περιοχής απαντάται στις συλλαβές 18 – 19.

Τύπος μελωδικής φράσης: Γ

Κ.Μ. Οξεία

ευ-	λο-	γη-	τός	ει	Κύ-	ρι-	ε
a	a	h	c	h	c	h	a
39	40	41	42	43	44	45	46

Τ.Κ. 1β Μέση

ο	Θε-	ός	των	πα-	τέ-	ρων	η-	μών.
E	F	G	ah	cG	a	G	F	F
47	48	49	50	51	52	53	54	55

7. Ειρμός: Άφλεκτος πυρί, Ωδή η', J.R. 2534, φ. 215r

Τύπος μελωδικής φράσης: Γ

M.E. Μέση 1	Μέση			Κ.Μ. Οξεία				Τ.Κ. 6 Μέση				
Άφ-	λεκ-	τος	πυ-	ρί	εν	Σι-	νά	προ-	σο-	μι-	λού-	σα·
G	F	E	F	a	a	h	c	a	G	aG	F	F
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Τύπος μελωδικής φράσης: Α

M.E. Οξεία	Οξύτατη						
βά-	τος	Θε-	όν	ε-	γνώ-	ρη-	σε·
c	c	c	h	a	cd	h	c
14	15	16	17	18	19	20	21

Κ.Μ. Μέση				Τ.Κ. 1 Μέση						
το	βρα-	δυ-	γλώσ-	σω	και	δυ-	σή-	χω	Μω-	σή·
a	a	a	h	G	ah	cG	a	G	F	F
22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32

Τύπος μελωδικής φράσης: Α

M.E. Μέση			Μέση 1			
και	παί-	δας	ζή-	λω	Θε-	ού
EF	a	G	G	E	F	G
33	34	35	36	37	38	39

Κ.Μ. Μέση							Τ.Κ. 1 Μέση						
τους	α-	να-	λώ-	τους	τω	πυ-	ρί	υ-	μνω-	δούς	έ-	δει-	ξεν-
F	E	F	a	a	a	a	h	G	ah	cG	a	GF	F
40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53

Τύπος μελωδικής φράσης: Ζ

Μ.Ε. Οξύτατη			Οξεία		Κ.Μ. Μέση 2		
πάν-	τα	τα	έρ-	γα	Κυ-	ρί-	ου
cd	h	a	hc	a	G	a	a
54	55	56	57	58	59	60	61

Οξεία				Α.Κ. Μέση		
τον	Κύ-	ρι-	ον	υ-	μνεί-	τε
h	c	h	a	Ga	hc	a
62	63	64	65	66	67	68

Τύπος μελωδικής φράσης: Θ

Κ.Μ. Οξύτατη ²⁷⁵		Οξεία		Μέση 1		Μέση		Α.Κ. Μέση				
και	υ-	πε-	ρυ-	ψού-	τε	αυ-	τόν	εις	τους	αι-	ώ-	νας.
dhc	a	a	G	GF	E	F	a	a	a	Ga	a	F
69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81

²⁷⁵ Η Οξύτατη μελωδική περιοχή, αντιστοιχεί στον τονικό φθόγγο της περιοχής Πα' - d. Η Οξεία μελωδική περιοχή που ακολουθεί, αντιστοιχεί στη μελωδική κίνηση hc - a - a, (συλλαβές 69, 70, 71).

8. Ειρμός: Μή τῆς φθοράς, Ωδή θ', J.R. 2535, φ. 215v

Τύπος μελωδικῆς φράσης: E1

Κ.Μ. Μέση 1 ²⁷⁶		Χαμηλή				Τ.Κ. 1 Μέση							
Μή	της	φθο-	ράς	δι-	α-	πεί-	ραν	κυ-	ο-	φο-	ρή-	σα-	σα·
EF	G	FE	F	E	D	EF	D	G	ah	cG	a	GF	F
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Τύπος μελωδικῆς φράσης: Z

Κ.Μ. Οξεία			Μέση 2				Τ.Κ. 1β Μέση						
και	παν-	τε-	χνή-	μο-	νη	λό-	γω	σάρ-	κα	δα-	νή-	σα-	σα·
a	a	h	c	a	G	a	G	EF	G	cG	a	GF	F
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

Τύπος μελωδικῆς φράσης: E

Μ.Ε. Μέση 1			Χαμηλή		
μή-	τηρ	α-	πεί-	ραν-	δρε·
FD	G	FE	F	E	D
29	30	31	32	33	34

Κ.Μ. Μέση 1			Μέση				Τ.Κ. 5 Μέση						
παρ-	θέ-	νε	θε-	ο-	τό-	κε	δο-	χεί-	ον	του	α-	στέ-	κτου·
EF	G	F	E	F	Ga	a	a	a	a	G	aG	F	F
35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48

²⁷⁶ Κορυφή της μελωδικῆς περιοχῆς θεωρεῖται ἡ πεταστή ὡς τονικό σημάδι στη συλλαβὴ 2. Στη συνέχεια ἡ μελωδία εἰσέρχεται στη Χαμηλὴ μελωδική περιοχή, ἀπὸ τὴ δευτέρη ἀπόστροφο τῆς συλλαβῆς 3, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει παρακάτω στη συλλαβὴ 31.

Τύπος μελωδικής φράσης: A

Μ.Ε. Χαμηλή			Μέση 1			
FG	FE	D	EF	G	F	F
49	50	51	52	53	54	55

Κ. Μ. Μέση				Τ.Κ. 1 Μέση					
EF	G	a	a	G	ah	cG	a	GF	F
56	57	58	59	60	61	62	63	64	65

9. Ειρμός: *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Ωδή α', J.R. 2536, φ. 215v*

Τύπος μελωδικής φράσης: B

M.E. Μέση 1	Χαμηλή ²⁷⁷						
Τῷ	συν-	ερ-	γή-	σα-	ντι	Θε-	ῶ
EF	G	FE	F	E	D	FE	F
1	2	3	4	5	6	7	8

Κ.Μ. Μέση				Α.Κ. Χαμηλή		
Μω-	υ-	σή	εν	Αι-	γύ-	πτῶ·
E	F	a	a	E	FG	FE
9	10	11	12	13	14	15

Τύπος μελωδικής φράσης: Z

M.E. Μέση							
ε-	ξα-	γα-	γείν	τον	Ι-	σρα-	ήλ·
D	E ²⁷⁸	F	a	a	GF	EF	a
16	17	18	19	20	21	22	23

Κ.Μ. Οξεία				Μέση 1		
αυ-	τώ	μό-	νώ	ά-	σω-	μεν·
a	hc	a	EF	G	G	G
24	25	26	27	28	29	30

²⁷⁷ Η μελωδία εισέρχεται στη Χαμηλή μελωδική περιοχή από τη δεύτερη απόστροφο της συλλαβής 3.

²⁷⁸ Η αρχική μελωδική κίνηση D- E της μελωδικής φράσης, προετοιμάζει τη μέση μελωδική περιοχή που ακολουθεί.

T.K. I Μέση

-----/-----							
—	∕	⋈	≡	∖	π	⋈	←
εν-	δό-	ξως	γαρ	δε-	δό-	ξα-	σται.
a	h	G	ah	cG	a	GF	F
31	32	33	34	35	36	37	38

10. Ειρμός: Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν, Ωδή θ', J.R. 2493, φ. 210r

Τύπος μελωδικῆς φράσης: A

M.E. Χαμηλή				K.M. Μέση									T.K. 5 Μέση
Πα-	νύ-	μνει-	τε	των	ου-	ρα-	νών	υ	ψι-	λο-	τέ-	ρα'	
FD	E	D	C	C	E	F	a	a	G	aG	F	F	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

Τύπος μελωδικῆς φράσης: H

M.E. Οξεία			K.M. Οξύτατη				Οξεία			T.K. 5 Μέση			
η	τον	ά-	ναρ-	χον	λό-	γον	α-	σπό-	ρως	συλ-	λα-	βού-	σα'
F	a ²⁷⁹	ahc	c	d	hcch	a	a	hc	a	G	aG	F	F
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

Τύπος μελωδικῆς φράσης: A

M.E. Μέση 1		Μέση				Μέση 1	
και	σε-	σαρ-	κω-	μέ-	νον	Θε-	όν'
G	F	E	F	a	G	F	G
28	29	30	31	32	33	34	35

K.M. Μέση			T.K. 5 Μέση			
τε-	κού-	σα	τοις	αν-	θρώ-	ποις'
a	a	a	G	aG	F	F
36	37	38	39	40	41	42

²⁷⁹ Στο χειρόγραφο δεν περιέχεται το κέντημα.

Τύπος μελωδικής φράσης: Α

Κ.Μ. Μέση				Τ.Κ. 1 Μέση							
δ	—	—	↪	↪	↪	↪	↪	↪	↪	↪	↪
δι-	ο	πάν-	τες	σε	α-	εί	με-	γα-	λύ-	νο-	μεν.
E	F	a	a	G	EF	G	ah	cG	a	GF	F
43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54

Συμπεράσματα

Η μορφολογική ανάλυση των ειρμών που προηγήθηκε μας οδήγησε στο να διαπιστώσουμε:

- α) το συνολικό αριθμό των μελωδικών φράσεων που αποτελούν τους ειρμούς·
- β) ποιος τύπος μελωδικής φράσης παρατηρείται συχνά και ποιος ή ποιοι εμφανίζονται σπανιότερα·
- γ) σε ποιους ειρμούς εμφανίζεται η κάθε φράση·
- δ) από πόσες μελωδικές φράσεις αποτελείται ο κάθε ειρμός ξεχωριστά·
- ε) ποιοι ειρμοί στερούνται μελωδικής έναρξης·
- ζ) τη σχέση που διέπει το μέλος με το ποιητικό κείμενο.

Αναλυτικά:

α) Στο σύνολό τους οι μελωδικές γραμμές των αναλυμένων ειρμών, σχηματίζουν όλους τους τύπους των μελωδικών φράσεων του Βαρέος ήχου που προσδιορίστηκαν παραπάνω. Από την παρατήρησή μας διαπιστώνουμε ότι οι δέκα αναλυμένοι ειρμοί, δομούνται συνολικά από 38 μελωδικές φράσεις.

β) Ο συνηθέστερος τύπος μελωδικής φράσης είναι ο Α, στον οποίο περιέχονται οι τυπικές καταλήξεις του ήχου 1, 1β και 5. Λιγότερο συχνοί είναι οι τύποι μελωδικής φράσης Γ, Στ και Ζ. Σπάνιοι είναι οι τύποι Ε, Στ1, Στ2, Στ3, Α1, Β, Β1, Γ1, Δ, Ε1, Η, Θ²⁸⁰:

γ) Ο τύπος μελωδικής φράσης Α περιέχεται σε έξι ειρμούς:

- Πόντω έκάλυψεν, (συλλαβές 30-40)
- Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν (συλλαβές 45-65)
- Ναυτιῶν τῷ σάλῳ (συλλαβές 27-38)
- Ἄφλεκτος πυρὶ (συλλαβές 14-32 και 33-53)
- Μὴ τῆς φθορᾶς (συλλαβές 49-65)
- Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν (συλλαβές 1-13, 28-42, 43-54)

Ο τύπος μελωδικής φράσης Γ περιέχεται σε τέσσερις ειρμούς:

²⁸⁰ Οι τύποι των μελωδικών φράσεων του Βαρέος ήχου περιέχονται σε συνοπτικό πίνακα στις σελίδες 271.

- *Κατανοῶν ὁ προφήτης* (συλλαβές 24-37)
- *Ναυτιῶν τῷ σάλῳ* (συλλαβές 1-15, 49-61)
- *Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς* (συλλαβές 39-55)
- *Ἄφλεκτος πυρὶ* (συλλαβές 1-13)

Ο τύπος μελωδικῆς φράσης Z περιέχεται ἐπίσης σε τέσσερις ειρμούς:

- *Τὸ διὰ τὸν φόβον σου* (συλλαβές 1-12)
- *Ἄφλεκτος πυρὶ* (συλλαβές 54-68)
- *Μὴ τῆς φθορᾶς* (συλλαβές 15-28)
- *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ* (συλλαβές 16-30)

Ο τύπος μελωδικῆς φράσης Στ περιέχεται σε τρεις ειρμούς:

- *Πόντῳ ἐκάλυψεν* (συλλαβές 1-13)
- *Τὸ διὰ τὸν φόβον σου* (συλλαβές 27-45, 58-72)
- *Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς* (συλλαβές 18-26, 27-38)

Ο τύπος μελωδικῆς φράσης Ε περιέχεται σε δύο ειρμούς:

- *Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν* (συλλαβές 1-22, 33-44)
- *Μὴ τῆς φθορᾶς* (συλλαβές 29-48)

Ο τύπος μελωδικῆς φράσης Στ2 περιέχεται ἐπίσης σε δύο ειρμούς:

- *Πόντῳ ἐκάλυψεν* (συλλαβές 14-29)
- *Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς* (συλλαβές 1-17)

Σε ἓνα ειρμό περιέχονται οἱ ἀκόλουθοι τύποι μελωδικῶν φράσεων:

Ο τύπος Στ1 περιέχεται στον ειρμό:

- *Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν* (συλλαβές 23-32)

Ο τύπος Στ3 περιέχεται στον ειρμό:

- *Ναυτιῶν τῷ σάλῳ* (συλλαβές 16-26)

Ο τύπος μελωδικής φράσης Α1 περιέχεται στον ειρμό:

- *Κατανοῶν ὁ προφήτης* (συλλαβές 1-16)

Ο τύπος μελωδικής φράσης Β περιέχεται στον ειρμό:

- *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ* (συλλαβές 1-15)

Ο τύπος μελωδικής φράσης Β1 περιέχεται στον ειρμό:

- *Τὸ διὰ τὸν φόβον σου* (συλλαβές 46-57)

Ο τύπος μελωδικής φράσης Γ1 περιέχεται στον ειρμό:

- *Ναυτιῶν τῷ σάλῳ* (συλλαβές 39-48)

Ο τύπος μελωδικής φράσης Δ περιέχεται στον ειρμό:

- *Κατανοῶν ὁ προφήτης* (συλλαβές 38-52)

Ο τύπος μελωδικής φράσης Ε1 περιέχεται στον ειρμό:

- *Μὴ τῆς φθορᾶς* (συλλαβές 1-14)

Ο τύπος μελωδικής φράσης Η περιέχεται στον ειρμό:

- *Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν* (συλλαβές 14-27)

Ο τύπος μελωδικής φράσης Θ περιέχεται στον ειρμό:

- *Ἄφλεκτος πυρὶ* (συλλαβές 69-81)

δ) Ο κάθε ειρμός αποτελείται από έναν ακαθόριστο αριθμό μελωδικῶν φράσεων.

Ειδικότερα:

Ο ειρμός *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ*, δομεῖται από δύο μελωδικές φράσεις.

Οι ειρμοί: *Πόντῳ ἐκάλυψεν* και *Κατανοῶν ὁ προφήτης*, δομοῦνται από τρεις μελωδικές φράσεις.

Οι ειρμοί: *Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, Τὸ διὰ τὸν φόβον σου, Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, Μὴ τῆς φθορᾶς, Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν*, δομοῦνται ἀπὸ τέσσερις μελωδικές φράσεις.

Οι ειρμοί: *Ναυτιῶν τῷ σάλῳ* καὶ *Ἄφλεκτος πυρὶ*, δομοῦνται ἀπὸ πέντε μελωδικές φράσεις.

ε) Ὅπως ἔχει αναφερθεῖ²⁸¹, στο ρεπερτόριο του Βαρέος ἤχου, διαπιστώσαμε τὴν ὑπαρξὴ ἐνός μεγάλου ἀριθμοῦ μελωδικῶν φράσεων, οἱ ὁποῖες στεροῦνται μελωδικῆς ἐναρξῆς χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι αλλοιώνεται ὁ χαρακτήρας τους. Ἀπὸ τὶς 38 μελωδικές φράσεις ποὺ δομοῦν τοὺς δέκα ἀναλυμένους ειρμούς, οἱ δεκατέσσερις στεροῦνται μελωδικῆς ἐναρξῆς. Πρόκειται γιὰ τὶς μελωδικές φράσεις ποὺ περιέχονται στοὺς ειρμούς:

- *Πόντῳ ἐκάλυψεν* (συλλαβές 30-40)
- *Κατανοῶν ὁ προφήτης* (συλλαβές 24-37, 38-42)
- *Ναυτιῶν τῷ σάλῳ* (συλλαβές 16-26, 27-38, 39-48, 49-61)
- *Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός* (συλλαβές 18-26, 27-38, 39-55)
- *Ἄφλεκτος πυρὶ* (συλλαβές 69-81)
- *Μὴ τῆς φθορᾶς* (συλλαβές 1-14, 15-28)
- *Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν* (συλλαβές 43-54)

ζ) Ἡ σχέση ποὺ διέπει τὸ μέλος με τὸ ποιητικὸ κείμενο, εἶναι στενὴ καὶ εμφανῆς. Τὸ μέλος τῶν ειρμῶν, δε συνδέεται με τὸ ποιητικὸ κείμενο με ἕνα ἀόρατο ὑμέναιο ἀλλὰ με ορατοὺς συνδέσμους. Ἡ μελωδία ἐπενδύει κατὰ τέτοιο τρόπο τὸ ποιητικὸ κείμενο, ὥστε νὰ διευκολύνει τὴν κατανόησιν τοῦ ἀπὸ τὸν ἀκροατῆ. Γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ στόχου αὐτοῦ χρησιμοποιοῦνταν, ἀπὸ τὴν ἑνὴν, ἰδιαίτερα σημαδόφωνα τὰ ὁποῖα ἀντικαθιστοῦσαν τὸν τονισμό τοῦ ποιητικοῦ κειμένου καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, μελωδήματα²⁸² τὰ ὁποῖα ἔδιναν μεγαλύτερη ἐμφαση σὲ χαρακτηριστικὲς λέξεις με θεολογικὴ βαρύτητα.

²⁸¹ Βλ. σ. 268.

²⁸² Ὁ ὅρος ἐμφανίζεται γιὰ πρώτη φορὰ στὴ χειρόγραφη παράδοσιν, στο Τριώδιον τοῦ 10^{ου} αἰ. Ἁγιον Ὅρος - Λάρα Γ. 67, φ. 159r. Βλ. STRUNK Oliver, *Specimina Notationum Antiquiorum*, *MMB* VII, Πίνακας 12, *Munksgaard*, Copenhagen, 1966.

Είναι γνωστό ότι το ποιητικό κείμενο των ειρμών που αναγράφεται στα μουσικά Ειρμολόγια δεν τονίζεται²⁸³. Η έλλειψη του τονισμού αναπληρώνεται από συγκεκριμένα σημαδόφωνα, τα οποία συγχρόνως προσδιορίζουν την κορυφή – τον τονικό φθόγγο- των μελωδικών περιοχών. Στο Βαρύ ήχο διακρίναμε ότι ο τονικός φθόγγος αντιστοιχεί συνήθως σε σημαδόφωνα όπως:

Η οξεία μόνη της (/) ή σε συμπλοκή (/), (/), (/), (/), (/), (/).

Η πεταστή μόνη της (⤵) ή σε συμπλοκή (⤵), (⤵), (⤵), (⤵), (⤵).

Σπανιότερα το ολίγον μόνο του (—) ή σε συμπλοκή (—), (—), (—).

Η βαρεία σε συμπλοκή (\̄), (\̄), (\̄), (\̄), (\̄).

Το κράτημα μόνο του (⤴) ή σε συμπλοκή (⤴), (⤴).

Θα πρέπει να παρατηρήσουμε εδώ ότι συναντήσαμε και περιπτώσεις όπου τα παραπάνω σημαδόφωνα αντιστοιχούν σε άτονη συλλαβή του ποιητικού κειμένου. Πρόκειται για λιγοστές περιπτώσεις παρατονισμού. Όμως η δυναμική των σημαδιών είναι τέτοια που αντικαθιστά τον ποιητικό τονισμό προσδιορίζοντας έτσι την κορυφή της μελωδικής περιοχής²⁸⁴.

Τα μελωδήματα ή θέματα, δηλαδή το θέμα απλούν και ο θεματισμός²⁸⁵, στους παραπάνω ειρμούς απαντώνται αναλυμένα. Στον ειρμό *Τὸ διὰ τὸν φόβον σου*, εμφανίζεται το θέμα απλούν (⤵) στη λέξη *γὰρ* (συλλαβή 59). Αντιστοιχεί στην καθοδική μελωδική κίνηση F – ED η οποία προετοιμάζεται από ένα σπάνιο μέλισμα που αποτελείται από επτά σημαδόφωνα τα οποία επενδύουν τη μονοσύλλαβη λέξη *φως*, (συλλαβή 58):

²⁸³ Όπως άλλωστε συμβαίνει γενικότερα σε όλα τα μουσικά εκκλησιαστικά βιβλία. Εξαιρέση αποτελεί το τονισμένο ποιητικό κείμενο που περιέχεται στο Ειρμολόγιο Λαύρα Β. 32.

²⁸⁴ Βλ. ειρμούς: *Πόντω ἐκάλυψε*, συλλαβή 6, *Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν*, συλλαβές 20-21, *Κατανοῶν ὁ προφήτης*, συλλαβή 2, *Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός*, συλλαβή 29, *Μὴ τῆς φθορᾶς*, συλλαβές 2, 30 και 53, *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ*, συλλαβή 2.

²⁸⁵ Για τα θέματα, βλ. FLOROS C., *Universale*, τόμ. Ι, σ. 252-281. ALEXANDRU M., *Studie über die 'Grossen Zeichen'*, τόμ. Ι, σ. 126-129.

Τύπος μελωδικής φράσης: Στ

Μ.Ε. Μέση 1				Χαμηλή			
φω- DEF 58	ω GE	ώς FG	γά- αρ' FE D 59				

K.M.	Μέση				Οξεία			T.K. 1 Μέση				
—	—	—	—	←			→					←
και E 60	ει- F 61	ρή- G 62	νη a 63	δι- a 64	ό- c 65	τι a 66	τα G 67	σα ah 68	προ- cG 69	στάγ- a 70	μα- GF 71	τα. F 72

Ο μελισματικός χαρακτήρας της παραπάνω μελωδικής έναρξης (συλλαβές 58-59) δίνει από τη μια, έμφαση στις δύο λέξεις που επενδύει και από την άλλη, έρχεται σε αντίθεση με τον απλό και συλλαβικό χαρακτήρα του μέλους που αντιστοιχεί στο *κεντρικό μέρος* και στην *τυπική κατάληξη* που ακολουθεί. Η αντίθεση όμως, δεν περιορίζεται στη μελωδική φράση (Στ), αλλά γενικεύεται καλύπτοντας το υπόλοιπο μέλος του ειρμού δίνοντας έτσι την αίσθηση ότι πρόκειται για μια εμβόλιμη μελωδική γραμμή που προέρχεται από μεταγενέστερες καλοφωνικές συνθέσεις. Στην πραγματικότητα όμως, μαρτυρά τις απαρχές του καλοφωνικού μέλους, όπως ακριβώς συμβαίνει και στην περίπτωση του *θεματισμού* που ακολουθεί.

Ο *θεματισμός* ο οποίος απαντάται στον ειρμό *Οί έν καμίνω του πυρός*, επενδύει τη λέξη *πυρ*, (συλλαβή 19):

Τύπος μελωδικής φράσης: Στ

K.M. Οξεία				A.K. Μέση							
				←			—	→	→	→	
το EF 18	πυ- Ga 19	υ- ch 20	ύρ' a 21	εις a 22	δρό- hc 23	σον G 24	με- a 25	τέ- a 26	βα- G 27	λον' F 28	

Πρόκειται και εδώ για ένα μέλισμα, το οποίο αποτελείται από πέντε σημαδόφωνα και εμφανίζεται στην αρχή του *κεντρικού μέρους* της μελωδικής φράσης Στ. Όπως και στην προηγούμενη περίπτωση έτσι και εδώ, ο μελισματικός χαρακτήρας του *θεματισμού* αποσκοπεί στο να δώσει έμφαση στη λέξη που επενδύει και στο να τονίσει την αντίθεσή της, τόσο με τη λέξη *δρόσον* που ακολουθεί, όσο και με το γενικότερο μελωδικό πλαίσιο στο οποίο κινείται η απλή και συλλαβική μελωδική γραμμή του ειρμού.

Παράλληλη σημειογραφία ειρμών

Ανάγνωση των πινάκων

Στους πίνακες 45α-54στ που ακολουθούν, περιέχεται σε παράλληλη διάταξη, η σημειογραφία που χρησιμοποιήθηκε στα εξεταζόμενα Ειρμολόγια για την επένδυση των δέκα προηγούμενων ειρμών που αναλύθηκαν μορφολογικά, ενώ στους πίνακες 55α-64δ περιέχεται η παράλληλη μεταγραφή τους²⁸⁶.

Του αρχικού πίνακα καθενός ειρμού, προηγείται η αναγραφή της ποιητικής έναρξής του, η ωδή στην οποία αντιστοιχεί και η αρίθμηση του από τον Jørgen Raasted. Στις τρεις πρώτες στήλες του αρχικού πίνακα, περιέχεται η βραχυγραφία των Ειρμολογίων, το φύλλο στο οποίο περιέχεται ο ειρμός και η *μαρτυρία* αντίστοιχα.

Η σημειογραφία που περιέχεται σε κάθε πίνακα αντιστοιχεί σε ένα ή δύο ποιητικά κώλα του ειρμού, κατά συνέπεια σε κάθε ειρμό αντιστοιχεί ένας ακαθόριστος αριθμός πινάκων.

Ειδικότερα:

- Στους πίνακες 45α – 45γ, περιέχεται η σημειογραφία του ειρμού *Πόντω έκάλυψεν* και στους πίνακες 55α – 55γ, περιέχεται η μεταγραφή του.
- Στους πίνακες 46α – 46ζ, περιέχεται η σημειογραφία του ειρμού *Την έξ ύψους δύναμιν* και στους πίνακες 56α – 56γ, περιέχεται η μεταγραφή του.
- Στους πίνακες 47α – 47δ, περιέχεται η σημειογραφία του ειρμού *Κατανοών ό προφήτης* και στους πίνακες 57α – 57γ, περιέχεται η μεταγραφή του.

²⁸⁶ Θα πρέπει να σημειώσουμε εδώ ότι προβήκαμε σε παράλληλη μεταγραφή των αναλυμένων ειρμών, των οποίων η σημειογραφία είναι η μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη. Εξαίρεση αποτελεί η σημειογραφία που περιέχεται στο Ειρμολόγιο Ιβήρων 470 (B), η οποία είναι μεσοβυζαντινή, όχι όμως πλήρως εξελιγμένη. Περιέχει κατάλοιπα της σημειογραφίας του αμέσως προηγούμενου σημειογραφικού σταδίου, *Coislin VI*.

- Στους πίνακες 48α – 48ζ, περιέχεται η σημειογραφία του ειρμού *Tὸ διὰ τὸν φόβον σου* και στους πίνακες 58α – 58ε, περιέχεται η μεταγραφή του.
- Στους πίνακες 49α – 49γ, περιέχεται η σημειογραφία του ειρμού *Ναυτιῶν τῷ σάλῳ* και στους πίνακες 59α – 59δ, περιέχεται η μεταγραφή του.
- Στους πίνακες 50α – 50στ, περιέχεται η σημειογραφία του ειρμού *Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς* και στους πίνακες 60α – 60δ, περιέχεται η μεταγραφή του.
- Στους πίνακες 51α – 51η, περιέχεται η σημειογραφία του ειρμού *Ἄφλεκτος πυρὶ* και στους πίνακες 61α – 61ε, περιέχεται η μεταγραφή του.
- Στους πίνακες 52α – 52ζ, περιέχεται η σημειογραφία του ειρμού *Μὴ τῆς φθορᾶς* και στους πίνακες 62α – 62ε, περιέχεται η μεταγραφή του.
- Στους πίνακες 53α – 53ε, περιέχεται η σημειογραφία του ειρμού *Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ* και στους πίνακες 63α – 63γ, περιέχεται η μεταγραφή του.
- Στους πίνακες 54α – 54στ, περιέχεται η σημειογραφία του ειρμού *Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν* και στους πίνακες 64α – 64δ, περιέχεται η μεταγραφή του.

Η σειρά των Ειρμολογίων καθώς και ο διαχωρισμός των πινάκων 45α – 54στ, σε δύο τμήματα με την έντονη διαχωριστική γραμμή, προσδιορίστηκε με γνώμονα το στάδιο στο οποίο ανήκει η σημειογραφία που περιέχεται στο καθένα απ' αυτά.

Στο αρχικό τμήμα περιέχονται ένδεκα Ειρμολόγια. Η σημειογραφία που χρησιμοποιήθηκε στα Ειρμολόγια αυτά εκτείνεται από το στάδιο *Chartres I* και *Coislin I* μέχρι τη μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη.

Ειδικότερα:

Στο Ειρμολόγιο **L** χρησιμοποιήθηκε η *Chartres I*

Στο Ειρμολόγιο **P** χρησιμοποιήθηκε η *Coislin I*

Στο Ειρμολόγιο **E** χρησιμοποιήθηκε η *Coislin I* με στοιχεία της *Chartres*

Στο Ειρμολόγιο **S** χρησιμοποιήθηκε η *Coislin II - III*²⁸⁷

Στο Ειρμολόγιο **Si** χρησιμοποιήθηκε η *Coislin IV*

Στο Ειρμολόγιο **Pa** χρησιμοποιήθηκε η *Coislin V*

Στο Ειρμολόγιο **Ga** χρησιμοποιήθηκε η *Coislin V-VI*

Στο Ειρμολόγιο **O** χρησιμοποιήθηκε η *Coislin V-VI*

Στο Ειρμολόγιο **La** χρησιμοποιήθηκε η *Coislin VI*

Στο Ειρμολόγιο **H** χρησιμοποιήθηκε η *Coislin VI* και η Μεσοβυζαντινή

Στο Ειρμολόγιο **G** χρησιμοποιήθηκε η Μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη

Στο δεύτερο τμήμα του πίνακα, περιέχονται δεκατέσσερα Ειρμολόγια στα οποία χρησιμοποιήθηκε η μεσοβυζαντινή σημειογραφία πλήρως εξελιγμένη.

Οι αγκύλες [] δηλώνουν τόσο δυσαναγνωσία σε τμήματα του ειρμού, όσο και την έλλειψη αναγραφής του στο χειρόγραφο.

Το ποιητικό κείμενο ακολουθεί την ορθογραφία του “Ειρμολογίου” του Ευστρατιάδη.

Έπειτα από ένα πλήθος μεταγραφών των μελωδικών γραμμών του Βαρέος ήχου, αποκτήσαμε τη δυνατότητα να διορθώνουμε τα διαστηματικά σφάλματα. Στους παρακάτω ειρμούς διαπιστώσαμε ότι σε αρκετές περιπτώσεις οι μελωδικές γραμμές τους, παρουσιάζουν διαστηματικά σφάλματα τα οποία έχουμε αποκαταστήσει.

²⁸⁷ Στο χφ. αυτό χρησιμοποιήθηκε και η μεσοβυζαντινή σημειογραφία.

Πίνακας 45α

Ειρμός: Πόντω εκάλυψε, Ωδή α', (J.R. 2526)

Χφ.	φ.	Μαρτ.	Μέλος												
L	245r		ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ		ⲗ	ⲗ		ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
P	187r		ⲗ	ⲗ		ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ				ⲗ	ⲗ
E	97r		ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ		ⲗ		ⲗ	ⲗ	ⲗ
S	169v		ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Si	126r		ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Pa	183r		ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Ga	216v		ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
O	182r		ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
La	75v		ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
H	117v	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
G	213v	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Si3	102v	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Sa	174v	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Si1	148v	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Si2	81r	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
D	ⲗ														
Y	83r	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Ca	188v	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Pb	124v	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Q	84r	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
V	104r	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Pc	154r	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
H-2	109r	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
H-4	115v	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
F	106v	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ

Πον- τω ε- κα- λυ- ψε Φα- ρα- ω συν αρ- μα- σι
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
 (Συνέχεια)

Πίνακας 45β

Χφ.

L		υ	⋮	υ	υ	υ		υ			υ	υ	υ		υ
P		υ	/	υ	υ	υ	.	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ
E	υ		/	υ	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ		υ	υ
S	—	—	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pa	υ	—	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ga	υ	—	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
O	υ	—	/	υ	—	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
La	υ	—	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H	—	—	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
G	—	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	—	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	—	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	—														—
Y	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	—	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ

ο συν-τρι-βων πο-λε-μους: τη κρα-ται-α δυ-να-μει Χρι-στος
 εν υ-ψη-λω βρα-χι-ο-νι²⁸⁸.
 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
 (Συνέχεια)

²⁸⁸ Στα Ειρμολόγια από το L μέχρι και το G σημειώνεται, *τη κραταιά δύναμι Χριστός αντί εν ύψηλω βραχίονι που συναντάται στα Ειρμολόγια από το Si3 μέχρι το F.*

Πίνακας 45γ

Χφ.

L	∕		υ		∕		υ	∕	∕	υ	.
P	∕	υ		υ	υ	υ		∕	∕	∕	+
E	∕		υ	υ	υ	υ		υ	∕	υ	.
S	—	υ	υ	υ	∕						∕
Si	∕	υ	υ	∕		υ	υ	∕	∕	υ	υ
Pa	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
Ga	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
O	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
La	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
H	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
G	—	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
Si3	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
Sa	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
Si1	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
Si2	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
D	∕										∕
Y	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
Ca	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
Pb	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
Q	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
V	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
Pc	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
H-2	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
H-4	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
F	∕	υ	υ	υ	∕	υ	∕	∕	∕	υ	υ
	α-	σω-	μεν	αυ-	τω	ο-	π	δε-	δο-	ξα-	σταλ.
	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40

Πίνακας 46α

Ειρμός: Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, Ωδὴ γ', (J.R. 2527)

Χφ.	φ.	Μαρτ.	Μέλος						
L	245r		υ		/	υ	✓		υ
P	187r			υ	/	υ	/	υ	
E	97r		υ		/	υ	/	υ	
S	169v		υ	—	/	υ	/	υ	υ
Si	127v		υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Pa	183r		υ	—	/	υ	/	υ	υ
Ga	217r		υ	—	/	υ	/	υ	υ
O	182r		υ	—	[]	υ	/	υ	υ
La	75v		υ	—	/	υ	/	υ	υ
H	117v	=	υ	—	/	υ	/	υ	υ
G	214r	υ	υ	—	υ	υ	/	υ	υ
Si3	105v	υ	υ	—	υ	υ	/	υ	υ
Sa	180r	[]
Si1	149r	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Si2	81r	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
D	[]
Y	83r	υ	/	υ	υ	—	—	—	υ
Ca	188v	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Pb	124v	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Q	84r	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
V	104r	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Pc	154r	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
H-2	109r	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
H-4	115v	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
F	107r	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ

Την 1
εξ 2
υ- 3
ψους 4
δυ- 5
να- 6
μιν 7
(Συνέχεια)

Πίνακας 46β

Χφ.

L		υ		✓	ⲗⲏ	
P	υ	υ		/	ⲡ	ⲡⲓ
E	υ		υ	/	Ⲉⲗⲏ	
S	Ⲓ	—	—	/	Ⲕⲗⲏ	
Si	Ⲓ	Ⲓ	—	/	Ⲕ	Ⲕⲓ
Pa	Ⲓ	Ⲓ	—	/	ⲡ	ⲡⲓⲗⲏ
Ga	Ⲓ	Ⲓ	—	/	ⲡ	ⲡⲓⲗⲏ
O	Ⲓ	Ⲓ	—	/	ⲡ	ⲡⲓⲗⲏ
La	Ⲓ	—	—	/	ⲡ	ⲡⲓⲗⲏ
H	Ⲓ	—	—	/	ⲡ	ⲡⲓⲗⲏ
G	Ⲓ	—	—	/	ⲡ	ⲡⲓⲗⲏ
Si3	Ⲓ	—	—	Ⲓ	Ⲕ	Ⲕⲓ
Sa	Ⲓ					Ⲕ
Si1	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲕ	Ⲕⲓ
Si2	υ	—	—	Ⲓ	Ⲕ	Ⲕⲓ
D	Ⲓ					Ⲕ
Y	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲕ	Ⲕⲓ
Ca	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲕ	Ⲕⲓ
Pb	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲕ	Ⲕⲓ
Q	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲕ	Ⲕⲓ
V	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	/	Ⲕ	Ⲕⲓ
Pc	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲕ	Ⲕⲓ
H-2	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲕ	Ⲕⲓ
H-4	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲓ	Ⲕ	Ⲕⲓ
F	Ⲓ	—	—	/	Ⲕ	Ⲕ

τοις
8μα-
9θη-
10ταις
11Χρι-
12στε·
13

(Συνέχεια)

Πίνακας 46γ

Χφ.

L	✓		»		/	»	/	//	.
P	✓	»	»	»	/	»	/	//	.
E	✓		»	»	✓	»	/	//	
S	✓	»	»	-L	/	»	/	//	//
Si	✓	»		✓	/	»	✓		»
Pa	✓	»	»	-	✓	»	»	»	✓
Ga	✓	»	»	!	✓	»	»	»	✓
O	✓	»	»	-	✓	»	»	»	✓
La	✓	»	»	!	✓	»	»	»	✓
H	✓	»	»	↑	✓	»	»	»	✓
G	/	»	»	!	✓	»	»	»	✓
Si3	✓	»	»	✓	✓	»	»	»	✓
Sa	/	»	»	[]	✓	»	»	»	✓
Si1	/	»	»	✓	✓	»	»	»	✓
Si2	/	»	»	✓	✓	»	»	»	✓
D	[]
Y	/	»	»	✓	/	»	»	»	✓
Ca	/	»	»	✓	✓	»	»	»	✓
Pb	/	»	»	✓	✓	»	»	»	✓
Q	/	»	»	✓	✓	»	»	»	✓
V	/	»	»	✓	✓	»	»	»	✓
Pc	/	»	»	✓	✓	»	»	»	✓
H-2	/	»	»	✓	✓	»	»	»	✓
H-4	✓	»	»	✓	/	»	»	»	✓
F	»	»	»	-	-	✓	»	»	»

ε-
14ως
15αν
16εν-
17δυ-
18ση-
19σθε
20ε-
21φης
22

(Συνέχεια)

Πίνακας 46δ

Χφ.

L	υ	/	υ	υ	υ	/			λ	λ
P	υ	/	υ	υ	υ	/	υ		/	λ
E	υ	/	υ	υ	/	λ				
S	ι	/	υ	ι	ι	/				λ
Si	υ	λ	υ	ι	ι	υ	υ	ι	ι	λ
Pa	λ	λ	ι	λ	ι	ι	υ	υ	ι	λ
Ga	λ	λ	ι	λ	ι	ι	υ	υ	ι	λ
O	λ	λ	ι	λ	ι	ι	υ	υ	ι	λ
La	ι	λ	ι	ι	ι	ι	υ	υ	ι	λ
H	ι	λ	ι	λ	ι	λ	υ	υ	ι	λ
G	ι	λ	ι	λ	ι	λ	υ	υ	ι	λ
Si3	ι	λ	υ	ι	ι	λ	υ	υ	ι	λ
Sa	ι	λ	υ	λ	υ	υ	υ	υ	υ	λ
Si1	ι	λ	υ	λ	υ	/	υ	υ	υ	ι
Si2	λ	υ	υ	υ	ι	υ	υ	υ	υ	λ
D	λ									λ
Y	ι	υ	υ	λ	υ	/	υ	υ	υ	ι
Ca	ι	ι	ι	λ	υ	/	υ	υ	υ	λ
Pb	ι	υ	υ	λ	υ	/	υ	υ	ι	λ
Q	ι	υ	υ	λ	υ	/	υ	υ	ι	λ
V	ι	υ	υ	λ	υ	/	υ	υ	υ	ι
Pc	ι	λ	υ	λ	υ	/	υ	υ	ι	λ
H-2	ι	λ	υ	λ	υ	/	υ	υ	ι	ι
H-4	ι	ι	ι	λ	υ	/	υ	υ	υ	λ
F	ι	λ	υ	λ	ι	λ	υ	υ	ι	ι

κα-
23θι-
24σα-
25τε
26εν
27ι-
28ε-
29ρου-
30σα-
31
λημ.
32
(Συνέχεια)

Πίνακας 46ε

Χφ.

L	[υ	∕	✓	/	/	υ	υ	✓	υ
P	υ	υ	υ			υ	υ	/	υ	υ	/	//
E	υ	υ	υ	υ		υ	υ	/	υ		/	//
S	υ	υ	υ			υ	υ		υ	υ	υ	υ
Si	υ	υ	υ		υ	υ	υ		υ	υ	//	//
Pa	υ	υ	υ	υ		υ			υ	υ	/	//
Ga	υ	υ	υ	υ		υ			υ	υ	/	//
O	υ	υ	υ	υ		υ			υ	υ	/	υ
La	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H	υ	υ	υ	υ		υ	υ		υ	υ	/	υ
G	υ	/	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ
Si3		υ	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	/	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ
D	[]
Y	/	υ	υ	υ		υ	υ	/	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ

ε- 33 γω 34 δε 35 ως 36 ε- 37 με 38 πα- 39 ρα- 40 κλη- 41 τον 42 αλ- 43 λον· 44

(Συνέχεια)

Πίνακας 46στ

Χφ.

L	/		υ		υ	/		υ	/	υ			υ
P	υ	υ	υ		/	υ	υ		υ	υ	υ		>
E	υ	υ		υ	υ			υ			υ		>
S	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si	υ	υ	υ		/		υ	υ	υ	υ	υ	υ	>
Pa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ga	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
O	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
La	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
G	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	[]
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ

Πνευ- μα το ε- μον τε και πα- τρος α- πο- στε- λω
 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 (Συνέχεια)

Πίνακας 46ζ

Χφ.

L	υ	/	υ		α	α	υ	.
P	υ	/	υ		/	=	=	+
E	υ	/	υ		υ	α	υ	.
S	ι	υ	υ	υ	α	=	α	α
Si	υ	/	ι		ι	=	α	α
Pa	ι	α	α	ι	ι	α	α	α
Ga	ι	α	α	ι	α	α	α	α
O	ι	α	α	ι	ι	α	α	α
La	α	α	α	ι	α	α	α	α
H	ι	α	α	ι	α	α	α	α
G	α	α	α	ι	α	α	α	α
Si3	α	α	α	α	α	α	α	α
Sa	α	α	α	ι	α	α	α	α
Si1	α	α	α	α	α	α	α	α
Si2	α	α	α	α	α	α	α	α
D	α							α
Y	α	α	υ	ι	α	α	α	α
Ca	α	α	α	ι	α	α	α	α
Pb	α	α	α	ι	α	α	α	α
Q	α	α	α	ι	α	α	α	α
V	α	α	α	ι	α	α	α	α
Pc	α	α	α	ι	α	α	α	α
H-2	α	α	α	ι	α	α	α	α
H-4	α	α	α	ι	α	α	α	α
F	α	α	α	α	α	α	α	α
	εν 59	ω 60	στε- 61	ρε- 62	ω 63	θη- 64	σε- 65	σθε. 66

Πίνακας 47α

Ειρμός: Κατανοών ὁ προφήτης, Ωδή δ', (J.R. 2529)

Χφ. φ. Μαρτ.

Μέλος

L	245v		>	/	>	/		>	/	✓
P	187r		>	✓	>	/	>	>	/	>
E	97v		>	/	>	/	>		/	>
S	169v		ο	✓	>	/	>	>	:	✓
Si	128v		ρ		ρ	ρ	/	>	/	ρ
Pa	183r		>=	/	ο	/	>	>	/	ρ
Ga	217r		>=	/	ο	/	>	>	/	ρ
O	182r		>=	/	ο	/	>	>	/	ρ
La	75v		>=	/	ο	/	>	>	ρ	ρ
H	117v	π	>=	/	ο	/	>	>	ρ	ρ
G	214r	α	>=	✓	ο	/	>	>	ρ	ρ
Si3	107r	α	ρ	>	ρ	ρ	ρ	>	ρ	ρ
Sa	181r	α	ρ	>	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	>
Si1	149r	α	ρ	>	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	>
Si2	81r	α	ρ	>	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	>
D	[ρ
Y	83r	α	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	>	ρ	>
Ca	189r	α	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	>	ρ	>
Pb	125r	α	ρ	>	ρ	ρ	ρ	>	ρ	>
Q	84r	α	ρ	>	ρ	ρ	ρ	>	ρ	>
V	104r	α	ρ	>	ρ	ρ	ρ	>	ρ	>
Pc	154r	α	ρ	>	ρ	ρ	ρ	>	ρ	>
H-2	109v	α	ρ	>	ρ	ρ	ρ	>	ρ	>
H-4	116r	α	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	>	ρ	>
F	107r	α	ρ	>	ρ	ρ	ρ	>	ρ	>

Κα-
1τα-
2νο-
3ων
4ο
5προ-
6φη-
7της
8

(Συνέχεια)

Πίνακας 47β

Χφ.

L	υ		υ	/		υ	Χ		υ		υ		/	
P	υ		υ	/	υ	υ		υ	υ	υ	υ		/	υ
E	υ		υ	/		υ	Ε		υ		υ	υ	/	υ
S	υ	υ	υ	υ	υ	υ	Σ		υ	υ	υ	υ	/	υ
Si	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pa	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ
Ga	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ
O	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ
La	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ
H	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ
G	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ													υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ

την επ ε- σχα- των σου Χρι- στε ε- λευ- σιν α- νε- βό- α.
 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
 (Συνέχεια)

Πίνακας 47γ

Χφ.

L	υ	/	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	
P	/	/	υ	/	/	/	υ	/	υ	/	υ	/	υ	
E	υ	υ	/	υ	υ	/	υ	υ	υ	/	υ	/	υ	
S	ι	/	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	
Si	ι	/	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	/	υ	
Pa	ι	/	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	/	υ	
Ga	/	/	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	/	υ	
O	ι	/	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	/	υ	
La	ι	/	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	/	υ	
H	ι	/	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	/	υ	
G	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	
Si3	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	
D	υ												υ	
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	
H-4	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	
F	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	
	την	σην	ει-	σα-	κη-	κο-	α	Κυ-	ρι-	ε	δυ-	να-	σται-	αν'
	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37

(Συνέχεια)

Πίνακας 478

Χφ.

L	/	υ	ε/	3/	υ	υ			υ	ε		υ	ε	υ	.
P	υ	υ	/	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ		υ	υ	υ	+
E	υ		ε	3/	υ	/	υ	/	υ	ε	υ	υ	ε	υ	.
S	υ	-	/	υ	!	/	υ	υ	υ	ε	υ	υ	ε	υ	υ
Si	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pa	υ	-	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ga	υ	-	/	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
O	υ	-	/	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
La	υ	-	/	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H	υ	υ	/	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
G	υ	-	/	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	υ	-	/	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	υ	-	/	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ														υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
	ο-38	π 39	παν-40	τας 41	του 42	σω-43	σαι 44	τους 45	χρι-46	στους 47	σου 48	ε-49	λη-50	λυ-51	θας. 52

Πίνακας 48α

Ειρμός: Τὸ διὰ τὸν φόβον σου, Ωδὴ ε', (J.R. 2530)

Χφ. φ. Μαρτ.

Μέλος

L	245v		⊃	/		⊃		/		⊃	≈	ⲛⲁⲕⲁ		
P	187v		[⊃		≈	/	≈	
E	97v		⊃	ⲛ		⊃	⊃		⊃	⊃	≈	ⲛⲁⲕⲁ		
S	170r		Ⲁ	ⲛ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	ⲛⲁⲕⲁ		
Si	130v			Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	[]	Ⲁ		/		⊃
Pa	183v		Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	≈
Ga	217v		Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	≈
O	182v		Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	≈
La	76r		Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
H	117v	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
G	214v	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
Si3	108v	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
Sa	182v	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
Si1	149v	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
Si2	81v	ⲛ	⊃	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
D	[Ⲁ
Y	83v	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
Ca	189r	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
Pb	125r	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
Q	84r	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
V	104v	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
Pc	154r	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
H-2	109v	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
H-4	116r	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃
F	107v	ⲛ	Ⲁ	Ⲁ	⊃	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	Ⲁ	/	⊃	⊃

Το δι- α τον φο- βον σου ληφ- θεν Κυ- ρι- ε.
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 (Συνέχεια)

Πίνακας 48β

Χφ.

L	⊃		/		⊃		/	⊃	⊃	⊃	⊃		⊃	⊃
P	[/	⊃	⊃		⊃	⊃	⊃		⊃		⊃	⊃
E	⊃		/	⊃	⊃		/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃		⊃
S	-	-	/	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	⊃
Si	[-
Pa	⊃	-	/	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
Ga	[-	/	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
O	⊃	-	/	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
La	-	-	/	⊃	⊃	-	-	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
H	⊃	-	/	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	⊃
G	⊃	-	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
Si3	-	-	/	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	⊃
Sa	⊃	⊃	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
Si1	⊃	⊃	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
Si2	-	-	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
D	[-
Y	⊃	⊃	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
Ca	⊃	⊃	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
Pb	⊃	⊃	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
Q	⊃	⊃	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
V	-	-	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	⊃
Pc	⊃	⊃	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
H-2	⊃	⊃	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	⊃
H-4	⊃	⊃	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	⊃
F	-	-	/	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	-	⊃	⊃	⊃	⊃

εν 13 γα- 14 στρι 15 των 16 προ- 17 φη- 18 των 19 και 20 κυ- 21 η- 22 θεν 23 ε- 24 πι 25 γης 26
(Συνέχεια)

Πίνακας 48γ

Χφ.

L	ω/α		εικ			
P	/	υ			/	υ
E	ω/α		εικ			
S	/	υ	εικ			
Si				-	-	-
Pa	/	υ	υ	≡	/	υ
Ga	/	υ	υ	≡	/	υ
O	/	υ	υ	≡	/	υ
La	/	υ	υ	-	/	υ
H	/	υ	υ	≡	/	υ
G	/	υ	υ	-	-	/
Si3	/	υ	υ	-	-	-
Sa	/	υ	υ	-	/	/
Si1	/	υ	υ	-	/	/
Si2	/	υ	υ	-	υ	υ
D						-
Y	/	υ	υ	-	/	/
Ca	/	υ	υ	-	/	/
Pb	/	/	/	υ	/	/
Q	/	/	/	υ	/	/
V	/	υ	υ	-	/	/
Pc	/	/	/	υ	/	/
H-2	/	υ	υ	-	/	/
H-4	/	υ	υ	-	/	/
F	/	υ	υ	-	υ	υ

Πνευ- μα σω- τη- ρι- ας
 28 29 30 31 32 33
 (Συνέχεια)

Πίνακας 48δ

Χφ.

L	✓			υ		υ		χ	/		υ	/	≡
P	✓	υ	υ			υ	υ		/	υ	υ	/	≡
E	/		υ		υ	υ		υ	/	υ			≡
S	✓	υ	υ	ρ	ρ	ρ	ι	ι	✓	υ	υ	υ/ρ	≡
Si	υ	ρ		ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	/	υ	υ		ι
Pa	✓	υ	υx	ρ	ρ	ρ	ι	ι	/	υ	υ	ρ	≡
Ga	✓	υ	υx	ρ	ρ	ρ	ι	ι	/	υ	υ	ρ	≡
O	✓	υ	υx	ρ	ρ	ρ	ι	ι	/	υ	υ	ρ	≡
La	✓	υ	υ	ρ	ρ	ρ	ι	ι	ρ	υ	υ	ρ	≡
H	/	υ	υ	ρ	ρ	ρ	ι	ι	✓	υ	υ	ρ	≡
G	ρ	ρ	υ	υx	ι	ρ	υ	υ	✓	υ	υ	ρ	≡
Si3	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	✓	υ	υ	υ/ρ	≡
Sa	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ι	υ	υ	ρ	υ	ρ	≡
Si1	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	≡
Si2	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	ι	υ/ρ	υ	υ	υ	υ	≡
D	ρ												ι
Y	ι	ρ	ρ	ρ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	≡
Ca	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	/	υ	υ	υ	≡
Pb	ρ	ρ	ρ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	≡
Q	ρ	ρ	ρ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	≡
V	ρ	ρ	ρ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	≡
Pc	ρ	ρ	ρ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	≡
H-2	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	≡
H-4	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	≡
F	✓	υ	υ	υ	ρ	ρ	ι	ρ	/	υ	υ	ρ	≡

α- 34 πο- 35 στο- 36 λι- 37 κας 38 καρ- 39 δι- 40 ας 41 κτι- 42 ζει 43 κα- 44 θα- 45 ρας 46

(Συνέχεια)

Πίνακας 48ε

Χφ.

L	✓		υ		✓	✓	✓	✓	υ	✓		υ
P	υ	υ		υ	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	
E	✓			υ	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	
S	✓	✓	—	—	✓	υ	✓	✓	✓	✓	υ	υ
Si	✓	—	—	—	✓		✓	✓	[]	υ
Pa	✓	✓	—	—	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
Ga	✓	✓	—	—	✓	υ	✓	✓	✓	✓	υ	υ
O	✓	✓	—	—	✓	υ	✓	✓	✓	✓	υ	υ
La	✓	✓	—	—	✓	υ	✓	✓	✓	✓	υ	υ
H	✓	✓	—	—	✓	υ	✓	✓	✓	✓	υ	υ
G	✓	✓	υ	—	✓	υ	✓	✓	✓	✓	υ	υ
Si3	—	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
Sa	✓	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
Si1	υ	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
Si2	—	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
D	[]
Y	✓	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
Ca	—	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
Pb	υ	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
Q	υ	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
V	υ	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
Pc	υ	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
H-2	υ	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
H-4	υ	✓	✓	✓	✓	υ	✓	✓	υ	✓	υ	υ
F	✓	✓	υ	—	—	✓	✓	✓	υ	✓	υ	υ

και 47 εν 48 τοις 49 πι- 50 στοις 51 ευ- 52 θες 53 εγ- 54 και- 55 νι- 56 ζε- 57 ται 58
(Συνέχεια)

Πίνακας 48στ

Χφ.

L	ل	لا	و		له	و
P	پ	په	و		په	
E	ه	هه	و		هه	و
S	س	سه	و	—	سه	و
Si	س					
Pa	پا	پاه	و	—	پاه	و
Ga	گا	گاه	و	—	گاه	و
O	و	وه	و	—	وه	و
La	لا	لاه	و	—	لاه	و
H	ه	هه	و	—	هه	و
G	گ	گاه	و	—	گاه	و
Si3	سه	سهه	و	و	سهه	و
Sa	سا	سا	و	و	سسه	و
Si1	س	و	و	و	سهه	و
Si2	س	سهه	و	و	سهه	و
D						—
Y	ی	و	و	و	سهه	و
Ca	ی	و	و	و	سهه	و
Pb	ی	و	و	و	سهه	و
Q	ی	و	و	و	سهه	و
V	ی	و	و	و	سهه	و
Pc	ی	و	و	و	سهه	و
H-2	ی	و	و	و	سهه	و
H-4	ی	و	و	و	سهه	و
F	ف	فه	و	و	سهه	و

φως
58γάρ·
59και
60ει-
61ρη-
62νη
63

(Συνέχεια)

Πίνακας 48ζ

Χφ.

L		/			υ	φ	φ	υ	.
P	υ	/	υ	υ		/	=	=	+
E		/	υ		υ	υ	φ	υ	.
S	υ	/	υ	υ	υ	φ	=	υ	υ
Si	[]
Pa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
Ga	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
O	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
La	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
H	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
G	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
Si3	υ	=	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
D	[-
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
F	υ	/	υ	υ	υ	υ	=	υ	υ
	δι- 65	ο- 66	τι 67	τα 68	σα 69	προ- 70	σταγ- 71	μα- 72	τα. 73

Πίνακας 49α

Ειρμός: *Ναυτιῶν τῷ σάλῳ*, Ωδή στ', (J.R. 2532)

Χφ.	φ.	Μαρτ.	Μέλος					
L	245v		⋈		/	⋈	/	⋈
P	187v		⋈		/	⋈	/	⋈
E	[
S	170r		⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
Si	132v		⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
Pa	183v		⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
Ga	218r		⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
O	182v		⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
La	76r		⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
H	118r	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
G	215r	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
Si3	110r	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
Sa	184r	⋈	/	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
Si1	149v	⋈	/	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
Si2	81v	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
D	[
Y	78v	⋈	/	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
Ca	96r	⋈	/	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
Pb	113r	⋈	/	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
Q	78r	⋈	/	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
V	104v	⋈	/	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
Pc	154r	⋈	/	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
H-2	106v	⋈	/	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
H-4	110v	⋈	/	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
F	103v	⋈	/	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈

Ναυ-
1τι-
2ων
3τω
4σα-
λω-
5
6
(Συνέχεια)

Πίνακας 49β

Χφ.

L	λ		υ		ζ		υ	λ	
P	ρ	υ	υ		ζ	υ	υ	υ	.
E	ε								ε
S	σ	ς	ι	ι	ρ	υ	υ	λ	ς
Si	ρ		ι	ι	ρ	υ	υ		υ
Pa	πα	υ	ι	ι	ρ	υ	υ	ρ	υ
Ga	γα	υ	ι	ι	ρ	υ	υ	ρ	υ
O	ο	υ	ι	ι	ρ	υ	υ	ζ	υ
La	λα	υ	ι	ι	ρ	υ	υ	ρ	υ
H	η	υ	ι	ι	ρ	υ	υ	ρ	υ
G	γ	υ	ι	ι	ρ	υ	υ	ζ	υ
Si3	σι	υ	ι	ι	ρ	υ	υ	σι	υ
Sa	σα	υ	υ	ρ	ρ	υ	υ	σα	ρ
Si1	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	υ	υ
Si2	υ	υ	ι	ι	υ	υ	υ	υ	υ
D	δ								δ
Y	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ρ
Ca	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ρ	ρ
Pb	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	ι	ρ
Q	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	ι	ρ
V	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ρ	ρ
Pc	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	ι	ρ
H-2	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	υ	υ
H-4	ρ	υ	υ	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ρ
F	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ρ

των
7βι-
8ω-
9τι-
10κων
11με-
12λη-
13μα-
14των
15

(Συνέχεια)

Πίνακας 49γ

Χφ.

L	⋮	⋮/		⋮	/		⋮	✓	⋮	/	⋮
P	⋮	⋮/	⋮	⋮	/	⋮		✓	⋮	/	⋮
E	[]
S	i	⋮/	⋮	-	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	✓	⋮
Si	i	⋮/	⋮	-	/	⋮	⋮	✓	[]	-
Pa	⋮	⋮/	⋮	-	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
Ga	⋮	⋮/	⋮	-	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
O	⋮	⋮/	⋮	-	/	⋮	⋮	✓	⋮	/	⋮
La	⋮	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	[⋮
H	-	⋮/	⋮	-	✓	⋮	⋮	✓	⋮	/	⋮
G	i	⋮/	⋮	-	✓	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
Si3	-	⋮/	⋮	-	✓	⋮	⋮	✓	⋮	-	✓
Sa	⋮	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
Si1	-	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
Si2	-	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
D	[]
Y	⋮	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
Ca	⋮	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
Pb	⋮	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
Q	⋮	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
V	⋮	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
Pc	⋮	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
H-2	-	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
H-4	⋮	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮
F	⋮	⋮/	⋮	⋮	/	⋮	⋮	✓	⋮	✓	⋮

συμ-
16πλο-
17οις
18πον-
19του-
20με-
21νος
22α-
23μαρ-
24τι-
25αις
26

(Συνέχεια)

Πίνακας 49δ

Χφ.

L	⌒	⌒		⌒		⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
P	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
E	⌒											⌒
S	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
Si	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
Pa	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
Ga	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
O	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
La	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
H	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
G	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
Si3	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
Sa	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
Si1	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
Si2	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
D	⌒											⌒
Y	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
Ca	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
Pb	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
Q	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
V	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
Pc	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
H-2	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
H-4	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
F	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒

και 27 ψυ- 28 χο- 29 φθο- 30 ρω 31 θη- 32 ρι 33 προσ- 34 ρι- 35 πτου- 36 με- 37 νος· 38
(Συνέχεια)

Πίνακας 49ε

Χφ.

L	∕ _ε	υ			∕ _ε	Χφ		υ	∕	υ
P	υ				∕	υ	∕	υ	∕	∕
E										
S	∕	∕	—	—	∕ _ε	Χφ		∕ _ε	∕	∕
Si	∕		∕	∕		υ	∕	υ		υ
Pa	∕	∕	—	—	∕ _ε	υ	∕	υ	∕	∕
Ga	∕	∕	—	—	∕ _ε	υ	∕	υ	∕	∕
O	∕	∕	—	—	∕ _ε	υ	∕	υ	∕	∕
La	∕	∕	—	—	∕ _ε	υ	∕	υ	∕	υ
H	∕	∕	—	—	∕ _ε	υ	∕	υ	∕	∕
G	∕	∕	—	—	∕ _ε	υ	∕	υ	—	∕
Si3	∕	∕	υ	—	∕	∕	∕	υ	∕	∕
Sa	∕	υ	υ	—	∕	∕	∕	υ	∕	∕
Si1	υ	∕ _ε	υ	—	∕	∕	∕	υ	∕	∕
Si2	∕	∕	υ	υ	∕	υ	∕	υ	∕	∕
D										
Y	∕	υ	υ	—	∕	∕	∕	υ	∕	υ
Ca	∕	∕ _ε	υ	—	∕	∕	∕	υ	∕	υ
Pb	∕	∕ _ε	υ	—	∕	∕	∕	υ	∕	∕
Q	∕	∕ _ε	υ	—	∕	∕	∕	υ	∕	∕
V	υ	∕ _ε	υ	—	∕	∕	∕	υ	∕	∕
Pc	∕	∕ _ε	υ	—	∕	∕	∕	υ	∕	∕
H-2	υ	∕ _ε	υ	—	∕	∕	∕	υ	∕	∕
H-4	∕	υ	υ	∕	∕	∕	∕	υ	∕	υ
F	∕	υ	—	—	∕	∕	∕	υ	∕	∕

ως
39ο
40I-
41ω-
42νας
43Χρι-
44στε
45βο-
46ω-
47σοι
48

(Συνέχεια)

Πίνακας 49στ

Χφ.

L	⋃	⋃		⋃	⋃		⋃	⋃		⋃	⋃	⋃	⋃
P	⋃	⋃			⋃					⋃	⋃	⋃	+
E	[-
S	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
Si	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃		⋃		⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
Pa	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
Ga	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
O	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
La	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
H	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
G	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
Si3	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
Sa	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
Si1	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
Si2	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
D	[-
Y	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
Ca	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
Pb	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
Q	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
V	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
Pc	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
H-2	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
H-4	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃
F	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃	⋃

εκ 49 θα 50 να 51 τη- 52 φο- 53 ρου 54 με 55 βυ- 56 θου 57 α- 58 να- 59 γα- 60 γε. 61

Πίνακας 50α

Ειρμός: Οί εν καμίνω του πυρός, Ωδή ζ', (J.R. 2533)

Χφ.	φ.	Μαρτ.	Μέλος							
L	245v		υ	υ	υ	/		υ		υ
P	187v		υ	/	υ	/	υ	υ		.
E	98r		υ	υ	υ	/		υ	υ)
S	170r		υ	/	υ	/	υ	υ	υ)
Si	133v		υ	/	υ		υ	υ	υ)
Pa	184r		υ	υ	υ	/	υ	υ	υ)
Ga	218r		υ	υ	υ	/	υ	υ	υ)
O	183r		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
La	76r		υ	/	υ	/	υ	υ	υ)
H	118r	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ)
G	215r	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ)
Si3	111v	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ)
Sa	185v	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
Si1	150r	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
Si2	82r	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
D	28v	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
Y	83v	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
Ca	189v	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
Pb	126r	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
Q	85r	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
V	104v	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
Pc	154r	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
H-2	110r	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
H-4	116v	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)
F	107v	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ)

Οι 1 εν 2 κα- 3 μι- 4 νο 5 του 6 πυ- 7 ρος 8
(Συνέχεια)

Πίνακας 50β

Χφ.

L		υ	/	//	✓	υ	✓		
P	υ	υ	/	//	/	υ		/	υ
E	υ	υ	/	//	/	υ		/	υ
S	υυ	—	ι	//	υ	υυ	υ	υ	υ
Si	/		—	//	υ		//	—	υ
Pa	υ	—	/	//	/	υ	υ	/	υ
Ga	υ	—	/	//	/	υ	υ	/	υ
O	υ	—	/	//	/	υ	υ	/	υ
La	υ	—	ι	//	/	υ	υ	υ	υ
H	υ	—	ι	//	/	υυ	υ	/	υ
G	υυ	υ	ι	//	/	υυ	υ	υ	υ
Si3	υ	υ	ι	//	υ	υ	υ	ι	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	—	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ

εμ-
9βλη-
10θεν-
11τες
12ο-
13σι-
14οι
15παι-
16δες
17

(Συνέχεια)

Πίνακας 50γ

Χφ.

L	υ	υ	υ	/		υ	/		υ
P	υ	υ	υ	/	υ		/	υ	υ
E	υ	υ	υ	/	υ		/		υ
S	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ
Si	υ	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ
Pa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Ga	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
O	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
La	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
G	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
F	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ

το
18πυρ·
19εις
20δρο-
21σον
22με-
23τε-
24βα-
25λον·
26

(Συνέχεια)

Πίνακας 50δ

Χφ.

L		>	✓		>	✓		✓	✓	✓	✓	✓
P	>	>	/]	✓	✓
E		>		✓		/	>	/	✓	✓	✓	✓
S	✓	-	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Si	✓	-	✓		-	-	✓	-	✓]]
Pa	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Ga	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
O	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
La	✓	-	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓
H	✓	-	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓
G	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Si3	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Sa	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Si1	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Si2	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓
D	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Y	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Ca	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Pb	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Q	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
V	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Pc	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓
H-2	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
H-4	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓
F	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

δι- 27 α 28 της 29 υ- 30 μνω- 31 δι- 32 ας 33 ου- 34 τω 35 βο- 36 ω- 37 ντες 38
(Συνέχεια)

Πίνακας 50ε

Χφ.

L	υ		υ	υ	υ	υ		
P	υ	υ		υ	υ	/	υ	
E	υ			υ	υ	/	υ	.
S	υ	υ	υ	υ	υ	υ		
Si		υ	υ	υ	υ			
Pa	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Ga	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
O	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
La	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
H	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
G	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Si3	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ
F	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ

ευ- 39 λο- 40 γη- 41 τος 42 ει 43 Κυ- 44 ρι- 45 ε' 46
 (Συνέχεια)

Πίνακας 50στ

Χφ.

L	υ	Θε		υ	πα			υ	.
P				υ	πα	=	υ	υ	+
E	υ	Θε		υ	πα			υ	.
S	υ	Θε		:	πα			υ	υ
Si	υ			:	πα				
Pa	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
Ga	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
O	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
La	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
H	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
G	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
Si3	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
D	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
Y	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
F	υ	υ	υ	υ	πα	υ	υ	υ	υ
	ο 47	Θε- 48	ος 49	των 50	πα- 51	τε- 52	ρον 53	η- 54	μον. 55

Πίνακας 51α

Ειρμός: Άφλεκτος πυρί, Ωδή η', (J.R. 2534)

Χφ. φ. Μαρτ.

Μέλος

L	246r		⊃	/	⊃		∕		⊃	/	⊃		∕	//	•
P	188r		/	⊃	⊃		⊃	⊃	⊃	/	⊃	⊃	∕	//	•
E	98r		/	⊃		⊃	⊃	⊃		∕	⊃		∕	//	•
S	170r		/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
Si	134r			⊃	⊃	⊃	∕	∕	∕	∕	∕			∕	∕
Pa	184r		∕	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
Ga	218r		/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
O	183r		/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
La	76r		/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
H	118r	π	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
G	215r	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
Si3	113r	αγ	∕	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
Sa	186v	αγ	∕	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
Si1	150v	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
Si2	82r	αγ	∕	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
D	26r	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
Y	78v	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
Ca	96v	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
Pb	126r	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
Q	85r	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
V	105r	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
Pc	154r	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
H-2	107r	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
H-4	111r	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕
F	104r	αγ	/	⊃	⊃	—	∕	∕	—	∕	⊃	⊃	∕	∕	∕

Α- φλε- κτος πυ- ρι εν Σι- να προ- σο- μι- λου- σα.
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

(Συνέχεια)

Πίνακας 51β

Χφ.

L	Ζ		ΘΝ ^ν			//	//)
P	/	ν	ν			//	//)
E	Ζ		ν	/	ν	//	//)
S	-↓	/	ΘΝ	/	ν	//	//)
Si	ν	ν	/	ν)	//	//)
Pa	ν	ν	ν	ν	ν	//	//)
Ga	ν	ν	ν	ν	ν	//	//)
O	ν	ν	ν	ν	ν	//	//)
La	ν	ν	ν	ν	ν	//	//)
H	-↓	ν	ν	ν	ν	//	//)
G	-L	ν	ν	ν	ν	//	//)
Si3	-L	ν	ν	ν	ν	//	//)
Sa	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν
Si1	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν
Si2	ν	ν	ν	ν	ν	//	//)
D	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν
Y	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν
Ca	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν
Pb	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν
Q	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν
V	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν
Pc	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν
H-2	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν
H-4	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν
F	ν	ν	ν	ν	ν	/	ν	ν

βα- τος Θε- ον ε- γνω- ρι- σε-
 14 15 16 17 18 19 20 21
 (Συνέχεια)

Πίνακας 51γ

Χφ.

L		υ		υ		υ		υ		υ	.
P	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	.
E	υ	υ		υ	υ	υ	υ	υ	υ		υ
S	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si	υ	υ	υ	υ	υ			υ	υ	υ	υ
Pa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ga	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
O	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
La	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
G	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ

τω
22βρα-
23δυ-
24γλωσ-
25σω
26και
27δυ-
28ση-
29χω
30Μω-
31ση'
32

(Συνέχεια)

Πίνακας 51δ

Χφ.

L	υ	ει	υ	ι	υ		υ
P	υ	ει	υ	ι	υ		υ
E	υ	ει	υ	ι	υ		υ
S	ι	ει	υ	ι	υ	θε	υ
Si	ι	ι	υ	ι	υ	ι	υ
Pa	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
Ga	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
O	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
La	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
H	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
G	ει	ει	υ	ι	υ	ι	υ
Si3	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
Sa	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
Si1	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
Si2	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
D	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
Y	υ	υ	ι	ι	ι	ι	ι
Ca	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
Pb	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
Q	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
V	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
Pc	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
H-2	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
H-4	ι	ει	υ	ι	υ	ι	υ
F	ει	ι	υ	ι	υ	ι	υ

και
33παι-
34δας
35ζη-
36λος
37Θε-
38ου.
39

(Συνέχεια)

Πίνακας 51ε

Χφ.

L	υ		/	υ		υ		υ		υ	υ	υ	υ
P	υ	υ	/	υ	υ			υ	υ		/	=	=
E	υ	υ	/	υ				υ	υ	υ	υ	υ	υ
S	υ	υ	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si	υ	υ	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pa	υ	υ	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ga	υ	υ	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
O	υ	υ	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
La	υ	-	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H	υ	υ	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
G	υ	υ	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Sa	-	υ	υ	υ	υ	-	υ	υ	υ	-	υ	υ	υ
Si1	υ	-	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	-	υ	υ	υ
Si2	υ	-	-	υ	υ	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ	-	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	-	υ	υ	υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	-	υ	υ	υ
Ca	υ	-	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	-	υ	υ	υ
Pb	υ	-	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	-	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	-	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	-	υ	υ	υ
Pc	υ	-	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	-	υ	υ	υ
H-2	υ	-	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	-	υ	υ	υ
H-4	υ	-	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	-	υ	υ	υ
F	υ	-	-	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ

τους 40 α- 41 να- 42 λω- 43 τους 44 τω 45 πυ- 46 ρι 47 υ- 48 μνω- 49 δους 50 ε- 51 δει- 52 ξε- 53
(Συνέχεια)

Πίνακας 51στ

Χφ.

L								
P								
E								
S								
Si								
Pa								
Ga								
O								
La								
H								
G								
Si3								
Sa								
Si1								
Si2								
D								
Y								
Ca								
Pb								
Q								
V								
Pc								
H-2								
H-4								
F								

παν-
54τα
55τα
56ερ-
57γα
58Κυ-
59ρι-
60ου
61

(Συνέχεια)

Πίνακας 51ζ

Χφ.

L	υ	ε/ε			υ	υ	υ/
P	υ	/			υ	/	//
E	υ	κ/ε/υ			υ		//
S	—	ε/υ/ε			υ	/	ε/
Si	υ	/	υ	υ	υ	/	υ
Pa	—	/	υ	υ	υ	/	ε/υ
Ga	—	/	υ	υ	υ	/	υ
O	—	/	υ	υ	υ	/	υ
La	—	/	υ	υ	υ	/	υ
H	—	/	υ	υ	υ	/	υ
G	—	/	υ	υ	υ	υ	ε/
Si3	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	[]
D	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ

τον 62 Κυ- 63 ρι- 64 ον 65 υ- 66 μνει- 67 τε· 68
(Συνέχεια)

Πίνακας 51η

Χφ.

L	✓		✓		✓			✓	✓	✓		✓	✓
P	✓				✓	✓		✓					
E	[]
S	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	[]
Si	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Pa	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Ga	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
O	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
La	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
H	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
G	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Si3	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Sa	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Si1	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Si2	[]
D	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Y	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Ca	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Pb	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Q	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
V	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Pc	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
H-2	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
H-4	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
F	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

και 69 υ- 70 πε- 71 ρυ- 72 ψου- 73 τε 74 εις 75 παν- 76 τας 77 τους 78 αι- 79 ω- 80 νας. 81

Πίνακας 52α

Ειρμός: Μὴ τῆς φθορᾶς, Ωδὴ θ', (J.R. 2535)

Χφ.	φ.	Μαρτ.	Μέλος							
L	246r		ᾠ	/	ᾠ	✓	ᾠ	/		
P	188r		/	ᾠ	ᾠ	/	ᾠ	ᾠ	/	ᾠ
E	98r		ᾠ	/	ᾠ	/	ᾠ		/	ᾠ
S	170v		ᾠ	/	ᾠ	/	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
Si	135v		/	ᾠ	/	ᾠ	/	ᾠ	/	/
Pa	184r		ᾠ	/	ᾠ	/	ᾠ	ᾠ	/	ᾠ
Ga	218v		ᾠ	/	ᾠ	/	ᾠ	ᾠ	/	ᾠ
O	183r		ᾠ	/	ᾠ	/	ᾠ	ᾠ	/	ᾠ
La	76v		ᾠ	/	ᾠ	/	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
H	118r	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	/	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
G	215v	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	/	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
Si3	114v	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
Sa	188v	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
Si1	150v	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
Si2	82v	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
D	26v	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
Y	79r	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
Ca	97r	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
Pb	114r	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
Q	85r	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
V	105r	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
Pc	154r	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
H-2	107r	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	/	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
H-4	116v	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ
F	104v	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ	ᾠ

Μὴ 1 τῆς 2 φθο- 3 ρας 4 δι- 5 α 6 πει- 7 ρα 8 (Συνέχεια)

Πίνακας 52β

L		υ	α	η	υ	.
P		υ	/	//	//	.
E		υ		η	υ	.
S	υ	υ	υ/υ	//	υυ	υυ
Si		υ	/	υ	υ/	//
Pa	υ	υ	υ	υυ	υυ	υ
Ga	υ	υ	υ	υυ	υυ	υ
O	υ	υ	υ	υυ	υυ	υ
La	υ	υ	υ	υυ	υυ	υ
H	υ	υυ	υ	υυ	υυ	υ
G	υ	υυ	υυ	υυ	υυ	υ
Si3	υυ	υ	υυ	υυ	υυ	υυ
Sa	υυ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υυ	υ	υ	υ	υυ	υ
Si2	υυ	υυ	υυ	υυ	υυ	υ
D	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υυ	υ	υ	υ	υυ	υ
Pb	υυ	υ	υ	υ	υυ	υ
Q	υυ	υ	υ	υ	υυ	υ
V	υυ	υ	υ	υ	υυ	υυ
Pc	υυ	υ	υ	υ	υυ	υυ
H-2	υυ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υυ	υ	υ	υ	υ	υ
F	υ	υυ	υυ	υυ	υυ	υυ

κυ-
9

ο-
10

φο-
11

ρη-
12

σα-
13

σα'
14

(Συνέχεια)

Πίνακας 52γ

Χφ.

L		υ		∕		υ	/			υ	α	↗	υ	υ
P	υ		υ	∕	υ		/	υ	υ	υ	∕	∕	∕	∕
E	υ		υ	/	υ	υ	/		υ	υ		↗	υ	∕
S	!	∕	∕	/	υ	υ	/	υ	υ	∕	∕	∕	υ	∕
Si	∕	∕	∕	/		∕	∕	∕	∕	∕	/	∕	υ	υ
Pa	∕	∕	∕	∕	υ	υ	/	υ	υ	∕	∕	∕	υ	∕
Ga	∕	∕	∕	∕	υ	υ	/	υ	υ	∕	∕	∕	υ	∕
O	∕	∕	∕	∕	υ	υ	/	υ	υ	∕	∕	∕	υ	∕
La	∕	∕	∕	∕	υ	υ	/	υ	υ	∕	∕	∕	υ	∕
H	!	∕	∕	/	υ	υ	/	υ	υ	∕	∕	∕	υ	∕
G	!	∕	∕	/	υ	υ	∕	υ	υ	∕	∕	∕	υ	∕
Si3	!	∕	∕	∕	υ	υ	∕	υ	υ	∕	∕	∕	υ	∕
Sa	∕	∕	∕	∕	∕	υ	∕	υ	υ	∕	∕	∕	υ	υ
Si1	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	∕
Si2	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	∕
D	∕	υ	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	υ
Y	∕	υ	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	υ
Ca	∕	υ	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	∕
Pb	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	∕
Q	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	∕
V	∕	υ	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	∕
Pc	∕	υ	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	∕
H-2	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	∕
H-4	∕	υ	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	υ
F	∕	υ	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	∕	υ	∕

και 15 παν- 16 τεχ- 17 νη- 18 μο- 19 νι 20 Λο- 21 γω 22 σαρ- 23 κα 24 δα- 25 νει- 26 σα- 27 σα' 28
(Συνέχεια)

Πίνακας 52δ

Χφ.

L	ι	υ	υ	/		υ	υ	/		υ		υ	υ
P	ι	/	υ	/	υ	υ	/	/	υ	υ		υ	υ
E	ι	/	υ	/		υ	υ	/	υ			υ	υ
S	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ
Si	ι	/	υ	/	/	υ	υ	/	υ	υ		υ	υ
Pa	υ	/	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ga	υ	/	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
O	υ	/	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
La	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ
G	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Y	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ

μη- 29 τερ 30 α- 31 πει- 32 ραν- 33 δρε' 34 Παρ- 35 θε- 36 νε 37 Θε- 38 ο- 39 το- 40 κε' 41

(Συνέχεια)

Πίνακας 52ε

Χφ.

L	ⲗ	/	ⲟ		/	//	.	✓	✓		ⲟ	/	//	//
P	ⲡ	/	ⲟ	ⲟ		ⲡ	ⲟ	ⲟ	/	ⲟ	ⲟ	/	//	//
E	Ⲙ	/		ⲟ	/	//		Ⲙ	/	ⲟ	ⲟ	/	//	//
S	Ⲛ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	/	//	Ⲛ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲟ	/	//	//
Si	Ⲛ	ⲟ	//	Ⲛ	/	//	ⲟ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	//	/	ⲟ	ⲟ
Pa	ⲡ	ⲡ	/	ⲟ	/	//	ⲡ	ⲡ	//	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
Ga	ⲡ	ⲡ	/	ⲟ	/	//	ⲡ	ⲡ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
O	Ⲡ	Ⲡ	Ⲡ	ⲟ	Ⲡ	//	Ⲡ	Ⲡ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	Ⲡ
La	Ⲡ	Ⲡ	Ⲡ	ⲟ	Ⲡ	//	Ⲡ	Ⲡ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	Ⲡ
H	Ⲡ	Ⲡ	Ⲡ	ⲟ	Ⲡ	//	Ⲡ	Ⲡ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	Ⲡ
G	ⲡ	ⲡ	ⲡ	ⲟ	ⲡ	//	ⲡ	ⲡ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
Si3	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	//	ⲟ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
Sa	ⲡ	ⲡ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	ⲡ	ⲡ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ
Si1	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	ⲡ	ⲡ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ
Si2	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	ⲡ	//	ⲟ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
D	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
Y	/	ⲟ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	/	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
Ca	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
Pb	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
Q	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
V	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
Pc	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
H-2	ⲡ	ⲡ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	ⲡ	ⲡ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ
H-4	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	Ⲛ	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ
F	-	/	ⲟ	ⲟ	ⲡ	//	ⲟ	-	ⲟ	ⲟ	ⲡ	/	ⲟ	ⲡ

δο- χει- ον του α- στε- κτου· χω- ρι- ον του α- πει- ρου·
42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55

(Συνέχεια)

Πίνακας 52στ

Χφ.

L	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ		ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
P	ⲡ	ⲡ	ⲡ	ⲡ	ⲡ		ⲡ	ⲡ	ⲡ	ⲡ
E	Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ			Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ
S	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ
Si	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ
Pa	ⲡ	ⲡ	ⲡ	ⲡ	ⲡ	ⲡ	ⲡ	ⲡ	ⲡ	ⲡ
Ga	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ	Ⲛ
O	Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ	Ⲙ
La	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
H	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
G	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Si3	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Sa	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Si1	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Si2	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
D	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Y	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Ca	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Pb	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Q	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
V	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
Pc	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
H-2	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
H-4	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
F	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ	ⲗ
	πλα-	στουρ-	γου	σου	σε	με-	γα-	λυ-	νο-	μεν.
	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66

Πίνακας 53α

Ειρμός: Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Ωδή α', (J.R. 2536)

Χφ. φ. Μαρτ. Μέλος

L	246r		υ	/	υ	✓		υ	Θε	
P	193v							υ	/	=
E	108r		υ	✓	υ	/	υ		Θε	
S	175r		υ	✓	υ	/	υ	υ	Θε	
Si	125v		υ	/	υ	/	υ	υ	=	
Pa	184r		υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
Ga	219r		υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
O	183r		υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
La	73r		υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
H	118r	=	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
G	215v	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
Si3	103r	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
Sa	174v	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
Si1	151r	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
Si2	82v	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
D	26v	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
Y	78r	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
Ca	97r	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
Pb	114v	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
Q	79r	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
V	95v	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
Pc	150v	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
H-2	110v	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
H-4	111v	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=
F	107v	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ	=

Τῷ
1συν-
2ερ-
3γη-
4σαν-
5τι
6Θε-
7ω'
8

(Συνέχεια)

Πίνακας 53β

Χφ.

L		υ	/		υ	✓	
P	υ		/	υ	υ		
E	υ		/	υ		/	υ
S	υ	—	!	υ	υ	/	υ υ
Si	υ	υ	/	υ	υ	/	υ
Pa	υ	—	υ	—	υ	/	υ
Ga	υ	—	υ	—	υ	/	υ
O	υ	—	υ	υ	υ	/	υ
La	υ	—	υ	υ	υ	—	υ
H	υ	—	!	υ	υ	/	υ
G	υ	—	!	υ	υ	υ	υ
Si3	υ	—	!	υ	υ	—	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ υ	—	υ	υ	υ	—	υ
Si2	υ	—	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ υ	—	υ	υ	υ	υ	υ
Y	υ υ	—	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	—	υ	υ	υ	—	υ
Pb	υ υ	—	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ υ	—	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ υ	—	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ υ	—	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ υ	—	υ	υ	υ	—	υ
H-4	υ υ	—	υ	υ	υ	—	υ
F	υ υ	—	υ	υ	υ	υ	υ
	Μω- 9	υ- 10	ση 11	εν 12	Αι- 13	γυ- 14	πτω- 15

(Συνέχεια)

Πίνακας 53γ

Χφ.

L	↗			↘	↗	≡		
P			↘	↗	↘	↘		
E	↘	↘		↗	↘	≡		
S	↗	↘	—	—	↘	≡	≡	
Si	↗	↗	↘	↘	↘	↘	↘	↘
Pa	↘	↘	≡	↗	↗	↘	↗	↗
Ga	↘	↘	—	↗	↗	↘	↗	↗
O	↘	↘	—	↗	↘	↘	↗	↗
La	↗	↘	↘	—	↗	↘	↗	↗
H	↘	↘	↘	—	↗	↘	↗	↗
G	↘	—	—	—	↗	↘	↘	↘
Si3	↗	↗	↗	↘	↘	↘	↘	↘
Sa	↗	↗	↗	↘	↘	↘	—	≡
Si1	↗	↗	—	↗	↘	↘	↘	↘
Si2	↗	↗	↘	↗	↘	↘	↘	↘
D	—	↗	↗	↘	↘	↘	↘	↘
Y	↗	↗	↗	↘	↘	↘	↘	↘
Ca	↗	↗	—	↗	↘	↘	↘	↘
Pb	—	↗	↗	↘	↘	↘	↘	↘
Q	—	↗	↗	↘	↘	↘	↘	↘
V	↗	↗	—	↗	↘	↘	—	↘
Pc	—	↗	—	↗	↘	↘	↘	↘
H-2	↗	↗	—	↗	↘	↘	↘	↘
H-4	↗	↗	—	↗	↘	↘	↘	↘
F	↗	↗	↗	↘	↘	↘	↗	↘
	ε- 16	ξα- 17	γα- 18	γειν 19	τον 20	ισ- 21	ρα- 22	ηλ. 23 (Συνέχεια)

Πίνακας 53δ

Χφ.

L	υ	υ	υ	υ	υ	υ	
P	υ	υ	υ		υ	υ	
E	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
S	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ga	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
O	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
La	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
G	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ

αυ- 24 τω 25 μο- 26 νω 27 α- 28 σω- 29 μεν· 30
(Συνέχεια)

Πίνακας 53ε

Χφ.

L	υ	υ		υ	υ	υ	υ	•
P	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	+
E	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	+
S	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ga	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
O	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
La	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
G	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
	εν- 31	δο- 32	ξως 33	γαρ 34	δε- 35	δο- 36	ξασ- 37	ται. 38

Πίνακας 54α

Ειρμός: Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν, Ωδή θ', (J.R. 2493)

Χφ. φ. Μαρτ.

Μέλος

L	242r			✓			υ			/		υ	/	//	///
P	182v		υ	✓			υ		υ	/		υ	/	//	✓
E	93v		υ	υ	υ		υ	υ		/	υ		/	//	///
S	167v		υ/υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	/	υ	υ	υ/υ	///	///
Si	135v		υ/υ	υ	υ		υ	υ			υ	υ	υ/υ	///	///
Pa	180v		υ/υ	/	υ	υ/υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
Ga	213r		υ/υ	/	υ	υ/υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
O	179r		υ/υ	/	υ	υ/υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
La	76v		υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
H	115v	//	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
G	210r	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
Si3	115v	υ/υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
Sa	189v	υ/υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
Si1	148r	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
Si2	85v	υ/υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
D	29r	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
Y	81v	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
Ca	99v	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
Pb	118r	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
Q	80v	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
V	102v	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
Pc	153v	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
H-2	108v	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
H-4	115v	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///
F	106r	υ/υ	υ/υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ/υ	///	///

Πα- 1 νυ- 2 μνη- 3 τε 4 των 5 ου- 6 ρα- 7 νων 8 ει- 9 πλα- 10 τυ- 11 τε- 12 ρα' 13
(Συνέχεια)

Πίνακας 54β

Χφ.

L	∪	/	3 /	∪	/	≡	∪
P	∪	/	2 /	∪	/	≡	
E	∪	/	3 /	∪	/	≡	∪
S	∪	-	≡ /	∪	/	≡	∪
Si	∪	/	≡	∪	-	∪	∪
Pa	∪	∪	≡ /	∪	-	∪	∪
Ga	∪	∪	≡ /	∪	/	≡	∪
O	∪	∪	≡ /	∪	/	≡	∪
La	∪	∪	≡ /	∪	/	≡	∪
H	∪	-	≡ /	∪	∪	≡	∪
G	∪	-	≡ /	∪	∪	≡	∪
Si3	-	∪	∪	∪	∪	≡	∪
Sa	∪	∪	∪	∪	∪	≡	∪
Si1	∪	∪	∪	∪	∪	≡	∪
Si2	∪	-	∪	∪	∪	≡	∪
D	∪	∪	∪	∪	∪	≡	∪
Y	-	∪	∪	∪	∪	≡	∪
Ca	∪	∪	∪	∪	∪	≡	∪
Pb	∪	∪	∪	∪	∪	≡	∪
Q	∪	∪	∪	∪	∪	≡	∪
V	∪	∪	∪	∪	∪	≡	∪
Pc	∪	∪	∪	∪	∪	≡	∪
H-2	∪	∪	∪	∪	∪	≡	∪
H-4	-	∪	∪	∪	∪	≡	∪
F	-	∪	∪	∪	∪	≡	∪

ως 14 τον 15 α- 16 ναρ- 17 χον 18 Λό- 19 γον 20
(Συνέχεια)

Πίνακας 54γ

Χφ.

L		/		υ	/	ι	ε
P	υ	/		υ	/	ι	ε
E	υ	/		υ	/	ι	ε
S	ρ	ι	υ	ρ	ι	υ	ρ
Si	ρ	υ	/		/	υ	ι
Pa	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
Ga	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
O	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
La	ρ	ι	υ	υ	ρ	ι	ε
H	ρ	ι	υ	υ	ρ	ι	ε
G	ρ	ι	υ	υ	ρ	ι	ε
Si3	ρ	/	υ	υ	ρ	ι	ε
Sa	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
Si1	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
Si2	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
D	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
Y	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
Ca	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
Pb	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
Q	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
V	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
Pc	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
H-2	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
H-4	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε
F	ρ	ρ	υ	υ	ρ	ι	ε

α- 21 σπο- 22 ρος 23 συλ- 24 λα- 25 βου- 26 σα· 27
(Συνέχεια)

Πίνακας 54δ

Χφ.

L	λ		υ		μ	υ		ρ
P	π		υ	υ	μ			ρ
E	ε	υ		υ	μ	υ		ρ
S	σ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
Si	σ			—	υ	υ	υ	ρ
Pa	π	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
Ga	γ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
O	ο	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
La	λ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
H	η	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
G	γ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
Si3	σ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
Sa	σ	σ	σ	υ	μ	υ	υ	ρ
Si1	σ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
Si2	σ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
D	δ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
Y	υ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
Ca	κ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
Pb	β	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
Q	κ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
V	υ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
Pc	κ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
H-2	η	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
H-4	η	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ
F	φ	υ	υ	—	μ	υ	υ	ρ

και
28σε-
29σαρ-
30κω-
31με-
32νον
33θε-
34ον'
35

(Συνέχεια)

Πίνακας 54ε

Χφ.

L	υ	/		υ	/	//	//'
P	υ	/		υ	/	//	//
E	υ	/		υ	/	//	//
S	ι	ι	σι	υ	/ι	//	//
Si	ι	/	υ	ι	υ	υ	υ
Pa	ι	ι	ι	υ	ι	//	//
Ga	ι	ι	ι	υ	ι	//	//
O	ι	ι	ι	υ	ι	//	//
La	ιι	ι	ι	υ	/ι	υ	//
H	ι	ι	ι	υ	ι	υ	//
G	ι	ι	σι	υ	/ι	υ	//
Si3	ι	ι	σι	υ	ι	υ	//
Sa	ι	ι	ι	υ	ι	//	//
Si1	ι	ι	σι	υ	/ι	υ	//
Si2	ι	ι	σι	υ	ι	//	//
D	ι	ι	σι	υ	ι	//	//
Y	υ	ι	σι	υ	/ι	υ	//
Ca	ι	ι	σι	υ	/ι	υ	//
Pb	ι	ι	σι	υ	ι	//	//
Q	ι	ι	σι	υ	ι	//	//
V	ι	ι	σι	υ	/ι	υ	//
Pc	ι	ι	σι	υ	ι	//	//
H-2	ι	ι	σι	υ	/ι	υ	//
H-4	ι	ι	ι	υ	υ	//	//
F	ι	ι	σι	υ	ι	υ	σι

τε-
36κου-
37σα
38τοις
39αν-
40θρω-
41ποις
42

(Συνέχεια)

Πίνακας 54στ

Χφ.

L		υ	/		υ		≡	υ	/		≡	υ
P	υ		/		υ	/	≡	υ	/	≡		υ
E		υ	/		υ		≡	υ		≡		υ
S	υ	—	/	υ	υ	—	≡	υ	υ	≡	υ	υ
Si	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ		≡	υ	υ
Pa	υ	—	/	υ	υ	υ)	υ	υ	υ	υ	υ
Ga	υ	—	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
O	υ	—	/	υ	υ	[]	υ	υ	υ	υ	υ
La	υ	—	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H	υ	—	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
G	υ	—	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si3	υ	—	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Sa	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si1	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Si2	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
D	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Y	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Ca	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pb	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Q	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
V	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
Pc	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-2	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
H-4	υ	υ	/	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ
F	υ	—	/	υ	υ	—	≡	υ	υ	≡	υ	υ
	δι- 43	ο 44	παν- 45	τες 46	σε 47	α- 48	ει 49	με- 50	γα- 51	λυ- 52	νο- 53	μεν. 54

Παράλληλη μεταγραφή ειρμών

Πίνακας 55β

Χφ.	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
H	G	a	c	h	a	d	hc	a	a	a	G	EF	a	G	GE	F
G	a	a	d	hc	a	d	hc	a	a	a	a	EF	a	G	G	G
Si3	a	ch	ac	c	d	hchc	a	a	hc	G	a	cG	a	GF	F ²⁸⁹	F
S#	a	a	h	G	F	Ga	a	a	a	a	a	G	a	G	F	F
Si1	a	aG	FGa	a	h	Ga	F	F	G	E	F	F	G	E	a	a
Si2	G	aG	FG	G	aG	ah	a	h	h	cG	ah	ch	c	ha	a	a
D	I														I	
Y	a	a	h	a	G	ahc	a	a	a	a	d	h	c	h	a	a
C#	c	ch	ahc	c	d	hch	a	a	a	a	c	h	c	h	a	a
Pb	F	F	a	G	F	Ga	F	F	G	E	F	FF	a	G	F	F
Q	F	F	a	G	F	Ga	F	F	G	E	F	FF	a	G	F	F
V	a	aG	FGa	a	G	a	hca	F	F	GE	F	F	G	E	FGa	
Pc	F	F	a	G	F	Ga	F	F	G	E	F	F	a	G	F	F
H-2	c	ch	ahc	c	d	hc	a	a	h	G	a	a	h	G	c	c
H-4	F	F	Ga	a	a	hcha	Ga	h	aG	F	G	G	aG	F	F	F
F	F	F	Ga	F	F	a	F	F	F	F	a	G	a	G	F	F
	ο	συν-	τρι-	βων	πο-	λε-	μους	τη	κρα-	ται-	α	δυ-	να-	μει	Χρι-	στος
	14	15	16	17	18	19	20	21	υ-	ψη-	λω	βρα-	χι-	ο-	νι	28
									22	23	24	25	26	27	28	29
																(Συνέχεια)

²⁸⁹ Βλ. υπ. 284.

Πίνακας 55γ

Χφ.

H	hc	a	a	a	a	ha	G	ah	cG	a	GF	G
G	a	a	a	a	h	h	G	ah	cG	a	GF	G
Si3	a	a	a	a	hc	hc	G	ah	cG	a	GF	G
S0	a	F	F	F	GF	GF	E	ah	G	a	F	F
Si1	a	F	F	F	a	a	F	G	G	a	F	F
Si2	h	G	G	G	a	a	E	FG	aG	a	GF	F
D	l	a	a	a	a	a	a	a	a	a	a	a
Y	c	h	h	h	h	h	aG	ah	cG	a	GF	J
Ca	c	h	h	h	h	h	G	a	a	a	GF	F
Pb	a	G	G	G	G	G	E	a	a	a	FGFE	F
Q	a	G	G	G	G	G	E	G	G	a	F	F
V	a	F	F	F	FE	FE	F	G	G	a	F	F
Pc	a	G	G	G	G	G	E	G	G	a	F	F
H-2	c	h	h	h	h	h	G	a	a	a	F	F
H-4	h	cdch	ah	ah	h	h	G	a	a	a	F	F
F	c	a	a	a	hc	hc	G	ah	cG	a	GF	F
	α-	σω-	μεν	ου-	τω	ο-	τι	δε-	δο-	ξα-	σται.	
	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	

Πίνακας 56α

Ειρήμός: Τὴν ἐξ ὑψους δύναμιν, Ωδὴ γ', J.R. 2527, (Πίνακας 7α, β, γ)

Χφ.

H	E	F	G	E	F	E	D	D	E	F	G	G	G	D	C	a	a	G	F
G	E	F	G	E	F	E	D	D	E	F	G	EF	G	G	F	a	a	G	F
Si3	E	F	G	E	F	E	D	D	E	F	G	EF	Ga	G	a	a	a	G	F
So	I				I							h	a	I		I	G	G	ahc
Si1	a				a							G	a	h	a	a	G	G	ahc
Si2	E	a	FG	G	a	G	F	E	F	G	G	G	F	a	a	a	G	G	aG
D	I																		I
Y	G	F	E	a	G	a	a	a	a	a	h	h	ch	c	a	a	a	G	ahc
Ca	F	F	G	a	a	G	G	a	a	I	h	h	ch	c	a	a	G	G	a
Ph	F	F	a	a	h	a	a	a	a	a	h	G	a	c	a	a	G	G	ahc
Q	F	F	a	a	h	a	a	a	a	a	h	G	a	c	a	a	G	G	ahc
V	F	F	a	a	h	a	a	a	a	a	h	G	a	c	a	a	G	G	ahc
Pc	a	a	a	a	h	a	a	a	a	a	h	G	a	c	a	a	G	G	a
H-2	a	a	a	a	h	a	a	a	a	a	h	G	a	c	a	a	G	G	ahc
H-4	a	a	a	a	h	a	a	a	a	a	h	G	ac	c	a	a	G	G	ac
F	E	F	G	E	F	E	D	D	E	F	G	F	G	F	D	E	GF	G	aG

Τὴν ἐξ υ- ψους δυ- να- μιν τοῖς μα- θη- ταῖς σου Χρι- στε· ε- ως ἀν- εν- δυ- ση- σθε ε- φης
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
 (Συνέχεια)

Πίνακας 56γ

Χφ.

H	G	Si3	Si1	Si2	D	Y	Ca	Pb	Q	V	Pc	H-2	H-4	F	Πνευ- 46	μα 47	το 48	ε- 49	μον 50	τε 51	και 52	πα- 53	τρος 54	α- 55	πο- 56	στε- 57	λω 58	εν 59	ω 60	στε- 61	ρε- 62	ω- 63	θη- 64	σε- 65	σθε. 66						
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										
F	E	E	F	a	F	d	c	h	a	a	h	a	a	a	F																										
G	F	F	G	h	G	c	c	h	h	c	h	h	h	h	F																										
a	G	G	a	c	a	l	d	d	c	c	c	c	c	c	G																										

Πίνακας 57β

Χφ.

H	a	ac	c	h	ad	d	h	c	h	a	a	a	G	FE
G	a	c	h	d	h	a	a	c	h	a	a	h	Ga	D
Si3	ch	ahc	c	ch	c	a	a	c	h	a	a	a	G	a
Si1	ch	ahc	c	h	c	h	a	c	a	G	h	G	ahc	c
Si2	GF	EFG	G	aG	FG	a	h	a	F	a	h	G	a	a
D														GF
Y	ch	cd	c	h	c	h	a	c	h	a	a	a	G	
Ca	ch	ahc	c	ch	c	a	a	c	h	a	c	c	h	a
Pb	c	ahc	c	ch	c	h	a	c	h	a	h	h	G	a
Q	c	ahc	c	ch	c	h	a	c	h	a	h	h	G	a
V	c	ahc	c	ch	c	h	a	c	h	a	h	h	G	a
Pf	c	ahc	c	ch	c	h	a	c	h	a	h	h	G	a
H-2	ch	ahc	c	c	ahc	c	h	c	h	a	a	h	G	a
H-4	ch	ac	c	ch	c	h	a	c	h	a	h	h	G	a
F	ch	ahc	c	ch	h	a	a	c	h	a	c	G	h	a
	την	σην	ει-	σα-	κη-	κο-	α	Κυ-	ρι-	ε	δυ-	να-	σται-	αν'
	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37

(Συνέχεια)

Πίνακας 57γ

Χφ.

H	D	EF	Ga	F	G	hc	a	G	EF	G	G	cG	a	GF	F
G	E	F	a	G	E	FE	D	F	F	F	C	FE	FG	F	F
Si3	a	h	c	a	G	a	a	a	a	hcG	a	cG	a	GF	F
Se	c	ch	ahc	c	d	cdch	a	a	a	hcG	G	G	a	FGE	F
Si1	a	a	ch	a	a	c	h	a	a	hG	a	a	a	FGFE	F
Si2	E	F	G	F	E	F	D	EF	G	aG	ah	cG	a	GF	F
D	I														I
Y	a	a	ch	a	a	c	h	a	c	hG	G	G	GhaG	aGFE	F
Ca	a	a	ch	a	a	c	h	a	a	hcG	G	G	a	F	F
Pb	a	a	ch	a	a	c	h	a	aa	hG	a	a	a	FGE	F
Q	a	a	ch	a	a	c	h	a	aa	hG	a	a	a	FGE	F
V	a	a	ch	a	a	c	h	ah	c	hG	a	a	a	FGE	F
Pc	a	a	ch	a	a	c	h	a	a	hG	a	a	a	FGE	F
H-2	a	a	ch	a	a	c	h	a	a	hG	a	a	a	F	F
H-4	a	a	ch	a	a	c	h	a	a	hcG	a	a	a	FGFE	F
F	a	a	hc	a	a	hc	a	G	EF	G	ah	cG	a	GF	F
0-	ο-	τι	παν-	τας	του	σω-	σαι	τους	χρι-	στους	σου	ε-	λη-	λυ-	θας.
38	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52

Πίνακας 58δ

Χφ.

H	G	F	F	F	G	a	c	h	ad	d	ch	c	h	a
G	E	F	F	F	G	a	G	FE	DG	G	FE	F	E	D
Si3	a	a	a	a	c	a	c	h	ad	d	h	c	h	a
So	c	c	c	c	d	c	d	c	ad	d	h	c	h	a
Si1	c	c	c	c	cd	c	cd	ch	ahc	c	h	c	h	a
Si2	a	a	a	a	a	a	a	ha	Gc	c	h	c	h	a
D	I													J
Y	c	c	c	c	c	c	c	ha	Gc	d	h	c	h	a
Ca	c	c	c	c	c	c	c	ch	ad	d	h	c	h	a
Pb	G	c	c	c	cd	c	cd	ch	ahc	c	h	c	h	a
Q	G	c	c	c	cd	c	cd	ch	ahc	c	h	c	h	a
V	G	c	c	c	c	c	c	c	ahc	c	h	c	h	a
Pc	G	c	c	c	cd	c	cd	ch	ahc	c	h	c	h	a
H-2	G	c	c	c	cd	c	cd	ch	ahc	c	h	c	h	a
H-4	G	c	c	c	cd	c	cd	ch	ad	d	h	c	h	a
F	F	F	F	E	a	F	a	ch	ahc	d	h	c	h	a
	και	εν	τοις	π-	στοις	ευ-	θες	εγ-	και-	vi-	ζε-	ται-	56	57
	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	(Συνέχεια)	

Πίνακας 58ε

Χφ.

H	ahcd	cha	a	h	c	h	a	a	a	G	EF	G	cG	a	GF	F
G	DEFGFEG	FED	E	F	G	a	a	a	a	a	G	ah	cG	a	GF	F
Si3	chaG	Gacha	a	a	c	a	G	a	a	a	G	a	cG	a	GF	F
Si3	c	a	a	a	c	a	a	ahc	h	hc	G	a	cG	a	GF	F
Si1	c	h	a	a	c	a	a	ahc	h	h	G	a	a	a	FGE	F
Si2	aF	Gacha	a	h	c	h	a	ahc	a	a	E	FG	aG	a	F	F
D	l		a	G	c	a	a	G	a	a				a	GF	F
Y	c	h	a	a	ac	a	G	ach	a	a	G	a	a	a		J
Ca	c	h	a	a	ch	a	a	c	ha	ha	G	a	a	a	FGE	F
Pb	c	h	a	a	ch	a	a	ahc	ha	ha	G	a	a	a	F	F
Q	c	h	a	a	ch	a	a	ahc	ha	ha	G	aa	aa	a	F	F
V	ch	a	G	a	ha	G	G	ahc	a	ha	F	G	a	a	F	F
Pc	c	h	a	a	ch	a	a	ahc	a	h	G	a	a	a	F	F
H-2	c	h	a	a	ch	a	a	ahc	a	h	G	a	a	a	F	F
H-4	c	h	a	a	ch	a	a	ahc	a	h	G	a	a	a	F	F
F	ahc	a	a	a	ch	a	G	a	G	h	G	a	a	a	GF	F
	φως	γαρ.	και	ει-	ρη-	νη	δι-	ο-	τι	τα	σα	προ-	στα-	γμα-	τα.	
	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	

Πίνακας 60α

Ειρήμός: Οί έν καμίνω του πυρός, Ωδή ζ', J.R. 2533, (Πίνακας 7α, β, γ)

Χφ.

H	EF	G	FE	F	E	D	FE	F	E	F	a	ah	c	a	G	a	G
G	EF	G	FE	F	E	D	FE	F	D	EF	a	ah	c	a	G	a	G
Si3	EF	G	FE	F	E	D	FE	F	a	G	a	a	c	h	G	a	G
S#	F	E	F	G	a	a	a	a	a	a	cdch	a	h	G	a	a	G
Si1	D	D	D	a	a	a	a	a	a	a	a	a	h	G	a	a	G
Si2	G	F	G	a	h	a	h	a	G	ah	cd	hc	c	c	h	c	h
D	F	E	F	a	a	a	h	c	h	a	a	a	h	G	ac	c	c
Y	F	E	F	G	a	a	a	a	a	a	ch	a	h	G	a	a	G
Ca	D	D	D	a	a	a	a	a	a	a	c	a	h	G	a	a	G
Pb	F	E	F	G	a	a	a	c	h	a	a	a	h	G	a	a	G
Q	F	E	F	G	a	a	a	c	h	a	a	a	h	G	a	a	G
V	D	D	D	a	a	a	a	a	a	a	a	a	h	G	a	a	G
Pc	F	E	F	G	a	a	a	c	h	a	a	a	h	G	a	a	G
H-2	D	D	D	a	a	a	a	a	a	a	a	a	h	G	a	a	G
H-4	F	E	F	a	a	a	a	a	a	h	c	a	a	G	aG	F	F
F	F	E	F	a	a	a	a	hc	a	a	hc	a	a	G	aG	F	F
Οι	εν	κα-	μι-	νω-	του	του	που-	ρος:	εμ-	βλη-	θεν-	τες	ο-	σι-	οι	παι-	δες:
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	

(Συνέχεια)

Πίνακας 60β

Χφ.	EF	Gacha	a	a	G	a	a	G	F
H	EF	Gacha	a	a	G	a	a	G	F
G	EF	Gacha	a	hc	G	a	a	G	F
Si3	a	Gc	c	d	d	h	c	h	a
S9	c	c	ch	ad	d	h	c	h	a
Si1	c	c	h	ahc	c	h	c	h	a
Si2	a	h	a	h	G	aG	a	G	F
D	c	c	ch	ad	d	h	c	h	a
Y	c	c	ch	ad	d	h	c	h	a
C*	c	c	ch	ad	d	h	c	h	a
Pb	c	c	c	ahc	c	h	c	h	a
Q	c	c	c	ahc	c	h	c	h	a
V	c	cd	ch	ahc	c	h	c	h	a
Pc	c	c	c	ahc	c	h	c	h	a
H-2	c	c	c	ahc	c	h	c	h	a
H-4	c	d	c	ad	d	h	c	h	a
F	c	c	ch	ahc	d	ch	c	h	a
	το	πυρ.	εις	δρο-	σον	με-	τε-	βα-	λον'
	18	19	20	21	22	23	24	25	26

(Συνέχεια)

Πίνακας 61ε

Χφ.

H	cd	c	c	a	G	aF	G	a	a	G	GE	F
G	dhc	a	G	GF	E	F	a	a	a	Ga	a	F
Si3	G	F	F	Ga	a	a	a	a	G	a	F	F
So	G	F	F	Ga	a	a	h	a	G	G	FGFE	F
Si1	G	F	F	Ga	a	a	h	G	G	G	FGFE	F
Si2	I											I
D	G	F	E	Ga	a	a	a	G	aG	F	F	F
Y	G	F	E	Ga	a	a	a	G	aG	F	F	F
Ca	G	F	E	Ga	a	a	h	G	G	FGFE	F	F
Ph	G	F	E	Ga	a	a	h	G	G	FGFE	F	F
Q	G	F	E	Ga	a	a	h	G	G	FGFE	F	F
V	G	F	E	Ga	a	a	h	G	G	FGFE	F	F
Pc	G	F	E	Ga	a	a	h	G	a	FGFE	F	F
H-2	G	F	E	Ga	a	a	h	G	G	FGFE	F	F
H-4	G	F	E	Ga	a	a	a	G	aG	F	F	F
F	aG	F	E	Ga	a	a	a	G	aG	F	F	F
	και	v-	πε-	ρου-	ου-	αυ-	τον	εις	τους	αι-	ω-	νας.
	69	70	71	72	73	74	76	77	78	79	80	81

Πίνακας 62α

Ειρημός: Μή της φθοράς, Ωδή θ', J.R. 2535, (Πίνακας 7α, β, γ)

Χφ.

H	EF	G	FE	F	E	D	F	F	G	F	G	a	a	G	F	GF	F
G	EF	G	FE	F	E	D	EF	D	ah	G	G	cG	a	ah	G	GF	F
Si3	F	E	F	a	a	a	a	hc	a	G	G	cG	a	a	GF	F	G
Sn	F	F	F	G	G	G	h	ch	a	G	G	a	a	h	a	G	G
Si1	D	D	D	a	a	a	a	h	a	a	G	a	a	h	GF	F	G
Si2	G	F	G	G	a	a	a	h	Ga	cG	F	a	a	a	a	G	G
D	F	E	F	a	a	a	a	ha	a	a	G	a	a	h	a	G	G
Y	F	E	F	G	a	a	c	ha	a	a	G	a	a	h	a	a	G
C#	F	E	F	a	a	a	c	h	a	a	G	a	a	h	a	G	G
Pb	D	D	D	a	a	a	a	h	a	a	G	a	a	h	a	G	G
Q	D	D	DD	a	a	a	a	h	a	a	G	a	a	h	a	G	G
V	D	D	D	a	a	a	a	h	a	a	G	a	a	h	a	G	Ga
Pc	D	D	D	a	a	a	a	h	a	a	G	a	a	h	a	G	Ga
H-2	a	a	a	c	h	a	a	h	a	a	G	a	a	h	a	a	G
H-4	D	E	F	a	a	a	a	h	a	a	aG	a	a	h	a	a	G
F	F	E	F	a	a	a	c	ha	ah	cG	G	a	a	h	GF	F	F

Μη της φθο- ρας δι- α πει- ρα κυ- ο- φο- ρη- σα- σα.
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
 (Συνέχεια)

Πίνακας 62γ

Χφ.	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
H	FE	G	E	F	E	D	FG	a	G	F	EF	Ga	a
G	FD	G	FE	F	E	D	EF	G	F	E	F	Ga	a
Si3	G	G	E	F	E	D	FGa	a	a	G	a	F	F
So	c	c	h	c	h	a	a	a	h	G	G	a	G
Si1	c	c	h	c	h	a	a	a	h	G	G	a	G
Si2	G	a	G	a	G	F	Ga	h	a	G	aG	F	F
D	c	c	h	c	h	a	a	a	h	G	G	a	G
Y	cd	c	h	c	h	a	a	a	h	G	G	a	G
Ca	c	c	h	c	h	a	a	a	h	G	G	a	G
Pb	cd	c	h	c	h	a	a	a	h	G	G	a	G
Q	cd	c	h	c	h	a	a	a	h	G	G	a	G
V	c	c	h	c	h	a	a	a	h	G	G	a	G
Pc	cd	c	h	c	h	a	a	a	h	G	G	a	G
H-2	c	c	h	c	h	a	a	a	h	G	G	a	G
H-4	c	c	h	c	h	a	a	a	h	G	G	a	G
F	c	c	h	c	h	a	a	a	h	G	aG	F	F

μη- 29
 τερ 30
 α- 31
 πει- 32
 ραν- 33
 δρε· 34
 Παρ- 35
 θε- 36
 νε 37
 Θε- 38
 ο- 39
 το- 40
 κε· 41
 (Συνέχεια)

Πίνακας 62ε

Χφ.

H	FG	a	a	G	ah	cG	a	GF	F	
G	EF	G	a	G	ah	cG	a	GF	F	
Si3	EF	G	a	G	a	cG	a	GF	F	
S#	a	a	c	G	a	a	c	a	a	
Si1	a	a	ah	F	a	a	a	F	F	
Si2	Ga	a	h	Ga	hc	cG	a	GF	F	
D	a	a	a	G	a	a	a	FGE	F	
Y	a	a	a	hG	a	a	ahaG	aGFE	F	
C#	a	a	a	haG	a	a	a	FGE	F	
Pb	aa	a	a	hG	a	a	ha	F	F	
Q	aa	a	a	hG	a	a	ha	F	F	
V	a	a	ah	hG	a	a	a	FGE	F	
Pc	a	a	a	hG	a	a	a	FGE	F	
H-2	a	a	a	hG	a	a	ha	F	F	
H-4	a	a	a	haG	a	a	a	FGFE	F	
F	a	a	a	hcG	ah	cG	a	GF	F	
	πλα- 56	στουρ- 57	γυυ- 58	σου 59	σε 60	με- 61	γα- 62	λυ- 63	νο- 64	μεν. 65

Πίνακας 63β

Χφ.	16	17	18	19	20	21	22	23
H	a	G	F	a	a	G	G	G
G	D	E	F	a	a	GF	EF	G
Si3	a	a	a	c	h	a	G	a
Si2	a	a	a	a	G	F	G	a
Si1	F	F	GF	G	F	E	FE	a
D	a	a	a	a	G	F	FE	FGa
Y	a	a	a	a	G	F	GE	F
C*	a	a	h	c	h	a	G	a
Pb	a	a	a	c	h	a	G	a
Q	a	a	a	c	h	a	G	a
V	a	a	h	c	h	a	a	a
Pc	a	a	a	c	h	a	G	a
H-2	a	a	h	c	h	a	G	a
H-4	a	a	h	c	h	a	G	a
F	a	a	a	a	G	F	F	F
	ε-	ξα-	γα-	γειν	τον	I-	σρα-	ηλ.
	16	17	18	19	20	21	22	23

(Συνέχεια)

Πίνακας 63γ

Χφ.

H	a	hc	a	EF	a	G	G	G	a	EF	G	I	I	a	GF	F			
G	a	hc	a	EF	G	G	G	G	h	G	ah	I	I	cG	GF	F			
Si3	a	ahc	d	h	c	h	h	h	c	h	ah	I	I	cG	GF	F			
Sa	a	a	a	G	a	G	G	G	a	GF	FG	I	I	G	F	F			
Si1	a	c	h	a	c	h	h	F	a	G	G	I	I	G	F	F			
Si2	F	Ga	h	a	h	a	a	G	a	G	ah	I	I	cG	GF	F			
D	a	c	h	a	c	h	h	aG	h	aG	a	I	I	a	FGE	F			
Y	a	a	c	h	c	h	h	aG	h	ah	ah	I	I	cG	GF	F			
Ca	a	a	c	h	c	h	h	I	h	I	I	a	a	a	FGFE	F			
Pb	a	c	h	a	c	h	h	G	h	a	a	I	I	a	FGE	F			
Q	a	c	h	a	c	h	h	G	h	a	a	I	I	a	FGE	F			
V	a	c	h	a	c	h	h	G	h	a	a	I	I	a	FGE	F			
Pc	a	c	h	a	c	h	h	G	h	a	a	I	I	a	FGE	F			
H-2	a	c	h	a	c	h	h	G	h	a	a	I	I	a	F	F			
H-4	a	a	c	h	c	h	h	I	I	I	I	a	a	a	FGFE	F			
F	G	a	h	G	a	G	G	ha	a	ha	ah	a	cG	a	GF	F			
αυ-	24	τω	25	μo-	26	νω	27	α-	28	σω-	29	α-	28	29	28	27	26	25	24
εν-	30	μεν'	31	δο-	32	ξως	33	γαρ	34	ο-	35	τι	36	δε-	37	δο-	38	ξασ-	39
ται ²⁹⁰	40																		

²⁹⁰ Από τα χφφ. Ca και H-4 παραλείπεται η λέξη ενδόξως (31, 32, 33). Στα χφφ. Ca, H-4 και F, προστίθεται η λέξη όπη (35, 36).

Η ειρμολογική μελωδική παράδοση

Η συγκριτική μελέτη των πινάκων (45α έως 54στ), στους οποίους περιέχονται τα κύρια χαρακτηριστικά των μελωδικών γραμμών του συνολικού ειρμολογικού ρεπερτορίου του Βαρέος ήχου, μας οδήγησε στο να διαπιστώσουμε:

α) την κοινή δομή των ειρμών που σχετίζεται με την ύπαρξη των μελωδικών περιοχών και κατ' επέκταση των μελωδικών φράσεων·

β) την εξελικτική πορεία της βυζαντινής μουσικής σημειογραφίας από το 10^ο έως το 13^ο αιώνα και

γ) την *κουκουζελική* ειρμολογική μελωδική παράδοση.

Αναλυτικά:

α) Από τη μορφολογική ανάλυση των ειρμών που προηγήθηκε²⁹¹, διαπιστώσαμε ότι οι μελωδικές γραμμές του Βαρέος ήχου, για τον σχηματισμό των οποίων χρησιμοποιήθηκε η μεσοβυζαντινή σημειογραφία πλήρως εξελιγμένη, δομούνται με γνώμονα μια βασική μελοποιητική τεχνική. Η τεχνική αυτή στηριζόταν στην αλληλουχία των μελωδικών περιοχών σχηματίζοντας μελωδικές φράσεις. Παρατηρώντας τους πίνακες (45α-54στ) και κύρια τις μελωδικές γραμμές των παλαιοβυζαντινών Ειρμολογίων **L, P, E, S, Si, Pa, Ga, O, La**, διαπιστώσαμε ότι η μελοποιητική τεχνική ήταν κοινή σε ολόκληρη την ειρμολογική παράδοση²⁹².

Η παλαιοβυζαντινή νευματική σημειογραφία ήταν ένα σημαντικό για την εποχή του σύστημα με χαρακτήρα καθαρά μνημοτεχνικό²⁹³, χωρίς να δίνει τη δυνατότητα μεταγραφής. Αποδεικνύεται όμως προσβάσιμη ως προς τον προσδιορισμό της έναρξης και της κατάληξης της μελωδικής φράσης. Η έναρξη των μελωδικών φράσεων δε δηλώνεται με κάποια ιδιαίτερα σημάδια, όπως για παράδειγμα συμβαίνει με τις *τυπικές καταλήξεις* του ήχου. Όπως έχει

²⁹¹ Βλ. σ. 277-296.

²⁹² Είναι πολύ πιθανόν ο ανώνυμος βυζαντινός ποιητής του μέλους, ήδη από το 10^ο αιώνα ή και νωρίτερα, να επινόησε και να δίδαξε τη μελοποιητική αυτή τεχνική. Μπορεί όμως η τεχνική αυτή να μην ήταν μόνο αποτέλεσμα επινόησης ενός ανώνυμου δημιουργού, αλλά να είχε καθοριστεί και από την επίδραση της προϋπάρχουσας ή και της σύγχρονης προς αυτόν, προφορικής παράδοσης του μέλους. Στο βυζαντινό δημιουργό, δόθηκε η δυνατότητα πλέον να προβεί σε γραπτή αποτύπωση της μελοποιητικής τεχνικής, από τη στιγμή που δραστηριοποιούνταν μέσα σε ένα περιβάλλον στο οποίο είχαν εμφανιστεί σημειογραφικά συστήματα.

προαναφερθεί,²⁹⁴ τα προσδιοριστικά στοιχεία των *τυπικών καταλήξεων* του ήχου που απαντώνται στα Ειρμολόγια στα οποία χρησιμοποιείται η μεσοβυζαντινή σημειογραφία πλήρως εξελιγμένη, είναι οι μεγάλες χρονικές αξίες των τελευταίων φθόγγων τους –οι *άργιες*– που προσδιορίζονταν συνήθως από τη *διπλή*. Με γνώμονα τα προσδιοριστικά αυτά στοιχεία των *τυπικών καταλήξεων* και έπειτα από σημειογραφικό-ιστορική παρατήρηση, διαπιστώνουμε ότι τα θεμέλια των δηλωτικών στοιχείων των *τυπικών καταλήξεων* των μελωδικών φράσεων, βρίσκονται στα αρχικά στάδια της παλαιοβυζαντινής σημειογραφίας. Επικεντρώνοντας για παράδειγμα την προσοχή μας στον πίνακα 45α και ιδιαίτερα στην *τυπική κατάληξη 1*, που συναντάται στο Ειρμολόγιο **G** (συλλαβές 9-13), διαπιστώνουμε ότι η *διπλή* (συλλαβές 11 και 13) εμφανίζεται στην ίδια πάντα θέση, τόσο στα προηγούμενα (**L**, **P**²⁹⁵, **E**, **S**, **Si**, **Pa**, **La**, **H**), όσο και στα επόμενα από το **G** Ειρμολόγια (**Si3**, **Si2**). Στα Ειρμολόγια **H-4**, **O**, **Ga** (συλλαβή 11), τη *διπλή* την αντικαθιστά το *κράτημα*, σημάδι με όμοια χρονική διάρκεια.

Παρατηρώντας κάθετα τους πίνακες 45α – 54στ, από το χφ. **L**, μέχρι το **F** και επικεντρώνοντας την προσοχή μας στα σημάδια που αντιστοιχούν στις τονισμένες συλλαβές του ποιητικού κειμένου, θα διαπιστώσουμε ότι σε ολόκληρη την ειρμολογική παράδοση ορισμένα σημάδια όπως η *οξεΐα* (/), η *πεταστή* (⤴), το *ολίγον* (—), η *βαρεία* (\) και το *κράτημα* (⤵), τα οποία στις περισσότερες περιπτώσεις είναι σε συμπλοκή, αντικαθιστούν τον τονισμό του ποιητικού κειμένου, προσδιορίζοντας έτσι την κορυφή των μελωδικών περιοχών.

Συμπερασματικά μπορούμε να αναφέρουμε ότι οι μελωδικές γραμμές ολόκληρης της ειρμολογικής παράδοσης δομούνται ομοιόμορφα. Είναι σαφή τα όρια των μελωδικών φράσεων και κοινά τα θεμελιώδη σηματοδρόμια τα οποία προσδιορίζουν την κορυφή των μελωδικών περιοχών.

β) Η παράδοση του βυζαντινού μέλους που περιέχεται στα εξεταζόμενα Ειρμολόγια, έχει ως αφετηρία το 10^ο και εκτείνεται μέχρι το 15^ο αιώνα. Ειδικότερα στην περίοδο από το 10^ο έως το 13^ο αιώνα, σηματοδοτήθηκε η εξέλιξη

²⁹³ Βλ. RAASTED Jørgen, «Formulaism and Orality in Byzantine Chant», *Cantus Planus*, Hungarian Academy of Sciences Institute for Musicology, Budapest 1992, σ. 231.

²⁹⁴ Βλ. σ. 259.

²⁹⁵ Στο Ειρμολόγιο **P** δε διακρίνεται η συλλαβή 11.

της παλαιοβυζαντινής σημειογραφίας που οδήγησε στη μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη-διαστηματική, η οποία παγιώθηκε στο Ειρμολόγιο Cryptensis E.γ.II. (G). Το εύρος του μελωδικού περιεχομένου και το σημειογραφικό στάδιο του Ειρμολογίου G, είναι στοιχεία που μας οδήγησαν στο να θεωρήσουμε το Ειρμολόγιο αυτό ως σημείο αναφοράς για τη συγκριτική μελέτη των μελωδικών γραμμών της πρότερης αλλά και της μεταγενέστερης παράδοσης. Αναφορικά με την πρότερη του G μελωδική ειρμολογική παράδοση, χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η σημειογραφική εξελικτική πορεία τριών άφωνων σημαδιών. Πρόκειται για το σύρμα²⁹⁶ (↵) και τα θέματα, δηλαδή το θέμα απλούν (Θ) και το θεματισμό (Θ).

- Το σύρμα εμφανίζεται στο αρχικό τμήμα του πίνακα 48στ (συλλαβή 59) και περιέχεται στα Ειρμολόγια P, Pa, Ga, O, La, H. Στα χφφ. P και O, καταγράφεται με τη στενογραφική του μορφή της οποίας προηγείται η διπλή (↵↵). Στη μακροχρόνια διαδικασία εξέλιξης του σύρματος, η διπλή κατέχει σταθερή θέση. Στο χφ. Pa, μεταξύ της διπλής και του σύρματος, εμφανίζεται το ολίγον (↵↵). Στο χφ. Ga, προστίθεται και η οξεία (↵↵). Στο χφ. La, παρατηρούνται δύο διαφοροποιήσεις. Αρχικά, στη θέση του ολίγου που καταγραφόταν στα χφφ. Pa και Ga, εμφανίζεται το ίσον και κάτω από την οξεία προστίθενται τα κεντήματα (↵↵). Στο χφ. H παρατηρούμε ότι στο ίδιο σύμπλεγμα που καταγράφεται στο χφ. La, προστίθεται και η οξεία πάνω από το σύρμα (↵↵). Η εξελικτική πορεία του σύρματος κορυφώνεται στο χφ. G. Στο χειρόγραφο αυτό, το σύρμα παύει να εμφανίζεται. Διατηρούνται τα βασικά σημάδια που καταγράφονται στα χφφ. La και H, όμως στη θέση του σύρματος εμφανίζονται πέντε διαστηματικά σημάδια (↵↵↵↵↵). Δημιουργείται έτσι ένα εκτενές μέλισμα (↵↵↵↵↵) που αντιστοιχεί στη λέξη φως, προσδίδοντάς της την ανάλογη έμφαση.

- Το θέμα απλούν εμφανίζεται και αυτό όπως το σύρμα, στο αρχικό τμήμα του πίνακα 48στ (συλλαβή 60) και ειδικότερα στα χφφ. P, E, S, O, La, H. Το γράμμα θήτα (Θ), που αποτελεί συντόμευση του όρου θέμα, συνοδεύεται από ένα ή περισσότερα σημάδια. Στα χφφ. E, S, O, La και H, η οριζόντια κεντρική γραμμή κατά την προέκτασή της προς τα δεξιά, ενώνεται με την πεταστή (Θ↵). Στο χφ. P,

²⁹⁶ Για το σύρμα, βλ. ALEXANDRU M., *Studie über die 'Grossen Zeichen'*, τόμ. I, σ. 181.

η ένωση αυτή δεν είναι εμφανής ($\Theta \rightarrow \text{z}$), παρατηρούμε όμως ότι τόσο στο χφ. αυτό, όσο και στα χφφ. **S, O, La, H**, εμφανίζονται και άλλα φωνητικά σημάδια όπως η *απόστροφος* και οι *δύο απόστροφοι* ή *σύνδεσμοι* ($\Theta \rightarrow \text{z}$). Στο χφ. **G**, το γράμμα (Θ) παύει να εμφανίζεται. Περιέχονται μόνο τα διαστηματικά φωνητικά σημάδια (z). - Ο *θεματισμός* εμφανίζεται στο αρχικό τμήμα του πίνακα 50γ (συλλαβή 19). Επικεντρώνοντας την προσοχή μας στα χφφ. **Pa, Ga, O, La, H, G**, μπορούμε να παρακολουθήσουμε τη μακροχρόνια εξελικτική πορεία του *θεματισμού*. Το γράμμα (Θ) στα Ειρμολόγια **Pa, Ga, O, La, H**, αποτελεί μέρος ενός συνδυασμού ανιόντων και κατιόντων σημαδιών, τα οποία σταδιακά αποποιούνται τον στενογραφικό τους χαρακτήρα με τη βοήθεια διαστηματικών σημαδιών. Στο Ειρμολόγιο **G** εμφανίζονται μόνο τα διαστηματικά σημάδια του *θεματισμού* χωρίς την παρουσία του χαρακτήρα (Θ) (z).

Τα τρία παραδείγματα που αναφέρθηκαν παραπάνω, μαρτυρούν ότι τα Ειρμολόγια που περιέχονται στο αρχικό τμήμα του κάθε πίνακα (45α-54στ), αποτελούν μια ομοιογενή ομάδα με κοινά και συνεχώς εξελισσόμενα μελωδικά σύμβολα - φωνητικά και άφωνα. Η μακροχρόνια εξέλιξη των μελωδικών συμβόλων κορυφώνεται στο Ειρμολόγιο Cryptensis Ε.γ. Π. (**G**), όπου αυτά μετατρέπονται σε διαστηματικά σημαδόφωνα.

Στο δεύτερο τμήμα των πινάκων 45α-54στ, περιέχονται δεκατέσσερα Ειρμολόγια των οποίων τα ποιητικά κείμενα είναι επενδυμένα με τη μεσοβυζαντινή πλήρως εξελιγμένη σημειογραφία. Επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον μας στο δεύτερο τμήμα του πίνακα 48στ και ειδικότερα στις συλλαβές 59 και 60, διαπιστώνουμε αντίστοιχα ότι ούτε η συμπλοκή του *σύρματος* περιέχεται, αλλά ούτε και του *απλού θέματος* που περιέχονται στο χφ. **G**. Στα χφφ. **Si3** και **Si2** (συλλαβή 60), αντί της φιγούρας του *απλού θέματος*, εμφανίζεται η φιγούρα του *θεματισμού*. Στο δεύτερο μέρος του πίνακα 50γ, ομοίως, δε διακρίνεται κανένα συνδετικό στοιχείο που να σχετίζεται με το *θεματισμό* ο οποίος παρουσιάζεται στον αρχικό πίνακα. Από τη διαπίστωση αυτή και από τη γενικότερη εξέταση των μελωδικών γραμμών των πινάκων αλλά και ολόκληρου του μελωδικού ρεπερτορίου του Βαρέος ήχου, συμπεραίνουμε ότι οι μελωδικές γραμμές των Ειρμολογίων που περιέχονται στο δεύτερο τμήμα των

πινάκων 45α-54στ, ακολουθούν μια διαφορετική μελωδική παράδοση, η οποία όμως, δεν απαγκιστρώνεται πλήρως από την προηγούμενη. Οι συνδετικοί μελωδικοί δεσμοί που ενώνουν τις δύο παραδόσεις, τεκμηριώνονται από την ύπαρξη κοινών μελωδικών γραμμών σύντομων ή εκτενών, όμοιων ή ελαφρώς διαφοροποιημένων.

Έχοντας ως σημείο αναφοράς το Ειρμολόγιο **G**, εντοπίσαμε τις κοινές μελωδικές γραμμές που απαντώνται στα Ειρμολόγια που περιέχονται στο δεύτερο τμήμα του πίνακα.

Ακολουθεί η βραχυγραφία του κάθε Ειρμολογίου και οι αριθμημένοι πίνακες στους οποίους περιέχονται οι κοινές μελωδικές γραμμές με το Ειρμολόγιο **G**:

- Ειρμολόγιο **Si3**. Πίνακες: 45α, 45γ, 46α, 46β, 46δ, 48α, 48ε (συλλαβές 53-58), 49α (συλλαβές 4-6), 50α, 50δ, (συλλαβές 34-39), 50στ (συλλαβές 47-55), 51α (συλλαβές 1-6), 51β, 51γ, 51ε (48-53), 52β, 53α, 53β (9-12), 53ε, 54δ, 54ε, 54στ.
- Ειρμολόγιο **Sa**. Πίνακες: 48α, 48ε (συλλαβές 53-58), 54δ (συλλαβές 34-39), 51στ (συλλαβές 56-58).
- Ειρμολόγιο **Si1**. Πίνακες: 48α, 50ε, 51α (συλλαβές 1-4), 51ε (συλλαβές 2-8), 51στ (συλλαβές 56-58), 53α, 54α (συλλαβές 1-10), 54γ (συλλαβές 24-27), 54δ (συλλαβές 28-31), 54ε (συλλαβές 36-42).
- Ειρμολόγιο **Si2**. Πίνακες: 45α (συλλαβές 11-13), 45γ (συλλαβές 35-39), 46στ (συλλαβές 46-49), 46ζ (συλλαβές 64-66), 48α (3-12), 48β (συλλαβές 17-27), 48γ (συλλαβές 28-31), 48ζ (συλλαβές 69-73), 49στ (συλλαβές 59-61), 50στ (συλλαβές 50-55), 51α, 51γ, 51ε (συλλαβές 47-53), 52γ (συλλαβές 27-29), 52ζ (συλλαβές 64-66), 53ε (συλλαβές 32-38), 54δ (συλλαβές 28-31), 54στ (συλλαβές 50-54).
- Ειρμολόγιο **D**. Πίνακες: 50ε, 51στ (συλλαβές 6-8), 54α (συλλαβές 1-10), 54δ (συλλαβές 28-31).
- Ειρμολόγιο **Υ**. Πίνακες: 45γ (συλλαβές 32-39), 47β (συλλαβές 10-16), 48α, 48β (συλλαβές 20-27), 48γ (συλλαβές 28-31), 48ε (συλλαβές 51-58), 50ε, 50στ (συλλαβές 50-55), 51α (συλλαβές 1-6), 51γ (συλλαβές 26-32), 53α, 53ε, 54α, 54β, 54γ (συλλαβές 24-27), 54δ (συλλαβές 28-31), 54ε, 54στ (συλλαβές 50-54).

- Ειρμολόγιο **Ca**. Πίνακες: 47γ (συλλαβές 31-33), 48α (7-12), 48ε (συλλαβές 53-58), 49στ (49-54), 50ε, 50ε (43-46), 51α (συλλαβές 1-4), 51στ (συλλαβές 56-58), 53α, 54α (συλλαβές 1-11), 54β (συλλαβές 16-20), 54γ (συλλαβές 24-27), 54δ (συλλαβές 28-31), 54ε, 54στ (συλλαβές 50-54).
- Ειρμολόγια **Pb** και **Q**, των οποίων το μελωδικό περιεχόμενο είναι όμοιο. Πίνακες: 48α, 49στ (49-53), 50ε, 51α (συλλαβές 1-4), 53α (συλλαβές 4-8), 54β (συλλαβές 16-20), 54γ (συλλαβές 24-27), 54στ (συλλαβές 50-54).
- Όπως τα δύο προηγούμενα χφφ. έτσι και τα Ειρμολόγια **V**, **Pc**, διακρίνονται από όμοιο μελωδικό περιεχόμενο με ελάχιστες αποκλείσεις. Πίνακες: 48α, 49στ (49-53), 50ε, 51α (συλλαβές 1-4), 51ε (συλλαβές 41-46), 54β, 54γ (συλλαβές 24-27). Αποκλειστικά στο χφ. **Pc** και ειδικότερα στον πίνακα 48ε (συλλαβές 52-58), διακρίνεται μια σύντομη κοινή μελωδική γραμμή με το **G**, όπως επίσης παρατηρήται στο χφ **V** και ειδικότερα στον πίνακα 53α.
- Ειρμολόγιο **H-2**. Πίνακες: 48α, 48ε (συλλαβές 52-58), 49στ (49-53), 50ε, 51α (συλλαβές 1-4), 51ε (συλλαβές 41-46), 53α, 54α (συλλαβές 1-10), 54β, 54γ (συλλαβές 24-27), 54δ (συλλαβές 28-31), 54ε.
- Ειρμολόγιο **H-4**. Πίνακες: 46α (συλλαβές 5-7), 48α (συλλαβές 8-12), 48ε (συλλαβές 52-58), 49στ (49-53), 51α (συλλαβές 1-4), 53α, 54α, 54δ (συλλαβές 28-31).
- Ειρμολόγιο **F**. Πίνακας: 45γ (συλλαβές 34-39), 46α, 46δ, 46στ (συλλαβές 46-49), 46ζ (συλλαβές 61-66), 47β (συλλαβές 9-16), 47γ (συλλαβές 29-33), 48α, 48δ (συλλαβές 43-46), 48ε, 48ζ, 49δ (συλλαβές 32-38), 50ε, 50στ, 51α, 51γ, 51ε, 52β, 52γ (συλλαβές 26-29), 52ζ (συλλαβές 62-66), 53α, 53ε (συλλαβές 35-38), 54α (συλλαβές 1-10), 54β, 54ε (συλλαβές 36-42), 54στ.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι οι συνδετικοί μελωδικοί δεσμοί, που ενώνουν τα Ειρμολόγια του δεύτερου τμήματος των πινάκων με το **G**, είναι περισσότερο εμφανείς στα Ειρμολόγια **Si3**, **Si2**²⁹⁷, **Y**, **Ca** και **F**. Σταδιακά οι

²⁹⁷ Σύμφωνα με τον von Busch και τον Παπαθανασίου το χειρόγραφο αυτό αντιπροσωπεύει την σιναϊτικο-παλαιστινιακή μελωδική παράδοση. Στην παράδοση αυτή, σύμφωνα με τον von Busch, εντάσσονται και τα Ειρμολόγια: **Si**, **Si3**, **Sb**. Η βραχυγραφία **Sb** αντιστοιχεί στο Ειρμολόγιο **Σάββα** 617. Βλ. BUSCH von R., *Untersuchungen*, σ. 216, 319-320 και PΑΡΑΘΑΝΑΣΣΙΟΥ Ι., *Il Quarto Modo*, τόμ. Ι, σ. 105.

συνδετικοί μελωδικοί δεσμοί χαλαρώνουν. Η σταδιακή χαλαρότητα των μελωδικών συνδετικών δεσμών με το **G**, διακρίνεται στα Ειρμολόγια **H-2**, **Si1**, **Pb**, **Q**, **V**, **Pc**, **H-4** και κορυφώνεται στο **Sa** και στο **D**.

γ) Από τα δεκατέσσερα Ειρμολόγια που περιέχονται στο δεύτερο τμήμα των πινάκων 45α – 54στ, δεσπόζουσα θέση κατέχει το Ειρμολόγιο Σινά 1256 (**Si1**) με το οποίο σχετίζεται μια από τις μεγαλύτερες μορφές του μεσαιωνικού βυζαντινού μέλους, ο Μαΐστορας Ιωάννης Παπαδόπουλος ο Κουκουζέλης²⁹⁸. Οι μελωδικές γραμμές του Ειρμολογίου αυτού, αν και δεν απαγκιστρώνονται πλήρως από την προηγούμενη παράδοση, αντικατοπτρίζουν μια αναθεωρημένη ειρμολογική μελωδική έκφραση. Η μελική αναθεώρηση των ειρμολογικών μελωδικών γραμμών, είναι πολύ πιθανόν να συντελέστηκε από τον ίδιο τον Ιωάννη τον Κουκουζέλη²⁹⁹. Η συγκριτική μελέτη των μελωδικών γραμμών του δεύτερου τμήματος των πινάκων μας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι οι αναθεωρημένες μελωδικές γραμμές του *κουκουζελικού* Ειρμολογίου, αποτυπώθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια του 14^{ου} αι., σε ένα σημαντικό αριθμό Ειρμολογίων. Πρόκειται για μια ομάδα Ειρμολογίων, με ταυτόσημα σχεδόν μελωδικά χαρακτηριστικά, η οποία συγκροτείται από οκτώ Ειρμολόγια: **Si1**, **Ca**³⁰⁰, **D**, **Pb**, **Q**, **V**, **Pc**, **H-2**. Η ομάδα αυτή των Ειρμολογίων, διαμόρφωσε την *κουκουζελική ειρμολογική οικογένεια*³⁰¹. Η υιοθέτηση του *κουκουζελικού* Ειρμολογίου, είναι πιθανόν να μαρτυρούσε την

²⁹⁸ Το Ειρμολόγιο αυτό, όπως προκύπτει από τον Κολοφώνα του (φ. 183v), συντάχτηκε μεν το 1309 από την Ειρήνη, θυγατέρα του Θεοδώρου του Αγιοπετρίτου, αλλά στο φ. 183r φέρει την ιδιόχειρη υπογραφή του μαΐστορα Ιωάννη του Κουκουζέλη «χειρ ἰω(άννου) παπαδο(που)λου του κουκουζε(λη)». Βλ. ΣΤΑΘΗΣ Γρηγόριος, *Ο Μαΐστορ Ιωάννης Παπαδόπουλος ο Κουκουζέλης (1270 περίπου – α' ήμ. ιδ' αι). Η ζωή και το έργο του*, Αθήνα 1986, σ. 16. Η αναγραφή της υπογραφής του Ιωάννη του Κουκουζέλη στο Ειρμολόγιο **Si2** από την Ειρήνη, είναι πιθανό να μαρτυρά τη βούληση της αντιγραφέα να υποδηλώσει ότι το μέλος των ειρμών που περιέχεται σ' αυτό, είναι αυθεντικές συνθέσεις του μαΐστορα Ιωάννη του Κουκουζέλη.

²⁹⁹ Βλ. STRUNK O., «Melody Construction », σ. 200. Βλ. επίσης PΑΡΑΘΑΝΑΣΣΙΟΥ Ι., *Il Quarto Modo*, τόμ. Ι, σ. 99.

³⁰⁰ Το **Ca**, όπως διαπιστώσαμε παραπάνω δεν απαγκιστρώθηκε πλήρως από την παλαιότερη μελωδική παράδοση.

³⁰¹ Ο von Busch επίσης, μετά τη μελωδική ανάλυση του Δευτέρου ήχου, έκανε λόγο για την ειρμολογική οικογένεια **Si1**, η οποία περιελάμβανε τα Ειρμολόγια **Si1**, **Vb**, **V**, **Pb**, **Pc**, **W**, **D** και **Sa**. Η βραχυγραφία **Vb** αντιστοιχεί στο Ειρμολόγιο, Άγιον Όρος, Βατοπεδίου 1532 του 14^{ου} αι. και η βραχυγραφία **W**, αντιστοιχεί στο Ειρμολόγιο Washington 2156. Βλ. BUSCH von R., *Untersuchungen*, σ. 215, 266. Ο Παπαθανασίου επίσης, διέκρινε μια ομάδα Ειρμολογίων η οποία αποτελείται από τα **Si1**, **Vb**, **Ca**, **V**, **Sa** και **Pb**, η οποία πιθανά να αντιπροσωπεύει την αναθεωρημένη εκδοχή του *κουκουζελικού* Ειρμολογίου. Βλ. PΑΡΑΘΑΝΑΣΣΙΟΥ Ι., *Il Quarto Modo*, τόμ. Ι, σ. 105.

ευρύτερη βούληση των εκκλησιαστικών αρχών αλλά και του εκκλησιάσματος γενικότερα, για μια διαφοροποιημένη μελωδική έκφραση. Τα αναθεωρημένα μελικά στοιχεία της *κουκουζελικής ειρμολογικής οικογένειας*, επικεντρώνονται κυρίως στο σχηματισμό νέων μελωδικών γραμμών που διαμορφώνουν και νέες μορφές τυπικών καταλήξεων. Ως τυπικές καταλήξεις χρησιμοποιήθηκαν κυρίως οι 1δ, 2, 3 και 4³⁰².

Χαλαρότεροι μελωδικοί δεσμοί με το χφ. Σινά 1256 (Si1) και γενικότερα με την *κουκουζελική ειρμολογική οικογένεια*, εντοπίστηκαν στα Ειρμολόγια Sa, Y, H-4.

- Ειδικότερα, μελωδικούς δεσμούς με το Ειρμολόγιο Sa, εντοπίσαμε, έστω και με μικρές αποκλείσεις, στους παρακάτω πίνακες: 46γ, δ, ε, στ, ζ. 48α, β, γ, δ συλλαβές 35-38, ζ. 49α, γ, δ. 50β, γ, δ, ε, στ. 51α, β, γ, στ, ζ, η. 52β, δ, ε, ζ. 53α, γ.

- Με το Y, μελωδικούς δεσμούς εντοπίσαμε στους πίνακες: 46γ, δ, στ (συλλαβές 50-58). 47α (συλλαβές 3-8), 47β (συλλαβές 9-12), 47δ (συλλαβές 38-45). 48α, 48β (συλλαβές 13-19), 48γ, δ. 49α, γ (συλλαβές 19-26), δ, στ. 50γ, 50ε. 51α, β, η (συλλαβές 69-78). 52δ, ε. 53α, 54α, β (συλλαβές 16-20), γ, δ, ε, στ (συλλαβές 43-48).

Με το H-4 μελωδικούς δεσμούς εντοπίσαμε στους πίνακες: 46α, β, γ, δ, ε. 47β (συλλαβές 47-23), γ, δ. 48α (συλλαβές 8-12), β, γ, δ, ε, στ. 49α, γ (συλλαβές 19-26), δ, ε, στ. 50γ, στ. 51α, β, γ, στ, ζ, η (συλλαβές 69-76). 52δ (συλλαβές 30-35), ε (συλλαβές 43-48). 53α, β, γ. 54γ, δ, στ.

Αίσθηση προκαλεί το μελικό περιεχόμενο του Ειρμολογίου Φιλοθέου 131 (F), του οποίου η σύνταξη ανάγεται στο 15^ο αιώνα. Στο Ειρμολόγιο αυτό διακρίνεται ένας μελωδικός συντηρητισμός. Ενώ απέχει έναν περίπου αιώνα, από τα Ειρμολόγια της *κουκουζελικής οικογένειας*, δεν επηρεάστηκε από τις μελωδικές αναθεωρήσεις που εισήγαγε το *κουκουζελικό* Ειρμολόγιο. Αντίθετα επηρεάστηκε από την παλαιότερη παράδοση που αποτυπώθηκε στο Ειρμολόγιο G. Είναι πιθανό ο μελωδικός συντηρητισμός του Ειρμολογίου F, να οφείλεται σε τοπική – ίσως αγιορείτικη - μελική έκφραση που ήταν στενά δεμένη με την παλιά παράδοση.

³⁰² Βλ. το συνοπτικό πίνακα των τυπικών καταλήξεων στη σελίδα 267.

Συμπερασματικά μπορούμε να αναφέρουμε ότι οι μελωδικές γραμμές του Βαρέος ήχου, σε ολόκληρη την ειρμολογική μελωδική παράδοση, διαρθρώνονται με γνώμονα την μελοποιητική τεχνική, που προέβλεπε τη δημιουργία μελωδικών περιοχών και φράσεων. Επίσης, στο σύνολο των Ειρμολογίων περιέχεται ένα μελικό περιεχόμενο που μπορεί να ομαδοποιηθεί, ανάλογα με τις κοινές μελωδικές τους γραμμές. Την πρώτη ομάδα την αποτελούν όλα τα Ειρμολόγια που περιέχονται στο αρχικό τμήμα των πινάκων: **L, P, E, S, Si, Pa, Ga, O, La, H, G**, καθώς επίσης και τα **Si3, Si2, Y, Ca** και **F** που περιέχονται στο δεύτερο τμήμα. Ακολουθεί μια δεύτερη ομάδα που συγκροτείται από την *κουκουζελική ειρμολογική οικογένεια*: **Si1, Ca, D, Pb, Q, V, Pc, H-2**. Με την ειρμολογική αυτή οικογένεια συνδέονται με χαλαρότερους μελωδικούς δεσμούς και τα Ειρμολόγια **Sa, Y** και **H-4**. Τα μελωδικά χαρακτηριστικά της πρώτης ομάδας, όπως αποκρυσταλλώθηκαν στο Ειρμολόγιο **G**, είχαν καθιερωθεί στη συνείδηση των εκφραστών του εκκλησιαστικού μέλους. Η καθιέρωσή τους είχε ως αποτέλεσμα να επιβιώσει ένα μέρος των μελωδικών γραμμών του *χφ. G*, τόσο κατά το 14^ο αιώνα, ειδικότερα στην *κουκουζελική ειρμολογική οικογένεια* και στο *χφ. Σινά 1257 (Si2)*, όσο και κατά το 15^ο αιώνα, όπως αποδεικνύουν οι μελωδικές γραμμές του Ειρμολογίου **F**.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το Βυζαντινό μεσαιωνικό μουσικό Ειρμολόγιο, όπως η παλαιογραφική έρευνα απέδειξε, είναι ίσως το παλαιότερο εκκλησιαστικό βιβλίο της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, αφού η δημιουργία του ανάγεται στο δεύτερο μισό του 8^{ου} μ. Χ. αιώνα. Σταθμό στην ιστορία του μουσικού Ειρμολογίου αποτέλεσε ο 10^{ος} αιώνας, διότι την περίοδο αυτή συντάχτηκε το πρώτο ολοκληρωμένο Ειρμολόγιο που έχει διασωθεί. Πρόκειται για το Ειρμολόγιο Λαύρα Β. 32 (L), που φυλάσσεται στη βιβλιοθήκη της Ιεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας του Αγίου Όρους. Από τα σωζόμενα Ειρμολόγια συμπεραίνουμε ότι από το 10^ο-11^ο αιώνα, σημειώθηκε μια σταδιακή αύξηση του αριθμού των Ειρμολογίων, η οποία κορυφώθηκε το 14^ο-15^ο αιώνα.

Από το 10^ο έως το 15^ο αιώνα συντάχτηκαν τα είκοσι πέντε Ειρμολόγια τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο της παρούσας διεξοδικής συγκριτικής μελέτης. Ο αριθμός αυτός των Ειρμολογίων αποδείχθηκε ικανός, για την άντληση ειδικών συμπερασμάτων που αφορούν τόσο στο ποιητικό όσο και στο μελωδικό ρεπερτόριο του εξεταζόμενου ήχου.

Το ποιητικό ρεπερτόριο του Ειρμολογίου σχετίζεται με τα ποιητικά κείμενα, δηλαδή τις Ακολουθίες και τους ειρμούς που τις αποτελούν. Ο τρόπος με τον οποίο δομούνται οι Ακολουθίες και οι ειρμοί, αλλά και ο συνολικός αριθμός των Ακολουθιών που περιέχονται στο κάθε Ειρμολόγιο, αποτέλεσαν κριτήρια για τους προηγούμενους μελετητές, ώστε να διακρίνουν τα Ειρμολόγια σε τρεις τυπολογίες:

α) Σε Ειρμολόγια κατά σειρά Κανόνων (*KaO*). Πρόκειται για την πιο μεγάλη σε αριθμό Ειρμολογίων τυπολογία, όπου οι Κανόνες-Ακολουθίες σε κάθε ήχο αναγράφονται κατά σειρά.

β) Σε Ειρμολόγια κατά σειρά Ωδών (*OdO*), όπου η ενότητα που αποτελούσε η Ακολουθία αντικαταστάθηκε από την Ωδή. Τα Ειρμολόγια αυτά, όπως η παλαιογραφική έρευνα απέδειξε, είναι αρχαιότερα από την προηγούμενη και την επόμενη τυπολογία.

γ) Σε Ειρμολόγια μικτά ($KaO+OdO$). Πρόκειται για την τυπολογία με το μικρότερο αριθμό Ειρμολογίων. Στα Ειρμολόγια αυτά, το ποιητικό τους περιεχόμενο διαρθρώνεται τόσο κατά σειρά Κανόνων-Ακολουθιών όσο και κατά σειρά Ωδών.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι προβήκαμε στην αποκατάσταση-αντικατάσταση της βραχυγραφίας KaO , που μέχρι τώρα αντιστοιχούσε στον όρο *Order of Kanons = Ειρμολόγια κατά σειρά Κανόνων* και είχε υιοθετηθεί από το σύνολο των προηγούμενων μελετητών. Επειδή στα Ειρμολόγια αυτά δεν αναγράφονται Κανόνες παρά Ακολουθίες, αντικαταστήσαμε αρχικά τον όρο *Ειρμολόγια κατά σειρά Κανόνων* με τον όρο *Ειρμολόγια κατά σειρά Ακολουθιών*. Αυτή η αντικατάσταση του όρου είχε ως αποτέλεσμα και την αντικατάσταση της πρότερης βραχυγραφίας, από KaO σε AkO .

Υιοθετώντας τα κριτήρια των προηγούμενων μελετητών και επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον μας στις Ακολουθίες του Βαρέος ήχου, κατατάξαμε και εμείς τα Ειρμολόγια σε τρεις τυπολογίες. Τους αποδώσαμε όμως ειδικούς χαρακτηρισμούς με γνώμονα τον τρόπο διάρθρωσης του ποιητικού τους περιεχομένου.

Τα Ειρμολόγια που ανήκουν στην πρώτη τυπολογία (AkO), τα έχουμε χαρακτηρίσει ως *ανομοιομερή πλήρη, ομοιομερή και ανομοιομερή σύντομα*.

α) Στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια **L, P, E, S**, (10^{ος} - αρχές του 12^{ου} αι.), περιέχεται με ανόμοια διάταξη το πρωτογενές και πλήρες περιεχόμενο του Βαρέος ήχου, το οποίο αποτελείται από μεγάλο αριθμό Ακολουθιών (21 έως 32).

β) Στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια **Ga, O, Pa, H, G**, (12^{ος} αι. έως το έτος 1281), περιέχεται με όμοια διάταξη μικρότερος αριθμός Ακολουθιών σε σχέση με τα προηγούμενα (18 έως 21).

γ) Στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια **La, D, Y, Si1, Si2, Ca, Pb, Q, H-2, H-4, F**, (12^{ος} - 15^{ος} αι.), περιέχεται με ανόμοια διάταξη περιορισμένος αριθμός Ακολουθιών (από 4 έως 7).

Στη δεύτερη τυπολογία (OdO), περιλαμβάνονται τρία *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια **Si3, Sa** και **Si**, (13^{ος}-14^{ος} αι.), ενώ στην τρίτη τυπολογία

περιλαμβάνονται δύο *ανομοιομερή σύντομα* μικτά ($AkO+OdO$) Ειρμολόγια V, Pc, (14^{ος} αι.).

Η ανομοιομέρεια που παρατηρείται στη σειρά των Ακολουθιών στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια (τυπολογία AkO), είναι πολύ πιθανόν να οφείλεται τόσο στην έλλειψη κάποιου αρχέτυπου μουσικού Ειρμολογίου, όσο και στην προσπάθεια καταγραφής μιας πρότερης ή και σύγχρονης προς αυτά διαφορετικής προφορικής παράδοσης. Αντίθετα, η ομοιομέρεια και η συρρίκνωση του αριθμού των Ακολουθιών που παρατηρείται σε πέντε Ειρμολόγια τα οποία μαρτυρούν κοινή χειρόγραφη παράδοση, είναι πιθανόν αποτέλεσμα της πρώτης προσπάθειας της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Αντικειμενικός σκοπός της ήταν η διαμόρφωση ενός καθορισμένου ειρμολογικού ρεπερτορίου, για την αποφυγή ανεξέλεγκτων υμνογραφικών παρεμβάσεων. Παραμένουν μέχρι σήμερα ανεξήγητοι οι λόγοι για τους οποίους δημιουργήθηκαν τα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια (τυπολογία AkO) και εκείνα κατά σειρά Ωδών (τυπολογία OdO). Τα πρώτα, όχι μόνο παραδίδουν ένα δραματικά συρρικνωμένο ρεπερτόριο σε σχέση με τα *ανομοιομερή πλήρη* (τυπολογία AkO), αλλά και ορισμένες Ακολουθίες τους αποτελούνται πλέον από ειρμούς, που όπως συμπεραίνουμε από τα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια, δεν ανήκαν σ' αυτές. Τα κατά σειρά Ωδών Ειρμολόγια (OdO) αποδεικνύονται στην πράξη δύσχρηστα από τον ψάλλοντα. Καταλύεται η έννοια της Ακολουθίας και στη θέση της εισέρχεται η έννοια της Ωδής. Η νέα αυτή ειρμολογική δομή ισχυροποιεί το επιχείρημα σύμφωνα με το οποίο το Ειρμολόγιο χρησιμοποιήθηκε ως διδακτικό βιβλίο. Αποδεχόμενοι τη χρήση αυτή του Ειρμολογίου καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι δεν πρόκειται για ένα λειτουργικό βιβλίο, όπως υποστηρίζει το σύνολο των ερευνητών. Εξαιτίας της δομής του περιεχομένου του, πρόκειται για ένα βιβλίο απλά εκκλησιαστικό, επειδή χρησιμοποιούνταν μόνο για μελέτη και διδασκαλία και όχι κατά τη διάρκεια της τέλεσης του Όρθρου.

Οι τυπολογίες των Ειρμολογίων αποτέλεσαν το βασικό κριτήριο για τη διάταξή τους στους αναλυτικούς πίνακες (1α έως 41γ). Στους πίνακες αυτούς, αποτυπώνεται με κάθε λεπτομέρεια το ποιητικό περιεχόμενο του Βαρέος ήχου, όπως αυτό παραδίδεται σε όλα τα εξεταζόμενα Ειρμολόγια. Οι πίνακες αυτοί

μπορούν να χαρακτηριστούν σαν ένας αναλυτικός περιγραφικός κατάλογος που αφορά αποκλειστικά στο Βαρύ ήχο.

Από την συγκριτική μελέτη των Ακολουθιών και των ειρμών του Βαρέος ήχου συνάγονται σημαντικά συμπεράσματα που αφορούν στη διάρθρωσή τους.

Σχετικά με τις Ακολουθίες συμπεραίνουμε:

- το συνολικό αριθμό των διαφορετικών Ακολουθιών που περιέχονται στα Ειμολόγια της κάθε τυπολογίας, αλλά και στο καθένα ξεχωριστά·
- τον καθορισμό της σειράς με την οποία εμφανίζονται οι Ακολουθίες στο κάθε Ειμολόγιο ξεχωριστά·
- ποιες Ακολουθίες είναι κοινές ανάμεσα στα Ειμολόγια της ίδιας τυπολογίας·
- σε ποια Ειμολόγια δεν αναγράφονται συγκεκριμένες Ακολουθίες·
- ποιες Ακολουθίες, ενώ περιέχονται στα Ειμολόγια συγκεκριμένης τυπολογίας, έπαψαν να εμφανίζονται σε Ειμολόγια διαφορετικής τυπολογίας·
- τις Ακολουθίες οι οποίες δεν περιέχονται στο “Ειμολόγιο” του Ευστρατιάδη.

Όπως προαναφέρθηκε, στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειμολόγια (τυπολογία *AkO*), οι περισσότερες Ακολουθίες τους αποτελούνται από ειρμούς οι οποίοι σε προγενέστερα Ειμολόγια ανήκαν σε διαφορετικές Ακολουθίες. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα το διαμελισμό των πρότερων Ακολουθιών. Μέσα στο πλαίσιο της έρευνάς μας ανασυνθέσαμε τις διαμελισμένες Ακολουθίες επανεντάσσοντας σ’ αυτές τους διασκορπισμένους ειρμούς τους. Αυτό το πετύχαμε έχοντας ως σημείο αναφοράς την πρωτογενή δομή των Ακολουθιών που περιέχεται στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειμολόγια (τυπολογία *AkO*). Έτσι εντοπίστηκαν 131 διαφορετικοί ειρμοί, που ανήκαν σε 21 διαφορετικές Ακολουθίες οι οποίες και καθορίστηκαν. Από την επανένταξη των διασκορπισμένων ειρμών στις αρχικές τους Ακολουθίες, προέκυψε ότι οι συντάκτες των *ανομοιομερών σύντομων* Ειμολογίων, υιοθέτησαν τον κύριο κορμό των ειρμών του Βαρέος ήχου. Ο κορμός αυτός προσδιορίζεται από τις συνθέσεις των σπουδαιότερων υμνογράφων της

Εκκλησίας μας και είχαν παγιωθεί στη λειτουργική πρακτική. Οι Ακολουθίες που σχηματίζονται έπειτα από την ανασύνθεση των διασκορπισμένων ειρμών, ανήκουν στους δημιουργούς του Κανόνα, σαββαΐτες μοναχούς, Ιωάννη Δαμασκηνό, Ανδρέα Κρήτης, Κοσμά Μοναχό καθώς και στο σπουδίτη Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, Γερμανό. Θα πρέπει να σημειώσουμε στο σημείο αυτό, ότι σε όλα τα *ανομοιομερή πλήρη* και *ομοιομερή* Ειρμολόγια, αρχικά αναγράφονταν κατά κανόνα οι Ακολουθίες των τριών σαββαΐτών Υμνογράφων, Ιωάννη Δαμασκηνού, Ανδρέα Κρήτης και Κοσμά Μοναχού.

Από τη συγκριτική μελέτη του ειρμών εξακριβώσαμε τόσο το συνολικό αριθμό των διαφορετικών ειρμών που περιέχονται στα εξεταζόμενα Ειρμολόγια, όσο και τον τρόπο με τον οποίο αυτοί κατανέμονται μέσα σ' αυτά.

Πιο συγκεκριμένα η συγκριτική αυτή μελέτη μας οδήγησε στα εξής συμπεράσματα:

- πόσοι και ποιοι διαφορετικοί ειρμοί περιέχονται στα Ειρμολόγια της πρώτης τυπολογίας (*AkO*), δηλαδή στα *ανομοιομερή πλήρη*, στα *ομοιομερή* και στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια·
- πόσοι και ποιοι ειρμοί είναι κοινοί και στις τρεις τυπολογίες και στην κάθε μία ξεχωριστά.

Ειδικά για την τυπολογία *AkO*:

- πόσοι και ποιοι ειρμοί είναι κοινοί στα *ανομοιομερή πλήρη* και στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια·
- πόσοι και ποιοι ειρμοί είναι κοινοί στα *ανομοιομερή πλήρη* και στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια·
- πόσοι και ποιοι ειρμοί είναι κοινοί στα *ομοιομερή* και στα *ανομοιομερή σύντομα* Ειρμολόγια·
- πόσοι και ποιοι ειρμοί περιέχονται αποκλειστικά στα *ανομοιομερή πλήρη* Ειρμολόγια (*AkO*)·
- πόσοι και ποιοι ειρμοί περιέχονται αποκλειστικά στα *ομοιομερή* Ειρμολόγια (*AkO*)·

- πόσοι και ποιοι ειρμοί περιέχονται αποκλειστικά στα ανομοιομερή σύντομα Ειρμολόγια *AkO* και *OdO* καθώς και στα μικτά *AkO+OdO*.
- πόσοι και ποιοι ειρμοί περιέχονται σε δύο Ακολουθίες.
- πόσοι και ποιοι ειρμοί περιέχονται σε τρεις Ακολουθίες.
- πόσοι και ποιοι ειρμοί περιέχονται σε τέσσερις Ακολουθίες.
- ποιος ειρμός περιέχεται σε πέντε Ακολουθίες και
- πόσοι και ποιοι ειρμοί δεν περιέχονται στο “Ειρμολόγιο” του Ευστρατιάδη.

* * *

Τα συμπεράσματα που προκύπτουν, έπειτα από την ανάλυση και τη συγκριτική μελέτη των μελωδικών γραμμών του Βαρέος ήχου, μας έδωσαν τη δυνατότητα:

1. Να καθορίσουμε τα μελωδικά χαρακτηριστικά του.
2. Να κατανοήσουμε τον τρόπο με τον οποίο δομούνταν οι μελωδικές του γραμμές κατά τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο που εξετάσαμε.
3. Να εντοπίσουμε τις κοινές μελωδικές γραμμές, σύντομες ή εκτενείς σε ολόκληρο το μελωδικό *corpus* των Ειρμολογίων έτσι ώστε να προβούμε στην ομαδοποίησή τους.

Αναλυτικά:

1. Τα μελωδικά χαρακτηριστικά του Βαρέος ήχου, που εντοπίσαμε, τα κατατάξαμε σύμφωνα με τη σύγχρονη κατηγοριοποίηση των χαρακτηριστικών των ήχων της βυζαντινής μουσικής. Τα χαρακτηριστικά αυτά είναι: το ήχημα, η μαρτυρία, η έκταση του ήχου, οι δεσπόζοντες φθόγγοι, η κλίμακα, οι μελωδικές περιοχές στις οποίες υποδιαιρείται η μελωδική έκταση του ήχου, οι μελωδικές ενάρξεις, οι τυπικές καταλήξεις των ειρμών, καθώς επίσης και οι μελωδικές φράσεις.
2. Τα μουσικοθεωρητικά συγγράμματα του μεσαίωνα, δε μας παρέχουν καμιά πληροφορία που να σχετίζεται με την εσωτερική δομή των μελωδικών γραμμών του Βαρέος ήχου. Η μελέτη των μελωδικών γραμμών του, η οποία

στηρίχτηκε στη μεταγραφή, στην ανάλυση και στις συγκρίσεις τους, μας έδωσε τη δυνατότητα να διαπιστώσουμε ότι ο ανώνυμος βυζαντινός μελωδός, ήδη από το 10^ο αιώνα, περίοδο κατά την οποία συντάχτηκε το αρχαιότερο ολοκληρωμένο Ειρμολόγιο Λαύρα Β. 32, εφάρμοζε μια μελοποιητική τεχνική η οποία παρέμεινε σε ολόκληρη την ειρμολογική παράδοση. Αυτή η μελοποιητική τεχνική, η οποία στηριζόταν στην αλληλουχία των μελωδικών περιοχών του ήχου με αποτέλεσμα να σχηματίζονται μελωδικές φράσεις, είναι πιθανόν δημιούργημα κάποιου ανώνυμου καλλιτέχνη ή δημιούργημα της προφορικής παράδοσης. Η τεχνική αυτή υιοθετήθηκε και από άλλους καλλιτέχνες, έπειτα από την απαραίτητη διδασκαλία και καθιερώθηκε με την πάροδο του χρόνου. Το δημιούργημα αυτό αποτυπώθηκε γραπτά, αφού πλέον επινοήθηκε σημειογραφικό σύστημα τέτοιο, που παρόλες τις διαστηματικές του ατέλειες, αποδεικνύεται χρηστικό για τον μεσαιωνικό καλλιτέχνη, γιατί ήταν ένα τέλειο σύστημα μνημοτεχνικού όμως χαρακτήρα. Απαραίτητη προϋπόθεση ήταν να είχε απομνημονεύσει ο καλλιτέχνης τις μελωδίες των ύμνων και τώρα βοηθούμενος από το σύστημα αυτό, το οποίο του στήριζε τη μνήμη, απέδιδε τις μελωδικές γραμμές των ύμνων. Εδώ γεννάται αυθόρμητα ένα ερώτημα, η απάντηση του οποίου μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο έρευνας. Ο ανώνυμος καλλιτέχνης, ο οποίος μελοποίησε τα ποιητικά κείμενα των ειρμών που περιέχονται στο αρχαιότερο ολοκληρωμένο Ειρμολόγιο Λαύρα Β. 32, αποτύπωσε πρωτότυπες δικές του συνθέσεις, αδιαστηματικές για μας ή αποτύπωσε μελωδίες γνωστές σ' αυτόν, από την προφορική μελική παράδοση;

Όπως προαναφέρθηκε, η μελοποιητική τεχνική στηριζόταν στην αλληλουχία των μελωδικών περιοχών του ήχου, με αποτέλεσμα να σχηματίζονται μελωδικές φράσεις. Όσον αφορά στις μελωδικές περιοχές του ήχου, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτές αποτελούν τα δομικά του στοιχεία. Αυτά με τη σειρά τους δομούνται από μελωδικά πρότυπα ή φόρμουλες. Το στοιχείο που προσδιορίζει τις μελωδικές περιοχές του ήχου, είναι ο τονισμός του ποιητικού κειμένου. Ειδικότερα, σε κάθε μελωδική περιοχή, ο ψηλότερος φθόγγος αντιστοιχεί σε τονισμένη συλλαβή του ποιητικού κειμένου – τονικός

φθόγγος- ενώ ο χαμηλότερος φθόγγος – βασικός φθόγγος- αντιστοιχεί σε άτονη συλλαβή του ποιητικού κειμένου.

Οι μελωδικές περιοχές στις οποίες υποδιαιρείται η μελωδική έκταση του Βαρέος ήχου, είναι τέσσερις:

Η Χαμηλή (Nη) Πα-Γα = (C) D-F

Η Μέση Γα-Κε = F-a

Η Οξεία Κε-Νη' = a-c (d)

Η Οξύτατη Νη'-Πα' = c-d

Διακρίναμε επίσης τη Μέση 1 (Γα-Δι = F-G) και Μέση 2 (Δι-Κε = G-a), στις οποίες υποδιαιρείται η Μέση μελωδική περιοχή.

Με το πέρασμά της η μελωδία από τη μία περιοχή στην άλλη, σχηματίζει μελωδικές φράσεις οι οποίες προσδιορίζονται από τρία δομικά στοιχεία:

- α) Τη μελωδική έναρξη που αντιστοιχεί στο αρχικό τμήμα του ειρμού ή της μελωδικής φράσης.
- β) Το κεντρικό μέρος που αντιστοιχεί στο κεντρικό τμήμα της φράσης μέσα στο οποίο αναπτύσσεται το μέλος.
- γ) Την κατάληξη η οποία ταυτίζεται με το πέρας της μελωδικής φράσης ή του ειρμού.

Θα πρέπει να παρατηρήσουμε εδώ ότι για να μπορεί μια μελωδική γραμμή να χαρακτηριστεί μελωδική φράση, θα πρέπει να δομείται απαραίτητα από το κεντρικό μέρος και την κατάληξη. Στο Βαρύ ήχο καθορίσαμε τρία βασικά είδη μελωδικών φράσεων και 16 επιμέρους τύπους.

3. Ένα τελευταίο σημαντικό στοιχείο, το οποίο προέκυψε έπειτα από τη συγκριτική μελέτη των μελωδικών γραμμών όλων των Ειρμολογίων, είναι ότι το μελικό περιεχόμενο του Βαρέος ήχου μπορεί να ομαδοποιηθεί με γνώμονα τις κοινές μελωδικές γραμμές που περιέχονται στα Ειρμολόγια. Η συγκριτική αυτή μελέτη είχε ως αποτέλεσμα τη διάκριση του συνολικού αριθμού των Ειρμολογίων σε δύο ομάδες. Στην πρώτη ομάδα περιλαμβάνονται τα παλαιοβυζαντινά Ειρμολόγια, στα οποία αποτυπώθηκαν κοινά και συνεχώς εξελισσόμενα φωνητικά και άφωνα μουσικά σημάδια. Τα σημάδια αυτά με την πάροδο του χρόνου εξελίχθηκαν σε διαστηματικά σημαδόφωνα που

αποτυπώθηκαν στο χφ. Cryptensis E.γ.Π. (G). Στην ομάδα αυτή εντάσσονται επίσης και τα μεσοβυζαντινά Ειρμολόγια Si3, Si2, Y, Ca και F. Στη δεύτερη ομάδα περιλαμβάνονται τα Ειρμολόγια τα οποία αποτελούν τη λεγόμενη *κουκουζελική ειρμολογική οικογένεια*: Si1, Ca, D, Pb, Q, V, Pc, H-2, Sa, Y και H-4. Τα τρία τελευταία συνδέονται με την *κουκουζελική ειρμολογική οικογένεια* με χαλαρότερους δεσμούς.

Ως τελικό συμπέρασμα μπορεί να διατυπωθεί ότι από το σύνολο των εξεταζόμενων Ειρμολογίων, μόνο το Cryptensis E.γ.Π (G) και το Σινά 1256 (Si1) κατέχουν δεσπόζουσα θέση. Η θέση αυτή προσδιορίστηκε από την επίδραση που άσκησε το μελωδικό τους περιεχόμενο, στην ειρμολογική μελωδική παραγωγή που ακολούθησε. Η μελωδική αυτή παραγωγή διακλαδίστηκε σε δύο σύγχρονους αλλά διαφορετικούς ειρμολογικούς μελωδικούς κλάδους και διήρκεσε τουλάχιστον μέχρι το 15^ο αιώνα.

Το περιεχόμενο των Ειρμολογίων - ποιητικό και μελωδικό - που συντάχτηκαν από το 10^ο έως το 15^ο αι., χαρακτηρίστηκε από διάφορες εξελικτικές φάσεις, κατά τη διάρκεια των οποίων επήλθαν σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές. Για να εντοπιστούν οι διαχρονικές διαρθρωτικές αλλαγές του περιεχομένου των Ειρμολογίων, επιβάλλεται μια σχολαστική συγκριτική μελέτη του συνολικού περιεχομένου των μεσαιωνικών Ειρμολογίων. Αυτός ακριβώς ήταν και ο απώτερος σκοπός της εργασίας αυτής, καλύπτοντας το τμήμα της συγκριτικής μελέτης μόνο του Βαρέος ήχου.

Κρίνεται επιβεβλημένος, τόσο ο καθορισμός των μελωδικών χαρακτηριστικών και των υπόλοιπων ήχων, όσο και ο καθορισμός των μελωδικών τους περιοχών, εκτός του Τετάρτου και του Τρίτου που έχουν ήδη καθοριστεί, έτσι ώστε να γίνει κατανοητή η δομή των μελωδικών γραμμών των ειρμών στο σύνολό τους.

Η παρούσα εργασία ευελπιστούμε ότι συμβάλλει επίσης θετικά στον τρόπο διερεύνησης των άμεσων πηγών, που σχετίζονται με τα βυζαντινά μουσικά Ειρμολόγια. Ευελπιστούμε επίσης ότι συμβάλλει στην κατανόηση της πολύπλοκης δομής του ποιητικού και της λιγότερο πολύπλοκης δομής του μελωδικού περιεχομένου του Βαρέος ήχου της μεσαιωνικής βυζαντινής μουσικής.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ

ΑΛΥΓΙΖΑΚΗΣ Αντώνιος, *Η Οκταηχία στην Ελληνική Λειτουργική Υμνογραφία*, Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 1985.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Σπυρίδων, *Το Ειρμολόγιο και η παράδοση του μέλους του*, (Διδακτορική Διατριβή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών), Αθήνα 2000.

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ Ιωάννης, «Η ρυθμική και μετρική δομή των βυζαντινών ειρμών και στιχηρών ως μέσο και ως αποτέλεσμα μιας νέας ρυθμικής ερμηνείας του βυζαντινού μέλους», «στο: Μακρής Ευστάθιος (επιμ.), *Οι δύο όψεις της ελληνικής μουσικής κληρονομιάς*», Ακαδημία Αθηνών, Δημοσιεύματα του Κέντρου Ερεύνες της Ελληνικής Λαογραφίας 18, Αθήνα 2003.

ΒΕΡΓΩΤΗΣ Γεώργιος, *Λεξικό Λειτουργικών και Τελετουργικών Όρων*, Θεσσαλονίκη 1991².

ΒΟΥΡΛΗΣ Αθανάσιος, *Δογματοηθικά όψεις της Ορθοδόξου ψαλμωδίας*, Κληροδότημα Βασιλικής Δ. Μωραΐτου, Αθήνα 1994.

ΔΕΤΟΡΑΚΗΣ Θεοχάρης, *Κοσμάς ο Μελωδός Βίος και Έργο*, ΠΙΠΙΜ, Θεσσαλονίκη 1979.

ΔΕΤΟΡΑΚΗΣ Θεοχάρης, *Βυζαντινή Υμνογραφία*, Ηράκλειο 1997.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ Σωφρόνιος, *Ειρμολόγιον*, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 9, Chennevières-sur Marne (Seine & Oise), 1932.

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ, Αδελφότης Θεολόγων η «ΖΩΗ», Αθήνα 1991¹².

HUNGER Herbert. *Ο κόσμος του βυζαντινού βιβλίου*, Καρδαμίτσα, Αθήνα 1995.

HUNGER Herbert, *Βυζαντινή Λογοτεχνία*, τ. Β', ΜΙΕΤ, Αθήνα 1992.

ΚΟΜΙΝΗΣ Αθανάσιος, *Πατριακή Βιβλιοθήκη ήτοι Νέος Κατάλογος των Χειρογράφων Κωδίκων της Ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου Πάτμου*, τόμ. Α', Εκδοτική Ελλάδα, Αθήνα 1988.

ΚΟΥΠΤΩΡΗΣ Παναγιώτης, *Περί του Ρυθμού εν τη Υμνογραφία της Ελληνικής Εκκλησίας*, Εκ του τυπογραφείου Πέτρου Φέρρη, Αθήνα 1878.

ΦΙΛΟΞΕΝΗΣ Κυριακός, *Λεξικόν της Ελληνικής Εκκλησιαστικής Μουσικής*, Τύποις, Ευαγγελινού Μισαηλίδου, Κωνσταντινούπολη 1868.

ΛΑΜΠΡΟΣ Σπυρίδων, *Κατάλογος των εν ταις βιβλιοθήκαις του Αγίου Όρους ελληνικών κωδίκων*, τόμ. Β'. Κανταβριγία της Αγγλίας 1900.

ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ Σπυρίδων - ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ Σωφρόνιος, *Κατάλογος των κωδίκων της Μεγίστης Λαύρας (της εν Αγίω Όρει)*, Librairie Ancienne Honoré Champion Édouard Champion, Paris 1925.

ΜΗΤΣΑΚΗΣ Καρυοφύλης, *Βυζαντινή Υμνογραφία, από την εποχή της Καινής Διαθήκης έως την Εικονομαχία*, Γρηγόρης, Αθήνα 1986.

ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Σόλωνας, *Εγκυκλοπαιδεία της αρχαίας ελληνικής μουσικής*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1982.

ΜΩΡΑΪΤΗΣ Δημήτρης, *Λειτουργικά βιβλία*, ΘΗΕ 8 (1966), στήλη 195.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, *Θεωρία και πράξις της Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής*, Ο Σωτήρ, Αθήνα 1982.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, *Συμβολαί εις την Ιστορίαν της παρ' ημίν Εκκλησιαστικής Μουσικής*, Κουλτούρα, Αθήνα 1977

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Κεραμεύς, *Ιεροσολυμιτική Βιβλιοθήκη*, τόμ. Β΄, Αγία Πετρούπολη 1894, επανέκδοση Culture et Civilisation, Bruxelles 1963.

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ιωάννης, *Εγχειρίδιο Μουσικής Παλαιογραφίας*, (Δυτικές νευματικές σημειογραφίες), Πρώτη ενότητα, Διογένης, Αθήνα 2002.

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ιωάννης - ΜΠΟΥΚΑΣ Νικόλαος, «Η βυζαντινή μουσική σημειογραφία και η χρήση της έως το 10^ο αιώνα. Προφορική και γραπτή παράδοση του πρώιμου βυζαντινού μέλους», *Μουσικολογία* 17, Αθήνα 2003, σ. 184-197.

ΠΑΣΧΟΣ Παντελής, *Λόγος και Μέλος*, (Εισαγωγή στην βυζαντινή-λειτουργική Υμνογραφία της Ορθοδόξου Εκκλησίας), τόμ. Α΄, Υμναγιολογικά Κείμενα και Μελέτες – 6, Αρμός, Αθήνα 1999.

ΣΑΘΑΣ Κωνσταντίνος, *Ιστορικόν δοκίμιον περί του θεάτρου και της μουσικής των βυζαντινών*, Βενετία 1878. (Ανατύπωση από το Βιβλιοπωλείο Διονυσίου Νότη Καραβία), Αθήνα 1979.

ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ Ιωάννης, *Πατμιακή Βιβλιοθήκη*, Αθήνα 1890.

ΣΤΑΘΗΣ Γρηγόριος, *Τα χειρόγραφα βυζαντινής μουσικής Αγιον Όρος*, τόμ. Β΄, Αθήνα 1976.

ΣΤΑΘΗΣ Γρηγόριος, *Τα χειρόγραφα βυζαντινής μουσικής Αγιον Όρος*, τόμ. Γ΄, Αθήνα 1993.

ΣΤΑΘΗΣ Γρηγόριος, «Γένεση και εξέλιξη της ελληνικής βυζαντινής σημειογραφίας και οι τυπογραφικές χαράξεις», στο: "... τιμή προς τον διδάσκαλον...", Αφιέρωμα στα εξηντάχρονα της ηλικίας και στα τριαντάχρονα της επιστημονικής και καλλιτεχνικής προσφοράς του, Ανατολής το Περιήχημα, Αθήνα 2001.

ΣΤΑΘΗΣ Γρηγόριος, *Η εξήγηση της Ψαλτικής Τέχνης*, Αθήνα 1987.

ΣΤΑΘΗΣ Γρηγόριος, *Η εξήγηση της παλαιάς βυζαντινής σημειογραφίας*, *IBM Μελέται 2*, Αθήνα 1978.

ΣΤΑΘΗΣ Γρηγόριος, *Ο Μαΐστωρ Ιωάννης Παπαδόπουλος ο Κουκουζέλης (1270 περίπου – α' ήμ. ιδ' αι). Η ζωή και το έργο του*, Αθήνα 1986.

ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ Παναγιώτης, *Εκλογή Ελληνικής Ορθοδόξου Υμνογραφίας*, *Αδελφότης Θεολόγων ο 'Σωτήρ'*, Αθήνα 1978².

ΦΛΩΡΟΣ Κωνσταντίνος, *Η ελληνική παράδοση στις μουσικές γραφές του μεσαίωνα*, (*Εισαγωγή στη νευματική επιστήμη*), Ζήτη, Θεσσαλονίκη 1998.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, *Μέγα Θεωρητικόν της βυζαντινής μουσικής*, Σπανός, Αθήνα 1977³.

ΨΑΧΟΣ Κωνσταντίνος, *Η παρασημαντική της βυζαντινής μουσικής*, Διώνυσος, Αθήνα 1978².

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

ALEXANDRU Maria, *Studie über die 'Grossen Zeichen' der byzantinischen musikalischen Notation unter besonderer Berücksichtigung der Periode vom Ende des 12. bis Anfang des 19. Jahrhunderts*, Bd. I, (Dissertation zur Erlangung des Ph. D. – Grades an der Universität Kopenhagen, Humanistische Fakultät), Copenhagen 2000.

AMARGIANAKIS Georges, *An Analysis of Stichera in the Deuterios Modes. The Stichera Idiomela for the Month of September in the Modes Deuterios, Plagal Deuterios, and Nenano Transcribed from the Manuscript Sinai 1230 (A.D. 1365)*, CIMÁGL 22, 1977. (Μονογραφικός αριθμός)

AYOUTANTI Aglaia, *The Hymns of the Hirmologium*, Part III2, Munksgaard, Copenhagen 1956.

BIEZEN J. VAN, *The Middle Byzantine Kanon-Notation of Manuscript H. A. B.* Creighton / Bilthoven 1968.

BENESEVIČ Vladimir Nikolaevich, *Catalogus codicum manuseriptorum graecorum qui in monasterio Sanctae Catharinae in Monte Sina asservantur*, τόμ. 1, Petropoli 1911.

BUSCH von Richard, *Untersuchungen zum byzantinischen Heirmologion, Der Echos Deuterios*, Karl Dieter Wagner, Hamburg 1971.

CHRIST Wilhelm - PARANIKAS Matheos, *Anthologia Graeca Carminum Christianorum*, Lipsiae 1871.

CONOMOS Dimitri, *The Treatise of Manuel Chrysaphes, the Lampadarios: On the Theory of the Art of Chanting and on Certain Erroneous Views That Some Hold About it (Mount Athos, Iviron Monastery MS 1120 July, 1458)*. MMB, CSRM 2, Wien 1985.

DODA Alberto, «Note codicologiche, paleografiche e paleografico - musicali su uno sticherarion dell'XI secolo», *JÖB* 39, 1989.

DODA Alberto, «Considerazioni sulla “meccanica” delle melodie irmologiche», «στο: Doda Alberto (επιμ.), *Studi di musica bizantina in onore di Giovanni Marzi*», Libreria Musicale Italiana, Lucca 1996.

DODA Alberto, «Coislin Notation Problems and Working Hypotheses», «στο: Jørgen Raasted and Christian Troelsgård (επιμ.), *Palaeobyzantine Notations. A Reconsideration of the Source Material*, A.A. Bredius Foundation, Hernen 1995.

FLOROS Constantin, *Universale Neumenkunde*, τόμ. I, Kassel 1970.

GARDTHAUSEN Victor, *Catalogus codicum graecorum Sinaiticorum*, Typographeo Clarendoniano, Oxford 1886.

GASTOUÉ Amédée, *Catalogue des Manuscrits de Musique Byzantine*, Paris 1907.

GERTSMAN Evgenij, *The lost centuries of Byzantine Music*, Πρακτικά του XX Congrès International des Études Byzantines, St. Petersburg 2001.

HANNICK Christian – WOLFRAM Gerda, *Gabriel Hieromonachos (Abhandlung über den Kirchengesang)*, CSRM 1, Wien 1985.

DEVREESSE Robert, *Catalogue des Manuscrits Grecs*, τόμ. II, Le Fonds Coislin, Paris 1945.

HØEG Carsten, *Hirmologium Athoum*, MMB II, Copenhagen 1938.

IRIGOIN Jean, *Pour une étude des centres de copie byzantins*, Scriptorium 12, 1958, 13, 1959.

KOSCHMIEDER Erwin, *Die ältesten Novgoroder Hirmologien-Fragmente*, Bayerischen Akademie der Wissenschaften, Neue Folge, 37, München 1955.

LAMBROS P. Spyridon, *Catalogue of the Greek Manuscripts on Mount Athos*, τόμ. Α', Cambridge at the University Press, Cambridge 1895.

MIONI Elpidio, *Εισαγωγή στην Ελληνική Παλαιογραφία*, MIET, Αθήνα 1985³.

PAPATHANASSIOU Ioannis, « An “Abridget” analysis of Heirmologion and Sticherarion Melodies of the Fourth Authentic Mode», στην ιστοσελίδα των MMB: <http://www.igl.ku.dk/MMB.papers/papathan.html>

PAPATHANASSIOU Ioannis, *Il Quarto Modo Autentico nella Tradizione Medievale Irmologica*, (Ph.D. – University of Copenhagen), Copenhagen 1994.

PAPATHANASSIOU Ioannis, «Some remarks on a possible Syro-Melchite origin of the MS Sinai gr. 1258», *CIMÁGL* 64, 1994, σ. 33-57.

PAPATHANASSIOU Ioannis - BOUKAS Nikolaos, «Byzantine Natation in the 8th-10th Centuries. On Oral and Written Transmission of Early Byzantine Chant», *CIMÁGL* 73, 2002, σ. 3-12.

RAASTED Jørgen, «Observations on the Manuscript Tradition of Byzantine Music. I: A list of Heirmos call-numbers, based on Eustratiades' edition of the Heirmologion», *CIMÁGL* 1, Copenhagen 1969.

RAASTED Jørgen, *Intonation Formulas and Modal Signatures in Byzantine musical Manuscripts*. *MMB*, Subsidia VII, Munksgaard, Copenhagen 1966.

RAASTED Jørgen. *Hirmologium Sabbaiticum*, *MMB* VIII, 1 και VII, 2,1-2, Pars Suppletoria, Hauniae Munksgaard, Copenhagen 1968-1970.

RAASTED Jørgen, *The Hagiopolites, A Byzantine Treatise on Musical Theory*, *CIMÁGL* 45, Copenhagen 1983. (Μονογραφικός αριθμός).

RAASTED Jørgen, «The Princeton Heirmologion Palimpsest», *CIMAGL* 62, 1992, σ. 219-232.

RAASTED Jørgen, «Formulaism and Orality in Byzantine Chant», *Cantus Planus*, Hungarian Academy of Sciences Institute for Musicology, Budapest 1992, σ. 231-240.

ROCCHI Antonii, *Codices Cryptenses, seu abbatiae Cryptae Ferratae in Tusculano*, Typis Abbatiae Cryptae Ferratae, Tusculani 1883, σ. 432.

SCHNEIDER Heinrich, «Die biblischen Oden im Christlichen Altertum», *Biblica* 30, Roma 1949, σ. 28-65.

SCHNEIDER Heinrich, «Die biblischen Oden seit dem sechsten Jahrhundert», *Biblica* 30, Roma 1949, σ. 239-272.

SCHIRÒ Giuseppe, «*Problemi heirmologici*», «στο: Hussey. J.M., Obolensky D., Runciman S., (επιμ.), *Proceedings of the XIIIth International Congress of*

Byzantine Studies, Oxford 5-10 September 1966», Oxford University Press, London 1967.

SCHMIDT Hans, *Zum Formelhaften Aufbau Byzantinischer Kanones*, Breitkopf & Härtel, Wiesbaden 1979.

STEVENSON Henricus, *Codices Manuscripti Palatini Graeci Bibliothecae Vaticanae*, Ex typographeo Vaticano, Romae 1885.

STRUNK Oliver, *Specimina Notationum Antiquiorum*, MMB VII, Munksgaard, Copenhagen, 1966.

STRUNK Oliver, «Melody Construction in Byzantine Chant», στο: *Essays on Music in the Byzantine World*, W.W. Norton & Company – Inc., New York 1977, σ. 191-201.

SZÖVÉRFY Josef, *A Guide to Byzantine Hymnography. A classified Bibliography of Texts and Studies* II Κανών and Στιχηρόν, Mass And Leyden Classical Folia Editions, Brookline 1979.

TARDO Lorenzo, *L' Antica Melurgia Byzantina*, Grottaferrata 1938.

TARDO Laurentius, *Hirmologium e Codice Cryptensi*, E. γ. II, τόμ. I, Roma 1950.

TILLYARD Henry Julius Wetenhall, *Handbook of the middle byzantine musical notation*, MMB, Subsidia I, Munksgaard, Copenhagen 1970².

TILLYARD Henry Julius Wetenhall, *Twenty Canons of the Trinity Heirmologium*, MMB Transcripta IV, Oxford 1952.

TROELSGÅRD Christian, *An Inventory of Microfilms and Photographs in the Collection of MMB*, (<http://www.igl.ku.dk/MMB/catbyz.htm>)

VELIMIROVIĆ Miloš, «Οι βυζαντινές μουσικές παραδόσεις στους Σλάβους», «στο: John J. Yannias (επιμ.), *Η βυζαντινή παράδοση μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης*», MIET, Αθήνα 1994.

VELIMIROVIĆ Miloš, «The Byzantine Heirmos and Heirmologion», στο: *Gattungen der Musik in Einzeldarstellungen Gedenkschrift Leo Schrade*, France, Bern und München 1973.

WELLESZ Egon, *A History of Byzantine Music and Hymnography*, Clarendon Press, Oxford 1961².

WELLESZ Egon, *Eastern Elements in Western Chant*, Munksgaard, Copenhagen 1967².

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Τα παραρτήματα που ακολουθούν συμπληρώνουν το ποιητικό κείμενο του κάθε ειρμού, στον οποίο παραθέσαμε μόνο το *incipit* στο κύριο σώμα της εργασίας.

Στα ποιητικά κείμενα των ειρμών εντοπίσαμε υπερβολικό αριθμό ορθογραφικών λαθών. Διαπιστώσαμε επίσης ότι πολλοί ειρμοί με όμοια *incipits*, έχουν ανόμοιο το υπόλοιπο ποιητικό κείμενο. Έτσι θεωρήσαμε σκόπιμο να παραθέσουμε πλήρες και ορθογραφημένο το ποιητικό κείμενο των ειρμών που συνθέτουν τις Ακολουθίες, ώστε να διακρίνεται ολοκληρωμένη και η δομή της κάθε Ακολουθίας.

Για την αποφυγή των ορθογραφικών λαθών, προτιμήσαμε να αντιγράψουμε το ποιητικό περιεχόμενο του Βαρέος ήχου, που μας παραδίδει ο Ευστρατιάδης στο “Ειρμολόγιο” του. Παραθέτουμε επίσης, αφού πρώτα αποκαταστήσαμε ορθογραφικά, όσες Ακολουθίες και επιμέρους ειρμούς περιέχονται μεν στα χειρόγραφα αλλά δεν περιέχονται στο “Ειρμολόγιο” του Ευστρατιάδη.

Τέλος, για να δώσουμε μια συγκεκριμένη ιδέα των άμεσων πηγών που εξετάσαμε στην παρούσα εργασία, παραθέτουμε μια σειρά φωτοτυπημένων αντιπροσωπευτικών δειγμάτων των χφφ., στα οποία περιέχεται η αρχή του Βαρέος ήχου.

Συνεπώς στα παραρτήματα που ακολουθούν παραθέτουμε:

1. Το ποιητικό περιεχόμενο του Βαρέος ήχου από το “Ειρμολόγιο” του Ευστρατιάδη.
2. Συμπληρωματικές Ακολουθίες και ειρμοί που περιέχονται στα Ειρμολόγια αλλά δεν περιέχονται στο “Ειρμολόγιο” του Ευστρατιάδη.
3. Φωτοτυπημένα δείγματα των χειρογράφων τα οποία εξετάστηκαν στην παρούσα εργασία.

1. “Ειρμολόγιον” του Ευστρατιάδη-Ειρμοί του Βαρέος ήχου

Το ποιητικό περιεχόμενο του Βαρέος ήχου στο “Ειρμολόγιο” του Ευστρατιάδη περιέχεται στις σελίδες 198-218 και κατανέμεται σε 34 αριθμημένες Ακολουθίες (από τον αριθμό 280 έως τον αριθμό 313). Ο συγγραφέας παραθέτει ορθογραφημένο το ποιητικό περιεχόμενο του Βαρέος ήχου, που εμφανίζεται στα Ειρμολόγια Coislin 220 (O)³⁰³ και Λαύρα Β. 32 (L).

Αντιγράφοντας το ποιητικό περιεχόμενο του Βαρέος ήχου που περιέχεται στο “Ειρμολόγιο” του Ευστρατιάδη, προσθέσαμε δύο ακόμη στοιχεία:

α) Μετά την αναγραφή του αριθμού της Ακολουθίας που μας δίνει ο Ευστρατιάδης, προσθέσαμε σε παρένθεση τον αντίστοιχο αριθμό του αναλυτικού πίνακα³⁰⁴, π.χ. 280 (Πίν. 1α, β, γ). Με αυτό τον τρόπο μας δίνεται η δυνατότητα να γνωρίζουμε σε ποια Ειρμολόγια περιέχεται ή δεν περιέχεται η κάθε Ακολουθία ή ο κάθε ειρμός, που αναγράφει ο Ευστρατιάδης.

β) Πριν την αναγραφή του κάθε ειρμού και μετά την ένδειξη της ωδής, προσθέσαμε τον αύξοντα αριθμό του, κατά τον Jørgen Raasted³⁰⁵. Ο αριθμός αυτός προέκυψε έπειτα από την αρίθμηση ολόκληρου του ειρμολογικού περιεχομένου των οκτώ ήχων, που περιέχεται στο “Ειρμολόγιο” του Ευστρατιάδη. Οι αριθμημένοι ειρμοί του Βαρέος ήχου στο ΕΕ., ανέρχονται σε 297 (από J.R. 2476 έως J.R. 2773).

Πρέπει να σημειώσουμε επίσης, ότι πριν την αναγραφή του ποιητικού κειμένου μερικών ειρμών, αναγράφονται δύο ή τρεις αριθμοί

³⁰³ Στο Ειρμολόγιό του ο Ευστρατιάδης υιοθετεί τη βραχυγραφία Α για το χφ. Ο, και τη βραχυγραφία Β, για το χφ. L.

³⁰⁴ Οι αναλυτικοί πίνακες περιέχονται στις σελίδες 64-159.

³⁰⁵ Βλ. παραπάνω σ. 64, υπ. 57.

του Raasted. Οι αριθμοί αυτοί δηλώνουν ότι ο συγκεκριμένος ειρμός περιέχεται σε περισσότερες από μια Ακολουθίες.

280 (Πίν. 1α, β, γ)

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ
Α φ. 177α. Β φ. 240β

ᾠδὴ α΄.
Εἰρμὸς 2476

Νεύσει σου πρὸς γεώδη·
ἀντιτυπίαν μετήχθη
ἢ πρὶν εὐδιάχυτος
ὑδάτων φύσις, Κύριε,
ὄθεν ἀβρόχως πεζεύσας
ἄδει Ἰσραὴλ σοι
ὠδὴν ἐπινίκιον.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2477

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς
παντοδυνάμω σου λόγῳ·
στερεώσας, Κύριε σωτήρ,
καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι·
πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν
ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα·
τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2478

Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν
καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός,
τὸ μυστήριον ἀκήκοα
τῆς οἰκονομίας σου
καὶ ἐδόξασά σε φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2479

Νῦξ ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις, Χριστέ,
τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμὸς
ἐν τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου·
διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω
καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν θεότητα.

Εἰρμὸς ἄλλος 2480

Κύριε ὁ Θεὸς μου
ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σὲ ἱκετεύω
παράσχου μοι ἄφεσιν
τῶν πλημμελημάτων μου
καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων
τὰς ὁδοὺς μου εὐθυνον δέομαι.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2481

Ἐβόησα, Κύριε, ἐν τῷ θλίβεσθαί
με πρὸς σὲ
καὶ ἀνήγαγες ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν μου, πολυέλεε.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2482

Κάμινον παῖδες
πυρίφλεκτον πάλαι
δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν
ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες
ὁ ὑπερυψούμενος
τῶν πατέρων Θεὸς
καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2483

Τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν
καὶ τῆς τῶν πάντων οὐσίας αἴτιον
Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν
καὶ δοξολογοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄
Εἰρμὸς 2484

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον
ἀσπόρως ἐκ σοῦ
θεοπρεπῶς τέτοκας,
Παρθένε Θεοτόκε,
καὶ σὲ μεγαλῦνομεν.

281 (Πίν. 2α, β, γ)**ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ**

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ
Α φ. 178α. Β φ. 241α

ᾠδὴ α΄.
Εἰρμὸς 2485

Τῷ ἐκ ρείθρων Ἐρυθρᾶς
τειχοποιήσαντι διόδους τῷ λαῷ
καὶ καλύψαντι βυθῷ
Φαραῶ πανστρατιᾶ
ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2486

Ἐστερεώθη τῇ πίστει
Χριστοῦ ἡ ἐκκλησία·
καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις
βοᾷ καυχωμένη· (μελωδοῦσα)
ἅγιος εἶ, Κύριε,
καὶ σὲ ὕμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.
σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2487

Ἀκήκοα τὴν ἀκοὴν σου, Κύριε,
ὅτι ᾤφθης ἐπὶ γῆς
διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς
διὸ βοῶμεν· (σοι) δόξα τῇ δυνάμει σου.

Εἰρμὸς ἄλλος 2488/2557

Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου,
Χριστὲ, πιστούμενος
ὁ προφήτης Ἀββακούμ ἐκραύγαζε·
δόξα τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2489

Ἡ φωτὸς δοκήσει
πρὸς σκότος καθέλκουσα
ἡμαῦρωται πλάνη·
φῶς γὰρ τό ὄντως ἀπρόσιτον
καὶ ἀληθὲς θεοφανείας ἔλαμψεν·
ὅθεν ἐνθέως ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες
ὕμνον ἀναμέλομεν.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2490

Ἐβόησα, Κύριε,
ἐν τῷ θλίβεσθαί με πρὸς σέ·
ἐνεπάγη γὰρ
εἰς ἰλὺν βυθοῦ
πταισμάτων πολλῶν
καὶ ἐκ φθορᾶς
ἐπιφανεῖς με ἀνήγαγες.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2491

Ἐν τῇ καμίνῳ ἤλεγξας
ὄφθεις τὸ τῆς Περσῶν ἀνοίας
χρυσήλατον ἄθυρμα·
διὸ οἱ παῖδες ἐπιγνόντες σε
τὴν ἀπαράλλακτον
εἰκόνα τοῦ πατρὸς
εὐλογητὸς εἶ ἔκραζον
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2492

Κάμινον πάλαι πυρὶ φλεγομένην
θεοσεβεῖς ἐπάτησαν παῖδες
οὐ γὰρ φόβῳ ὑπεῖξαν τυραννικῷ
πόθῳ δὲ μᾶλλον θεοσεβείας
πυρσούμενοι ἔλεγον·
εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ´
Εἰρμὸς 2493

Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν εἶ πλατυτέρα³⁰⁶
ὡς τὸν ἀναρχὸν Λόγον
ἀσπόρως συλλαβοῦσα
καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν
τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις·
διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

³⁰⁶ Στα Εἰρμολόγια Λαύρα Β. 32, φ. 242r καὶ Coislin 220, φ. 179r στα οποία στηρίχτηκε ὁ Εὐστρατιάδης ἀντὶ εἶ πλατυτέρα ἀναγράφεται *ὕψηλοτέρα*.

282 (Πίν. 3α, β, γ)

Α φ. 179α. Β φ. 242α

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ
Δαμασκηνοῦ

ᾠδὴ α΄.

Εἰρμὸς 2494

Μωσαϊκὴ ράβδος
θεϊκῆ δυναστεία
τὴν Ἐρυθρὰν διῆλε θάλασσαν
καὶ διῆγαγε λαὸν ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα·
ἄσωμεν τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν
ἐπινίκιον ᾠδὴν
ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2495

Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει
τῆς σῆς ὁμολογίας
στερέωσόν με, Κύριε,
ἵνα μὴ σαλεύσῃ με ὁ ἐχθρὸς εἰς τέλος
ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2496

Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν
ἡ ἀρετὴ σου, Κύριε,
καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως
τὰ πάντα πεπλήρωται
δόξα τῇ δυνάμει σου, φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2497

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω
καὶ σοὶ κραυγάζω,
εὐσπλαχνε Κύριε,
τὴν ἐσκοτισμένην ἁμαρτίαις μου ψυχὴν
τῷ φωτὶ καταυγάσας
τῶν ἐντολῶν σου
καθοδήγησον.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2498

Ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες
Ἰωνᾶν τὸν προφήτην σου, Κύριε,
κάμει βοῶντα ἐκ βυθοῦ τῶν ἀμέτρων μου
πταισμάτων ἀνάγαγε,
ἐλεῆμον καὶ φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2499

Τυρρανικὴν πρόσταξιν
παῖδες οὐχ ὑπήκουσαν
κάμινον οὐκ ἔπτηξαν
Θεῷ δὲ ἀνέμελλον
τῶν πατέρων [Θεὸς] εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2500

Οἱ παῖδες ἐκραύγαζον
ἐν καμίνῳ δροσισθέντες
ἢ κτίσις εὐλογεῖτω
τὸν τὰ σύμπαντα λόγῳ
δημιουργήσαντα
καὶ ὑπερυψούτω
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄

Εἰρμὸς 2501

Μήτηρ Θεοῦ
καὶ Παρθένος τίκτουσα
καὶ παρθενεύουσα πάλιν
οὐχὶ φύσεως ἔργον
ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως
ᾔθεν ὡς μόνην
τῶν θείων θαυμάτων
καταξιωθείσάν σε
αἰεὶ μεγαλύνομεν.

283 (Πίν. 4α, β, γ)**ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ**

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

Α φ. 180α. Β φ. 242β

ᾠδὴ α΄

Εἰρμὸς 2502

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ
ὅτι βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς
πᾶσιν ἡμῖν εἰς σωτηρίαν ἐγένετο.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2503

Ἰσχύς ἡμῶν ὑπάρχεις
καὶ πλοῦτος καὶ ὑψωσις,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ σοὶ ἀπαύστως βοῶμεν·
οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου, φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2504

Κύριε, τῆς μυστικῆς σου οἰκονομίας
τὰ παράδοξα θαυμάσια
κατενόησα καὶ ἐξέστην
διό σοι κραυγάζω·
δόξα τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2505

Ὁρθρίζοντες ὑμνοῦμεν σε,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὅτι σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου
ἐφώτισας καὶ ἔσωσας
ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2506

Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων, Κύριε,
ὁ προφήτης Ἰωνᾶς
οὕτω τοῦ κήτους βοῶν
πρὸς σέ· ὁ Θεὸς ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2507

Ἐν καμίνῳ ὄντες τῶν Χαλδαίων
οἱ Ἀβραμιαῖοι ὅσοι παῖδες
ἐχόρευον σὺν τῷ ἀγγέλῳ λέγοντες
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2508

Σὲ τὸν ἐν καμίνῳ
τοὺς παῖδας δροσίσαντα
καὶ τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα σβέσαντα
ὑμνοῦντες λέγομεν·
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ΄

Εἰρμὸς 2509

Ἄφλεκτος βάτος
πυρὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ προγραφείσα
σὺ εἶ μόνη, Παρθένε,
Μωσῆ τῷ θεράποντι·
διό σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

284 (Πίν. 5α, β, γ)

[ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ]

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ
Δαμασκηνοῦ
Α φ. 181α. Β φ. 143β

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2510

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·
ὅτι διέσωσε λαὸν
χειρὸς Φαραωνίτιδος.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2511

Στερέωσόν με Κύριε,
τῇ πρεσβείᾳ τῆς τεκούσης σε
ἵνα γνῶσι τὰ ἔθνη
ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος
διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ
πλήν σου, Κύριε.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2512

Τῆς οἰκονομίας σου, Κύριε,
εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν
καὶ ἐξέστη μου ἡ διάνοια
ὅτι Θεὸς ὦν δι' ἡμᾶς
σαρκωθῆναι εὐδόκησας.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2513

Ἐκ ζόφου τῆς ἀγνωσίας
πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν,
Κύριε ὁδήγησον ἡμᾶς
δεόμεθα τῆς σῆς φιλανθρωπίας·
σὺ γὰρ ζωὴ καὶ φῶς ὑπάρχεις
καὶ εἰρήνη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2514

Ὁ Ἰωνᾶς
ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα·
ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου·
ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν·
παντοδύναμε σῶτερ, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2515

Ἐν μέσῳ καμίνου
φλογὸς τῶν Χαλδαίων
ὁ κτίστης εὐσεβείας
ἐραστὰς τρεῖς παῖδας ἐξείλατο
θαρσαλέως ψάλλοντας
λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2516

Κάμινον δροσοβόλον
καὶ βάτον ἄφλεκτον
καὶ μήτραν θεοδόχον
καὶ τάφον ζωηφόρον
βλέποντες ὑμνοῦμεν
καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄
Εἰρμὸς 2517

Χαῖρε νύμφη φαιινὴ
μήτηρ τοῦ φωτοδότου·
χαῖρε ἡ χωρήσασα
τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ·
χαῖρε ἡ τῶν χερουβὶμ
αὐτῶν τιμιωτέρα
ἡ κυήσασα σωτῆρα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

285 (Πίν. 6α, β, γ)

[ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ]

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

B φ. 244β

ᾠδὴ α΄

Εἰρμὸς 2518

Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ
τὸν Φαραῶ ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ
ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν·
ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2519

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ
ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου
καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροῦς μου
τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2520

Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυπεν
ἡ ἀρετὴ σου, Κύριε,
καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως
τὰ πάντα πεπλήρωται·
δόξα τῇ δυνάμει σου, φιλόνητο.
(κραυγάζομεν).

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2521

Ἡ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ,
Χριστὲ ὁ Θεός,
ἴαμα τοῖς πιστοῖς ἡμῖν ἐδείχθη
τῇ γῆ δὲ ἀσεβοῦντων δυσσεβῶς
πτῶσις ἐπαγγέλλεται·
διὸ ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες
ὑμνον σοι προσάγομεν.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2522

Ὡς τὸν προφήτην ἐκ βυθοῦ·
ἀνήγαγες Ἰωνᾶν·
κάμει σωτῆρ, ἀνάγαγε
ἐκ βυθοῦ τῶν πταισμάτων μου
καὶ κυβέρνησον
τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόνητος.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2523

Ἐσβεσεν δύναμιν
ἀγγέλου συγκατάβασις
ἔθελξε τύραννον
ἡ τρισσόχορδος λύρα
παίδων ἐμμελῶς ἰσοφωνούντων
ὁ τῶν πατέρων ἀληθῆς
Θεὸς καὶ ἡμῶν
εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2524

Παίδων ἀνυμνούντων
ἐδροοσίζετο κάμιнос ἡ χαλδαϊκὴ
φλογὸς δὲ ἡ δύναμις κατενέμετο
σύνταγμα τῶν ὑπηρετῶν
καὶ λόγος κατηργεῖτο
ὁ τυραννικὸς·
Χριστὸς δὲ ἀνυψοῦτο·
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄

Εἰρμὸς 2525

Σὲ τὴν ἀπείρανδρον·
μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ,
ἄχραντε κόρη,
δι' ἧς ἡμῖν ἐν μιᾷ τῶν αὐτῆ
ἡ Τριάς ἡ ἀμετάβλητος
συνῆλθεν ὑποστάσεων
κατὰ χρέος οἱ γηγενεῖς
ὑμνοὶς μεγαλύνομεν.

286 (Πίν. 7α, β, γ)
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
 Ποίημα Κοσμά μοναχού
 Α. φ. 182α. Β. φ. 245α

ᾠδὴ α΄.
 Εἰρμὸς 2526

Πόντῳ ἐκάλυψε
 Φαραῶ σὺν ἄρμασιν
 ὁ συντρίβων πολέμους
 ἐν ὑψηλῷ βραχίονι³⁰⁷.
 ἄσωμεν αὐτῷ
 ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄
 Εἰρμὸς 2527

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν
 τοῖς μαθηταῖς, Χριστέ,
 ἕως ἂν ἐνδύσησθε ἔφης
 καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ·
 ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ παράκλητον ἄλλον
 Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε
 καὶ πατὴρ ἀποστελῶ
 ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Εἰρμὸς ἄλλος, 2528

Ἀσθενοῦντες δύναμιν
 περιεζώσαντο, Κύριε,
 καὶ τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν·
 ἰσχύϊ γὰρ σταυροῦ
 ἐρρύσω ἐκ τῆς πλάνης
 γένος τῶν βροτῶν
 ὀλέσας τὸν ἀντίδικον ἡμῶν·
 διὸ πάντες ἐν πίστει στερεούμεθα.

ᾠδὴ δ΄
 Εἰρμὸς 2529

Κατανοῶν ὁ προφήτης
 τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου, Χριστέ,

ἔλευσιν ἀνεβόα·
 τὴν σὴν εἰσακήκοα, Κύριε δυναστείαν
 ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι
 τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

ᾠδὴ ε΄
 Εἰρμὸς 2530

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου
 ληφθέν, Κύριε,
 ἐν γαστρὶ τῶν προφητῶν
 καὶ κηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς
 Πνεῦμα σωτηρίας
 ἀποστολικᾶς καρδίας
 κτίζει καθαρὰς
 καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς
 εὐθὲς ἐγκαινίζεται
 φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη
 διότι τὰ σὰ προστάγματα.

Εἰρμὸς ἄλλος, 2531

Ἦνπερ Ἡσαΐας πλησθεὶς
 Πνεύματος
 ἐκ Θεοῦ ἡμῖν εἰρήνην δωρηθῆναι
 αἰτεῖ
 ταύτην σε γινώσκομεν, Χριστέ·
 σὺ γὰρ εἰς γῆν ἐλθὼν
 ἔχθρας ἡμᾶς τῆς πρὸς τὸν πατέρα
 χρονίας ἀπήλλαξας
 φῶς δὲ καὶ εἰρήνην
 παρέσχες τοῖς σὲ δοξάζουσιν.

ᾠδὴ στ΄
 Εἰρμὸς 2532

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ
 τῶν βιωτικῶν μελημάτων
 συμπλόοις ποντούμενος ἁμαρτίαις
 καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ
 προσριπτούμενος
 ὡς ὁ Ἰωνᾶς, Χριστέ, βοῶ σοι·
 ἐκ θανατηφόρου με
 βυθοῦ ἀνάγαγε.

³⁰⁷ Οἱ Κώδ. τῆ κραταιᾶ δυνάμει Χριστός.

Ὦδὴ ζ´
Εἶρμος 2533

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός
ἐμβληθέντες ὅσιοι παῖδες
τὸ πῦρ· εἰς δρόσον μετέβαλον
διὰ τῆς ὑμνωδίας οὕτω βοῶντες·
εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὦδὴ η´
Εἶρμος 2534

Ἄφλεκτος πυρὶ
ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα·
βάτος Θεὸν ἐγνώρισε
τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῆ·
καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ,
τοὺς ἀναλώτους τῷ πυρὶ,
ὑμνωδοὺς ἔδειξε·
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ´
Εἶρμος 2535

Μὴ τῆς φθορᾶς
διαπείρα κυφορήσασα·
καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ
σάρκα δανείσασα,
μητέρα ἀπείρανδρε·
Παρθένε Θεοτόκε·
δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου·
χωρίον τοῦ ἀπείρου
πλαστουργοῦ σου
σὲ μεγαλύνομεν.

287 (Πίν. 8α, β, γ)

Ποίημα Γερμανοῦ Πατριάρχου
Α. φ. 183α. Β. φ. 245α

ᾠδὴ α΄.
Εἰρμὸς 2536

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ
Μωυσῆ ἐν Αἰγύπτῳ
ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ
αὐτῷ μόνο ἄσωμεν
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εἰρμὸς 2537
ᾠδὴ β΄

Ὁ λαὸς προσέχετε
Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν
ὅτι ἐκ Παρθένου ἁγίας ἐτέχθη ὡς
εὐδόκησεν
αὐτῷ δῶμεν δόξαν καὶ αἴνεσιν.

Εἰρμὸς ἄλλος 2538

Ἴδετε ἴδετε
ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεὸς ὑμῶν
ὁ διαρρήξας τὴν ὑγρὰν φύσιν
ἐν τῷ σταυρῷ μου
καὶ βυθίσας Φαραῶ πανστρατὶ
καὶ διασώσας ἐν ἐρήμῳ ψάλλοντα
φυγάδα τὸν Ἰσραὴλ
ὡς ὁ μόνος εὐεργέτης.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2539

Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας
καὶ τὸν τῆς γῆς θεμέλιον ἐδράσας
ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν
στερέωσόν μου τὸν νοῦν
εἰς τὸ θέλημά σου,
μόνε φιλόνηρωπε.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2540

Εἰσακήκοα·
τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην
κατενόησα τὰ ἔργα σου
καὶ ἐξέστην Κύριε.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2541

Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμα μου
πρὸς σέ ὁ Θεὸς
διότι τὸ φῶς σὰ προστάγματα
ἐγένοντο ἰάματα
τοῖς δούλοις σου, φιλόνηρωπε.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2542

Ἐβόησα, Κύριε,
ἐν τῷ θλίβεσθαί με καὶ ἐσώθην
καὶ ἀνυμνῶ τὸν σωτῆρα μου.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2543

Ὁ τῶν πατέρων
καὶ ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2544

Τοὺς ἐν καμίνῳ
παῖδας μιμούμενοι
οἱ τοῦ Πνεύματος
τὴν δροσὸν δεξάμενοι
ἐν πίστει κραυγάζομεν
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὦδὴ θ´
Εἰρμὸς 2545

Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα
καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον·
τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ εὐλογημένην·
ἄσμασι μυστικοῖς
οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

288 (Πίν. 9α, β, γ)

Ποίημα Γερμανοῦ Πατριάρχου

B. φ. 246α

ᾠδὴ α΄.

Εἰρμὸς 2546

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ
τῷ βυθίσαντι πᾶσαν τὴν δύναμιν
Φαραῶ ἐν θαλάσῃ
ἐπινίκιον ᾠδὴν
ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2547

Στερέωμά μου γενοῦ
ὁ λόγῳ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς
καὶ ἐδράσας τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
ρῦσαι ὡς Θεὸς
πάσης περιστάσεως.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2548

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐν τῇ σῆ οἰκονομία
ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου
σοφίας σου, φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2549

Ἐπὶ τὸ φῶς
τῶν προσταγμάτων σου, Κύριε,
ὀδήγησον ἡμᾶς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2550

Ἐβόησεν ἐκ τῶν λαγόνων, Κύριε,
ὁ προφήτης Ἰωνᾶς
οὕτω τοῦ κήτους βοῶν πρὸς σέ·

ὁ Θεὸς ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2551

Ὁ δι' ἀγγέλου τοὺς παῖδας
ἐν καμίνῳ σώσας
καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον
αὐτοῖς μεταποιήσας
εὐλογητὸς εἶ, Κύριε
ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2552

Τὸν φοβερὸν τοῖς χερουβιμ
καὶ θαυμαστὸν τοῖς σεραφιμ
καὶ τοῦ κόσμου ποιητὴν
ἱερεῖς καὶ δοῦλοι
καὶ πνεύματα δικαίων
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ΄

Εἰρμὸς 2553

Μεγαλύνομεν πάντες
τὴν μόνην μετὰ τόκον
φυλαχθεῖσαν Παρθένον
ὡς μόνην Θεοτόκον
πρεσβεύουσαν ἀεὶ
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

289 (Πίν. 10α, β, γ)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ

Ποίημα Γερμανοῦ πατριάρχου

B. φ. 246α

ᾠδὴ α΄.

Εἰρμὸς 2554

Τῷ βυθίσαντι Θεῷ τὸν Φαραῶ
ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ
ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν
ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ β΄

Εἰρμὸς 2555

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω
καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν
τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου
τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2556

Ἐστερεώθη
ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ
ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου
καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου
τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2557/2488

Τὴν ἔνσαρκον
παρουσίαν σου, Χριστέ,
πιστούμενος ὁ προφήτης
Ἀββακούμ ἐκραύγαζε·
δόξα τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2558

Οἱ ὀρθρίζοντες, Λόγε,
εἰς δόξαν σὴν καὶ αἶνον
ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως

τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ σου
ὃν ἔδωκας ἡμῖν
ὄπλον εἰς βοήθειαν.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2559

Ὁ Ἰωνᾶς

ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα·
ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν μου
ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν·
παντοδύναμε σωτῆρ
ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2560

Κάμινον καιομένην
ἐδρόσισας, σωτῆρ·
παῖδας περιέσωσας
ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας,
Κύριε, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2561

Τὸν μόνον ἄναρχον
βασιλέα τῆς δόξης
ὃν εὐλογοῦσιν
οὐρανῶν αἱ δυνάμεις
καὶ φρίττουσι
τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις
ὑμνεῖτε ἱερεῖς
λαὸς ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄

Εἰρμὸς 2562

Σὲ τὴν ἄχραντον μητέρα
καὶ Παρθένον·
τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον

ἐν γαστρὶ χωρήσασαν
καὶ τεκοῦσαν σαρκὶ
ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

290 (Πίν. 11α, β, γ)

[ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ]

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης

B. φ. 248α

ᾠδὴ α΄.

Εἰρμὸς 2563

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν
τῷ Ἐρυθρᾷ γεώσαντι
καὶ Φαραῶ βυθίσαντι
καὶ λαὸν διασώσαντι.

ᾠδὴ β΄

Εἰρμὸς 2564

Πρόσεχε οὐρανὲ·
φθέγξομαι γὰρ
μεγαλουργίαν Θεοῦ
καὶ ἀνυμνήσω τὴν ἐπ' ἐσχάτων·
ἐκ Παρθένου ἀναλλοίωτον σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2565

Τὴν γῆν ἐστερέωσας
βυθὸν ἐσπαργάνωσας
τῇ ψάμμῳ ἄσυλον τηρῶν
κλειῖθρα καὶ ὄρη ἐστήσω ὡς δυνατὸς
σὺ οὐρανοὺς ἐκταννύεις ὡς Θεὸς
σὺ στερεοῖς πνεῦμα κτίζων
καὶ βροντὴν τῇ ἐξουσίᾳ σου.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2566

Τὸ ὄρος τοῦ Σινᾶ
καπνῷ καὶ γνόφῳ
καὶ θυέλλῃ ἐσκέπετο
Τὸ ὄρος τὸ νοητὸν
ἢ μήτρα τῆς Παρθένου
κατάσκιος γέγονεν
ἐκ Πνεύματος ἁγίου
ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη
ὁ ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξας

δόξα τῇ δυνάμει σου
δόξα, Χριστέ,
τῇ συγκαταβάσει σου.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2567

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν
λάμπσον μοι φῶς νοερὸν
ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος
τῆς ἀβύσσου διώξας
καὶ τὸ πρωτόκτιστον φῶς
καταλάμπας τῷ κόσμῳ
δημιουργε τοῦ παντός.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2568

Βυθῷ ἁμαρτημάτων
περιπεσών, ἀγαθέ,
ὡς Ἰωνᾶς ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι·
ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου
καὶ σῶσόν με, φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2569

Ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου
ὑμνοῦμεν σε, φιλόανθρωπε,
ὡς οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ
εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν
καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2570

Ἦν δοξάζει Χερουβὶμ
ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι
καὶ ὑμνεῖ τὰ σεραφὶμ
καὶ τάξεις τῶν ἀγγέλων
εὐλογεῖτε ἱερεῖς
καὶ λευῖται προσκυνεῖτε
οἱ περὶ Ἀζαρίαν τὸν Κύριον
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν

εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ´
Εἰρμὸς 2571

Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν
τίς ἐρμηνεύσει βροτῶν;
ἄφθόρου τόκου γέννησιν
τίς μὴ θαυμάσει γηγενῶν;
διὸ σε αἰ φυλαὶ τῆς γῆς,
Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

291 (Πίν. 12α, β, γ)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης
Α φ. 184α. Β. φ. 249α

ᾠδὴ α΄.
Εἰρμὸς 2572

Θάλασσαν εἰργάσω
τὴν ἐκκλησίαν σου, Λόγε·
βυθὸν δὲ τὴν πλευράν σου
ἐξ ἧς ἀνέβλυσας ὕδωρ τὸ ζωοποιόν,
ἐν ᾧ ἐβύθισας τὸν νοητὸν Φαραῶ
σώσας, οἰκτίρμον, τὸν νέον Ἰσραὴλ
ἄδοντά σοι βοῶντα
ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ β΄
Εἰρμὸς 2573

Ἴδετε ἴδετε
ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεὸς
ὁ ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ
καθοδηγήσας τὸν πάλαι Ἰσραὴλ
ᾠδαῖς ἄδοντα τὰ μεγαλεῖα μου.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2574

Τὴν ἐκκλησίαν σου
ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου
στερέωσον, Κύριε,
ὅτι Θεὸς γνώσεων
Κύριος ὑπάρχεις
καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων
ἐπιτηδεύματα αὐτῷ.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2575

Τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας σου
εἰσακήκοα, Κύριε, καὶ ἐφοβήθην
κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην

δόξα τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2576

Τῷ νόμῳ, Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου
ὁδήγησόν με πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς
καὶ φώτισόν μου τὸν νοῦν
τῷ τῆς γνώσεως φωτὶ
καὶ δός μοι, σωτήρ μου,
τὴν σὴν εἰρήνην
ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2577

Πλήθος πταισμάτων
ὡς ζάλη κυμάτων
περιέχει με, σωτήρ μου,
καὶ βυθίζει με δεινῶς
τὰ γὰρ πνεύματα τῆς πονηρίας
προσρήξαντα ἐν ἐμοὶ
ἐξήγειραν τὴν θάλασσαν
τῶν λογισμῶν μου
σῶσον με ὡς τὸν Ἰωνᾶν ὁ Θεὸς.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2578

Ὁ τὴν κάμινον σβέσας
ἐν Βαβυλώνι τοῦ πυρὸς
καὶ τοὺς παῖδας ἐν αὐτῇ
ὡς ἐν θαλάμῳ φυλάξας
εὐλογητὸς εἶ, Κύριε
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2579

Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν
καὶ σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν
ὕμνεῖτε λαοὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

᾽Ωδὴ θ´
Εἰρμὸς 2580

Ἡ πρώτη Εὐα
ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμ
τοῦ παλαιοῦ διεπλάττετο·
ἡ δευτέρα τὸν νέον ἀποτίκτει
ἐξ ἀχράντων λαγόνων·
ἡ μὲν ἀσπόρως
ἡ δὲ ἀφθόρως τὸν ποιητὴν τοῦ παντὸς
διὸ προσκυνήσωμεν·
τὰ μεγαλεῖα αὐτῆς

292 (Πίν. 13α, β, γ)

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης
Α φ. 185β. Β. φ. 250α

Εἰρμὸς 2581

ᾠδὴ α΄

Τῷ συντρίψαντι πολέμους
ἐν βραχίονι αὐτοῦ
καὶ ἀναβάτας τριστάτας βυθίσαντι
ἄσωμεν αὐτῷ
ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ·
ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ β΄

Εἰρμὸς 2582

Ἰδετε ἴδετε

ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεὸς ὑμῶν
ὁ θύρας οὐρανοῦ ἀνεώξας
καὶ βρέξας μάννα λαῶ
ἐκλεκτῷ, ὡς δυνατὰ μοι πάντα·
ποιῶ γὰρ ὅσα βούλομαι.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2583

Ὁ ἐπὶ τῶν ὑδάτων
τὴν γῆν θεμελιώσας,
Λόγε Χριστὲ ὁ Θεός,
καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας
τοῦ δοξάζειν σε στερέωσον.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2584

Τῷ θείῳ φέγγει τῆς θεογνωσίας σου,
Χριστὲ,
φώτισον ἡμᾶς
ἐκ τῆς Παρθένου προελθῶν·
διὸ σοι ὁμοφρόνως
οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν
δόξα τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2585

Τῆς ἀγνοίας τοῦ σκότους
ἐξάγαγε· τὴν ψυχὴν μου, ἀγαθέ,
καὶ προφθάσας οἴκτειρον δέομαι,
πολυέλεε, καὶ σῶσόν με.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2586/2622/2733

Τοῦ πλήθους τῶν παισμάτων
μου,
ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους,
ρῦσαι με, μόνε φιλόανθρωπε.

Εἰρμὸς ἄλλος 2587

Ἄβυσσος παθῶν

ἐκύκλωσέ μου τὸν λογισμὸν
καὶ εἰς βάθη παισμάτων
ἀπέρριμαι
ὡς Ἰωνᾶς σοι κραυγάζω
ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2588

Τῶν ἐν καμίνῳ

παίδων σου οὐχ ἤψατο
οὐδὲ παρηνόχλησε τὸ πῦρ·
τότε οἱ τρεῖς
ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος
ὑμνοῦν καὶ ἐβόουν λέγοντες
εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2589

Τὸν ὑπ' ἀγγέλων ἀσιγήτως
ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεὸν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν·
γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ βυθὸς
καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων

ὑμνοῖς αὐτὸν ὡς κτίστην
καὶ ποιητὴν εὐλογεῖτε.

ᾠδὴ θ´
Εἰρμὸς 2590

Σὲ τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν
καὶ ἔμψυχον κιβωτὸν
ἣν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ ᾠκοδόμησεν
ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον
ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

293 (Πίν. 14α, β, γ)

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης
B. φ. 250β

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2591

Ἄρματα Φαραὼ Κύριος
ἔρριψεν εἰς θάλασσαν
σώσας περιούσιον λαὸν κράζοντα
ἄσωμεν ἄσμα τῷ μόνῳ Θεῷ.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2592

Στήριξόν με, Χριστέ,
πρὸς σὴν δοξολογίαν
καὶ βεβαίωσον ψάλλειν
τῆς Ἄννης τὴν ᾠδὴν σοι
ὑμνεῖν ἐν πᾶσιν ἅγιος εἶ, Κύριε,
ὁ συνέχων τὰ πάντα.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2593

Ἀββακοῦμ ὁ θεόπτης
ἀκηκοώς σου, Χριστέ,
τὴν θείαν ἐνανθρώπησιν
τρόμῳ ἀνεβόα καὶ ἔλεγεν·
ἦξει ὁ Θεὸς εἰς βροτῶν ἀναγέννησιν
τοῦ σῶσαι πάντας
τοὺς χριστοὺς αὐτοῦ.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2594

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν·
ἐκτὸς σου γὰρ Θεὸν
ἄλλον οὐ γινώσκομεν
τὸ ὄνομά σου πάντες ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2595

Βυθῷ προσκείμενος, Λόγε,
τῶν ἐμῶν πταισμάτων βοῶ σοι
ὡς Ἰωνᾶς ἐκ τοῦ κήτους,
Θεὲ παντοδύναμε,
ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου, δέσποτα,
ἐκ βυθοῦ τῶν παραπτωμάτων μου
ἵνα θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2596

Ἵπερύμνητε Κύριε
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν
ὁ τοὺς ὀσίους σου παῖδας
ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς διασώσας
καὶ ἡμᾶς διάσωσον
σὲ δοξολογοῦντας
εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2597

Τὸν ἐν Βαβυλῶνι
καινουργήσαντα τὴν φλόγα
παντουργικῆ δυνάμει·
εἰς δροσόφωτον χύσιν
Θεὸν ἡμῶν ἱερεῖς καὶ λαὸς
ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄
Εἰρμὸς 2598

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει
πῦρ φωταυγοῦν
οὐ φλέγον τὴν ἄκανθαν
ἐώρα ὁ νομοθέτης Μωυσῆς
τῆς Θεοτόκου τὸν τόκον
προδιαγράφον μυστικῶς
ὄν μεγαλύνομεν.

294 (Πίν. 15α, β, γ)

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης
B. φ. 251β

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2599

Ράβδος μωσαϊκὴ
θάλασσαν διέτεμε
χειρὶ Μωσέως τοῦ νομοθέτου
προστάξει τῇ θεϊκῇ
καὶ σέσωσται λαὸς ὁ ἐκλεκτὸς
ὠδὴν ἀναμέλπων
Θεῷ ἐν εὐφροσύνῃ.

ᾠδὴ β΄
Εἰρμὸς 2600/2617

Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεὸς
ὁ ἐν ἐρήμῳ πάλαι ὕδωρ πηγάσας
ἐκ πέτρας τῷ λαῷ μου
τῷ πάλαι μὲν ἐκλεκτῷ
νῦν δὲ ἐβδελυγμένῳ.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2601

Ἐπὶ τὴν πέτραν
τῶν ἐντολῶν σου
σαλευθεῖσαν
τὴν καρδίαν μου στήριξον
ἵνα κραυγάζω ὡσπερ ἡ Ἄννα·
ἐστερεώθη ἡ καρδία μου
ἐν σοὶ τῷ μόνῳ Θεῷ καὶ δεσπότη.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2602

Πρὸ προσώπου σου ὄρων
ὁ προφήτης, Χριστέ, Ἀββακούμ·
τὴν ἐκ τῆς Παρθένου
φρικτὴν οἰκονομίαν·
ὡς ἐν ἐκστάσει
ἐβόα σοι κραυγάζων·
δόξα τῇ σῇ δυνάμει,

Λόγε, τοῦ πατρὸς ἡ σοφία.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2603

Τῷ φωτὶ
τῶν προσταγμάτων σου, σωτήρ,
αὔγασόν με
ἵνα ὀρθρίζων ψάλλω σοι
φῶς καὶ εἰρήνη σὺ ὑπάρχεις.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2604

Ὡσπερ ζάλη κυμάτων
κλύδων με κατέλαβε
καὶ βυθίζειν πειρᾶται,
ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός,
ἀλλὰ δέωμαι διάσωσόν με.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2605

Παῖδες ἐν καμίνῳ
ἐστῶτες μέσον πυρὸς
τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος
χοροστατοῦντες ἀνεβόων·
εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, καὶ αἰνετὸς
καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2606

Τὸν βασιλέα Χριστὸν
ὄν ὑμνεῖ τὰ χερουβὶμ
καὶ δοξάζει σεραφὶμ
ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι
καὶ ἅπαντα πνοὴ ὑμνεῖτε λαοὶ
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ´
Εἰρμὸς 2607

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ
ὁ μόνος ζωοδότης
καὶ πάντων κτίστης καὶ Κύριος
καὶ δι' αὐτῆς ἐπεσκέψατο
τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτὴν
ὡς Θεοῦ μητέρα καὶ μεγαλύνοντας.

295 (Πίν. 16α, β, γ)

Ποίημα Στεφάνου Σαββαΐτου
B. φ. 252β

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2608

Σθένος ὑπεναντίων ἔθραυσε
κραταιῶς ἐν ἰσχύϊ Κύριος
καὶ ἐρρύσατο λαὸν περιούσιον
ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα·
τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν
τῷ τερατουργοῦντι ἐξαίσια
ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2609

Ὁ οὐρανοὺς στερεώσας
τῷ λόγῳ σου Χριστέ,
καὶ τὴν γῆν ἐδράσας
ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν
καὶ ἡμᾶς στερέωσον
εἰς τῷ θέλημά σου, φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2610

Τὴν ἐκ μήτρας
παράδοξόν σου σάρκωσιν,
Χριστέ,
ὁ προφήτης βλέπων
ἀνεκραύγαζεν·
ἀπὸ Θαιμᾶν ἦξει ὁ Θεὸς
δόξα τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2611

Ράβδῳ δυνάμεως
τῇ πανσθενεῖ σου
δεξιᾷ στηριζόμενοι
οὐ πεσοῦμεθα, Κύριε,
ἀλλὰ πεσοῦνται
οἱ σὲ μὴ προσκυνοῦντες

Θεὸν εἰρήνης
νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύοντα.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2612

Ἄβυσσος παθῶν
ἐκύκλωσέ μου τὸν λογισμόν
καὶ εἰς βάθη πταισμάτων
ἀπέρριμμαι
ὡς ὁ Ἰωνᾶς σοι κραυγάζω
ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2613

Σοὶ τῷ παντουργῷ
εὐσεβῶς οἱ παῖδες κραυγάζοντες
ἐν τῇ καμίνῳ ἔμελλον·
εὐλογητὸς εἶ, Κύριε λυτρωτά,
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2614

Οὐρανοῦ τὸν ποιητὴν
γῆς καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ
ἱερεῖς ὑμνεῖτε
λαὸς ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄
Εἰρμὸς 2615

Σὲ τὴν ἀειπάρθενον
μητέρα τοῦ ὑψίστου
οἱ γηγενεῖς κατὰ χρέος
ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

296 (Πίν.17α, β, γ)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ³⁰⁸

Α φ. 186β. Β. φ. 253α

᾽Ωδη α΄.

Εἰρμὸς 2616

Τὴν ἐπινίκιον ὠδὴν
ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ
ὅτι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας
Φαραὼ ἐρρύσατο.

᾽Ωδη β΄

Εἰρμὸς 2617/2600

Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεὸς
ὁ ἐν ἐρήμῳ πάλαι ὕδωρ πηγάσας
ἐκ πέτρας τῷ λαῷ μου
τῷ πάλαι μὲν ἐκλεκτῷ
καὶ νῦν ἐβδελυγμένῳ.

᾽Ωδη γ΄

Εἰρμὸς 2618

Ὁ ἐξ ἀνάρχου πατρός,
Λόγε υἱὲ μονογενές,
φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν.

᾽Ωδη δ΄

Εἰρμὸς 2619

Εἰσακήκοα, Κύριε,
τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην
δόξα τῇ δυνάμει σου.

᾽Ωδη ε΄

Εἰρμὸς 2620

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες
σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν,
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

᾽Ωδη στ΄

Εἰρμὸς 2621/2522

᾽Ὡς τὸν προφήτην ἐκ βυθοῦ
ἀνήγαγες Ἰωνᾶν
κάμέ σῶτερ ἀνάγαγε
ἐκ βυθοῦ τῶν πταισμάτων μου
καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου
ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰρμὸς ἄλλος 2622/2586/2733

Τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου
ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους ρῦσαι,
μόνε φιλάνθρωπε.

᾽Ωδη ζ΄

Εἰρμὸς 2623

Τῶν χερουβὶμ ἠνίοχε
καὶ κτίστα τῶν ἀπάντων
ὁ τοὺς παῖδας ἐν καμίνῳ
διασώσας
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

᾽Ωδη η΄

Εἰρμὸς 2624

Τὸν Κύριον πάντα
τὰ ἔργα εὐλογεῖτε
ὡς δημιουργὸν
καὶ κτίστην τῶν ἀπάντων
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

᾽Ωδη θ΄

Εἰρμὸς 2625

Χαῖρε ἀνερμήνευτε Θεοτόκε·
χαῖρε σκηνὴ πλατυτέρα οὐρανῶν·
χαῖρε παστὰς ἀδιαίρετε·
χαῖρε ἀγνὴ κεχαριτωμένη.

³⁰⁸ Κατὰ τὸν Παρισινόν Κώδ. 220 C. κατὰ
δε τὸν Β 32 Λαύρας «Σιναϊτικὸς».

297 (Πίν. 18α, β, γ)

ΣΙΝΑΪΤΙΚΗ

B. φ. 253β

ᾠδὴ α΄

Εἰρμὸς 2626

Ἄσωμεν τῷ παμβασιλεῖ καὶ Θεῷ
ἕμνον ἐπινίκιον
συνελθόντες οἱ πιστοὶ
ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2627

Στερέωσον,
Χριστέ, τὴν ἐκκλησίαν σου
δυνάμει καὶ ὄπλῳ
τῷ τοῦ σταυροῦ σου, ἅγιε,
καὶ δώρησαι ἡμῖν, σωτῆρ, εἰρήνην.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2628

Εἰσακήκοα,
Κύριε, τὴν ἀκοήν σου
καὶ ἐδόξασα τὴν δυναστείαν σου,
σωτῆρ παντοδύναμε.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2629

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
υἱὲ Θεοῦ σωτῆρ ἡμῶν·
ἄλλον γὰρ οὐκ οἶδαμεν
πλήν σου Θεὸν
καὶ φιλόανθρωπον.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2630

Ἐβόησα ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου
πρὸς σὲ τὸν μόνον εὐσπλαχνον
ρῦσαι με ἐκ φθορᾶς ὃ Θεὸς
ὃ σωτῆρ μου καὶ σῶσόν με.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2631

Ἐν καμίνῳ τῇ χαλδαϊκῇ
πυρπολούμενοι παῖδες
ἐκραύγαζον λέγοντες
ὑψεῖστε, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2632

Τὸν ἐν καμίνῳ ὀφθέντα
τοῖς περὶ Ἀζαρίαν
ἐν Βαβυλῶνι παισὶ
Χριστὸν ὑμνεῖτε λαοὶ
καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄

Εἰρμὸς 2633

Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξὶ
καὶ εὐλογημένην
ἐν γενεαῖς γενεῶν,
Θεοτόκε ἄχραντε,
ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

298 (Πίν. 19α, β, γ)

ΣΙΝΑΪΤΙΚΗ

B. φ. 254α

ᾠδὴ α΄.

Εἰρμὸς 2634

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ
ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῆ
αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν
ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ β΄

Εἰρμὸς 2635

Ἴδετε ἴδετε
τὰ μεγαλεῖα Θεοῦ
ὅτι αὐτὸς ἐστὶ παντουργὸς
καὶ σωτὴρ πάσης κτίσεως.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2636

Στερέωμά μου γενοῦ
καὶ καταφυγὴ μου
ὁ στερεώσας οὐρανοὺς
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2637

Ἐξέστη Ἀββακοῦμ
τοῖς φρικτοῖς θαυμασίοις
τῶν ποιημάτων σου
καὶ τρόμῳ ἀνεβόα·
κατενόησα τὰ ἔργα σου
καὶ φρίττων ἐδόξασα.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2638

Ὁ ποιήσας φῶτα μεγάλα
μόνος Θεὸς
καταύγασον τὴν καρδίαν μου
ὡς ἀγαθὸς

καὶ τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου
καθάρισον Κύριε.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2639

Ἐν τῷ κῆτει τὸν Ἰωνᾶν
ἐλυτρώσω Κύριε,
καὶ με δεόμενον τοῦ κήτους
τῶν ἀνομιῶν μου
ἐξελοῦ καὶ σῶσόν με.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2640

Τῆς καμίνου τὴν φλόγα
οἱ παῖδες πίστει κατέσβεσαν
εὐλογητὸς εἶ βοῶντες
ὁ τῶν πατέρων καὶ πάντων Θεός.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2641

Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
ὑμνεῖτε παῖδες
ἱερεῖς εὐλογεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄

Εἰρμὸς 2642

Σὲ τὴν ἀδιόδευτον πύλην
ἦν οὐδεὶς διῆλθε, Παρθένε,
εἰμὴ Θεὸς ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς
πνευματικαῖς μελωδίαις
καὶ ἄσμασι μεγαλύνομεν.

299 (Πίν. 20α, β, γ)**ΣΙΝΑΪΤΙΚΗ**

B. φ. 254β

ᾠδὴ α´

Εἰρμὸς 2643

Προστάγματι δεσποτικῶ
ὁ Μωυσῆς ἐν θαλάσῃ πάλαι
λαὸν διεβίβασε πικρᾶς δουλείας
Φαραωνίτας δὲ κατέκλυσε
θεία δυνάμει·
τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν
τῷ θαυμαστὰ τέρατα ποιήσαντι.

ᾠδὴ γ´

Εἰρμὸς 2644

Στήριξον συνέτισον
τὴν καρδίαν μου, Χριστέ,
εἰς τὸ βοᾶν σοι·
ἅγιος οὐκ ἔστι
πλήν σου, Κύριε.

ᾠδὴ δ´

Εἰρμὸς 2645

Τὸ ἄφραστον μυστήριον
τῆς σῆς οἰκονομίας
ἀκηκοῶς ὁ προφήτης
ἐξεστηκῶς ἀνεβόα·
ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη
ἐπιγνωσθήσεται Χριστὸς
σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου
ὡς ἄνθρωπος.

ᾠδὴ ε´

Εἰρμὸς 2646

Λόγε Θεοῦ φωτοδότα
εἰρήνην δὸς ἡμῖν
ὅτι ἐκτὸς σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν·
καὶ τῷ φωτὶ
τῶν σῶν προσταγμάτων
φώτισον ἡμᾶς

τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ στ´

Εἰρμὸς 2647

Ἐξομολογήσεως
προσφέρομεν ἔντευξιν
ἐν ναῶ ἀγίῳ σου, Κύριε,
καὶ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως βοῶμεν·
σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὡς διέσωσας
τοὺς ὑμνοῦντας τὴν πολλὴν
φιλανθρωπίαν σου.

ᾠδὴ ζ´

Εἰρμὸς 2648

Ἀχθοφόρος βασιλεὺς
τῷ θηριώδει τρόπῳ δείκνυται·
οὓς γὰρ φλέγειν ᾤετο·
θεολόγους ἑώρα
κραυγάζοντας ἀκαταπαύστως·
ὁ ὑπερυψούμενος
τῶν πατέρων ἡμῶν
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η´

Εἰρμὸς 2649

Παίδων θίασος
δόγμα ἠλόγησε παράνομον
βασιλέως ἀσεβοῦς
τῆ κτίσει γὰρ οὐκ εἶλοντο
λατρεῦσαι παρὰ τὸν κτίσαντα·
διὸ καὶ εἰς φλογίζουσαν κάμινον
ἐμβληθέντες ἐκραύγαζον βοῶντες·
τὰ ἔργα πάντα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ´

Εἰρμὸς 2650

Ἄγνη βεβήλου γεύσεως διέμεινας
Εὔας ζοφερᾶς
ἥττημα, Θεοτόκε,

ἰάσω κηήσασα
Λόγον μακάριον·
νέον ξένον ὀρῶμεν παιδίον·
ρῦσαι σῶζουσά τε σοὺς
ὑμνολόγους
φωτισμὸν χορηγοῦσα
ψυχαῖς ὠραιότατον.

300 (Πίν. 21α, β, γ)**ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ**

Ποίημα Κυπριανοῦ μοναχοῦ
B. φ. 255β

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2651

Ἡ ἀπαράλλακτος
εἰκὼν τοῦ πατρὸς
καὶ οὐσία καὶ δύναμις
ἐν ἰκρίῳ παγεῖσα σταυροῦ
τὸν ἐξ ἔθνῶν λαὸν διεβίβασεν
ἐκ δουλείας τοῦ νοητοῦ Φαραῶ
εἰς βασιλείαν οὐρανῶν
ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2652

Τῷ στερεώσαντι
τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει
καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσαντι
καὶ ἐκουσίως πτωχεύσαντι
καὶ διὰ πάθους τοῦ σταυροῦ
τὸ ἀνθρώπινον σώσαντι
Χριστῷ τὸν ὕμνον, πιστοί,
προσάξωμεν.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2653

Νοῦν ἐγκαθαγνίσας
καὶ σῶμα χαλινώσας
ὁ θεηγόρος Ἀββακοῦμ
τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε,
προμηνύων ἐκραύγαζεν
ὅτι Θεὸς ἀπὸ Θαμὰν
ἐπελεύσεται.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2654

Σωτηρίας ἐναργοῦς ἡμῖν
τὸ θεῖον πάθος σου πέφυκε·

δι' αὐτοῦ γὰρ ζοφερὸν
τῆς κατάρας, σῶτερ, ἠφάνισται
καὶ ζωῆς ἥλιος
καὶ εἰρήνης ἐκ νεκρῶν ἀνέτειλας.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2655

Τὰ δεσμά σου
καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου, Κύριε,
Ἰσαὰκ ἐν τῷ ὄρει
ἀνενεχθεῖς προετύπωσεν·
ἀλλ' ὡς ἐκεῖνον
ἐκ τῆς σφαγῆς
τῆς μαχαίρας ἐρρύσω, Χριστέ,
καὶ ἡμᾶς ἐκ πολεμίων
κινδύνων διάσωσον.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2656

Ἐν εὐήχῳ ὕμνωδία ποτὲ
ἐν καμίνῳ νεανίαί σοφοὶ
τῆς Τριάδος τὰ ἄσματα μελωδοῦντες
μουσικῶν ἀντιθέων τὰ ψελλίσματα
ὡς ἐν φληνάφῳ ἤχῳ
διαπορθμεύοντες
ἐβόων ἐμφανῶς
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων εὐλογημένος
ὑπάρχεις καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2657

Αἰσχίστου προστάγματος
οἱ Ἀβραὰμ ἀπόγονοι
καταπτύσαντες πάλαι
ἐν Βαβυλῶνι καὶ Θεὸν
ὁμολογοῦντες
ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς ἀνεβόησαν·
εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
ἀπαύστως τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ´
Εἶρμος 2658

Τερεῖον λογικὸν
νοεῖσθω ἡ Παρθένος
καὶ πυρίμορφος ναὸς
φρικτῆς οἰκονομίας
ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς
ἀρχιερεὺς γενόμενος
κατέβαψεν ὡς πορφύραν νοητὴν
τῷ θεῷ αἵματι
τῆς σαρκὸς τὴν στολὴν
ἣν περ ἐφόρεσεν ἀμιάντως
ζώσας γένος ἀνθρώπινον.

301 (Πίν. 22α, β, γ)**ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ**

Ποίημα Κυπριανού μοναχού
B. φ. 256β

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2659

Ἡ ράβδος τοῦ Μωυσέως
διέρρηξε θάλασσαν
καὶ τῶν ὑπεναντίων
κατεκάλυψε τὰ ἄρματα·
σταυροτύπως καὶ τὴν δύναμιν.

ᾠδὴ β΄
Εἰρμὸς 2660

Ἴδετε ἴδετε
ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑμῶν
ὁ σταυρῷ προσηλωθεὶς
καὶ ἐν μνημείῳ οἰκήσας
καὶ τοῦ ἄδου καθελὼν τὴν ἰσχὺν
καὶ θανάτῳ θανατώσας θάνατον
καὶ πάντα ἐκ τῆς φθορᾶς
ἐλευθερώσας ὡς Θεὸς.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2661

Νεκρωθεὶς ἐπὶ ξύλου
ἢ τοῦ πατρὸς οὐσία καὶ δύναμις
νεκρωθεῖσαν τὴν φύσιν
πρὸς ζωὴν ἐκαίνισας
στερεώσας, Χριστέ,
τῇ ἐπιγνώσει σου.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2662/2731

Μέσῳ δύο ζώων ἐγνώσθης
ἐν ἰκρίῳ σταυρούμενος
καὶ ἐτάκησαν ἔθνη
καὶ βουνοὶ ἐτρόμαξαν
περιζωννύοντός σου δύναμιν
τὸν πρωτόπλαστον.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2663

Ἄμαρτίας μοι ἀχλὺς
περιπέπτωκε, Κύριε,
καὶ ζοφερὸς θάνατος
τῆς ἀπογνώσεως
ἀλλ' ὡς τὸν Ἡσαΐαν
τῷ ἄνθρακι μολοῦντα
φωταγώγησόν με τοῦ ποιεῖν
τὰ σὰ θελήματα.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2664

Ὁ τῆς σῆς ἐν Ἰωνᾶ
ταφῆς τὸν τύπον,
σωτήρ, προδιαγράψας
καὶ τοῦτον ἀλώβητον
ἐλκύσας τοῦ θηρὸς
κάμῃ τοῦ βυθοῦ
τῶν πταισμάτων ρυσάμενος
ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2665/2673

Σταυροῦ τῷ τύπῳ
σημειούμενοι
παῖδες ἠγάλλοντο·
δροσοβόλῳ πνεύματι θαλπόμενοι
ἐν μέσῳ φλογὸς καιομένης
καὶ οὕτως ἔψαλλον
εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2666

Ὡς πρὸς ἄϋλον ζωὴν
ἐπαναπαυόμενοι
οἱ Ἀβραὰμ ἀπόγονοι
ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων σοι·
τοῦ ἐλέους, Κύριε,

καὶ τῆς χρηστότητος
τῆς σῆς τὰ πάντα πεπλήρωται.

Ὡδὴ θ´
Εἰρμὸς 2667

Ὑμνοῦμέν σε,
ἄχραντε εὐλογημένη,
ὡς τεῖχος ἀπόρθητον
καὶ προστασίαν
πάντων τῶν ὀρθοδόξως
τιμώντων σου τὸν τόκον
καὶ πιστῶς μεγαλυνόντων
τὰ σὰ θαυμάσια.

302 (Πίν. 24α, β, γ)

Ποίημα Κυπριανοῦ μοναχοῦ
B. φ. 255β

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2668

Θεῖω Πνεύματι τὴν θάλασσαν
ὡς ξηρὰν διέρρηξας
ὁδοποιῶν τῷ λαῷ
τρίβον σωτηρίας
ἄδοντι ἄσμα σοὶ τῷ μόνῳ Θεῷ.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2669

Ὡς ἐν πέτρα στερεῶ
τῶν ἐντολῶν σου
στερέωσον τὴν ψυχὴν μου, ἀγαθὲ,
καὶ δώρησαί μοι ἰσχύν
πρὸς ἐχθροὺς ἐκάστοτε
ὅτι πλὴν σου
οὐκ ἔστι Θεὸς ἀθάνατε.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2670

Κύριος ἐκ Σιών ἀνατελεῖ
ἐν εὐπρεπείᾳ ὠραιότητος αὐτοῦ
εἰς σωτηρίαν βροτῶν
δοξάσατε πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
τὸν ἐλθόντα λῦσαι
τοῦ κόσμου τὸ χειρόγραφον.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2671

Καθῆκέ με ὁ ἐχθρὸς
ἐν νυκτὶ τῶν κακῶν μου
ἐν ἀπογνώσει
ἀλλὰ δέομαί σου
φώτισόν μου τὴν ψυχὴν
ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε, μόνε σωτήρ.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2672

Δεόμενος
τῆς χρηστότητος τῆς σῆς
ἐν κητώοις σπλάγχνοις
ὁ Ἰωνᾶς, ἀγαθὲ,
ἐβόα·
ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε
τὴν ζωὴν μου ἵνα δοξάζω σε.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2673/2665

Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειούμενοι
παῖδες ἠγάλλοντο
δροσοβόλῳ πνεύματι θαλπόμενοι
ἐν μέσῳ φλογὸς καιομένης
καὶ οὕτως ἔψαλλον
εὐλογεῖτὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2674

Σοφία Θεοῦ ἐκκέχυται
ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ
καὶ παισὶν ἐν καμίνῳ
τοῦ πυρὸς ψυχὰς κατεπύρσευσεν
εὐλογεῖτε μέλπουσι
τὸν ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι
τὸ πᾶν συστησάμενον.

ᾠδὴ θ΄
Εἰρμὸς 2675

Ἄφθορε κόρη
Μαρία Θεοτόκε,
ἡ τὸν ποιητὴν σου γεννήσασα
ἄνευ σπέρματος ἀνδρὸς
εἰς ἡμῶν προστασίαν
οἱ πιστοὶ σε ἀπαύστως
ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

303 (Πίν. 33α, β, γ)

Ποίημα Ἐλισσαίου μοναχοῦ

Α. φ. 187β

ᾠδὴ α΄

Εἰρμὸς 2676

Ἄδαιν ὠδὴν καινὴν σοι,
Χριστέ, με διέγειρον
τῇ ἀνεκλαλήτῳ σου δόξῃ
φθέγξοιτο ἡ γλῶσσα μου
πάσας τὰς αἰνέσεις σου
καὶ τὰ χεῖλη μου ὑμνήσειε
τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

ᾠδὴ β΄

Εἰρμὸς 2677

Ἴδετε ἴδετε λαὸς μου
ὅτι μόνος ἐν θεοῖς
ὑπάρχω δεδοξασμένος
καὶ ἐπιστρέφω
καρδίας παρανομούντων
εἰς ἐπίγνωσιν ἐμὴν
καὶ φῶς πηγάζω
τῷ κόσμῳ τῆς ἐπιγνώσεως.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2678

Ἰχνεσι καρδίας
εὐόλισθον ὄντα με
ὑπὸ τοῦ ψυχοφθόρου ἐχθροῦ
ἐπὶ πέτραν ἐντολῶν σου
συστήσας
στερέωσόν με, Κύριε.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2679

Τὴν ἄφατόν σου ἔλευσιν
τὴν εἰς ἐμὴν ἀνόρθωσιν
τοῖς νοεροῖς
κατανοήσας ὀφθαλμοῖς
Ἀββακοῦμ ὁ θεόπτης ἐβόα·
ἦξει Θεὸς ἀπὸ Θαμᾶν

καὶ σώσει πάντας
τοὺς χριστοὺς αὐτοῦ.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2680

Ὁ τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα φωτίσας
καὶ συναγαγὼν τὰ ἐσκορπισμένα
τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου,
Χριστέ, με καθοδήγησον.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2681

Ἡ τοῦ βίου θάλασσα
κυμαινομένη ἐπ' ἐμὲ
ὑποβρύχιον, Χριστέ
σῶτερ, πεποίηκεν·
ἀλλὰ μνησθεὶς τοῦ ἐλέους σου
ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν
ἐκ βυθοῦ τῶν πταισμάτων μου
λύτρωσαι.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2682

Ἀβραμιαῖοι ἀπόγονοι
ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ
μένος τυραννικὸν
δι' εὐσέβειαν
περιφρονήσαντες ἔψαλλον·
εὐλογητὸς εἶ, λυτρωτὰ
Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2683

Οὐ κατεφλέχθη βάτος
προσομιλήσασα πάλαι πυρί·
καὶ θεόφρονες παῖδες
εἰς δροσίζουσαν αὔραν
ἑαυτοῖς πῦρ χαλδαϊκὸν
μετεποιοῦντο ψάλλοντες
τὰ ποιήματα πάντα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁδὴ θ´
Εἰρμὸς 2684

Ρητορίαις ἐνθέοις
ἐκ καθαρᾶς καρδίας, πιστοί,
τὴν ἀλοχεύτως τεκοῦσαν
τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν
τὴν ὄντως Θεοτόκον
ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

304 (Πίν. 34α, β, γ)

[ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ]

Α. φ. 188β

Ώδὴ α΄
Ὁ Εἰρμὸς 2685

Τῷ ὑποβρύχιον ποιήσαντι
Φαραῶ σὺν δυναστεία
καὶ τὸν δῆμον Ἰσραήλ
ἄβρόχως ἐν θαλάσῃ ὀδηγήσαντι
ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ
ὅτι δεδόξασται.

Ώδὴ β΄
Εἰρμὸς 2686

Πρόσεχε οὐρανὸν καὶ λαλήσω
καὶ γῆ ἐνωτίζου τὰ ρήματά μου
ὅτι ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα·
διὰ τοῦτο δῶμεν
αὐτῷ μεγαλωσύνην.

Ώδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2687

Φιλάνθρωπε,
τῆς ἐν σοὶ ἀξιώσόν με σωτηρίας
καὶ πρὸς τὸν ὀρθρον ἐκτενῶς
διέγειρόν με ψάλλοντα·
οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος
πλήν σου, Κύριε.

Ώδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2688

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου,
Κύριε, καὶ ἐφοβήθην
κατενόησα τὰ ἔργα σου
καὶ ἐξέστην
ὅτι διὰ τοῦ σταυροῦ
ἔλυσας τὸν θάνατον
ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος.

Ώδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2689

Τὸν τοῦ φωτὸς χορηγὸν
φῶς τε ὅλον ὑπάρχοντα, Χριστέ,
σὲ ἀνυμνοῦμεν ὀρθρίζοντες·
εἰρήνευσον τὴν ζωὴν,
δέσποτα, ἡμῶν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ώδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2690

Τὴν ζωὴν μου ἀνάγαγε
ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶν
πρὸς σὲ τὸν φιλόνητον.

Ώδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2691

Θεομαχοῦντα
ἐλέγχων τὸν τύραννον
ᾧφθης ἐν πυρὶ ἐξαιρούμενος
παῖδας κραυγάζοντας
ὑπερῦμνητε, εὐλογητὸς εἶ, Κύριε
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ώδὴ η΄
Εἰρμὸς 2692

Ἐφετμὴ τυράννου
φλόγα καμινιαίαν ἐξέμηνεν·
ἀλλ' ᾠδὴν ἠδέσθη τὴν ἐν Σιών
παίδων ὁμοφρονούντων
τὸν παντάνακτα εὐλογεῖτε
οἱ οὐρανοὶ Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ώδὴ θ΄
Εἰρμὸς 2693

Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος
ὁ θεμελιῶν αὐτὴν ὑψιστος καὶ
Θεός·
καὶ γὰρ διπλοῦς γέγονεν
ἀφράστως σαρκωθεὶς

ἐκ σοῦ, Θεοτόκε
κεχαριτωμένη ἄχραντε·
καὶ ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

305 (Πίν. 30α, β, γ)

Α φ. 190α.

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2694

Ἀλμυραίῳ θανάτῳ ἐκάλυψε
τὸ Αἰγύπτιον φύλον
ἢ κραταιὰ δεξιὰ
καὶ βαδίζειν ἀβρόχως παρεῖχε
τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
ὁδηγοῦσα
πρὸς θεογνωσίας γλυκασμὸν
ἄσμα ἀναμέλμπουσι τῷ λυτρωτῇ
καὶ μόνῳ δημιουργῷ
Θεῷ τῶν ὄλων.

ᾠδὴ β΄
Εἰρμὸς 2695

Καταβήτω
ὡς δρόσος τὰ ρήματά μου
ὅτι ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα
τοῦ καινουργήσαντος
πᾶσαν τὴν κτίσιν
τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2696

Ρεομένον μου βημάτων
ἀστάτῳ νοῖ
καὶ δυσμενοῦς βέλεσιν
ἐκλελοιπότης
σύ μου γενοῦ, Κύριε, προσφύγιον
ἄσυλον καὶ βάσις ἀκράδαντος
τῷ φρουρίῳ με σκέπε
τῆς σῆς ἀγαθότητος.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2697

Τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας σου,
Χριστέ,

ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην
κατενόησα τὰ ἔργα σου
καὶ ἐξέστην, Κύριε.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2698

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς
ἢ ἀπαράλλακτος εἰκῶν
τῆς θεαρχικῆς ὑποστάσεως
τὸ πατρικὸν ἀπαύγασμα
ἢ ὄντως σοφία
καὶ ὁμότιμος δόξα
τοῦ πληροῦντος
τὰ πάντα ἐν πᾶσι
τὰς καρδίας φώτισον
τῶν ὀρθιζόντων
πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2699

Θάλαμος γέγονεν
ἡ κοιλία τοῦ κήτους
τῷ προφήτῃ Ἰωνᾶ
τῷ σῷ προστάγματι, Κύριε,
ἐξ οὗ ἀνεβόα·
ἀναβήτω ἡ ζωὴ μου
ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
πρὸς τὸν ναδὸν τὸν ἅγιόν σου.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2700

Ἐπεφέρετο πάλαι
πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τῇ ἀβύσσῳ
θάλπον τὰ πάντα τῆς πολυύδρου
ναμάτων σηπεδόνοσ
καὶ ἐν καμίνῳ
διασῶζον τοὺς παῖδας
δρόσον τὴν φλόγα μετεσκευάζετο
ὁ ὑπερυψούμενος Λόγος
ἐν πατρὶ συνάρχῳ
τοῖς κραυγάζουσιν
εὐλογητὸς εἶ, Κύριε

ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η´
Εἰρμὸς 2701

Ὅλβιοι νεανίαί
οὐ χρυσὸν εἰς γῆν κατορωρυχότες
ἀλλ' ἐν καμίνῳ
Χριστὸν ἐμπορευσάμενοι
πολυπλασίως τὸ τάλαντον
ὡς εὐγνώμονες
οἰκέται ἀπεκτήσαντο
εὐχαρίστως βοῶντες
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ´
Εἰρμὸς 2702

Οὐ γνωμικὸν
θέλημα φαμὲν ἔχειν
ἀλλὰ φυσικὸν
ἐξ ἀπειράνδρου
κόρης σεσαρκωμένον
τῆς ὄντως Θεοτόκου
καὶ ἱκετευούσης ἐκ σπλάγχνων
τὸν εὐσπλαγχνον
τὸν φύσιν τῷ γενάρχη
δόντα ἀναμάρτητον
καὶ θέλησιν αὐτεξούσιον
Χριστὸν τὸν Θεὸν
μεγαλύνομεν.

306 (Πίν. 25α, β, γ)
ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ

Ποίημα Κυπριανοῦ μοναχοῦ
Α φ. 191α. Β. φ. 258α

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2703

Ἄστατον πέλαγος
Μωσῆς τῇ ράβδῳ διέρρηξε
καὶ λαὸν Ἰσραηλίτην διέσωσεν
ἄδοντα ἄσμα καινὸν τῷ Θεῷ.

ᾠδὴ β΄
Εἰρμὸς 2704/2635

Ἴδετε ἴδετε τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ
ὅτι αὐτὸς ἐστὶ παντουργὸς
καὶ σωτὴρ πάσης κτίσεως.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2705

Ἴσχυς κραταιὰ
τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων
ὑπάρχων, Κύριε,
στερέωσόν με δέομαι
ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου
ἵνα ὡς ἡ Ἄννα πάλαι βοῶ καὶ γὰρ σοὶ
ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου
εὐφράνθη ἡ καρδιά μου.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2706

Ἀνάρχου γεννήτορος
υἱὸς συνάναρχος
ἐξ ἀγίας Παρθένου
ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων
σεσαρκωμένος ὤφθη,
ὁ προφήτης Ἀββακούμ ἀνεβόα,
εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2707

Τῆς ζοφεράς, ἀγαθὲ,
ἀπάτης με τοῦ ἐχθροῦ ἐξάρπασον
καὶ πρὸς τὸ φῶς
τῶν θείων ἐντολῶν σου
καταύγασον
τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας
ἵνα ὀρθρίσας αἰνέσω
τῆς εἰρήνης σε, Χριστέ, τὸν αἴτιον.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2708

Νεύσει γεηρᾶ
κατέδου τὸ πνεῦμά μου εἰς ἄβυσσον
καὶ παθῶν τυραννίδι ὠθούμενος
πρὸς ἀπόγνωσιν, Χριστέ,
ἀλλὰ δέομαί σου
ὡς Ἰωνᾶς ἐκ κήτους γαστροῦ
τὴν ζωὴν μου, ἀγαθέ,
ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2709

Ἄγαλμα ξοανικὸν φαυλίσαντες
καὶ νόμον ἄσεμνον
τῇ σοφίᾳ αὐτῶν οἱ μακάριοι παῖδες
τὸν νόμον προτείναντες
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἀνεβόων ψάλλοντες
ὑπερύμνητος ἐν πᾶσιν ὑπάρχει
ὁ συνέχων τὸ πᾶν.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2710

Οὐρανόφρονες παῖδες
ἐν Βαβυλῶνι αἰχμάλωτοι
ἐν καμίνῳ βληθέντες
σὺν τοῖς σαραβάροις
καὶ κνήμεσι μελωδοῦντες ἔψαλλον
τῷ ἐπομβρίσαντι Θεῷ

δρόσον ἐν πυρὶ νοερῷ
εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον
καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'
Εἰσὸς 2711

Τὴν τιμιωτέραν
τῶν ἀχράντων σεραφίμ
ὑμνήσωμεν ὡς Παρθένον καὶ ἀγνήν
καὶ τροφὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν
αὕτη γὰρ μόνη ἐν γυναιξὶ
πεφανέρωται μήτηρ ἀπείρανδρος
ὡς τεκοῦσα σαρκὶ
τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα·
διὸ συμφώνως ἅπαντες οἱ πιστοὶ
τὸν ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα
Χριστὸν μεγαλύνομεν.

307 (Πίν. 32α, β, γ)

Α φ. 192α.

Ώδὴ α΄
Εἰρμὸς 2712

Ἐγχθονίους ὁ Ἰσραὴλ
βυθοῦ πυθμένας ἰδὼν
ἀβρόχῳ ἄσμα ποδὶ
διεπέρασε μέλπων·
τοὺς τριστάτας
ποντώσας γὰρ ἔκλυσεν.

Ώδὴ β΄
Ὁ Εἰρμὸς 2713

Ἔγνωμεν ὅτι μόνος ὑπάρχεις
δεδοξασμένος Θεὸς
ἐν ἐρήμῳ
μανναδοτήσας τὸν Ἰσραὴλ
καὶ λυτρωσάμενος αὐτὸν
ἐξ Αἰγύπτου δουλείας
τῆ παναγάθῳ εὐσπλαχνία
καὶ δυνάμει σου.

Ώδὴ γ΄
Ὁ Εἰρμὸς 2714

Ὁ πηξάμενος
τὸν ἔνδον κατακαυθέντα μου
πάθεισιν ἄνθρωπον
ἀνελκύσας, Χριστὲ,
τῆ ἀσειστώ τῆς πίστεως
πέτρα στερέωσον.

Ώδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2715

Θεῖω προφανῶς Ἀββακοῦμ
καθαρθεῖς Πνεύματι
δύο ζώων τὴν μεταξύ σου
παρουσίαν μεμάθηκε·
τρόμῳ δὲ συσχεθεῖς, Χριστὲ μου,
τὴν ἀκοὴν τῶν θαυμάτων
ἀκηκοῶς σου,

ἐκραύγαζε, πεφόβημαι.

Ώδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2716

Νυκτί με ἀχλωθέντα παθῶν
καταύγασον φῶς
τὸ ἀπρόσιτον ἀειρόμενον
ἵνα ὀρθρίζων κραυγάζω
φῶς καὶ εἰρήνη σου
τὰ προστάγματα.

Ώδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2717

Γαστήρ ὀλοφωίου θηρὸς
θαλάσσης σύνοικον Ἰωνᾶν
δεξαμένη ἀπήμεσε·
τῷ ἀφεγγεῖ δὲ
τῆς καταδύσεως γνόφῳ
τριήμερος νυκτωθεῖς
καὶ φρενῶν μὴ ἐκστάς
ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς, ἀνεβόα,
πρὸς σέ, Κύριε, ἡ ζωὴ μου
ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων.

Ώδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2718

Βαβυλῶνος ἀνόσιον
τυράννου μέθεξιν
οἱ τρεῖς μακάριοι παῖδες
ἀποκρουσάμενοι
τῆ αἰρούση
πρὸς ὕψος μετέωρον
φλόγα καμίνῳ
πεπεδημένοι ἐνεβλήθησαν·
διὸ δροσιζόμενοι
ἔψαλλον λέγοντες·
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ώδη η´
Εἰρμὸς 2719

Αἰχμαλώτους τὸν κατέχοντα
δι' ἀρετῆς περιφρονήσαντες Δαυὶδ
οἱ ἀπόγονοι ἔμπαλιν
κατεδουλώσαντο·
τοὺς ὑπ' αὐτὸν γὰρ τὸ πῦρ
κατατρώξαν θεώμενος ἔλεγεν·
εὐλογεῖτε
τὰ ἔργα πάντα τὸν Κύριον
κτίσις καὶ πᾶσα πνοὴ
ὡς δεδοξασμένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ώδη θ´
Εἰρμὸς 2720

Ἐπαξίως πηρωμένη σε γλῶσσα
ὑμνεῖν, ὦ Παρθένε,
οὐχ οἶα τε·
ἐν σοὶ αἱ φύσεις
κεκαινοτόμηνται γὰρ
τῇ τεκούσῃ
τὸν φυτουργὸν τῆς κτίσεως·
τῆς ἀρᾶς ὅθεν ρυσθέντες
τῆς πατρῶας διὰ σοῦ
σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

308 (Πίν. 26α, β, γ)**ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ**

[Ποίημα Γεωργίου Ανατολικού]

B. φ. 259α

ᾠδὴ α΄

Εἰρμὸς 2721

Τῷ ἐκ δουλείας
λυτρωσαμένῳ Ἰσραηλίτῃ
καὶ ἐξ εἰδώλων τὰ ἔθνη
τὰ πεπλανημένα
ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2722

Ὁ στερεώσας
κατ' ἀρχᾶς τοὺς οὐρανοὺς
καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας
ἐν ἀσαλεύτῳ με πίστει,
Χριστὲ, στερέωσον.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2723

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου,
Κύριε, καὶ ἐφοβήθην
κατενόησα τὰ ἔργα σου
καὶ ἐξέστην
ὅτι διὰ τοῦ σταυροῦ
ἔλυσας τὸν θάνατον
ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2724

Ὁρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν
ὅτι σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου
ἐφώτισας καὶ ἔσωσας
ἡμᾶς ὡς φιλόνητος.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2725

Ἐσχάτη ἄβυσσος
ἁμαρτημάτων
ἐκύκλωσέ με, φιλόνητος,
καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου·
ἀλλ' ὡς τὸν προφήτην ἐρρύσω
ἐκ βυθοῦ κατωτάτου
ἀνάγαγε, σωτήρ καὶ σῶσόν με.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2726

Ὁ ἐν καμίνῳ δροσίσας
τοὺς ὀσίους παῖδας
καὶ ἡμᾶς ἀναψύχων
ἐκ τῆς φλογὸς τῶν παθῶν
ὑπερύμνητος εἶ
καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2727

Οἱ τρεῖς σου παῖδες ἐν Βαβυλῶνι
εἰς Τριάδα πεποιθότες
καυστικῆς καμίνου κατεφρόνησαν
διὸ πίστει ἀνέμελλον·
εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ΄

Εἰρμὸς 2728

Τὴν παναγίαν
καὶ σεμνὴν Θεοτόκον
οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

309 (Πίν. 27α, β, γ)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ

[Ποίημα Γεωργίου Ανατολικού]
B. φ. 260α

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2729

Δυνάμει τῇ σῆ Χριστέ,
ὀδηγούμενος ὁ Ἰσραὴλ
τὴν ἄβατον ἀβρόχως ἐπορεύετο
καὶ γεγηθῶς ἐκραύγαζεν·
ἄσμα καινὸν ἄσωμεν
Κυρίῳ τῷ λυτρωτῇ.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2730

Στερέωμά μου γενοῦ ὁ Θεὸς
ἵνα ψάλλω σοι τὸν ὕμνον
σὺ εἶ ἐν πᾶσιν ἅγιος.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2731/2662

Μέσω δύο ζώων ἐγνώσθης
ἐν ἰκρίῳ σταυρούμενος
καὶ ἐτάκησαν ἔθνη
καὶ βουνοὶ ἐτρόμαξαν
περιζωννύοντός σου δύναμιν
τὸν πρωτόπλαστον.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2732

Ὁ φωτισμὸς
τῶν ἐσκοτισμένων, Χριστέ,
τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2733/2622/2586

Τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου,
ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους,
ρῦσαί με μόνη φιλόνηθωπε.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2734

Ἐπερένδοξε καὶ ὑπέρθεε
τῶν πατέρων ἡμῶν
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2735

Τὸν δροσίσαντα
παραδόξως τοὺς παῖδας
ἐν φλογὶ τῆς καμίνου Κύριον
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄
Εἰρμὸς 2736

Παρθένε χαῖρε σεμνή,
ἡ τεκοῦσα τὸν Θεὸν
ἀπεριγράπτω σαρκί·
σύ γὰρ μόνη πέφυκας
χριστιανῶν τὸ κλέος
ὡς μητέρα τοῦ φωτός σε δοξάζοντες
ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

310 (Πίν. 28α, β, γ)

Ποίημα Γεωργίου Ανατολικοῦ
Α φ. 194α. Β. φ. 260β

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2737

Ἀνίκμοις ἴχνεσι
τὸ ἐρυθραῖον Ἰσραήλ
διαπορθμεύσας
καὶ Φαραὼ πανστρατιᾶ
ποντούμενον ὄρων
σὺν Μαριὰμ βοᾷ τῇ προφήτιδι·
τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ β΄
Εἰρμὸς 2738

Ἔγνωμεν ἔγνωμεν
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἐν θεοῖς
δεδοξασμένος, Κύριε,
καὶ πλήν σου οὐ γινώσκομεν
δημιουργόν τοῦ παντός·
ἀλλὰ πρὸς σὲ τὸν σωτήρα
πιστῶς προστρέχομεν.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2739

Στείραν ἔτευξας
τὴν πρὶν συναγωγὴν
παρανομούντων πλήθεσι
τὴν ἐξ ἔθνῶν ἐκκλησίαν
πληθύνας βοᾷν·
μόνος πέλεις ἅγιος
ὁ τὰ πάντα σοφῶς
ἐδράσας θεῖω νεύματι.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2740

Ραγήσεται γῆ
ὄψονταί σε καὶ ὠδυνήσουσι λαοὶ
ὁ θεόπτης Ἀμβακοῦμ ἀνεκραύγαζε

Θεὸν σαρκὶ ἐπὶ τῆς γῆς,
ὄν οὐ φέροντες ὄραν·
ὅθεν καὶ ἡ ἄβυσσος φωνὴν ἔδωκε
δοξάζουσα τὴν σὴν ἔλευσιν.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2741

Ἐκ φωτὸς αἰδίου ἀρχόμενος
καὶ ἐν φωτὶ τῷ πατρικῷ
ἀναπαυόμενος, Χριστέ,
τῷ φωτισμῷ τῷ θείῳ σου
αὔγασον ἡμᾶς
τοὺς ἐκ νυκτός σε δοξάζοντας.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2742

Ὁ τῆς σῆς Ἰωνᾶ
ταφῆς τὸν τύπον,
σωτήρ, προδιαγράψας
καὶ τοῦτο ἀλώβητον
ἐλκύσας τοῦ θηροῦ
κάμῃ βυθοῦ
τῶν πταισμάτων ρυσάμενος
ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Εἰρμὸς ἄλλος

Ἰδὼν ἀβύσσιον βυθὸν
ὁ προφήτης Ἰωνᾶς, Κύριε,
εἰλικρινῶς ἀνεβόα σοι·
περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου
καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου
ἀλλ' αὐτός με διάσωσον
ἵνα δοξάζω σε.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2744

Ροιζήματι πυρὸς
τυραννικῷ θυμῷ τε μὴ πεφρικότες
ἐν Δεηρᾷ τῇ χρυσοτεύκτῳ εἰκόνι
προσκυνεῖν οὐκ εἶλοντο
οἱ τρεῖς σου παῖδες

ἀλλὰ πυρὶ προσομιλήσαντες
 ἐβόων·
 εὐλογητὸς εἶ, Κύριε
 μόνη δημιουργὲ
 Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η´
 Εἰρμὸς 2745

Οἱ τῆς Σιών ἀπόγονοι
 δαυιτικοῖς ὡς τεθραμμένοι
 ἄσμασι
 τὴν ὁδὴν σοι, Κύριε,
 ἐπ' ἀλλοτρίας γῆς
 οὐκ εἶξαν ἀνακρούσασθαι
 ἀλλ' ἐν καμίνῳ βληθέντες
 τοῖς μουσικοῖς ἀντηχοῦντες
 ὄργανοις ἔψαλλον·
 εὐλογεῖτω ἡ κτίσις
 πᾶσα τὸν κτίσαντα Θεὸν
 καὶ ὑπερυψοῦτε
 αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ´
 Εἰρμὸς 2746

Τερουργὸν ὡς ἐκ Δαυίδ·
 καταγομένη τὸν Χριστὸν ἡμῖν
 τεκοῦσα τὸν γεννηθέντα
 ἐκ πατρὸς πρὸ τῶν αἰῶνων
 ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις λατρεύοντες
 ἕνα τῇ ὑποστάσει
 σε, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

311 (Πίν. 39α, β, γ)
[ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ]

A φ. 195α.

ᾠδὴ α΄
Εἰρμὸς 2747

Ἐρράγη ἄβυσσος
ράβδου τμήματι
καὶ διήλθεν Ἰσραὴλ
κραυγάζων τῷ Κυρίῳ
ἄσωμεν ὠδὴν ἐπινίκιον.

ᾠδὴ β΄
Εἰρμὸς 2748

Ἴδετε ἴδετε
ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ πάντων ὁρατῶν
καὶ ἀοράτων δημιουργὸς
ὁ συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων
εἰς τὸ εἶναι τὴν κτίσιν
καὶ ἐκ Παρθένου προελθὼν
ἀναλλοιώτως ὡς Θεὸς
παντοδύναμος.

ᾠδὴ γ΄
Εἰρμὸς 2749

Κριμα καὶ δικαιοσύνην
τοῦ ποιεῖν στερέωσόν με,
φιλόανθρωπε,
ἵνα καυχώμενος ἐν σοὶ βοῶ σοι·
ἅγιος εἶ, Κύριε.

ᾠδὴ δ΄
Εἰρμὸς 2750

Ἴδοὺ ἡ πρόρρησις
τοῦ προφήτου Ἀββακοῦμ
ἐπληρώθη ἐμφανῶς
Χριστὸς γὰρ ἐπεδήμησε
σῶσαι τοὺς κραυγάζοντας·
Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄
Εἰρμὸς 2751

Δικαιοσύνην μάθετε
οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν·
ἐπέστη γὰρ ὁ λυτρωτὴς
σάρκα ἐνδυσάμενος
καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐρρύσατο
ἐκ τῶν τοῦ ἄδου δεσμῶν·
αὐτὸν προσκυνήσωμεν λαοὶ
ὡς βασιλέα ἡμῶν.

ᾠδὴ στ΄
Εἰρμὸς 2752

Νεύσει σου τῇ παναλκεῖ
ὁ Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
ὥσπερ ἐπ' ὀχήματος
ἐφέρετο ἄτρωτος
τῆς δὲ σῆς αἰσθόμενος
βοηθείας ἐβόα·
μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
καὶ ἔξομολογήσεως
θύσω σοι, Κύριε.

ᾠδὴ ζ΄
Εἰρμὸς 2753

Φλογίζει μὲν κάμινος ἔνυλος
ἀλλὰ Χαλδαίους ἐναντίους
οὕτω γὰρ ἐβόων·
τῶν πατέρων ὁ Κύριος
καὶ τῆς δόξης Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄
Εἰρμὸς 2754

Νεανίας αἰχμαλωτισθέντας
σαρκὶ οὐκ ἐλυμήνατο
κατὰ ψυχὴν δόγμα τυράννου
οὐ τετράυλον πῦρ·
ἐν καμίνῳ γὰρ ἀνδρείως ἔψαλλον·
εὐλογεῖτε
τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν
πάντα τὰ ἔργα εἰς τοὺς αἰῶνας.

᾽Ωδὴ θ´
Εἶρμος 2755

᾽Ω βάθος πλούτου
καὶ τεραστίου μέγεθος
ἐν κόρη φερεσβίω!
ὡς ἀνεξερεύνητος
ἢ σύλληψις αὐτοῦ
καὶ ἀνεκδιήγητος ἢ γέννησις·
Θεὸν γὰρ ἀσπόρως θηλάζει
ἀγνείαν μὴ φθαρεῖσα·
ἦν ὡς ἀληθῶς Θεοτόκον
ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

312 (Πίν. 31α, β, γ)

[ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ]

Α φ. 196β.

ᾠδὴ α΄

Εἰρμὸς 2756

Τῷ γεώσαντι Θεῷ θάλασσαν
καὶ σώσαντι λαὸν
καὶ ἐν βυθῷ Φαραῶ
τὰ ἄρματα καλύψαντι
ἐν ὠδαῖς καὶ ὕμνοις
πάντες δοξάσωμεν αὐτῷ.

ᾠδὴ β΄

Εἰρμὸς 2757

Ἴδετε ἴδετε

ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν
ὁ σταυρῷ προσηλωθεὶς
καὶ ἐν μνημείῳ οἰκήσας
καὶ τοῦ ἄδου
καθελὼν τὴν ἰσχὺν
καὶ θανάτῳ θανατώσας θάνατον
καὶ πάντα ἐκ τῆς φθορᾶς
ἐλευθερώσας ὡς Θεός.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2758

Στήριγμα τῆς καρδίας μου
ὑπάρχων ὡς Θεός μου
ἀνάστησόν με τὸν πεπτωκότα
ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος
πλὴν σου Κύριε.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2759

Τῷ θείῳ φέγγει
τῆς θεογνωσίας σου, Χριστέ,
ἐφώτισας ἡμᾶς
ἐκ τῆς Παρθένου προελθὼν
διὸ σοὶ ὁμοφρόνως
οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν

δόξα τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2760

Τῆς ἀγνοίας τοῦ σκότους
ἐξάγαγε τὴν ψυχὴν μου, ἀγαθέ,
καὶ προφθάσας οἴκτειρον δέομαι
πολυέλεε, καὶ σώσον με.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2761

Ἄβυσσος παθῶν
ἐκύκλωσέ μου τὸν λογισμὸν
καὶ εἰς βάθος
πταισμάτων ἀπέρριμμαι
ὡς Ἰωνᾶς σοὶ κραυγάζω
ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2762

Παῖδες τρεῖς θεοσεβεῖς
ἐν Βαβυλῶνι πάλαι
βασιλέως ἀσεβοῦς
κατεφρόνησαν δόγμα
καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθέντες
οὐκ ἐφλέχθησαν ἀλλ' ἔψαλλον
εὐλογημένος ὑπάρχεις
καὶ δεδοξασμένος, Χριστέ,
εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄

Εἰρμὸς 2763

Οἱ τρεῖς παῖδες ἐν Βαβυλῶνι
εἰς Τριάδα πεποιθότες
καυστικῆς καμίνου
κατεφρόνησαν
διὸ πίστει ἀνέμελλον
εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὦδῆ θ´
Εἰρμὸς 2764

Ἐξ ὄρους λίθον
ἄνευ χειρὸς πάλαι τμηθέντα
Δανιὴλ προεώρα
τὸν ἄχραντὸν σου τόκον,
μητρὲ ἀπειρόγαμε,
ἢ παρθένος μετὰ τόκον μείνασα·
διὸ πάντες σε, ἄγνή,
μεγαλύνομεν.

313 (Πίν. 29α, β, γ)**ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ**

Ποίημα Αναστασίου Κυέστωρος

Ύταμβοι

B. φ. 261β

ᾠδὴ α΄

Εἰρμὸς 2765

Ἐρρηξε ράβδος
τοῦ προφήτου Μωσέως
χέρσον τελοῦσα
τὴν θάλασσαν τοῖς πάλαι·
Χριστὸς δὲ σάρκα
προσλαβὼν ἐκ Παρθένου
ροὴν ἀφείλε
καὶ φθορὰν βροτησίαν
πάντας ἐλκύσας
πρὸς ὕψος ἀκήρατον.

ᾠδὴ γ΄

Εἰρμὸς 2766

Ρῦσαί με, σωτήρ
ἐκ φθορᾶς ἀμαρτίας
ὁ παντεπόπτης
καὶ φιλόανθρωπος φύσει
νεύρωσον ἐν σοὶ
καρδίας μου τὸν τόνον
ἐν τῇ πέτρᾳ
τῶν ἐντολῶν σου παιδρῦνας
ρύστης γὰρ ἡμῶν
ὡς Θεὸς καὶ Κύριος.

ᾠδὴ δ΄

Εἰρμὸς 2767

Συνεῖς ὁ θεῖος Ἀββακοῦμ
τῷ Πνεύματι
γένος ἄρτίου τὴν ἀνάπλασιν
γράφει
ἐκ Θαμὰν ἤξει Χριστὸς
ὁ κτίστης πάντων
ὄρους προελθῶν
σαρκικῶς τῆς Παρθένου·

σεπτῶς ἅπαντες
τοῦτον αἶνοις ἄσατε.

ᾠδὴ ε΄

Εἰρμὸς 2768

Νῦν Ἡσαΐα γήθει
καὶ σκίρτα βλέπων
ἦν ἐτράνους ἔγερσιν
εἰς σωτηρίαν·
μέλψον σὺν ἡμῖν
τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην
ἐκ νυκτὸς ὀρθορίζουσι
μυστικοτάτως
ρώμης τυχοῦσι
φωτοειδοῦς πίστεως.

ᾠδὴ στ΄

Εἰρμὸς 2769

Ὡς τὸν προφήτην
ἐκ βυθοῦ κατωτάτου
νεύσει μόνη σου
πανσθενῶς ἀνήγαγες
σῶσόν με, σωτήρ,
ἐκ βάθους ἀμαρτίας
ὡς μακρόθυμος
ὡς μόνος ζωὴν βρύων
τὸν πρὸ σὲ κραυγάζοντα
πίστεως λόγοις.

ᾠδὴ ζ΄

Εἰρμὸς 2770

Σύμφωνον ὠδὴν
μουσικῆς μελωδίας
ἄπαυστον αἶνον
ἐν πυρὶ φλογὸς νέοι
θηγοροῦντες ἐξέλυσαν ἐμφρόνως
ἄδοντες εὐχάριστον
ῦμνον τῷ Λόγῳ·
νεουργὲ τοῦ σύμπαντος,
εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η´
Εἰρμὸς 2771

Ἔθραυσαν ὀρμὴν
τοῦ πυρὸς τοῦ παμφάγου
ἄνωθεν ὄντως
τὴν δρόσον δεδεγμένοι
οἱ εὐσεβεῖς φρόνημα
καὶ θείῳ πόθῳ
ἴσταντο δὲ κράζοντες ἐν
παρησῖα·
δυνατὲ Χριστὲ,
ὄν τρέμει πᾶσα κτίσις.

ᾠδὴ θ´
Εἰρμὸς 2772

Τὴν Παρθένον
καὶ μητέρα Χριστοῦ πόθῳ
λαὸς αἰνέσωμεν
νῦν ὁ χριστώνυμος
καύχημα γὰρ πέφηνε
τοῦ βροτῶν γένους
λύσις φθορᾶς τε
καὶ κλήσις σωτηρίας
ἣν δοξάζομεν
ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Εἰρμὸς ἄλλος 2773

Τὴν δι' ἀπάτης πρὶν κλαπεῖσαν
καὶ ἀπλότητος ἀτέχνου
γυναικείου γένους φύσιν
ἐπανώρθωσας, Παρθένε,
ὡς τεκοῦσα σαρκὶ
υἶόν πρὸ ἐωσφόρου
τὸν συνεκλάμψαντα πατρί·
διὸ προεορτάζομεν σήμερον
τοῦ ἀχράντου σου τόκου
τὸ παράδοξον μυστήριον,
Θεοτόκε Μαρία,
χαῖρε σοι κράζομεν,
κεχαριτωμένη,
ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

2. Συμπληρωματικές Ακολουθίες και ειρμοί

Στο χφ. S (φφ. 180v-188v), περιέχονται πέντε Ακολουθίες οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο “Ειρμολόγιο” του Ευστρατιάδη. Γι’ αυτό το λόγο, θεωρήσαμε σκόπιμο να αντιγράψουμε τα ποιητικά κείμενα των ειρμών προβαίνοντας σε ορθογραφικές διορθώσεις.

Σε παρένθεση αναγράφεται ο αριθμός που αντιστοιχεί στον αναλυτικό πίνακα στον οποίο περιέχεται η Ακολουθία. Π.χ. (Πίν. 35α).

Οι αγκύλες [...] δηλώνουν δυσαναγνωσία του ποιητικού κειμένου.

Ἀκολουθία Ἀνδρέου Κρήτης
(Πίν. 35α)

ᾠδὴ α΄
φ. 180ν

Καινὴν ᾠδὴν
ἄσωμεν σοι ὁ Θεός μου·
ὅτι τὸν πάλαι Ἰσραὴλ
φωτεινὴ νεφέλη καθοδηγήσας
καὶ Φαραὼ ἐν θαλάσῃ
ἄρματα ἐκάλυψεν.

ᾠδὴ β΄

Μέλλων ὁ προφήτης φθέγγεσθαι·
τοῦ Θεοῦ τὴν μεγαλοργίαν·
καὶ ἰδὼν τοῦ λαοῦ
τὴν σκληροκαρδίαν ἐβόα·
πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω·
καὶ ἀκουέτω γηρήματα
ἐκ στόματός μου.

ᾠδὴ γ΄

Ὁ φύσιν πᾶσαν ἐρευνῶν
Χριστέ ὁ Θεός
καὶ ἰχνεύων καρδίας πάσης
σαρκὸς λόγε Θεοῦ
καὶ χαρακτῆρ τῆς ὑποστάσεως
τὴν στερωθεῖσαν μου ψυχὴν·
ταῖς μερίμναις τοῦ βίου·
στερέωσον πρὸς
τὴν σὴν διάνοιαν.

ᾠδὴ δ΄

Τῆς μυστικῆς σου
Κύριε οἰκονομίας
κατενόησεν τὰ θαυμάσια
ὁ προφήτης
φόβῳ ἐξιστάμενος ἐκραύγαζεν·
δόξα.

ᾠδὴ ε΄

Φώτισόν μου τὸν νοῦν·
τῷ φωτισμῷ τῶν θείων ἐντολῶν σου·
φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός
εἰρήνευσον τὴν ζωὴν μου
ὡς εὐσπλαχνός
ὅτι εἰρήνη ὑπάρχεις
ἐλπίς καὶ σωτηρία ἡμῶν.

ᾠδὴ στ΄

Τῷ κλύδωνι τῆς ἁμαρτίας
σωτῆρ κατεχόμενος
ὡς Ἰωνᾶς ἐκ καρδίας βοῶ σοι
Χριστέ ὁ Θεός
ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε·
τὴν ζωὴν μου
καὶ σῶσον με φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ ζ΄

Ἵμνορήτορες παῖδες
ἀγγελικὴν ὕμνωδίαν
χορευτικῶς ἐν καμίνῳ·
Θεῷ τῷ ἐπὶ πάντων
δροσιζόμενοι ἀνέμελπον·
εὐλογητὸς εἶ
ὁ τῶν ὅλων δημιουργός
καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η΄

Κάμιнос ἐξεκαύθη·
πάλαι ἐπταπλασίως
θυμηδίας δὲ ἐμνευσθεῖς
ὄλεσαι παῖδας προσέταξεν
βληθῆναι αὐτούς
ἄγγελος θάρσω
ποιήσας αὐτούς
δροσίσας τὴν κάμινον·
νοτίδα ὕδατος
ὕμνεῖτε εὐλογεῖτε·
τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄

Ραδιουργίας ἀπάσης
[...] νοῦς
μὲν ἀνθρώπων.
στόμα δὲ γλωσσαλογίας
ἐπαινεῖν ἐλομένου·
τὸν τοῦ Κυρίου μητέρα·
ὑπέρβατον γὰρ αὐτῆ·
καὶ κιβωτὸν ἀπαύστως
πεφρούρηται ἀγιωτέρα
ἀγίων ὡς Θεοτόκον
διὸ σὲ ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐτέρα ἀκολουθία (Πίν. 36α)

ᾠδὴ α΄
φ. 184r

Οὐκ ἔστιν ὁμοῖόν σοι
ἐνθέοις Κύριε·
ἐν θαλάσῃ μεγάλαι
αἱ ὁδοὶ σου·
καὶ αἱ τρίβοι σου
ἐν ὕδασι θαυμαστοῖς·
ἐν αὐταῖς γὰρ διήγαγες
περιούσιον λαὸν·
ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα·
σοι μόνος ἐν ἄσμασιν
δεδοξασμένος ὑπάρχεις
ὁ Θεὸς καὶ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

Στηρίξας με Κύριε·
ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν·
τῆς πίστεως
καὶ ταῖς σαῖς ἀγίαις παλάμαις
ἐπεσκίασας ἡμέραν πολέμου·
τόξα δὲ συνετριβή
τοῦ ἐχθροῦ καὶ δύναμις.

ᾠδὴ δ΄

Αἴνεσιν Κυρίου
λαλήσει τὸ στόμα μου·
οὐρανοὺς γὰρ ἐκάλυπεν
ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ·
καὶ ᾤφθη ἐμφανῶς ἐπὶ γῆς·
ἐμοῦ λαβὼν ὁμοίαν [...]·
λόγος βροτεῖαν·
ὅθεν προῖδῶν ὁ προφήτης
θεῖα μελίσματα ἐφθέγγετο·
ἦξει ὄρους τῆς σαρκὸς·
ὁ Θεὸς δύναμις μου·
ὄν φρίττω δοξάζων βοῶ·
χαρίσομαι ἐν σοὶ·
τῷ Θεῷ καὶ σωτῆρι μου.

ᾠδὴ ε΄

Τὸν ἀνατείλαντα τὸ φῶς
τοῖς ἐν σκότει καθημένοις ἡμῖν·
ὑμνον ἀναμέλψωμεν ἀσίγητον·
φώτισον ἡμᾶς
τοῖς προστάγμασί σου Κύριε

ᾠδὴ στ΄

Ἄγριου δράκοντος
ἐν βυθῷ ἐμπαίζοντος
καὶ μετεωρισμοὺς ἐπάγοντος
τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν μου
λύτρωσαι Χριστέ·
καὶ σοῦ τὸ ἰστίον τοῦ σταυροῦ
ἀπεώρησον.

ᾠδὴ ζ΄
φ. 184v

Δόγμα τυράννου
εἰκόνοσ λατρεῖαν
ἐν Βαβυλῶνι ἐσκεύασεν·
λόγος δὲ εὐσεβῆς
ἐκ χειλέων βλύζων
παιδῶν τριῶν·
δροσοβόλον
τὴν κάμινον ἀπεδείκνυεν·
ὅθεν ἐκραύγαζον·
τῶν πατέρων ὁ Θεός.

ᾠδὴ η΄

Τῷ σῶμα αἰχμάλωτοι
γεγονότες οἱ εὐσεβείας τροφίμοι·
πῦρ φλογίζων οὐκ ἔπτηξαν·
ὅτι πῦρ δροσίζον
ἔφερον ἐν ἑαυτοῖς
τὸ θεῖον δόγμα·
ὅθεν ἐν φλογὶ βληθέντες ἐβόουν·
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε
πάντα τὰ ἔργα τὸν κτίσαντα
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ´

Ἄφθορον παρθενίαν
καὶ ἀπείρανδρον λόγχην
[...] φυλάξας
ἐν τῷ τόκῳ σου Παρθένε·
ὁ πρὸ τοῦ τόκου σου γόνος
καὶ τοῦ πατρὸς μονογενῆς
υἱὸς καὶ λόγος Θεοῦ·
πάντας ἐποίησεν·
ὀρθοδόξως πιστεῖ
Θεοτόκε μεγαλύνειν σε.

Ἐτέρα ἀκολουθία Σεργίου
(Πίν. 37α)

ᾠδὴ α΄
φ. 184v

Τὴν ἐπινίκιον ᾠδὴν
ἄσωμεν πάντες λαοὶ·
τῷ τερατουργήσαντι πάλαι·
ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ·
καὶ ταύτην διαρρήξαντα
καὶ διαβιβάσαντα δι' αὐτῆς
τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ·
Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄

Ὁ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας·
καὶ οὐρανοὺς τανύσας
τῷ θείῳ νεύματι·
στερέωσον καὶ τὴν πέτραν
τῆς πίστεως
ὅτι σεσάλευμαι ὑπ' ἐχθρῶν·
ἵνα κράζω σοι ἀπαύστως
οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

ᾠδὴ δ΄
φ. 185r

Τὴν ἀκοὴν ἀκήκοεν Χριστὲ
τῆς σῆς οἰκονομίας·
ὁ προφήτης Ἀμβακοὺμ·
καὶ τρόμφ' ἀνεβόα·
[] ἤξει ὁ Θεὸς
ἐξ ὄρους κατασκίου·
τουτέστιν ἐκ Παρθένου·
εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου·
τοῦ σῶσαι τοὺς χρηστοὺς σου
ἐλήλυθας·
δόξα τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄

Τοῖς ἐκ νυκτὸς
ὀρθρίζουσιν Χριστέ·

πρὸς σὲ τὸν μόνον φωτοδότην·
τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου·
ἀνάτειλον ἡμῖν ἀγαθὲ·
καὶ δώρησαι εἰρήνην τὴν σὴν·
ὅτι ἐκτὸς σου ἄλλον
Θεὸν οὐκ οἶδαμεν.

ᾠδὴ στ΄

Εἰς βάθη·
ἀμαρτημάτων ἀμέτρων ἀπέρομαι
καταποθεῖς ὑπὸ θηρὸς
τοῦ ψυχοφθόρου·
ἄλλος Ἰωνᾶς ἐκ τοῦ κήτους·
βοῶ σοι Χριστέ ὁ Θεός·
ἐκ βυθοῦ τῶν πταισμάτων·
ἀνάγαγε σωτῆρ καὶ σῶσον με.

ᾠδὴ ζ΄

Παῖδες τρεῖς θεοσεβεῖς·
ἐν Βαβυλῶνι πάλαι
βασιλέως ἀσεβοῦς
κατεφρόνησαν δόγμα·
καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθέντες·
οὐκ ἐφλέχθησαν ἀλλ' ἔψαλλον·
εὐλογημένος ὑπάρχεις·
καὶ δεδοξασμένος
Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄

Τοῖς περὶ Ἀζαρίαν
συγκαταβάντα·
ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ·
ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς·
ἐν Βαβυλῶνι·
τὸν σωτῆρα καὶ Θεὸν
εὐλογεῖτε ἱερεῖς
καὶ ὑπερυψοῦτε φυλαὶ
πᾶσαι καὶ γλῶσσαι·
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ´

Σε τὴν στάμνον τοῦ μάννα·
τὴν τράπεζαν τοῦ λόγου τῆς ζωῆς
τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς
τὴν ράβδον τὴν βλαστήσασαν·
τὴν πλάκαν τὴν θεόγραφον·
τὴν κιβωτὸν ἐν Θεῷ·
τὸ θυμιατήριον·
τοῦ θείου ἄνθρακος
τὴν σκηνὴν τοῦ ἀγιάσματος
οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως
Θεοτόκε Μαρία μεγαλύνομεν.

Ἀκολουθία Θεοδώρου, (Πίν. 38α)

ᾠδὴ α΄
φ. 185ν

Ἄσωμεν πάντες
τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὄλων
τῷ λυτρωσαμένῳ τὸν Ἰσραὴλ·
ἐκ δουλείας τῶν Αἰγυπτίων·
ἐν χειρὶ Μωϋσέως
ᾠμνον ᾄδοντες Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

ᾠδὴ γ΄

Στήριγμα ὑπάρχων
τῶν πιστῶν καὶ καύχημα·
πατρὸς συνάναρχε υἱέ·
στερέωσόν με
πρὸς τὴν σὴν δοξολογίαν·
τὸν ᾠμνον διασκέδασον
τῆς ραθυμίας μου.

ᾠδὴ δ΄

Τῆς οἰκονομίας σου·
τὸ μυστήριον Χριστέ·
ἀκηκοῶς ὁ προφήτης
ἐβόα προφητικῶς τὰ ἔργα σου·
κατενόησα καὶ ἐξέστην Κύριε.

ᾠδὴ ε΄
φ. 186τ

Ὅρθρον φαινὸν ἡμῖν
ἀνάτειλον Χριστέ·
τοῖς πρὸς σὲ ὀρθρίζουσιν·
καὶ ᾠμοῦσιν σου τὴν θεότητα.

ᾠδὴ στ΄

Ἐβόησα πρὸς σὲ
τὸν μόνον εὐσπλαχνον·
ἐκ βυθοῦ με Κύριε
ὡς τὸν προφήτην ἀνάγαγε.

ᾠδὴ ζ΄

Ὁ τὴν κάμινον σβέσας.

ᾠδὴ η΄

Ἀνανίου τὸν αἶνον·
προσάξωμεν πάντες
πατρὶ καὶ Θεῷ·
καὶ Μισαὴλ τὸν ᾠμνον
τὸν σὺν πατρὶ·
προσκυνούμενον υἱόν·
καὶ Ἀζαρίου τὴν ᾠδήν·
τῷ θείῳ πνεύματι·
τρισαρίθμως μέλποντες
τὰ ἔργα πάντα
τὸν Κύριον ᾠμνεῖτε·
καὶ ὑπ[ερ]υψοῦτε].

ᾠδὴ θ΄

Τὴν ἔμψυχον Ἱερουσαλήμ·
πόλιν τοῦ βασιλεύοντος
τῶν βασιλέων Χριστὸς
καθομοίωσιν·
Ἀδὰμ τοῦ πρώτου
πλήν ἁμαρτίας γεγονότος
νέον ὀρῶντες παράδεισον·
τὴν ἀπείρανδρον Θεοτόκον·
ἐν ᾠμοῖς μεγαλύνομεν.

Ἐτέρα ἀκολουθία Σικελιώτου
(Πίν. 40α)

ᾠδὴ α΄
φ. 188r

Ὡς παιδίον τὴν ἄβυσσον·
ὁ Ἰσραὴλ·
φεύγων τὸν διώκοντα διώδευσεν·
Μωσέως πλήξαντος
ράβδῳ ἐπευθείας τὸ ὕδωρ·
αὐθις τῇ [...] [...]
ἄρδην ἐναντίοι ἐκρύπτοντο·
σὺν ἀναβάταις καὶ ἵπποις
ὄθεν σεμνῶς
εὐήχως ἐν κυμβάλοις
ἐπινίκιοις ψαλμοῖς
ἀνέμελλον ὕμνον τῷ Θεῷ·
τῷ ἐργαζομένῳ·
καὶ τερατουργοῦντι εὐστόχως
ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

Ἄθροισμα λόγου τῶν πόνων·
οὐ φέρει λέγειν
τῶν ψυχικῶν ἀλγηδόνων·
δεινοῦ γὰρ ἐκπληγὴν ἐκ πτώματος
ἄλλῳ τι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς
ἀνὴρ Κύριε·
τὸν ἀντίδικόν μου ἀσθενῆ
ἐργασάμενος
ἀσάλευτον στήριξόν με Χριστέ·
βοᾶν σοι ἅγιος εἶ Κύριε.

ᾠδὴ δ΄

Μυστικῶς τὴν ἔλευσίν σου
τῷ προφήτῃ ἐπέλαμψεν·
ἐμφανῶς τὸ πρόσωπόν σου ἡμῖν·
ἐπέφηνας Κύριε·
Παρθένου γὰρ ἐξ ἀλογχεύτου·
ὡς [...] ἐξανέτειλας
διὸ καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως
πλησθέντες βοῶμεν·

δόξα Κύριε τῇ οἰκονομίᾳ σου.

ᾠδὴ ε΄

Τὸ πρὸς ἐσπέραν·
ἐμπαθὲς μου ἀποβλέπων εἰς νύκτα·
τῆς ψυχῆς ἀνήγαγες
ἀλλ' ἐκ ζόφου ἀφωτίστου ὀρθοῖζω·
φώτισόν με τῆς δικαιοσύνης ἡλίου
καὶ τῆς εἰρήνης
βασιλεῦ μόνε φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ στ΄
φ. 188v

Ταρταρωθέντα βυθῷ
με ζάλης ἐξ ἀπροσέκτου·
καὶ ψυχῆς φθορᾶ·
πρὸς ἄδην κατακτήσαντα λόγε·
τὴν σὴν βοήθειαν
ἐπικαλοῦμαι ὁ Θεὸς
ὡς τὸν Ἰωνᾶν ἀνάγαγε
καὶ σῶσον με.

ᾠδὴ ζ³⁰⁹

ᾠδὴ η΄

Ὡς πυρσοβόλοι φωστῆρες
τὴν φλογεράν ἐν καμίνῳ·
οἱ Θεόλεκτοι παῖδες
ἐξήστραπτον αὐγαῖς
ταῖς τῆς γνώσεως
ἔλκοντες τὸν τύραννον
τοῦ κραυγάζειν·
τοῦ βασιλέως τὰ ἔργα·
εὐλόγει αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

³⁰⁹ Δεν περιέχεται ο εἰρμός της ζ΄ ᾠδῆς.

᾿Ωδὴ θ´

Πάλαι μὲν Ἄδὰμ προσπελάσας
ἐχθροὺς προπάτωρ·
φθόνῳ θανάτῳ εἰργάσατο·
σὺ δὲ τῷ δευτέρῳ·
συμπλοκῆς Ἄδὰμ Χριστῷ·
καιρίαν εἰργάσατο τὴν πληγὴν·
σαρκί σου πτερνιθεῖς
᾿θεν οἱ σεσωσμένοι·
τῇ [...] Λόγε·
μεγαλοπρεπῶς σὲ μεγαλύνομεν.

Συμπληρωματικοί ειρμοί

Εδώ αναγράφονται εννέα ειρμοί του Βαρέος ήχου οι οποίοι δεν περιέχονται στο “Ειρμολόγιο” του Ευστρατιάδη. Η ένδειξη της ωδής στην οποία ανήκει ο ειρμός, συνοδεύεται από την αναγραφή του αντίστοιχου αριθμού του αναλυτικού πίνακα (από 1α έως 41γ), στον οποίο περιέχεται ο ειρμός. Π.χ. ‘Ωδὴ α’ (Πίνακας 41β, γ).

Ώδὴ α΄ (Πίνακας 41β, γ)

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι
Φαραῶ ἐν θαλάσῃ
καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας
λυτρωσαμένῳ
τῇ ἀπάτῳ σου δόξῃ.

Ώδὴ β΄ (Πίνακας 8α, β)

Δώσομεν μεγαλοσύνην Κυρίῳ
τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ώδὴ β΄ (Πίνακας 14α)

Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὢν λέγει Κύριος
ἐπέγνωτε τὰ μεγαλεῖα μου·
ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται
ἐκ τοῦ θυμοῦ μου·
φλέγων πάντας τοὺς μισοῦντας με.

Ώδὴ γ΄ (Πίνακας 41β, γ)

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου
ἐν Κυρίῳ
διέγειρόν με ψάλλοντα
οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν Σου
Κύριε.

Ώδὴ ζ΄ (Πίνακας 41β, γ)

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
ὁ τὸ πῦρ τῆς καμίνου δροσοποιῶν
ἀνέδειξας τοῖς δούλοις σου.

Ώδὴ θ΄ (Πίνακας 41β, γ)

Θεανδρικῶς ἐν ἀνθρώποις
πεπολιτευμένον ἐγέννησθε
Θεοτόκε Παρθένε
τὸν μόνον εὐεργέτην
τὸν τὰ σύμπαντα ἡμῖν
χαριζόμενον.

Εἰρμοὶ τῶν Μακαρισμῶν

(Πίνακας 41α, β)

Ὡς ἐμνήσθης ὁ Θεὸς
τοῦ ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ·
μνήσθητί μου ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρωσιν
ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπὸς Χριστὸς
ἐπὶ τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς
ἐξ οὗ φαγὼν μου θνήσκω
ἀλλὰ βοῶν σὺν τῷ ληστῇ
μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ
βασιλείᾳ Σου.

Ὡς ὁ ληστής ἐπὶ σταυροῦ
ὁμολογῶ Σοι ἀγαθέ·
μνήσθητί μου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

3. Φωτοτυπημένα δείγματα των χειρογράφων

Από 1 έως 25

ΕΡΜΟΙΟΝ ΘΩ ΤΟΥ ΒΑΡΕΩΣ: ΠΩ
 ΔΟΣΟΥ ΠΡΟΣΘΕΔΗ ΑΜΗΤΥΝΩΙ ΑΜΜΕΛΙ
 ΧΘΗ. ΚΑΙ ΠΡΗΝΩ ΔΥ ΔΥ ΑΧΗΟΣ. ΙΔΑΥΤΑΜ ΦΙΣΙΣ
 ΙΣΥΡΙΘ. Ο ΘΩΝ ΑΥΡΟΧΑΟΣ ΑΣΤΡΑΣΑΟΣ. ΑΔΗ
 ΠΗΛΟΣΙ. ΔΗΝΩ ΒΟΗΜΙΛΙΟΝ: ΚΑΧΙ Ω Η
ΕΚΑΤΑΡΧΑΣ ΤΟΙΣ ΟΥΝΟΙΣ. ΠΑΡΜΟΔΙΩΔ
 ΜΟΣΟΥΧΟΓΑ. ΑΒΡΕΩΣΑΟΣ ΚΕ ΣΗΡ. ΚΑΙ ΤΩ ΠΑΜ
 ΤΟΥΡΗΩ ΚΑΙ ΘΩ ΠΑΝΙ ΠΑΥΣΑΜΕΤΗΝΩ ΔΥ Α
 ΜΗΝ ΑΥΤΩΝ. ΘΗ ΑΣΑΧΛΑΓΑ ΜΕΣ ΠΑΡΑ. ΤΗΣ
 ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΑΒΡΕΩΣΑΟΣ: ΚΑΧΙ Ω ΔΙ
ΕΠΡΙΜΟΙΣ ΚΟΧΤΟΙΣ ΜΗΛΗΤΟΣΟΝ. ΚΑΙ ΚΑΥΤΑ
 ΚΑΟΣ ΒΟΗΤΗ ΑΓΗΘΟ ΧΘΗ Ο ΘΩ. ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΚΑΙ
 ΚΑ Α. ΤΗΣ ΟΙΜΟΜΟΜΙΑΣ ΤΟΥ. ΚΑΙ ΘΩ ΤΑ ΑΣΑΟΣ ΦΙΛΑΜΟΣ.
ΚΑΥΤΑ ΦΑΓΑΣ ΤΟΙΣ ΠΑΙΟΙΣ. ΧΘΗ. ΤΟΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΟΙΟΙΣ
 ΦΩΤΙΣΜΟΣ. ΘΥΤΗ ΤΡΥΦΗ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΣΟΥ. ΚΑΙ
 ΔΥ ΑΥΤΟΥΤΟ. ΠΡΟΣΘΕ ΟΡΘΡΙΖΟΙ ΚΑΙ ΑΜΥΜΝΟΣΟΥ
 ΤΗΝ ΘΩΤΗ ΤΑΙ: ΚΑΧΙ Ω ΔΗ Σ
ΕΜΟΙΣΑΙ ΚΑ. ΘΗ ΤΩ ΘΛΙΜΟΘΑΙ ΜΕ. ΠΡΟΣΑΣΤΕΙΑΙ

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ ΝΘΩ
 ΒΛΕΨΟΝ· Η·
 ΛΙΟΛΟΝ· ΙΩ· ΜΟ· Η ΒΛΕΨΟ
 Η ΚΑΘΟΥΠΡΟΣΘΟΔΗ· ΑΝΤΙΤΥΠΙΑ
 ΜΕΤΕΧΘΗ· Η ΠΡΙΜΑ ΔΙΑΧΥΤΟ·
 ΥΔΑΤΟΜΦΥΣΙΟ ΚΥΡΙΟ· Ο ΘΕΩ
 ΜΟΧΟΣ ΠΕΖΑΣΑ· ΑΔΕΙΣΟΡΑΥ
 ΣΟΙ ΔΗΛΩΣΟΜΕΙΣΙΟ·
 ΔΙΟΚΑΤΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΜΟΙΣ ΠΑΡΤΟ
 ΔΙΩΣΑΜΕΣΟΜΕΙΣΙΟ· ΣΤΕΡΕΩΣΑ
 ΣΤΕΡΕΩΣΑ ΤΗΡ· ΣΤΕΡΕΩΣΑ ΤΟ ΟΥΡΑ
 ΤΗΣ ΠΑΡΤΟ· ΠΑΡΤΟ ΤΗΝ ΔΙΩΣΑΜΕ
 ΑΥΤΟΥ ΘΡΑΣΑ ΔΙΩΣΑΜΕ ΠΕΡΑ·
 ΤΗΣ ΟΥΡΑ ΤΗΣ ΠΑΡΤΟ· ΣΤΕΡΕΩΣΑΜΕ·

2. Χφ. Πάτμος 55, φ. 180r, (10^{ος}-11^{ος} αι.)

Handwritten text in Greek script, likely a manuscript page. The text is dense and appears to be a liturgical or biblical passage, possibly containing a prayer or a reading. The script is cursive and includes several large initial letters (e.g., Θ, Κ, Α) and decorative flourishes. The page is heavily stained and shows signs of age and wear.

4. Χφ. Σάββα 83, φ. 166ν, (2 μισό 12^{ου} αι.)

μερικαι πρυτουμενεια παντα του
 σεραγασ: **Α**κουσθηνατερικαι δεκακλυνητα
 σουσου και βασιου μησφουασιλασ
 τουκαλουσοι και ναρτασσασσασσ
 παρθενβησαθηρ.ασσσυλαιου
 τονκτ.τημσου.διου.δι.πλ.ου.τοι.του.λα
 ου.τα.πρ.σα.πρ.μ.σου.λη.τα.μ.ε.ρ.τ.ε
 σε.μ.ν.α.λ.ω.π.τ.ε.ρ.

της ελθεσθαι ελθετω α: ω α κ β α φ
Ηδσει σου αρσνε εδ αντη τυπιαν
 με.τη.χ.β.α.κ.π.η.μ.α.δ.ι.π.χ.υ.τ.ο.σ.υ.δ.α.π.α.φ
 φ.υ.σ.η.κ.υ.ρ.ι.ε. ο.θ.ε.ν.α.μ.π.α.χ.ο.σ.π.ε.ζ.α

5. Χφ. Cryptensis E.γ. III, φ. 210v, (12^{ος} αι.)

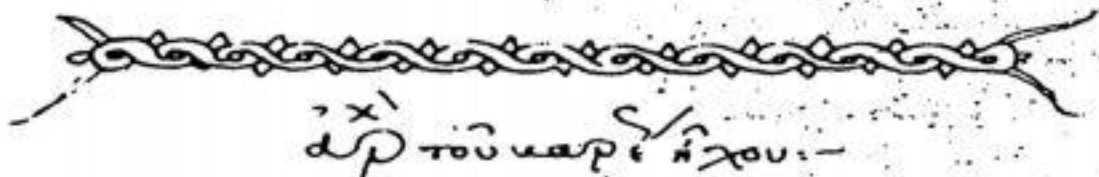
ΠΟΛΟΥΘΕΙΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

ουσιδουπροσγωδν·αμτιτυπιαμλεχθν·
ηπριμδουδιαχτιοσ·υλτασμηφυσισλιμριθ·ο
θδμαιοροχασπαιζειυσασ·αδγιισραμλσσι
ωδμηδπιρικιορι·

Ο ιαταρχασ τοιοουραμοιο·παμ τοδυμαιο
σουλογθ·αβρηωπασλιμριισωτηρ·ιαι τοσ
παμ τουργολιαι·θημ·ημυμιαιι·πασαμτην
δυμαιομαιο του·βρασωλυτωμηπρηαιισ
ομολογαστουαβρηηηηη·

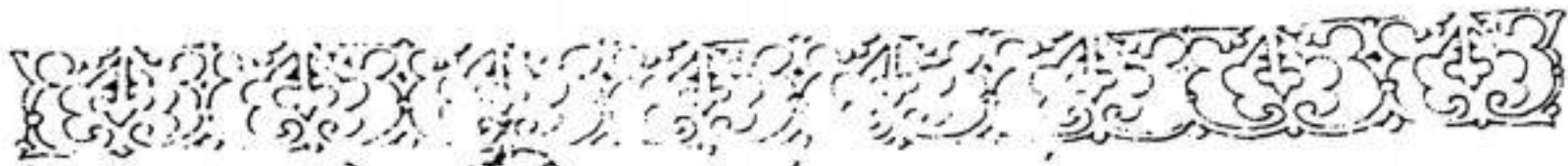
Ο πατριωισκολποισμηλιπομ·ιαιιασ
βασηπληπηγηαχρηηθ·οθβοπ·τομυαηριον
αχνηκοιυτησπικομομιαστου·ιαιθεδεζασα
σηθ·ιλαμθρηηηη

αιφρατοςια τριπυρ. του
οσ λυ. παρ τωσ αφθρη πρου γανω.
δϊ ο σε παρ τεσ θηρο το κ β
μετρω λω ο μετρ. -

ϛ' Οπλατκ κησ φάλαγος οϊ κεί ορ μελό σ.
Ο τυβάρωσ οκ κλησ ιγί λη φώσ φδρ φσ.
Η χερ τορ ά πλωω τορ βάρωσ σε έ πών φεωρ.
Ο τού λογισμοισ ην με αισ μεισωρ.
Φιλειδη λρωη λδ άσ μαδευ τεροτρε κρεμφο.
Ποικίλοσ λδ ωρ ο ά πλωω έχασ φέλωσ.
Καρών ογ ααγ ιω τδ δαμασκηρου: ω αϊ η υ

Νευσει σου προτι ω δη αφτε πυπι αγ
μετ τη χιζα η πρερευ δε αυ χυ τωσ
υδω των φυσσεσ κυ ρι ε. ο θε ερ
α κροχιασ πορ ευσασ. αδει ισρα

Ο κληρικὸς φάνηκε ἐλαττωμένος : —
 ἡμετέροις ἐν κλήσει ἐλάττωσθε : —
 ἡτοκαρῶν καὶ χερσὶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —

ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —

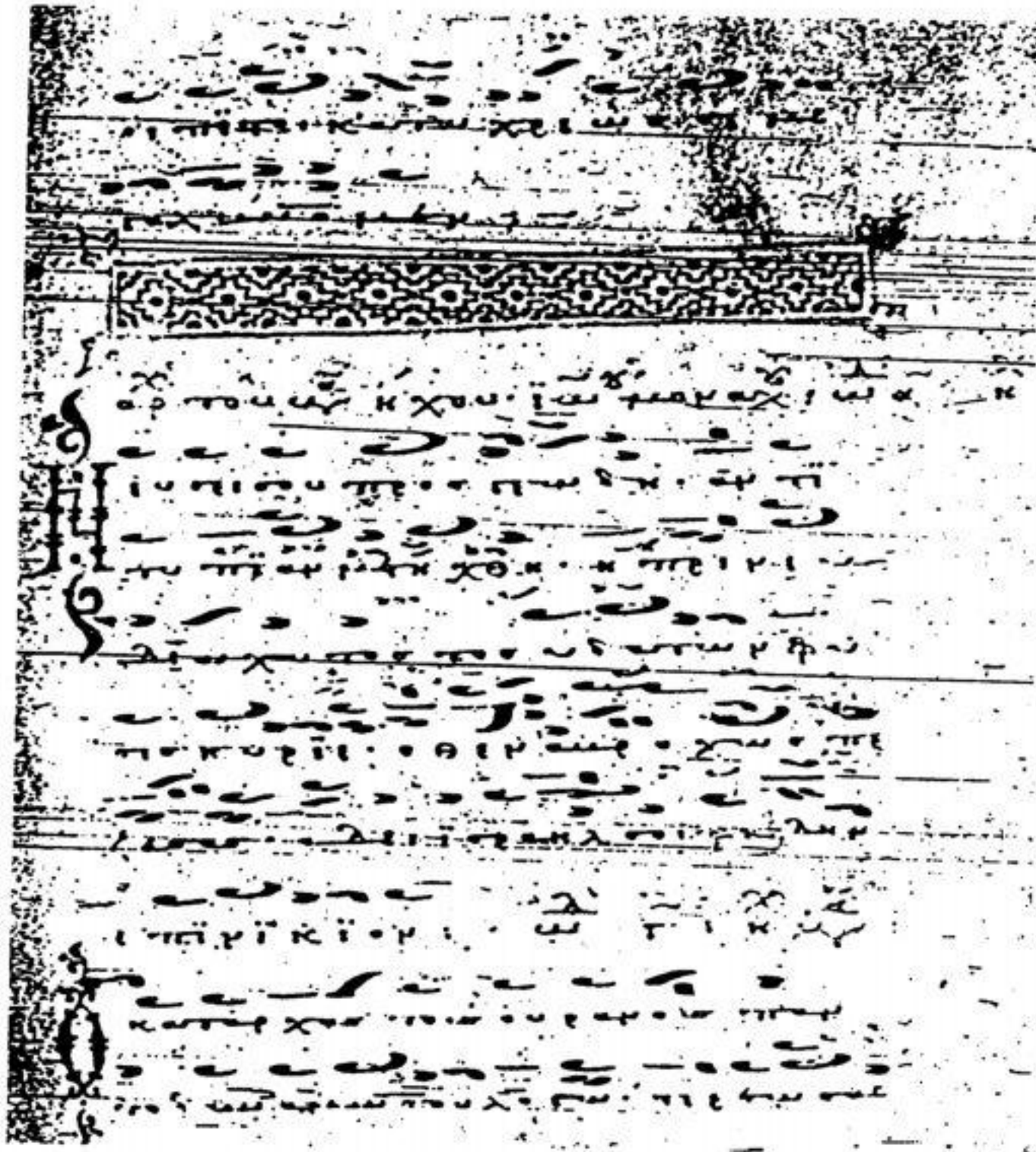
N ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —

ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —

ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —
 ἡτοκαρῶν ἐκ μὲν πρὸς Βαβυλῶν : —

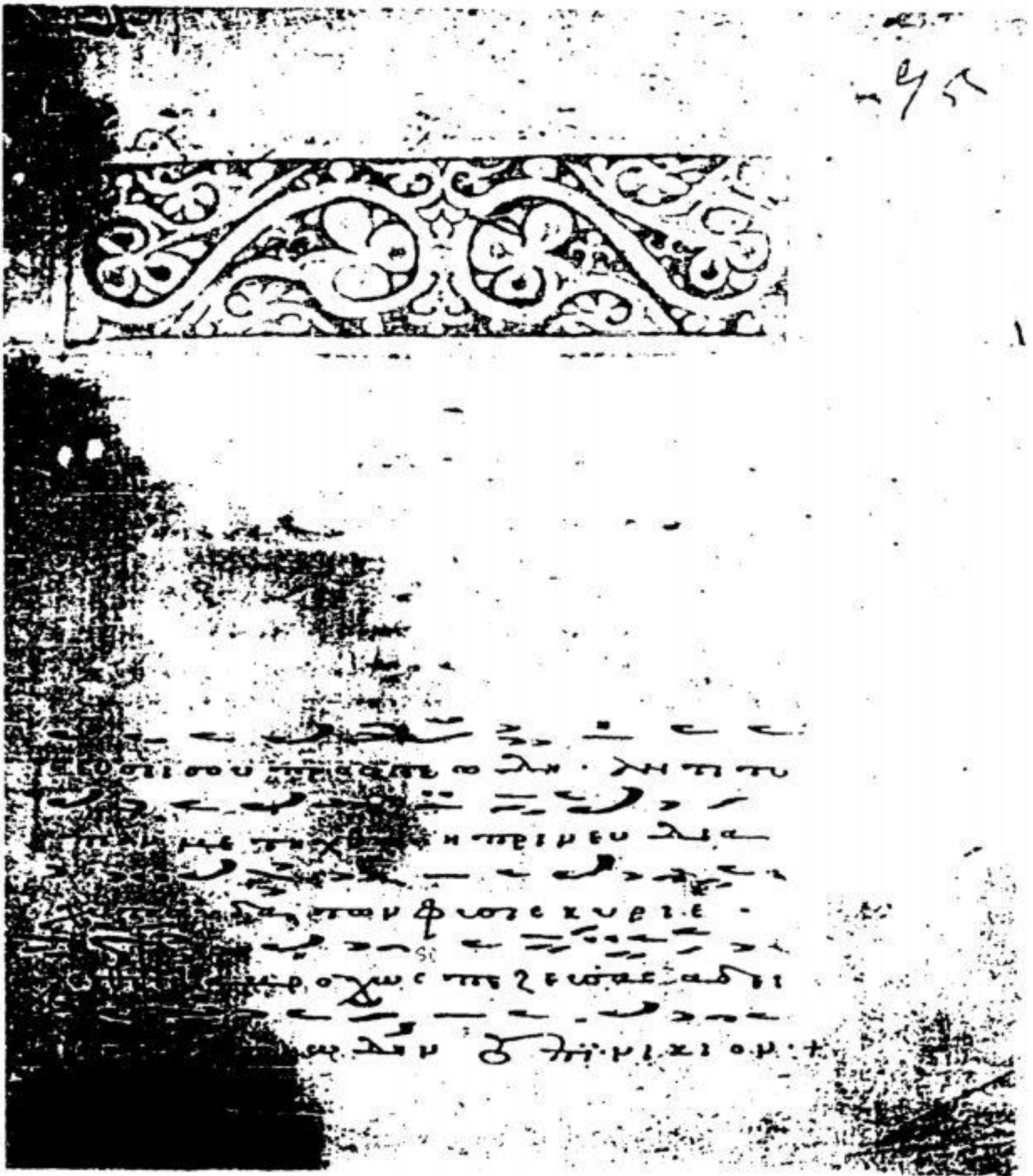
Εὐσεῖ σου ἠρώσῃ γε ὠδὴ σωτή
ἤ ἤ τῳ αὐ μὲ τῆ χθ. κ. τῳ ριν
εὐδία χυτῶσ ὑ δατῶν φύσι
κυρίε θεῦ ἀροχῶσ ἴπε
ῤεσῶσ αὐ δεῖ ἴτ. ρω κλ. σοῖ. οο.
δῶν ἐ τῳ ἡ ἰ χ τ ὀ μ ῖ
κατὰ χάσ του σου ρα μ ο ῶ
πῶ τῳ δῶ α μ ῶ σου χ ο ῖ τ ῳ
ῤεσῶσ κυρίε σωτῆ κα
τῳ πῶ τῳ τῳ ῤε τῳ κα θεῖ ὠ π τ ῳ
μῶ τῳ ῤε τῳ σωτῆ μ ῶ α
μ ῆ αὐ τῳ μ ῤ α σ ῶ χ ῤ ῳ τῳ μ ῆ
τῳ ῤε τῳ ῤε τῳ σ ὀ μ ῶ λ ὀ τῳ
σου ῤε ῤε ὠ ῤε
τῳ ῤε τῳ ῤε τῳ κ ὀ λ ῳ τῳ μ ῆ

11. Χφ. Διονυσίου 95, φ. 25r. (14^{ος} αἰ.)

13. Χφ. Σινά 1256, φ. 145r, (έτος 1309)

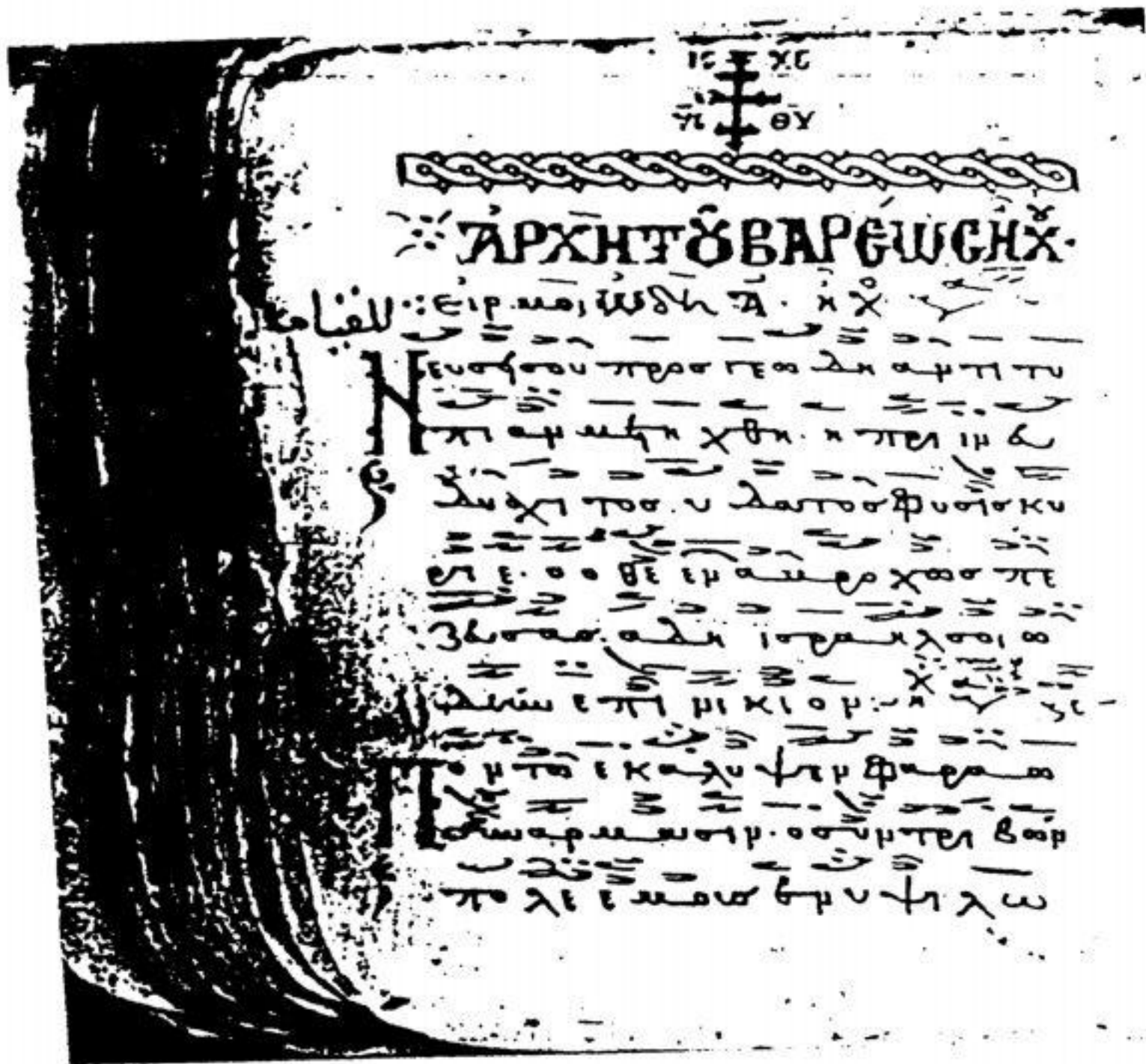
Handwritten text in a medieval Greek script, likely a liturgical book. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and features various diacritical marks and ligatures. A large, prominent initial letter 'O' is visible on the left side of the page, marking the beginning of a section. The text is written in black ink on a light-colored background, with some dark smudges and ink bleed-through visible at the top and bottom edges of the page.

15. Χφ. Καρακάλλου 213, φ. 95r, (14^{ος} αι.)

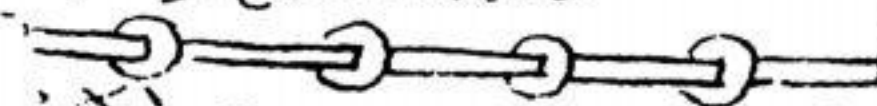
τασας· και αυ και φρασεως
παρθενησ κλειθεσ διεφω
λασ· δι ο γινουσι τι σοι καταχ
ως σε μεγαλωσασ·
Και του εφρη· τα γχο αναστοι ωρη
κασι σου προς πεωδη· αν τι πν
πια με τη χθη· η πριμ ευδι
τες υδατων φροισ κυριε· ο θη
αυρ· χωσ πορ δασα· αδιεσρια
κλσσι ωδησ· επι κτιορι· ωρ
Θ καταχασ του ομωσ· παρ πο
δω αμο σιυ γο· γω· στρεωσασ

19. Χφ. Ιβήρων 1259, φ. 109v, (15^{ος} αι.)

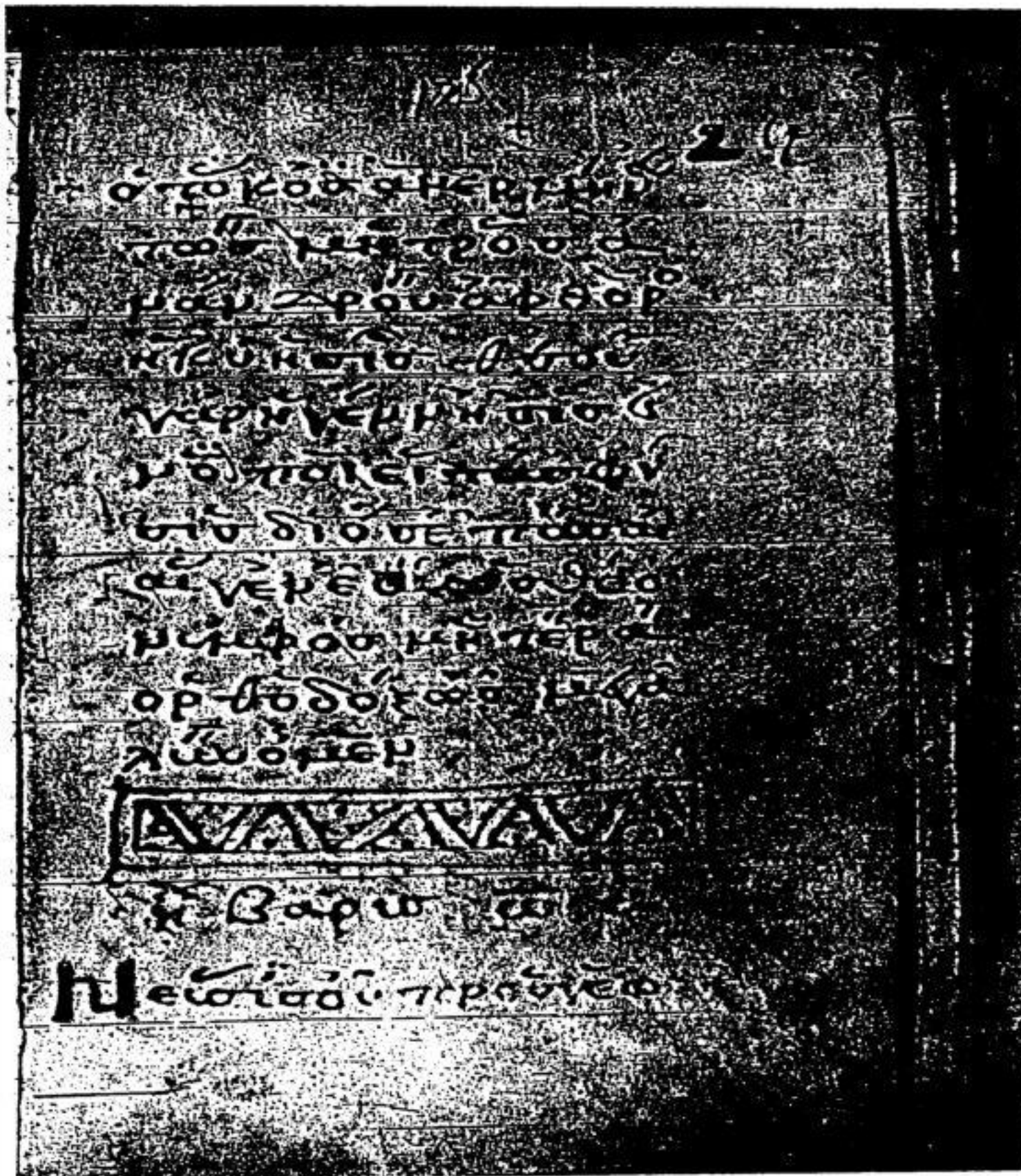

21. Χφ. Σινά 1258, φ. 102v, (έτος 1257)

κι βωτομ τριμ τιμομ. τμη
 τοθιομ μαμ α χωρ σα σαμ
 γαθρι και τι χο σαμ. τω
 κοσμομ χυ κασμομ σω τρι
 πα. α παμ τεσ. ιγω δαμο α
 στη τοιο. α και τω παμ σω
 με τα χυμομ.

ταρ τον παριωσ. x x x x x
 ουσι σου προστω δα. αμ
 τυτη αμ με τα χυ. α ηριμ
 δια χυ τοσ. υ δατωμ φωτο
 χυρι. ο θιγαμ. χωσ πριμ
 σοσ. α δαρισα χυσι. ω δαμ

23. Xφ. Σινά 929, φ. 125r, (14^{ος} αι.)

